சிவமயம்.

படலவகராதி.

படலவகராதி.

உ

கணபதிதுணை

பரஞ்சோதிமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

மதுரை யறுபத்துநான்கு திருவிளையாடற்

போற்றிக்கலிவெண்பா.

காப்பு

நாற்றிக்கும் போற்று மதுரைச் சொக்கரையாம
போற்றிக கலிவெண்பாப் போற்றிசெயச - சீற்றமதன்
றைககுஞ் சரமுகததான் சாயவிழித தோனுதவு
கைககுஞ் சரமுகததான காப்பு.

நூல்.

பூமேவு கறபகநா டாளும் புரந்தரனா
தீமை விருததிரனைச் செற்றபழி—போமாறு
பொற்கமலந் தோய்ந்து விமானமிசைப் பூசிப்ப
நறகருணை செய்த நலடபோற்றி—நற்றவத்தோ
ரிசனாச சாதது மெழினமலரைக் கால்சிதைத்த
வாசவனா வெள்ளானை மண்ணிழிநது—பூசனைசெய்
தல்லற் படுசாபந் தீர வருள்சுரநத
மலலற கருணை வளம்போற்றி—நல்வணிகன்
கண்டுவந்து கூறக் கனவினருட் சித்துருவங்
கொண்டுவநது காடெறிந்து கோநகரங—கண்டிடெனக்
கொத்தலு நிம்பக் குலசே கரனையெதிர்
சித்தரா யாட்கொணட சீர்போற்றி—பத்தி
மலையத் துவசன் மகந்தன்னின மூன்று
முலையுத் தமியாய் முளைததுக்—கலைமுழுதுங்
கற்றுமுடி சூடிக் கயற்கணணி வெங்கலியைச்
செற்றுலகை யாண்டிருந்த சீர்போற்றி—கொற்றமணித்
தேரேறி யெட்டுத் திசைவென்று நந்திகணப்
போரேறி வெனறெதிர்க்கும் போதிலொரு—வாரேறு
கொங்கை மறைந்தமதிக் கொம்பைமணஞ் செய்துமுடி
மங்கலஞ் செயத வளம்போற்றி—யங்கனக
மன்றாடல் வேட்டவிரு மாதவர்க்கும் வெள்ளிமன்றி
னின்றாடிக காட்டு நிலைபோற்றி—குன்றமென
முன்ன மலைபசித்தீ மூளுங் குறள்வீரற்
கன்னமலை யீந்த வருள்போற்றி—பின்னுமவன்
வெய்யபசிக் கன்னக் குழியுநீர் வேட்கைககு
[illegible] கநக வாரம்போற்றி—யையைதனை

மீன்முள் கடலாட வேண்ட வெழுகடலுஞ்
சான்று வரவிருத்த தாள்போற்றி—வானமுழ
வாழுமலை யத்துவசு மனனனைக்கு உய்த தேவியோடு
மாழி படிவித்த வருள்போற்றி—வேளவிவரு
வில்வளைக்கை நங்கை விரலுக் கிரகுமரச்
செல்வனைப பெறற திறமபோற்றி—செலவனுக்கு
மன்றன் முடித்து வளைசெண்டு வேலகொடுத்து
வென்றிமுடி சூட்டுமே விறல்போற்றி—வன்றிறல்வேல்
வேலை சுவற விடுத்துக கிரகுமரன்
ஞாலம் புரந்த நலம்போற்றி—வேல்வலக்கைச்
சேயனைய வுகரன் றிகிரியெறிந் திந்திரனபோர்
சாயமுடி சிந்து சயமபோற்றி—யாயவரி
வண்டலமபு தாரகுமரன் மேரு மணிமுடிமேற்
செண்டெறிந்து வைப்பெடுத்தச சீர்போற்றி—பண்டொருந
ளாறறிய வந்தணருக காதி மறைப்பொருளைத்
தேற விரித்த திறமபோற்றி—யீறடைநத
தென்னன் குமரன றிருமுடிக்கு வாணிபராய்
நன்மணிகள விற்ற நலமபோறறி—நனனகாமேல்
வென்றி வருணன் விடுத்த கடல்பருகத்
துன்றுமுகி ஞன்கேவுஞ சூள்போற்றி—கன்றியவன்
வான்மாரி யேழும் விடுப்பமழை நான்கும்போய்
நான்மாட மான நலம்போற்றி—தேனிதழி
வைத்த முடிமறைத்து மாடநக ரெங்கெங்குஞ்
சித்தரா யாடியருள் சீர்போற்றி—சித்தராய
மன்னவன் கைககரும்பை வாங்கிக்கல யானைக்குத்
தின்ன வளிதத திறமபோற்றி—தென்னவன்மேல்
வெங்க ணமணர் விடுதத களிற்றைநர
சிங்கசரந தொட்டெய்த சீர்போற்றி—தொங்குநிரை
மூப்பிளைய காளை முலையுண் குழவியெனக்
கோப்பருவங் கொணட குணம்போற்றி—மாப்பெரியோர்
தேறுநட்ட தனனையொரு தென்னன் றனககிரங்கி
மாறிநடஞ் செய்த மலர்போற்றி—யாறடைந்தோர்
வஞ்சி யுயிரிழப்ப நாடு மறப்பழியை
யஞ்சி வெளிசெய்த வறம்போற்றி—வஞ்சமனத்
தாயைப் புணர்ந்தமகன் றந்தை தனைவதைத்த
தீயபழி தீர்த்தவருட் சீர்போற்றி—தாயனைய
வாசான் மனைவிதன்மே லாசைவைத்த மாணவனைக்

வல்வித்தை செய்துவிடு வன்னஞ்ச வாளரவைக்
கொல்வித்த நல்ல குணம்போற்றி—வல்லமணர்
கூரியகோட் டானை வரவிடுப்பக் கொல்லேற்றால்
வீரியஞ் சாய்த்த விறல்போற்றி—தாரணியில்
வெந்திறல்வேன் மீனவன்முன் மெய்க்காட்டிட் டன்புடைய
மந்திரியைக் காத்த வளம்போற்றி—நொந்திரந்த
கொற்கையர்கோ வேந்தன் குறையிரப்பச் சித்தராய்ச்
பொற்குவை தந்த புகழ்போற்றி—நற்குவளை
மையேற்ற வாட்கண் வணிகமட வார்க்குவளை
கையேற்றி மாலேற்றுங் கைபோற்றி—மைதீரப்
பட்டமங்கைப் பாறையுரு நீத்தாறு பைந்தொடியார்க்
கட்டசித்தி யீந்த வருள்போற்றி—கட்டவிழ்தார்
தாரார கனையிரவிற் றாழ்திறந்து காப்படைத்துச்
சீரார் விடைபொறித்த சீர்போற்றி—யாரானை
மூண்டுபொருந் தென்னன் முனைப்போர்க்குத் தண்ணீர்தந்
தாண்ட கருணை யரம்போற்றி—யீண்டயன்மால்
வனமனத்துக் கெட்டான வடிவெடுத்துப் பொன்னனையா
ணன்மனையிற் சென்ற நடைபோற்றி—தென்னனெதி
ராயிர வாம்பரிக்கோ ராடவனை யோடையினில்
வீய வலந்திரித்த வேல்போற்றி—தூயவள
மொல்கு மடியார்க் குலவாத் தனிக்கோட்டை
நல்குங் கருணை நலம்போற்றி—நல்வணிகன்
மாமனென வந்து வழக்குரைத்து ஞாதியர்பாற்
சேமநிதி வாங்கியருள் சீர்போற்றி—கோமகனை
யாட்டிய வன்பழிதீர்த் தாண்டசிவ லோகங்
காட்டி யருள்கருணைக் கண்போற்றி—பாட்டிசைக்கும்
பாண னடிமையெனப் பாடி விறகெடுத்த
நாண மிலாத நடைபோற்றி—பாணனுக்குச்
செந்தமிழாற் றீட்டுந் திருமுகத்தைச் சேரனிடைத்
தந்தருளிச் செய்த தனம்போற்றி—வந்திறைஞ்சி
யற்பொழியு மாரிவெள்ளத் தாழ்ந்திசைக்கும் பாணனுக்குப்
பொற்பலகை யிட்ட புகழ்போற்றி—கற்றதனான்
மாட்சிபெறு பாடினியை வாதுக்குத் தோற்றுடன
ரோட்சுவையாத தாங்குவித்த ருள்போற்றி—காட்சிபெற
மாயாமல வெஞ்சுரத்து வல்லேனக் குட்டிகட்குத்
தாயாய் முலைகொடுத்த தாய்போற்றி—வீயாத
வேனமிரண் டாறனையு மீராறு மந்திரியா
மீனவனுக் கீந்த விறல்போற்றி—மானவலி
யெய்த்தெளிய னென விரும்புட் குபதேசம்

பத்தியினாற் சூழ்ந்துவழி பாடுசெய்யு நாளைக்கு
முத்தி கொடுத்த முறைபோற்றி—சித்தரணி
கோளரவு நானமாடக் கூடலை யாலவாய்
வாளகிரி போலவளைந்த மாண்போற்றி—கோளமரிற்
சுந்தரப்பே ரம்பெய்து சோழன் கடற்சேனை
கந்தரநா ளூந்த வருள்போற்றி—செந்தமிழ்நூ
லாய்ந்தவா கல்வி யளந்தறியும் பொற்பலகை
யீந்த கருணை யிசைபோற்றி—வேந்தனிடைச்
சொற்சுவையாற் பாட லெடுத்துத்த தருமிக்குப்
பொற்கிழி தந்த புகழ்போற்றி—நக்கீரன
மெய்வெந் தழற்கண்ணால் வெந்தோடை வீழ்ந்தோனைக்
கைதந்தே றிட்ட களைபோற்றி—மைதவிர
வேதமுறுங் கீரற் கியற்றமிழைத் தென்மலய
மாதவனாற் றேற்றுவித்த மாண்போற்றி—போதலர்,
மங்கல மண்டபத்து வந்தூமன் சங்கத்தா
சங்கையறத் தேற்றுந் தமிழ்போற்றி—சங்கையாய்ப்
போனவிடைக் காடன்பின் போயப்பாடல் கேட்டரசனை
மானநிதி நல்குவிக்கு மாண்போற்றி—மீனமகனாய்ச்
செங்கையொரு நான்குடைய தினமீன் பிடித்துவலை
மங்கையை வேட்ட மணம்போற்றி—துங்கமறை
யானறதிரு வாதவூ ரந்தணருக் கைந்தெழுத்தின்
மூன்றுபொரு டேற்று முறைபோற்றி—தேன்றுமபும்
வேம்புநறுந் தாரானமுன் வெவ்வாய் நரித்திரளை
வாமபரியாத் தந்த வரம்போற்றி—வாம்பரிக
ணின்ற பரிக ணிணமபிடுங்கி யூளையிட்டுத்
தின்று நரியாகுஞ் செயல்போற்றி—யன்றொருத்திக்
காளாய முதுகி லடிபட்டு மண்சுமந்து
தாளாண்மை செய்த சயம்போற்றி—கோளமணா
வீறுகெடக் கூனிமிர்த்து வெப்பொழித்துப் பாண்டியனை
நீறுபுனை வித்த நிலைபோற்றி—சீறமண
ரங்கனலும் வேகவதி யாறுந் தமிழறிய
வெங்கழுவி லேறறும் விறல்போற்றி—யங்கொருத்தி
மன்றற்குச் சான்றாக வன்னி கிணறிலிங்க
மன்றழைத்துக் காட்டு மருள்போற்றி—யன்றிறைநா
ளூற்றிய வாட லறுபத்து நான்கனையுஞ்
சாற்றிய தென்முனிவன் றாள்போற்றி—சாற்றிய
வண்ணங்கேட் டுச்சித்த மாமுனிவர் தாள்போற்றி
தண்ணங் கயற்கண்ணி தாள்போற்றி—யண்ணலருள்
போற்றி மதுரைநகர் விண்ணிழிந்த பொற்கோயில்
போற்றி கருணைமுகப் போது.

திருவிளையாடற் போற்றிக் கலிவெண்பா முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூலாசிரியராகிய

பரஞ்சோதிமாமுனிவர்வரலாறு.

திருமறைக்காடு என்னுஞ் சைவக்ஷேத்திரத்திலேறக்குறைய ௮00 வருஷங்களுக்கு முன்னா சைவவேளாளா மரபிலவதரித்தருளிய பரஞ்சோதிமுனிவர் என்பவ ரொருவரிருந்தனர். இவ ரிளம்பருவத்திலேயே சிவநேசம் வளரப்பெற்றுக் கல்வி அறிவு ஒழுககங்களிற் சிறந்து விளங்குவாராயினா. இவருக்கு உலக வின்பத்தி லிச்சையொழிந்து துறவறத்தில் விருப்பமுண்டாயினமையால் சைவபெரியோாகளை யடைந்து, அவர்களுக்குச் சுசுரூஷைசெயது ஞான நூல்களை யோதிவந்தனர். இவரது தவமுயற்சிக்கு க்ஷேத்திர யாத்திரை முக்கியமாகவிருந்தது. பல தலங்களையுந் தரிசித்துககொண்டு ஆங்காங்குப் பெரியோர்களது அநுக்கிரகத்தைப்பெற்றுவருகையில், எல்லாக் கலைகளையும் யதாவத்தாக வுணர்ந்து ஞானதேசிகராய்த் திருவாலவாயின்கண் வீற்றிருந்தருளினர். அப்போது ஸ்ரீமீனாட்சியம்மையார் ஒருநாள் அவரது கனவினகட் டோன்றி, ஓ குழந்தாய்! "எம்மோடு கூடிய அழகரது திருவிளையாடலைப் பாடு" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். உடனே விழித்து அத்திருவருளைச் சிநதித்துத் தமக்குத் தரிசனந்தந்தருளிய சிவசத்தியையே "சத்தியாய்" என்று முதல்தொடங்கிக் காப்புச்செய்யுள் கூறி, முறையே மற்றை விஷயங்களைத தொடங்கி, (உமையோடுகூடிய அழகன் என்னும் பொருளைத்தரும்) சோமசுந்தரககடவுளது திருவிளையாடல்களைப் பகுளமாகப்பாடி முடித்துத "திருவிளையாடற்புராணம்" என்று பேரிட்டு யாவரும் வியக்கும்படி ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரேசுவரர்களது திவ்யாநுக்ரகத்தால் சுவாமிசந்நிதானத்தில் அரங்கேற்றி வெளிப்படுத்தியருளினா; அன்றியும், இச்சைவப்பெரியோர் "திருவிளையாடற்

போற்றிக்கலிவெண்பா, மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி'' முதலிய பிரபந்தங்களுஞ் செய்து வெளிப்படுத்தினரென்க. இச் சிவஞானச் செல்வரது திருவிளையாடற்புராணம் ஸ்ரீசேக்கிழார் சுவாமிகளது பெரியபுராணத்துடன் இனமாய்ச் சேர்ந்துவிளங்கும் பெருமை பெற்றிருக்கின்றது. இவ் விருபுராணங்களும் சைவத்துக்கு இரண்டுகண்ணுயுள்ளன. ஆசாரியபக்தியையும், நாயன்மார்களது பக்தியையும், பெரியபுராணம் அடியார்களுக்கு விளைவித்தல்போல ஸ்ரீசிவபெருமானிடத்து அன்பை விளைவிக்குநூல் இத் திருவிளையாடலேயாம். இவ் வரிய நூலைச் சைவர்களது தவப்பயனுய்த்தோன்றி யருளிச்செய்த பெரியோனது திருவடிகளைச் சிந்தித்து யாம் உய்வோமாக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய் என்கிற மதுரையில்
எழுந்தருளியிருக்கும்
கடவுளது

திருவிளையாடற்புராணம்.

காப்பு.

சத்தி யாய்ச் சிவமாகித் தனிப்பர
முத்தி யான முதலைத் துதிசெயச்
சுத்தி யாகிய சொற்பொரு ணல்குவ
சித்தி யானைதன் செய்யபொற் பாதமே.

(இ-ள்.) சத்தியாய்-சத்தியாகியும், சிவமாகி-சிவமாகியும், தனிப்பர முத்தியான - ஒப்பற்ற பரமுத்திசொரூபமாகியும் விளங்கும், முதலை- முதற்பொருளை, துதிசெய - துதிசெய்வதற்கு, சித்தியானைதன்-யானைமுகங் கொண்டிருக்குஞ் சித்திவிநாயகருடைய, செய்ய பொற்பாதம் - செவ்விய பொன்போன்ற திருவடிகள், சுத்தியாகிய - பரிசுத்தமாகிய, சொற்பொருள் - சொல்லையும் பொருளையும், நல்குவ-பிரஸாதிப்பன. (எ-று.)

(விநாயகர்துதிக்குக் காரணமுணர்த்துவது.)

நூலாசிரியர் தாம்தொடங்கிய விந்நூல் முட்டின்றி யினிது முடியும்பொருட்டு, மேற்செய்யுளைக் கூறினாரென்க. விநாயகக்கடவுளை யொருகாரியந்தொடங்குவோர்,முதற்கண் வழிபடவேண்டியதெனவும் அங்ஙனம்வழிபடாதபோது அவர்தொடக்குங்காரியம் தடைபடத்தக்கதெனவும்,அவ்விநாயகக்கடவுளுக்கு,ஸ்ரீசிவபெருமான பூர்வம் வரமருளிச்செய்தனரென்க. அவ்வரம் தம்மையீறாகவுந் தொடருமாற்ற

லுடைய வாய்மைப்பாடுடையதென்பதைத் தாமியற்றியதிரிபுரசங்கா ரகாலத்தில்வெளியாக்கினரப்பெரியபெருமானெனஅறிக. திரிபுரசங் காரகாரியம் தாம்தொடங்குவதன்முன்னர், விநாயகக்கடவுளைச் சிவபி ரான்வழிபடாமையால், அதுவிநாயகமூர்த்தியால் விக்கினஞ்செய்யப் பட்டதென்க. இதனை "முப்புரமெரிசெய்தவச்சிவனுறைரத மச்சது பொடிசெய்தவதிதீரன்" என்னுஅமுதவுரைவெளிப்படுத்தியவாறறிக. தம்மைநினையாதவர்களுக்கு விக்கினங்களையுண்டுபண்ணுகின்றவர் எ ன்பதுவிளங்கவே விக்கினேசுவரர் என்னுந்திவ்யநாமந் தாங்கினர் மூ த்தபிள்ளையாரென்க. தம்மைநினைத்தவர்களுக்கு விக்கினங்களைப்போ க்குபவரென்பதும் அதற்குப்பொருளாம். எங்ஙனமெனின், மாதாவின துகர்ப்பவாசஞ்செய்து பிறத்தலாகிய துர்வாசமின்றி அநசூயையென் னுந் தாயினது புஷ்பாஞ்சலியினின்றுஞ் சிசுவாக்கிழேழுகுதித்துவிளை யாடிய (சிவருத்ர அமிசாவதாரமூர்த்தியாகிய)முனிவரைத் துர்வாசர் என்று உண்மைநூல்கள் கூறுமுறைமைகண்டறிக. துர்வாசஞ் செய் யாதவரைத் துர்வாசரென்றதுபோல, விக்கினங்களைத் தடுப்பவரை விக்கினேசுவரரென்றிடுதலமைந்தவாறறிக. சிவனார் பிதாவும், வி நாயகர் புத்திரருமாயிடுதல் நூல்வழக்காகவும், பிதாவுக்கிடர்விளைத் தல் பிள்ளைகிரியையுமாறெங்ஙனமெனின், நன்றுகடாயினாய். பிதா பிள்ளையென்றது அருளுடைகமென்றறிக. விநாயகர் என்ற திவ்ய நாமத்தானே தனக்கொரு நாயகரில்லாதவரென்று பெறப்படும் அர் த்தவைபவ முணர்ந்தார்க்குச் சிவனுக்குப் பிள்ளையுண்டென்பதும், விநாயகருக்குப் பிதாவுண்டென்பதுமாகிய இரகசியம் வெளிப்படு மென்க. "மைந்தர்மனைவியில்லா னெவனவன் சஞ்சலமிலான் முத்திதரும் பரசிவனெனதத்தகுமே" என்ற மேலோர் திருவாக்கி னையீண்டுய்த்துணர்க. பூவும் - பூவினதுநிறமும், பூவினதுமண மும்போலச் சிவமும், சிவபத்தினியும், சிவசூநுவு மெண்ணப்படு தல் சைவநூற்றுணிவாகையால், அவர்மாட்டுயர்வு தாழ்வுகள் கற்பித் தல் கூடாதென்க. பூ - பூவின்வண்ணம், பூவின்மணம் என்பவற்றின் சம்பந்தமுணர்ந்தார்க்குப் பிதா - மாதா - புத்திரன் என்று சிவசக்தி கணபதிகளைக்கூறுமுறைமை யொருவிரோதத்தையும்பயவாதென்க. ஒருபொருளை மூன்றாகப் பிரஸ்தாபிக்கப்படுத லுயிர்கண்மாட்டுண் டாகத்தக்கபயனை யுத்தேசித்தேயாகையால், அது பரப்பிரயோசனங் குறித்ததென்றாயிற்று. தன்பொருட்டொன்றும் பிரஸ்தாபிக்கப்படு மேதுவில்லாதது அப் பரம்பொருளென்னுந் துணிபினையதென் று ணர்வார்க்குப் பிதாவுக்குப் பிள்ளையிடர்விளைத்தல் யாங்ஙனமென்றெ

மூமாசங்கைக்கெளிதினிறையுண்டாகி நலந்தருமென்க. "இம்மைப் பொழுது முபகாரமல்லாலொனறை யியககாரிர்கருணக்கடலே" என்றது மீணடுப் பிரமாணமாயதென்க. இதனுல், பிதாவாயிருந்ததும் பிள்ளையாயிருந்ததும் இரண்டுதனித்தபொருளகளல்லவென்று துணிவது மரபாயினவாறறிக. உலகில் மாதா, பிதா, பிள்ளையெனறுவிவகாரமுண்டாயிருத்தல் மூன்றுசரீரஙகளிலுங் கன்மதததுககீடாக மூன்றுயிாகளுலாவு மிருப்புநோக்கியாம். சிவசத்திகணபதிகள் தனித்தனி மூன்றுயிாகளல்ல. நினமல சேதனமாகியவொன்றுதானே மூன்றுயிருததலை மேலே பூ-அதன்வண்ணம் - அதன்மணமென்பவற்றால் விளக்கியதேபோதும். சச்சிதாநந்தமென்பதும் இதுவேயாம். பிதாவாயிருந் தநுககிரகித்ததும், பிள்ளையாயிருந் திடர்விளைத்ததும், உயிர்களது பிரயோசனங்கருதி யென்று வெளிப்பட்டமையால், பிதாவாகிய சிவன் பிள்ளையாகிய கணபதிக்கு அருளியதும், பிள்ளையாகியகணபதி பிதாவாகிய சிவனுக்கிடர்விளைத்தறும நாடகமென்பதே சித்தம். கணபதியைவழிபட்டோர்க்கு இன்பமும், வழிபடாதோர்க்குத் துன்பமும பிராப்தமாயிடுதலைத் தெரிவித்தலேயிதன்முடிவாயிற்றென் றறிக.

என்னை ? கணபதியையேமுதலில் வழிபடவேண்டியதற் காவசியகமெனின் ? கூறுதும். வேதம் பிரமாணம். அதிற்போந்தபிரமேயம் சிவம்.. இச்சிவத்தை முதலிடைகடைகளி லவ்வேதம் பிரகாசப்படுத்துகின்றது.உபக்கிரமத்தில் ஓம் என்று தொடங்கியது. ஓம் என்பது பிரணவம் என்று பெயர் பெறும். இதன் சொரூபமே விநாயகக்கடவுளென்பதாம். வேதத்தின் முதலெழுத்து விநாயகரது சொரூபமாதலை அவரது திருமுகமணடலந்தானே யுணர்த்தும். அதனையே யானைமுகமென்று கூறுவர் பெரியோரென்க. பிரணவத்தின் வரிவடிவை முதற்கண்ணறிந்திடல் மரபாதலால், வாசகமாகிய வதன்வாச்சியப்பொருள் கஜாநநமூர்த்தி யென்பது சித்திததது. இதுபற்றியே கணபதியை முதலில் வணங்கவேண்டியது என்னும் மரபை யுலகங் கைககொண் டநுட்டித்துவருகின்றது. இதனையே கணபதியாகிய வவருக்குச் சிவபிரான் அருளினுரொன்று உண்மை நூல்கள் கூறியபடியாம். சிவ சூநுவாகிய விவர் பிரணவமுதல்வராயினுரெனின், அப்பிரணவம் சிவனை யுணாத்துமாறின்றுவெனின், கஜமுகக் கடவுளைத் தம்மில் வேறுக வுடையராகாத சிவபரஞ்சுடர் அப்பிரணவத்துக்கு வேறு பொருளாயிடுதல் சாலாதென்க. இச் சிவபரஞ்சுடரையே ஓங்காரப்பொருளென்று வேதங் கூறிய

தென்க. "அஸ்து ஸதாசிவோம்" என்றதே அதுவாம். இச் சிவத் தோடபேதமாய்ச் சத்தியென்று விளங்கும் (விநாயகரது) தாயை உம என்று வேதங்கூறி "உமாஸஹாயம்" என்று சிவத்தைத் துதிக்கும். அ-உ-ம் என்னும்பிரணவம் உம என்றபோது உ-ம்-அ என்று திரிந்து விளங்கும். இதனால் விநாயகரும், சிவமும், சத்தியும் பிரணவமாகிய பிரமசொரூபிகளாயிடுதலமையும். அப்பிரமம், இம் மூவரோடு மபேதமாய் விளங்குஞ் சுப்பிரமணியம் என்னுந் தெய்வ நாமந்தாங்கி "ஸுப்ரஹ்மண்யோம்" என்று மூன்றுதரம வேதங்கூற விளங்காநிற்கும். பிரமம் என்று வேதங்கள் கூறும் பொருள் சுப்பிரமணியக் கடவுளென்றே துணியப்பட்டமையால், தந்தையாகவும், தாயாகவும், மக்களிருவராகவுஞ் சிவபரஞ்சுடரொன்றே நாடகமியற்றி யுயிர்களைக் காததருளு மியல்பினதாயிற்றென்க. இதனால், விநாயகனை வழிபடுதல் சிவபரஞ்சுடர் முதலிய யாவரையும் வழிபடுதலாகவுங் கொள்ளப்படுமென்க. இவ் வுண்மை வெளிப்படவே "சித்தியானை" என்று விநாயகக் கடவுளை வழிபட்டா ரிந் நூலாசிரியரென்க. யானை யென்றமையால், பிரணவ சொரூபி யென்பதுசித்தித்தது. சித்திவிநாயகா என்பதுதலவிநாயகரதுதிருநாமமாகியவாறறிக. எடுத்தகாரியம் இனிது சித்திக்கச்செய்யும் விநாயகரெனலு மொன்று.———விரிக்கிற் பெருகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மதுரைக்காண்டம்.

பாயிரம்

வாழ்த்து.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மல்குகவேதவேள்வி வழங்குகசுரந்துவானம்
பலகுகவளங்களெங்கும் பரவுகவறங்களின்ப
நல்குகவுயிர்கட்கெல்லா நான்மறைச்சைவமோங்கிப்
புலகுகவுலகமெல்லாம் புரவலன்செங்கோல்வாழ்க. (க)

நூற்பயன்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திங்களணிதிருவால வாயெம்மண்ண
 றிருவிளையாட்டிவையன்பு செயதுகேட்போர்
சங்கநிதிபதுமநிதிச் செல்வமோங்கித்
 தகைமைதருமகப்பெறுவர் பகையைவெல்வர்
மங்கலநன்மணம்பெறுவர் பிணிவந்தெய்தார்
 வாழ்நாளுநனிபெறுவர் வானுடெய்திப்
புங்கவராயங்குள்ள போகமூழ்கிப்
 புண்ணியராய்ச்சிவனடிக்கீழ் நண்ணிவாழ்வார். (உ)

கடவுள்வணக்கம்.

சிவபெருமான்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வென்றுளேபுலன்களைந்தார் மெய்யுணருள்ளந்தோறுஞ்
சென்றுளேயமுதமூற்றுந் திருவருள்போற்றியேற்றுக்

(க) நான்மறைச்சைவம் என்றது, வேதம்-உடலும், ஆகமம்-உயிருமாதலின். இதனை "வேதாந்தத்தெளிவாஞ்சைவசித்தாந்த" மெனனுஞ் சிவப்பிரகாசச்செய்யுளானுணர்க.

(உ) திருவிளையாட்டு - இப்பெயர் தன்னை யுணர்த்துதற்குத் தாரணமாகிய நூல்மேனிற்றலால், தானியாகுபெயர். சங்கநிதி - சங்கவடிவாகவும், பதுமநிதி - தாமரைவடிவாகவுமுள்ள நிதிகள். இவை எடுக்க எடுக்கக் குறைபடாத்தன்மையன. வந்து - செயவெனெச்சத்திரிபு.

குன்றுளேயிருந்துகாட்சி கொடுத்தருள்கோலம்போற்றி
மன்றுளேமாறியாடு மறைச்சிலம்படிகள்போற்றி. (அ)

சிவசத்தி.

மேற்படி - வேறு.

சுரும்புமுரல்கடிமலர்ப்பூங் குழல்போற்றியுத்தரியத் தொடித்தோ ள்போற்றி, கரும்புருவச்சிலைபோற்றி கவுணியர்க்குப்பாலசுரந்த கல சம்போற்றி, யிரும்புமனங்குழைத்தென்னை யெடுத்தாண்டவங்கயற் கணெம்பிராட்டி, யரும்புமிளநகைபோற்றி யாரணநூபுரஞ்சிலம்பு மடிகள்போற்றி. (௯)

பரசிவம்.

கலிநிலைத்துறை.

பூவண்ணம்பூவின்மணம்போலமெய்ப்போதவின்ப
மாவண்ணமெய்கொண்டவன்றன்வலியாணைதாங்கி
மூவண்ணறன்சந்நிதிமுத்தொழில்செய்யவாளா
மேவண்ணலன்னானவிளையாட்டின்வினையைவெல்வாம். (௰)

சிற்சத்தி.

அண்டங்களெல்லாமணுவாகவணுக்களெல்லா
மண்டங்களாகப்பெரிதாய்ச்சிறிதாயினானு
மண்டங்களுள்ளும்புறம்புங்கரியாயினானு
மண்டங்கனின்றுணையென்பரறிந்தநல்லோர். (௧௧)

(அ) மன்று - வெள்ளியம்பலம்.

(௰) மெய்-போதம்-இன்பம் - உண்மை, அறிவு, ஆனந்தம். எனவே, சச்சிதாநந்தம் என்பது பொருள். வலியாணை - சத்திவல்லமை. மூவண்ணல் - மூன்று அண்ணல், பிரமன் - விட்டுணு - உருத்திரன். சந்நிதி - சத்திசங்கற்பரூபம். முத்தொழில் - சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம். வாளாமேவண்ணல்-தத்துவங்களையும், தத்துவக்கர்த்தாக்களையுங் கடந்துநின்ற பரசிவம், வாளா - இடைச்சொல். இது, சும்மாவெனனும பொருள்மேல் நின்றது. வெல்வாம் - உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று. என்னை படிப்போரையுங் கேட்போரையுந் தன்னொடுபடுத்திக்கூறலின்.

(௧௧) பெரிது, சிறிது-என்பவற்றிற்கு அளவையை, தோன்றா வினைமுதலாகக்கொள்க. உள், புறம்பு - இவை உயிர்களின்மேல் நிற்றலால், இடவாகுபெயர்கள். துணை - பண்பாகுபெயராய்ப் பண்பின் மேல் நின்றது.

சொக்கலிங்கமூர்த்தி.

கலிவிருத்தம்.

பூவிநாயகன் பூமகணாயகன்
காவிநாயக னாதிகடவுளாக்
காவிநாயக னங்கயற்கண்ணிமா
தேவிநாயகன் சேவடியேத்துவாம். (எ)

அங்கயற்கண்ணம்மை.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பங்கயற்கணரியபரம் பரனுருவேதனக்குரிய படிவமாகி, யிங்கயற் கணகனுலக மெனுமிறந்தசராசரங்க ளீன்றுந்தாழாக், கொங்கயற்க ணமலராக்கூந்தற குமரிபாண்டியன்மகள்போற் கோலங்கொண்ட், வ ங்கயற்கணம்மையிரு பாதப்போதெப்போது மகத்துள்வைப்பாம்.(அ)

சபாநாதர்.

உண்மையறிவானந்த வுருவாகியெவ்வுயிர்க்கு முயிராய்நீரின், றண் மையனலவெம்மையெனத் தனையகலாதிருந்துசரா சரங்களீன்ற,பெ ண்மையுருவாகியதன ணனந்தக்கொடிமகிழ்ச்சி பெருகயார்க்கு, மண் மையதாயம்பலத்து ளாடியருள்பேரொளியை யகத்துள்வைப்பாம்.

(எ) ஆவிநாயகன் என்றது - பிரமனமுதலிய தேவாகட்கெல்லா ஞ் சுதந்தரமின்மையும், தனது சுதந்தரசத்தியால் குண்டலிசத்தியின் வழியாய்ப் பிராணனாய் நின்று, அக்கரஙகளைக்கொண்டு மூர்த்திகளை ச் செலுததுந் தனமையுந்தோன்றற்கு. ஆவிநாயகன், தேவிநாயகன் எனபவை, ஒருபொருணமேல்வநத பலபெயாகள். தேவி-விளையாட் டுடையவள்.

(அ) பங்கயன் - என்பதனிறுதியில் தொக்குநின்றவும்மை திரு மால்மேனிறறலால், இறந்ததுதழீஇய எச்சம். கொஙகை என்பது - கொஙகய் எனப்போலியாயிற்று. அகம் - உள்ளிடம். இது மனத்தின் மேனிற்றலால் இடவாகுபெயா.

(௯) ஆகி, ஆய், என வேறு பலவடுக்கிய வினையெச்சங்கள், பெ ருகவெனனும் வினையெச்சத்தின முடிபாகிய, ஆடியென்னும் எச்சத் தின் முதனிலையைத் தனித்தனி கொணடன. தன்னனந்தக்கொடி- சிவகாமவல்லி. தான -சிவம். ஆனந்தம் - காமம். கொடி - வல்லி. யார் க்கும் எனறது - விஞ்ஞானகலா, பிரளயாகலர், சகலா என்னும் மூவ கையுணுக்கட்கும் எனறபடி.

சோமசுந்தரக்கடவுள்.

சடைமறைத்துக்கதிரமகுடந் தரித்துநறுங்கொன்றையந்தார் தண ந்துவேய்ந்தொடைமுடிததுவிடநாகக் கலனகறறிமாணிக்கச சுடாப் பூணேந்தி,விடைநிறுததிககயலெடுத்து வழுதிமருமகளுகி மீனநோக்கி ன,மடவரலைமணந்துலக முழுதாண்டசுந்தரனை வணக்கஞ்செய்வாம.

தடாதகைப்பிராட்டியார்.

செழியர்பிரான்றிருமகளாய்க் கலைபயின்றுமுடிபுனைந்து செங்கோ லோச்சி, முழுதுலகுஞ்சயங்கொண்டு திறைகொணடுநந்திகண முனை ப்போர்சாயத்துத், தொழுகணவற்கணிமணமா லிகைசூட்டித்தனமகு டஞ் சூட்டிச்செலவந், தழைவுறுதன்னரசளித்த பெணணரசியடிககம லந் தலைமேல்வைப்பாம். (கக)

வெள்ளியம்பலவாணர்.

பொருமாறிற்கிளர்தடந்தோ ளொருமாறன்மனங்கிடந்த புழுக்கமாற வருமாறிற்கண்ணருவி மாறுதுகளிப்படைய மண்ணும்விண்ணு முருமாறிப்பவக்கடல்வீழ்ந் தூசலெனத்தடுமாறி யுழலுமாக்கள் தருமாறிக்கதியடையக் கான்மாறிநடித்தவரைக் கருத்துள்வைப்பாம்.

தக்ஷிணாமூர்த்தி.

கல்லாலின்புடையமர்ந்து நான்மறையாறங்கமுதற் கற்றகேள்வி,வ ல்லார்களுல்வருக்கும் வாக்கிறந்தபூரணமாய் மறைக்கப்பாலா, யெல லாமாயல்லதுமா யிருந்ததனையிருந்தபடி யிருந்துகாட்டிச், சொல்லா மற்சொன்னவரை நினையாமனினைந்துபவத் தொடக்கைவெல்வாம். ()

சித்திவிநாயகக்கடவுள்.

உள்ளமெனுங்கூடத்தி லூக்கமெனுந்தறிநிறுவி யுறுதியாகத்
தள்ளரியவன்பென்னுந் தொடாபூட்டியிடைபடுத்தித தறுகட்பாசக்

(க0) மீனநோக்கினமடவரல - மீனாட்சி. மீனம் - மீன். நோக்கு - கண.

(கஉ) புழுக்கமாற என்றது - பரதநூற்றுறையிற்சென்ற பாண்டியன, அதனாற் றன் கால்கள் வருந்தியபோலச், சிவபெருமான் திருவடியும் வேசறறு வருந்துமேயென்று மனம புழுங்கினமையை.

(கங) நான்மறை - இருக்கு, எசுர், சாமம், அதாவணம். ஆறங்கம் - சந்தசு, கறபம, வியாகரணம், சிக்ஷை, சோதிஷம், நிருத்தியம். நால்வராவார - சனகா, சனநதரா, சனாதரா, சனற்குமாரர்.

(கச) ஊக்கம் - மனவெழுச்சி அனபெனறது - சிவபுண்ணிய மேலீட்டால் நாளுககுநாள முறுகிவளரும பேரனபை.

கள்ளவினைப்பசபோதக் கவளமிடக்களித்துண்டு கருணையென்னும்
வெள்ளமதமபொழிசித்தி வேழத்தைநினைநதுவரு வினைகடீர்ப்பாம் ()

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

கறங குதிரைக்கருங்கடலுங் காரவுணப்பெருஙகடலுங கலங்கக்கா
ரவந, துறங்குசிகைப்பொருப்புஞ்சூ ருரப்பொருப்பும்பிளப்பமறையு
ணாந்தோராற்று,மறங்குலவுமகததழலு மவுணமடவாரவயிற்றி னழலு
மூள,மறஙகுலவுவேலெடுத்தகுமரவேள்சேவடிகள்வணக்கஞ்செய்வாம்

சரஸ்வதியம்மை.

பழுதகன்றநால்வகைச்சொன் மலரொடுத்துபபத்திபடப் பரப்பித்தி
க்கு, முழுதகனறுமணந்துசுவை யொழுகியணிபெறமுக்கண மூரத்தி
தாளிற, ஞெழுதகனறவனபெனுநார தொடுத்தலஙகல்சூட்டவரிச் சு
ருமபுந்தேனுங், கொழுதகன்றவெணடோட்டு முணடகத்தாளடிமுடி
மேற கொணடுவாழ்வாம். (கரு)

திருநந்திதேவர்.

வேறு.

வந்திறையடியிற்றாழும் வானவாமகுடகோடி
பந்தியினமணிகள்சிந்த வேததிரப்படையாற்றாக்கி
யநதியுமபகலுநதொணட ரலகிடுஙகுட்டையாக்கு
நநதியெமபெருமானபாத நகைமலாமுடிமேலவைப்பாம். (கஎ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

கடியவிழ்கடுக்கைவேணித் தாதைபோறகனற்கண்மீனக்
கொடியனைவேலநோக்கிக் குறையிரந்தனையான்கற்பிற்
பிடியனநடையாள்வேணடப் பினனுயிரளிததுக்காத்த
முடியணிமாடக்காழி முனிவனைவணக்கஞ்செய்வாம். (கஅ)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

அறப்பெருஞ்செல்விபாகத் தண்ணலைநதெழுத்தாலஞ்சா
மறப்பெருஞ்செய்கைமாறா வஞ்சகரிட்டநீல

(கசு) நாலவகைச்சொல - பெயா, வினை, இடை, உரி. நால்வகைமலர் - கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நிலப்பூ, நீரப்பூ. மலர் - என்பதினிறுதி முறறும்மையும,முழுது என்பதினிறுதி முறறும்மையும், தொக்கன சுவை எட்டு - வீரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, காமம், அவலம், உருத்திரம, நகை தொடுதத - இதில அகரவீறு தொக்குதல்.

(கஅ) முனிவன் - மௌனநிலையுடையவன என்னும் வடசொற், றிரிபு

(கக) அறப்பெருஞ்செல்வி என்றது - சிவபிரானருளிய இருநாழிநெறகொணடு முப்பத்திரணடு தருமஙகளையும் வளாத்தமையின்

நிறப்பெருமகடலுமயார்க்கு நீந்துதற்கரியவேழு
பிறப்பெனுமகடலுநீந்த பிரானடிவணக்கஞ்செய்வாம். (கக)

சுந்தரமூர்த்திநாயனுர்.

அரவகலல்குலார்பா லாசைநீத்தவர்க்கேவீடு
தருவமெனறளவிலவேதஞ் சாற்றியதலைவனறன்னைப்
பரவைதனபுலவிதீர்ப்பான கழுதுகணபடுக்கும்பாறு
ளிரவினிற்றூதுகொணடோ னிணையடிமுடிமேலவைப்பாம். ()

திருவாதவூரடிகள்.

எழுதருமறைகடேறு விறைவனையெல்லிற்கஙகுற்
பொழுதறுகாலத்தெனறும பூசனைவிடாதுசெயது
தொழுதகைதலைமேலேறத துளுமபுகணணீருணமூழ்கி
யழுதடியடைநதவனப னடியவாககடிமைசெயவாம. (உக)

தண்டியடிகள்-மற்றைநாயன்மார்.

வேறு.

தந்தைதாளொடும்பிறவித் தாளெறிந்துநிருத்தரிரு தாளைசசேர்ந்த, மைநதாதாள்வேதநெறி சைவநெறிபததிநெறி வழாதுவாய்மைய, சிந தைதானரனடிக்கே செலுத்தினராய்சிவானுபவச் செல்வராகிப், பந தமாந்தொடக்கறுத்ததிருத்தொணடாதாள்பரவிப்பணிதல்செய்வாம்.

முதனூல்வழி.

வேறு.

அண்ணல்பாற்றெளிந்தநந்தி யடிகள்பாற்சனற்குமார
னுண்ணிறையன்பினுய்ந்து வியாதனுக்குணர்த்தவந்தப்
புணணியமுனிவன்சூதற கோதியபுராணமூவா
றெண்ணியவிவற்றுடகாந்தத் தீசசஙகிதையின்மாதோ. (உ௩)

நூல்செய்தற்குக்காரணம்.

அறைந்திடப்பட்டதாகு மாலவாயப்புகழ்மையந்தச்
சிறந்திடும்வடநூறன்னைத் தென்சொலாற்செயதியென்றிங்

(உ0) வீடு - இச்சையை விடுதல். ஈஙகு மோட்சததை யுணாத திகின்றது. வேதம் - தானியாகுபெயா. கழுதும - என்பதிலுள்ள வுயர்வுப்பொரு ளும்மைதொகுத்தல்.

(உக) அறுகாலஙகளாவன - விடியல, உச்சி, எற்பாடு, மாலே, யாமம், வைசறை.

(உஉ) தாள் - வேர். ஈணடு பிறவிக்கேதுவான வினையின்மே னின்றது. சிவானுபவச்செலவம எனறது - சோகம் பாவனையை. பந தமாந்தொடக்கு - இருபெயரொட்டுப பணபுத்தொகை.

(உ௩) புகழ்மை - புகழ்சசி. இது, குணியைக்குணமாகக்கூறுவ தோர் மரபுவழுவமைதி.

குறைந்திடுமெபரியோர கூறக் கடைப்பிடித்துறுதியிநதப்
பிறநதிடுமெபிறப்பிலெய்தப் பெறுதுமெனறுள்ளநதேரு. (உச)

மொழிபெயர்த்தவிதம்.

திருநகர்தீர்த்தமூர்த்திச் சிறப்புமூன்றந்தமூர்தநதி
யருள்விளையாடலெட்டெட் டருசசனைவினையொன்றாக
வரனமுறையறுபதசெட்டா மறறவைபடலமாக
விரிமுறைவிருததசசெய்யுள் வகைமையாலவிளமபலுறறேன். (உரு)

அவையடக்கம்.

நாயகன்கவிக்குங்குற்ற நாட்டியகழகமாநதா
மேயவததலநதிரோர்க்கென் வெள்ளறிவுளாயிறகுற்ற
மாயுமாறறிதனறேனு நீாபிரிததனனமுணணுந்
தூயதீமபால்போறகொள்க சுந்தரனசரிதநதனனை. (உசா)

கலிநிலைத்துறை.

கவைக்கொழுந்தழ ஞச்சுவைகண்டவூ னிமையோா
சுவைக்கவினனமு தாயினதுளககமில சானறோ
ரவைககளமபுகுந தினியவாயாலவா யுடையாா
செவிக்களம்புகுந் தேறுவசிறியனேன பனுவல. (உஎ)

பாயவாரியுண் டிவாகெடுத்துலகெலாம பருகத்
தூயவாக்கிய காரொனச்சொற்பொரு டெளிந்தோா
ராயகேள்வியா துகளறுத்தாலவா யுடைய
நாயனாக்கினி தாக்குபகலமிலேன் புன்சொல். (உஅ)

அலலையீதலலை யீதெனமறைகளு மனமைச்
சொல்லிறைறுதித் திளைக்குமிச்சுந்தர னடற்
கெலலையாகுமோ வென்னுளாயென்செயகோ விதனைச்
சொல்லுவேனெனு மாசையென்சொல்வழி கேளா. (உகூ)

(உச) உறுதி - ஆனமலாபம்.

(உரு) விரிமுறை - இது நாலயாப்புளொன்று, என்னை, வடநூ லிற் றொடுததவை வகுததுக்கூறலின.

(உஎ) அவைக்களம் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. செவிக்களம் - இதில களம் ஏழனுருபு. பனுவல் - இது செயயுணமேல முதலாகுபெயராய் நிற்றலின், இனியவாய், ஏறு, எனப் பன்மைமுடிபுதந்தார்.

அரங்கேற்றிடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அறுகாற்பீடத்துயர்மாலாழிகடைந் தமுதையரங்கேற்றுமாபோ
லறுகாற்பேடிசைபாடுங்கூடன் மான்மியததையருநதமிழாறபாடி
யறுகாறபீடுயர்முடியாரசொக்கேசர் சந்நிதியிலமராகுழு
மறுகாற்பீடத்திருந்துபரஞ்சோதி முனிவனரஙகேற்றினனே. (௩௦)

பாயிரம்-முற்றுப்பெற்றது.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

கறைநிறுத்திய கந்தரச்சுநதரக் கடவு
ளுறைநிறுததிய வநளினுற்பகையிரு ளொதுக்கி
மறைநிறுததிய வழியினுலவழுதியாயச செஙகோன
முறைநிறுதநிய பாணடிநாட்டணியது மொழிவாம். (௧)

தெயவநாயக னீறணிமேனிபோற செனறு
பௌவமேய்ந்துமை மேனிபோற்பசந்துபல லுயிர்க்கு
மெவவமாற்றுவான் சுரநதிமின்னரு ளெனனக்
கௌவைநீரசுரந் தெழுந்தனகளைகுரன மேகம். (௨)

இடித்துவாய்திறந் தொல்லெனவெலலொளி மழுங்கத்
தடித்துவாள்புடை விதிர்த்துநின்றிநதிர சாபம்
பிடித்துநீளமபு கோடைமேறபெய் துவெம பெருமபோர
முடித்துநாமென வருதல்போன்மொய்த்தன கொணமூ. (௩)

---

(௩௦) அறுகால எனபது - அற்ற காலகளை யுடையதென வினைத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அனமொழித்தொகையாய்ப் பாம்பினமேனின்று, பீடம் என்னுமிடததா லாதிசேடன் மேற்றதாயிற்று; பாம்பினங்கள், பாதமினறிச் சரிக்குந் தன்மையனவெனபதை, அவற்றிறகுரிய பன்னகமென்னும் பரியாயபபெயரானுணாக.

(௨) நீறணிந்தது - சாவசங்காரகாலத்துத் திருமால் முதலியோரை நுதல்விழியாறபொடித்துநீறாக்கி,அந்நீறறைத் தனது திருமேனியிலணிநது, தானே ஏனைய கடவுளாக்கெலலாமநாதனெனக் காட்டவும, யாவருமதன்னையே சரணடைந்துய்யவும், குறித்த குறிபாடு.

(௩) வாள் - வாளாயுதம், ஒளி. இநதிரசாபம்-இந்திரதனுசு, பச்சைவில் - அம்பு - நீர், பாணம். இவவிருபதங்களுஞ் செம்மொழிச்சிலேடைகள்.

முனிதனீள்வரை யுச்சிமேன்முழங்கிவா னிவந்து
தனிதநீர்மழை பொழிவனதடஞ்சிலை யிராமன
கனிதநீர்மையா லாலவாய்க்கண்ணுதன் முடிமேற்
புனிதநீர்த்திரு மஞ்சனமாட்டுவான போலும். (௪)

சுந்தரன்றிரு முடிமிசைத்தூயநீ ராட்டு
மிந்திரன்றனை யொத்தகாரொழிலிதென மலைமேல்
வந்துபெய்வவத் தனிமுதன்மௌலிமேல வலாரி
சிந்துகின்றகைப் போதெனப்பன்மணி தெறிப்ப. (௫)

உடுத்ததெண்கடன் மேகலையுடையபார் மகட
னிடத்துதித்தபல் லுயிர்க்கெலாமிரங்கித்தன் கொங்கைத்
தடத்துநின்றிழி பாலெனத்தடவரை முகடு
தொடுத்துவீழ்வன விழுமெனத்தூங்குவெள் ளருவி. (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருநிறமேகமென்னுங் கச்சணிசிகரக்கொங்கை
யருவியாந்தீம்பால்சோர வகனசுனையென்னுங்கொப்பூழ்ப்
பொருவில்வேயென்னுமென்றோட் பொதியமாஞ்சைலப்பாவை
பெருகுதண்பொருனையென்னும் பெண்மகப்பெற்றுளன்றே. (௭)

கல்லெனக்கரைந்துவீழுங் கடும்புனற்குழவிகானத்
தொல்லெனத்தவழ்ந்துதீம்பா லுண்டொரீஇத்தண்டோண்மள்ளர்
செல்லெனத்தெழிக்கும்பம்பைத் தீங்குரல்செவிவாய்த்தேக்கி
மெல்லெனக்காலிற்போகிப் பணைதொறுமவிளையாட்டெய்தி. (௮)

அரம்பைமென்குறங்காமாவி னவிர்தளிர்நிறமாத்தெங்கின்
குரும்பைவெம்முலையாவஞ்சிக் கொடியிறுநுசுப்பாக்கூந்தல்

(௪) முனி - அகத்தியர். தனிதம் - மேககர்ச்சனை இது தன்னைத் தருதற்குக் கருவியாகிய மேகத்தின்மேனிற்றலால், காரியவாகுபெயர். கனிதல் - அகங்குழைதல். வான் - தொழிற்பெயர்விகுதி.

(௫) இந்திரன்றனையொத்தகார் என்றது - இந்திரனுங் கரியநிறமுடையவனாதலின்.

(௬) மேகலை - சேலை, மாதரணி எனப் பலபொருளொருசொல். ஈண்டு உடுத்தவென்னும் வினையால், சேலைமேல் நின்றது.

(௭) பொருனை - தாம்பிரபர்ணி.

(௮) செவிவாய்த்தேக்கி என்பதை - அழகுவாய்த்தலைப் பொருந்தி என்றும், பணை என்பதை மகளிர் விளையாட்டு என்றுஞ் சிலேடைப்பொருள் கொள்ளுங்கால், செவ்வி, பண்ணை என இடையே யொற்று மிகுத்துக்கொள்க. கால் - கால், கால்வாய்.

சுருமபவிழ்குழலாக்கஞ்சஞ் சுடாமதிமுகமாக்கொண் டு
நிரமபிநீளைக்கைதவேலி நெய்தலஞ்சூழ்காவிலவைகி. (௯)

பணமலாமாலேவேய்ந்து பானுவைப்போாவைபோாத்துத்
தெனமலைத்தேயந்தசாந்த மான்மதச்சேறுபூசிப்
பொனமணியாரநதாஙகிப் பொருவேயாஙகனனிமுந்நீர்த்
தனமகிழகிழவனுகை தழீஇக்கொடுகலநததன்றே. (௧0)

வலலேதாயிருபாலவைகுஞ் சிவாலயமருங்குமீண்டி
முல்லையானைந்துந்தேனுந் திரைக்கையான்முகநதுவிசி
நலலமான்மதஞ்சாந்தப்பி நறுவிரைமலாதூயநீதஞ்
செல்லலால்பூசைதநொணடின செயல்விலேமாக்களபோலும். (௧௧)

அரும்பவிழனங்கவாளி யலேதரவாகமபொன்போர்த்
திரஙகிவாலனைமேந்தி யிருகையுஞ்சஙகஞ்சிந்தி
மருஙகுசூழ்காஞ்சிதள்ளி வரமபிறவொழுகுமவாரி
பரமபரறகையமபெயயும பாாபபனமகளிாபோலும். (௧௨)

வரைபடுமணியும்பொன்னும் வைரமுஙகுழையும்பூட்டி
யரைபடுமகிலுஞ்சாந்து மப்பியின்னமுதமூட்டிக்
கரைபடுமருதமென்னுங் கன்னியைப்பருவநோக்கித்
திரைபடுபொருவேநீதஞ் செவிலிபோல்வளர்க்குமாதோ. (௧௩)

மறைமுதற்கலைகளெல்லா மணிமிடற்றவனேயெங்கு
நிறைபரமென்றும்பூதி சாதனநெறிவீடென்று
மறைகுவதறிந்துந்தேறு ரறிவெனக்கலங்கியந்த
முறையினவீடுணாந்தோாபோலத் தெளிந்ததுமூரிவெள்ளம். (௧௪)

மறைவழிகிளைத்தவெண்ணெண் கலைகள்போல்வருநீர்வெள்ளத்
துறைவழியொழுகும்பலகால் சோலேதண்பழனஞ்செட்தே

(௧0) கன்னி - இது பொருளாலுயர்திணையேனுஞ் சொல்லால அஃறிணையாதலால கலந்ததென அஃறிணை முடிபுதந்தார.

(௧௧) ஆனைந்து - பஞ்சகவவியம் பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம. செயலென்னுந் தொழிறபெயர், பெயரொச்சத்தின்மேனின்றது.

(௧௨) காஞ்சி - ஓாவிருட்சம், ஏழுகோவைமணி. பார்ப்பனமகளிா - தாருகாவனதது ரிஷிபததினிகள்.

(௧௩) அமுதம் - நீர், பால.

(௧௪) பூதிசாதனம் - உம்மைத்தொகைநிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. சாதனம - பஞசாட்சரத்தியானம்.

னுறைவழியோடையெங்கு மோடிமனநுடையாக்கன்பர்
நிறைவழியாதவுள்ளத் தனபுபோனிரமபிறறனறே. (கரு)

கலிநிலைத்துறை.

இழிந்தமாந்தாகைப் பொருள்களுமிகபரத தாசை
கழிநதயோகியா கைப்படிற்றூயவாய்க் களஙக
மொழிநதவாறுபோ லுவரியுணடுவாகெடுத் தெழிலி
பொழிநதநீரமு தாயினபுவிக்குமவா னவாகரும. (கசா)

ஈறிலாதவ ளொருத்தியேயைநதொழி லியற்ற
வேறுவேறுபேர் பெற்றெனவேலைநீ ரொனறே
யாறுகால்குளங் கூவலகுணடகழ்கிடங் கெனப்பேர்
மாறியீறில்வான பயிரெலாம்வளாப்பது மாதோ. (கஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

களமர்கள்பொன்னோரூட்டித் தாயாவாய்க்கனிந்தபாடற்
குளமகிழசிறுரினேறு மொருத்தலுமுவகைதூஙக
வளமலிமருதமபாடி மணவலிகடந்தோரவெனற
வளமருபொறிபோலேவ லாற்றவாள்வினையினமூணடார். (கஅ)

பலநிறமணிகோத்தெனனப் பனனிறவேறுபூடடி
யலமுகவிருமபுதேய வாள்வினககருஙகானமளளா
நிலமகளுடலஙகீணட சாலவழிநிமிாநதசோரிச
சலமெனநிவநதசெங்கேழ்த் தழனமணியிமைக்குமன்றே. (ககூ)

ஊறுசெய்படைவாய்தேய வுழுநருநீாகாலயாததுச
சேறுசெய்குநருந்தெய்வந் தொழுதுநீஞ்செந்நெல்வீசி
நாறுசெய்குநரும்போத்து நடவுசெயகுநருநதெவ்வின்
மாறுசெய்களைகட்டோமபி வளம்படுக்குநருமானா. (உ0)

பழிபடுநறவந்தனனைக் கடைசியர்பருகிச்செவ்வாய்
மொழிதடுமாறவேர்வை முகத்தெழமுறுவரேனற

(கசா) உவரி - உவர்ப்பினையுடையது, கடல். எழிலி - மேலெழு தலையுடையது, மேகம்.

(கஎ) ஐந்தொழில் - சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம். வேறுவேறுபேர் - பராசத்தி, ஆதிசத்தி, இசசாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி.

(கஅ) பொன்னோர்-தலைவர். அளமரு-அலமரு-லளவொற்றுமை.

(ககூ) கோத்தது - என்பதில் தகரம் தொகுத்தல. கருங்கால் என்றது - சேற்றால் நிறந்திரிந்து நிற்றலின்.

விழிசிவந்துழலக்கூந்தன் மென்றுகிலசோரவுள்ளக்
கழிபெருங்களிப்புநலகிக் கலநதவரொத்தனரே. (௨௧)

பட்பகையாகுந்திஞ்சொற் கடைசியர்பவளச்செவ்வாய்க்
குட்பகையாமபலெனறு மொணணறுங்குவளைநீலங
கட்பகையாகுமென்றுங கமலநன்முகத்துக்கெனறுந்
திட்பகையாகுமென்றுஞ் செறுதலபோற்களைதலசெய்வார். (௨௨)

கடைசியர்முகமுங்காலுங் கைகளுங்கமலமெனறா
படைவிழிகுவளையென்றார் பவளவாய்குமுதமெனறு
ரடையவுங்களைந்தார்மள்ளா பகைஞராயடுத்தவெலலே
யுடையவனுணையாற்று லொறுப்பவாக்குறவுணடாமோ. (௨௩)

புரையறவுணாந்தோாநூலின் பொருளினுள்ளடஙகியந்நூல்
வரையறைகருத்துமான வளாகருப்புறமபுதோனறிக்
கரையமைகலவிசாலாக் கவிஞாபோலிறுமாந்தநநூ
லுரையெனவிரிந்துகிற்பின மகளிாபோலொசிநததனரே. (௨௪)

அனபுறுபத்திவித்தி யாாவரிபாய்ச்சுநதொண்டாக்
கினபுருவானவீச னினனருள்விளையுமாபோல
வனபுறுகருஙகான்மள்ளா வைகலுஞ்செவவிநோக்கி
நனபுலமுயன்றுகாக்க விளைநதனநறுந்தண்சாலி. (௨௫)

அகனிலவேறுபாட்டி னியல்செவ்வியறிந்துமள்ளர்
தகவினைமுயறசிசெய்யக் காமநூல்சாறறுநானகு
வகைநலாாபணபுசெவவி யறிந்துசேர்மைந்தர்க்கின்ப
மிகவிளைபோகம்போன்று விளைந்தனபைஙகூழெலலாம. (௨௬)

கொடும்பிறைவடிவிற்செய்த கூனிரும்பஙகைவாங்கி
முடங்குகாலவரிவண்டார்ப்ப முள்ளரைக்கமலநீல
மடங்கவெண்சாலிசெந்நெல் வேறுவேறரிந்தீடாக்கி
நெடுங்களத்தம்பொற்குன்ற நிரையெனப்பெரும்போர்செய்தார். ௨௭

கற்றைறவைகளைந்துதூற்றிக் கூப்பியூாக்காணித்தெய்வ
மற்றவர்க்கற்றவாரீந் தளவைகணடாறிலொனறு
கொற்றவாகடமைகொள்ளப் பண்டியிற்கொடுபோய்த்தென்று
மிற்றவர்சுற்றந்தெய்வம் விருந்தினாக்கூட்டியுண்பார். (௨௮)

---

(௨௪) உரை - பொருளினமேனிற்றலால சொல்லாகுபெயா.

(௨௫) பத்திவேறு ஆர்வம்வேறு என்பதை - "அன்பீனுமாாவமு டைமை" எனனுந் திருக்குறளானுணர்க.

(௨௬) நான்குவகைநலா ா-பத்மினி, சித்தினி, சங்கினி, அத்தினி

(௨௮) சுற்றம்- இது சூழ்ந்தோர்மேனிறறலின், வினைமுதற்பொ ருட்டொழிற்பெயர்.

சாறடுகட்டியெள்ளுச் சாமைகொள்ளிறுங்குதோரை
யாறிடுமெதமால்யானைப் பழுக்குலையவரையேனல்
வேறுபலபயறூழ்த்தன புனனிலவிளைவுமற்று
மேன்றுபெணடியேற்றி யிருநிலங்கிழியவுய்ப்பார். (உ௯)

துறவினரீசனேசத தொண்டினர்பசிக்குநல்லூண்
டிறவினைப்பிணிக்குத்தீர்க்கு மருந்துடற்பனிப்புக்காடை
யுறைவிடமபிறிதுநலகி யவரவரொழுகிசசெய்யு
மறவினையிடுக்கணீககி யருங்கதியுய்க்கவலலார். (௩௦)

நிச்சலுமீசனன்பர் நெறிப்படிற்சிராமேல்வைத்த
பொச்சமிலன்புமன்னா புதல்வரைக்கணடாலனன
வச்சமுங்கொண்டுகூசி யடிபணிந்தினியகூறி
யிசைசையாறொழுகியுளளக் குறிப்பறிந்தேவல்செய்வார். (௩௧)

நறைபடுகனிதேன்பெய்த பாலொடுநறுநெய்வெள்ள
நிறைபடுசெமபொனவணணப் புழுக்கலானிமிாநதசோறு
குறைவறவுணடுவேணடும் பொருள்களுநகொணமினென்ன
மறைமுதலடியா ;தமமை வழிமறிததருத துவாாகள். (௩உ)

பினனெனவனுரைபபதநதப் பெருநதமிழ்நாடாஙகனனி
தனனிடையூாகளெனனு மவயவநதாஙகசசெயத

(உ௯) சாறடுகட்டி-வெலலம. இறுங்கு-சோளம. ஏனல - தினை. யானைப்பழுககுலை-யானை விலாப்புடைபோற பருதத வாழைக்குலை.

(௩௦) பூனிப்பு - நடுக்கம. உறைவிடம-உறையுள் இது, உறை-இடம - இ ா ஐ வழியெனனுஞ் சூததிரபபடி யகரவுடம்படுமெய் பெ றூது எதுகைநோக்கி, வகரவுடமபடுமெய பெற்று நினறது.

(௩௧) நிச்சல் - நிததல் எனபதனமரூஉ. பொச்சம - பொய். இது திசைசசொல்.

(௩உ) செம்பொன்வண்ணப்புழுக்கலானிமிர்நதசோறு என்றது- பருப்புசசோறறை. செமபொன்வணணம் - இது செவநத பொன் போலுஞ் செந்நிறத்தையுடையது, என உவமைதொகைநிலைக்கள த்துப்பிறந்த அனமொழித்தொகையாய்ப் பருப்பின்மேலும், புழுக்க ல - தொழிலாகுபெயராய் அரிசியினமேலும் நின்றது. இதை சிநதா மணி, குணமாலையாரிலம்பகம், தீம்பாலடிசில் எனனுஞ் செய்யுட்கு நச்சினார்க்கினியரொழுதிய உரையானுமுணர்க,

பொனனியற்கலனேகோயின மடமறப்புறநோச்சாலை
யினனமுதருத்துசாலை யெனவுருததிரிநததம்மா. (௩௩)

* திணைமயக்கம் - கலிநிலைத்துறை.

இன்றடம்புனல் வேலிசூழிந்நில வரைப்பிற்
குன்றமுலலைதண் பணைநெய்தல்குலத்திணை நான்கு
மனறவுளளமற் றவைநிற்கமயஙகிய மரபி
னென்றொடொன்றுபோய் மயஙகியதிணைவகை யுரைப்பாம். (௩௪)

கொல்லையானினை மேய்ப்பவாகோழிணாக் குருந்தி
னொலலைதாயதிற் படர்கறிக்கருநதுண ருகுபப
முலலைசோறெனத் தேன்விராய்முததிழை சிறறி
பெல்லையாயமோ டாடுபவெயினசிறு மகளிா. (௩௫)

கனவெருடுஙகளி வண்டுவாய்நக்கவீாங் கரும்பு
மெனறுபொன்சொறி வேங்கைவாயுறஙகுவ மேதி
குனறிளநதினை மேய்ந்துபூஙகொழுநிழன மருதஞ
சொனறுறஙகுவ சேவகமெனமுறச செவிமா. (௩௬)

எற்றுதெணடினை யெறிவளையெயிற்றிய ரிழைநத
சிற்றிலவாய்நுழைந் தழிப்பவசிறுமியா மெ குணடு
பறறிலாரெனச் சிதறியமனவணி பரதா
முறறிலாமுலைச் சிறுமியர்முததொடுங கோப்ப. (௩௭)

---

(௩௩) கலன - ஆபரணம, இது சாதியொருமை.

(௩௪) குலததிணை என்றது - குறிஞசி, முலலை, மருதம், நெயத லெனத் தேறறமாயுள்ள நாறறிணைகளை. பாலையோவெனின, "முலலையுஙகுறிஞ்சியு முறைமையிறறிரிநது, நலலியல்பழிந்து நடுஙகுதுயருறுததுப், பாலையெனபதோா படிவஙகொள்ளும்" என்னும ஆசிரியா வசனப்படி இயற்கைததிணையலலவாதலின, அது அந்நான்கினுளடஙகும. மயஙகியமரபின எனறதறகு - அனுலோமன பிரதிலோமன முதலிய மரபறியக்கூடாதாரபோலெனப் பொருள்கொள்க.

(௩௫) தாய் - தாவி என்பது தாய எனத் திரிந்துநின்றது.

(௩௬) ஈாங-இது ஈறுதொகுத்தல். பொன்-உவமையாகுபெயர். தினை - முதலாகுபெயா.

(௩௭) மனவு - அக்குமணி. கோப்ப - இது பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று.

* திணைமயக்கமாவது - ஒருநிலக் கருப்பொருளோடு மற்றொரு நிலக்கருப்பொருள்வந்து கூடல்.

முல்லைவண்டுபோய் முல்லையாழ்முளரிவாய் மருதம்
வல்லவண்டினைப் பயிற்றிப்பின்பயில்வன மருதங்
கொல்லையானமடி யெறிநதிளங்குழவியென் றிரங்கி
யொல்லையூற்றுபால் வெள்ளத துளுகள்வன வாளை. (௩௮)

கரும்பொற்கோட்டிளம புன்னைவாய்க்கள்ளுண்டு காளைச்
சுரும்புசெவ்வழிப் பாணசெயக்கொன்றைபொன் சொரிவ
வருந்தடங்கடல வலையெடுத்தாழியான் கையி
லிருந்தசங்கென விறைகொளப்பூவைமே லெறிவ. (௩௯)

கழிந்ததெங்கிளெண் பழம்பரீஇமுட்பலாக் கனிகீண்
டழிந்ததேனுவர்க கேணிபாய்நதகற்றுவ வுவளை
வழிந்ததேன்மடற் கேதகைமலர்நிழல் குருகென்
றொழிந்ததாமரைப் போதுபுக்கொளிப்பன கெண்டை. (௪0)

ஆறுசூழ்கழிப் புலால்பொருதசைந்துகூன் கைதை
சோறுகால்வன வாம்பல்வாய்திறப்பன துணிந்து
கூறுவாரெனக் குவளைகண்காட்டிடக் கூடித்
தூறுவாரெனச சிரித்தலர்தூற்றுவ முல்லை. (௪௧)

துள்ளுசேலவிழி நுளைச்சியர் சுறவொடு மருந்தக்
கள்ளுமாறவுங கூனலங்காய்தினை யவரை
கொள்ளுமாறவுங கிழங்குதேனகொழுஞ்சுவைக் கன்ன
லெள்ளுமாறவு மளப்பணவிடைக்கிடை முத்தம். (௪௨)

அவமிகும்புல்ப் பகைகடந்துயிர்க்கெலா மன்பா
நவமிகுங்குடை நிழற்றிமெய்ச்செய்யகோ னடாத்திச்

(௩அ) யாழ் - பணமேனிற்றலாற் கருவியாகுபெயா.

(௩அ) குழவி - கன்று. கனறைக்குழவியென்றது, தொல்காப்பியம் மரபியலுள் - "குஞ்சரம்பெறுமே குழவிப்பெயர்க்கொடை" என்ற சூத்திரததின்பாற்படுத்தி "ஆவுமெருமையுமதுசொலப்படுமே" எனக்கூறுதலால.

(௪0) பரீஇ-பரிவியென்னும் வினையெச்சஞ் சொல்லிசைநிறைக்க வளபெடுத்து நினறது. பரிவி - விழுந்து.

(௪க) சோறு - சாதம், மகரந்தம. அலர் - புட்பம், பழி.

(௪உ) கூனலஙகாய - புளியஙகாய

(௪௩) அவமிகும்புலப்பகைகடநதெனறது-தவமேற்கொணடோர், உணடிசுருக்கன முதலிய செயலகளான, மனம் புலனவழிச் செலலாது நிறுத்தவேணடுதலை. புலம - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம். பரஞானம - அமஙகலமுடையோரைப் பொருளெனக்காட்டும் போதமபோலாது, மஙகலசொரூபமாம் பரசிவததை மேற்படுததிக்காட்டுந திருவடிஞானத்தை. பரம்-மேனமை தண்டமிழ்பபொதியமென்றது - தமிழாசிரியரான அகத்தியர்க்குரிய தானமாதலின்.

சிவமிகும்பர ஞானமெய்த்திருவொடும் பொலிந்து
தவமிருந்தர சாள்வதுதண்டமிழ்ப் பொதியம். (௪௩)

வானயாறுதோய்ந் துயரியமலயமே மூக்கண
ஞானநாயக னம்மலைபோரத்தகார் நால்வா
யானையிருரி யம்மழைய சுமபதன் புணணீர்
கூனல்வானசிலை குருதிதோய்கோடுபோன் றன்றே. (௪௪)

சுனையுகன்களைச் சூழல்வாய்ச்சுரும்புசூழ் இடப்ப
நனையவிழ்ந்தசெங் காந்தணமேனுகிள வேங்கை
சினையவிழ்நதவீ இடப்பபொன்றோய்கலத் தெண்ணீ
ரனையபொன்சுடு நெருப்பொடுகரியிருந் தனைய. (௪௫)

குண்டுநீர்ப்படு குவளைவாய்க்கொழுஞ்சினை மரவம்
வண்டுகூடப்பிடச் செம்மறாய்ப்புதுமது வார்ப்ப
வணடர்வாய்ப்பட மறைவழிபொரிசொரிந் தானெய்
மொண்டுவாக்கிமுத் தீவினை முடிப்புவ ரனைய. (௪௬)

அகிலுமாரமுந் தழன்மடுத்தகழ்நதெறி ந்தழல்கா
றுகிருமாரமுந் தொட்டெறிந்தைவனந் தூவிப்
புகரின்மால்கரி மருப்பினால்வேலிகள் போக்கி
யிகலில்வான்பயி ரோம்புவவெயினர்தஞ் சீறூர். (௪௭)

அணடவாணருக் கின்னமுதருத்துவோர் வேள்விக்
குண்டவாரழற் கொழும்புகைகோலுமக் குன்றிற்
புண்டவாதவே லிறவுளர்புனத்தெரி மடுப்ப
வுணடகாரகிற் றூமமும்மொக்கவே மயங்கும். (௪௮)

கருவிவான்சொரி மணிகளுங்கழைசொரி மணியு
மருவிகான்றபன் மணிகளுமகன்றலை நாகத்

---

(௪௪) அசும்பு - துளி. கூனலவானசிலை - இந்திரதனுசு.

(௪௫) சூழலவாய, நாகிள, இவை இனமேனைச பயந்துநிற்கும் ஒருபொருட் பன்மொழிகளாதலின வழாநிலைகள்.

(௪௬) செமமல - பழயமலர், முததீயாவன - ஆகவனீயம், தக்ஷிணாக்கினி, காருகபத்தியம. அவை சதுரமும், முக்கோணமும், வில்வடிவுமாயுள்ளன.

(௪௭) அகில - கள்ளிவிருட்சத்திலுண்டாவது. "கள்ளிவயிற்றி லகில்பிறக்கும்" என்பதனுலுணாக. ஐவனம் - மலைநெல். சீறூா - குறிஞ்சிநிலத்தூர். எயினா - வேடா ஓம்புவ என்றது - "விட்டிலகிளி நாவாய் வேற்றரசுதன்னரசு, நட்டமபெரும்பெயலகாலெட்டு." என்னு மிவற்றால பயிர்களுக்குக் கேடுணடாவகைக்காத்தலை.

(௪௮) இறவுளர் - குறவா.

இரவிகாந்தசெம் மணிகளும்புனங்கவ ரினமான்
குருவிவீழ்ந்திடக் கொடிச்சியர்கோததெறி கவணகல். (௪௯)

மாயவன்வடி வாயதுவையமா லுந்திச்
சேயபங்கய மாயதுதென்னனா டலர்மேற்
போயமென்பொகுட் டாயதுபொதியமப் பொகுட்டினா
மேயநான்முக னகத்தியன்முத்தமிழ் வேதம். (௫0)

ஏகமாகிய மேருவும்பொதியமே யிரும்பொ
னாகுமேருவைச் சூழ்ந்தசாம்பூநத யாறு
நாகராதெண பொருனையேநாவலா றுடுத்த
போகபூமியும் பொருனைசூழ்பூமியே போலும். (௫௧)

சிறந்ததண்டமி ழாலவாய்சிவனுல கானாற்
புறந்தயங்கிய நகரெலாம்புரந்தரன் பிரமன்
மறந்தயங்கிய நேமியோனாதிய வானோ
ரறந்தயங்கிய வுலகுருவானதே யாகும். (௫௨)

வளைந்தநுண்ணிடை மடந்தையர்வனமுலை மெழுகிக்
களைந்தகுங்குமக் கலவையுங்காசறைச் சாந்து
மளைந்ததெண்டிரைப் பொருனையோவந்தி ஞாங்கா
விளைந்தசெந்நெலுங் கன்னலுமவீசுமவ் வாசம். (௫௩)

பொதியிலேவிளை கின்றன சந்தனம் பொதியி
னதியிலேவிளை கின்றனமுத்தமந் நதிசூழ்
பதியிலேவிளை கின்றனதருமமப் பதியோர்
மதியிலேவிளை கின்றனமறைமுதற் பத்தி. (௫௪)

---

(௫0) அகத்தியனை - அகமாகிய விந்தமலையை யடக்கினவனை. முத்தமிழ் - இயலிசைநாடகம். முத்தமிழ்வேதம் என்றது - வேதந்தரும் புருடார்த்தங்களை, நிகமாகமசாரங்களாகிய திருமுறைகளை யுள்ளடக்கிநின்ற தமிழுந்தருதலின்.

(௫௧) சாம்பூநதம் - வெண்ணாவல்.

(௫௨) சிவனுலகென்றது - திருவாலவாய்க்குச் சிவலோகமென்பது ஓர் பரியாயநாமமாதலின்.

(௫௩) காசறை - கஸ்தூரி.

(௫௪) பொதியினதியிலே விளைகின்றனமுத்தம் என்றதை, "தென்னாடுமுத்துடைத்" தென்னும் ஔவை திருவாக்கானு முணர்க. மறைமுதல் - இது சிவபெருமானுக்குப் பரியாயப்பெயராதலால், ஒருமொழி வல்லெழுத்தின்முன் ஈறுதிரியாது நின்றது.

கடுக்கவின்பெறு கண்டனுந்தென்றிசை நோக்கி
யடுக்கவந்தவந் தாடுவாருடலி னிளைப்பு
விடுக்கவாரமென காறிருமுகத்திடை வீசி
மடுக்கவுந்தமிழ் திருச்செவிமாந்தவு மன்றே. (௫௫)

விடையுகைத்தவன் பாணினிக்கிலக்கண மேனாள்
வடமொழிக்குரைத் தாங்கியன்மலயமா முனிக்குத்
திடமுறுத்தியம் மொழிக்கெதி ராக்கிய தென்சொன்
மடமகட்கரங் கெனபதுவழுதிநா டன்றே. (௫௬)

கண்ணுதற்பெருங் கடவுளுங்கழகமோ டமர்ந்து
பண்ணுறத்தெரிந் தாய்ந்தவிப்பசுந்தமி ழேனை
மண்ணிடைச்சில விலக்கணவரம்பிலா மொழிபோ
லெண்ணிடைப்படக் கிடந்ததாவெண்ணவும் படுமோ. (௫௭)

தொண்டர்நாதனைத் தூதிடைவிடுத்தது முதலை
யுண்டபாலனை யழைத்ததுமெலும்புபெண் ணுருவாக்
கண்டதும்மறைக் கதவினைத்திறந்ததுங் கன்னித்
தண்டமிழ்ச்சொலோ மறுபுலச்சொற்களோ சாற்றீர். (௫௮)

வெம்மையாலவிளை வஃகினும்வேந்தர்கோல் கோடிச்
செம்மைமாறினும் வறுமைநோய்சிதைப்பினுஞ் சிவன்பாற்
பொய்ம்மைமாறிய பத்தியும்பொலிவுங்குன் றுவாத்
தம்மைமாறியும் புரிவதுதருமமந் நாடு (௫௯)

---

(௫௫) தமிழ் - இனிமை. இப்பண்பு, தென்மொழிமேனிற்றலால், பண்பாகுபெயர்.

(௫௬) அரங்கு - நாடகசாலை.

(௫௭) கழகமோடமாந்தென்றது - முதலூழி யிறுதிககண்ணிருந்த, தலைச்சங்கமுதல் மூன்று சங்கத்தினும் தலைமைப்புலவராயிருந்தமையை. பசுந்தமிழ் - சிறந்ததமிழ், பசுமையென்னும் பண்பு, அருமைமேனின்றது.

(௫௭) இலக்கணவரம்பிலாமொழி என்றது - தமிழொழிந்த, மற்றைப் பதினேழுநிலங்களில, இலக்கணவரம்பில்லாத சிலநிலத்து மொழிகளை.

(௫௯) பொலிவு - சைவவிளக்கம். அதாவது - விபூதி, உருத்திராட்சம், ஸ்ரீபஞ்சாட்சரமுதலியன.

உலகம்யாவையு மீன்றவளும்பரு ளுயாந்த
திலகநாயகி பரஞ்சுடரோசெயென மூன்று
தலைவரானமுறை செய்தநாடிஃதன்றிச் சலதி
சுலவுபாரினுண் டாகுமோ துறக்கத்து மஃதே. (௬௦)

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௨-க்கு திருவிருத்தம்-௬௦.

மதுரைத்திருநகரப்படலம்.

மங்கலம்புனை பாண்டிநாடாகிய மகட்குச்
சங்கலம்புனை தோளிணைதடமுலை யாதி
யங்கமாம்புறந் தழுவியநகரொலா மினைய
நங்கைமாமுக மாகியநகாவளம் பகாவாம். (௧)

கொங்கையேபரங் குன்றமுங்கொடுங்குன்றுங் கொப்பூ
ழுங்கயேதிருச் சுழியலவ்வயிறுகுற் றாலஞ்
செங்கையேடக மேனியேபூவணந் திரடோள்
பொங்காவேய்வனந் திருமுகமதுரையாம் புரமே. (௨)

வடிவினயாநில மடந்தைமாாபிடைக்கிடந் திமைக்கப்
படிவிலாரமே பாண்டிநாடாரமேற் பக்கத்
திடுவின்மாமணி யதன்புறநகரொலா மிவற்று
ணடுவிநாயக மாமணிமதுரைமா நகரம். (௩)

---

(௬௦) திலகநாயகி என்றது - முகத்திற்குப் பொலிவுசெய்யுந் திலகம்போல, வாணிமுதலிய சத்திமார்களைத் தத்தமக்குரிய தொழில்களால் விளக்கமபெறச் செய்பவளாதலின். இஃதன்றிச்சலதிசுலவுபாரினுண்டாகுமோவென்றது - ஏனைச் சேரசோழநாடுகளில, சிவபெருமான் அரசுபுரியினும், பிராட்டியாரும் அவரது திருமகனும் அரசுபுரியாமையின். இதனைத் "தென்னவன்சேரலன்சோழன் சீர்ப்புயங் கன்வரக்கூவாய்" என்னும் திருவாசகப்பாசுரத்தானுமுணர்க.

(௧) மங்கலம்புனைபாண்டிநாடென்றது - "மிக்கபெயலொடுபெயலின்மையெலிவிட்டிலகிளி, யக்கணரசணிமையோடாறு" என்ற குறைபாடுகணீங்கி, "பிணியின்மைசெல்வம்விளைவின்பமேமம், அணியென்பநாட்டிற்கிவ்வைந்து" என்னு மங்கலங்கணிலவி நிற்றலை.

(௨) ஏடகம் - இதழைத் தனதிடத்துடைய தாமரைமலர், திருவேடகமென்னுந் தலம்.

கண்ணிலாதவெங் கூற்றெனக்கராஙகிடந் தலைப்ப
மண்ணிஞேோவ ரேனுமிமமுவிடை வீழ்ந்தோரா
தெண்ணிலாமதி மிலைநதவர்க்கொப்பெனச் சிலரை
யெண்ணிஞரிரு ணரகநீததேறினு மேமுரா. (கசு)

குமிழலா நதசெந தாமரைக்கொடி முகிழ கோங்கி
னுமிழ்தருமபர ஞானமுணடுமிழ்ந்தவாய் வேதத
தமிழறிந்துவை திகமுடன்சைவமு நிறுத்து
மமிழ்தவெணடினா வையையுமொருபுறத் தகழாம். (கஎ)

பிள்ளையும்பெடை யன்னமுஞ்சேவலும் பிரியாக்
கள்ள முண்டகச் செவ்வியாற்கணடவா கணனு
முள்ள முநதிரும் பாவகைச்சிறைபடுத தோஙகும்
புள்ளலம்புதண் கிடங்கிதுபுரிசையைப் புகல்வாம். (கஅ)

மாகமுந்திய கடிமதினமதுரைநா யகர்கைந்
நாகமென்பதே தேற்றமங்நகாமதில விழுஙகி
மேகநிறைசை கிறதவ்வெஞசினப் பணித
ஞகமொன்றுதோ லுரிபடநெளிவதே யாகும். (கக)

புரஙகடந்தபொற் குன்றுகோபுரமெனச் சுருதிச்
சிரஙகடந்தவா தென்னராயிருந்தனா திருந்தா
ருரஙகடந்திட வேண்டினுமுதவிசெய் தவரால்
வரங்கடந்திடப் பெறவெதிர்நிறபது மானும. (உ0)

சணடபானுவுந் திங்களுந்தடைபடத் திசையு
மணடகோளமும் பரந்துநீண்டகன்றகோ புரங்கள்
விணடவாயிலால் வழங்குவவிடவரா வங்காந்
துணடபோல்பவு முமிழ்வனபோல்பவு முழலா. (உக)

மகரவேலையென றியானைபோன்மழையருந் தகழி
சிகரமாலைசூ ழமதிறறிசைக்கரந் துழாவி
யகழவோங்குநீ வையையாலலலது வேற்றுப்
பகைவாசேனையாற் பொரப்படுமபாலதோ வன்றே. (உஉ)

(கசு) கண் - தாக்ஷணியம. கராக்கிடந்தென்பதும பாடம.

(கஎ) குமிழ், கோங்கு முதலியவைகள், நாசி, திருமுகம், திருமேனி, திருத்தனம இவறறைக்குறிக்க நின்றது. பரஞானமுணடென்றது - அத்திருத்தனஞ்சொறிந்த திருவமுதம், பரஞானமாதலின்.

(கஅ) கள்ள - உடைமைப்பொருளிலவந்த பொருளடியாகப்பிறந்த குறிபபுவினைப்பெயரொசசம. தணகிடங்கு - நீரரண. புரிசை - மதிலரண.

எல்லைதோவழித் தடைசெயுமிம்மதிற் புறஞ்சூழ்ந்
தொல்லைமேவலர் வனைநதுழியுடன்றுபோ ராற்றி
வெலலமள்ளரும் வேணடுமோபொறிகளே வெலல
வலலதமமதிற பொறிசெயுமறஞ்சிறி துரைப்பாம். (உ௫)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மழுக்கள்வீசுவன நஞ்சபூசுமுனை வாள்கள்வீசுவன முத்தலைக்
கழுக்கள்வீசுவன குந்தநேமியெரி காலவீசுவன காலனை
ரொழுக்கள்வீசுவன கப்பணஙகள்விட மென்னவீசுவன வன்னெடுங்
கொழுக்கள்வீசுவன கற்கவணகயிறு கோத்துவீசுவன வாரத்தரோ. ()

நஞ்சுபில்குதுளை வாளெயிற்றரவு நாகிமிரத்தெரியு மலையரா, வெ
ஞ்சினஙகொணமுழை வாய்திறந்துபொரு வாளைவிக்கிடவி ழுஙகுமா
ற், குஞ்சரங்கொடிய முசலம்வீசியெதிர குறுகுவாரதலைகள் சிதறுமா,
லஞசவெமபொறி விசைப்பினுங்கடுகி யடுபுலிப்பொறிய முக்குமால ()

எள்ளியேறுநரை யிவுளிமாபிற வெறிந்துகுணடகழி யிடைவிழத்
தளளிமீளுமுருள் கலவிருப்புமுளை தந்துவீசியுடல் சிந்துமாற்
கொளளிவாயலகை வாய்திரந்துகனல கொப்புளிப்பவுடல் குப்புறத்
துளளியாடுவன கைகள்கொட்டுவன தோள்புடைப்பசில கூளியே ()

துவககுசஙகிலி யெறிநகிழுககுமரி நொடாபிடித்தகை யறுககவி
ட், டுவக்குமொனனலாக டலைகளைததிருகி யுடனெருக்குமர நிலைகளா
ற, கவைக்கொழுநதழலகொ ளுததிவீசுமெதிர கலலுருடடியடு மொல்
லெனக், குவைக்கடுஙகனமழை பெயயுமட்டமணல கொட்டுமேவலாக
ள் கிட்டவே. (உ௭)

உருக்கியயமழை பெய்யுமாலய வுருக்குவட்டுருகு செம்பினீர்
பெருக்கிவீசும்விடு படையெலாமெதிர பிடித்துவிட்டவர்தமைத்தெறச்
செருக்கிவீசுநடை கற்றமாடமொடு சென்றுசென்றுதுடி முரசொடும்
பெருக்கிமீளுநடை வையமேனடவி யெயயும்வாளிமழை பெய்யுமால்.

(உச) முத்தலைக்கழு - சூலம். எழு - வளைதடி. கப்பணம் - நெ
ருஞ்சிலென்னு மோராயுதம்.

(உ௫) தந்து - அரிகயிறு. இதை சீவகசிந்தாமணி நாமகளிலம்ப
கம், நகாவளம் உஎ-வது செயயுளில, "கூர்ந்தறிவுநுண்ணூல்" எனப
தற்கு, அரிகயிறு என நச்சினாக்கினியா கூறிய வுரையானுமுணாக.
கூளி - பேய்.

(உ௭) அரிதொடர் - இது துவக்கு சங்கிலிகளுள் ஒருவகை.

வெறிகொளைம்பொறியை வெல்லினும்பொருது வெல்லுதற்கரிய
காலனை, முறியவெல்லினும் வெலற்கருங்கொடிய மூரணவாயமர ரா
ணலா, மறிவிஞானிருவு கம்மியனசெயவு மரியவாயவனா புரியுமிப்,
பொறிகள்செய்யுமவினை யின்னபொன்னணி புரத்துவீதிக ளூராத்து
மால. (உகூ)

கலிநிலைத்துறை.

கழையுந்தாமமுஞ் சுணணமுமணிநிழற் கலனுங்
குழையுநதூபமுந் தீபமுங குமபமுந தாஙகித்
தழையுஙகாதலா வரவுபாாததனபகந் ததுமபி
விழையுஙகறபினு ரொததனவிழாவரு வீதி. (௩0)

ஆலநினறமா மணிமிடற்றணணலா னந்தக்
கோலநினறசே வடிநிழல்குறுகினா குணம்போல்
வேலைநினறெழு மதியெதிாவெணணிலாத தெணணீா
காலநினறன சநதிரகாநதமா ளிகையே. (௩க)

குன்றநோபளிக் குபரிகைநிரைதொறுங குழூமி
நின்றபலசரா சரமுமநீழலவாய வெளளி
மனறகமபொலிந தாடியமலரடி நிழலபுக்
கொனறியொனறறக் கலந்தபலலுயிாநிலை யனைய. (௩உ)

கறித்தருந்துபுற குவைகடீஇக்காற்றொடா பரியத
தெரிததகன்றயன் மரகதசசிததிரத தெறறி
யெறிததபைங்கதிாக் கொழுநதையுமெட்டிநா வளைததுப்
பறிததுமெனறுவா யசைப்பனபசலையான கனறு. (௩௩)

சிறுகுகணணவாய்க் காறறெறிசெவியவாய்ப் பாச
மிறுகுகாலவாயக் கோடடுமானினமவழங காறிங
குறுகுநுணமருங கிறுத்தெழுகோட்டுமா னினமபோல்
மறுகுமவணடுசூழ்ந் திறைகொளமானமத நாறும. (௩௪)

மாடமாலையு மேடையுமாளிகை நிரையு
மாடரஙகமு மனறிவேளனவா முடியு
மேடவிழ்நததா ரகலமுமிணைத்தடந தோளுஞ்
சூடுமொதராா சீறடிப்பஞசுதோய சுவடு. (௩௫)

(உகூ) கம்மியன - தேவதச்சன். யவனர் - சிற்பா.
(௩0) குழை - மாநதளிா.
(௩௪) கோட்டுமானினம - கொம்புகளையுடைய யானைக்கூட்டம், மலைச்சிகரம்போன்ற ஸ்தனஙகளும, மான்போனற பாாவைகளையுமுடைய பெண்கூட்டம். மான்மதம் - பெரியமதம், கஸ்தூரி.
(௩௫) சீறடி - சிற்றடி.

மருமச்செம்புன லாறிட மாறடுகோட்டுப்
பருமச்செங்கண்மால் யானையின் பணைக்கையுமறைநூ
லருமைச்செம்பொரு ளாய்ந்தவர்க் கரும்பொருளீவோர்
தருமச்செங்கையு மொழுகுவ தானநீராறு. (௩௬)

பரியமாமணி பத்தியிற் பதித்திருட்படலம்
பொரியவில்லிடக குயிற்றிய பொன்னரமியமுந்
தெரியமாமுர சொலிகெழு செம்பொனுடரங்கு
மரியமின்பயோ தரஞசுமந் தாடுவ கொடிகள். (௩௭)

வலம்படும்புயத தாடவர் மார்பமேற்புலவிக்
கலம்படர்ந்தபூண் முலையினர் காலெடுதேோச்சச்
சிலம்பலம்பிசை மழுங்கமுன் னெழுமவர்தேந்தார்ப்
புலம்புவண்டு நெருந்தரற்றிய பொங்குபேரொலியே. (௩௮)

தையலார்மதி முகங்களுந் தடங்களுங்குழைய
மையளாவிய விழிகளு மாடமுங் கொடிய
கையுநாண்மலர்ப் பொதும்பருங் கறங்கிசைவண்ட
நெயயவோதியும் வீதியு நீளறனெறிய. (௩௯)

மலருந்திங்கடோய் மாடமுஞ் செய்வனமணங்க
ளலருந்தண்டுறை யுங்குடைந் தாடுவதும்பி
சுலவுஞ்சோலையு மாதருந தூற்றுவவலர்கள்
குலவும்பொய்கைய மனைகளுங் குறைபடாவன்னம். (௪௦)

ஊடினுரெறி கலன்களு மம்மனையுடன்பந்
தாடினுர் பரியாரமு மடியினுற்சிற்றில்
சாடினுரோடு வெகுண்டுகண் டதும்புமுத்திறைப்ப
வாடினுர்பரி நித்தில மாலையுங்குப்பை. (௪௧)

ஐயவென்னுமை வரம்பின தாகுமோவடிய
ருய்யமாமணி வரிவளை விறகுவிற்றுழன்றேன்

(௩௬) பருமம் - கவசம். செம்பொருள் - உண்மைப்பொருள். தானநீர் - மதநீர் - தத்தஞ்செய்யுநீர.

(௩௭) அரியமின்பயோதரம் - மேகத்தைக்குறிக்குங்கால்-அரிய. பசுமை, மின் - மின்னல், பயோதரம் - மேகம். எனவும், பெணகளை க்குறிக்குங்கால்-அரிய-இல்லாத, மின்-இடை, பயோதரம்-கொங்கை. எனவும், பொருள்கொள்க. முரசு - எண்டுமத்தளம். கொடிகள் -துவசங்கள் - கொடிபோன்றபெண்களை.(௪௨) ஐய - வியப்பிடைச்சொல்.

பொய்யில்வேதமுஞ் சுமந்திடப பொழுதகன்றரற்றுஞ்
செய்யதாண்மலர் சுமநதிடத தவஞ்செய்தடுதருககள். (சஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தோரணநிரை மென்காஞ்சி சூழ்நிலைநெடுநேரலகுற்
பூரணகும்பக் கொங்கைப் பொருவின்மங்கலமாமஙகை
தாரணிந தாரந தூக்கிச் சந்தகிறிமிாந துபாலிச்
சீரணிமுளை வெணமூரல செயதுவீற்றிருககுமன்றே. (சஙு)

திங்களைச் சுண்ணஞ்செய்து சேறுசெய்தூட்டியன்ன
பொங்குவெண் மாடப்பநதி புண்ணியமபூசுந்தொண்டர்
தங்கண்மெய் வேடந்தினைத் தரித்தனசாலக்கணகொண்
டங்கணன்விழவுகாணபா னடைந்தெனமிடைந்தவன்றே. (சச)

தேரொலி கலினப்பாய்மான் சிரிபபொலிபுரவிபூண்ட
தாரொலி கருவியைநதுந தழஙகொலிமுழங்குகைம்மான்
பேரொலி யெலலாமொன்றிப பெருகொலியன்றியெனறுங்
காரொலி செவிமடாது கடிமணிமாடக்கூடல். (சரு)

பரத்தையர் வீதி.

இழிபவருயர்ந்தோர்மூத்தோ ரிளையவர்கழியாநோயாற்
கழிபவர்யாவரேனுங் கணவலைப்பட்டுநெஞ்ச [ப்
மழிபவர்பொருள்கொண்டெள்ளுக் கெண்ணெயபோலளந்துகாட்டி
பழிபடுபோகம்விற்பா ராவணப்பண்புசொல்வாம். (சசு)

மெய்படுமன்பினர்போல விரும்பினாககருத்துந் தங்கள்
பொய்படுமினபமயார்க்கும் புலப்படத்தேற்றுவார்போன்
மைபடுகணணார்காமன் மறைப்பொருள்விளங்கத்தீட்டிக்
கைபடச்சுவராய்ததோன்றச் சித்திரஙகாணச்செய்வார். (சஎ)

திருவிற்கான்மணிப்பூணுகம் பலகையாத்தெண்முத்தார
வருவிக்கால்வரைமெனகொங்கைச் சூதொட்டியாடிவென்று
மருவிக்காமுகரைத்தங்கள் வடிக்கண்வேன்மார்பந்தைப்பக்
கருவிச்சூதாடிவென்றுங் கைப்பொருள்கவர்தல்செய்வார். (சஅ)

(சச) புண்ணியம - விபூதி (சரு) கருவியைந்தாவன-தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி.

(சசு) பழிபடுபோகம் - என்றதை, பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்தின், மாண்டவறிவினவர். என்னுஞ்செய்யுளானுணர்க.

(சஅ) வடிக்கண் - மாவடுவின்பிளவையொத்தகண். திருக்கோவையார் - "வடிக்கணிவைவஞ்சி, யஞ்சு மிடையிது" என்னும் பாகு

தண்பனிநீரிற்றோய்த்த மல்லிகைததாமநாறறி
விண்படமெதியநீண்டும் வெண்ணிலாமுற்றத்திட்ட
கணபடையணைமேற்கொணடு காமனுங்காமுற்றெய்தப்
பணபலபாடிமைந்த ராவியைப்பரிசிலகொள்வார். (சகூ)

குரும்பைவெம்முலையிற்சிந்து சாந்தமுங்குழலிற்சிநது
மரும்பவிழ்மாலைததாது மளிநுகாநதெச்சிலாகிப்
பொரும்பரிக்காலிற்றூளாய்ப் போயரமாதாமெய்யு
மிருங்குழற்காடுஞ்சூழ்போ யியன்மணம்விழுங்குமன்றே. (ரு0)

ஆலவாயுடையானென்று மங்கயற்கண்ணியென்றுஞ்
சோலைவாழ்குயிலினல்லாா சொல்லியாங்கொருங்குசொல்லும்
பாலவாங்கிளிகள்பூவை பன்முறைகுரவனோது
நூலவாய்ச்சநதைகூட்டி நுவன்மறைச்சிறுரையொத்த. (ருக)

ஔவியமதாவேற்கண்ணா ரந்தளிாவிரனடாத்துந்
திவ்வியநரம்புஞ்செவ்வாய்த் திததிக்குமெழாலுந்தம்மிற்
கௌவியநீரவாகிக் காளையர்செவிக்காலோடி
வெவ்வியகாமப்பைங்கூழ் விளைதரவளர்க்குமன்றே. (ருஉ)

கட்புலனுதியைநது முவப்புறககனிநதகாமம்
விட்புலத்தவரேயன்றி வீடுபெற்றவரும்வீழ்ந்து

ரததில்,வடி-என்பது வடுவின் வகிருக்கோர்பெயரென,நச்சினார்க்கினி
யரெழுதிய வுரையானுமுணாக.

(ரு0) இயன்மணம் - என்றது, தெய்வப்பெணகள் சரீரங்களு
ம், கூந்தல்களும், இயல்பாகவே மணமுடைமையின். அதுபோலவே
இநநிலமாதர், சரீரமுஙகூநதலும, இடல்பாகவே மணமுடையனவெ
னறதை "கொங்குதேர்வாழ்ககை" யென்னுந திருமுகப் பாசுரத்தா
னுமுணர்க.

(ருக) நூல்அவாய் - வேதத்தைவிரும்பி. சந்தைகூட்டல் - ஆசி
ரியர்கூறிய வேதவாக்கியஙகளை ஒருசேரசசொல்லுதல்.

(ருஉ) திவ்ய - திவ் - சொர்ககத்தில், ய - பிறப்பது., எனவே,
தெய்வத்தன்மையுடைய தென்பதுபொருள். நரம்பென்றது, இணை.
கிளை, பகை, நட்பு என்னும், யாழிற்குரியநால்வகை நரம்பினை. கு
ரல், துத்தம் முதலிய எழிசையினையும், வீணைகளி னரம்புகளெனப
து மொன்று. எழால் - கணடத்தொனி.

பெட்பமுற்றமுதுங்கைபபப் பெருங்குலக்கற்பினார்போ
னட்பிடைப்படுதேதிவிற்கு நல்லவரிருக்கையீதால. (ரு௩)

வேளாளர்வீதி.

வழுககறுவாய்மைமாண்புங கஙகைதன்மரபின்வாந்த
விழுககுடிப்பிறப்புமூவ ரேவியவினைகேட்டாற்று
மொழுக்கமுமமைச்சாய்வேந்தாக குறுதிசூழ்வினையுங்குன்றா
விழுககறுமேழிச்செல்வர் வளமறுகியம்பலுற்றாம. (ருச)

வருவிருந்தெதிர்கொண்டேற்று நயனுரைவழங்குமோசை
யருகிருநதடிசிலூட்டி முகமனன்கறையுமோசை
யுரைபெறுதமிழ்பாராட்டு மோசைகேட்டுவகைதுள்ள
விருநிதியளிக்குமோசை யெழுகடலடைக்குமோசை. (ருரு)

அருநதினரருந்திச்செல்ல வருந்துகின்றாருமாங்கே
யிருந்தினிதருநதாசிற்க வின்னமுதட்டுப்பின்னும்
விருந்தினர்வரவுநோக்கி விதடுதலாம்வயலில்வீசி
வருந்திவிண்ணோக்குமோரோ ருழவர்போல்வாடிநிற்பார. (ருசு)

வானமுந்திசையும்பொங்கும் புகழ்மையும்வானம்பேணு
ஞானமும்பொறையுங்குன்றா நன்றியுமூக்கப்பாடுந்
தானமுங்கொடையுமன்பும் வரிசையுந்தகைசானண்பு
மானமுந்தவஞ்செய்தீன்ற மகவுபோல்வளர்க்கவல்லார். (ருஎ)

வணிகர்வீதி.

புல்லியோர்பண்டங்கொள்வார் வினவினப்பொருட்பக்க
லில்லெனினினமாயுள்ள பொருளுரைத்தெதிாமறுதது
மல்லதப்பொருளுண்டென்னின விலைசுட்டியறுத்துநேர்ந்துஞ்
சொல்லினுமிலாபங்கொள்வார் தொன்மரபிருக்கைசொல்வாம். (ருஅ)

கலிநிலைத்துறை.

நீலவேதிமேற்பளிங்கிறு னிழற்சுவர்நிறீஇமின்
காலவாலியவைரவாட் கானிரைத்தும்பர்க்

(ரு௩) அமுது - தேவருணவு - மோட்சம். ஆதலால் விண்ணுல கத்தவா அமுதுகைப்பஎனவும், வீடுபெற்றவர் மோட்சங்கைப்ப என வும், பொருள்கொள்க. நால்லவர்-கணிகையர். (ருச) மூவர்-அந்தண ர், அரசர், வைசியர். சேர சோழ பாண்டியரென்றுங் கூறுவர்.

(ருஎ) வரிசை - தத்தமக்குற்றநிலையிற்றவராமை.

(ருக) உம்பர் - மேலிடம். இயற்றின, படுவிகுதி தொக்குநின்ற செயப்பாட்டு வினைமுற்று.

கோல்வாணிலாச்சொரிமணி குயிற்றிவெண்மாட
மாலைபோல்வகுத்தியற்றின பீடிகைமறுகு. (ருகூ)

(க) திரையளிப்பவுந்திரைபடு தீம்புனல்வேலிக்
(உ) கரையளிப்பவுங்கரையிலா னிரைபடுகானத
(ங) தரையளிப்பவுந்தரைகிழித் தூன்றிவிண்டாங்கும்
(ச) வரையளிப்பவும்வாங்கிவாய் மடுப்பனமாடம். (கூ0)

கரியகம்பலக்கிடுகின்மேற் கதிர்விடுபவளத்
தெரியல்பொன்னரிமாலிகை தெண்ணிலாச்சொரியும்
பரியநித்திலமணிவட மரகதப்பசுந்தார
விரியவிட்டனவிநதிர வின்னிரையனைய. (கூக)

நாள்களுங்குளிர்திங்களு ஞாயிறுமேனைக
கோள்களுங்குளிரவிசும்பொரீஇக் குடிபுகுந்தாங்கு
வாள்கிடநதிராப்பகலொளி மழுக்கலால்வணிக
ராள்கலம்பகாபீடிகை துறக்கநாடனைய. (கூஉ)

பன்னிறததபல்பெருவிலைப் பட்டெலாமவண
வன்னபட்டினமேம்படுவிலைப் பருத்தியுமவண
வெந்நிலத்தரும்பொருள் பதினெழுபுலவணிகர்
மன்னிருக்கையுமருமபெறல் வளனெலாமவண. (கூங)

மரகதத்திரளம்மிகள் வைரவாளுலக்கை
யுரல்கள்வெள்ளியா லடுப்பகில்விறகுலைபனிநீ
ரரிசிமுத்தழல்செம்மணி யடுகலன்பிறவு
மெரிபொனாலிழைத் தாடுபவிவர்சிறுமகளிர். (கூச)

செயிரிற்றீர்ந்தசெம் பொன்னினூற்றிண்ணிலைக்கதவம்
வயிரத்தாழுடைத தவர்கடைவாயிலுமென்று

(கூ0) க. உப்பு, முத்து, பவளம், சங்கு, ஒககோலை-ஆக-ரு.
உ. செந்நெல், சிறுபயறு, கரும்பு, வாழை, செவ்விளநீர்-ஆக-ரு.
ங. தேனடை, தேன், மயிற்பீலி, அரககு, நாவி-ஆக-ரு.
ச. மிளகு - கோட்டம், அகில், தககோலம், இலவங்கம்-ஆக-ரு.

(கூக) கரியகம்பலம் - கறுப்புக்கம்பளம். இடுகு - சட்டம்.

(கூஉ) பீடிகை-கடைவீதி. (கூங) பட்டு, பருத்தி, இவை ஆடையாகிய காரியத்தின்மேல் நிற்றலால் காரியவாகுபெயாகள்.

(கூரு) செயிரிற்றீர்ந்த செம்பொன் என்றது - ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்புநதம் என்னு நால்வகைப் பொன்னுளுயர்ந்த சாம்புநதத்தை. அயிர் - குற்றம். இசைப்பதை - இதில்-ஐ-சாரியை.

லயிரிற்றீர்ந்தபேரறிஞரு மனையர்தஞ்செல்வத
தியலிற்றுமெனவரையறுத் திசைப்பதையெவரே. (௩௫)

எரிகுறும்பொறியனையசெம் மணிசுடரொறிபொன்
வரிச்சுரும்புநோமரகத முத்துவாள்வைரந
தெரிப்பருந்துகிர்சிந்தின செல்லுநாளொன்றுக்
கரிப்பர்கையகப்படுவன வாயிரத்திரட்டி. (௩௬)

பாயதொன்மரப்பறவைபோற் பயன்கொள்வான்பதினெண்
டேயமாந்தருங்கிளந்த சொற்றிரட்சிதான்றூய
மாயைகாரியவொலியன்றி வான்முதற்கருவி
றூயகாரியவோசையே யாயக்கிடந்தன்றே. (௩௭)

ஒழிவில்வேறுபல்பொருளுமே ழுலோகமும்பிறவும்
வழுவில்வேறுபலகலைகளு மரபுளிவகுத்துத்
தழுவிவேண்டினர் தாங்கொளத்தக்கவாபகரா
வழிவிலாமறை போன்றனவாவண வீதி. (௩௮)

திக்கெலாம்புகழ் மதுரையைச்சிவபுரமாக்கி
முக்கணாயகனரசுசெய் முறையினுக்கேற்பத்
தக்கதோழரே டளகைமாநகருறைதயக்க
மொக்குமநநகா வாணிகருறையுள்சூழ்நியமம். (௩௯)

---

(௩௬) குறுமை - சிறுமை. சிந்தின, அகப்படுவன, வினையாலணை யும் பெயர்கள், எரிக்குறும்பொறி, சிறியதீப்பொறி. அரிப்பர் - அரித் துப்பொருள் தேடுவோர்.

(௩௭) தூயமாயை - சுத்தமாயை. தூயமாயைகாரியவொலி-அக் கரங்களின்வடிவாய்ப் பொருள்பயப்பது. இதை, "மொழிக்காரணமா நாதகாரியவொலி, எழுத்து" என்பதனாலு முணர்க. வான்முதற்கரு வினுய காரியவோசை, பொருள்பயக்கும் அக்கரவடிவைப்பெறாது, பஞ்ச பூதங்களின் காரியப்பாட்டாலெழும், அநுகரணவோசை. தொன்மரம் - ஆலமரம்.

(௩௮) பல்பொருள் - பலபண்டங்கள் - அறமுதலிய வுறுதிப் பொருள்கள். எழுலோகம் - பொன், வெள்ளிமுதலியன - பூலோக ம், புவலோகமுதலிய எழுலகம். பல்கலைகள் - பலஆடைகள் - அறு பத்துநான்குகலைகள். பகர்தல் - விற்றல் - அறிவித்தல்.

(௩௯) தயக்கம் - தோற்றம். நியமம் - கடைவீதி.

மன்னவர் வீதி.

ஒற்றையாழியானுலகிரு ளொதுக்குமாபோலச்
செற்றநேமியாற் கலியிருடின்றுகோலோச்சி
மற்றடமபுய வலியினுன்மாறடுசீற்றக்
கொற்றமன்னவர் விழுககுடிககோமறுகுறைப்பாம். (எ0)

தரங்கவேலைகடம்மையே தாளுறப்பிணித்துத்
துரங்கமாவெனதகொகுதத மநதுறைபலவருவி
யிரங்குமோரறிவுயிரவரை யாவையும்பெயர்தது
மரங்கொல்யானைபோற் பிணிததகூடம்பலமன்றே. (எக)

மழுக்கள்வச்சிரங்கார்முகம் வாளிமுககுமெிக்
கழுககள்சக்கரமுடம்பிடி கப்பணநாஞ்சி
லெழுக்கணுநதகம்பலகைதண் டிவைமுதற்படையின்
குழுக்களோடிகலவிந்தைவாழ் கூடமும்பலவால். (எஉ)

துளையகல்லைமாலெனககொண்டு சுழற்றியுஞ்செநதூ
ளளையும்யானைபோற்பாய்ந்துமல லாற்றியுமாற்றல்.
விளையவாளொடுகேடகம் வீசியும்வென்றி
யிளையராடமாபயிலவன வெணணிலாக்கூடம். (எ௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

தேசவிர்நீலமாடஞ் செம்மணிச்சென்னிமாடங
காசறுகனகமாடஞ் சநதிரகாநதமாட
மாசறவிளங்குமின்ன மாடநீண்மாலைகூடற்
பாசிழைமடநதைபூண்ட பன்மணிககோவையன்ன. (எச)

விரையகல்கதுப்பினல்லார வீங்கிளங்கொங்கைபோழ்நத
வரையகன்மார்பமன்றி வடுப்படாதமக்கனபில்லா
ருரையகன்மாணவாற்று லொழுகுவார்பலகையொள்வாட்
கரையகல்விஞைசைவீரர் கணம்பயில்காட்சித்தெங்கும். (எரு)

மின்னைவாளென்னவீசி வீங்குகார்தம்மிற்போர்மூண்
டென்னவான்மருப்புநீட்டி யெதிரொதிரபுதையககுததி
யன்னவாளென்னவாயவிட் டதுவெனச்செந்நீர்சோரப்
பொன்னவாமகன்றமார்பர் பொருகளிருட்டுவோாகள். (எசு)

(எ0) கோல - நீதிமேனிறறலா லுவமையாகுபெயா.

(எக) மநதுறை - குதிரைலாயம். கூடம் - யானைக்கட்டுமிடம்-

(எஉ) விந்தைவாழிடம் - துர்ககாதேவிவாழுமிடம், அதாவது-ஈண்டு, ஆயுதசாலை.

தூண்டுவாருளமுந் தங்கள் பின்னிடத்துவக்குண்டீர்த்துத்
தாண்டுமாவொன்றையாழித் தேரினுநதள்ளித்துள்ளப்
பாண்டில்வாய்ப்பசும்பொன்றேயப் பார்மகண்முதுகுகீண்டு
சேண்டிசைபோய்மடங்கச் செலவத்தேர்நடத்துவாரகள். (எஎ)

மைந்தர்தந்நெருக்கிற்சிந்து கலவையுமகளிர்கொங்கைச்
சநதமுங்கூந்தல்சோர்ந்த தாமமுஞ்சிவிறிவீசுஞ்
சிந்துரப்பொடியுநாறத் தேனொடுமெழுந்துசெநதூ
ளந்தரவயிறுதூர்ப்ப வடுபரிநடத்துவாரகள். (எஅ)

தம்முயிர்க்கிரங்காராகித் தருக்கொடுமானமீர்ப்பத்
தெம்முனையெதிர்ந்தாராற்றுஞ் செருவெனக்குருதிச்செங்கேழ்க்
கொய்ம்மலர்க்குடுமிச்சேவல் கோழிளந்தகாபோர்மூட்டி
வெம்முனைநோக்கிநிற்பார் வேறவற்றூறுநோக்கார. (எகூ)

பெண்முத்தமனையபேதைச் சிறுமியர்பெருநீர்வையை
வெண்முத்தமிழைத்தசிற்றில் சிதைபடவெகுண்டுநோககிக்
கண்முததஞ்சிதறச்சிந்துங கதிர்முததமாலைதட்பத்
தெண்முத்தினகைததுசசெல்வச் சிறார்கடேருருட்டுவார்கள. (அ0)

கொடிமுசிறுழாவுமிஞ்சிக் கோனகர்வடகீழ்ஞாங்கர்
முடிமிசைவேம்புநாற முருகவிழாரும்போநது
மடிமிசைநாறத்தென்னர் வழிவழியரசுசெய்யு
மிடிமுரசுறங்காவாயி லெழுநிலைமாடககோயில். (அக)

மறையவர்வீதி.

ஆத்திகருண்டென்றோது மறமுதற்பொருள்களுண்கு
நாத்திகம்பேசும்வஞ்சர் நாவரிகருவியாக
வாத்தனுலுரைத்தவேத வளவுகண்டுள்ளந்தேறித்
தீர்த்தராய்முத்திவேட்குஞ் செல்வாதம்மிருக்கைசொல்வாம். (அஉ)

முஞ்சிநாண்மருங்கினமின்னப் பொன்செய்தமுளரிவேய்ந்த
குஞ்சிநான்றசையத்தானைச் செருக்குமுன்கொய்துதூங்கப்

(எகூ) தருக்கு - வீரச்செருக்கு. முனை - யுத்தம்.

(அக) முடிமிசைவேம்புநாற, என்றது, பாண்டியர்க்கு வேப்பமலர்மாலை உரியதாதலின். ஆர் - ஆத்திமாலை, போந்து - பனைமாலை.

(அஉ) ஆத்திகர் - கடவுளுண்டென்பவர். நாத்திகர் - அறமுதலிய வுறுதிப்பொருள்களிலலையென்றும், மகளிரின்பமே முத்தியென்றுங்கூறும் உலோகாய தன்முதலியோர். அளவு - அனுமானாதிப் பிரமாணங்கள். தீர்த்தர் - பரிசுத்தமுடையவர்.

பஞ்சிநாண்கலைததோனமார்பும் பலாசக்கோல்கையுந்தாங்கி
யெஞ்சிநான்மறைநூலகற்போர் கிடைகளேயில்லமெல்லாம். (அங)

தீவினையந்தணளா சிறார்பயிறெய்வவேத
நாவுருவேற்றகேட்டுக் கிளிகளோநவிலும்வேற்றுப்
பூவையும்பயின்றுபுத்தே ளுலகுலைறபுதுமந்தாரக்
காவுறைகிளிகட்கெல்லாங் கசடறப்பயிற்றுமன்றே. (அச)

வேதமுமங்கமாறு மிருதியும்புராணநூலின்
பேதமுநதெரிந்தோராலும் பிறமதஙகளையவல்ல
வாதமுமதமேற்கொண்டு மறுததலுநிறுததவல்ல
போதமுமுடையோராலும் பொலிந்தனகழகமெலலாம. (அரு)

உறிபொதிகரகக்கைய ரொளிவிடுசெங்கறறோய்தத
வறுவையருயிர்க்கூறஞ்சு நடையினரவிச்சைமாள
வெறிசுடர்மழுவாளென்னக் கோவணமார்த்தகோலர்
மறைமுடிவன்றித்தேறா மாதவர்மடங்களெங்கும். (அசு)

அட்டில்வாய்ப்புகையுமாடத் தகில்படுபுகையும்வேள்வி
விட்டெழுபுகையுமொன்றி விரிசுடர்விழுங்கக்கங்குல்
பட்டதுபலருநததம் பயில்வினையிழககநஙகை
மட்டவிழ்கடுகையான்கண் புதைத்தநாண்மானுமன்றே. (அஎ)

சைவர்வீதி—கலிநிலைத்துறை.

தெயவநீறுமைந்தெழுத்துமே சிதைக்கலனுக
வெவ்வமாசிருவினையுடம் பெடுத்துழல்பிறவிப்

(அங) பஞ்சிநாண் - உபவீதம். கலைததோல் - கிருஷ்ணாசினம். கிருஷ்ணம்-மான், அசினம் - தோல். எனவே கிருஷ்ணசாரமென்னு மொருவிதமானின்தோல், என்பதுபொருள். பலாசம்-முண்முருக்கு. கிடைகள் - வேதாத்தியயன பாடசாலைகள்.

(அரு) அங்கம் ஆறாவன - மந்திரம், வியாகரணம், நிகண்டு, சந்தோபிசிதம, நிருத்தம்,சோதிடம். மதமேற்கொண்டு மறுத்தலாவது-அவ்வவர் மததிற்கூறும் பநதமுத்தியிலக்கணங்களை மேற்கொண்டு, பிரமாணம், பிரமேயம், பிரமாதா, பிரமதி என்னும் நால்வகை இலக கணங்களுள் ஒன்றோடொனறு வழுப்படகூறும் விகற்பங்களை யெ டுத்துக்காட்டி விலக்குதல். நிறுத்தவல்லபோதமாவது - பிறர்தம்மத மேற்கொண்டு களைந்து சித்தாந்தத்தை நிறுத்தல். (அசு) அறுவை - வஸ்திரம். அவிசசை - மாயை.

(அஅ) சிதை-பாய்மரம். சிதைக்கலன்-சிதை-பாய்-கலன்,மரக்கலம். பிறவிப்பௌவ மேழென்றது-தேவர், மானிடா, விலங்குகள், பறவைகள்,நீர்வாழ்வன,ஊர்வன, தாபரங்கண்முதலியஎழுபிறப்பினை.

பௌவமேழையுங் கடந்தரன்பதமலர்க்கணைசேர்
சைவமாதவ ருறைமடத்தனிமறுகுணைப்பாம. (௮௮)

எங்குமீசனைப் பூசைசெய்திகபரமடைவா
ரெங்குமன்பரைப் பூசைசெய்தெழுபிறப்பறுப்பா
ரெங்குமாகமஞ் செவிமடுத்தெதிர்வினை தடுப்பா
ரெங்குநாயகன் வடிவுணர்ந்திருண்மலங்களைவார். (௮௯)

அழிவிலானுரை யாகமமிலக்கமாய்ந்தவற்றுள்
விழுமிதாகிய விதியினும்விலக்கினுமடியைத்
தழுவுதொண்டர்கண் மைந்தர்கள்சாதகர்பாசங்
கழுவிவீடருள் போதகக்காட்சியாபலரால். (௯௦)

மற்றைகளாகமம் பொதுசிறப்பெனச்சிவன்வகுத்து
முறையிலோதிய விதிவிலக்குரைகளுமுடிவி
லறையும்வீடுமொன் றிரண்டெனுமபிணக்கறவமைந்த
குறைவிலாசிவ யோகியர்குழாங்களும்பலவால். (௯௧)

குழலுந்தும்புரு நாரதர்பாடலுங்குனித்துச்
சுழலுங்கொம்பனா ராடலுமூவர்வாய்த்துதியும்
விழவின்செல்வமுஞ் சுருதியுந்திசையெலாம்விழுங்கு
முழவுங்கண்டுயி லாததுமுன்னவன்கோயில். (௯௨)

மடங்கலின்றிவிண் பிளந்துமேல்வளர்ந்துவெள்ளேற்று
விடங்கர்வெள்ளிமன் றிமைத்தெழுவெண்சுடர்நீட்ட
முடங்கல்வெண்பிறைக் கண்ணியான்கைலைமூவுலகு
மொடுங்குகின்றநா ளோங்கியவோக்கமேயொக்கும். (௯௩)

சுரந்துதேன்றுளித் தலர்களுஞ்சொரிந்துவண்டரற்றி
நிரந்துசுந்தரற் கொருசிறைநின்றலர்கடம்பு
பரந்துகட்புன லுகப்பலமலர்கடேய்ப்பழிச்சி
யிரந்துநின்றருச் சனைசெய்யுமிந்திரனிகரும். (௯௪)

உழல்செய்தீவினையுருப்பற வுயிர்க்கெலாமடியி
னிழல்செய்வார்கரு ணீணிழல்செயாநின்றபூங்கடம்பின்

---

(௯௦) அடியைத்தழுவுதொண்டர்- சரியைவழிநிற்போர். மைந்தர்-கிரியைவழிநிற்போர். சாதகர்-யோகவழிநிற்போர். பாசம் - ஆணவாதிஐந்து மலங்கள். பச்-பந்தித்தல் - அ - கருவிப்பொருள்விகுதி.

(௯௩) கைலைமூவுலகுமொடுங்குகின்றநாளோங்கியவோக்கம் என்றது, ஊழிதோறூழிங்குமவ்வோங்கல்என்றபடி. எல்லாவுலகங்களும் நிலைகெட்டழியும பேரூழிக்காலத்துத் திருக்கைலைமலைசிறிதுவளர்தலை.

குழல்செய்வண்டுகெற் பகமதுக்கொளைர்ந்துவந் தூட்டித்
தழலசெய்காமமென பேடையினூடலோய்தணிக்கும். (௯௫)

ஆருநீர்க்கடலன் றதுவெனநிறையசழ்கா
ருருமாழியன் றதுவெனவோங்கெயிலெட்டாய்ச்
சாருநேமியன்றதுவெனச் சமைந்தகோபுரம்பொன்
மேருவன்றதுவெனச்சுடர் விசும்பிழிவிமானம். (௯௬)

வேதவந்தமுந்துளக்கற மெய்ப்பொருள்விளங்கு
நாதவந்தமுங்கடந்ததோர் நடுநிலைப்பொருளின்
பாதவந்தனைப்பத்தியின் பாலராய்ப்பயிலவோர்
மாதவந்தருபயனெனத் தழைத்தபல்வளனும். (௯௭)

பொறிகளைந்தினுக்கூட்டுபல் போகமுமிதப்பச்
செறிகொணீரவாலுவப்பவத் திருநகர்மாக்க
ணெறிகொள்செஞ்சடைப்பிறைமுடி நிருமலக்கொழுந்தின்
வெறிகொணுண்மலரடிதழீஇ வீடுபெற்றார்போல். (௯௮)

முன்னவன்னரசிருக்கையா லந்நகர்முளரிப்
பொன்னையீன்றதாலதுபல பொருணிறைசெல்வந்
தன்னையீன்றதாலதுபல தருமமென்றுரைசகு
மின்னையீன்றதஃதீன்றதால் விழுத்தகுபுகழே. (௯௯)

எழுக்கடந்ததோருருத்திர வுலகமென்றியாரும்
வழுத்தநின்றவிந்நகரெயி னும்பரின்மாண்ட
விழுத்தகும்பலசெல்வமும் வியந்துபாரதுள்ளத்
தழுக்கறுமையாலின்னமு மமரர்கணுறங்கார். (௧௦௦)

விரையவிழ்ந்ததார்மீனவர் வாகைவேல்விடுத்துத்
திரையைவென்றதுமுடிதகாத திந்திரன்செருக்குக்
கரையவென்றதுவகார்தனை யிட்டதுங்கனக
வரையைவென்றதுமிந்நகர் வலியினாலன்றே. (௧௦௧)

எங்குநாவுமாயெங்கணுங் கண்ணுமாயெங்குந்
தங்குபேரொளியல்லதுத் தனிநகர்ச்செல்வஞ்

---

(௯௬) காருருமாழியென்றது - மேகங்கள்தவழுஞ் சக்ரவாளகிரியை. ஆழி - சக்கரம். எட்டாய்ச்சாருநேமி - அஷ்டகுலபர்வதங்களிலொன்றாயுள்ள ஒருபர்வதமெனப்பொருள்தந்து நிற்றலால், பன்மையினொருமைவந்த பால்வழு வமைதியன்று.

(௯௭) வேதஅந்தம் - உபநிடதங்கள் - நாத அந்தம் - நாததத்துவத்தின் முடிவு.

செங்கணுயிரநாவினன் செப்பவுமெதிர்கண்
டங்கணுயிரமுடையவ னளக்கவும்படுமோ. (கo௨)

புண்ணியம்புரி பூமிபாரதில்வருபோக
நண்ணியின்புறு பூமிவானுடென்பநாளும்
புண்ணியம்புரி பூமியுமதில்வருபோக
நண்ணியின்புறு பூமியுமதுவாமாநகரம். (கoங)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்கனிந்தனையசொல்லார நரப்பிசைப்பாணிதேவ
ருணகனியமுதுங்கைப்பச் செவிதுளைத்தூட்டவுண்டும்
பெண்களினமுதமன்னார் பெருமிதநடனமுண்ணக்
கணகளைவிடுத்துங்காலங் கழிப்பவரளவிலாதார். (கoச)

கலவிவிததாகஞூடிக் கட்புனல்குளிக்குநல்லார்
புலவிதீச்செவ்விநோக்கிப் புணர்முலைப்போகந்துய்த்து
நிலைநிலையாமைநோக்கி நெறிபடுதருமதானங்
கலைஞாகைப்பெய்துங்காலங் கழிப்பவரொண்ணிலாதார். (கoரு)

சந்திததுமீனநோக்கி தலைவனைமூன்றுபோதும்
வந்தித்துமீசன்பூசை மரபுளிமுடித்தும்வேத
மந்தித்துமறியான்செய்த திருவிளையாடல்கேட்டுஞ்
சிந்திததுமன்பர்பூசை செய்துநாள்கழிப்பார்பலலோர். (கoசு)

கற்பவைகற்றுங்கேட்டு கேட்டவைகருத்துளூறச்
சொற்பொருணினைந்துங்கேடபோர்க் குணர்த்தியுட்டௗக்கந்தீர்த்து
மெற்பகலிரவுநீங்கு மிடத்துமெய்யறிவானந்த
வற்புதவெள்ளாத்தாழா தாழ்ந்துநாள்கழிப்பார்சிலலோர். (கoஎ)

தன்னிகருயர்ச்சியிலலான் காப்பியத்தலைவனுக
முன்னவாமொழிந்தததேனோர் தமக்கெலாமுகமனன்றே

(கo௨) ஆயிரம்நாவினன் - ஆதிசேடன். கண்ணுயிரமுடையவ ன் - இந்திரன்.

(கoங) போகம் என்றது-பெண்-ஆடை, அணிகலம், போசனம், தாம்பூலம், பரிமளம், பாட்டு, பூவமளிஎன்னும், அஷ்ட போகங்களை.

(கoரு) புலவி - ஊடல். நிலை நிலையாமை என்றது - தோற்றக் கேடுகளை.

(கoசு) மூன்றுபோது - காலை, மாலை, உச்சி. அந்திதல் - சமீபித்தல். (கoஎ) பகலிரவு என்றது - சகலகேவலங்களை.

(கoஅ) காப்பியம்-கவியாற்புனையப்படுவது-கவி, தன்றற்புனையப்படுங் காப்பியத்தின் மேனிற்றலிற் கருவியாகுபெயர்.

லன்னதுதனதேயாகு மண்ணலேபாண்டிவேந்தா
யிந்நகர்க்கரசனுவா னிக்கவிக்கிறைவனுவான். (கoஅ)

என்னெனவுரைப்பேனிந்த விறைமகன்பண்பையேனே
மன்னவாவானேர்போல மதித்துரைவிரிக்கற்பாற்றே
வன்னவனேயாற்று னடப்பதிவ்வகிலமென்றுன்
முன்னவன்செய்தவாடல் வரவினைமுறையிற்சொல்வேன். (கoகூ)

மதுரைத் திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௩-க்கு திருவிருத்தம்-ககக.

திருக்கைலாசப் புகழ்ச்சி.

கலிநிலைத்துறை.

வரங்கடந்தருளெனமுதுவானவர்முனிவோா
கரங்கடநதலைமுகிழ்த்திடக்கருணைசெய்தவிச்சை
யுரங்கடந்துரையுணர்வெலாஙகடநதருமறையின்
சிரங்கடநதவனிருப்பதுதிருககயிலாயம். (க)

புரந்தராதிவானவர்பதம்போதுறைபுத்தேள
பரந்தவான்பதஞ்சக்கரப்படையுடைப்பகவன்
வரநதவூரதுவாழ்பதமெலாநிலைகெடவருநா
ளூரந்தவாதுநின்றூழிதோறேங்குமவ்வோங்கல். (உ)

அரம்பைமாதராராடலினரவமும்பாட
னரம்பினேசையுமுழவதிர்சும்மையுநால்வாய
வரம்பிலோதையுமருவிவீழொலியுமாறுது
நிரம்பிவானமுநதிசைகளுநிமிாவனமாதோ. (௩)

(கoகூ) வரவு - என்னுந் தொழிற்பெயர், பன்மைப்பொருண் மேனின்றது.

(க) அவிச்சை - பாசம்.

(உ) ஊழிஎன்பதன்முதலில் அகரச்சுட்டுத்தொகுத்தல்.

(௩) நால்வாய் - யானே. இது தொங்கியசையும் வாயையுடையது தெனப், பொருண் மேனிற்றலால், வினைத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடர். நரம்பு - வீணை மேனி ற்றலால் தானியாகுபெயர்.

வெந்தநீற்றொளிவெண்மையும்விமலனையகங்கொண்
டந்தமின்றியேயசைவுறவிருக்கையுமருவி
வந்தகண்களுங்கொண்டவணிருக்குமாதவர்க்குத்
தந்ததாலரன்கைலையுந்தனதுசாரூபம். (௪)

ஆங்குவெண்டுகிலவிரித்தெனக்கல்லெனவார்த்து
வீங்குகாலருவித்திரள்வெள்ளமேயன்றி
யோங்குநான்மறைக்குடுமியினுளவொளிநோக்கித
தூங்குமாதவர்கண்களுஞ்சொரிவனவெள்ளம். (௫)

கோட்டுமாமலர்நிலமலாகுண்டுநீரொடுத்துக
காட்டுமாமலர்கொடிமலாகொண்டுமுட்களைந்த
பாட்டுமாமலர்கொண்டுநம்பரஞ்சுடரடியிற்
சூட்டுமாதவர்தொகுதியுஞ்சூழ்வனவொருபால. (௬)

கையநாகமுங்காய்சினவுழுவையுங்கடுவாய்ப்
பையநாகமுந்தங்கிளைபரவியமுக்க
ணையனாகமெய்யருந்தவர்தமையடைந்தன்பு
செய்யநாகமும்வையமுமபுகழ்வதசிலம்பு (௭)

திருக்கைலாசப்புகழ்ச்சி முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௪-க்கு திருவிருத்தம்-௨௦௬.

புராண வரலாறு.

கலிநிலைத்துறை.

அளந்திடற்கரிதாயவக்குன்றின்மேற்
களங்கறுதநுவிண்காத்தவன்கோயின்முன்
விளம்பருஞ்சிவதீர்த்தத்தின்மிக்கதாய்
வளம்பெறுஞ்சிவதீர்ததத்தின்மாடரு. (௧)

---

(௪) அந்தம் - முடிவு. அகம் - மனம - இடம. கண் - கண்கள்-இடம். அவண் - அவ்விடம். சாரூபம் - சமானமானரூபம்.

(௫) தூங்கல் - நேயத்தழுந்தல். சொரிவன, என்னும் வினைமுற்று, பெயரெச்சமாய் நினறது. வெள்ளம் - நீர்ப்பெருக்கு - ஆநந்தபாஷ்பம்.

(௬) களைந்த, முதனிலை திரியாதுவந்த பிறவினைப் பெயரெச்சம்-இதுகளைக்குமென எதிர்காலப்பொருண் மேனின்றது.

(௧) சிவதீர்த்தத்தின்மிக்கது - சிவனுடைய தீர்த்தங்களிலே யுயர்ந்தது. மாடு - பக்கம்.

தண்டருங்கதிர்ச்சந்திரகாந்தத்திற்
பண்டயங்கநவமணிபத்திசெய்
தண்டர்தச்சனனேகதவஞ்செய்து
கண்டதாயிரக்கான்மண்டபமரோ. (௨)

ஆனபான்மையினலந்தமண்டப
ஞானநாயகனுண்மலர்த்தாடொழ
வானமீமெனுவேந்துபதங்குறித்
தூனமின்மதிவைகுவதொத்ததே, (௩)

அன்னமண்டபந்தன்னுளருந்தவ
மென்னவேங்கையதண்மேலிருந்தனன்
பன்னுகேள்விப்பதினெண்புராணமுஞ்
சொன்னமாதவச்சூதமுனிவனே. (௪)

அந்தவேலையிலச்சிவதீர்த்தத்தில்
வந்துமூழ்கியம்மண்டபத்தேறியே
சந்தியாதிதவமுடித்தீறிலா
விந்துசேகரன்முனிணைந்தேத்தியே. (௫)

சம்புபத்தன்சதானந்தனுத்தம
னம்புயத்தனனையமகோதர
னும்பரஞ்சியவுக்கிரவீரிய
னம்புகேள்விப்பிரசண்டநற்றவன். (௬)

ஆதிமாதவர்யாவருமன்புமை
பாதியாய்முற்றுமாகும்பராபரச்
சோதிபால்வைத்தசூதனைத்தோத்திர
மோதியஞ்சலித்தொன்றுவினுவினர். (௭)

---

(௨) பதங்குறித்து - காலம் பார்த்து. மதி - மதுவையுடையது.

(௪) வேங்கையதள் - புலித்தோலாசனம்.

(௫) சந்தியாதித்தவம் என்றது, சந்தியாகாலத்திற்செய்யும் பிராணயாமம், மார்ஜனமுதலிய நித்தியகருமங்களை. சந்தி - பகலிராக்களின் கூட்டக்காலம், இதுவாச்சியார்த்தம். அக்காலத்தில் உபாசிககும்தேவதையைக் குறிப்பது இலக்கியார்த்தம்.

(௭) ஆதிமாதவர்—யாவரும் உமைபாதியாய் முற்றுமாகும்பராபரச்சோதிபால் அன்புவைததசூதனைத் தோத்திர மோதியெனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

கலிநிலைத்துறை.

வேதவாகமபுராணமேமிருதியேமுதலா
வோதுநூல்களின்றுணிபொருளுலகெலாம்பயந்த
பேதைபாகனேபரமெனத்தோந்துணர்பெரிய
போதமாதவவுமக்கியாமபுகலவதொன்றுளதால. (அ)

மேருமந்தரங்கைலைபர்ப்பதமுதல்விடைமே
லூருமந்தரநாடவனுறைபதியனந்த
மாருமந்தமிலபோகம்வீடடைவதென்றவற்றின்
காரணங்களோடுரைத்தனைகருததினுக்கிசைய. (௯)

ஐயமாதிமுக்குற்றமுமகலநீயருளிச்
செய்யவுந்தெளிநதிலேங்கள்யாருசிற்றறிவுடையே
மையனெஞ்சினேமாகையான்மயக்கறவின்னு
முய்யுமாறருள்செய்தியென்றுரைத்தனர்மன்றே. (௧0)

தலங்கடம்மின்மிக்குள்ளதாய்த்தகுதிசாறீர்த்தக்
குலங்கடம்மின்மிக்குடையதாய்க்குறையிரந்தோர்க்கு
நலங்கடந்தருண்மூர்த்தியாய்நாதவேதாந்தப்
புலங்கடந்தபேரொளியுறைதலமொன்றுபுகலாய். (௧௧)

என்றபோதெதிர்முகமலர்ந்திருண்மலவலியை
வென்றகுதனுந்தலங்களின்விசேடமாய்ந்தம்பொற்
குன்றவார்சிலையானிடங்கொண்டுறைபதியு
ளொன்றுகேட்கவீடளிப்பதாயுளதுமற்றதுதான். (௧௨)

(அ) தேர்தல் - ஐயந்திரிபறத்தெளிதல். போதம் - ஞானம். உமக்கு, உயர்வுபற்றி ஒருமையிற் பன்மைவந்த வழுவமைதி.

(௯) பருப்பதம - ஸ்ரீபாவதம். அந்தரநாடு - சிவலோகம்.

(௧0) ஐயமாதிமுக்குற்றம - ஐயம், திரிபு, அறியாமை. இவற்று ள் ஐயமாவது, ஒன்றில் துணிவுபெறுது நிறறல். திரிபாவது - ஒன் றை, மற்றொன்றாகத்துணிதல். அறியாமையாவது - குற்றியை மக னே எனவும, இப்பியை, வெள்ளியே எனவுந்துணிதல. தெளிந்தி லேங்கள் - இதில் கள்விகுதி, விகுதிமேல் விகுதியாகவந்த இடவழு வமைதி.

(௧௧) நாதவேதாந்தப புலங்கடந்த பேரொளி என்றது, கலை ஞானங்களை விளக்குமறிவையும், வைகரியாதி வாக்குகள் நான்கின் மேற்றதாம் தற்போதத்தையும், கடந்து நிற்றலை.

(௧௨) இருண்மலம் - ஆணவமலம்,

முற்றவோதியபுராணமூவாறினுட்காந்தம்
பெற்றதாறுசங்கிதையவையாறுநதம்பெயராற்
சொற்றபோசனற்குமரமாமுனிவரன்சூதன்
கற்றவார்சடைச்சங்கரன்மாலயன்கதிரோன். (௧௩)

இன்னவாறனுட்சங்கரசங்கிதையென்று
சொன்னநூலினையுணாத்தினன்சங்கரன்றுணைவிக
கன்னபோதவன்மடியினிலிருநதுகேட்டதனை
மின்னுவேல்பணிகொணடவேள்வெளிப்படவுணாநதான். (௧௪)

குனறெறிந்தவேள்வழிபடுறுமுனிக்குரைத்தா
னன்றுதொட்டஃதகததியசங்கிதையாகி
நின்றதன்னதுகேட்பவர்க்கரனடிநீழ
லொன்றுமின்பவீடளிப்பதாவொருதலனுரைக்கும். (௧௫)

அதிகவப்பதியாதெனிறலவாய்கேட்கக்
கதியளிப்பதென்ருேதியசூதனைக்கதியின்
மதியைவைத்தவரனனைதப்பகரெனவநத
விதியினிறபுகல்கின்றனன்வியாதன்மாணுககன். (௧௬)

புதியதாமரைமேவியபழமறைப்புததேள்
விதியினற்கடுநடைப்பரிமகஞசெயவான்வேணடிக
கதியைமாயந்தவாகருதவுதண்டுறைகெழுகாசிப
பதியின்மைந்தரோடெய்தினன்பணடொருவைகல. (௧௭)

எழுசீரடியாசிரியவிருததம்.

அகததியன்விபாதனர தன்சனகனுநிநான்முனிவர்கோதமனூற்
சிகைத்தெளிவுணாந்தபராசரனவாமதேவன்வான்மீகியேவசிட்டன்
சகத்தியலகடநதசுகன்முதன்முனிவர்தமமொடும்பத்துவெம்பரிமா
மகத்தொழின்முடித்துமற்றவர்களுளமகிழ்வுறவழங்குநவழங்கா. ()

---

(௧௩) போ - பன்மைப்பொருளில்வந்த வோரிடைச்சொல்.

(௧௫) குன்று - கிரவுஞ்சமலை.

(௧௬) கதி - மோட்சம்.

(௧௭) பழமறை - படைப்புக்காலந் தொட்டுள்ள வேதங்கள். பரிமகம் - பரி - அஸ்வம் - மகம் - யாகம். அஸ்வமேதயாகம்.

(௧௮) சனகனுதிநால்முனிவர்—சனகர், சனுதனர், சனந்தனர், சனற்குமாரர். சகம் - தோன்றியழிவது - உலகம்.

சத்தியவுலகிற்சரோருககிழவன்சார்ந்தபின்புலப்பகைசாய்த்த
வத்திருமுனிவரனைவருங்காசியடிகளையடைந்தனர்பணிந்து
முத்திமண்டபத்தினறமுதனான்குமொழிந்தருண்மூர்த்திசன்னிதியிற்
பத்தியாயிருந்துநாரதமுனியைப்பார்த்தொருவினாவுரைபகர்வார். ()

தலமுதன்மூன்றுஞ்சிறந்ததோர்சைவததலமுறையென்னநாரதன்
றூன், கலைமுழுதுணர்ந்தசனற்குமாரன்பாற்கற்றவன்வியாதனுமவன்
பா, னலமுறக்கேண்மினெனவவன்கதிர்வேனம்பிபான்மறைமுதலனை
த்து, மலமறவுணர்ந்தோன்குறுமுனியாகுமவனிடைக்கேணமெனவி
ளித்தான். (உ0)

மலயமாதவனை யடைந்துகைதொழுது வாழ்த்திவாதாவிவில்வல
னைக், கொலைபுரிதருமமூர்த்தியேவிந்தக் குன்றடக்கியதவக்குன்றே,
யலைகடல்குடித்த வருட்பெருங்கடலே யருநதமிழ்க்கொண்டலேதெ
ன்பா, றுலைபெறநிறுத்தகளைகணேயென்று சுருதியாயிரமெனத்து
தித்தார். (உக)

மூவகைச்சிறப்புமுள்ளதோர்தான மொழிகெனமுகமலர்ந்தரு
ள்கூர்ந், தியாவையுமுணர்ந்தோன் முத்திமண்டபத்தி னீரிருதொ
கையின்வந்திறக்குஞ், சேவல்கடமையுமைங்கரன்றனையுஞ் சேவலங்
கொடியுடைவடிவேற், காவலன்றனையுமவடநிழலமர்ந்த கண்ணுத்ற
பரனையும்பணியா. (உஉ)

அங்கயற்கண்ணிதன்னையுமெந்தை யாலவாயானையுமிதய, பங்க
யத்திருத்திச்சமாதியிலிருந்து பரவசமடைந்துபார்ப்பதிக்குச், சங்கர
னருளிச்செய்தசங்கிதையைத் தாருகனுடனிரண்டாகச், செங்கைவே
ல்விடுத்த சேவகனெனக்குத்தெருட்டினு னனையசங்கிதையில். (உங)

(கக) அறமுதல் நான்காவன - அறம், பொருள், இன்பம், வீடு. அலம் - சுழற்சி.

(உக) துலை - துலாக்கோல், நிறுத்த - நிறுத்திய. களைகண்-பற்றுக்கோடு. ஆயிரம் - அனந்தம்.

(உஉ) சேவல்களென்றது - மாகனந்தனென்னு மறையவனும், அவன்மனைவியும், மக்களிருவரும், மூன்றும்யுகத்திற் பாவத்தாற்கோழிகளாய்ப்பிறந்து முத்திமண்டபத்தில்வந்து முத்தியடைவரென்று காசிகாண்டத்திற் சொல்லப்பட்ட அக்கோழிகளாம்.

(உங) சமாதி - சுகத்துக்கு முதன்மையா யுள்ளது - அசைவற விருத்தல். பரவசமடைதல் - நேயததழுந்தல்.

பெறற்கருந்தவஞ்செய்தகந்தெளிந்தரிதிற் பெறுங்கதிகேட்பவ ராக்கெளிதா,யுறப்படுந்தலநீர்விழுயமுச் சிறப்புமுளளதெத்தலத்தினு ங்கழிநத, சிறப்பினுங்கென்ணெண்டிருவிளையாடல் செய்தருள்வடி வெடுதெதன்று,மறைப்பொருள்விளஙகுமாலவாயதனை மண்ணின்மே ற்சிவனுலகென்னும். (உச)

அத்தலததனை யமூவகைச்சிறப்பு மளவிலாவுயிர்க்கெலாங்கருணை
வைததவன்செயததிருவிளையாட்டுமெ வளையுரங்கிழியவேலெடுத்த
வித்தகனெனகருவிளம்பியவாறே விளம்புவனுமகனெனவந்த
வுத்தமமுனிவாயாவருநகேட்கவுணர்த்துவான்கடலெலாமுண்டான்.

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆக படலம ரு-கரு திருவிருத்தம்-உநக.

த ல வி சே ட ம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

நாட்டமொருமூன்றுடைய நாயகனுககன்புடையீர் நயந்துநீவீர், கேட்டதலமீணடொத்த திருவாலவாயதனுட் கிளைத்துப்பொன்னந், தோட்டலர்தாமரைமுளைதத தொருதடமுஞ் சுநதரசெஞ்சோதி ஞான, வீட்டமெனமுளைத்தசிவலிங்கமுமொனறுளதின்னுமிசைப்பக கேண்மின். (க)

திருவாலவாய்க்கிணையா மொருதலமுந்தெய்வமணஞ்செய்யப்பூத்த
மருவாரபொற்கமலநிகர் தீர்த்தமுமத்தீர்த்தத்தின்மருங்கின்ஞான
வுருவாகியுறைசோமசுந்தரனபோ லிகபரந்தந்துலவாவீடு
தருவானுமுப்புவனத தினுமிலலையுண்மையிதுசாற்றின்மன்னோ. (உ)

அவ்வகையமூன்றின்முதற் றலப்பெருமைதனைச்சுருக்கியறையக்கே
னெவ்வகையவுலகத்துந் தருமதலமதிகமவற்றீறிலாத [ண்மி
சைவதலமதிகமவற்றறுபத் தெட்டதிகமவைதமிலீரொட்டுத்
தெய்வதலமதிகமவற்றதிகதலநான் கவற்றைச்செப்பக்கேண்மின்(ங)

(உச) கழிந்த - மேன்மைப்பட்ட.
(உரு) மூவகைசசிறப்பு - மூர்த்திச்சிறப்பு, தலச்சிறப்பு, தீர்த்தச்சிறப்பு.
(க) தோடு - இதழ்.
(உ) முப்புவனம் - சுவர்க்கம், மத்தியம், பாதலம்.
(ங) தருமதலம் - புண்ணியக்ஷேத்திரம். சைவதலம் - சிவஸ்தலம்.

அன்னமலிவயற்புலியூர் காசிநகர்காளத்தியாலவாயா
மின்னவளம்பதிநானகிற் றிருவாலவாயதிகமெவ்வாறென்னின்
மின்னவிரம்பலங்காணக்காசிநகர் வதிந்திறக்கவியன்காளத்திப்
பொன்னகரம்பத்தியினல் வழிபாடுசெயவளிக்குமபோகம்வீடு. (௪)

அறந்தழையுந்திருவால வாயகேட்டவுடன்போகமளிக்குமீண்டு, பிற
ந்திறவாப்பேரின்பக் கதியளிக்குமிருவன்றியபிறழாதெங்கு, நிறைந
தபரனெத்தலமும்ப டைப்பானிததலததைமுதனிருமித்தங்க,ணுறை
ந்தருளினனன்றி யின்னமுராததன்பெருமை புணாப்பக்கேண்மின். ( )

திருவாலவாயெனறுகேட்டவுரோ யறம்பெறுவர்செலவமோங்குந்
திருவாலவாயென்றுநினைததவரோ பொருளுடைவாதேவதேவைத
திருவாலவாயிடத்துககணடவரோ யினபநலஞ்சேர்வொன்றுந
திருவாலவாயிடத்துவதிநதவரோ வீட்டுநெறிசோவரன்றே. (௬)

சுரநதிசூழ்காசிமுதற்பதிமறுமைக் கதியளிககுந் தூநீர்வையை
வரநதிசூழ்திருவாலவாய்சிவன் முததிதரும்வதிவோராகதிது
திரனதிகப்பரகதியும் பினகொடுக்குமாதலினிச் சிவன்முததி
புரனதிகமெனபதெவனதறகதுவே யொப்பாமெப்புவனத்துள்ளும். ( )

ஆதலினிப்பதிவிட்டுப்பிறபதியிற்போய்நோற்போரங்கைகொண்ட
சீதளவானமுதேய்ப்பத்திததிககத்தேம்பெய்துசெய்ததீம்பா
லோதனத்தைககைவிட்டுப்புறஙகைநக்குவாரொப்பாரந்த
மாதலததின்பெருமைதனையாவரோயளவிட்டுவழுத்தறபாலார். (௮)

மேற்படி - வேறு.

மற்றையதலங்கட்மிற்பரிமகமவாசபேய
மற்றமில்சோடசிகமக்கினிட்டோமம்யார்க்கு
முற்றருமிராசசூயமுதன்மகமுடித்தபேறுஞ்
செற்றமிறெரிசபூர்ணமுதலிட்டிசெய்தபேறும். (௯)

---

(௬) வீடு - விடுதல் - எனவே எல்லாப்பற்றையு மற்றவரடையு மிடம் என்பதுபொருள்.

(௭) சுரநதி - தேவநதியாகிய கங்கை.

(௯) வாசபேயமாவது - அநதணர்கள, பன்னிரண்டுதினத்தில், இருபத்துமூன்று மேடங்களால்சிவபெருமானுக்குப் பிரீதியுண்டாகச் செய்யும்யாகம். சோடசிகமாவது, ஐந்துதினத்தில், இரண்டு மேடங்களால்செய்யும்யாகம். அக்கினிட்டோமம் என்பதும் அதுவே. இராஜசூயமாவது-எல்லா அரசர்களையும் வென்று ஐந்து தினத்தில் அல்லது ௭-௯-௧௨-தினங்களில் ௪-மேடங்களால் க்ஷத்திரியர்களால் செய்யப்படும்யாகம் தரிசபூரணமாவது-அமாவாசை, பௌரணைகளில்சிவபெருமானுக்குப் பிரீதியுண்டுபண்ணச்செய்யும் ஸ்தாலிபாகக்கிரியை. இஷ்டி - யாகமுதலியகிரியை.

எள்ளிழுதன்னங்கன்னியிவுளிதேரியானையிலலம்
வெள்ளியான்பொன்பூணுடைவிளைவொடுபெழனமுன்னாத
தள்ளருமடிமையாதிதானங்கள்செய்தபேறும
வளளறன்காசியாதிபதிகளில்வதிந்தபேறும். (௧0)

கங்கைகாளிந்திவாணிககாவிரிகண்ணவேணி
துங்கபததிரிதீம்பாலிதூயதண்பொருனைமுன்றாச்
சங்கையினதிகணமுற்றுமாடியதவத்தின்பேறு
மங்கலமதுரைதனனில்வைகலும்வதிநதோாகெய்தும். (௧௧)

அன்னியதலங்கடமமிலாற்றியபிரமகத்தி
பொன்னினைக்களவுசெய்தல்கள்ளுண்டல்புனிதவாசான்
பனனியைப்புணர்தலின்னபாதகமனைத்துமென்றுந்
தன்னிகரலவாயிலவதிபவர்தமைவிட்டேகும். (௧௨)

மற்றையதலத்திற்சாந்திராயணமதியந்தோறு
முற்றபேறிங்குகங்குலுண்டியாலடைபேருகு
மற்றையதலததின்மாதப்பட்டினிப்பலத்தின்பேறிங்
குற்றொருவைகலுண்டியொழிநதவர்பெறும்பேருகும். (௧௩)

அயனகரடைந்துநான்கு திங்களேன்பாற்றும்பேறிவ
வியனகரடைந்துநோற்கு மட்டமிவிரதநல்கு
மயனகரெய்தியாறு திங்களேன்பாற்றும்பேறிவ்
வியனகர்ச்சோமவார விரதமேயளிககுமன்றே. (௧௪)

ஏனையதலததிலோராண் டுணவொழிந்தியற்றுநோன்பா
லானபேறிங்குநோற்குஞ் சிவனிரவளிக்குமிஙகே
யூனவைம்பொறியுமவெரு வேன் முட்பொழுதுண்டுகைகித்
தானமர்ந்தாலுங்காலுண் டியற்றுமாதவத்தோருகும். (௧௫)

---

(௧0) எள்இழுது - எண்ணெய்.

(௧௧) காளிநதி - கரியநிறத்தை யுடையதோர்நதி. கண்ணவேணி - சையகிரியிலுற்பத்தியாகி இந்த்ரநீலபாவதத்தி னருகிலோடுமே நதி. ஆடியதவம் - தீாததயாத்திரைபபலன்.

(௧௩) சாநதிராயணம்- சநதிரசம்பந்தமுள்ள தோர்விரதம். என்னை - சந்திரன்கலையுயரும் பூர்வபட்சப் பிரதமைமுதல், பௌர்ணமி வரையில் நாளுககுநாள் ஒவ்வொருகவளம் உயர்ததியும், ஷை கலைகுறையப்பெறும் கிருஷ்ணபட்சப் பிரதம மமுதல் அமாவாசை வரையி லொவ்வொரு கவளமாகக்குறைத்தும் புசிததுச்செய்யும் விரதம்.

(௧௫) காலுண்டென்றது - வாயுபட்சணஞ் செய்தலை. கால் காற்று.

இந்தநான்மாடமோங்கு மாலவாயிடத்தியாரேனு
மந்தணர்தமக்கோர்முட்டி யருந்தவாதமகர்கோர்பிச்சை
தந்தவர்புறமபுசெய்த சோடசதானந்தம்மால்
வநதபேறடைவர்பல்வே றுரைப்பதென்மதியான்மிக்கீர். (கசு)

பல்வகைத்தலங்களெல்லாம் வைகியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தீர்த்தமெல்லா மாடியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தானமெல்லா நல்கியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தானபூசை பண்ணியதவத்தின்பேறும். (கஎ)

பல்லவகைத்தவங்களெல்லா முற்றியபயனுந்தூய
பல்வகைமந்திரத்தி லெய்தியபயனுநூலின்
பல்வகைக்கேள்வியெல்லா மாய்நதுணர்பயனும்யோகம்
பல்வகைஞானமெல்லாம் பயின்றுணர்ந்தடங்கும்பேறும். (கஅ)

அனையதொல்பதியிலென்றும் வைகுவோரடைவரென்று
வினையதொல்பதிகருநோவே நிலலையிப்பதியின்மேன்மை
தனையறிபவராரீசனென றறியாதலாலே
வினையைவெல்பவனங்கெய்தி வதிவதேவேண்டுமோதோ. (கக)

மேற்படி - வேறு.

கைத்தலநான்கிரண்டுடையமலர்க்கடவுண்மேலொருநாட்கயிலையாதி
யெத்தலமுமொருதுலையிட்டித்தலமுமொருதுலையிட்டிரண்டுந்தூக்க
வுத்தமமாந்திருவாலவாய்மிகவுங்கனத்ததுகண்டுலகினமேலா
வைத்ததலமிதுவென்றுலிதன்பெருமையாவரோவழுத்தற்பாலார். ()

(கசு) சோடசதானமாவன - அன்னதானம், வஸ்திரதானம், பூதானம், கன்னிகாதானம, இரணியதானம, கோதானம், உபயமுகிகோதானம், மகிஷதானம், வருடைதானம், அஸ்வதானம், சுவேதாஸ்வதானம், கஜதானம், காளாமுகிதானம், மகாமேருதானம், கற்பகவிருட்சதானம், வித்யாதானம், என்பன. முட்டி - ஒர்கைப்பிடி. இது முஷ்டி என்பதன் திரிபு.

(கக) அறிமின் என்னு முன்னிலைப்பன்மைஏவல்வினைமுற்று ஈறுதொக்கு அறியெனநின்றது. தனையறிபவராரீசன்றனன்றி, எனவும் பாடம்.

(உ0) துலை - துலாக்கோல், இது சினையாகுபெயராய்த் துலாத்தட்டை யுணர்த்திநின்றது.

அத்திருமாநகரின்பேர்சிவநகரங்கடம்பவனமமர்ந்தோர்சீவன்
முத்திபுரங்கன்னிபுரந்திருவாலவாய்மதுரைமுடியாஞானம்
புத்திதரும்பூவுலகிற்சிவலோகஞ்சமட்டிவிச்சாபுரந்தென்கூடல்
பத்திதருதுவாதசாந்தத்தலமென்றேதுவிறற்பகாவர்நல்லோர். (உக)

என்றுதலசசிறப்புரைத்தகுறுமுனிவனெதிரநுவோரிரும்பூதெய்தி நன்றுதலப்பெருமையருள்செய்தனைகேட்டெ லெடுத்தநயப்பாடெல்லா, மின்றடைந்தேமினிச்சுவண புண்டரிகச்சிறப்பதனை யிசைத்தி யென்னக், குன்றமடக்கியகருணைக் குன்றனையான்வரன்முறையாற் கூறுகின்றான். (உஉ)

மேற்படி - வேறு.

விரதமாவத்தீரகாணின் வெவ்வினையெல்லாம்வீட்டிச்
சரதமாப்போகநல்குந் தமனியமுளரிவந்த
வரவுமககனகக்கஞ்சப் பெருமையும்வளனுநன்கா
வுரைசெயதுங்கேணமினென்று முனிவரனுரைககுமன்றே. (உ௩)

தலவிசேடம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௩-க்கு - திருவிருத்தம் - உ௫ச.

(உக) சீவன்முத்தியாவது - யான் எனதென்னும் விகற்பம்பற்றிப் பசுகரணமாய்ப் பயில்வதின்றி, சிவகரணமாய், உடையானுடைமைப்பொருளுமாய்த்தற் செயலற்றுச் சாககிரதநே யதீதத்தைப் புரிந்துநிற்றல். பரஞானமென்றது - அபரஞானம்போலழிவதின்றி, நித்தியசுகத்தை விளைவிப்பதாகிய சிவஞானம்பற்றி நிகழும் மோன நிலையை. புத்தி - சிவபோகம். சமட்டிவிச்சாபுரம் - சிவஞானமுதலியநால்வகைஞானங்களையுந் தரும்நகரம். சமஷ்டி - நிறைவு. விச்சை-ஞானம். துவாதசாந்தத்தலம - பிரமரந்திரத்துக்குமேல் உன்மனி சத்திக்கதீதமாய் விளங்கும் நிராமயஸ்தானம்.

(உஉ) சுவணம் - பொன்.

(உ௩) சந்தம் - உண்மை. தமனியமுளரி - பொற்றாமரை.

தீர்த்தவிசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணகன்குடுமிமாடக் கடிபொழிலாலவாயி
னண்ணலம்பெருமையாரே யளப்பவரவிாதண்முத்த
வெண்ணகையுமையாளன்பு விளைமுகச்செவ்விபோலத்
தண்ணறுங்கமலம்பூத்த தடப்பெருந்தகைமைசொல்வாம். (க)

ஆற்றினுக்கரசாங்கங்கை காவிரியாதியாறும்
வேற்றுருவாயமுந்நீர் வேலையும்பிறவுங்காருந்
தோற்றுமுன்றன்னையாட்டச் சுந்தரமூர்த்திசெங்க
ணேற்றினன்கண்டதீர்த்த மாகுமீதெவ்வாறென்னின். (உ)

அகளமாயுலகமெல்லா மொடுங்கியநெறியேயார்க்கு
நிகளமாம்விருத்திதோன்ற நினைவறநினைந்துநிற்கு
நகளிலாவறிவானந்த சுந்தரச்சோதிமேனாட்
சகளமாமுருவங்கொண்டு தானொருவிளையாட்டாலே. (௩)

முக்கணனரவப்பூண நூலினன்முகிழ்வெண்டிங்கட்
செக்கரஞ்சடையான்சூல கபாலத்தன்செங்கணேற்றன்
மைக்கருங்கயலுண்கண்ணி வாமத்தன்முன்னுமபின்னும
பக்கமுநந்தியாதி கணநிபர்பரவிச்சூழ. (௪)

சென்றுதன்மேனித்தேசாற்றிசையெலாம்விளங்கச்செங்கண்
வென்றிகொளுரகவேந்த னகரமும்விபுதர்வேந்தன்
பொன்றிகழ்நகரும்வேதன் புரமுமாலுலகுமேலைத்
தன்றிருநகருஞ்சென்று சஞ்சரித்தாடிமீள்வான். (௫)

அன்னபோதயனுந் தேவர்க்கரசனுமாழிவேந்து
முன்னர்வந்திறைஞ்சியேத்த முனிவரும்பேறுநல்கித்
தன்னகரடைந்துநீங்காத தனிப்பெருங்கணத்தினோரை
யின்னருள்சுரந்துநோக்கி யிலிங்கத்திற்புகுநாமெல்லே (௬)

(க) கண் அகல் - என்றதற்கு, இடமகன்ற என்பதுபொருள், யார், வினைக்குறிப்புமுற்று. இங்கே யாவிரை இன்மைப்பொருளது.

(௩) அகளம், நிட்களம். நிகளம் - பந்தம்.

(௪) செங்கணேறு - சிவந்தகண்களையுடைய தருமவிடை.

(௫) உரகவேந்தன் - ஆதிசேடன். உரகம் - சர்ப்பம். விபுதர்-தேவர். பொன்திகழ்நகர்-தெய்வலோகம். தன்றிருநகர்-சிவலோகம்.

(௬) இலிங்கம் - பிரகாசகம் - முன்னர் என்பதில் அற்பகுதிப் பொருள்விகுதி.

வேத்திரப்படையோனாதி கணாதிபர்வீழ்ந்துபால
நேத்திரவன்பாக்கன்ப நிரஞ்சனநிருததானந்த
சாததிரமுடிவுந்தேருத் தனிமுதலொருவவென்றுத்
தோத்திரவகையாலேத்தித் தொழுதொன்றுவிஞவல்செய்வார். (எ)

ஐயவிவ்விலிஙகமூர்த்திக் காட்டவுமடியேமூழ்கி
யுய்யவுஙகங்கையாதிநதிகளுமுலகத்துளளோர்
மையறுதடாகநீருமற்றிலையிருமைப்பேறுஞ்
செய்யவோர்தீர்ததமிங்குண்டாகவெனச்செப்பலோடும். (அ)

அத்தகையிலிங்கமூர்த்திக்கடுத்ததென்கீழ்சாராக
முத்தலைவேலைவாஙகிநாட்டினன்முதுபார்கீண்டு
பைததலைப்பாந்தள்வேநதன்பாதலஙகீண்டுபோயெண்
கைத்தலப்பிரமனண்டகடாகமுங்கீண்டதவ்வேல். (கூ)

அவ்வழிப்புறம்புசூழ்ந்து கிடந்தபேராழியூழிப்
பௌவநீரொன்னவோங்கப் பாணியாலமைததுவேணித்
தெய்வநன்னீரைத்தூவிக் கலந்துமாதீர்த்தமாக்கிக்
கைவளைகபாலிநநதி கனைததினைநோககிககூறும. (க0)

இன்னமாதீரததநதன்னை யினைப்பலதீரததங்கட்கு
முன்னமயாமிங்குககண்ட முதனமையாலாதிதீரதத
மென்னலாமினியுணடாக்குந் தீர்ததஙகளெவைக்குமேலாய்
மன்னலாற்பரமதீர்தத மெனப்பெயர்வழங்கலாகும. (கக)

மருட்கெடமூழ்கினோர்நன் மங்கலமபெறலானும
மருட்சிவதீர்ததமாகும புன்னெறியகற்றியுளளத்
திருட்கெடஞானநதனனை யீதலான்ஞானதீரததந்
தெருட்கதிதரலான்முத்தி தீர்ததமென்றிதற்குநாமம். (கஉ)

(எ) வேத்திரம் - பிரம்பு. வேததிரப்படையோன் - திருநந்தி தேவர். பாலம் - நெற்றி. நிரஞ்சனம் - நிர் - அஞ்சனம. களங்கமில்லாதது. அஞ்சனம் - களங்கம்.

(அ) மை - குற்றம். இருமைப்பேறு - இம்மைமறுமைபபயன்.

(கூ) சார் - பககம். முததலைவேல் - சூலம். அணடகடாகம் - பாதலம்.

(க0) புறம்புசூழ்கிடந்தபேராழி - பெரும்புறக்கடல். பௌவம்- கடல். கைவளைகபாலி - கரத்திலேநதிய கபாலத்தையுடைய சிவ பெருமான். (கக) கண்ட - உண்டாககிய. பரமம் - மேன்மை.

(கஉ) மருள் - அஞ்ஞானம்.

குடைந்துதர்ப்பணமுஞ்செயது தானமுங்கொடுத்தம்மாடே
யடைந்தெழுத்தைந்துமெண்ணி யுச்சரித்தன்பாலெம்மைத்
தொடர்ந்துவநதிறைஞ்சிச்சூழ்ந்து துதித்தெமையுவப்பச்செயதோ
ருடம்பெடுதததனுலெந்த வுறுதியுண்டதனைச்சேரவாா. (கங)

இந்தநீரொம்மையாட்டி னேழிரண்டுலகின்மிக்க
வருதமிறீர்ததமெல்லா மாட்டியபயனவநதெய்தும்
வந்திதின்மூழ்கியிங்கு வைகுநங்குறியையுங்கள்
சிந்தையிலாரவம்பொஙகப் பூசனைசெயமினென்று. (கச)

விண்ணவர்தம்மின்மேலாம வேதியனுகிநின்ற
பண்ணவன்முனந்நீரிற் படிந்துதன்னனுஞையாலே
யண்ணலங்கணத்திறைை மூழ்குவிததனுதியாய
புண்ணியவிலிங்கந்தன்னுட் புகுநதினிதிருந்தானமன்றே (கரு)

அந்தமாநீரானந்தி யாதியோர்விதியாற்சோம
சுந்தரன்முடிமேலாட்டித் துகளறப்பூசையாற்றிச
சிந்தையில்விழைநதவெலலா மடைநதனர்செம்பொறகஞ்சம்
வந்தவாறிதுவத்தீர்தத மகிமையுமுறைப்பககேண்மின். (கசு)

வளையெறிதரங்கஞான வாவியைநோக்கிற்பாவத்
தளையறுமூழ்கின்வேண்டுங் காமியமெல்லாஞசாரு
முளமுறமூழ்குமெல்லை முழுக்கொன்றற்குலகத்துள்ள
வளவறுதீாத்தமெல்லா மாடியபயன்வந்தெய்தும். (கஎ)

மெய்யைமண்ணாதிகொணடு விதிவழிசுததிசெய்து
மையறுவருணசூக்க மந்திரநவினறுமூழ்கிற்
றுய்யமாதீர்த்தமெல்லாந் தோய்ந்துநான்மறையுமாய்ந்தோா
கையிலெப்பொருளுமீந்த காசறுபேறுநலகும. (கஅ)

(கச) குறி, திருவருட்குறியாகிய சிவலிஙகம.
(கரு) அனுஞை - கட்டளை அனுதி-தனககோாமுதலில்லது.
(கஎ) பாவத்தளை - பாவதெொடககு, காமியம். இசசைை பற்றி நிகழ்வது.
(கஅ) மண்ணாதிகொண்டு, என்றது - அரசடிமண, வில்வமரத்தடிமண், துழாயடிமண, புளியமரத்தடிமண், ஆலமரத்தடிமண், நாவலமரததடிமண், யானைக்கட்டுமிடததுமண், குதிரைக்கட்டுமிடத்துமண்முதலிய ஒன்பதுவகைமண்களும், துளசித்தளிர், புளியந்தளிா, நாவற்றளிா, விலவத்தளிர், ஆலந்தளிர், அரசந்தளிர், அறுகநதளிர் முதலிய எழுவகைத்தளிர்களும், பால, தயிர்-நெய-கோசலம், கோமயமுதலிய பஞ்சகௌவியங்களு மாகியவற்றை. வருணசூக்க மந்திரம்-வருணதேவ னனுக்கிரகத்துக்குரியதோத்திர ரூபமானமந்திரம்

தெய்வவித்தீர்த்த தன்னை நினைவின்றித்தீண்டினாலு
மவ்வியவினையினீங்கி யரும்பெறல்வீடுசேர்வ
ரிவ்வுரைமெய்யேயாகு மெனவெனின்மனததாறன்றி
வெவ்வழறீணடினாலுஞ் சுடுமனறிவிடுமோவம்மா. (கக)

ஆருமந்நீரிலென்றுமாடினார்சீவன்முத்தி
சேருவரந்நீராடுஞ் சிறப்புறுபயனுககொவ்வா
வாருணமாகநினைய மந்திரமிவைமுனனுன
பேருணர்வளிக்குநானஞ் செய்தவர்பெறுமபேறெல்லாம். (உ௦)

அன்னநீர்தனையுமாடி யாலவாயுடையநாதன்
றன்னையும்பணிவோன்மேலைப் பரகதிதன்னைச்சாரு
மென்னநன்னூலிற்சொன்ன பவித்திரமெவைக்குமேலாய்ப்
பன்னரும்புனிதமான பவித்திரமாகிநிற்கும். (உக)

ஆதரவிலனையந்நீ ராடினோன்சுவர்க்கஞ்சேரு
மாதரவுளனாய்மூழ்கி வானவராதியானோர்க்
காதரவரிசியெள்ளுத் தருப்பணமமையச்செய்தோ
னாதரவேள்விமுற்று மாற்றியபயனைச்சேரும். (உஉ)

ஏனைமாதலங்கடம்மி லிருந்துசெய்விரதம்பூசை
தானமாதருமமோமந்தவஞ்செபந்தியானந்தம்மா
லானமாபயனிற்கோடி யதிகமாமடைந்துமூழ்கி
ஞானமாதீர்த்தஞாங்க ரிருந்தவைநயந்துசெய்யின். (உ௩)

பிறந்தநாளந்நீர்மூழ்கின் மேலைவெம்பிறவிப்பௌவ
மறிந்திடுமறிதேள்கும்ப மதிகளின்மூழ்கிதென்பா
லுறைந்தவாபொருட்டுப்பிண்ட முதவினாலவர்தாமாழ்ந்து
நிறைந்திடுபிறவிப்பௌவ நின்றுமேலெழுவரன்றே. (உ௪)

(கக) ஔவியவினை - பொறாமைமுதலிய தீக்குணங்கள்.

(உ௦) வாருணமாக்கினேயமந்திரம, என்றது - வருணமந்திரஸ்நானம், ஆக்னேயமந்திரஸ் நானங்களை

(உக) என்ன - எப்படிப்பட்ட. பவித்திரம் - பாவத்தை நீக்கி மோட்சத்தைத்தருவது

(உஉ) ஆதரம - விருப்பம்.

(உ௩) ஞாங்கா - கரை.

(உ௪) மறி - சித்திரைமாதம், தேள் - கார்த்திகைமாதம்.- கும்பம் - பங்குனிமாதம். தென்பாலுறைந்தவர் - பிதிரர்.

அத்தடமருங்கின்யாவா தென்புலமடைந்தோர்தங்கள்
சித்தமாசகற்றவேண்டிச் செயகடன்முடிக்கினன்றே
ரொத்தவெண்ணேர்ந்தாலு மொள்ளுக்காயிரமாண்டாக
வத்தனையாண்டுமெட்டு மவரைவிண்ணுளவைப்பார். (உரு)

மூவகையுலகிலுள்ள தீர்த்தமுமுறையாலெனறுஞ்
சேவகஞ்செய்யுமிந்தத் தீர்த்தமெந்நாளுமூழ்கி
யேவரந்நீராலென்று மீசனைப்பூசைசெய்வோ
ராவரிப்பிறவிதன்னி லவர்கதிககரையைசசாரவார. (உசு)

விடுத்திடலரியநித்த வேள்விமாவிரதம்வேதந்
தடுத்திடலரியதானந் தவமிவைதரும்பேறெல்லா
மடுத்ததன்கரையில்வைகி யீசனையருச்சிப்போர்க்குக்
கொடுத்திடுபுண்ணியத்திற் கோடியிலொன்றுகவொவ்வா. (உஎ)

மேற்படி-வேறு.

உம்மையிற்பிறவிதோறு நியமநல்லொழுக்கம்பூண்டு
பொய்ம்மையில்விரதந்தானந் தவஞ்செய்துபுனிதராகிச்
செம்மைநன்னெறியினின்ற சித்தருக்கலதித்தீர்த்த
மிம்மையிலடைந்துநித்த மாடுதற்கெய்தாதன்றே. (உஅ)

க. மதிகதிரோனிடத்தொடுங்கு தினந் (உ)திங்கட்பிறப்(ங)பரயமவா
யங்காந்து, கதிர்கடமைவிழுங்குதினம்(ச)விதிபாதமிந்நாளிற்கருதிமூ
ழ்கித்,துதிகடருப்பணந்தானம் புரிதன்மனுவோதுதலத்தொகையொ
ன்றற்கொன்,றதிகபலனம்முறைநூறாயிரநூறாயிரமோரனந்தமாகும்.

பொருவரியதகர்த்திங்கடுலாத்திங்களிவையுதிக்கும்போதுமூழ்கி
னொருபதினாயிரமடங்காஞ்சுறவுகவைத்தாளலவனுதிப்பினமூழ்கி
னிருபதினாயிரமடங்கா மிந்திரவியிடத்தொடுங்குமிந்துவாரம்
வருவதறிந்தாடிமனு வோதன்முதற்செயினனந்தமடங்குண்டாகும்.()

(உசு) சேவகம் - ஏவற்பணிவிடை.

(உஅ) உம்மை - முற்சனனம்.

(உகூ) க. அமாவாஸ்யை, உ. மாசப்ரவேசம், ங. கிரகணபுண
யகாலம், ச. மாதங்கடோறும் வரப்பட்ட இருபத்தேழு யோகங்களி
ல் ஒன்றாய்ப், பிதிராகர்ம விசேடங்களுக்குரிய சிரார்த்தவகை தொண்
ணூற்றாறிலொன்றாய் வருவது.

(ஙo) தகர் - மேஷம் - சித்திரை. துலாத்திங்கள்-ஐப்பசிமாதம்.
சுறவு - மகரம் - தைமாதம் அலவன் - கடகம - ஆடிமாதம். இந்தி
ரவியிடத்தொடுங்கு மிந்துவாரமென்றது. சோமவார அமாவாசை
யை. மநு-ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம், சடாக்ஷரமுதலிய மகாமந்திரங்கள்.

பிரயாகைதனின்மகர மதிநாண்முப்பதுங்குடைந்து பெறும்பே றிந்தத், திரையாரமைந்தடத் தொருநாண்மூழ்குவோன்பெறுமவிரத சீலமபூண்டு, வரையாமலொருவருடம்படிந்துமையையமராசிகாமணி யாம்வேத, வுரையானைவழிபடுமேன் மலடிக்குநன்மகப்பேறுண்டா மன்றே. (கக)

எண்டிசையநிவாவிவடிவானமாதீர்த்தமெல்லாமிப்பொற் புண்டரிகதடத்திலொருகோடியிலோர்கூறுநிகாபோதாவீது கண்டதனாலறநதீனடப்பெற்றதனைறபொருளநகையாலள்ளிக் கொண்டதனாலின்பநலங்குடைந்ததனாறபேரின்பநகொடுசெருமன்றே

மேற்படி-வேறு.

முன்னவனருளிச்செயதகாரணமுறையாலன்றி
யின்னமிப்புனிதவாவிகசேதுவாலெய்துநாம
மின்னவிர்சடையானசென்னிமேவியகங்கைநீரிற்
பின்னதுகலந்தநீராற்பெறுஞ்சிவகங்கையென்றும். (கங)

அலகிலாத்தீர்த்தநதமமுளதிகவுத்தமமாய்தோன்றி
யிலகலாலிதனைதீர்த்தவுத்தமமென்பாராய்நதோர்
பலவிதழ்விரித்துசசெம்பொற்பஙகயமலர்ந்தநீரா
லுலகவாயாருமபொற்றாமரையெனவுரைப்பரன்றே. (கச)

தருமமுன்னாகுநான்குந்தருதலாற்றருமதீர்த்த
மருமைசாலருத்ததீர்த்தமரும்பெறற்காமதீர்த்த
மிருமைசோமுத்திதீர்த்தமென்பதாமினையதீர்த்தம்
வெருவருபாவமெனனும்விறகினுககெரியாமன்றே. (கரு)

இவ்வருந்தலத்தினன்றபெருமையுமெரிகால்செம்பொற்
றெய்வதபதுமதீர்த்தப்பெருமையுஞ்செப்பக்கேட்டோ
ரொவ்வமில்போகம்வீடுபெறுவரொன்றிசைத்தான்முந்நீர்ப்
பௌவமுண்டமரர்வேந்தன்பரிபவவிழுமந்தீர்த்தோன். (கசா)

தீர்த்தவிசேடம்-முற்றிற்று.

ஆக படலம். எ-க்கு திருவிருத்தம்-உகo.

(கசா) பரிபவம் - துன்பம்.

மூர்த்திவிசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

ஆலவாயலாந்தசெம்பொனம்புயப்பெருந்தீர்த்தத்தின
மேலவாம்பெருமைதன்னைவிளம்புவாரெவரோயங்க
ணீலமாமிடற்றுமுக்கணிராமயனறிவானந்த
மூலமாவிலிங்கமேன்மைமுறையினாலறையலுற்றும். (க)

பொன்னெடுமேருவெள்ளிப்பொருப்புமந்தரங்கேதாரம்
வன்னெடும்புரிசைசூழ்ந்த வாரணவாசியாதிப்
பன்னருந்தலங்கடம்மிற் பராபரவிலிங்கந்தோன்று
முன்னரிக்கடம்பின்மாடே மூளததிச்சைவலிங்கம. (உ)

அப்பதியிலிங்கமெல்லாமருட்குறியிதனிற்பின்பு
கப்புவிட்டெழுந்தவிந்தககாரணமிரணடினுலு
மொப்பரிதானஞானவொளிதிரண்டன்னவிந்தத்
திப்பியவிலிங்கமூலவிலிங்கமாய்ச்சிறக்குமன்றே. (௩)

இந்தமாவிலிங்கத்தெண்ணன்கிலககணவிச்சைமேனி
யந்தமிலழகன்பாகத்துமையொடுமழகுசெய்து
சந்ததம்விளககஞ்செய்யுநதகைமையைநோககிசசோம
சுந்தரனெனனுநாமஞ்சாததினாதுறககவாணா. (௪)

திறபபடுமூலகமெங்கும்வியாபியாயச்சிறந்துநிற்கு
மறப்பெருங்கடவுள்சோமசுந்தரனதனாலன்றே
கறைககதிர்வடிவேற்றென்னன்கையிற்பொற்பிரம்புபட்ட
புறததடித்தழும்புமூன்றுபுவனமும்பட்டதன்றே. (௫)

சொற்றவிச்சமட்டியானசோமசுந்தரனைக்காணப்
பெறறவர்வியட்டியானபிறபதியிலிங்கங்காண
லுற்றவராவரொன்னென்றுரைகளின்வேறுட்டுநீபோய்
மற்றையசினைகளெல்லாந்தழைவிககுமரததின்மாதோ. (௬)

(க) நிராமயன் - நோயில்லாதவன். நீலம், மா, என்பன, ஒருபொருட்கிளவிகள்.

(உ) வாரணவசி - கோழிவசிப்பது, வாரணம் - கோழி இது காரணம்பற்றியே, காசிக்குக் குக்குடநகரம் என்னும்பெயரும்வந்தது.

(௪) சோமசுந்தரன - சஹ - உமா - சுந்தரன்-எனவே, உமையோடுகூடியவழகன். எனபதுபொருள்.

(௫) வியாபி - வியாபகத்தையுடையவன்.

எத்தலத்தியாவனெண்ணெண்டிருவிளையாடல்செய்தா
னத்தலத்தவனுக்கொப்புமதிகமாஞ்சிறப்பும்பெற்ற
வுத்தமனென்றுமெந்தவுலகிலுமில்லையந்த
வித்தகனதிகத்தன்மையெனைத்தெனின்விளம்பக்கேண்மின். (எ)

பொருப்பினுட்டலைமையெய்தும்பொன்னெனுங்குடுமிமேரு
தருக்களிற்றலைமைசாருந்தண்ணறுந்தெய்வதாரு
விருப்புறுவேள்விதம்முண்மேம்படும்பரவிமேத
மருட்படுதானந்தம்முள்விழுமிதாமன்னதானம். (அ)

மணிதரிலுயர்ந்தோராதிமறையவர்தேவாதம்மிற்
பனிதருதிங்களவேணிப்பகவனேயுயர்ந்தோன்வேட்டோர்க்
கினிதருள்விரதந்தம்முளதிகமாமிந்துவாரம்
புனிதமந்திரங்கடம்முட்போதவைந்தெழுத்துமேலாம். (கூ)

மின்மைசான்மணியிற்சிந்தாமணிவரம்விழுப்பநலகுந
தன்மைசாலறங்கடம்மின்மிகுஞ்சிவதருமமென்ப
வினமைசானெறிநின்றோருக்கேற்குநற் கலங்கடம்மி
னன்மைசான்றவரோமுக்கணுதனுக்கன்புபூண்டோா. (க0)

தீயவாஞ்சுவைப்பாலாவிற்றேவராவதிகம்பலவே
றூயமாதீர்த்தந்தமமுளதிகமாஞ்சுவணகஞ்ச
மாயமாசறுக்கவெல்லாத்தலத்திலுமவதிந்துமன்னுந்
தூயவானவரிறசோமசுந்தரன்சிறந்தோனுகும். (கக)

அந்தமுமுதலுமிலலாவகண்டபூரணமாயார்க்கும்
பந்தமும்வீடுநல்கும்பராபரச்சோதிதானே
வந்தனைபுரிவோர்க்கிம்மைமறுமைவீடளிப்பானந்தசு
சுந்தரவிலிங்கத்தென்றும்விளங்குவான்சுருதியேத்த. (க2)

இத்தகுசயம்புதன்னையேனையசயம்புவெல்லா
நித்தமுந்தெரிசித்தேகுநிருமலவொளியாமிந்த
வுத்தமவிலிங்கங்கண்டோருளாயுணர்வொடுங்கவுள்ளே
சித்தமாசொழியத்தோன்றுஞ்சிவபரஞ்சுடராகக்கண்டோர் (கங)

(எ) வித்தகன்-ஞானசொரூபன. வித்தகம்-ஞானம் தந்திரம்.
(க0) மின்மை-மின-ஒளி-மை பகுதிபபொருள்விகுதி. கலம்-தானபா
(கக) தீயவாஞ்சுவைப்பால்" - இனிமை விரும்புஞ்சுவையையுடையபால். தீ - இனிமை. அவா - விருப்பம்.
(கங) சயம்பு - ஸவயம்பு எனபதன்றிரிபு. தானே யுண்டானது என்பது பொருள். ஸ்வயம் - தானே, பு - உண்டானது.

இத்தனிச்சுடரைநேர்கண்டிறைஞ்சினோபாவமெல்லாங்
கொத்தழற்பொறிவாய்ப்பட்டபஞ்சுபோற்கோபமூள
மெய்த்தவஞ்சிதையுமாபோன்மருநதினல்வீயுநோய்போ
லுத்தமகுணங்களெல்லாமுலோபத்தாலழியுமாபோல. (௧௪)

கலிகடலிரவிதோன்றக்கருகிருளுடையுமாபோ
லெரிவிகெழுபெருங்காறள்ளவுடைபடுமேகம்போல
வலிகெழுமடங்கல்சீறமாயுமால்யானைபோலக்
குலிசவல்லேறுதாக்கப்பொடிபடுங்குன்றம்போல. (௧௫)

மருட்சிசெயகாமநோயான்மதிகெடுமாறுபோல
வருட்சிவஞானநோக்கால்வலிகெடுமெவிச்சைபோலத்
தருககுறுமுவணஞ்சீறததழலராவிளியுமாபோற்
செருக்குறவழியுங்கற்றகல்விபோற்சிதையுமன்றே. (௧௬)

புலரியிற்சிவன்முத்திபுரேசனைக்காணப்பெற்று
லலைகடனான்குட்பட்டவவனிமாதானஞ்செய்த
பலனுறுங்கதிர்காலுச்சியைகலிற்பணியப்பெற்றாற்
கலைஞாபானூற்றுப்பத்துககபிலைமர்தானப்பேறாம். (௧௭)

விண்ணிடைப்பரிதிப்புத்தேண்மேலைநீர்குளிகருமெலலை
யண்ணலைவணங்கிற்கோடியானினத்தானப்பேறாம்
பண்ணவர்பரவும்பாதியிருளவயிற்பணியப்பெற்றால்
வண்ணவெம்புரவிமேதமகம்புரிபெரும்பேறெய்தும். (௧௮)

இன்னனவதிகமாம்பேறறிந்துபோயெத்தேவர்க்கு
முன்னவன்சமட்டிவிச்சாபுரமுறைமுதல்வன்றன்னைச
சொன்னவிககாலந்தோறுமிறைஞ்சியுநதொழுதுஞ்சூழ்நதும்
பொன்னடிககன்பராகிவழிபடும்புனிதசீலர். (௧௯)

---

(௧௫) மடங்கல் - சிங்கம். குலிசம் - வச்சிராயுதம், ஏறு - இடி. தோன்ற, தள்ள, சீற, தாக்க, என்பன காரணப்பொருளில்வந்த வினையெச்சங்கள்.

(௧௬) செருக்கு - அகங்காரம்.

(௧௭) புலரி - விடியற்காலம், கடல் நான்கென்றது, நாற்றிசைக்கடல்களை. உச்சிவைகல் - உச்சிக்காலம்.

(௧௮) புரவிமேதமகம் - அஸ்வமேதயாகம்.

உம்மையில்வினைகளென்னும்பிணியவிழ்ந்தொருவித்தூய
செம்மையராகியானுத்திருவொடுசெல்வமோங்க
வெம்மையில்போகமூழ்கிமலவிருளவீக்கநீந்தி
மைம்மலிகண்டத்தெங்கோன்மலரடிநீழலவாழ்வார். (உ௦)

மேற்படி-வேறு.

அறவுருவனாலவாயானுமஞ்செவிமடுத்தாலடைந்தபத்துப்,பிறவி
வினையறுநினைந்தானூறுபெரும்பவப்பாவப்பிணிபோநகூட, விறைவ
னையின் றிறைஞ்சுதுமென்றெழுந்துமனைபபுறம் போநதாலீரைஞ்ஞூ
று, மறமுறுவெம்பவத்திழைத்தபாதகவலவினையனைத்துமாயுமன்றே.

புழைக்கைவரைதொலைத்தானைத்தெரிசிததோராயிரவாம் புரவிவேள்
வி,தழைத்தபெரும்பயனபெறுவருருத்திர சூக்கம்மதனுற்றவவானே
ாக, டொழற்கரியான்றனைததுதிததோர்கணத்துக்காயிரராசசூயயாக
மிழைத்தபெரும்பயன்பெறுவர்சமட்டிவடிவாகியவவ்விலிங்கநதன்னை

அங்கையளவாகியநன்னீராட்டிப்பூசித்தோரளவிலேனைத
துங்கதலத்துறையிலிங்க மூர்ததிகளைச்சிவாகமநூல் சொன்னவாற்று
மங்கலமாகியமுகமனீரொட்டும்வழுவாதுவாசந்தோய்ந்த [ன்
செங்கனகமணிககலசப்புனலாட்டிமாபூசைசெய்தோராவார். (உஙு)

(உ௦) செம்மை - நடுநிலைமை. ஆனுத்திரு - நீங்காதசெல்வம்.

(உக) மறம் - தீமை.

(உஉ) சூக்கம்-சூக்தமென்னும் வடமொழித்திரிபு.

(உஉ) புழைக்கை - துவாரத்தையுடையகையையுடையது, என உருபும் பயனுந் தொக்க இரணடாம் வேற்றுமைத தொகை நிலைகக ளத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய், யானைககுக காரணப்பெயராயவந்தது. வாமபுரவி - தாவுங்குதிரை.

(உஙு) முகமன் - உபசாரம். இது சோடசோபசாரம், தசோப சாரம, பஞ்சோபசாரம், என மூனறுவகைப்படும். அவற்றுள்சோட சோபசாரமாவன - ஆவாகனம், ஸ்தாபனம், சந்நிதானம், சந்நிரோத னம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாததியம, ஆசமனீயம, அர்க கியம், புட்பதானம், தூபம், தீபம், நைவேததியம், பானீயம், ஆராத திரிகை, ஜபசமர்ப்பணை எனபன. தசோபசாரமாவன - மேற்காட் டிய சோடசோபசாரததுள, ஆவாகனமுதல புட்பதானம வரையிலு ள்ளபத்தும். பஞ்சோபசாரங்களாவன - பிரிதிவிசம்பநதமான, கந்த மூலபலாதிகள், கந்தகுசுமாதிகள், அன்னாதிகளும், அப்புசம்பந்தமா ன, வாரி, பால், தயிர், வஸதிரமுதலியவைகளும, தேயுசம்பநதமான உலோகாதியாபரணங்களும், தீபங்களும், வாயுசமபந்தமான தூபம், சாமரம், மயில்விசிறியாதிகளும், ஆகாயசமபந்தமான, மணியோசை, தோத்திரததொனி முதலியவைகளுமாம்.

அவ்வண்ணஞ்சுந்தரனையைந்தமுதமானுதவுமைந்துதீந்தேன், செவ்
வண்ணக்கனிசாந்தசசேறுமுதன்மட்டித்துதேவாதேறு, மெய்வ்வ
ண்ணங்குளிரவிரைப்புனலாட்டிமாபூசைவிதியாற்செய்தோர்,மைவ்வ
ணவினைநீந்தியறமுதனாற்பொருளடைந்துமன்னிவாழ்வார். (உசு)

நல்லவகைமுகமணிபொட்டுள்ளுமவடித்தவிரைநன்னீராட்ட
வலலவர்நூறாயிரமாமேதமகபபயனபெறுவாவாசநான
மெல்லவிருங்குமஞ்சாநதமிவைபலவுமட்டித்தோரொழிலாதெய்வ
மூலனைகையாரோரடும்விரைககலவைகுளித்திடமூழ்கிவாழ்வார். ()

நன்மலரொன்றாலவாயான்முடிமேற்சாததினுனயந்துநூறு
பொன்மலாகொண்டயற்பதியிற்பூசித்தபயனெய்தும்புனிதபோகத்
தன்மைதருசுந்தரற்குத்தூபமொருகாற்கொடுப்போர்தமக்குத்தாங்கள்
சொன்மனமெய்யுறசசெய்த குற்றமாயிரம்பொறுப்பன்சுருதிநாதன்

திருவமுதுநிவேதிப்போரவிழொன்றற்குகமொன்றாச்சிவலோகததின்
மருவிநிறைபோகமுடன்வைகுவர்தாம்பூலமுகவாசமீந்தோர்
பொருவரியகடவுளராண்டொருநூறுகோடிசிவபுரத்துவாழ்வா [வார்
ரொருபளிதவிளக்கிடுவோர் வெண்ணிறமுங்கண்ணுதலுமுடையரா

(உசு) ஐந்தமுதம், என்றது - பஞ்சாமிர்தம். அவை - பால், நெய், தேன், சர்க்கரை, பழம். இவற்றுள், பால்நீக்கித தேங்காய்த திருகல் கூட்டி ஐந்துவகையாகக்கொள்ளுதலும், தேங்காய்த்திருகல் நீக்கி, நீர்கூட்டி யைந்தென்றுகொள்ளுதலும்; பழவர்க்கங்களெல்லாம் ஒன்றாகவும், நெய், தயிா, பால், இமமூன்றையும் இனம்பற்றியொன்றாகவும்கொண்டு,இவ்விரண்டோடுதேன், சாக்கரை, நீர் இவற்றைக்கூட்டி ஐநதென்றுகொள்ளுதலும்,உண்டு. ஆனுதவுமைநதென்றது - பஞசகௌவியம் - அவை -பால, தயிா, நெய, கோமயம், கோசலம். இவற்றோடு கோரோசனமுங்கூட்டி கவ்வியம் ஆறு எனவுங் கூறுதலுமுண்டு. கவ்வியம் - கோசம்பநதமாயுள்ளன. கோ - பசு. மட்டித்தல் - பூசுதல். விரைபுனல் - வாசனையூட்டிய திருமஞ்சனம். விரை- வாசனை. மஞ்சனம் - நீர்.

(உரு) சுருதி, காதாற்கேட்கப்படுவது - வேதம்.

(உஎ) முகவாசம - தக்கோலம் ஏலம்தகைசா விலவங்கம், கர்ப்பூரம் சாதியோடைந்து, என்னுமிவ்வைந்தும். பளிதம் - காப்பூரம். பளிதவிளக்கு - கர்ப்பூரநிராஞ்சனம். *

நறுந்திருமஞ்சனமெடுக்கக்குடமாட்டமணிக்கலசநல்லவாசம்
பெறுந்தகையதூபககாதீபககானமணியின்னபிறவுங்கங்குற்
றெறுங்கதிர்கான்மணிமாடமதுரைநாயகாகணநதோர்செயதபாவம
வெறுநதுகள்செயதைம்பொறிக்கும்விருந்தூட்டும்பெருங்காமவெள்ள
த்தாழ்வார். (௨௮)

கயலிசையுங்கணணுமைகோன்றிருமுன்னாப் பல்லியமுங்கல்லெ
ன்றார்ப்ப, வியலிசையபாடலினோ டாடலிவைசெய்விப்போ ரிறுமாப்
பெய்திப், புயலிசையவியங்கலிப்பமூவுலகுந்தொழவரசாயபொலங்
கொம்பாடுஞ், செயலிசையவணங்கனை யாராடரங்குகண்டின்பச்செ
ல்வததாழ்வார. (௨௯)

ஒருகாலட்டாஙகமுடன் பஞ்சாங்கமுடனுத லொண்செங்கால்
வெண, குருகாலுமலாததடஞ்சூழ் கூடலுயகாப்பணிவோர்கோலொ
ன்றோச்சிப, பொருகாலினவருபரிததேர்மன்னவராயாவருநதமபுனட
வநதெய்தி, யிருகாலுந்தலைவருட வெககாலுநதமைவணங்க விருப்ப
ரன்றே. (௩௦)

இத்தகையதிருவாலவாயுடையான் றிருமுன்னரியற்றுமோம
மெயததவமநதிரநதானமின்ன வனுவள வெனினுமேருவாகு
முத்தமமாமிவ்விலிஙகப பெருமையெலாம யாவரளநதுரைப்பாவேத
விததகரோசிறித றிநதவாருரைததேமினிப்பலகாலவிளமபு மாறென்.()

இததலத்துக்கொப்பாகவொருதலமும் பொறகமலமெனனுமிநத
வுததமமாதீர்த்தததுக்கொப்பதொருதீர்த்தமுமெய்யுணர்வானந்த
வித்தனையவிலிங்கமிதற்கொப்பா வோரிலிஙகமும்பாரவிண்மேலென்
முத்தலத்துமிலையநதமூர்ததிதிருநாமங்கணமொழியக்கேணமின். [னு

(௨௯) இசைய என்பவற்றுள், இயலிசைய பாடலென்றவிடத்து
இசையையுடையவெனப் பெயரொச்சத்தின்மேலும், ஏனைய உவம
உருபிடைச் சொல்லடியாய்ப்பிறநத வினையெச்சங்களின் மேலும
நின்றன. இடம் - வாத்தியம. அணங்கு - தெயவப்பெண்.

(௩௦) குருகுஆலும் - அன்னங்கள் ஒலிக்கும். அட்டாங்கம்-தலை,
இரண்டுகை, இரண்டுசெவி, மோவாய, இரண்டுதோள் என்னு மிவ்
வெட்டுறுப்பும் நிலத்திற் பொருந்தவணங்குதல். அஷ்டம்-எட்டு-அங்
கம - உறுப்பு. பஞ்சாங்கம் - தலை, இரண்டுகை, இரண்டுமுழந்தாள
என்னு மிவ்வைந்துறுப்புக்களும் நிலத்திற்பொருந்த வணங்குதல்.
பஞ்சம் - ஐந்து.

கருப்பூரசுந்தரன்பூங்கடம்பவனசுந்தரனுட்கரவாத்தொண்டர்
விருப்பூருங்கலியாணசுந்தரனல்லறவடிவாய்விளங்குமேற்றுப்
பொருபபூருமபிராமசுந்தரன்றேன்புடைகவிழப்பொன்னிற்பூக்த
மருப்பூசுசண்பகசுநதரன்மகுடசுநதரன்முன்வாழிமன்னோ. (௩௩)

மான்மதசுந்தரன்கொடியபழியஞ்சுசுந்தரனோர்மருங்கின்ஞானத
தேன்மருவியுறைசோமசுநதரன்றேன்செவ்வழியாழ்செயயப்பூதத
கான்மருவுதடம்பொழிலசூழாலவாயசசுநதரன்மீன்கணங்கள்சூழப
பான்மதிசூழ்நான்மாடக்கூடனாயகன்மதுராபதிக்குவேந்தன். (௩௪)

சிரநாலோன்பரவரியசமட்டிவிசசாபுரநாதன்சீவன்முததி
புரநாதன்பூவுலகசிவலோகாதிபன்கன்னிபுரேசன்யார்க்கும்
வரநாளுநதருமூலவிலிங்கமெனவிவைமுதலாமீரட்க்கூட
லரனுமபின்னமளப்பிலவாகுமூலகுயயவவ்விலிங்கம். (௩௫)

பாதாளமேழுருவமுளைத்தெழுநததவ்விலிங்கப்படிவந்தன்னு
ளாதாரமாகவமர்நதறுபததுநாலுவிளையாடல்செயத [முன
போதானநதனபெருமைநங்குரவன் மொழிப்படியேபுகன்றோமென
வேதாதிகலைதெரிந்தமலயமுனிகேட்டறவோர்விளுதல்செய்வார்.

அருட்கடலேயிறைவிளையாட்டறுபததுநான்கென்றுயவையான நதப், பொருட்கடவுளெக்காலத் தியாவர்பொருட்டாடினனெம்போ தந்தேறித், தெருட்படரவரனமுறையாற்செபபுகெனககரஙகுவித்தா ர்தென்பாலவெற்பி, விருப்பவனும்விளுயபடிககிறைநிரம்பததொகுத துவிரித்தியம்புகின்றான். (௩௭)

மூர்த்திவிசேடம்-முற்றிறறு.

ஆக படலம். அ-க்கு திருவிருததம-௩உஎ.

---

(௩௩) அறவடிவாய்விளங்குமேற்றுப்பொருபபுஎன்றது, தரும விடையை.

(௩௪) ஓர் மருங்கின் ஞானத்தேன் என்றது, உவம ஆகுபெய ராய் உமாதேவியை யுணர்த்தின்றது.

(௩௬) பாதாளமேழ் என்றது, பாதாளத்தை யீறாகவுடைய கீழ் ஏழுலோகத்தினை, அவை. அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், ரசா தலம், மகாதலம், பாதாளம், என்பன. கேட்ட, என்பதில், அகரவீறு, தொகுத்தல். இறை - உத்தரம்.

உ

சிவமயம்.

திருவிளையாடற் றொகையாகிய

* பதிகம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈனவர்கோன்பழிதொலைத்தவிளையாட்டெங்கரிசாபமாய்த்தவாறு
மீனவர்கோன்காடெறிந்துபுரங்கண்டபெருஞ்சிறப்புமீனநோக்கி
யானதடாதகையழல்வாயவதரித்துப்பாராண்டவருளுமீசன்
றானவளைமணஞ்செய்துமுடிதரித்துமணக்காதத்தகைமைப்பாடும். (௧)

புலிமுனியும்பணிமுனியுந் தொழவெள்ளி மன்றுணடம்புரிந்த வாறும், வலிகெழுதோட்குண்டகட்டுக் குறட்கன்னக் குன்றளித்தவகையும்பின்னு, நலிபசிநோய்கெடவன்னக் குழியழைத்துக் கொடுத்து நீர்நசைகருவைகை, யலைபுனல்கூயருத்தியதும் பொன்மாலைகெழு கடலு மழைத்தவாறும் (௨)

அந்தராகோனுதனத்தி லுறைமலயத்துவசனை மீண்டழைத்தவாறுஞ், சுந்தரவுக்கிரகுமர னவதரித்தவாறும்வளை சுடர்வேல்செண்டு, தந்தையிடத்தவன்பெற்ற வாறுமவனவ்வடிவேல் சலதிவீறு, சிந்தவிடுத்ததுமகவான் முடியைவளையெறிந்திறைவன் சிதைத்தவீறும். (௩)

பொன்னனசலந்தனைச்செண்டாற் புடைத்துநிதியெடுத்ததுவும் புனிதர்கடீசன், பன்னரியமறைப்பொருளைப் பகர்ந்ததுவுமாணிக்கம பகர்ந்தவாறுந், தொன்னகர்மேனீர்க்கிழவன் வரவிடுத்தகடல்சுவறத் தொலைத்தவாறு, மன்னதனித்தொன்மதுரை நான்மாடக்கூடனகரானவாறும. (௪)

---

*— "பதிகக்கிளவி பல்வகைப்பொருளைத், தொகுதியாகத் தொகுத்துரைப்பதுவே" என்னுஞ்சூத்திரப்படி, இங்குப்பலவகைத் திருவிளையாடல்களையுந் தொகுத்துக் கூறியதனால், பதிகம் எனப்பெயர் வந்தது.

(௧) மீனவர்கோன், என்றது மச்சக்கொடியையுடைய பாண்டியர்களுட்சிறந்த குலசேகரபாண்டியனை.

(௨) குண்டு - ஆழம். அகடு - வயிறு. குறள் - குண்டோதரன். கூவி - இது கூய்எனத் திரிந்துநின்றது.

(௩) வளை - சக்கரம். வீறு - செருக்கு.

(௪) நீர்க்கிழவன் - வருணன்.

வட்டங்கொள்சடையுடைய சித்தர்விளையாடியதோர் வனப்புங் கையிற், கட்டங்கந்தரித்தபிரான்கல்லானைக்கரும்பருந்தகாட்டுமாறு, முட்டங்குவஞ்சனையா லமணாவிவொரணத்தை யொழித்தவாறு, மீட்டங்கொளகௌரிமுனம் விருத்தனிளையோன்குழவி யானவாறும். ()

செய்யதாண்மாறிநட மாடியதுமபழியஞ்சு திறனுந்தானய, மையலாற்புணர்ந்தமகன் பாதகத்தைமாற்றியது மதியாதாசான, றையலாடனை விரும்புமாணவனை வாளமரிறறடிநதவாறும், வையராவெய்தது வும் படிற்றமணர்விடுதத பசுப்படுசெதவாறும. (சு)

அறவேற்றுப்பரியுகைத்து மெயக்காட்டுக் கொடுத்தவிளையாட்டு ங்காட்டுச், சுறவேறறுக்கொடியரசன றனகருலவாக்கிழிகொடுதத தொடாபுநாய்கர், நறவேற்றமலாகுழலார் மணங்கவர்நது வளைபக ாந்தநலனுமாறு, மறவேற்கண்மாதராாக் கட்டமாசித்தியுற மதிதத வாறும். (எ)

சென்னிபொருட்டெயிலவாயி நிறநதடைதது விடைபொறித்த செயலுஞ்செனனி, மன்னிகலிட்டமாவிளைப்ப மீனவற்குநீர்ப்பந்தா வைத்தவாறும, பொன்னனையாளபொருட்டிரத வாதவினை முடிதததுவும் புகார்க்குவேந்தன், றன்னையகன்குழிவீட்டிதத தென்னவற்கு மற வாகைதந்தவாறும். (அ)

மணக்கவலைகெடவுலவாக் கோட்டையடியார்க்களித்த வகையு மாம, னனக்கருணைவடிவாகி வழக்குரைத்துப்பொருள்வணிகற் கீந தவாறுஞ், சினக்கதிரவேல்வரகுணற்குச் சிவலோககாட்டியதுந் திவ வுக்கோலான், றனககடிமையெனவிறகு திருமுடிமேற்சுமந்துபகை தணிததவாறும். (கூ)

அப்பாணற்கிருநிதியஞ் சேரனிடைத்திருமுகமீந் தளித்தவாறு மப்பாணன்பாடமழை யாாயிரவிற்பொறபலகை யளித்தவாறு மப்பாணன்மனைவியிசைப் பகைவெல்ல வண்ணலவையடைந்தவாறு மப்பாணனொன்றேன் முலையருததிப்பன்றியுயி ரளித்தவாறும். ()

(ரு) கட்டங்கம் - மழு. இது கடங்கமென்பதன்றிரிபு. இதனைத திருக்கோவையாரில - சுதநியபொக்கணத் தன்பணி கட்டங்கஞ் சூழ்சடையோன் எனவருஞ் செய்யுளானாயாற்காணக.

(சு) மாணவன் - மாணக்கன். படிறு - வஞ்சகம்.

(எ) சுறவேற்றுகொடி - மீனக்கொடி. ஏறு - ஆண்.

(அ) புகாா - காவிரிப்பூம படடினம். இது-சோழன்ராஜதானி.

(கூ) திவவுக்கோலான், என்றது - நரம்பின் கட்டமைந்த வீணை யையுடைய பாணபத்திரனை. திவவு - வீணைவலிககட்டு.

வயவேனக்குருளைகளை மந்திரிகளாக்கியதும் வலியுண்டாகக்
கயவாய்க்குருகுக்குருமொழிவைத் தருளியதுநாரைக்குக் கருணைநாட்டந்
தயவாலவைத்தருண்முத்தி நல்கியதுங்கூடனகர் தன்னைச்சித்தர்
புயநாகம்போய்வளைந்து திருவாலவாயாக்கிப் போந்தவாறும். (கக)

சுந்தரனெனவெழுதியகூ ரம்பெய்துசெம்பியன்போர் தொலைத்தவாறுஞ், செந்தமிழோர்க்கியற்பலகை யருளியதுந்தருமிக்குச் செம்பொன்பாடித், தந்ததுவுமாறுபடு கீரர்க்குக்கரையேற்றந் தந்தவாறும், விந்தமடக்கியமுனியாற் கீரனியற்றமிழ்தெளிய விடுத்தவாறும். (கஉ)

ஊமனாற்புலவரிக லகற்றியதுமிடைக்காட னுடன்போய்க்கோன்றைறத், தாமனார்வடவாலவாயமர்ந்த பரிசும்வலை சலதிவீசிப், பூமனும் குழலியைவேட்டருளியதும் வாதவூர்ப் புனிதர்க்கேறத், தேமனுண் மலரடிகணைமுடி சூட்டியுபதேசஞ் செய்தவாறும். (கங)

நரிகளைபரியாக்கியதும் பரிகணரியாக்கியது நாகம்பூண்டோ, னரியதிருமேனியின்மே லடிசுமந்துமண்சுமந்த வருளுந்தென்ன, னெரியடுவெஞ்சுரந்தணித்த வாறுமமணரைக்கழுவி லிட்டவாறுங், கரிய தெனவன்னிகிணறிலிங்கங்கூய்வணிகமகட் காத்தவாறும். (கச)

எனத்தொகையாலறு பத்துநான்கிவற்றை நிறுத்தமுறையிறிலாத, வினைத்தொகையாறகன் றீரொக்காலமெவர் பொருட்டெனநீர்வினுயவாற்றான், மனத்தளவிலன்புமடை யுடைந்தொழுகத் திருவாலவாயான்றனை, நினைத்தளவிலானந்தம் பெருகவிரித்துரைப்பலென வெறியாறகூறும். (கரு)

பதிகம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம்-கூ-க்கு திருவிருத்தம்-௩௪உ.

(கக) வயம் - வெற்றி. ஏனக்குருளை - பன்றிக்குட்டி. கயவாய்-கருகக்குருவி.

(கஉ) செம்பியன் - விக்கிரமச்சோழன். கீரன் - நக்கீரன். கீரற்கு என்றதில், கு-உருபுமயக்கம்.

(கங) ஊமனென்றது - உருத்திரசன்மனை. புலவரென்றது - கடைச்சங்கப்புலவர்களாகிய நாற்பத்தெண்மரை. வடவாலவாய்என்றது - மதுரைக்குவடக்கிலும், வையைநதிக்குத்தெற்கிலுமுள்ள வடமதுரையை. தேம மண நாண மலர் தேன்பொருந்திய, அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்.

(கச) தென்னன்-கூன்பாண்டியன், கரி-சாட்சி.

சிவமயம்.

முதலாவது

இந்திரன்பழிதீர்த்த படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்பயில்குலிசப்புத்தேள் விருத்திராசுரனைகொன்ற
வன்பழிவிடாதுபற்றக் கடம்பமாவனநநிலெய்தி
யென்பரவாரம்பூண்ட விறைவனையருச்சிததேத்திப்
பின்பதுகழிநதுபெற்ற பேற்றினையெடுததுச்சொலவாம். (௧)

முன்னதாமுகத்தில்வண்டு மூசுமந்தாரநீழற்
பொன்னவிர்சுணங்குணகொங்கைப் புலோமசைமணாளன்பொற்பூண்
மின்னவிர்ந்திமைப்பச்சிங்கஞ் சுமந்தமெல்லணைமேன்மேவி
யன்னமென்னடையாராடு மாடன்மேலாவம்வைததான். (௨)

மூவகைமலரும்பூத்து வண்டுளேமுழங்கத்தெய்வப்
பூவலர்கொடிபேர்நதன்ன பொன்னனார்கூத்துமன்னார்
நாவலரமுதமன்ன பாடலுநாகநாட்டுக்
காவலன்கண்டுகேட்டுக் களிமதுக்கடலுளாழ்ந்தான். (௩)

பையராவணிந்தவேணிப் பகவனேயனையதங்க
ளையனும்வியாழப்புத்தே ளாயிடையடைந்தானாகச்
செய்யதாள்வழிபாடின்றித் தேவர்கோனிருந்தானந்தோ
தையலார்மயலிற்பட்டோர் தமக்கொருமதியுண்டாமோ. (௪)

ஒல்லெனக்குரவனேக வும்பர்கோன்றிருவிரு க் ம்
புலலெனச்சிறிதுகுன்றப் புரநதரனறிந்திக்கேடு
நல்லதொல்குரவற்பேணா நவையினால்விளைந்ததென்னா
வல்லலுற்றறிவன் றன்னைத் தேடுவனாயினானே. (௫)

---

(௧) குலிசப்புத்தேள் - வச்சிராயுதத்தையுடைய இந்திரன் குலிசம் - வச்சிரம். புததேள் - தெய்வம்.

(௨) முன்னதாம் உகம் - கிரேதாயுகம். மந்தாரம் - பஞ்சதருக களிலொன்று. தெய்வலோகததருக்களில்வணடுமொய்க்கும் சம்பரதாயமிலலாவிடினும், மரப்பொதுவகையில், வண்டு மூசு மந்தாரம் என்றார். மூசுதல் - மொய்த்தல.

(௩) மூவகைமலர் - கோட்டுப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ.

(௪) பகவன், என்றது-ஐஸ்வரியம், வீரியம், புகழ்,திரு, ஞானம், வைராக்கியம், என்னும்.இவ்வாறு குணங்களையுமுடையவனே.

(௫) அறிவன் - பிரகஸ்பதி.

அங்கவனிருக்கைபுக்கான் கண்டிலனவித்தபாசப்
புங்கவருலகுமேனோ பதவியுமபுவனமூன்றி
லெங்கணுந் துருவிக்காணு னெங்குற்றான்குரவனென்னுஞ்
சங்கைகொண்மனததஞகிச் சதுமுகனிருக்கைசார்ந்தான. (௬)

துருவினனங்குங்காணுன் றிசைமுகற்றொழுதுதாழ்ந்து
பரவிமுன்பட்டவெல்லாம பகாநதனன்பகரககேட்டுக்
குரவனையிகழ்நதபாவங் கொழுந்துபட்டருந்துஞ்செவ்வி
வருவதுநோக்கிச்சூழ்ந்து மலர்மகனிதனைச்சொன்னுன். (எ)

அனையதொல்குரவற்காணு மளவுநீதுவட்டாவீன்ற
தனையன்முச்சென்னியுளளான் றனவாகுலததில்வந்தும்
வினையினலறிவான்மேலான் விச்சுவவுருவனென்னு
மினையனைக்குருவாக்கோடி யென்னலுமதற்குநேரநதான். (அ)

அழலவிர்ந்தனையசெங்கே ழடிககிதழ்முளரிவாழ்க்கைத்
தொழுதகுசெம்மறன்னைத் தொழுதுமீண்டகன்றுநீங்கா
விழைதகுகாதலகூர விச்சுவவுருவன்றன்னை
வழிபடுகுருவாக்கொணடான் மலாமகன்சூழ்ச்சிதேறன். (௯)

கைதவக்குரவன்மாயங் கருதிலன்வேள்வியொன்று
செய்திடலடிகளென்னத தேவாகட்காக்கங்கூறி
வெய்தழல்வளர்ப்பானுள்ளம் வேறுபட்டவுணர்க்கெல்லா
முயதிறநினைந்துவேட்டான் றனக்குமேலுறுவதோரான். (௧0)

வாக்கிஞன்மனததால்வேறய் மகஞ்செய்வான்செயலையாககை
நோககினுேதிதன்ஞ னேகினன்குலிசவேலாற்
றகினுனறலைகண்மூன்றுந தனிததனிப்பறவையாகப்
போக்கினனலகைவாயிற் புகட்டினன்புலவுச்சோரி. (௧௧)

(எ) செவ்வி - காலம்.

(௯) சூழ்ச்சி - ஆலோசனை.

(௧0) கைதவம - வஞ்சனை. செய்திடல் - என்பதில் அல்விகுதி வியங்கோட் பொருளது - "மக்கட்பதடி எனல்" என்பதுபோல.

(௧௧) யாக்கைநோக்கினன். இந்திரன். ஒதி - ஞானப்பார்வை. தனிததனிப் பறவையாகஎனறது, விச்சுவவுருவன்மூன்றுசிரசுகளில், சோமபானஞ் செயகின்றமுகம், காடையாகவும், சுராபானஞ் செய்கின்றமுகம், ஊர்க்குருவியாகவும், அன்னபானம்செய்கின்றமுகம் சிச்சிலிக்குருவியாகவும், பறந்தனவென்பதை. இதன்விரிவு அலாஸ்யமகத்துவததிற் காண்க.

தெற்றெனப்பிரமபாவஞ் சீறிவந்தமரர்வேந்தைப்
பற்றலுமதனைத்தீர்ப்பான் பண்ணவாமரமேன்மண்மேற்
பொற்றொடியார்மேனீர்மேல் வேண்டினர்புகுத்தலோடு
மாறவரிஃதியாந்தீர்க்கும் வணணம்யாதென்னவிண்ணோர். (௧௨)

அப்பிடைநுரையாய்மணணி லருவருப்புவராயம்பொற
செப்பிளங்கொஙகையாபாற் றீண்டுதநிகரியபூப்பாயக
கபபிணர்மரத்திற்காலும் பயினதாய்க்கழிகவென்று
ரிப்பழிசுமந்தவெங்கட் கென்னலமென்றார்பின்னும். (௧௩)

மேற்படி - வேறு.

கருவின்மாதர்கருவுயிர்கரு மளவுமுறையாற்கணவாதோள்
மருவிவாழ்கமண்ணகழ்ந்த குழியுமதனுல்வடுவொழிக
பொருவினீருமிறைதோறுமூறிப் பொலிகமரங்குறைபட்
டொருவினுலுநதழைகவென வொழியாநலனுதமுவினார் (௧௪)

மாசிறகழிநதமணியேபோல் வநதபழிதீர்ந்திந்திரனுந்
தேசிற்றிகழத்துவட்டாதன் செல்வனறன்னைத்தேவாபிரான்
வீசிக்குலிசத்துயிருண்ட விழுமங்கேட்டுவெகுணடுயிர்த்துக்
கூசிப்பழிகோள்கருதியொரு கொடியவேள்விகடிதமைத்தான். (௧௫)

அந்தகருண்டத்தெரிசிகைபோ லழலுஙகுஞ்சியண்டமுக
டுந்தகொடியதூமமபோ லுயிர்ததுச்செங்கணசினச்செந்தீச்
சிந்தப்பிறைவாளெயிறதுககித திசைவான்செவிடுபடநகைததது
வந்தகொடியவிடம்போல வெழுநதானொருவாண்மறவீரன. (௧௬)

கலிவிருததம.

ஈங்குவன்விருததிர னெனபவாரழற்
றாங்குவன்கணைவிடு தூரநீணடுநீண்
டோங்குவனோஙகுதற கொபபவைகலும்
வீங்குவன றனிலரா வினையினெனபவே. (௧௭)

வீங்குடல்விருத்திரன் றன்னைவிண்ணவ
ரோங்குறவருதுவட்டா வெனும்பெயர்த்
தீஙகுறுமனத்திறேன் றேவர்கோனுயிர்
வாங்குதிபொருதெனை வரவிட்டானரோ. (௧௮)

---

(௧௩) பயின் - பிசினி.
(௧௫) விழுமம் - துன்பம்.
(௧௭) உவன். என்பதிலுள்ள உகரச்சுட்டு, இகரச்சுட்டின் மேலதாய் இவனென்னும் பொருள்தந்து நினறது. வீங்குவன் றனிலரு வினையினெனபவே, என்பதும் பாடம்.

மதித்துணியெயிற்றினோன் வடவைபோற்சினை இக்
கொதித்தெதிர்குறுகினான் கொண்டலூர்தியு
மெதிர்த்தனன்களிற்றின் மேலிமயததுச்சிமே
லுதித்ததோர்கருங்கதி ரொக்குமென்னவே. (௧௯)

அறத்தொடுபாவநேர்ந் தென்னவார்த்திரு
திறத்தருமூண்டமர் செய்யக்கற்சிறை
குறைததவன்றகுவன்மேற் குலிசவேலெடுத்
துறைத்திடவீசின னுடன்றுகளவனும. (௨௦)

இடித்தனன்கையிலோ ரிருப்புலககையைப்
பிடித்தனன்வினையெனப் பெயர்ந்துதீயெனத்
துடித்தனன்சசிமுலைச் சுவடுதோய்புயத
தடித்தனனிந்திர னவசமாயினான். (௨௧)

அண்டரோறனைய வனவசமாறிப்பின்
கண்டகனைகைதவ நினைநதிககள்வனோ
மணடமராற்றுவான் வலியிலோமெனப்
புணடரீகததவ னுலகிற்போயினான். (௨௨)

தாழ்ந்துதான்படுதுயர் விளம்பத்தாமரை
வாழ்ந்தவனவலாரியோ டணைநதுமாமகள்
வீழ்நதமார்பின னடிவீழ்நதுசெப்பமால்
சூழ்ந்துவானுடனை நோக்கிச்சொல்லுவான். (௨௩)

ஆற்றவும்பழைய துன்னங்கைவசசிர
மாற்றவருயிருண வலியின்முதலால்
வேற்றொருருபுதியது வேண்டுமொலினிச்
சாற்றுதுமதுபெறுந் தகைமைகேட்டியால். (௨௪)

---

(௧௯) வடவை என்றது - வடவாமுகாக்கினியை. வடவாமுகம்-பெணகுதிரை முகம்போலிருககும் ஊழித்தீ. அதுவடவைஎன, பின் மொழிகெட்ட முன்மொழியீற்றில் பொருள்சிறந்துநின்றது.. வீமசேனன், என்னும்பெயா வீமனென வருதற்போல. இந்திரகோபம என்பது, கோபம்என முன்மொழிகெட்ட பின்மொழியீற்றில் பொருள் சிறந்துநிற்கும். இதனை வடநூலார், நாமைகதேச நாமக்கிரகணமென்பா. வடவைபெண்குதிரை. சினை இ-சொல்லிசையளபெடை. சினவி என்பதுபொருள்.

தொடையகன்மார்ப நாகதூயபாற்கடல்
கடையுநாளசுரருஞ் சுரருங்கையில்வெம்
படையொடுமடையன் மின்பழுதெனறப்படை
யடையவுந்ததீசிபா லடைவித்தாமரோ. (உ௫)

சேட்பநோணணி செல்லத்தேவரா
வாட்படையவுணரா வந்துகேட்டிலா
ஞாட்படைபடையெலா ஞானநோக்கினல்
வேட்படைவென்றவன் விழுங்கினனரோ. (உ௬)

விழுங்கியபடையெலாம் வேறறத்திரண
டொழுங்கியதான்முது கந்தண்டொன்றியே
யெழுங்கதிர்குலிசமா மிதனையெய்துமுன
வழங்குவன்கருணையோர் வடிவமாயினன். (உ௭)

மேற்படி - வேறு.

என்றுமாதவ னியமபவும்பர்கோ
னென்றும்வானவர் தம்மொடொல்லெனச்
சென்றுமாயையின் செயலைநோன்பினல்
வென்றமாதவ னிருக்கைமேவினன். (உ௮)

மேற்படி - வேறு.

அகமலர்ந்தருந தவ னமரர்க்கன்புகூர்
முகமலர்ந்தின்னுரை முகமன்கூறிநீா
மிகமெலிந்தெயதினீர் விளைந்தியாதது
தகமொழிந்திட லெனவலாரிசாற்றுவான். (உ௯)

ஆடிகணீர்மருத தொன்றதனைவேண்டியிம்
முடிகொளவானவ ரொடுமுந்தினேனது
செடிகொளகாரிரு ளுடலவுணர்தமெய்தசெமர்
குடியெலாம்புரப்பதோர் கொள்கைத்தாயது. (௩0)

(உ௫) அசுரா - அமுதபானஞ்செய்யாதவா. சுரர் - அமுதபானஞ்செய்தவா.

(உ௬) தேவரா, அவுணரா, என்பவற்றிற்றிலுள்ள,விகற்பப்பொருளிலவரும் ஆவது என்னு மிடைச்சொற்களீறு தொக்கு நின்றன. ஞாட்பு - சண்டை.

(உ௮) மாதவன் - என்னு மிரண்டனுள், முன்னதை, மா, தவன் எனச்சொல்வகைசெய்து இலக்குமிநாயகன் எனவும், பின்னதை, பெரியதவத்தினை யுடையவ னெனவுங் கொள்க.

(௩0) செடி - முடைநாற்றம்.

யாதெனினினையதுன் யாக்கையுள்ளதென்
றோதலும்யாவையு முணாநதமாதவ
ஞதவற்கணடதா மனையினுனனப்
போதலாந்தின்னன புகலவதாயினுன். (கூக)

நாய்நமதென நரிநமதெனப்பிதா
தாயநமதென நமனறனதெனப்பிணி
பேய்நமதெனமன மதிகருமபெற்றிபோ
லாய்நமதெனபபடுமெ யாகலகயாரதே. (கூஉ)

விடம்பயிலெயிற்றர வுரியும்வீநுழை
குடம்பையுநதானெனுங கொள்கைத்தேகொலா
நடம்பயில்கூத்தரி னடிகருமைவர்வா
ழுடம்பையும்யானென வுரைக்கற்பாலதோ. (கூங)

நடுததயாவிலார்தமை நலியததுன்பநோ
யடுததயாவருநதிரு வடையயாக்கையைக்
கொடுத்தயாவறம்புகழ் கொள்வனேயெனி
னெடுததயாககையின் பயனிதனினியாவதே. (கூச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றனன்கரணமொன்றி யெழுகருத்தறிவையீர்ப்ப
நின்றனன்பிரமநாடி நெறிகொடுகபாலங்கீணடு
சென்றனன்விமானமேறிச் சேர்ந்தனனுலகைநோன்பால்
வென்றனன்றுறக்கம்புக்கு வீற்றினிதிருந்தானம்மா. (கூரு)

(கூங) ஐவர்என்னுந்தொகைக்குறிப்புச்சொல், உடம்பென்னுங் குறிப்பால் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, என்னும் பஞ்சேந்திரியஙகளின்மேல் நின்றது.

(கூச) கொடுததயா என்பதை, கொடுத்து, ஐயா எனப பிரிகக. யாவது என்பதில், வகரமெய் தோன்றல் விகாரம.

(கூரு) கரணமொன்றி என்றது - தேகேந்திரியப பிராணாந்தக கரணங்களொருபட்ட அவதரத்தை. பிரமநாடிநெறிகொடுகபாலங கீண்டு என்றது - கலாபேதரூபங்களிற்பயின்று, ஆதாரயோகத்தைக கடந்தும், நிராதாரயோகத்தைக் கூடிக்கழன்றும், மீதானத தெய்துதலே. பிரமநாடி - பிரமரந்திரத்தின் சம்பநதமாயுளள சுழிமுனை நாடி.

அம்முனிவள்ளலீந்த வடிபடைமுதுகந் தண்டைத்
தெம்முனையடுபோர்சாய்க்குந் திறல்கெழுகுலிசஞ்செய்து
கம்மியப்புலவனுகைகங் கனைந்துகைகொடுப்பவாங்கி
மைம்முகிலூர்தியேந்தி மின்விடுமழைபோனின்றான். (௩௬)

மறுத்தவாவஞ்சப்போரால் வஞ்சித்துவென்றுபோன
கறுத்தவாளவுணற்கொல்வான் கம்பரிநெடுந்தேர்நீழல
வெறுத்தமால்யானைமள்ளர் வேலைபுக்கெழுந்துகுன்ற
மறுத்தவானவர்கோனந்த வவுணர்கோமகனைச்சூழ்ந்தான். (௩௭)

வானவர்சேனைமூண்டு வளைத்தலும்வடவைச்செந்தீ
யானதுவரையினோங்கி யழன்றுருத்தெழுந்தாலென்னத்
தானவர்கோனுமானந் தலைக்கொளவெழுந்துபொங்கிச்
சேனையுந்தானுமூண்டு சீறிநின்றடுபோர்செய்வான். (௩௮)

அடுத்தனரிடியேறென்ன வார்த்தனராக்கங்கூறி
யெடுத்தனர்கையிற்சாப மெறிந்தனர்சிறுநாணோசை
தொடுத்தனர்மீளிவாளி தூர்த்தனர்குந்தநேமி
விடுத்தனர்வானோர்சேனை வீரர்மேலவுணவீரர். (௩௯)

கிட்டினர்கடகக்கையாற் கிளர்வரையனையதிண்டோள்
கொட்டினர்சாரிமாறிக் குதித்தனர்பலகைநீட்டி
முட்டினரண்டம்விள்ள முழங்கினர்வடிவாளோச்சி
வெட்டினரவுணச்சேனை வீரரைவானவீரர். (௪0)

வீழ்ந்தனர்தோளுந்தாளும் விண்டனர்சோரிவெள்ளந்
தாழ்ந்தனர்போருந்தாரு மகன்றனரகன்றமார்பம்
போழ்ந்தனர்சிரங்களெங்கும் புரண்டனர்கூற்றூர்புக்கு
வாழ்ந்தனரடுபோராற்றி வஞ்சகர்சேனைமள்ளர். (௪௧)

---

(௩௬) ஆக்கங்கனைந்தென்றது. வெற்றிதரக்கடவதென்று ஆசிர்வதித்தலை.

(௩௭) மறு - குற்றம்.

(௩௮) தானுஞ்சேனையும் என்றது-திணை விரவிச்சிறப்பினாற்செய்வான்என உயர்திணை யொருமை முடிபேற்றுநிற்றலால், திணைவழுவமைதி. அடுபோர் - கொலைத்தொழிற் குரியபோர்.

(௩௯) மீளி - வன்மை.

(௪0) சாரிமாறல் - வலசாரி இடசாரியாகச் சுற்றுதல்.

தாளொடுகழலுமற்றா தலையொடுமுடியுமற்றார்
தோளொடுவீரமற்றா துமபையோடமருமற்றார்
வாளொடுகரமுமற்றா மாாபொடுகவசமற்றார்
கோளொடுமொண்மையற்றார் குறைபடகுறையாமெய்யா. (சஉ)

தொக்கனகழுகுசேனஞ் சொரிகுடாபிடுங்கியீர்ப்ப
வுககனகுருதிமாநதி யொட்டல்வாய்நெட்டைப்பேயக
ணககனபாடல்செய்ய ஞாட்பினுட்கவந்தமாடப்
புக்கனபிணத்தின்குன்றம புதைததபாாசிதைததண்டம். (சங)

இவ்வகைமயங்கிப்போர்செய் திறந்தவரொழியப்பின்னுங்
கைவ்வகையடுபோராற்றிக களாயிறந்தாாகணமாண்டா
ரவ்வகையறிந்துவானத் தரசனுமவுணாவேந்துந்
தெய்வதப்படைகளவீசிச் சீறிநின்றடுபோர்செய்வார். (சச)

அனற்படைவிடுத்தான் விண்ணோராண்டகையதனைக்களவன்
புனற்படைவிடுத்துச்சிந்தத் துணித்தனன்புனிதனகாற்றின்
முனைப்படைவிடுத்தான்வெய்யோன் முழங்குகால்விழுங்குநாகச்
சினப்படைதொடுத்துவீசி விலக்கினனதேவரஞ்ச. (சரு)

நாகமாப்படைவிட்டாாத்தா னுகர்கோனுவணசெலவன்
வேகமாப்படையைவீசி விலககினன்றருவாவேந்தன்
மோகமாப்படையைத்தொட்டு முடுக்கினன்முனைவனன்ன
தேகமாப்படிறன்ஞானப் படைவிடுத்திருள்போனின்றான். (சசு)

மட்டிடுதாரான்விட்ட வானவப்படைகருமாறு
விட்டடன்விலக்கிவேறும்விடுத்திடக கனன்றுவஞ்சன்
முட்டிடமானவெவகான மூட்டிடக்கோபச்செந்தீச்
சுட்டிடப்பொருதுபொங்கிச் சுராதிபனிதனைச்செய்தான். (சஎ)

வீங்கிருளொதுங்கமேக மின்விதிர்த்தென்னக்கையி
லோங்கிருங்குலிசவேலை யொல்லெனவிதிர்த்தலோடுந்
தீங்குளம்போன்றிருண்ட திணியுடற்களவனஞ்சி
வாஙகிருங்கடலிலவீழ்ந்தான் மறைந்தமைநாகமொத்தான். (சஅ)

(சஉ) குறையாமெய்யர் - இறத்தலிலலாதவர். இதை, அமரார் என்னும் காரணபெயராலு மறிக.

(சங) கவந்தம் - தலையிறந்தவுடல். சேனம் - பருந்து. ஞாட்பு- போர்க்களம். சிதைத்தது - வலித்தல் விகாரம்.

(சரு) கால்விழுங்குநாகம்-காற்றையுணவாகக்கொள்ளும் நாகம்.

(சசு) உவணச்செல்வன்-கருடன். முனைவன்என்றது-இந்திரனை.

ஒக்கவிந்திரனும்வீழ்ந்தா னுடலசினவுருமேறனானுன்
புகடிைநதேடிக்காணுன் புண்ணியமுளரியண்ணல்
பககம்வந்தனையசெய்தி பகர்நதனன்பதகன்மாளத
தக்கதோரசூழ்ச்சிமுன்னிச் சராசரமீன்றதாதை. (சகூ)

விநதவெற்படகிஞர்ககீ துனையெனவிடுப்பமீண்டு
சந்தவெற்படைந்தான்வாஞோ தலைவனைமுகமனகூறிப்
பநதவெற்பறுத்தான்வந்த தெவனெனப்பறைகளெல்லாஞ்
சிநதவெற்பறுத்தான்வந்த செயலெலாமுறையாற்செப்ப. (ருo)

யாவையுமுணர்நதவெந்தைக் கியானெடுத்துணர்த்துகின்ற
தாவதெனனமருக்காற்று தாழ்புககொளிததானுவி
வீவதுமவனுல்வந்த விழுமநோயெலலாமினறு
போவதுங்கருதிநுமபாற புகுந்தனமடிகளென்றான். (ருக)

என்றவனிடுக்கணடீர்ப்பா னிகலபுரிபுலனகளைநதும
வெனறவனெடியோன்றன்னை விடையவன்வடிவமாக்கி
நின்றவனறிவானநத மெய்மையாய்நிறைந்தவெள்ளி
மன்றவனூழிச்செநதீ வடிவினைமனததுட்கொண்டான. (ருஉ)

கைதவன்கரந்துவைகுங் கடலைவெற்படககுங்கையிற்
பெயதுழுந்தெல்லைத்தாக்கிப் பருகினனபிறைசோசென்னி
யையனதருளைப்பெற்றூர்க் கதிசயமிதென்கொனமூன்று
வையமுத்தொழிலுஞ்செய்ய வலலவரவரேயன்றே. (ருஙு)

அறந்துறந்தீட்டுவார்த மரும்பெறற்செலவம்போல
வறந்தனபடுநீர்பபௌவம வடவைகடபுலப்பட்டாங்கு
நிறைந்தசெம்மணியுமத்தீ நீண்டெரிசிகைபோனீண்டு
சிறந்தெழுபவளக்காடு திணியிருள்விழுங்கிற்றமமா. (ருச)

பணிகளின்மகுடகோடிப் பரப்பெனவிளங்கிப்பல்கா
சணிகலப்பேழைபேழ்வாய் திறந்தனைததாகியொன்பான்
மணிகிடந்திமைக்குநீரான் மகபதிவேள்விக்காவாய்த்
திணியுடலவுணன்பட்ட செங்களமனையதன்றே. (ருரு)

(ருo) பந்தவெற்பு-பாசபந்தமாகியமலை. பறைகள - சிறகுகள.

(ருக) விழுமம் - துன்பம். வீவது - சாவது.

(ருஉ) நெடியோன்றன்னை விடையவன் வடிவமாக்கி நின்றவ னென்றது. திருக்குற்றால நகரில் கோயில்கொண்டிருந்த திருமாலைச் சிவலிங்கமாகச்செய்த அகததியனை.

வறந்தநீர்தன்னின்மின்னு வாள்விதிர்த்தென்னப்பன்மீ
னெறிந்தனநெளிந்தநாக மிமைத்தனவளையுமுத்துஞ்
செறிந்தனகரந்தயாமை சேர்ந்தபல்பணடஞ்சிந்தி
முறிந்தனவங்கங்கங்க முகங்கினசிறுமீனெல்லாம். (ருசு)

செருவினிலுடைந்துபோன செங்கணவாளவுணனங்கோ
ரருவரைமுதுகிற்கார்போ லடைந்துவாழுடர்செய்த
வுருகெழுபாவந்தானே ருருவெடுத்திருந்துநோற்கும
பரிசெனநோற்குனின்னம பரிபவவிளைவுபாரான். (ருஎ)

கைதவநோன்புநோற்குங் கள்வனைககண்டுவானோர்
செய்தவமனையானயாணா வசிரஞ்சீரிப்பான்போற்
பொய்தவன்றலையைக்கொய்தான் புணரிவாய்நிறையச்சோரி
பெய்ததுவலாரிதன்னைப பிடித்ததுபிரமசாயை. (ருஅ)

உம்மெனுமார்பைத்தட்டு முருத்தெழுமதிக்கும்போர்க்கு
வம்மெனுமவாய்மடிக்கும் வாளெயிறதுக்கும்வீழுங்
கொம்மெனவோடுமீளுங் கொதித்தழுஞ்சிரிக்குஞ்சீறு
மிம்மெனுமளவுநீங்கா தென்செய்வானஞ்சினனே. (ருகூ)

விரைந்தரன்றிசையோர்வாவி வீழ்ந்தொருகமலநூலுட்
கரந்தனனமகவானிப்பாற கற்பகநாடுபுலலென்
றிருந்ததாலிருககுமெல்லை யிம்பரினருடனென்போ
னரும்பரிமேதவேள்வி யாற்றினுறறுமெல்லை. (சுo)

அரசிலாவறுமைநோக்கி யவனைவானுடாயாரும்
விரைசெயதாமருடஞ்சூட்டி வேந்தனைகொண்டார்வேந்தாய்
வருபவன்சசியைபீண்டுத் தருகெனமருங்குளார்போய்த்
திரைசெய்நீரமுதனுட்குச் செப்பவககற்பின்மிககாள். (சுக)

(ருஎ) பரிபவம் - துன்பம். வரைமுதுகு - மலையினடுப்பாகம.
(ருஅ) சீரிப்பான்போல் - பரீட்சிப்பவனைப்போல. பிரமசாயை-பிரமகத்தி.

(ருகூ) வம்மின் என்னும் முன்னிலைப்பன்மை ஏவல்வினைமுற்று, ஈறுதொக்கு வம்மென நின்றது.

(சுo) அரன்திசை - ஈசான்யதிசை.
(சுக) அரசு, வேந்து, இவை, இறைவன் மேனிற்றலால் பண்பாகுபெயாகள்.

பொன்னுயிர்த்தனையகாட்சிப் புண்ணியக்குரவன்முன்போய்
மின்னுயிர்த்தனையாணின்று விளம்புவாளிதென்கொல்கெட்டே
னென்னுயிர்த்துணைவனுங்கே யிருக்கமற்றொருவனென்னைத
தன்னுயிர்த்துணையாக்கொள்கை தருமமோவடிகளென்றாள். (௬௨)

மாதவரெழுவர்தாங்க மாமணிச்சிவிகைமீது
போதரினவனேவானோர் புரந்தரனவனேயுன்றன்
காதலனாகுமென்றான் கைதொழுததற்குநேர்நதம்
மேதகுசிறப்பாலிங்கு வருகெனவிடுத்தாதே. (௬௩)

மனிதரின்மகவானாகி வருபவன்சிவிகைதாங்கும்
புனிதமாதவரையெணானான் புன்கணோய்விளைவும்பாரான்
கனிதருகாமந்துய்க்குங் காதலால்விரையச்செல்வா
னினிதயிராணிபாற்கொண டேகுமின்சாப்பவென்றான் (௬௪)

சர்ப்பமாகெனமுற்கொம்பு தாங்கிமுன்னடக்குந்தென்றல்
வெற்பனுமுனிவன்சாபம் விளைத்தனன்விளைததலோடும்
பொற்பமாசுணமேயாகிப் போயினனறிவிலாத
வற்பரானவர்க்குச்செல்வ மல்லதுபகைவேறுண்டோ. (௬௫)

பின்னர்தங்குரவனை பிரானடிபணிந்துவானோர்
பொன்னகர்வேநதனின்றிப் புலமபடைகின்றதைய
வென்னலுங்குரவன்போயவ் விலஞ்சியுளொளித்தாற்கூவித்
தன்னுரையறிநதுபோந்த சதமகற்கொண்டுமீண்டான். (௬௬)

கொடும்பழிகோட்பட்டான்றன் குரவனைவணங்கியென்னைச
சுடும்பழிகழியவெதஙஙன் சொல்லெனத்தொலைவதோர்ந்தா
னடும்பழிமண்மேலன்றி யறாதுநீவேட்டைக்கென்னப்
படும்பழியிதனைத்தீர்ப்பான் பார்மிசைவருதியென்றான். (௬௭)

---

(௬௨) கெட்டேன் - வியப்பிடைச்சொல்.

(௬௩) மாதவர் எழுவர் என்றது-அகத்தியன், ஆங்கீரசன், கோதமன், காசிபன், புலத்தியன், மார்க்கண்டன், வசிட்டன்முதலிய சப்தரிஷிகள்.

(௬௪) சர்ப்ப என்பதற்கு-விரைந்துநடக்க என்பதுபொருள்.

(௬௫) மாசுணம் - பெரும்பாம்பு.

(௬௬) சதமகன் - நூறுபரிமேதயாகஞ் செய்தவன் - இந்திரன்.

சனுக்கிழைத்தகுற்றந் தேசிகனெண்ணித்தீக்குந்
தேசிகற்கிழைத்தகுற்றங் குரவனேதீர்ப்பதன்றிப்
பேசுவதெவனோதன்பாற் பிழைத்தகாரணத்தால்வந்த
வாசவன்பழியைத்தீர்ப்பான் குரவனேவழியுங்கூற. (சுஅ)

வாம்பரியுகைத்துத்தன்னால் வழிபடுகுரவன்வானோர்
தாம்பரிவோடுஞ்சூழத் தராதலத்திழிந்துசெம்பொற்
காம்பரிதோளிபங்கன் கயிலைமாலவரையைத்தாழ்ந்து
தேமபரியலங்கன்மாயன் றென்றிசைநோக்கிச்செல்வான். (சுகூ)

மேற்படி-வேறு.

கங்கைமுதலளவிறந்த தீர்த்தமெல்லாம் போய்ப்படிந்து காசிகா
ஞ்சி, யங்கனகேதார முதற்பதிகள்பலபணிந்து மவுணற்கொன்ற,
பொங்குபழிவிடாதழுங்கி யராவுண்ணமாசுண்டு பொலிவுமாழ்குந்,
திங்களனையான்கடம்ப வனத்தெல்லையணித்தாகச் செல்லுமெல்லை.

தொடுத்தபழிவேருகி விடுத்தகன்றதிந்திரன்முன் சுமந்தபாரம்,
விடுத்தவனைத்தளவிறந்த மகிழ்வெய்தித்தேசிகன்பால் விளம்பப்பா
சங், கெடுத்தவன்மா தலம்புனிதீர்த்தமுள திவணமக்குக்கிடைத்த
ல்வேண்டு, மடுத்தறிகவெனசசிலனை விடுத்தவ் வேருநிலைநின்றப்
பாற்செல்வான். (எக)

அருவிபடிந்தருவியெறி மணியெடுத்துப்பாறையிலிட் டருவிநீர்
தூய்க், கருவிரல்கொய்தலர்சூட்டிக் கனியூட்டிவழிபடுவ கல்லாமந்தி,
யொருதுறையில்யாளிகரி புழைக்கைமுகந் தொன்றற்கொன்றூட்டி
யூட்டிப், பருகுவனபுலிமுலைப்பால் புல்வாய்கன்றருத்தியிடும் பசி
நோய்தீர. (எஉ)

நெளியராக்குருளைவெயில் வெள்ளிடையிற்கிடந்துயங்கி நெளி
யப்புள்ளே, றொளியருச்சிறைவிரித்து நிழல்பரப்பப்பறவைநோயுற்
றதேகொ, லளியவாயச்சோவென் றோதியயன்மட மந்தியருவியூற்று
ந், துளியநீரவளைத்தசும் பின்முகந்தெடுத்துக் கருங்கையினூற்சொரி
வமாதோ. (எங)

(சுஅ) வழி - உபாயம.

(சுகூ) காம்பரி - காழ்பு, அரி- ஒருபொருட்பல்பெயர்- மூங்கில்.

(எக) வேருநிலை - பழிவேறுபட்ட இடம. தொடுத்தபழி - வி
டாதுபற்றிய பிரமகத்தி.

(எஉ) அருவி - மலையாறு. புழைக்கை-துவாரம்பொருந்தியகை.
விரல்கொய்து - மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகைநிலைதொடர். புல்
வாய் - மான்.

(எங) குருளை-குட்டி. புள்எறு-கருடன்.வளை-சங்கு. தசும்பு-குடம்.

படவரவமணியீனறு நொச்சிப்பாசிலையன்ன பைந்தாண்மஞ்ஞை, பெடைதழுவிமணஞ்செய்ய மணவறையில்விளக்கிடுவ பெருந தண்கானத, தடாசிறைமெனகுயிலோமென் ஞர்ப்பமடக்கிள்ளையெ ழுத்தைந்துமோசைத, தொடாபுபெறவுச்சரிப்பக குருமொழிகேட் டாஙகுவப்ப தொடிக்கட்பூவை. (எச)

இன்னவிலங்கொடுபுள்ளின் செயற்கரியசெயனோக்கி யிறும்பூ தெய்திப், பொன்னகரான்புளகமுடல் புதைப்பநிறை மகிழ்ச்சியுளம் புதைப்பப்போவா, னன்னபொழுதொற்றுவாமீண டடிவணங்கியின் சுவைப்பா லருந்துவான்முன், பின்னரியதேன்சொரிந தாங்குவகை மேற்பேருவகை பெருகச்சொல்வா. (எரு)

எப்புவனத்திலுமென்றுங கண்டறியாவதிசயமு மெண்ணுகசெ ய்தாத, திப்பியமுமிக்கடம்ப வனத்தின்றுகண்டுவகை திளைதசேமங் கண்,வைப்பனையவொருபுனித வாவிமருஙகொருகடம்பவனத்தினீழ, லொப்பிலொளியாய்முளைத்த சிவலிங்கமொன்றுளதென் றுரைப்பக் கேட்டான். (எசு)

செவித்துளையில்முதொழுக்கு முழையரொடும் வழிக்கொண்டு சென்னிமேற்கை, குவிதுளமெயமொழிகரணங் குணமூன்றுமொ ன்றித்தன்கொடியபாச, மவித்துளயர்வொழிக்கமுளைத் தருள்குறிமே லன்பீர்ப்ப வடைவான்கானங், கவித்துளபூந்தடம்படிந்து கடம்பவ னததுழைநுழைந்தான் கவலைதீர்வான். (எஎ)

அருவாகியுருவாகியருவுருவங் கடந்துணமை யறிவானந்த, வுரு வாகியளவிறந்தவுயிராகி யவ்வுயிர்க்கோ ருணர்வாய்ப்பூவின், மருவா

(எச) மணிஈன்று-மாணிக்கங்களை வெளிபபடுததி.தொடிக்கண்-வளையல்போலும் வட்டமாகியகண்.

(எரு)இறும்பூது-அதிசயம்.வைப்பு-நிட்சேபம்.உழையர்-ஒற்றர்.

(எஎ) குணம் மூன்றுவன, சாததுவிதம, இராசதம், தாமதம். கரணம - மனம், வாககு, காயம் எனனுந திரிகரணங்களும், மனம்,புத்தி, அகங்காரம், சித்தமமுதலிய அந்தக்கரணங்களும.

(எஅ) அருவம் எனறது - சிவம, சத்தி, நாதம, விந்துஎன அருவாகிநிற்றலை. உருவம் என்றது-மகேசுரன், உருத்திரன், திருமால்,பிரமன், என உருவாகிநிற்றலை. அருவுருவம் என்றது-ரூபாரூபமாயுள்ள சதாசிவமாகநிறறலை.உண்மையறிவானந்தவுருவாகி என்றது.அகோசரமாய்நின்றசிவம், கோசரிக்குமிடத்துச், சத்து,சித்து, ஆனந்தங்களை முறையே, தூல,சூககும,காரண ரூபமாகக்கொண்டு விளங்கிநிற்றலை.

கிச்சராசரங்களகிலமுந் தன்னிடையுதித்துமடங்கநின்ற, கருவாகிமு ளைததசிவகெொழுந்தை யாயிரங்கணனுங்களிப்பக்கண்டான. (எஅ)

கண்டுவிழுந்தெழுந்து விழிதுளிப்பவெழுகளிப்பென் னுங்கட லிலாழ்நது, விண்டுமொழிதழுதழுப்ப வுடல்பனிப்பவன்புருவாய் வி ணணோர்வேந்த, னணடர்பிரானருச்சனைக்கு வேண்டுமுபகரணமெ லாமகல்வானெயதிக், கொண்டுவரச்சிலரைவிடுத தவரோகப்பின்னு மொரு குறைவுதீரப்பான். (எகூ)

தங்குடிமைத்தச்சனையோர் விமானமமைத்திடவிடுத்தத் தடத்தி ன்பாற்போ,யங்கணனைக்கடிதருசசித திடநறியமலாகிடையாதயாவா னந்தச்,சங்கெறிதண்டிரைத் தடத்திலரனருளாறபலபரிதி சலதியொ ன்றிற், பொங்குகதிாபரப்பிமுளைத தாலென்னப்பொறகமலம் பூப்பக் கணடான். (அ0)

அன்புதலைசிறப்பமகிழ்ந் தாடினனகாரணத்தா லதற்குநாம,மெ ன்பதுபொற்ருமரையென் றேழுலகும்பொலிகவென விசைத்துப்பி ன்னு,மின்பதுமத்தடங்குடைநது பொறகமலங்கொய்தெடுத்து மீண டுநீஙகாத், தன்பிணிநோயதணிய முளைதவெழுந்தமுழுமுதன்மருந்தி னறனபால்வந்து. (அக)

மொயததபுனக்காடெறிந்து நிலந்திருததிவருமளவின் முளைதத ஞான, விததனையசிவகெொழுந்தின் றிருமுடிமேற்பரிதிகர மெல்லத் தீண்டச், சித்தநெகிழ்ந்திநதிரன்றன் வெண்கவிகைததிங்கணிழல்செ ய்வானுள்ளம், வைத்தனனப்போதிரவி மண்டலம்போலிழிந்ததொரு மணிவிமானம். (அஉ)

கிரியெட்டுமெனமழையைக் கிழித்தெட்டும்புழைக்கைமதிக் கீற் றுக்கோட்டுக், கரியெட்டுஞ்சினமடங்க வைலட்டுமெட்டெட்டுக க ணமுந்தாங்க, விரியெட்டுத்திசைபரப்ப மயனிருமித்துதவியவவ் வி மானஞ்சாததி, யரியெட்டுத்திருவுருவப் பரஞ்சுடரையருச்சிப்பானுயி னனே. (அங)

(எகூ) உபகரணம் - உரிமைப்பொருள்.

(அ0) அங்கணன் - அருள்நோக்குடையவன்.

(அங) கரியெட்டென்றது - அஷ்டகெசங்களை. மடங்கல் - சிங் கம். எட்டெட்டுக் கணங்கள்-அறுபத்து நான்கு சிவகணங்கள். அரி- இந்திரன். எட்டுத்திருவுருவம் என்றது, பஞ்சபூதம், சந்திரிசூரியர் ஆன்மா என்னுமட்ட மூர்த்திகளை.

மூந்தவமருலகடைந்துபூசனைக்கு வேண்டுவனமுழுதுந்தேர்வார், வந்துதருவைந்தீன்றபொன்னுடை மினனுமிழுமணிப்பூண்வாசச், சநதனமநதாகினிமஞ்சனந்தூ பந்திருப்பள்ளித்தாமநதீப, மநதமிலா னைநதுநறுங்கனிதீந்தேன் றிருவமுதமனைததுந்தந்தார். (அச)

தெய்வத்தாமரைமுளைத்ததடம்படிந்து பவந்தொலைக்குந்திருநீறூடிச், சைவத்தாழ்வடந்தாங்கியன்புருவா யருளுருவந்தானுய்த்தோன்றும், பைவைத்தாடரவார்த்தபசுபதியை யவனுரைத்தபனுவலாற்றின், மெய்வைத்தாதரம்பெருகவருச்சனைசெய் தானந்தவெள்ளததாழ்ந்தான். (அரு)

பாராரவட்டாங்கபஞ்சாங்கவிதிமுறையாற் பணிந்துள்வாய்மெய், நேராகச்சூழ்ந்துடலங்கம்பிததுக் குமபிட்டுநிருததஞ்செய்து, தாராருந்தொடைமிதப்ப வானநதக்கண்ணருவிததும்பநின்றன், பாராமைமீகொள்ளவஞ்சலித்துத துதிக்கின்றானமராகோமான. (அசு)

மேற்படி-வேறு.

அங்கணாபோற்றிவாய்மை யாரணாபோற்றிநாக
கங்கணாபோற்றிமூல காரணாபோற்றிநெற்றிச்
செங்கணாபோற்றியாதி சிவபரஞ்சுடரேபோற்றி
யெங்கணாயகனேபோற்றி யீறிலாமுதலேபோற்றி. (அஎ)

யாவையும்படைப்பாய்போற்றி யாவையுந்துடைப்பாய்போற்றி
யாவையுமானாய்போற்றி யாவையுமல்லாயபோற்றி
யாவையுமறிந்தாய்போற்றி யாவையுமறந்தாய்போற்றி
யாவையும்புணர்ந்தாய்போற்றி யாவையும்பிரிந்தாய்போற்றி. (அஅ)

இடருறப்பிணித்தவிந்தப் பழியினின்றென்னையீர்ததுன
னடியிணைக்கன்பனுக்கு மருட்கடல்போற்றிசேற்கண்
மடவரன்மணாளபோற்றி கடம்பமாவனததாய்போற்றி
சுடர்விடுவிமானமேய சுநதரவிடஙகபோற்றி. (அகூ)

(அச) ஈன்ற - கொடுத்த. மந்தாகினி - கங்கை. திருப்பள்ளித்தாமம்-பத்திரபுஷ்பங்கள்.

(அரு) பவந்தொலைக்கும் - பிறவிநோயைத் தவிர்க்கும். பவம். பிறப்பு. சைவத்தாழ்வடம்-சிவவேடத்துக்குரிய வுருத்திராக்கமாலை. பனுவல, ஈண்டுச் சிவாகமங்களை யுணாத்திநின்றது. பசுபதி-பிரமனாதிப்பசுக்களுக் கிறைவன்.

(அசு) கம்பிததல் - நடுங்கல். அஞ்சலி - நமஸ்காரம்.

(அஎ) அங்கண் - கிருபாநேத்திரம். செங்கண்-அக்கினிக்கண்.

(அகூ) ஈர்த்து-விடுவித்து. விடங்கன் - உளி நீக்க முள்ளவன். டங்கம்- உளி.

பூசையும்பூசைக்கேற்ற பொருள்களும்பூசைசெய்யு
நேசனும்பூசைகொண்டு நியதியிற்பேறுநல்கு
மீசனுமாகிப்பூசை யானசெய்தேனெனுமென்போத
வாசனையதுவுமான மறைமுதலடிகள்போற்றி. (கூ0)

என்னநின்றேத்தினானை யின்னகைசிறிதுதோன்ற
முன்னவனடியாரெண்ண முடிப்பவனருட்கணோக்கா
லுன்னதுவேட்கையாதிங் குரையெனவிளையததாழ்நது
சென்னிமேறசெங்கைகூப்பித் தேவர்கோனிதனைவேண்டும. (கூக)

ஐயநின்னிருக்கையெல்லைக் கணியனுமளவினீங்கா
வெய்யவெனபழியினோடு மேலைநாளடியேன்செய்த
மையல்வல்வினையுமாயந்துன் மலரடிவழுத்திப்பூசை
செயயவுமுரியனானேன் சிறந்தபேறிதன்மேல்யாதோ. (கூஉ)

இன்னநின்பாதப்போதே யிவ்வாறேயென்றும்பூசித
துனனடியாருள்யானு மோரடித்தொண்டனாவே
னன்னதேயடியேன்வேண்டத் தக்கதென்றடியில்வீழ்ந்த
மன்னவன்றனக்குமுககண வரதனுஙகருணைபூததது (கூங)

எழுசீரடியாசிரியவிருததம.

இருதுவிற்சிறநதவேனிலுமதியா திரண்டினிற் சிறநதவான்றக
ருமு, பொருவிருரைகையிற் சிறநதசிததிரையுந் திதியினிற்சிறநத பூர
ணையு, மருவுசிததிரையிற் சிததிரைதோறும் வந்துவந்தருச்சியோா வ
ருடந், தெரியுநாண்மூந்நூற் றறுபதுமைந்துஞ் செயதவர்சசனைப்ப
யனெய்தும. (கூச)

துறக்கநாடணைந்து சுத்தபல்போகந் துய்த்துமேன் மலபரிபா
கம், பிறக்கநான்முகன்மான்முதற்பெருந்தேவர் பெரும்பதத் தாசை
யும்பிறவு, மறக்கநாம்வீடு வழங்குதுமென்ன வாயமலர்ந்தருளிவான
கருணை, சிறக்கநால்வேதச் சிகையெழுமனுதி சிவபரஞ்சுடர்விடை
கொடுத்தான். (கூரு)

(கூக) வேட்கை - விருபபம்.

(கூஉ) அணியன் - சமீபித்தவன்.

(கூங) அடித்தொண்டன் - தாழ்ந்ததொண்டன். அடி-தாழ்மை
இவ்வாறு வருதலை, திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதியில், "அருட்பெ
ருந்தீயிலடியோமடிக்குடல்." என்னுஞ் செய்யுளானு முணர்க.

(கூரு) வான்கருணை - பெருங்கருணை.

மூடினன்புளகப் போர்வையால்யாக்கை முடிமிசையஞ்சலிக்கம லஞ், சூடினன்வீழ்ந்தா னெழுந்துகண்ணருவி துளும்பினன பனமு றைதுதிசெய், தாடினைய னடிபிரிவாற்று தஞ்சினனவ னருளா லணை, நாடினன்பிரியா விடைகொடுதுறக்க நண்ணினன் விணணவர் நாதன. (கூ௬)

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்

வந்தரமங்கையாகவரிமருங்குவீச மந்தாரகற்பகப்பூ மாரிதூற்ற, வந்தரநாட்டவா முடிகளடிகள்சூட வயிராணிமுலைததடந தோயநத கலந்திண்டோள், விநதமெனச்செம்மாந்து விம்முகாம வெள்ளததுளுடலமுநத வுள்ளஞ்சென்று, சுந்தரநாயகன்கருணை வெள்ளததாழ்ந்து தொனமுறையின் முறைசெய தான்றுறக்கநாடன். (கூஎ)

முதலாவது

இந்திரன் பழிதீர்த்தபடல முற்றிற்று.

ஆக படலம். க௦-க்கு திருவிருத்தம்-௬௩௬.

௨

இரண்டாவது

வெள்ளையானைச் சாபந்தீர்த்த படலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மட்டவிழுங்கொன்றைச் சடையான்மகவானைத்
தொட்டபழியின்றொட்டக றுததவாறோதிப்
பட்டமதவேழம பரனைப்பராய்முனிவ
னிட்டகொடுஞ்சாப நீததேகியவாறோதுவாம். (க)

கருவாசனைகழிக்கும் காசிநகர்தன்னிற்
றுருவாசவேதமுனி தொல்லாகமத்தின்
பெருவாய்மையாற்றன் பெயாவிளங்கவீச
னொருவாவிலிங்க வொளியுருவங்கண்டான். (௨)

(கூ௬) புளகம் - மயிர்ச்சிலிர்ப்பு துறக்கம-சுவர்க்கம்.

(௨) கருவாசனை - கர்ப்பவாசனை, அதாவது-இருவினை. துருவா சமெனப் புஷ்பாஞ்சலியில் வந்தகாரணம்பற்றித் துருவாசனெனப்பெ யர்வந்தது. பெருவாய்மை எனறது - பதிவாக்கியமா யுள்ளசைவாக மங்களை.

இன்புற்றருச்சனைசெய் தேததுவானவ்வேலை
யன்புகளெியனரு ளாற்றிருமுடிமேன்
மின்பொறகடிக்கமலப் போதொன்றுவீழ்த்திட லுந்
தன்பொற்கரகமலப் போதலர்ததிததாஙகினன். (௫)

தாங்கிக்கண்சென்னி தடமார்பணைத்துடலம்
வீங்கிததலைசிறநத மெய்யுவகைமேற்கொளள
நீங்கிக்கழிநத கருணைநிதியனையான்
பூங்கற்பகநாட்டிற போகின்றானவ்வேலை. (௬)

சங்கலறச்செங்களத்துத் தானவரைத்தேயததுவிறற்
கொங்கலர்தார்வேய்ந்தமரா கோமான்றன்கோநகரிற்
செங்கணமரர்பெருஞ் சேனைக்கடல்கலிப்ப
மங்கலப்பல்லாண்டு மறைமுழங்கவந்தணைவான். (௭)

எத்திக்குங்கல்லென் றியங்கலிப்பவேந்திழையார்
திததித்தமுதொழுகும் கீதஞ்செவிமடுப்பப்
பத்திககவரிநிரை தானைப்படுகடலிற்
றத்திப்புரளுந் திரைபோற்றலைபணிப்ப. (௮)

அங்கட்கடலினெடுங் கூம்பகநிமிர்ந்த
வங்கத்தலையுய்க்கு மீகான்றனைமானத்
திங்கட்குடைநிழற்றத் தீநதேமதங்கவிழ்க்கும்
வெங்கட்களிற்றின் மிசைப்பவனிபோந்தணைநதான். (௯)

அத்தலைவிண்ணுடை ரருகணைந்துவெவ்வேறு
தத்தமனக்கிலைசந்த கையுறைகடாங்கொடுத்துக
கைத்தலங்கள்கூப்பினார் கணடார்கடவுளரி
லுத்தமனையர்ச்சித்துப போந்தமுனியுததமனும். (௧௦)

---

(௭) சங்கு - வெற்றிச்சங்கு. விறல்தாா - வெற்றிமாலை.

(௮) நிரை - வரிசை. திததிதத, என்றதில் அகரவீறு தொகுத்தல்.

(௯) கூமபு - பாய்மரம். தீநதேமதம் என்றதில, தீம், தேம், ஒரு பொருட பன்மொழி. வெங்கண-என்றதில் சினையடையாகிய வெமமை தாட்சணியம் இன்மையை விளககி நிற்றலின் அஞ்சாமை என்னும பொருளது.

(௧௦) அததலை - அவ்விடம்.

தீங்கரியவாசிமொழி செப்பித்தன்செங்கரத்தி
னீங்கரியதாமரையை நீட்டினான்மற்றதனைத
தாங்கரியசெல்வத தருக்காலோகையோச்சி
வாங்கிமதயானையின்மேல் வைத்தான்மதியிலான். (௯)

ஊறிக்கிடந்தமதி யனையகிம்புரிக்கோட்
டேறிக்கடங்கவிழ்க்கு மால்யானையுச்சியின்மே
லூறிக்கிடந்தநறு மலரைவீழ்த்தியுரற்
சீறிக்கிடந்தநெடுந் தாளாற்சிதைத்ததன்றே. (௧௰)

கண்டான்முனிகாமற் காய்ந்தானுதற்கண்போல்
விண்டாரழலசிதற நோக்கினான்வெங்கோபங்
கொண்டானமர ரொதுங்ககொதித்தால்
முண்டானெனநின றுருத்தானுரைக்கின்றான். (௧௧)

புள்ளியதோலாடை புனைந்தரவப்பூணணிந்த
வெள்ளியசெங்கண் விடையானடிக்கமல
முள்ளியமெய்யன் புடையாரருவருத்துத்
தள்ளியசெல்வத் தருக்கினாயென்செய்தாய். (௧௨)

கதித்தார்முடியமரர் கையுறையேநன்கு
மதித்தாயெம்மீசன் மதிமுடிமேற்சாத்தும்
பொதித்தாதவிழ்மலரைப் போற்றாதுவாங்கி
மிதித்தானைசிந்தவதன் மேல்வைத்தாய்பேதாய். (௧௩)

வண்டுளருந்தண்டுழாய் மாயோனிறுமாப்பும்
புண்டரிகப்போதுறையும் புத்தேளிறுமாப்பு
மண்டாதொழவாழுன னிறுமாப்புமாலால
முண்டவனைபபூசித்த பேறென்றுணர்ந்திலையால். (௧௪)

---

(௯) ஓச்சி - நீட்டி.

(௧௰) ஊறி - ஊற்றெடுத்து. உரல்சீறிக்கிடந்த என்றதற்கு, உரலோடு மாறுபட்டிருந்த என்பதுபொருள்.

(௧௨) மெய்யன்பரருவருத்துததள்ளியசெல்வம் என்றது - அழிவில்லாத சிவயோகம் நுகரும் மெய்யன்பர்க்கு, அழிதன் மாலையவாகிய இந்திரபோகம் பொய்ப்போகமாக முடியுமென்பதை விளக்கற்கென்க.

(௧௩) கையுறை - கையில் வரப்படுவதென்னும் பொருண் மேனிற்றலால் செயப்படு பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்.

(௧௪) இறுமாப்பு - மிகுமகிழ்ச்சி.

சேட்டானைவானவநின் சென்னிசெழியரிலோர்
வாட்டானைவீரன் வளையாற்சிதறுகநின்
கோட்டானநாறகோட்டு வெண்ணிறத்தகுஞ்சரமுங்
காட்டானையாகவென விட்டான்கடுஞ்சாபம். (கடு)

சவித்தமுனிபாதந தலைக்கொணடுசெங்கை
குவித்தமரர்தங்கோன குறையிரப்பானைய
வவித்தபொறியாயெம மரசுங்காறளுஞ்
செவித்தறுகண்வேழமுந் தீங்குடையரனறே. (கசு)

அத்தகையநீராற் சபித்தீரடிகேணமற்
றித்தகையசாப மினிவிடுமினென்றிரந்து
கைத்தலங்கள்கூப்பிக் கரைந்தார்க்கிரங்கியருள்
வைத்தமுனிபிறிது சாபம்வகுக்கின்றான். (கஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சிந்தனைவாக்கிற்கெட்டாச் சிவனருளளித்தசேட
நிந்தனைபரிகாரத்தா னீங்காதுதலைமட்டாக
வந்ததுமுடிமட்டாக மத்தமாவனமாவாகி
யைந்திருபஃதாண்டெல்லை யகனறபினபண்டைத்தாக. (கஅ)

என்றனன்பிறிதுசாப மிந்திரனமகுடபங்க
மொன்றியசெய்கைபினன ருரைத்ததுமற்றஃதுநிற்க
நின்றவெள்ளானைவான நீத்தறிவிழந்துநீலக்
குன்றெனவனத்துவேழக் குழாத்தொடுகுழீஇயதன்றே. (கக)

மாவொடுமெயங்கிச்செங்கண மறம்பயில்காடுமுலலைப்
பூவொடுவழங்குநீத்தப் புறவமுங்குறவர்தங்க

(கடு) கோட்ட, நிறத்த, என்பனகுறிப்பு வினைப்பெயரெச்சங்கள். சேட்டானை - பெரியயானை. சேடு-பெருமை.

(கசு) பொறி - பஞ்சேந்திரியம்.

(கஎ) நீரால் - எனறது, குற்றமும் பண்புளடங்குமாதலின, குற்றத்தை விளக்கிநின்றது.

(கஅ) சிந்தனை - மனம். நிந்தனை - அவமதிப்பு. மத்தமா-மத்தம், மதத்தையுடைய, மா - வெள்ளையானை. வனமா - காட்டானை. வனம் - காடு.

(கக) மறம்-கொலை,அது அத்தொழிலையுடைய ஓர்வகுப்பினரை கருறித்து நிற்றலால் பண்பாகுபெயர்.

(உ0) குறவர்தங்கள் தேவொடும் பயிலுங்கல் என்றது,இளையபிள்ளையார வசிக்கு மலைச்சார்பினதாகிய குறிஞ்சியை.

டேவொடுபயிலுங்கல்லுந் திரிந்துநூறுண்டுஞ்செல்லக்
காவொடுபயிலுந்தெய்வக் கடம்பமாவனம்புககன்றே. (உ0)

புக்குரல்வட்டத்திண்காற் பொருவிறேவியலிறதீர்ந்த
மைக்கருங்களிறுமுக்கண மாதவனருள்வநதெய்தத்
தக்கதோரமையஞ்சார மரகதந்தழைத்துமினனு
நககபொனமுளரிபூத்த நளிாகயந்தலைகணடன்றே. (உக)

கண்டபோதறிவுதோன்றக் கயந்தலைகுடைந்தபோது
பண்டையவடிவந்தோன்றப் பரஞ்சுடரருட்கண்டோன்றக்
கொண்டதோாபரமானந்தக குறியெதிர்தோன்றக்கும்பிட்
டண்டர்நாயகனைப்பூசை செய்வதற்கன்புதோன்ற. (உஉ)

தூம்புடைக்கையான்மொண்டு மஞ்சனத்தூநீராட்டித்
தேம்புடையொழுகப்பள்ளித் தாமமுநதெரிந்துசாத்திப்
பாம்புடைத்தாயவேணிப் பரனையர்ச்சிககவுள்ளத
தாம்புடையறிந்தவெந்தை யானையைநோக்கிககூறும். (உங)

வந்தனைதயெவனீவேண்டும் வரமெவனுரைத்தியென்னச்
சிந்தையிலன்புகூர்ந்த தெய்வதவேழநதாழ்ந்து
முந்தையில்விளைவும்வந்த முறைமையுமுறையாற்கூறி
யெந்தையையடையப்பெற்றேற் கினியொருகுறையுண்டாமோ. ()

என்பராவாரம்பூண்ட வெந்தையிக்கரிகளெட்டோ
டொனபதாயடியனேனு முனனடிபிரியாதுளைறன்
முன்பதாயிவ்விமான முதுகுறச்சுமப்பலென்றே
ரனபதாயொன்றென்னுள்ளத் தடுதலாலஃதேவேணடும். (உரு)

இடையறுவன்பினவேழ மிஙஙனஙகூறவிண்ணு
டையவனம்பான்மெய்யன புடையவனவனைத்தாங்கி
யடைவதேநமக்குவேணடு மகமகிழ்வென்றுட்பினனும
விடையவன்வரங்கணல்கி விடைகொடுத்தருளினனே. (உசு)

(உக) மாதவன் - உமாதேவியை யிடதுபாகத்தி லுடையவன். நளிர் - குளிர்ச்சி. கயம் - தடாகம். கயந்தலை - குளமாகிய இடம். இது ஆயன்சாத்த னென்றாற்போல நின்ற இருபெய ரொட்டுப் பணபுதொகை. கயந்தலைகண்டது, இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகையாதலி னியல்பாயிற்று.

(உங) புடை - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

(உரு) அரா - அரவு.

(உசு) விண்ணுடையவன் - இந்திரன்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விடைகொவெணங்கியேகும்வெள்ளானைமேற்றிசையடைந்துத ன்பெயராற், றடமுமற்றதன்பாலரனையுங்கணேசன்றன்னையுங்கண் டருச்சனைசெய், திடையருவன்புநானுமங்கிருக்குமெல்லையிசசெ ய்திகேட்டருள்கூர், கடவுளர்பெருமானுழையைவிளித்தெங்களிற் றினைகொணர்கெனவிடுததான். (உஎ)

வல்லைவந்தழைத்தார்தம்மைமுன்போக்கிவருவலென்றெழுந்து கீழ்த்திசையோ, ரெல்லைவநதோரூர்தனதுபேராற்கண்டிந்திரேசச்ர மெனவிறைவன், றொல்லைவண்பெயராலொன்றுகணடரனைததூய பூசனைசெய்தங்கிருப்பக,கலலைவன்சிறகுதடிந்தவனின்னுங்களிறுவந் திலதெனப்பின்னும். (உஅ)

மனததினுங்கடியதூதரைவிடுப்பவானடைநதிறைவனைவணங்கிப்
புனத்தினுங்கடியகல்லினும்பன்னாட்புன்கணேயுறவருசாபங்
கனததினுங்கரியகண்டனைக்கணடுகளைந்ததுங்கிளந்துதிக்கயததி
னினததினுங்கழிந்தெதய்வதவேழமினிதுவீற்றிருந்ததுமாதோ. (உகூ)

குடவயினைராவதபெருந்தீாத்தங்குடைந்தயிராவதகணேசக், கட வுளைததொழுதைராவதேசசுரததுககடவுளைப்பணிந்தவர்சாபத,தொ டாயினும்பாவத தொடர்பினுங்கழிவா சுராதிபன்களிறுசெனனெறி போ, யிடர்கெடவைகைபடிந்துதென்கரையிலிந்திரேச்சுரனடிபணி [வோர்.

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

இம்மையிலறமுன்மூன்றுமெய்தியபயனையெய்தி
யமமையின்மகவானீரேழரும்பதமளவும்வானில்
வெம்மைமயில்போகமூழ்கிவெறுப்புவநதடையவுள்ளச்
செம்மையிலவிளைபேரினபச்சிவகதிசசெல்வராவார். (நுக)

இரண்டாவது-வெள்ளையானைச்சாபந்தீர்த்தபடலம்-முற்றிற்று.

ஆக படலம் - கக - க்கு திருவிருத்தம் - சஎ0.

(உஎ) கணடு - பிரதிட்டைசெய்து.

(உஅ) கலலைவன சிறகுதடிந்தவன என்பதில், கடவுளையடிதொ ழுது என்றாற்போலஉருபுநோக்கியசொல் இரண்டுவநதன. கல்-மலை.

(உகூ) புனம் - காடு. கடியகல் - மலை. புன்கண் - துன்பம். கன ம - மேகம். திககயத்தி னினததினுஙகழிந்தெதய்வதவேழமென்றது- அதுவும் திககசங்களிலொனறாயினுஞ் சிவபெருமான் திருவருளால் மேம்பட்டமையை விளக்க.

(நுக) அறமுன் மூன்றுவன - அறம், பொருள், இன்பம். மக வானீரேழரும்பதம் எனறது - பதினான்கு இநதிரபட்டங்களை.

சிவமயம்.

மதுரைக்காண்டம்.

மூன்றாவது

திருநகரங்கண்டபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

தானவாறிழிபுகர்முகத்தடகரிசாபம்
போனவாறுரைசெய்துமேற்புதுமதிமுடிமேல்
வானவாறினன்கடம்பமாவனமுதுநகர
மானவாறதுதனைச்சிறிதறிந்தவாறிசைப்பாம். (க)

இன்னரம்புளரோழிசையெழானமிடற்றளிகள்
கின்னரம்பயில்கடம்பமாவனததினின்கீழ்சார்த்
தென்னர்சேகரனெனுங்குலசேகரனுலக
மன்னர்சேகரனரசுசெய்திருப்பதுமணவூர். (உ)

குலவுமப்பெரும்பதியிளங்கோக்களிலொருவ
னிலவுமாநிதிபோலருச்சனைமுதனியதி
பலவுமாஞ்சிவதருமமுந்தேடுவான்பரன்பாற்
றலைமைசான்றமெய்யன்பினன்றனஞ்சயனென்பான். (௩)

செல்வமாநகரிருந்துமேற்றிசைப்புலஞ்சென்று
மல்லல்வாணிகஞ்செய்துதன்வளம்பதிமீள்வான்
றொல்லையேழ்பவக்கடற்கரைதோன்றுவித்தடியா
ரல்லறீர்ப்பவன்கடம்பமாவனம்புகுமளவில். (௪)

இரவிகண்மறைந்தேழ்பரியிரதமுந்தானு
முரவுநீர்க்கருங்கடலில்வீழ்ந்தொளித்தனனாக
விரவுநீண்மயங்கிருள்வயிற்றமியனாய்மெலியு
மரவுநீர்ச்சடையணணலுக்கன்பினோனங்கண். (௫)

(க) தானம் - மதம். புகர்முகம் - புள்ளிதங்கியமுகம்.

(உ) கின்னரம் - வீணை. இது இசைமேனிற்றலால் கருவியாகு பெயர். இருப்பது - தொழிற்பெயர், இது இடத்தின்மேனின்றது.

(௩) இளங்கோக்கள் - வைசியர். கரை - இது ஈண்டு மோட்சத் தை யுணர்த்திநின்றது.

வாங்குநான்மருப்பேந்தியமதமலையெருத்தந்
தாங்கியாயிரங்கரங்களாற்றடவியெண்டிசையுந்
தூங்குகாரிருடுரந்துசெஞ்சுடரெனச்சூழ்போய்
வீங்குகாரிருளொதுக்கியவிமானநோகண்டான். (௬)

அடுத்ததணைந்தனனவிர்சுடர்விமானமீதமர்ந்த
கடுத்ததும்பியகண்டனைக்கண்டுதாழ்ந்துவகை
மடுத்தநெஞ்சினனங்ஙனம்வைகிருள்கழிப்பா
னெடுத்தசிந்தையினிருந்தனனிருக்குமவ்விருள்வாய். (௭)

சோமவாரமன்முதலாற்சுரர்களங்கெய்தி
வாமமேகலைமலைமகடலைமகன்மலர்ந்த
காமர்சேவடிபணிந்தவன்கங்குலபோற்கருதி
யாமநான்கினுமருச்சனையின்புறப்புரிவார். (௮)

அண்டர்வந்ததுமருச்சனைபுரிவதுமனைத்துந்
தொண்டரன்பினுக்கெளியவன்சுரர்தொழக்கறுத்த
கண்டனின்னருட்கண்ணினாற்கண்டனனுதலிற்
புண்டரம்பயிலன்புடைப்புண்ணியவணிகன். (௯)

நானமென்பனிநறும்புனறுயகன்பூசைக்
கானநல்விரைவருக்கமுமமராகைக்கொடுத்து
ஞானவெண்மதிச்சடையவன்கோயிலின்ஞாங்கர்த்
தானமாந்தருச்சனைசெய்வான்றங்கணுயகனை. (௧௦)

வள்ளறன்னைமெய்யன்பினலருச்சிசெயவாறோ
ருள்ளவல்வினையீட்டமுங்கங்குலுமொதுங்கக
கள்ளமில்லவன்யாமையுங்கண்டிலன்கண்டான்
றள்ளருஞ்சுடர்விமானமேற்றனித்துறைதனியை. (௧௧)

ஆழ்ந்தசிந்தையனதிசயமடைந்துசேவடிக்கீழ்த்
தாழ்ந்தெழுந்திருகைகளுந்தலைமிசைகூப்பிச்
சூழ்ந்துதன்பதிக்கேகுவாறொருதலைதுணிந்து
வாழ்ந்தவன்பினன்விடைகொடுவெழிக்கொடுவெந்தான். (௧௨)

---

(௬) எருத்தம் - பிடரி.
(௮) அவன்கங்குல் என்றது, அவனுக்குரிய கங்குலென நிற்றலால், சிவராத்திரியை என்க. (௯) புண்டரம் - திரிபுண்டரம்.
(௧௦) நானம் - கஸ்தூரி. விரை - வாசனை.
(௧௧) அருச்சி - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அருச்சித்தலென்பதுபொருள். (௧௨) ஒருதலை - ஒருபட்சம்.

முக்கடம்படுகளிற்றினன்முகிறவழ்கோயில்
புககடங்கலாசிங்கமன்னனெதிர்புகல்வான
றிகசுடங்கலுங்கடந்தவெநதிகிரியாய்நெருந
லக்கடம்பமாவனததிலோரதிசயங்கண்டேன். (கந)

வல்லைவாணிகஞ்செய்துநான்வருவழிமேலைக்
கல்லடைநததுவெங்கதிர்கங்குலும்பிறப்பு
மெல்லைகாணியகண்டனனிரவிமண்டலம்போ
லல்லடுஞ்சுடர்விமானமுமதிற்சிவக்குறியும். (கச)

மாவலம்புதார்மணிமுடிக்கடவுளர்வந்தத்
தேவதேவனையிரவெலாமருச்சனைசெயது
போவதாயினாயானுமப்பொனனெடுங்கோயின்
மேவுமீசனைவிடைகொடுமீண்டனனென்றான் (கரு)

மூளுமன்பினன்மொழிந்திடமுக்கணெம்பெருமான்
றாளுமஞ்சலிகரங்களுந்தலையில்வைததுள்ள
நீளுமன்புமற்புதமுமேதிரம்பநீளுால
மாளுமன்னவனிருந்தனன்போயினனருக்கன். (கசு)

ஈட்டுவார்வினையொத்தபோதிருண்மலங்கருக
வாட்டுவாரவர்சென்னிமேன்மலரடிக்கமலஞ்
சூட்டுவார்மறைகடநததந்தொல்லுருவிளங்கக்
காட்டுவாரொருசித்தராய்த்தோன்றினர்கனவில். (கஎ)

(கந) முககடம - மூன்றுமதம், கைமதம் - ஒன்று. கபோலமதம, இரண்டு. அடங்கலர் - பகைவர்.

(கச) மேலைககல் - அஸ்தமனகிரி.

(கரு) மா - இதுபலபொரு ளொருசொல். ஈண்டுச்சார்பால் வண்டினமேனினறது

(கசு) அன்பும் அற்புதமுமேதிரம்ப என்றதனால், தன் அரசியற் செயலொழிந்து, அவன்கூறிய சொல்வசத்தனாயினின்ற னென்பது தோன்றுதலின, குறிப்பெச்சம் அஞ்சலி கரம் - வினைதொகை.

(கஎ) தொல்லுரு என்றது, அநாதியாயுள்ள உண்மைத்திருவுருவத்தை. வினையொததலெனறது - ஆன்மாக்கள்தேடும் இருவினைபோகங்களைநுகர்தற் கணதோன்றும, இளைப்பின்மிகுதியை. இருண்மலங கருகவாட்டுவார என்றது, வினையொப்புவாய்ந்த காலதது ஆசிரியத்திருககோலங்கொண்டெழுந்தருளி, அவ்விருபாசங்கட்கிடையெழுநதற போதச்செயலில், அவற்றினசெயலின்மை காட்டுதலை. மலரடிக் கமலஞ்சூட்டுவார் என்றது - சத்திபதிவித்தலை.

வடிகொள்வேலினாய்கடம்பமாவனத்தினைத்திருநதக்
கடிகொள்காடகழ்ந்தணிநகராக்கெனவுணர்த்தி
யடிகளேகினார்கவுரியராண்டகைக்கங்குல்
விடியும்வேலைகண்விழித்தனன்பரிதியும்விழித்தான். (௧௮)

கனவிற்றீர்ந்தவனியதியின்கடன்முடித்தமைச்சா
சினவிற்றீர்ந்தமாதவர்க்குந்தன்கனாத்திறஞ்செப்பி
நனவிற்கேட்டதுங்கனவினிற்கண்டதுநயப்ப
வினவித்தேர்ந்துகொண்டெழுந்தனன்மேற்றிசைச்செல்வான்.

அமைச்சரோடுமந்நீபமாவனம்புகுந்தமபொன்
சமைத்தவிழ்ந்தபொற்றாமரைத்தடம்படிந்தொளிவிட்
டிமைத்தலர்ந்தபொன்விமானமீதினிதுவீற்றிருந்தோரா
தமைச்சரண்பணிந்தஞ்சலிதலையின்மேன்முகிழ்த்தான். (௨௦)

அன்புபின்றள்ளமுன்புவந்தருட்கணீர்தேங்க
வென்புநெக்கிடவேகிவீழ்ந்திணையடிக்கமலம்
பொன்புனைந்ததாரமௌலியிற்புனைந்தெழுந்திறைவன்
முன்புநின்றுசொற்பதங்களாற்றோத்திரமொழிவான். (௨௧)

சரணமங்கையோர்பங்குறைசங்கரசரணஞ்
சரணமங்கலமாகியதனிமுதல்சரணஞ்
சரணமந்திரவடிவமாஞ்சதாசிவசரணஞ்
சரணமும்பாகனாயகபசுபதிசரணம். (௨௨)

ஆழிஞாலமேலாசையுமமரர்வான்பதமேல்
வீழுமாசையும்வெறுத்தவாக்கன்றிமண்ணுண்டு
பீழைமூழ்கிவானரகொடுபிணிபடச்சுழலு
மேழையேங்களுக்காவதோவெந்தைநின்கருணை. (௨௩)

---

(௧௮) அடிகள்-சோமசுந்தரக்கடவுள். காண்க என்பதில் அகர வீறு தொகுத்தல.
(௧௯) சினவு - தொழிற்பெயர். (௨௦) நீபம் - கடம்பு.
(௨௧) சொல்பதம் - ஒருபொருட் பன்மொழி. பொன்புனைந்ததார-பொன்னரிமாலை.

(௨௨) மந்திரவடிவமாஞ் சதாசிவ என்றது, மந்திரங்கட்கெல்லா முற்படத்தோன்றிய பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களையே முற்பட்டவடிவ மாகக் கொண்டிருத்தலை. பசுபதி என்றது-விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர்என்னு மூவகைப் பசுக்களுக்குந் தலைவனாகநிற்றலின். மங்கலமாகிய என்றது, சிவம் என்னும் பதத்திற்கு மங்கலமென்பது பொருளாதலின். (௨௩) பீழை - துன்பம்.

சூளதாமறைச்சென்னியுந்தொடத்தொடநீண்ட
நீளனீயுனக்கன்பிலமாயினுநீயே
மூளவன்புதந்தெங்குடிமுழுவதும்பணிகொண்
டாளவேகொலிக்கானகததமர்ந்தனையென்று. (உச)

சுரந்தவன்பிருகண்வழிச்சொரிவபோற்சொரிந்து
பரந்தவாறுருசிவானந்தப்பரவையுட்படிந்து
வரந்தவாதமெய்யன்பினுல்வலங்கொடுபுறம்போந்
தரந்தைதீர்ந்தவனொருசிறையமைச்சரோடிருந்தான். (உரு)

ஆயவேலையின்மன்னவனுணையாலமைச்சர்
மேயவேவலர்துறைதுறைமேவினர்விடுப்பப்
பாயவேலையிறுர்த்தனர்வழிக்கொடுபடாந்தார்
சேயகாடெறிந்தணிநகர்செய்தொழின்மாககள். (உசா)

வட்டவாய்மதிப்பிளவின்வெள்வாய்க்குயநவிய
மிட்டதோளினர்யாப்புடைக்கச்சினரிரும்பின்
விட்டகாரொளிமெய்யினர்விசிகொள்வார்வன்றோற்
றொட்டகாலினர்வனமெறிதொழிலினராளுர. (உஎ)

மறியுமோதைவண்டரற்றிடமரந்தலைபனிப்ப
வெறியுமோதையுமெறிபவரோதையுமிரங்கி
முறியுமோதையுமுறிந்துவீழோதையுமுகில்வாயச்
செறியுமோதையுங்கீழ்ப்படமேற்படச்செறியும. (உஅ)

ஒளிறுதாதொடுபோதுசெந்தேனுகவொலித்து
வெளிறிலவன்மரஞ்சினையிறவீழ்வசெங்களத்துப்
பிளிறுவாயவாய்நிணத்தொடுகுருதிநீர்பெருகக்
களிறுகோடிறமாய்ந்துவீழ்காட்சியவனைய. (உகூ)

பூவடைந்தவண்டினமயற்புறவொடும்பழனக்
காவடைந்தனபறவைவான்கற்பகமடைந்த
கோவடைந்திடவொதுங்குறுங்குறும்புபோற்செறிந்து
மாவடைந்தனமாடுளவளைகளுங்காடும். (௩௦)

(உச) சூள் - பிரதிக்கினை.

(உரு) அரந்தை - மனக்கவலை

(உஎ) குயம் - கொடுவாள். நவியம் - கோடரி.

(உகூ) வன்மரம் - ஓர்வகைச் சாதிமரம். தாது-மகரந்தம். போ. து - மலர். சினை - கிளை.

இருணிரம்பியவனமெலாமெறிந்துமெய்யுணர்ந்தோர்
தெருணிறைந்தசிந்தையின்வெளிசெய்துபல்லுயிர்களு
மருணிறைந்துபற்றறுத்தரனடிநிழலடைந்த
கருணையன்பர்தம்பிறப்பெனவேரொடுங்களைந்தார். (௩௧)

களைந்துநீணிலந்திருத்திச்செந்நெறிபடக்கண்டு
வளைந்துநன்னகரெடுப்பதெவ்வாறெனத்தேறல்
விளைந்துதாதுகுதார்முடிவேந்தன்மந்திரரோ
டளைந்தளாவியசிந்தையோடிருந்தனனகண். (௩௨)

மெய்யரன்புதோய்சேவடிவியனிலந்தீண்டப்
பொய்யகன்றவெண்ணீறணிமேனியாபூதிப்
பையாநள்ளிருட்கனவில்வந்தருளியபடியே
மையர்வல்லவந்தருளிஞரரசுளங்களிப்ப. (௩௩)

கனவிலும்பெருங்கடவுளர்காண்பதற்கரியா
நனவிலும்வெளிவந்தவாதமைமெதிர்நண்ணி
நினைவினின்றதாளிறைஞ்சிநோக்நின்றுநல்வரவு
வினவியாதனங்கொடுததனன்மெய்யுணர்வேந்தன். (௩௪)

தென்னரன்பினிலகப்படுசித்தர்தாமுனனர்ச்
சொன்னவாதிநூல்வழிவருசார்புநூற்றொடாபா
னன்னராலயமண்டபங்கோபுரநகர
மின்னவாறுசெய்யெனவகுத்திம்மெனமறைந்தார். (௩௫)

மறைநதெவற்றிலுநிறைந்தவாமலரடிக்கன்பு
நிறைந்தநெஞ்சுடைப்பஞ்சவனிலத்துமேம்பட்டுச்
சிறந்தசிற்பநூற்புலவராற்சிவபரஞ்சுடர்வந்
தறைந்துவைத்தவாலயமணிநகர்காண்பான். (௩௬)

---

(௩௧)மெய்யுணர்தல் - தத்துவஞானமுணர்தல், அதாவது, பிறப்புவீடுகளையும், அவற்றின் காரணங்களையும், விபரீதமின்றி உண்மையாலறிதல்.

(௩௩) நீறு - பாசத்தைநீற்றுவது.

(௩௪) பெருங்கடவுளா என்றது - பிரமவிஷ்ணுக்களை.

(௩௫) முதனூல் - ஆகமம். வழிநூல் - சிற்பநூல். சார்புநூல்- இவ்விரணடையு மொருபுடை தழுவிக்கூறும் ஏனையநூல்கள்.

(௩௬) பஞ்சவன் (குலசேகர) பாண்டியன். மறைந்தெவற்றிலு நிறைந்தென்றதை, "விறகிற்றீயினிற்பாலிற்படுநெய்போன், மறையநின்றுளான் மாமணிச்சோதியான்,, எனவருந தேவாரததாலுணாக.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மறைபயிலபதுமமணடபமருத்தமண்டபமழைநுழைவளைவாயப், பிறைபயில்சிகைமாமண்டபமறுகாற் பீடிகைதிசையெலாம்பிளக்கும, பறைபயினிருத்தமணடபம்விழாக்கொள் பன்மணிமண்டபமவேளவி த், துறைபயிலசாலைதிருமடைப்பளளிசூழுறைதேவர்தங்கோயில். ()

வலவயினிமயவல்லிபொற்கோயின்மாளிகையடுக்கியமதில்வா, னிலவியகொடியநெடியசூளிகைவானிலாவிரிதவளமாளிகைமீன, குலவியகுடுமிக்குன்றிவர்செம்பொற்கோபுரங்கொண்டல்கண்படுகுஞ், சுல வெயிலகழிக்கிடங்குகம்மியநூற்றெரலவரம்பெல்லைகண்டமைததான.

சிததிரநிரைத்தபீடிகைமறுகுதெற்றிகள்வாயணிலாத்தெளிக்கு, நி த்திலநிரைததவிழாவருவீதிநிழன்மணிச்சாளரவொழுககப், பித்திகை மாடப்பெருந்தெருககவலைபீடுசாலசதுககநற்பொதியில, பத்தியிற்கு யின்றமன்றுசெய்குன்றுபருமணிமேடையாடரங்கு. (௩௯)

அருநதவரிருக்கையநதணருறையு ளரசராவணங்குலவணிகப், பெருநதெருநலவேளாளர்பேரறஞ்சால் பெருங்குடியேனையகரிதேர், திருந்தியபரிமாநிலைக்களங்கழகந்தீஞ்சுவையாறுநான்குண்டி, யிரந்த வாக்கருததுநல்லறச்சாலையினையனபிறவுநன்கமைத்தான். (௪0)

துணிகயங்கீழ்நீர்க்கூவல்பூவோடை தொடுகுளம்பொய்கைநந்த வனந, திணிமலர்ச்சோலைதுடவையுய்யானந்திருநகர்க்கணிபெறச்செ ய்து, மணிமலர்ததாரோன்மாளிகைதனக்கம்மாநகர்வடகுணபாற்கண் டணிநகர்சாந்திசெய்வதுகுறித்தானண்ணலாரறிந்திதுசெயவார். (௪௧)

---

(௩௮) சூளிகை - இறப்பு. குடுமி - சிகரம். கம்மியநூல் - சிற்ப நூல. வரம்பு, எல்லை, ஒருபொருட் பன்மொழி.

(௩௯) தெற்றிகள் - சிததிரகூடங்கள். பிததிகை - சுவர்த்தலம். கவலை - மூன்றுதெருக்கள் கூடுமிடம் சதுககம் - நான்குதெருக்கள கூடுமிடம். பொதியில் - அம்பலங்கள். மன்று - சபை. அரங்கு - நா டகசாலை.

(௪0) உறையுள - வீடு. ஆவணம் - வீதி. கழகம் - கல்விச்சாலை. அறுசுவை - கைப்பு, புளிப்பு, கார்ப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு,இனிப்பு. நான்குணடியாவன்-உணணல், தின்னல், நக்கல்,பருகல். இவற்றுள், உண்ணல் - சோறுமுதலியன. தின்னல் - கறிமுதலியன, நக்கல் - தேன்முதலியன. பருகல - நீர்முதலியன.

(௪௧) கயம்-குளம். கூவல்-கிணறு. உய்யானம்-பூந்தோட்டம்.

பொன்மயமானசடைமதிககலையின் புத்தமுதுகுத்தனரதுபோய்ச், சின்மயமானதமமடியடைநதாரச்சிவமயமாக்கியசெயல்போற், றன்மயமாக்கியந்நகாமுழுதுஞ்சாநதிசெய்ததுவதுமதுர, நன்மயமானதன்மையான்மதுராநகரெனவுரைத்தனர்நாமம். (சஉ)

ஈட்டிசைக்கரியசாததனுநதென்சாரீற்றுவெண்பிறைநுதற்களிற்றுக, கோட்டிளங்களபகொங்கையன்னையருங்குடவயின்மதுமடையுடைக்குந், தோட்டிளநதணணநதுழாயணிமௌலிததோன்றலும் வடவயிற்ரேடு, நீட்டிரும்போந்தினிமிர்குழலெண்டோணீலியுங்கர்வலாநிறுவி, (சங)

கைவரையெருத்திற்கனவரைகிடந்தகாட்சியிற்பொலிநதொளிர்கோயின், மைவரைமிடற்றுமதுரைநாயகரைமரபுளியருசசனைபுரிவான், பொய்வரைமறையாகமநெறியொழுகும் புண்ணியமுனிவரையாதி, சைவரைக்காசிப்பதியினிற்கொணாநது தலத்தினிற்ருபனஞ்செய்தான். (சச)

உத்தமகுலத்துநாற்பெருங்குடியுமுயாந்தவுமிழிந்தவுமயங்க,வைத்தவுமானபுறக்குடிமூன்றுமறைவழுககாமநுவகுத்த, தத்தமநெறிநின்ஞெழுகவைதிகமுஞ்சைவமுந்தருமமுந்தழைப்பப், பைதநெழுதிரைநீரஞாலமேற்றிலகம்பதிதநெனாநகாவளம்படுத்தான். (ச௫)

(சஉ) சின்மயம் - ஞானமயம். சிவமயம் - சிவஸ்வரூபம்.

(சங) சாத்தன் - ஐயனார். களபம் - கலவைசசாந்து. அன்னையர்என்றது, சததமாதாககளை. போந்து - பனை. நீலி - நீலநிறததையுடையவள்-காளி தண்ணநதுழாய் என்றதில், அம்விரிததல் விகாரம்.

(சச) கைவரை - யானை. எருத்தம - பிடரி. கனவரை - பொன்மலை. கனகம் - பொன் - வரை - மலை. கனகம்-என்பது, இடைக்குறையாய் கனமெனநின்றது. கனம் - பெருமைதங்கிய-வரை-மலை. எனினும்பொருந்தும். மை-கருமை. மரபுளி - இதில் உளிமூன்றனுருபு. தாபனம் - இருககச்செயதல்.

(ச௫) நாற்பெருங்குடி - அந்தணா, அரசர், வணிகர், வேளாளர். உயர்ந்தவு மிழிந்தவு மயங்கவைத்தவு மானபுறக குடிமூன்றும், என்றது, உயர்வு, இழிவு, விரவு என்னு மூவகைக்குடிகளையும. இவற்றுள், உயாவு - அநுலோமர், பிரதிலோமர். இழிவு - அந்தராளா, விராததியா. விரவு - அவ்விருவகைசகுடிகளின் கலப்பா லுற்பவிதததவர்கள். வைதிகம் - வேதசம்பந்தம். சைவம் - சிவசம்பந்தம். அல்லது ஆகமசம்பந்தம்.

அன்றுதொட்டரசனந்நகரெய்தியணிகெழுமங்கலமியம்ப, வென்றுதொடடிமைகருமனையின்மங்கலநாளெய்திஞனிருந்துமுப்புரமுந, குன்றுதொட்டெயதான்கோயின்மூன்றுறுப்புநகுறைவில்பூசனைவழா தோங்கக், கன்றுதொட்டெறிந்துகனியுகுத்தான்போற்கலிதுரந்தரசுசெயநாளில. (சகூ)

பவநெறிகடக்கும்பார்த்திவன்கிரணம் பரப்பிளம்பரிதிபோனமலயத், துவசனைப்பயந்துமைநதன்மேன்ஞாலஞ் சுமத்திநாளபலகழித்தொருநா, ணவவடிவிறந்தோனலயதெய்திநாதனைப்பணிந்து மூவலஞ்செய், துவமையிலின்பவருணிழலெய்தி யொன்றியொன்றுநிலைநின்றான. (சஎ)

மூன்றுவது
திருநகரங்கண்டபடலம் முற்றிற்று.
ஆக படலம் கஉ-கசு திருவிருத்தம்-ருகஎ.

உ

நான்காவது

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம்.

கலிவிருத்தம்.

கன்னியொருபங்கினாகடம்பவனமெல்லா
நன்னகரமானதுநவின்றுமுலகீன்ற
வன்னைமகளாகிமலயத்துவசனுகுந்
தென்னனிடைவந்துமுறைசெய்ததுனாசெய்வாம். (க)

(சகூ) என்று - சூரியன் மூன்றுறுப்பாவன - நிதநியம், நைமித்திகம், பிராயச்சித்தம். கலி-துனபம்.

(சஎ) நவவடிவமாவன - பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவன், விந்து, நாதம், சத்தி, சிவம் என்பன, இவற்றுள் முன்னையநான்கும் உருவம், பின்னையநான்கும் அருவம், இடையது அருவுருவம. நவவடிவிறந்தோனென்றது, மேற்கண்டபேதங்களைக் கடந்துநின்ற பரர்பரவடிவனை. அருணிழல் என்றது, நித்தியானந்தத்தைத்தரும், பரமுத்தியாகிய திருவடிப்பேற்றை. ஒன்றியொன்றுநிலை-கலந்துங் கலவாதநிலை. அதாவது-அனன்னியமாய். இருந்தபடி இருத்தல்.

(க) முறை - அரசாக்ஷி.

மனுவறமுவந்துதன்வழிச்செலநடத்தும்
புனிதன்மலயத்துவசன்வெனறிபுனைபூணேன்
கனியமுதமனனகருணைக்குறையுள்காட்சிக
கினியன்வடசொற்கடறமிழ்க்கடலிகநதோன். (௨)

வேனிலவிறல்வேள்வடிவன்வேட்கைவிளைபூமி
யானமடவார்கள்பதிறுயிரவருள்ளான்
வானெழுகுபானுவழிவந்தொழுகுசூர
சேனன்மகள்காஞ்சனையைமன்றல்வினைசெய்தான். (௩)

கண்ணுதலைமுப்பொழுதும்வந்துபணிகற்றே
னெண்ணில்பலநாண்மகவிலாவறுமையெய்திப்
பண்ணரியதானதருமம்பலவுமாற்றிப்
புண்ணியநிரம்புபரிவேள்விபுரிகுற்றான். (௪)

ஈறின்மறைகூறுமுறையெண்ணியொருதொண்ணூற்
றுறிறெடுமூன்றுமகமாற்றவமரேச
னூறுமகமும்புரியினென்பதநொடிப்பின்
மாறுமெனமற்றதனைமாறறியிதுசாற்றும். (௫)

நன்பொருள்விரும்பினையதற்கிசையஞால
மின்புறுமகப்பெறுமகத்தினையியற்றி
னன்புறுமகப்பெறுதியெனறமரர்நாடன்
றன்புலமடைந்திடலுநிமபநகுதாரான. (௬)

மிக்கமகவேள்விசெய்விருப்புடையனாகி
யககணமதற்குரியயாவையுமமைத்துத்
தக்கநியமத்துரியதேவியொடுசாலை
புக்கனனிருந்துமகவேள்விபுரிகிற்பான். (௭)

---

(௨) உறையுள் - இருப்பிடம்.

(௪) பணி - முதனிலைத்தொழிறபெயர்.

(௬) நன்பொருள் என்றது, புத்திரபபேற்றை,புத்திரனைப்பொருளென்றது, அவர்செய்தபொருள தம்மைநோக்கிச்செய்யும் வினையால் வந்தடைதலில் காரணப்பெயர். "தம்பொருளென்பதம் மக்களவர்பொருடங்தம்வினையானவரும்" என்னுந திருக்குறளானுணாக.

பொருள் - புதல்வன்.

(௭) மகவேள்வி - புத்திரகாமேஷ்டியாகம்.

ஆசறமறைப்புலவராசிரியர்காட்டு
மாசறுசடங்கின்வழிமந்திரமுதாத்த
வோசையநுதாத்தசொரிதநதழுவவோதி
வாசவனிருகையிலிருந்தெரிவளாப்பான். (அ)

விசும்புநிலனுந்திசையுமவேள்வியடுசாலைப
பசும்புகைபடர்ந்தொருபடாமெனமறைப்பத்
தசும்புபடுநெய்பொரிசமித்தினொடுவானோக்
கசும்புபடுமின்னமுதினுகுதிமடுத்தான். (௯)

ஐம்முகனநாதிபரமாத்தனுரையாற்று
னெய்ம்முகநிறைத்தழனிமிர்ந்துவருமெல்லை
பைமமுகவராவணிபரஞ்சுடாதனிபப
மைமமுகநெடுங்கணிமவான்மனைவிநாண். (௧௦)

வளளன்மலயத்துவசமீனவன்வலததோ
டுள்ளமனைகாஞ்சனைசுருங்கியமருஙகு
றள்ளவெழுகொங்கைகடதுமபநிமிரதீமபால்
வெள்ளமொழுககரியவேற்கணிடனொடு. (௧௧)

இவ்வுலகமன்றியுலகேழுமகிழ்வெய்தச்
சைவமுதலாயினதவத்துறைநிவப்ப
வெளவியமறஙகெடவறங்குதுகலிப்பத்
தெயவமறைதுந்துபிதிசைபபுலனிசைப்ப. (௧௨)

(அ) சடங்கு-கிரியை. "உதாத்த,வோசையனுதாததசொரிதநத ழுவவோதி," என்றது-வேதாங்கஙகளி லொன்ருகிய சிட்சைக்கியை நத, உதாத்தம், அனுதாததம், ஸ்வரிதம, பிரசயமெனனுஞ சதுரவி தஸ்வர கரணங்களை. அவற்றுள், உதாத்தம்-எடுத்தல். அநுதாத்தம்-படுத்தல். ஸவரிதம்-நலிதல். ப்ரசயம்-விலஙகல. இவறறைமுறை யே, தலையிசை, மிடற்றிசை, நெஞ்சிசை,மூககிசை எனவுஙகூறுவா.

(௯) படாம் - போாவை. தசுமபு - குடம. அசுமபு - ஊற்று. ஒடு - எண்ணிடைசசொல்.

(௧௦) ஐம்முகம் - ஈசானம், தற்புருடம். அகோரம,வாமதேவம், சத்தியோசாதம், என்னும் ஐந்துதிருமுகங்கள். உரை-வேதம். ஆறு-வழி. பைம்முகமென்றது - சாப்பங்களுக்கு முகமேபடமாதலின. நி றைதது - செயவெனெச்சத்திரிபு.

(௧௨) சைவமுதலாயின தவததுறை என்றது-சைவம், பாசுபத ம், மாவிரதம், காளாமுகம், வைரவம், வாமம் என்னுந் தவநெறிககு ரிய உட்சமயங்களாறினையும் உலகேழாவன-பூலோகம். புவலோகம்,சுவலோகம்,தவலோகம்,மகாலோகம், சனலோகம்,சத்தியலோகங்களை.

மைம்மலர்நெடுங்கண ரமங்கையர்நடிப்ப
மெய்ம்மனமொழிச்செயலின்வேறுபடலின்றி
யம்மதுரைமாநகருளாரகமகிழ்ச்சி
தமமையறியாதனதலைத்தலைசிறப்ப. (கங)

மாந்தர்பயின்மூவறுசொன்மாநிலவரைப்பி்ந்
தீந்தமிழ்வழங்குதிருநாடதுசிறப்ப
வாய்நததமிழ்நாடரசளித்துமுறைசெய்யும்
வேந்தாகளின்மீனவாவிழுததகைமையெயத. (கச)

நொய்தழலெரிக்கடவுணோ்றபயனெயதக
கொய்தளிரொனத்தழல்கொழுநதுபடுகுண்டத
தைதவிழ்தழ்க்கமலமபபொழுதலர்நதோா
மொய்தளிர்விரைக்கொடிமுளைத்தெழுவதென்ன. (கரு)

விட்டிலகுசூழியம்விழுங்குசிறுகொண்டை
வட்டமதிவாய்க்குறுமுயற்கறையைமானக்
கட்டியதிறைற்றியகதிர்த்தரளமாலை
சுட்டியதிலவிட்டொழுகுசூழ்கிரணமொடப. (கசு)

திஙகுதலையின்னமுதமார்பின்வழிசிந்தி
யாங்கிளநிலாவொழுகுமாரவடமினன
வீஙகுடலிளம்பரிதிவெஞ்சுடர்விழுஙகி
வாங்குகடலவிததுருமமாலையொளிகால. (கஎ)

சிற்றிடைவளைந்தசிறுமென்றகிலபுறஞ்சூழ்
பொற்றிருமணிச்சிறியமேகலைபுலம்ப
விற்றிருமணிகருழைவிழுங்கியகுதமலப
சுற்றிருள்கடிநதுசிறுதோள்வருடியாட. (கஅ)

(கச) மூவறுசொன்மா நிலவரைப்பு, எனறது - பதினெண்பாஷைநிலங்களை. அவை-சிங்களம், சோனகம, சாவகம, சீனம, மழுவம், குடகம், கொங்கணம், கன்னடம், கொல்லம், தெலுங்கம், கலிங்கம, வங்கம, கங்கம், மகதம், கடாரம், கவுடம், குசலம, திரவிடம், என்பன. வேந்தாகள் - சேரசோழபாண்டியா.

(கசு) சூழியம - உச்சிகொண்டையிலணியுமாபரணம். சூழி-உச்சிக்கொண்டையணி, அம - பகுதிப்பொருளவிகுதி. முயற்கறை-இருபெயரொட்டுப பண்புததொகை. முயலாகியகளங்கம் என்பது பொருள்.

(கரு) ஐது - அழகிது. அலாந்த என்னும் பெயரொச்சம் ஈறுதொக்கு நின்றது.

(கஎ) குதலை - உருத்தெரியாச்சொல். வித்துருமம் - பவளம.

(கஅ) மேகலை - எண்கோவையணி.

தெள்ளமுதமென்மழலைசிந்தவிளமூரன்
முள்ளெயிறரும்பமுலைமூன்றுடையதோர்பெண
பிள்ளையெனமூவொருபிராயமொடுநின்று
ளெள்ளரியபல்லுயிருமெவ்வுலகுமீன்றாள். (௧௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குறுந்தளிர்மெல்லடிகிடந்தசிறுமணி நூபுரஞ்சதங்கைபுறியேங்க, நறுந்தளிர்போலசைந்துதளர்நடையொடுங்கிமழலையிளநகையுந் தோன்றப், பிறந்தபெரும்பயனபெறு பொனமாலைமடி யிருந்தொரு பெண்பிள்ளையாளு, ளறந்தழுவுநெறிநின்றோர்க்கிகம் போகம்வீடளிக்குமம்மையம்மா. (௨௦)

செய்யவாய்வெளிறாது துணைமுலைக்கண்கருகாது சேல்போனீண்ட, மையவாயமதர்த்தகருங்கணபசவாதையிரண்டுமெதியந்தாங்கா, தையவாலிலைவருந்தப் பெறாதுபெறுமகவையெடுத்தணைத்தாண்டோந்தா, டுய்யவாய்முத்தங்கொணடின்புறாணாமுனபெற்ற தோகையன்னாள். (௨௧)

பரையாதிவிருப்பறிவுதொழிலாகி யுலகமெலாம்படைத்துக்காத்து, வரையாதுதுடைத்துமறைத்தருளியவை நின்றுந்தன்வடிவுவேறா, யுரையாதிமறைகடந்தவொருமுதல்வி திருமகளாயுதித்தற்கிந்த, தரையாளு மன்னவன் செய்தவமிதுவோவதற்குரிய தவந்தானியாமன்றே. (௨௨)

---

(௨௦) குழறி - ஒன்றோடொன்றுவிரவி. இகம - இவ்வுலகவின்பம் - போகம - சுவர்க்காதிபோகங்கள். வீடு - மோட்சம்.

(௨௧) பசத்தல் - நிறம்வேறுபடுதல். முன்பெற்றதோகை, என்றது - பர்வதராஜபத்னியாகிய மேனையை, மேனையுங் கருப்பக்குழி பெறாது உமையை மகவாகப்பெற்று மகிழ்ந்தவளாதலால், முன்பெற்றதோகையன்னாள் என்றார். அன்னாள் - ஒத்தவள்.

(௨௨) பரை - பராசத்தி ஆதி - ஆதிசத்தி. விருப்பு - இச்சாசத்தி. அறிவு - ஞானசத்தி. தொழில-கிரியாசத்தி முறையே, இப்பஞ்சசத்திகளின்தொழில் - சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம். வரையாது-நீக்காது. அவைநின்றுந் தன்வடிவுவேறாய் என்றது - உருவும, அருவுருவுங்கடந்து, பரவிந்துவையதட்டித்து நின்ற அருவத்திருவுருவின மேலாகிய, பரபோகமுங்கடந்து, பேரொளியாய்நிற்றலின. மறைகடந்த வொருமுதல்வி என்றது - பரை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி என்னும் நால்வகை வாக்கின் காரியவொலிபற்றியெழும், விந்து நாதகாரண விகற்பங்களை, வரைசெய்து அவை முற்றும் வியாபகமாய் நிற்குங் குடிலாந்த சத்தியாய் நிற்றலை.

கள்ளமாநெறியொழுகும்பொறிகடந்து கரணமெலாங்கடந்தான ந்த, வெள்ளமாம்பரஞான வடிவுடையாடன்னன்பின்வெளிவந்தின் ஞோ, பிள்ளையாயவதரித்தகருணையுந தன்மணுட்டிதவப்பேறுந்தே ருன், பளளமாகடற்ருனைப பஞ்சவாகோனெஞ்சததுப் பரிவுகூர்ந் தான. (உ௩)

மகவின்றிப்பலபகல்யான்வருநதி யருந்தவம்புரிந்தேன் மைந்த ற்பேறு, தகவிநதமகஞ்செய்தேனதுவுமொரு பெண்மகவைத்தந்த தநதோ, முகவிநதுநிலவொழுக வருபெண்ணுமுலைமூன்ருய் முகி ழ்த்துமாற்ருே, நகவந்ததென்னேயோ வெனறுவகையிலஞெகிநலியு மெல்லை. (உ௪)

மன்னவநின்றிருமகட்கு மைந்தர்போற்சடங்களைத்தும் வழாது வேதஞ், சொன்னமுறைசெயது பெயர்தடாதகையென்றிட்டுமுடி சூட்டுவாயிப், பொன்னனையாடனகிறைவன்வரும்பொழுதோர்முலை மறையும்புந்திமாழ்கே, லென்னவரனருளாலோா திருவாக்குவிசும பிடைநின்றெழுந ததன்றே. (உ௫)

அவ்வாக்குச்செவிநிரம்பவன்புவகையகநிரம்பவகிலமெல்லா,மெ ய்வாககுமனமொன்றவிழிவாக்கும்புனனிரம்பவிமலற்போற்றி, நெய வாக்குமகநிரப்பியெழுந்துமனையொடுஞசாலைநீத்திரண்டு, கைவாக்கு மியங்கலிப்பக்கடிமாடமனைபுகுந்தான்கழற்காலவேந்தன். (உ௬)

(உ௩) பொறி - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. கரணம் - மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம். "பொறிகடந்து கரணமெலாங்கடந்து" என்றது, அவற்றைத் தெய்வமெனக்கூறும். உலகாய தன்முதலிய மதங்களை மறுத்தற்கென்க. பஞசவா - பாண்டியர். மணுட்டி, இது மணவாட்டி என்பதன் மரூஉ - மாகடல் என்பது, உரிசசொற் ருெடராதலின், வருமொழி வல்லெழுத்து மிகாதியல்பாய்நின்றது.

(உ௪) இந்து - சந்திரன். முகிழ்த்து - செயவெனெச்சத்திரிபு. அநதோ - ஓ - இரக்கக் குறிப்பிடைச்சொற்கள், ஓ - ஐயப்பொருளது.

(உ௬) வாக்கு என்றது, அசரீரியை. வாக்கல் - சொரிதல். விழிவாக்கும் புனல் - ஆனந்தபாஷ்பம்.

முரசதிர்ப்பமங்கலங்கொண்டெதிர்வருவார்முகத்துவகைமுறுவல்பூப்ப, வரசிருக்குமண்டபம்புக்கினிதமர்ந்து கனகமழையான்றகேளவி, விரசிருக்குமறையவர்கைப்பெய்தெவர்க்கு மமமுறையால்வெறுப்பநல்கிப், பரசிருக்குங்கரதலத்தெம்பரனகோயினனி சிறப்புப்பல்கநல்கா. (உஎ)

சிறைவிடுமினசிறைகளமுஞ்சீத்திடுமினேழாண்டுதேயத்தீட்டு, மிறைவிடுமினயல்வேந்தர் திறைவிடுமினிறைநிறைய மீட்டுமாயத, துறைவிடுமினூலயமு மறப்புறமும்பெருக்குமெனத் தொழாரைக்காய்ந்த, கறைவிடுமினனயிலவேலான் வள்ளுவனைக்கூய்முரசங் கறங்கச்சாற்றி. (உஅ)

கல்யாணமணிமௌலிவேந்தரையுங்கால்யாப்புக் கழலநீத்துக், கொல்யானைபரிநெடுந்தே ரரசுரிமைதொன்முறையாற் கொடுத்துப்போக்கிப், பல்லாருங்கொள்கவெனப்பண்டாரந்தனைத்திறந்து பசும்பொன்னுடை, வில்லாருமணிககொடும்பூணவெறுக்கைமுதலெனைப் பலவும்வெறுப்பவீசி. (உகூ)

தூமரபின்வருபெருமங்கலகவிகட்கிருநிதியந் துகில்பூண்பாய்மா காமர்கரிபரித்தடந்தேர்முதலாயபலபொருளுங்களிப்பநல்கிக், கோமறுகுகளிதூங்கச் சுண்ணமொடுமெண்ணெய்விழாக குளிப்பநல்கி, மாமதுராநகரன்றிமற்றுமுளநகரெங்குமகிழ்ச்சிதூங்க. (௩0)

இவ்வண்ணநகர்களிப்பவிறைமகனுங்களிப்பெய்தியிறைவாசொன்ன, வவ்வண்ணஞ்சாதமுதல்வினைநிரப்பித்தடாதகையென்றழைத்துத்தேவி, மெய்வ்வண்ணமறையுணரா விறைவிதனைமேனைபோன் மேனாேற்ற, கைவ்வண்ணததளிரதீண்டி வளர்ப்பவிமவான்போலக்களிக்குநாளில். (௩க)

(உஎ) மங்கலம், என்றது-சாமரம், நிறைகுடம், கண்ணாடி, தோட்டி, முரசு, விளக்கு, கொடி, இணைக்கயல். இவற்றுள, தோட்டி, முரசு, கொடி, இணைககயல்விலககி, இடபம, ஸ்ரீவற்சம், சங்கு, சுவததிகம், என்பவற்றைக்கூட்டி எட்டெனக் கொளளுதலுமொன்று. இவற்றுள, ஸ்ரீவற்சம் - குழந்தையை இடையில் வைத்திருக்கும் ஓர் பெண வடிவம். சுவத்திகம் - மண்டப வடிவம்.

(உகூ) பண்டாரம் - பொக்கிஷம். கொடும் பூண் - வளைந்தவடிவாகச்செய்தசந்திராரமுதலிய ஆபரணங்கள். வெறுக்கை-பொருள.

(௩0) சுண்ணம - வாசனைபபொடி. மறுகு - வீதி.

(௩க) சாதமுதல்விதி - சாதகர்மமுதலிய சடங்குகள். சாதம், சனனம்.

திருந்தாதவிளங்குதலையாயமொடுபுறம்போந்து சிறார்க்குசசிற்றில், விருந்தாகமணற்சிறுசோறட்டும்வரையுரங்கிழித்த வேளும்வாய் வைத், தருந்தாதவிளமுலைவாய் வைததருந்தப்பாவைதனக்களித்தும் போதில், வருந்தாதையண்டமெலாஞ் சிறறிலிழைப்பாளாய்கருமசிழ சசிசெய்தாள். (௯௨)

நீட்டுவாளிரண்டனையகண்களிப்பத்தோழியர்க்குதெரியவாடிக், காட்டுவாளெனக்கழங்குபந்துபயின்றம்மனையுங்கற்றுப்பாசம், வீட்டுவாண்மேலொடுக்கிழ்தள்ளவெமைவினைக்கயிறுவீக்கியூச, லாட்டுவாள் காட்டுதல்போலாடிஞணித்திலத்தாம்பசைத்தவூசல். (௯௩)

இமமுறையாற்றுயர்க்குந்தோழியாகுமகததுவகையீந்தாளாகி, யம்முறையாற்றுதைகருமகதுவகையீவாளாயாத்தவாய்மைச், செம் மறையாரணமுதனுவீறொட்டுகலைமுழுதுந்தெளிந்தாளநத, மெய்ம்ம றையார்கலையினைத்துமேகலையாமருங்கசைத்தவிமலையமமா. (௯௪)

சொல்வாய்மைக்கலைதெளிவுமுழுமதியைப்பிளந்திருபாற்செருகியன்ன, பல்வாய்மைக்கடகரிதோ பரியுகைக்குந்திறனுமழற்பகழி தூரகும், வில்வாள்வச்சிரமுதற்பல்படைத்தொழிலுங் கணடிளமை விழுங்குமுப்பிற், செல்வாய்மைததிறலரசன்றிருமகட்குமுடிசூட்டுஞ் செய்கைபூண்டான். (௯௫)

முடிகவிக்குமங்கலநாள் வரையறுத்துத்திசைதோறு முடங்கல் போக்கிக, கடிகெழுதாமணிமௌலிககாவலரைவருவிததுகாவல்சூழ்ந்த, கொடியணிமாநகரொங்கும்விழாவெடுப்ப வழகமைத்துக்குனற மன்ன, தொடிகெழுதோட்சுமதிதிருமணததினுக்கு வேண்டுவனசூழ்ந்துசெய்தான். (௯௬)

---

(௯௨) ஆயம் - கூட்டம். வரை - கிரவுஞ்சமலை. வேள்-குமாரக்கடவுள். பாவை - பதுமை. மலரில்வருந்தாதை - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன். ஆய - அன்னை.

(௯௩) வினை என்றது - நல்வினை தீவினைகளை. தாம்பு-வடம்.

(௯௪) ஆரணம் - வேதத்தின் பாகுபாடு. ஆத்தம் - உண்மை. கலை - சாஸ்திரம்.

(௯௬) தொடி - வாகுவலயம் திருமணம் என்றது - மகுடாபிஷேக மகோற்சவத்தை. காவல்சூழ்ந்த கொடியணிமாநகர் என்றது- மலை, காடு, மதில், கடல், என்னும் நால்வகை யரண்களை.

மங்கலதூரியமுழங்கமால்யானையுச்சிமிசைவந்தபூத, கங்கைமுத லொன்பதுதீர்த்தமுநிரப்பிககதிர்விடுபொற்கடமபூசிதநுப்,புங்கவரா மந்திரத்திவளாததமுதமருத்தியெரிபொன் ஞற்செயத, சிஙகமணியா தனததைநேசித்துப்பூசித்துத்தெய்வமேத்தி. (௩௭)

திருமுடியைமதயானைமிசைவைத்துநகரைவலஞ்செய்துபூசித்,தி ருமணியாற்சுடிகையிழைத் தாடகததாற்குயிறறியதோரைவாய்நாகம், பெருமணிநீள்படம்பரப்பிமிசைகவிப்பவச்சிங்கபீடததேற்றிக், குரும ணிவாணகைமயிலைக்கும்பத்துப்புணணியநீராகுளிரவாட்டி. (௩௮)

புங்கவர்மந்தாரமழைபொழியவருந்தவராககம் புகலத்தெயவப், பங்கயமென்கொம்பனையாராடமுனிபனனியாபல்லாணடுபாட, மஙக லதூரியமுழங்கமறைதழங்கமாணிககமகுடஞசூட்டி, யெங்கருளைப் பெருமாட்டிக்கரசமைச்சர்பணியுநதனனிறைமைநல்கா (௩௯)

பாலனையமதிக்கவிகைமிசைநிழற்றமதிகிரணமபரபபியாஙண,கோ லமணிககவரிபுடையிரட்டமலாமழைதேவர்குழாஙகடேற்றக், காலையி ளங்கதிர்கயிலையுதிதடதெனவெணகடாயானைககழுத்தில்வேப்ப, மாலை முடிப்பெண்ணரசைமங்கலதூரியமுழங்கவலஞ்செய்வித்தான். (௪0)

விண்ணுடுமொழிகேட்டமகிழ்ச்சியினுந்திருமகடன்விளக்கநோக கி, யுண்ணுடுபெருங்களிப்புத்தலைசிறப்பச சிலபகல்சென்றொழியமே னுட்,பண்ணுடுவேன்மங்கைகுதுகலித்துநடிப்பததன்புயமேலவைத்த, மண்ணுடுமெகட்களித்துவானுடுபெற்றுனம்மகவுபெற்றுன. (௪௧)

விரதநெறியடைந்தீற்றுக்கடன்பிறவுந்தாதைக்குவிதியாலாற்றி, யரதனமெல்லாணமேற்கொண் டுலகமெலாமொருகுடைககீ ழாள்வா ளானுள், சரதமறையாய்மறையினபொருளாயபொருண்முடிவு தா னுய்ததேனி, னிரதமெனப்பூவினமணமெனப்பரமனிடம்பிரியாவெ ம்பிராட்டி. (௪௨)

(௩எ) பூதகங்கை - பரிசுததமாகியகஙகை. ஒன்பது தீரத்தமா மாவன - கங்கை, யமுனை, சரஸவதி, நருமதை, காவேரி,குமரி,கோ தாவரி, துங்கபத்திரி, தாமிரபாணி.

(௩அ) ஆடகம் - நால்வகைப் பொன்னிலொன்று. ஐவாய்நாக ம் - ஐநதுதலைநாகம். மயில - உவமவாகுபெயர்.

(௩௯) ஆக்கம் - ஆசிர்வசனம. தூரியம் - வாத்தியம்.

(௪௧) விண்நாடுமொழி - என்றது, அசரீரிவாககை. வேல்மங் கை என்றது - வீரலட்சுமியை. வானுடு - சுவர்க்கலோகம்.

(௪௨) சரதம் - உணமை. ஈற்றுககடன் - அந்தியேஷ்டி முத லிய கிரியை.

மேற்படி-வேறு.

மண்ணரசிறைஞ்சஞாலமனுவழிபுரந்துமாறன்
விண்ணரசிருக்கையெய்தப்பெற்றபின்விடையோனுள்ளத்
தெண்ணரசன்னமென்னத்தென்னவனீன்றகன்னிப்
பெண்ணரசிருந்துநேமியுருட்டியபெருமைசொல்வாம். (௪௩)

இன்னியமியம்புமாக்களெழுப்பவானிரவிதோன்றக்
கன்னலைந்தென்னப்பள்ளித்துயிலெழீஇக்கடிநீராடித்
தன்னிறைமரபுக்கேற்றநியதிமாதானமன்பு
துன்னியகடவுட்பூசைதொழின்முதலனைத்துமுற்றா. (௪௪)

திடம்படுமெறிஞர்சூழச்சிவபரன்கோயின்முன்னிக்
கடம்படிமுளைத்தமுக்கட்கரும்பினைமறைவண்டார்க்கும்
விடம்பொதிகண்டத்தேனைவிதிமுறைவணங்கிமீண்டு
குடம்பயில்குடுமிச்செம்பொற்குருமணிக்கோயினண்ணி. (௪௫)

அரசிறைகொள்ளுஞ்செம்பொனத்தாணியிருக்கையெய்தி
நிரைசெறிமடங்கலாறுமுடங்கினநிமிர்ந்துதாங்க
விரைசெறிமலர்மீப்பெய்தவியன்மணித்தவிசின்மேவித்
திரைசெறியமுதிற்செய்தபாவைபோற்சிறந்துமாதோ. (௪௬)

அனிந்திதையமுதின்சாயற்கமலினியணங்குங்காதற்
கனிந்தபார்மகளிராய்வந்தடைப்பைபொற்களாஞ்சியேந்த
வினைந்திரிபதுமக்கோயிலிருவருமனையராகிப்
புனைந்தவெண்கவரிக்கற்றையிருபுடைபுரட்டிவீச. (௪௭)

செடியுடலெயினச்செல்வன்சென்னிமேற்சுமந்துசாத்துங்
கடியவிழ்மலரிற்பொன்னிக்காவலன்குடக்கோனேனை
முடிகெழுவேந்தருள்ளார்முடிமிசைமிலைந்ததாம
மடிமிசைச்சாத்திநங்கையாணையாறேவல்செய்வார். (௪௮)

---

(௪௩) நேமி-ஆக்கினைச்சக்கரம். மாறன்-மலயத்துவச பாண்டியன்.
(௪௪) கன்னல்-நாழிகை. துன்னிய, காரணப்பொருளில்வந்தவினையெச்சம். (௪௬) அத்தாணி-கொலுமண்டபம், திரை-கடலின்மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர்.

(௪௭) இனைந்திரிபதுமம்என்றது, செந்தாமரை, வெண்டாமரைகளை. அனிந்திதை, கமலினி, இவ்விருவரும் திருக்கைலையில் உமாதேவியாருக்கு அகம்படித்தொண்டுபுரிபவர். காளாஞ்சி-களாஞ்சியென நின்றது, குறுக்கல்காளாஞ்சி - தம்பலப்படிகம்.

(௪௮) எயினச்செல்வன் என்றது, கண்ணப்பநாயனாரை. எயினர் - வேடர். பொன்னிக்காவலன் - காவிரிநாட்டுக் கரசனாகியசோழன். குடக்கோன் - மேற்றிசைக் கரசனாகிய சேரன்.

வையுடைவாளராகிமார்புறப்பின்னியார்த்த
கையினராகியன்னேயென்றுதன்கருணைநோக்கஞ்
செய்யுமென்றிமையாநோக்கிநோக்குமேற்செங்கைகூப்பி
யுய்குநமெனவாயபொத்தியுழையர்தம்பணிகேட்டிவ்வார். (சகூ)

ஆங்கவன்மராடர்வேந்தனவன்கருநாடாவேந்த
னீங்கிவன்விராடர்வேந்தனிவன்குருநாடாவேந்த
னூங்குவன்சேரன்சென்னியுவனெனக்கோலாற்சுட்டிப்
பாங்கிருமருங்குங்காட்டக்கஞ்சுகப்படிவமாக்கள். (ருo)

செந்தமிழ்வடநூலெல்லைதெரிந்தவாமறைநூலாதி
யந்தமிலெண்ணெண்கேள்வியளந்தவர்சமயமாறும்
வந்தவர்துறந்தோர்சைவமாதவர்போதமாண்ட
சிந்தையுணர்வானமாயைவலிகெடச்செற்றவீரர். (ருக)

முன்னிருந்தினியதேற்றுமூத்தவொண்ணியெண்ணிப்
பன்னுமைந்துறுப்பிற்காலமளந்தறிபனுவன்மாந்தர்
பின்னுமுன்னோக்குஞ்சூழ்ச்சிப்பெருந்தகைச்சுமதியோடு
மின்னமுதனையகேள்விமந்திராயாருஞ்சூழ்வார். (ருஉ)

கற்றறியந்தணாளர்விருத்திகளகடவுட்டானத்
தற்றமில்பூசைச்செல்வமறபபுறநடக்கையேனைச்
செற்றமிலகுடிகண்மற்றுமமைச்சராற்றெளிந்துமவெவவே
யொற்றுவிட்டுணர்ந்தும்வேறுகுறையுண்டேலொறுத்தறுத்தீர்த்தும். ()

(சகூ) உழையர் - ஏவல்செயவோர். யாத்த - கட்டிய. உாஙகு-நடு - உவன் - நடுவிலிருப்பவன்.

(ருக) எண்ணெண்கேள்வி என்றது-அறுபத்து நான்கு கலைஞானங்களே. சமயமாறும் என்றது, சைவம்,பாசுபதம,காளாமுகம்,கௌமாரம், வாமம், கணபத்தியம் என்னும உட்சமயங்களாறினே.

(ருஉ) தேற்றல் - தெளிவித்தல். ஐந்துறுப்பாவன - திதி, வாரம், கரணம் - யோகம். பின்னுமுன்னோக்குஞ் சூழ்ச்சிப்பெருந்தகைச சுமதி என்றது, மேல்வருங் காரியங்களேயும, முன்னிகழ்ந்த காரியங்களேயும ஆராயநதுணரும்சூழ்ச்சியில் வல்லமுதன்மந்திரியை. சுமதி-நல்லறிவுடையவன்.

(ருங) விருத்தி - தொழில். ஒற்று - தூது, ஒறுத்து-தண்டித்து.

ஆதியுதசேசத்தானுமிலக்கணவமைதியானுஞ்
சோதனைவகைமையானுஞ்சொனனநூலனுவாதித்து
நீதியினவற்ருற்கண்டித்தவ்வழிநிறுததித்தம்மில
வாதிகள்வாதஞசெய்யுஙகோட்டிமேன்மகிழ்ச்சிகூாந்தும். (ருச)

பையுளபகுவாய்நாகப்பள்ளியோனாதிவானோர்
கையுளவலியாலட்டகடலமுதனைத்தும்வாரிப்
பொயயுளமகலககற்றபுனிதநூற்புலவாநாவிற்
செய்யுளின்விளைவித்தூட்டத்திருச்செவிதெவிட்டவுணடும். (ருரு)

தொல்லைநான்மறையோர்சைவர்துறநதவாயார்ககுமின்பம்
புல்லவானமுதுங்கைப்பப்பாகநூற்புலவரட்ட
முல்லைவான்முகையினன்னவறுசுவைமுரியாமூர
னல்லவூணருத்தியன்னார்நாவிருந்தமுதுசெய்தும். (ருசு)

எல்லவனுச்சிநீந்துமெல்லையினன்குமாறும்
வல்லவர்கூதனேதிவகுத்தமூவாறுகேள்வி
சொல்லவுண்மலாநதுமேனைமநுமுதற்றுறைமாண்கேள்வி
நல்லனநயந்துகேட்டுநெண்பகற்போதுநீத்தும். (ருஎ)

(ருச) உதசேசமாவது - தான்விவகரிககும் பொருளைப் பெயர் மாததிரஙகூறல், அதாவது,இலககியம். இலககணமாவது - அவ்வியாபதி, அதிவியாப்தி, அசம்பவம் என்னு மூன்றுகுறறங்களு மில்லாதத ருமம். சோதனையாவது-தான்விவகரிககும் அப்பொருளில் இவ்விலக் கண முளதோ விலதோவெனப்பார்த்தல். அநுவாதமாவது,முன்னாப் பெறப்பட்ட தொன்றனை வேறொன்று விதித்தற்பொருட்டுபபின்னரு மெடுத்தோதுதல். கண்டிததலாவது-இலக்கியவிலக்கண உபநியாசவிசேஷணங்களாற்பரிகரித்தல். அவ்வழிநிறுத்தலாவது-உத்தேசமாகிய ஆரம்பததினின்று, விபக்ஷாதிகளைச்சாாநது,பக்ஷப்போலிகளுக்கு இடனுசெய்யாது, லட்சணநிறைவாம் ஏதுப்பொருள் ஒருமருங்குஞ் சாய்தலின்றித் தம்மதம்நிறுததல். வாதிகள் - பிறர்மதமறுத்துத் தம்மத நிறுத்துவோர். கோட்டி - வாககியமுடிவு.

(ருசு) பகுவாய் - பிளவுபட்டவாய். அறுசுவை என்றது-ஈண்டு கறிமேனிற்றலால் அடையடுதத பண்பாகுபெயா.

(ருஎ) நான்கென்றது- சதுர்வேதஙகளை. ஆறென்றது-வேதாங் கங்களை. மூவாறு என்றது - பதினெண்புராணங்களை. கேள்வி-இது கேட்டற்குக காரணமாகிய நூன்மேனிற்றலால் காரியவாகுபெயர்.

கலைக்குரைவிரிப்பானொன்னவறுமையிற்கல்விபோலப்
புலப்படாமருங்குனல்லாரெந்திரப்புலவன்பூட்டி
யலைதிடுபாவைபோனின்றாடல்செய்யாடற்கணு
நலத்தகுபாடற்கண்ணுநல்லருளூட்டணுசெய்தும். (௫௮)

இன்னிலையொழுக்குந்தொல்லோரியற்றியதருமம்வேறு
மன்னிலைநிறுத்தும்வேள்வியறம்பலவாக்கணுசெய்ய
நன்னிதியளித்தும்வேள்விநடத்தியுஞ்செல்வங்கல்வி
தன்னிருகண்களாகத்தழைந்திடவளர்க்குநாளும். (௫௯)

ஒப்புருமுதலீறில்லாவொருத்திதன்சத்திபெற்ற
முப்பெருந்தேவராலேமுத்தொழினடத்துமென்று
செப்பலும்புகழன்றென்னிற்றென்னவன்கன்னியாகி
யிப்புவிமநுவிற்காக்குமென்பதென்பேதைமைத்தே (௬௦)

கலிநிலைத்துறை.

வளைசெய்பூண்முலைத்தடாதகைமடவரற்பிராட்டி
விளைசெய்தாமுடிவேய்ந்துதண்குடைமநுவேந்தன்
களைசெய்நூல்வழிகோல்செலக்கன்னியாம்பருவத்
தரசுசெய்தலாற்கன்னிநாடாயதந்நாடு. (௬௧)

இன்னவாறுமையவதரித்திருந்தனளென்னாப்
பொன்னவாவினார்பெறவெறிபொருநைகால்பொருப்பன்
சொன்னவாய்மைகேட்டகங்களிதூங்கினர்தொழுது
மின்னுவார்சடைமுனிவரோர்வினாவுரைசெய்வார். (௬௨)

---

(௫௮) கலை-பரதநூல். எந்திரப்புலவன்-சூத்திரப்பதுமை யாட்டுந் தொழிலில்வல்லவன்.

(௫௯) இன்னிலை - இல் - நிலை - கிருகத்தாச்சிரமநிலை. வேறு என்றது - ஒழிந்த பிரமசரியம், வானப்பிரத்தம், சந்நியாசம் என்னு மூன்றாச்சிரமங்களையும். அந்நிலை நிறுத்தும் வேள்வி என்றது - அவ்வவ்வாச்சிரமங்களுக்குரிய யாகாதிகாமங்களை. ஆக்கம-விருத்தி. வேள்வி என்றது, அக்கினிஹோமாதி யாகங்களை.

(௬௦) ஒப்புரு முதலீறில்லாவொருத்தி என்றது - நவாதீதநிலையினின்ற ஒளியுருவாகிய அருட்சத்தியை. தன்சத்தி யென்றது - அவ்வருட்சத்தியினின்றுந் தோன்றிய மகேசைமுதலியோரை.

(௬௧) மடவரல் - கற்பின் வரலாற்றினையுடையவள். என்னை, கற்பின்பகுதிகளாகிய, நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு, என்னும் நான்கு குணங்களுள், மடமென்பது ஓர்குணம். அக்குணத்தின் வருகையை யுடையவள் என்பது பொருள்.

(௬௨) பொருனை. தாமிரபர்ணிநதி. தூங்கினர், வினைமுற்று எச்சமாய் நின்றது.

திருந்துநான்மறைச்சென்னியுந்தீண்டுதற்கரிதா
யிருந்தநாயகியாவையுமீன்றவெம்பிராட்டி
விரிந்தவன்புகூர்தக்கனும்வெற்பனும்பனுளா
வருந்திநோற்றலாலவர்க்கொருமதலையாய்வந்தாள். (௬௩)

மணித்தனாகியபூழியன்மகளெனவீங்குத்
தனித்தகாரணமியாதெனத்தமனியப்பொதுவிற்
குனித்தசேவடிக்கன்புடைக்குடமுனியருள்கூர்ந்
தினித்ததோர்கதைகேண்மினென்றெடுத்துரைசெய்வான் (௬௪)

விசுவாவசுவெனுமொருவிச்சையன்பயந்த
நச்சுவாள்விழிமடந்தைவிச்சாவதிநாம
மச்சுவாகதமொழியினளம்பிகைக்கன்பு
வைச்சுவாழ்வுறுமனத்தினடாதையைவணங்கா. (௬௫)

ஐயவம்பிகைதன்னையானன்பினுலவழிபட்
டுய்யவேண்டுமென்றுளவனுலகெலாம்பயந்த
தையன்மந்திரந்தனைமகட்டனக்குபதேசஞ்
செய்யவந்நெறியொழுகுவாளசெப்புவாளபின்னும் (௬௬)

இறைவிதன்னையாதரிப்பதற்கிம்பரிற்சிறந்த
குறைவினன்னகாயாதெனக்கூறுவான்கேளவித்
துறைவிளங்கினோர்பயில்வதுதுவாதசமுடிவென்
றறைவளம்பதியவனிமேற்சிவபுரமாமால. (௬௭)

சேடுதாங்குமூவுலகினுட்சிறந்தனசத்தி
பீடமூவிருபத்துநான்கவற்றின்முற்பீட
மாடமோங்கியமதுரையாமற்றதுபோகம்
வீடுமவேண்டியசித்தியும்விளைப்பதென்றெண்ணே. (௬௮)

---

(௬௪) மணித்தன் - விரித்தல் விகாரம்.

(௬௫) விச்சையன் - இசைநூலில வல்லவன். நஞ்சு - நச்சு என வலித்தற்பெற்றது. வைச்சு-வைத்து என்பதன் மரூஉ. சுவாகதம - கிளி.

(௬௭) வளம்பதி-இது உரிச்சொற்றொடராதலி னியல்பாயிற்று.

(௬௮) சேடு - பெருமை. பீடமூவிருபத்து நான்கென்றது, அறுபத்து நான்கு சத்திபீடங்களை. இதன்விரிவை தேவிபாகவத முதலிய நூல்களிற்காண்க.

அல்லுமெல்லும்வானகர்க்கதவடைப்பின்றிச்சுவர்க்கச்
செல்வரங்கடைந்துமையருளசித்தியால்வினையை
வெல்லுவாரதான்றெந்தையோடைவாகள்வேணடி
நல்வரம்பலவடைந்தனர்நமர்களநகரில். (௬௯)

எம்மையாரையும்யாவையுமீன்றவங்கயற்க
ணம்மையாவரோயாயினுமன்பினுதரிப்போ
ரிம்மையாகியபோகமவீடெண்ணியாஙகெய்தச்
செம்மையாகியவினனருளசெயதுவீற்றிருககும். (௭0)

என்றதாதையையிறைஞ்சினுளனுனைகொணடெழுநதாண்
மன்றன்மாமலர்வல்லிபோல்வழிக்கொடுகானங்
குன்றமாறுபின்கிடப்பமுன்குறுகினுளனபி
னின்றவாதியெம்பனையருணிறைநதவநகரில. (௭௧)

அடைந்திளம்பிடியாடல்போலாடககமலங்
குடைந்துநான்மறைகொழுந்திடஙகொண்டுறைகுறிப்பாற்
படாந்தபொன்மலைவல்லியைப்பணிந்துவெங்கதிரோன்
றொடர்ந்தவான்சுறுமதியமேயாதியாத்தொடஙகா. (௭௨)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பெரும்பகனலலூண்கங்குலூணுதவபபெற்ற வுணவுமுசற்பல லூ,ணருமபொடியெளளுண்சாந்திராயணமானைந்துபானமியமீநகருப யை, யிருமபுதனுனிநீர்காலிவைநுகர்நதுமியற்றரும்பட்டினியுறவும, வரமபுறவிராறுதிஙகளுநோற்றுவாடிமேல்வருஞ்சுறுமதியில். (௭௩)

சன்னிதியடைந்துதாழ்ந்துநின்றிளமாநனிரடிக்காளுசிருழ்கிட ந்த, மின்னிகர்மருங்குலிழையிடைநுழையா வெமமுலைசெம்மலாக் கானதட், பொன்னிவாவளைக்கைமஙகலக்கழுத்திற்பூரணமதிக்கலேமு கததி, னின்னிசையளிசூழிருட்குழற்கற்றை யிமைறவியையிம்முறை நினையா (௭௪)

---

(௭௪) இம்முறை நினையா எனறது, பாதாதிகேசமவரையில் ம னத்தில் தியானித்து எனபதை விளககினின றது. காருசி - இருகோ வைமணி (௬௯) ஐவர்கள். பஞ்சசுரா, வசுபூாணர், சொசசவித்தியா, யக்ஷர், வித்தியாதரர்.

(௭௧) அனுஞை - உத்தரவு. மா - என்னும் பலபொரு ளொரு சொல, சார்புபற்றி வண்டினமேல் நின்றது.

(௭௨) சுறுமதி. மகரமதியாகிய தைமாதம்.

(௭௩) வரம்புறவிராறுதிங்களுநோற்று என்றதற்கு தையாதியா ர்கழி யீறுன பன்னிரண்டு மாதஙகளிலும், பெரும்பகனல்லூண், பட் டினியுற்று மென்றதீறுகிய பனனிரண்டு வகைப்பட்ட வுணவுகளை முறையே யுண்டு தவஞ்செய்து என்பதுபொருள்.

கோலயாழ்த்தெய்வம்பராய்க்கரங்குவித்துக் கொழுஞ்சுடர்ப்பசுங்கதிர்விளக்கம், போலநூற்பொல்லம்பொத்துபொன்னிறத்தபோர்வைநீததவிழ்கடிமுல்லை, மாலைமேல்வீக்கிப்பத்தர்பின்கிடப்பமலர்க்குழலேர்ய்சுவற்கிடத்திச், சேலைநோவிழியாணமாடகந்திரித்துத்தெறித்தனள்பண்ணறிந்திசைப்பாள். (௭௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒளியாலுலகீன்றுயிரனைத்துமீன்போற்செவ்வியுறநோக்கி
யளியால்வளர்க்குமங்கயறகணன்னேகன்னியன்னமே
யளியாலிமவானறிருமகளாயாவியன்னமயில்பூவை
தெளியாமழலைக்கிளிவுளர்த்துவிளையாட்டயருஞ்செயலென்னே. ()

அண்டக்குவைவெண்மணற்சிறுசோறுகதெத்தனியேவிளையாடுங்
கொண்டற்கோதாய்படியெழுதலாகாவுருவக்கோகிலமே
கொண்டற்குடுமியிமயவரையருவிகொழிகருங்குளிமுததால்
வணடற்குதலைமகளிரொடும்விளையாட்டயரும்வனப்பென்னே. (௭௭)

வேதமுடிமேலானந்தவுருவாயநிறைந்துவிளையாடு
மாதரரசேமுததநகைமானேயிமயமடமயிலே
மாதரிமவானறேவிமணிவடந்தோயமாபுந்தடநதோளும்
பாதமலசேப்புறமிதிததுவிளையாட்டயருமபரிசெனனே. (௭௮)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

யாழியன்மொழியாலிவ்வழிபாடியேதிருளாகமெய்புள்ளத், தாழியவனபினவலைப்படுகருணையங்கயறகண்மடமானோர், சூழியநுழைமெல்லிளங்குழற்குதலைத தொண்டைவாயகவையுமனறெய்தி, வாழிளங்குழவி பாகியாலயத்துவநதுநின்றுள்வரங்கொடுப்பாள். (௭௯)

---

(௭௫) கோலம் - அழகு - சித்திரம். பொல்லம் - தையல். பொத்து - தைத்து. போர்வை - உறை. சுவல - பிடரி. மாடகம் - முறுக்காணி.

(௭௭) அண்டக்குவை - அண்டகோடிகளின் கூட்டம். கொண்டல்-மேகம். படி-ஒப்பு - உலகம். வண்டல்-மகளிர்விளையாட்டு. இமவான்தேவி - பாவதராஜபத்னியானமேனை. சேப்பு - செவப்பு.

(௭௯) யாழியல் - வீணையினிசை. சூழியம - உச்சிக்கொணடை. தொண்டை - கொவ்வைக்கனி. அகவை - வயது.

இறைஞ்சியஞ்சலித்தாடனையெம்மன்னையாதுவேண்டினையெனமென்று, நிறைநதபேரன்புநின்னடிப்போதினீஙகலாநிலைமைதந்தருளென், றறைந்தனளின்னும்வேணடுவதேதெனறருளவிம் மகவுருவாகிச், சிறந்துவநதென்பாலருள்சுரநதிருககத திருவுளஞ்செய்யெனப்பணிந்தாள். (அ0)

சிவபரம்பரையுமதற்குநேர்ந்தருள்வாடென்னவர்மன்னனும்மலயத், துவசனெனறொருவன்வருமவன்கற்பின் றுணைவியாயவருதியபபோதுன், றவமகவாகவருவலெனறன்புதநதனள்வநதவாறிதுவென்றுவமையில்பொதியத்தமிழ்முனிமுனிவாக கோதினனுள்ளவாறுணாந்தார். (அக)

நான்காவது
தடாதகைப்பிராட்டியாாதிருவவதாரப்படலம்-முற்றிற்று.
ஆக படலம் - கந - ககு திருவிருததம - ருகூ அ.

உ
ஐந்தாவது
திருமணப்படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருததம.

தரைபுகழ்தென்னன்செலவததடாதகைப்பிராட்டிதானே
திரைசெய்நீருலகங்காத்தசெயல்சிறிதுரைத்தேனறெய்வ
விரைசெய்பூங்கோதைமாதைவிடையவன்மணந்துபாராண
டரசுசெய்திருந்ததோற்றமறிநதவாறியமபலுற்றேன். (க)

காயிரும்பரிதிபபுத்தேள்கலியிருமிப்பச்சோதி
பாயிருங்குடைவெணடிங்கட்படரொளிநீழல்செய்ய
மாயிரும்புவனமெல்லாமநுமுறையுலகமீன்ற
தாயிளங்குமரியாகிததனியரசிருககுநாளில். (உ)

மருங்குதேய்ந்தொளிப்பச்செம்பொன்வனமுலையிறுமாப்பெய்தக
கருங்குழறகற்றைபானுட்கங்குலவெளிறுசெய்ய
விரங்குநல்யாழ்மென்றீஞ்சொலின்னகையெம்பிராட்டிக்
கருங்கடிமன்றலசெய்யுஞ்செவ்விவந்தடுத்ததாக. (ங)

(அக) சிவபரம்பரை - சிவசததியாகிய மீனுட்சியம்மை.
(ங) பானுட்கங்குல் - நடுராத்திரி. செவ்வி - பருவம். கடிமனறல் - விவாகமுகூாத்தம.

பனிதருமதிக்கொம்பன்னபாவையைப்பயந்தாணோக்கிக்
குனிதரநிறையப்பூத்தகொம்பனாய்க்கின்னங்கனனி
கனிதருசெவ்விதநாயுநகடிமணப்பேறின்றென்றாத்
துனிதருநீரளாகிசசொல்லினாளசொல்லககேட்டாள். (ச)

அன்னைநீநினைத்தவெண்ணமாமபொழுதாகும்வேறு
பின்னைநீயிரங்கல்யானபோய்ததிசைகளும்பெருநீர்வைப்பு
மென்னதுகொற்றநாட்டிமீள்வலிங்கிருததியென்றுப்
பொானனவிாமலாக்கொம்பன்றாள்பொருககெனவெழுந்துபோந்தாள்

தேம்பரிகோதைமாதின்றிருவுளச்செய்திநோக்கி
யாம்பரிசுணர்ந்தவேந்தரமைச்சரும்பிறரும்போந்தார்
வாம்பரிகடாவித்திணடேர்வலவனுநகொணர்ந்தான்வையந்
தாம்பரிவகலவந்தாளேறினாள்சங்கமாாபப. (சூ)

ஆர்த்தனதடாரிபேரியார்ததணமுருடுமொந்தை
யார்த்தனவுடுக்கைதக்கையார்ததனபடகம்பம்பை
யார்த்தனமுழவந்தட்டையார்த்தனசின்னநதாரை
யாாததனகாளந்தாளமார்த்தனதிசைகளெங்கும். (எ)

வீங்கியகொங்கையார்ததகச்சினாவிழிபோற்றைப்ப
வாங்கியசிலையேறிட்டகணையினர்வட்டத்தோல்வா
டாங்கியகையர்வைவேற்றளிாக்கையர்பிணாதெய்வம்போ
லோங்கியவாயத்தாருமேறினாருடனததிண்டேர். (அ)

கிடைப்பனவுருளாற்பாராகணைபொதலத்தினெல்லை
யடைப்பனபரந்ததட்டாலடையவான்றிசைகளெட்டு
முடைப்பனவண்டமுட்டியொற்றிவான்கங்கைநீரைத்
துடைப்பனகொடியாற்சாரிசுற்றுவபொற்றிண்டேர்கள். (கூ)

(ச) துனி - துன்பம். நீர்மை - குணம். அது - ஈறுகெட்டு நீ
ரெனநின்றது. செவ்வித்து என்பதில், து-பகுதிப்பொருள்விகுதி.

(ரு) இரங்கல் - எதிர்மறைப்பொருளில்வந்த வியங்கோள்வினை
முற்று. கொற்றம் - வெற்றி.

(சூ) கடாவி-செலுததி. பரிவு - துன்பம்.

(எ) மொந்தை, படகம, ஒருகட்பறைகள. தட்டை - கற்கடிப்
பறை.

(அ) பிணா - பெண். வட்டததோல் - கேடகம். ஆயம் - மகளிர்
கூட்டம்.

(கூ) சுற்றுவ,கிடைப்பன,இவ்விரண்டும் வினைமுற்றெச்சங்கள்

செருவின்மாதண்டந தாங்கிச்செல்லும்வெங்கூற்றமென்ன
வருவிமாமதநீகாலவரததவெங்குருதிக்கோட்டாற்
கருவிவான்வயிறுகிண்டுகவிழுநீர்வாயங்காந்து
பருகிமால்வரைபோற்செலவபரூஉப்பெருந்தடக்கையானை. (க0)

ஒலியவார்திரையினனனவொழுங்கினயோகமாக்கள்
வலியகாலடக்கிச்செலலுமனமெனககதியிற்செல்வ
கலியநீர்ஞாலங்காப்பானகடையுகமுடிவிற்றோற்றம்
பொலியும்வாம்புரவியொன்றேபோல்வனபுரவிவெள்ளம். (கக)

காலினுங்கடிதுசெல்லுஞ்செலவினர்கடுங்கட்கூற்ற
மேலினுமிகையுண்டாயின்வெகுணடுவென்கண்டுமீளும்
பாலினாபகுவாய்நாகப்பல்லினும்பில்குமால
வேலினர்வீயாவெனறிவீககியகழற்காலவீரர். (கஉ)

எணபுதைத்தெழுந்தவீரரிவுளிதேர்யானைவெள்ள
மண்புதைத்தனபதாகைமாலைவெண்கவிகைபீலி
விண்புதைத்தனநுண்ணேரிவெயில்விபெரிதிப்புத்தேள்
கண்புதைத்தனபேரோதைகடலொலிபுதைத்ததன்றே. (கந)

தேரொலிகலினப்பாய்மான்செலவொலிகொலைவெண்கோட்டுக்
காரொலிவீரரார்க்குங்கனையொலிபுனைதார்க்குஞ்சி
வாரொலிகழற்காற்செங்கண்மள்ளர்வன்றிண்டோள்கொட்டும்
பேரொலியண்டமெல்லாம்பிளந்திடப்பெருததன்றே. (கச)

பரந்தெழுபூழிபோர்ப்பப்பகலவன்மறைந்துமுந்நீர்
கரந்தவனபோன்றுகைக்கங்குல்வநதிறுததடேய்ப்பச்
சுரந்திருணிறையமுத்தின்சோதிவெண்குடையுமவேந்தர்
நிரந்தபூண்வயிரவாளுநிறைநிலாவெறிக்குமன்றே. (கரு)

(கக) கால - காற்று கலி - ஓசை. கலியுகமுடிவிற் றோற்றம் பொலியும்வாம்புரவி என்றது-கற்கி அவதாரததை.

(கஉ) வெந் - புறமுதுகு. பில்கும்-சிந்தும் வீக்கல்-கட்டல்.

(கந) இவுளி - குதிரை. பீலி - மயிற்குஞ்சம். பதாகை-கொடி. புத்தேள் - தேவன்.

(கச) கலினம் - கடிவாளம். மள்ளர் - வீரர். முந்நீர் - படைதத லும், காத்தலும், அழித்தலுமாகிய, மூன்று தன்மையையுடையது என்பபணபுத்தொகை நிலைகளததுப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலையாய்க், கடலுககுக் காரணக்குறியாயவநத பரியாயப்பெயர். ஆற்று நீர், ஊற்றுநீர், வேற்றுநீர் என மூன்றுநீரையுடையது எனவும் பொருள்படும்.

தேர்நிறைகலனாய்ச்செல்லப்பரிநிரைதிரையாய்த்துள்ள
வாரமுரசொலியாய்க்கல்லவாட்கலன்மீனாய்க்கொட்பத்
தார்நிரைகவரிககாடுநுரைகளாயத்ததும்பவேழங்
கார்நிரையாகத்தானைககடல்வழிக்கொண்டதன்றே. (௧௬)

கள்ளவிழ்கோதைமாதரொடுத்தெறிகவரிக்காடு
துள்ளவந்தணாவாயாசியொருபுறந்துவன்றியார்ப்பத்
தௌவிளியமுதகீதமொருபுறநதிரணடுவிமம
வள்ளைவார்குழையெம்மனைமணிததிண்டேர்நடநததன்றே. (௧௭)

மீனவன்கொடியுங்கானவெம்புலிக்கொடியுஞ்செம்பொன்
மானவிற்கொடியும்வண்ணமயிற்றழைக்காடுநதோட்டுப்
பானலங்கருங்கட்செவ்வாய்வெணணகைப்பசுந்தோணிம்பத்
தேனலம்பலங்கல்வேயந்தசெல்விதோமருங்கிற்செல்ல. (௧௮)

மறைபலமுகங்கொண்டேத்திவாய்தடுமாறியெய்ப்ப
நிறைபரம்பரைநீயெங்கணிருபர்கோன்மகளாய்வைய
முறைசெய்துமாசுதீர்ப்பாயடியனேன்முகததுமாசுங்
குறையெனநிழற்றுந்திங்கட்கொள்கைபோற்கவிகைகாப்ப. (௧௯)

அங்கயனே[illegible]மான்றோக்கணித்தொருதடந்தேரூர்ந்து
வெஙகதிராவியாழச்சூழ்ச்சிமேம்படுசெமதியென்போ
ணங்கைதன்குறிப்புநோக்கிநாற்பெரும்படையுஞ்செல்லச்
செங்கையிற்பிரம்புநீட்டிச்சேவகனுசெலுத்திச்செல்வான். (௨௦)

அலகினாற்கருவிசசேனையாழ்கடலனைத்துந்தன்போன்
மலர்தலையுலகமன்றிமகபதியுலகமாதி
யுலகமும்பிறவுஞ்செல்லவுலப்பிலாவலியதாக்கித்
திலகவாணுதலாண்மன்னர்திருவெலாங்கவரச்செல்வாள். (௨௧)

கயபதியாதியாயவடபுலக்காவல்வேந்தர்
புயவலியடங்கவென்றுபுழைக்கைமான்புரவிமான்றேர்
பயன்மதிநுதல்வேலுணகட்பாவையராயமோடு
நயமலிதிறையுங்கொண்டுதிசையின்மேனாட்டமவைத்தாள். (௨௨)

---

(௧௬) கலன் - மரக்கலம். வேழம் - யானை.

(௧௭) கவரி - சாமரை. புலிக்கொடி, சோழனுடையது - விற்கொடி - சேரனுடையது. புலிகொடி - புலி எழுதியகொடி. ஏனைய கொடிகளுக்கு மிவ்வாறேகொள்க.

(௨௧) மகபதி - இந்திரன். உலப்பிலா - கெடுதியில்லாத.

(௨௨) கயம்-யானை, இது கஜம் என்பதன்திரிபு. பயல்- பாதி.

வார்கழல்வலவன்றேரைவலியகாலுதைப்பமுந்நீ
ரூாகலனுப்பத்தூண்டவும்பர்கோனனிகத்தெய்திப்
போர்விளையாடுமுன்னர்ப்புரந்தரன்மிலைந்ததும்பைத்
தார்விழவாற்றல்சிந்தத்தருக்கழிந்தகன்றுபோனான். (உ௩)

இழையிடைநுழையாவண்ணமிடையிறவீங்குகொங்கைக்
குழையிடைநடந்துமீளுங்கொலைக்கணாகுழுவுந்தான
மழைகவிழ்கடாத்துவெள்ளைவாரணமாவுங்கோவுந்
தழைகதிர்மணியுந்தெய்வதருக்களுங்கவர்ந்துமீண்டாள். (உ௪)

கலிநிலைத்துறை.

இவ்வாறுமற்றைத்திசைக்காவலராயாரையும்போய்த்
தெவ்வாண்மைசிந்தச்செருச்செய்துதிறையுங்கைக்கொண
டவ்வாறுவெல்வாளெனமூன்றரணட்டமேருக்
கைவார்சிலையான்கயிலைக்கிரிநோக்கிச்செல்வாள். (உ௫)

சலிக்கும்புரவித்தடந்தேருடைத்தம்பிராட்டி
கலிக்கும்பலதூரியங்கைவரைதெய்வத்திண்டோ
வலிக்கும்பரிமள்ளர்வழங்கொலிவாங்கிநேரோ
யொலிக்கும்படிகிட்டினளூழிதோறோங்குமோங்கல். (உ௬)

வானாகயிலைமலையான்மகடன்னைநீத்துப்
போனாள்வந்தாளென்றருவிக்கட்புனலுகக்கந்நீ
ரானவொலியாலனைவாவென்றழைஇத்தன்றேசு
தானநகையாற்றழீஇயெதிரோற்பச்சென்றாள். (உ௭)

கிட்டிப்பொருப்பைக்கிரியோடுகிரிகடாக்கி
முட்டிப்பொருதாலெனவேழமுழங்கிப்பாயப்
புட்டிற்புறத்தார்மறத்தாகணைபூட்டுவில்லார்
வட்டித்துருமேறெனவார்த்துவளைந்துகொண்டார். (உ௮)

(உ௩) கழல் - வீரகண்டை. கால் - காற்று. அனிகம் - சேனை. தும்பை, போர்செய்தற் கணிந்துவருமாலை. முன்னா - ஆ, பகுதிப் பொருள்விகுதி.

(உ௫) தெவ் ஆண்மை-பகையின்வலிமை. செரு - சண்டை திறை - கப்பம். மூன்றரண் - மூன்றுமதில், எனவே திரிபுரம் எனபது பொருள்.

(உ௮) புட்டில் - அம்பறாத்தூணி. புறம் - முதுகு. மறம் - வீரம். வட்டித்தல் - சபதங்கூறல் - உறுமு - இடி.

ஓடித்திருமாமலைகாவலரும்பரார்க்கு
நாடிப்பணிதறகரிதாகியநந்திபாதங்
கூடிப்பணிந்தித்திறங்கூறலுங்கொற்றவேனந்
தேடிக்கிடையானுளந்தோநதனனந்தியெநதை. (உகூ)

வென்றிக்கணத்தைவிடுத்தான்கனமீதுபெய்த
குன்றிக்கணம்போறசுழலகண்ணழல்கொப்புளிப்பச்
சென்றிக்கனையமொழியாளபெருஞ்சேனையோடு
மொனறிக்கடலுங்கடலுமபொருதொத்ததனறே. (௩௦)

சூலங்கண்மழுப்படைதோமரநேமிபிண்டி
பாலங்கள்கழுக்கடைவாட்படைதண்டநாஞ்சி
லாலஙகவிழ்கின்றவயிற்படைவீசியூழிக்
காலங்கலிக்குஙகடல்போன்றகளமரார்ப்பு. (௩க)

எறிகின்றனவோச்சுவவெய்வனவாதியாகச்
செறிகின்றனபல்படைசெந்நிறப்புணணீர்மூழ்கிப்
பறிகின்றனவும்பிழைகின்றனவும்பட்டுததாககி
முறிகின்றனவுமுயனமுாவினைபபோகமொத்த. (௩உ)

தெரிசிககவநதசிலதேவர்சிறைப்புளூாதி
வெருவிபபறந்தவொழிநதோாவிலஙகூாதிமானங்
கருவிபபடையாற்சிதைபட்டனகாலனூாதி
குருதிப்புனலுக்கதுகொறறவையுண்டதென்ன. (௩௩)

பொருகின்றதுகண்டுவிச்சாதரர்போகம்வீடு
தருகின்றவனைத்தொழவானெறிசாாநதுநேரே

(உகூ) உம்பராா - மேலிடத்திலுள்ளவர். ஏனமென்றது, வராகவடிவங்கொண்ட திருமாலை. (௩௦) கனம் - மேகம். இகுகு-கரும்பு. பொருதது - இடைநிலைபெற்றுவந்த தொழிற்பெயர்.

(௩க) பிண்டிபாலம் - எறியாயுதம். கழுக்கடை - சிறிய ஈட்டி. நாஞ்சில - கலப்பை. களமர் - வீரா.

(௩உ) முபன்முா் வினைப்போகம்என்றது- முற்பிறப்பிற்செய்த நல்வினைக்கீடாகப் போகம் சிலநாள்நிற்றலும், தீவினைககீடாகவரும் நனமை யுடனேகழிதலும் நெறியாதலின்.

(௩௩) விலஙகூர்தி - ஐராவதயானைமுதலிய மிருகவாகனங்கள். ஊாதி, நடத்தப்படும் பொருள் மேனிற்றலால்,செயப்படுபொருளில் வந்த தொழிற்பெயர்.

வருகின்றவர்வேறுவழிக்கொடுபோவரன்புக்
குருகின்றளிரமெல்லடியாரொடுமூற்றமஞ்சா. (௩௪)

திங்கட்படைசெங்கதிரோன்படைசீற்றமேற்ற
வங்கிப்படைதீம்புனலான்படைநாரசிங்க
துங்கப்படைசிம்புளெடும்படைசூறைச்செல்வன்
வெங்கட்படைபன்னகவெம்படைமாறிவிட்டார். (௩௫)

கொட்புற்றமராடுமிக்கொள்கையர்தம்மினந்தி
நட்புற்றவர்கைப்படைதூட்படஞானமூாதநதி
பெட்புற்றருளவருமெங்கள்பிராட்டிவெய்ய
கட்புற்றரவிற்கணைமாரிகடேற்றிநின்றாள். (௩௬)

கையிற்படையற்றனர்கற்படைதொட்டுவீரா
மெய்யிற்படுகெனறுவிடுக்குமுன்வீரக்கன்னி
பொய்யிற்படுநெஞ்சுடையாாதவம்போலமாய
நெய்யிற்படுவச்சிரவேலைநிமிர்த்துவீசி. (௩௭)

துண்டம்படவேதுணித்தக்கணவீரர்தம்மைத்
தண்டங்கொடுதாக்கினள்சாய்நதவர்சாம்பிப்போன
ரண்டங்கள்சராசரம்யாவையுந்தானேயாக்கிக
கொண்டுடைங்குநின்றாளவலிகூறவரம்பிற்றாமோ. (௩௮)

படையற்றுவிமானமும்பற்றறவற்றுச்சுற்றுந்
தொடையற்றிகன்மூண்டெழுதோள்வலியற்றுச்செற்ற
மிடையற்றுவீரநகையற்றடலேறுபோலு
நடையற்றடைவாாநிலைகணடனனந்தியண்ணல். (௩௯)

உடையானடிதாழ்ந்திவையோதலுமோதநீத்தச்
சடையானிளவாணகைசெய்துதருமச்செங்கண்
விடையான்சிலையாணிகல்வென்றிவிளக்குநதெய்வப்
படையானெழுநதானமராடியபாரிற்சென்றான். (௪௦)

---

(௩௪) ஊற்றம் - இடையூறு. போகம்வீடு தருகின்றவனென்றது - இருவினை யொப்புவந்துகூட, போகத்தையும், மலபரிபாகததில் மோட்சத்தையும் தருவோனுதலின்.

(௩௫) சிம்புள - சரபம். சூறை - வாயு. பன்னகம்-பாம்பு.

(௩௬) கொட்புற்று-சுழன்று-இது,கொடுமை என்னும் பணபீறும், ஈற்றயலுகரமுங்கெட்டுப்பெயர்விகுதியேற்றுகொட்பு எனநின்றது. பெட்புஎன்பதற்குப்பகுதி-பேண் என்பதன்விகாரமெனக்கொள்க.

(௩௮) சாய்தல்-புறங்கொடுத்தல். சாம்பி-சோர்ந்து.

(௩௯) இகல்-போர். தொடை-தும்பைமாலை. செற்றம்-கோபம்.

(௪௦) தெய்வப்படை என்றது - பாசுபதாஸ்திரத்தை.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மேவியாகவப்பாரிடைப்பாரிடவீரரையமராடி
யோவிலாவலிகவர்நததுமன்றினியுருத்தெவரொதிர்நதாலுந்
தாவிலாவலிகவரவுமடங்கலின்றனிப்பிணவெனநிற்குந்
தேவியார்திருவுருவமுஞசேவகச்செய்கையுமெதிர்கண்டான், (சக)

ஒற்றைவார்கழறசரணமும்பாமபசைததுடுத்தவெமபுலிததோலுங்
கொற்றவாண்மழுக்கரமும்வெண்ணீறணிகோலமுந் நூன்மார்புங்
கற்றைவேணியுந் தன்னையேநோககியகருணைசெயதிருநோககும்
பெற்றதன்வலப்பாதியைத்தடாதகைப்பிராட்டியுமெதிர்கண்டாள். ()

கண்டவெல்லையிலொருமுலைமறைந்ததுகருத்திஞண்மடனச்சங்
கொண்டமைந்திடக்குனிதரமலர்ந்த பூங்கொம்பர்போலொசிந்தொல்
கிப்,பண்டையன்புவநதிறைகொளக்கருங்குழற்பாரமும்பிடர்தாழக
கெண்டையுண்கணும்புறவடிநோக்கமண்கிளைத்துமின்னெனநின்றாள்

நின்றமென்கொடிக்ககல்விசும்பிடையரணிகழ்த்தியதிருமாற்ற
மன்றநிந்தமூதறிவனுஞ்சுமதிசீறடிபணிந்தனனுயிக்
கொன்றையஞ்சடைகருழகனேநின்மணக்குழகனென்றனுமன்பு
துன்றநின்றவட்பார்த்தருட்சிவபரஞ்சோதிமற்றிதுகூறும். (சச)

என்றுதொட்டுநீதிசையின்மேற்சயங்குறித்தெழுந்துபோந்தனையாமு
மன்றுதொட்டுநம்மதுரைவிட்டுனைவிடாதடுததுவந்தனமுனனைத்
தொனறுதொட்டநான்மறையுரைவழிவருசோமவாரத்தோரை
நன்றுதொட்டநாண்மணஞ்செயவருதுநின்னகர்க்குநீயேகென்றான்.()

என்றநாதன்மேலன்பையுமுயிரையுமிருத்தியாயஞ்சுழக
குன்றமன்னதோமேற்கொடுதூரியங்குரைகடலெனவார்ப்ப
நின்றதெய்வமால்வரைகளுமபுண்ணியநீத்தமுநீத்தேகி
மன்றன்மாமதுராபுரியடைந்தனணமதிக்குலவிளக்கன்னாள். (சசு)

(சக) ஆகவப்பார் - யுத்தபூமி. பாரிடம் - பூதகணம. உருத்து-கோபித்து. பிணமடங்கல் - பெணசிங்கம்.

(சங) ஒல்கி - துவண்டு.

(சச) மாற்றம் - உரை. குழகன் - பேரழகுடையவன்.

(சரு) ஓரை நனறுதொட்டநாள் - நல்லமுகூர்த்தங்கூடிய காலத்தில். உனைவிடா தடுத்துவந்தன மென்றது-சத்தனுயுள்ள தனக்குத் தாதான்மிய சத்தியாய்நிற்றலை.

(சசு) புண்ணியநீத்தம் - புண்ணியநதி.

மங்கைநாயகிமங்கலமெதிர்கொளவந்துவாணிழிசெல்வம்
பொங்குமாளிகைபுகுந்தனளாகமேற்புதுமணத்திறநீட்டி
யெங்குமோலையுய்த்தமைச்சாமங்கலவினைக்கியைவனவமைக்கின்று
ரங்கணமாநகரெங்கணுங்கடிமுரசானைமேலறைவித்தார். (சஎ)

மேற்படி-வேறு.

கன்னிதன்மணமுரசறைதலுங்கடிநகருறைபவர்களைகெடத்
துன்னியவுவகையர்கடவுளைத்தொழுகையருடலமுகிழ்ப்பெழப்
பன்னியதுதியினரியலெழின்மகளிரையழகுசெயபரிசென [வார
வின்னியலெழிலவளநகரொலாஞ்செயல் வினையணிபெறவெழில்செய

கோதையொடும்பரிசந்தனக்குப்பைகளைந்தனாவீசுவார்
சீதளமென்பனிநீரகயேசசிந்தினபூழியடக்குவார
மாதருமைந்தருமிறைமகண்மன்றலமகிழ்ச்சிமயக்கினற்
காதணிகுழைதொடிகண்டிகைகழல்வனதெரிகிலர்தொழில்செய்வார்.

மங்கலமென்றெனவினவுவார்வருமதிநாளெனவுரைசெய்வார்
தங்களையொல்லைதழீஇகொள்வார்தாங்கருமோகைதலைக்கொள்வார்
திங்களினெல்லையுமாறுநாளாறுகமென்றுசெலுத்துவார்
நங்கையருங்கடிகாணவோதுடித்தனதோள்கணமக்கென்பார். (ரு0)

பித்திகைவெள்ளைபுதுக்குவார்பெட்புறுவார்களெம்பெட்புறச்
சித்திரபந்திநிறுத்துவார்தெற்றிகள்குங்குமநீவுவார்
வித்தியபாலிகைமென்றழைவிரிதலைநீர்நிறைபொற்குடம்
பத்தியின்வேதிநிரப்புவார்தோரணம்வாயில்பரப்புவார். (ருக)

நீளிடைமணிமறுகெங்கணுநெடுநடைக்காவணநாட்டுவார்
பாளைகொள்கமுகுசுவைக்கழைபழுககுலைவாழையொழுககுவார்
கோளிறைகொண்டெனவாடிகள்கோததணிவாரமிசைகொடிநிரை
வாளரியெழுபரியடிபடமதத்திகைநிரையெனவைப்பரால (ருஉ)

(சஅ) கடி - காவல். முகிழ்ப்பு - புளகம்.

(சகூ) கோதை - பூமாலை. பூழி - புழுதி.

(ருக) பித்திகை - சுவர்த்தலம். பெட்புறுவாரொன்றது, ஈண்டு, யாவராலும் விரும்பப்பட்ட சிற்பநூல் வல்லோரை. பெட்பு-ஆசை. தெற்றி - திண்ணை. வேதி - மேடை.

(ருஉ) மறுகு - வீதி. காவணம் - நடைப்பந்தல். கோள் - நவக்கிரகம். அரி - சூரியன்.

பூவொடுதண்பனிசிந்துவார்பொரியொடுபொற்சுண்ணம்வீசுவார்
பாவைவிளக்குநிறுத்துவார்பைந்தொடைபந்தரினூற்றுவா
ராவணமெனனவயிரப்புறவணிமறுகெங்கணுமரதனக்
கோவையுமரகதமாலையுங்கோப்பமையாரமுந்தூக்குவார், (ருங)

அடுகரிசிந்துரமப்புவாரழன்மணியோடைமிலைச்சுவார்
கடுநடையிவுளிகழுத்தணிகாலணிகலனைதிருத்துவார்
சுடாவிடுதோபரிபூட்டுவார்தொடையொடுகேவரிகடேக்குவார்
வடுவறுபொற்கலநவமணிமங்கலதீபமியற்றுவார். (ருச)

பழையனகலனைவெறுப்பரார்புதியனபணிகள்பரிப்பரார்
குழைபனிநீரளைகுங்குமங்குவிமுலைபுதைபடமெழுகுவார்
மெழுகியவீரம்புலாததுவாரவிரைபடுகலவைகளப்புவா
ரழகியகண்ணடிநோக்குவார்மைந்தரையாகுலமாக்குவார். (ருரு)

அஞ்சனம்வேல்விழிதீட்டுவாராடவர்மார்பிடைநாட்டுவார்
பஞ்சுகள்பாதமிருத்துவார்பரிபுரமீதுதிருத்துவார்
வஞ்சியாதேறலருந்துவார்மருங்குறளாடவருந்துவார்
கொஞ்சியகனிமொழிகழறுவார் குழுவொடுகுரவைகள்குழறுவார். (ருசா)

கின்னரமிதுனமெனச்செல்வார்கிளைகெழுபாணொடுவிறலியா
கன்னியரரசைவணங்குவார்கடிமணமெய்துகளிப்பின்
லின்னிசையாழொடுபாடுவார்நந்தனதுகிலவிரிததேந்துவார்
சென்னியின்மீதுகொண்டாடுவார்தேறலையுண்டுசெருக்குவார் (ருஎ)

மன்னவர்மகளிருமறையவாமகளிருமவநதுபொன்மாலையைத
துன்னினர்சோபனமவினவுவார்தோகைதன்மணவணிநோக்குவார்
கன்னிதனேவலர்வீசியகாசறைகர்ப்புரவாசமென் [ல்.
பொன்னறுங்கலவையின்மெய்யெலாம்புதைபடவளனெடும்போவரா

(ருங) சுண்ணம் - சுணமென இடைகுறைந்துநின்றது பாவை விளக்கு - பிரதமைகளேந்தும் விளக்கு. கோப்பு-கோர்வை.

(ருச) ஓடை - பட்டம். கலன் - சேணம்.

(ருரு) ஆகுலம-வருத்தம அப்புவார்,வினைமுற்றுஎச்சமாய்நின்றது.

(ருசா) பரிபுரம் - சிலம்பு. தேறல்-மது.குரவைபாடலாவது-" குரவையென்பதெழுவர்மங்கையா, செந்நிலைமண்டலக்கடக்கை கோத்துத்,தந்நிலைகொட்பநின்றுடலாகும்" எனவருஞ்சூத்திரத்தாலுணர்க.

(ருஎ) விறலியர்-பாடற்பெண்கள். கின்னரமிதுனம்-கின்னரம், மிதுனம், என்னும் பட்சிகள். கிளை - வீணையினரம்பு - சுற்றம்.

(ருஅ) காசறை - மயிர்ச்சாந்து.

அங்கனகஞ்செய்தசும்பினவாடைபொதிந்தனதோடவிழ்
தொங்கல்வளைந்தனமங்கையர்துள்ளியகவரியினுள்ளன
கங்கையுமவாணியும்யமுனையுங்காவிரியும்பலதுறைதொறு
மங்கலதூரியமார்ப்பனமதமலைமேலனவருவன. (ருகூ)

அங்கவாமனைதொறுமணவினையணுகியதுழனியொனமறைப்
புங்கவரினிதுணவறுசுவைப்போனகமடுவினைபுரிகுவா
ரிங்கவெனபலியடிகளுக்கெனயதிகளையெதிர்பணிகுவார
சங்கரனடியரையெதிர்கொள்வார்சபரியைவிதிமுறைபுரிகுவார். (சு0)

இன்னணநகர்செயலணிசெயவிணையிலிமணமகன்மணவினைக்
கன்னியுமனையவளெனனினிககடிநகாசெயுமெழிலவளனையா
மென்னவரியநகர்செயலெழிலிணையெனவுணாசெய்வதெவனிதன்
முன்னிறைமகடமாமணவணிமண்டபவினைசெயுமுறைறசொல்வாம். ()

மேற்படி - வேறு.

கருவிவான்முகிலூர்தியைப்பொருதநாட்கலமதிமருமாட்டி
செருவிலவாங்கியவிமானமாலைகளெனதெய்வதவரையெலலா
மருவியநகர்வைகியதம்மிறைமடமகடனைக்காண்பான்
றுருவினெறனநட்டனரொட்டிவான்றொடுநிலைநெடுநெதோகள். (சுஉ)

பளிக்கினேழுயர்களிறுசெய்தமைத்தபொற்படியதுபசுஞ்சோதி
தெளிக்குநீலத்திருளிகணிரைமணித்தெற்றியதுற்றோசாய்
வெளிகருளாடியவோவியப்பாவைபோனமிளிாபளிங்காற்சோதி
தளிர்க்கும்பித்தியதிடையிடைமரகதச்சாளரத்ததுமாதோ. (சுரு)

பல்லுருச்செய்தபவளக்காலாயிரம்படைத்ததிநதிரநீலக்
கல்லுருததலைப்போதியதாடகக்கவின்கொளுததரமேல
தல்லுருக்கியசெம்மணித்துலாத்ததாலமுதுடற்பசுநதிங்கள
விலலுருககுகன்மாடமதாகியவேள்விமணடபஞ்செய்தார். (சுசு)

(ருகூ) தசும்பு - குடம். மதமலை - மதத்தையுடையயானை.

(சு0) துழனி - ஓசை. பலி - பிக்ஷை, சபரியை - பூசை.

(சுஉ) முகிலூர்தி - இந்திரன். நெடுநெதோன்றது - நிலைத்தேரை.

(சுரு) எழுயர்களிறு என்றது-எழுமுழமுயர்ந்த அரசயானையை.

(சுசு) போதியது - போதிகைகளையுடையது. போதிகை - குறுந்தறி. வில் - கிரணம், துலாம் - சிறுகுமிழ். உருககு-காலங்காநத பெயரொச்சமாதலால், கல்மாடம் என்னும் எல்லைப்பொருள் கொண்டது. கல்மாடம்-சந்திரகாநதக்கல்லால்செய்த மேனிலை.

முத்திற்பாளைசெய்தவிர்மரகதத்தினான்மொய்த்தபாசிலைதுப்பின்
கொத்திற்றீம்பழம்வெண்பொனாற்கோழரைகுயினறபூகமுந்துப்பின்
ஞெத்திற்றூங்குபூச்செம்பொனாற்பழுக்குலை தூக்கிப்பொன்னாற்றண்
டு, வைத்துப்பாசொளிமரகதநெட்டிலைவாழையுநிரைவித்தார். (௬௫)

பித்திமாதவிசண்பகம்பாதிரிபிறவுமண்டபஞ்சூழப், பத்தியாவளர்த்தளிகள்வாய்திறந்துபண்பாடவின்மதுக்காலத், தததியாய்மணங்கவர்நதுசாளரந்தொறுந்தவழ்ந்தொழுகிளந்தென்ற,நித்தியாநிற்குமதுத்துளிதெளித்திடச்செய்தனருய்யானம. (௬௬)

வேள்விச்சாலையும்வேதியுங்குண்டமுமேகலையொடுதொன்னூற், கேள்விச்சார்பினாற்கண்டுகணணடிவிடைகிளர்சுடர்சிவேற்ச, நீள்விற் சாமரம்வலம்புரிசுவத்திகநிரைகுடமெனவெட்டு, வாள்விட்டோங்கு மங்கலத்தொழில்செய்பொறிவகையினானிருமித்தார். (௬௭)

மணங்கொள்சாந்தொடு குங்குமப்போதளாய் மான்மதம்பனிநீர தோயத், திணங்குசேறுசெய்திருநிலநதடவிவானிரவிமண்டலநாண ப, பணங்கொணாகமாமணிவிளககிருகையும்பாவைகளெடுதேந்தக, கணநகொடாரகையெனநவமணிகுயிலகம்பலம்விதானித்தா. (௬௮)

செம்பொற்கோயினமுன்சேண்டொடுகோவணந் திசையெலாம விழுங்கச்செய், தமபொற்பாலிகைப்பாண்டில்வாயமுளைதெளிதசம்பு யத்தவனாதி, யும்பர்க்கேற்றபொற்கம்பலமேல்விரித்துள்ளுறத்தவிசிட் டுத, தும்பைத்தாழ்சடையான்றமாக்காதனஞ்சூழவிட்டதனாப்பண். ()

கற்பகநதருவயிரவாளரிப்பிடர்கதுவப்பொற்குறடேற்றி
யெற்படுந்துகிராற்குடஞ்சதுரமாவியற்றியவெருத்தத்தூண்
விற்படும்பளிகருத்தரநதுப்பினால்விடங்கமேனிலமூன்றாப்
பொற்பநூல்வழிவிமானம்பன்மணிகளாற்பொலியச்செய்துள்ளாக. ()

---

(௬௫) துப்பு-பவளம். கோழ்-வழவழப்பு. தொத்து-கொத்து. தூக்கி,வைதது, எனவேறு பலவடுக்கியவினையெச்சங்கள், இசையெசசமாய்நின்ற அமைத்தஎன்னும பெயரெசசதின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன.

(௬௬) பிதநி - சிறுசண்பகம் - மாதவி-குருக்கத்தி. தத்தல்-செல்லல். உய்யானம - பூந்தோட்டம். உத்தியானமென்பது உய்யானமென நின்றது, இடைககுறை.பித்தி - கடைககுறை-பிததிகை.

(௬௭) மேகலை - ஓமகுண்டத்தின் வரம்புகள்.

(௬௮) தாரகை - நட்சத்திரம.

(௬௯) பாண்டில் - வட்டவடிவு. நாப்பண் - நடு.

(௭0) அரி - சிங்கம். விடங்கம் - கொடுங்கை. நூல்-சிற்பநூல்.

அங்கமாறுமேகால்களாய்முதலெழுத்தம்பொற்பீடிகையாகித்
துங்கநான்மறைநூல்களேநித்திலந்தொடுத்தசைதாம்பாகி
யெங்கணுயகனெம்பெருமாட்டியோடிருப்பதற்குருககொண்டு
தங்கிறுலெனநவமணிகுயின்றபொற்றவிசதுசமைததிட்டார். (எக)

புரந்தரன்றருகற்பகம்பொலநதுகில்பூண்முதலியநல்கச்
சுரந்தரும்பெறலமுதமைவகையறுசுவையுணுமுதலாகப்
பரந்ததெய்வவான்பயப்பச்சிநதாமணிபறபலவுஞ்சிநதித்
திரந்துவேண்டுவதரத்தரவீட்டிறுரிந்திரநகர்நாண (எஉ)

தென்னர்சேகரன்றிருமகடிருமணத்திருமுகம்வரவேற்று
மன்னர்வந்தெதிர்தொழுதுகைகக்கொண்டுதமமணிமுடிமிசையேற்றி
யன்னவாசகங்கேட்டனர்கொணாநதவர்க்கருங்கலந்துகினல்கி
முன்னரீர்த்தெழுகளிப்புறமனததினுமுந்தினாவழிகொள்வார்.(எங)

கொங்காசிங்களர்பல்லவர்வில்லவர்கோசலர்பாஞ்சாலர்
வங்கர்சோனகர்சீனர்கள்சாளுவாமாளவர்காம்போச
ரங்கர்மாகதராரியர்நேரியரவந்தியாவைதர்ப்பர்
கங்கர்கொங்கணர்விராடர்கண்மராடாகள்கருநடர்குருநாடர். (எச)

கலிங்கர்சாவகர்கூவிளரொட்டியர்கடாரர்கள்காந்தாரர், குலிங்க
ர்கேகயர்விதேகர்கள்பௌரவர்கொல்லர்கள்கல்யாணர், தெலுங்கர்சூ
ர்ச்சரர்மச்சர்கண் மிலேச்சர்கள்செஞ்சையாமுதலேனைப், புலங்கொ
ண்மன்னருந்துறைதொறுமிடைந்துபாபுதைபடவருகின்றார் (எரு)

இத்தகைப்பலதேயமன்னவர்களுமெண்ணிடம்பெறுநீண்டிப்
பைத்தவாழிபோனிலமகணமுதுகிறப்பரந்ததானையராகித்
தத்தநாட்டுளபலவகைவளனொடுநதழீஇப்பலநெறிதோறு
மொய்ததுவநதனர்செழியாகோன்றிருமகண்முரசதிர்மணமூதூர். ()

வந்தகாவலருழையர்சென்றுணர்த்தினாவருகெனவருகுய்ப்பச்
சந்தவாளரிப்பிடரணைமீதறந்தழைத்தருள்பழுத்தோங்குங்
கந்தநாண்மலாக்கொம்பினேக்கண்டுகணகளிப்புறமுடித்தாமஞ்
சிந்தவீழ்ந்தருள்சுரநதிடததொழுதுபோய்த்திருந்துதம்மிடம்புக்கார்.

(எக) அங்கம் - வேதாங்கங்கள் முதலெழுத்து - பிரணவம். த
விசது - அது பகுதிப்பொருள் விகுதி.

(எஉ) ஐவகையுணவாவன - உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பருக
ல், உரிஞ்சல். தெய்வ ஆன்-காமதேனு.

(எரு) துறை - வழி. (எசு) நெறி - மார்க்கம்.

வரைவளங்களும்புறவினில்வளங்களுமருதத்தண்பணைவேலித்
தரைவளஙகளுஞ்சலதிவாய்நடைககலந்தருவளங்களுமீண்டி
யுரைவரமபறமங்கலம்பொலிந்ததிவ்வூரினினால்வேதக்
கரைகடநதவன்றிருமணஞ்செயவருகாட்சியைப்பகாகின்றேன் (எஅ)

ஏகநாயகிமீண்டபின்ஞாட்பிகந்திரசிதகிரியெய்தி
நாகநாயகமணியணிசுந்தரநாயகனுயிர்ககெல்லாம்
போகநாயகனாகியபோகமபுரிபுணாப்பறிந்தருணந்தி
மாகநாயகன்மாலயனுருத்திரர்வரவின்மேன்மனம்வைத்தான். (எகூ)

சங்குகன்னனையாதியகணாதிபர்தமைவிடுத்தனனன்னோர்
செங்கணேற்றவர்மாலயன்முதறபெருந்தேவர்வான்பதமெய்தி
யெங்கணாயகன்றிருமணச்சோபனமியம்பினரதுகேட்டுப்
பொங்குகின்றபேரன்புபின்றள்ளுறப்பொள்ளெனவருகின்றார். (அ0)

அஞ்சுகோடியோசனைபுகைந்திருமடங்கழன்றவர்தமைப்போலீ
ரஞ்சுதீயுருத்திரர்புடையுடுத்தவரழற்கணாற்பூதங்க
ளஞ்சுநூறுருத்திரரண்டத்துச்சியரரியயன்முதற்றேவ
ரஞ்சுமாணையுமாற்றலும்படைத்தவரடுகுறட்படைவீரர். (அக)

(எஅ) புறவு - முல்லை. சலதி - சமுத்திரம.

(எகூ) ஏகம் - ஒப்பின்மை. நாகநாயகன் - ஆதிசேடன். ஞாட்பு யுத்தகளம். இரசிதம் - வெள்ளி. மாகநாயகன் - இந்திரன். மாகம் - வானுலகம.

(அக) இருமடங்கழன்றவொன்றது - கீழண்டகடாகத்தில், கோடியோசனையுள்ள கனகமயமான ஆலயததில், ஆயிரம்யோசனை யுயரமும், இரணடாயிரம்யோசனை அகலமுமுள்ள சிங்காதனததில், தமது திருமேனியில அக்கினிச்சுவாலை பத்துக்கோடியோசனையும், அச்சுவாலையின்புகை ஐநதுகோடி யோசனையுமுடையவராய் வீற்றிருக்கும், காலாக்கினி உருததிரநாயனாரை. தமைப்போலீரைஞ்சுதீ யுருத்திர ரொன்றது-அவரைச்சூழ்ந்து அவர்போன்றிருக்கும், தசவுருத்திரர்களை. புடையுடுத்தவொன்றது - அப்பததுருத்திரர்களுள் ஒவவொருவரையும்பரிவாரமாகச்சூழ்ந்து சேவித்துநிற்கும், ஒவ்வொருகோடியுருத்திரர்களை. நாற்பூதங்களஞ்சுநூறுருததிரரணடததுச்சியர் என்றது - நால்வகைப்பூதங்களும் அணடமுகட்டில் வசிப்பவர்களுமாகிய யாவருமஞ்சததக்க நூறு உருததிராகளை. இவர்கள், அண்டகடாகப்புறம்பிலுள்ள இந்திரதிக்குமுதலிய அஷ்டதிக்குகளிலும் ஒவ்வொருதிககுக்குப் பதின்மராகவும், அணடகடாக வோட்டுக்குககீழுள்ள விஷ்ணுதிக்கிற் பதின்மரும், அண்டகடாகத்தின்மேலுள்ள பிரமதிக்கில் பதின்மருமாக வசிப்பாகள். ஆணை - ஆக்கினை. ஆற்றல் - வல்லமை - குறட்படை - பூதப்படை.

புத்திபட்டகர்நாலிருகோடிமேற்புகப்பெய்தநரகங்கள்.
பத்திரட்டியுங்காபபவாபாரிடப்படையுடைக்கூர்மாண்டர்
சத்தியச்சிவபரஞ்சுடருதவியசதவுருத்திரரனொ
ருய்த்தளிததவீரைம்பதுகோடியருருத்திரர்கணநாதர். (அஉ)

பட்டகாரிவாயரவணிபவர்பசுபதியுருத்திரராதி
யட்டமூர்த்திகண்மேருவினவிாசுடராடகர்தோடேந்து
மட்டறுமலர்மகன்செருக்கடங்கிடமயங்கியவிதிதேற்ற
நிட்டையாலவனெற்றியிற்றோன்றியநீலலோகிதநாதர். (அஙு)

(அஉ) புத்தியட்டகர் - பைசாசம், ராட்சசம், யாக்ஷம், காநதர்வம், மாகேந்திரம், சௌமியம, பிராசேஸ்வரம், பிராமம், என்னுமெண்வகைப்பட்ட சூக்குமபுவனங்களி னதிபதிகளாகிய,அனந்தர்,சூக்ஷமா, சிவோத்தமர், ஏகநேததிரர், ஏகருத்திரர், திரிமூர்த்தி, ஸ்ரீகண்டர், சிகண்டி என்னும் அஷ்டவித்யேஸ்வரர்கள். நாலிருகோடிமேற்புகப்பெய்த நரகங்கள் பத்திரட்டி என்பது - அதிபாதகமுதலிய பாவங்களைச்செய்தோர்வசித்தற்கு, இருபத்தெட்டுத்தளங்களாகக் கட்டின நிலைமாடங்களபோல ஒன்றின்மேலொன்றாய், உருத்திரதேவநாயனார் புவனத்திற்குமேலுள்ள இருபத்தெட்டு கோடிநரகங்களை. கூஷ்மாண்டர் என்பது-கூர்மாண்டர் என்றாயிற்று. காப்பவொன்றது, பிரளய காலாக்கினியையும், பிரளயகாலத்துச் சூரியனும்போன்ற திருவுருவமும், கறுத்தமுகமும மழுவேந்திய கரமுமுடைய கூர்மாண்டதேவநாயனாரைப்புடைசூழ்ந்து அவரைப்போலுருவாய்ந்த, அநேக உருத்திரர்களை. கூர்மாண்டராவார் - அந்நரகங்களின் மேற்பாகமாகிய கநகபூமியில் அந்நரகங்களுக்கும் அவற்றைககாப்போருக்கும் அதிபராயுள்ளவர். சத உருத்திரராவார் - மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலைஆகிய ஆறத்துவாககளிலு முறையா யமர்ந்துள்ள நூறு ருத்திரர்கள். ஈரைம்பதுகோடி யுருத்திரர்களென்றது - பிரமாண்டதர உருத்திரர்களுக்கு உள்ளிட்ட நூறுகோடி யுருததிரர்களை.

(அஙு) காரி - விஷம். அட்டமூர்த்திகளாவார் - பவன், சருவன், ஈசானன், பசு,பதி, வீமன், மாதேவன். உருததிரன். ஆடகர்-ஆடகேஸ்வரர். இவர்பாதாளத்துக்கு மேலுள்ள ஆடகேஸ்வரபுவனத்தில் ஆயிரம்யோசனை உயரமுள்ள பொன்மயமான திருக்கோயிலினுள் அசுரரும், நாகரும், அரக்கரும், சேவிக்கவீற்றிருப்பவர். விதி - சிருட்டித்தொழில்.

பாலமேற்றசெந்தழல்விழியுருதத்திராபதியொருபெயர்வாகைச்
சூலமேற்றகங்காளகபாலியர்துரகதநெடுங்காரி
நீலமேற்றபைங்கஞ்சுகப்போர்வையினெடியவர்நிருவாணக்
கோலமேற்றவவொண்மர்ஞாளிப்புறங்கொண்டகேத்திரபாலர். (அச)

செய்யதாமரைக்கண்ணுடைக்கரியவன்செம்மலர்மணிப்பீடத்
தையன்வாசவனாதியெண்டிசைப்புலத்தமரரொண்வசுதேவர்
மையில்கேள்விசாலேழெழுமருத்துகண்மருத்துவரிருவோர்வான்
வெய்யவாளவழங்காறிரண்டருக்கரோரவெணசுடர்மதிசெல்வன்.()

கையுங்கால்களுங்கண்பெற்றுக்கதிபெற்றகம்புலிமுனிச்செல்வன்
பையராமுடிப்பதஞ்சலிபாற்கடல்பருகிமாதவன்சென்னி
செய்யதாள்வைத்தசிறுமுனிகுறுமுனிசிவமுணர்சனகாதி
மெய்யுணர்ச்சியோர்வாமதேவன்சுகன்வியாதனாரதன்மன்னோ. (அசு)

எழுவரன்னையர்சித்தர்விச்சாதரரியக்கர்கின்னரர்வேத
முழுவரம்புணர்முனிவர்யோகியர்மணிமுடிததலைப்பலநாகர்
வழுவில்வான்றவவலியுடைநிருதாவாள்வலியுடையசுரேசர்
குழுவொடுமெபயிலபூதவேதாளரவெங்கூளிகளரமாதர். (அஎ)

(அச) உருதத்திரர்பதினொருவர் என்றது -மாதேவன், அரன், உருத்திரன, சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன, விசையன், வீமதேவன், பவோற்பவன், கபாலி, சௌமியன் என்னு மேகாதசவுருதத்திரர்களை. இவர்கள் பிரமனுக்குமயங்கிய சிருட்டியைத் தேற்றுவித்தற்பொருட்டு ஒவ்வொரு கற்பத்திலும் அவன்நெற்றியிலிருந்து ஒவ்வொருவராகத தோன்றினவர்கள். கங்காளர் - எலும்பைததரித்தவர். கபாலியர் - கபாலத்தையேந்தியவா. காரி - சாத்தன். நிருவாணக்கோலமேற்றவர் எண்மரென்றது - அசிதாங்கதர், குரு, சண்டர், குரோதனர், உன்மத்தர், கபாலி, பீஷணர், சங்கரரென்னும் க்ஷேத்திரபாலரை.

(அரு) வாசவனாதி யெண்டிசைப் புலத்தமரரென்றது - இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானியன். என்னு மஷ்டதிக்குப்பாலகரை. எண்வசுதேவர் என்றது - துருவன், தமன், சோமன், ஆபன், அனிலன், அனலன், பிரத்தியூடன், பிரபாசன், என்னும வசுகணத்தவரை. மருத்துவர்-அஸ்வனிதேவர்கள். ஆறிரண்டருக்கரென்றது - இநதிரன், தாதா, பகன், பூஷன், மித்திரன், வருணன், அரியமான், அருச்சி, விவசுவன், துவட்டா, சவிதா, விஷ்ணுஎன்னுமிவர்களை.

(அசு) சிறுமுனி - உபமந்நியர், குறுமுனி - அகத்தியர்.

ஆண்டிேனுடயனம்பருவந்திங்களாறிரண்டிருபக்க
மீணடுமைம்பொழுதியோகங்கள்கரணங்களிராப்பகலிவற்றேடும்
பூண்டநாழிகைகணமுதற்காலங்கள்பொருகடனதிதிகரு
நீணடமால்வரைதிக்கயமேகமின்னிமிரநதவைம்பெரும்பூதம். (அஅ)

மந்திரம்புவனங்கடத்துவங்கலைவருணங்களபதம்வேதந்
தநதிரம்பலசமயநூல்புறந்தழீஇச்சார்நதநூறருமாதி
முந்திரஙகியசதுராவிதஞசரியையேமுதலியசதுட்பாத
மிந்திரங்குநீர்முடியவரடியவரிச்சியாவெணசித்தி (அகூ)

ஆயிரங்கடலனையவாயப்பரந்தெழுமாயிரமனிகத்து
ளாயிரஙகதிரனையராயுருததிரரநதரத்தவரண்ட
மாயிரநதகாபட்டெனத்துந்துபியாயிரங்கலந்தார்ப்ப
வாயிரஞ்சதகோடியோசனைவழியைக்கணததிடைச்செல்வாா. (கூ0)

சித்தநதேர்முனிவேந்தருந்தேவருஞ்சிவனுருத்தரிததோருந
தத்தநதேர்முதலூர்தியர்வார்திகழ்சநதனமணிகொங்கைக்
கொததநதேமலரக்குழன்மனையாரொடெங்குளிர்விசும்பாறுச்சென்
றத்தந்தேரிடையாள்பஙகனணிவரைக்கணியராய்வருகினறார்- (கூக)

இழிந்தவூர்தியர்பணிநதெழும்யாக்கையரிறைபுகழ்திருநாம,மொழிநத
நாவினர்பொடிப்பெழுமெய்யினர்முகிழ்ததகைமுடியேறக், கழிநதவ
னபினர்கண்முதறபுலங்கட்குந கருணைவானசுவையூறப், பொழிந்த
வானந்ததேனுறைதிருமலைப்புறததுவணடெனமொய்த்தார். (கூஉ)

(அஅ) ஆண்டு - பிரபவாதி யறுபதுவருடங்கள் அயனம - உத்தராயணம், தக்ஷிணாயனம்,பருவம், காரமுதலிய ஆறுபருவங்கள். இருபட்சம்,சுக்கிலபட்சம், கிருஷ்ணபடசம். ஐம்பொழுது-வைகறையாதியைமபொழுதுகள். ஐம்பெருமபூதம-பிரிதிவுமுதலியபஞசபூதங்களா.

(அகூ) மநதிரம் - சத்தகோடிமகாமந்திரங்கள் கலை - நிவர்த்தியாதி பஞ்சகலைகள். வருணஙகள் - ஐம்பததோரக்ஷரஙகள். பதம் - எணபத்தொருபதங்கள். தநதிரம் - இருபதெட்டாகமங்களா. புறந்தழீஇச்சார்ந்தநூல் - புறச்சமயம் புறப்புறச்சமயநூலகள் சதுட்பாதம், சரியையாதிநான்கு ஞானபாதங்கள். எண்சித்தி. அஷ்டமாசித்தி.

(கூ0)ஆயிரம் - அநேகம். அனிகம்-சேனை. கதிர்-சூரியன். அந்தரத்தவர் - தேவர்கள்.

(கூக) சிவனுருத்தரித்தோர் - உருத்திரா. ஆறு - வழி. அததந்தேரிடையாள் - அ-தந்து, எர் - இடையாள், என்பது சொல்வகை. அந்த நூல்போன்ற அழகிய இடையையுடையவள் என்பது பொருள் தந்து - நூல்.

விரவுவானவர்நெருக்கறவொதுக்குவான்வேத்திரப்படையோச்சி
யரவுவார்சடைநந்தியெம்பிரானவ ரணிமணிமுடிதாக்கப்
பரவுதூளியிற்புதைபடுகயிலையம்பருப்பதம்பகலகாலு
மிரவிமண்டலத்தொடுங்குநாளொடுங்கியவிந்துமண்டலமாலும். (௯௩)

வந்தவானவர்புறநிற்பநந்தியெம்வள்ளலங்குள்ளெய்தி
யெந்தைதாள்பணிந்தையவிணையவெலாமீண்டிறுமெனவிண்டித்
தந்திடெனவந்தழைத்துவேத்திரத்தினற்றராதரந்தெரிந்துய்ப்ப
முந்திமுந்திவந்திறைஞ்சினார்சேவடிமுண்டகமுடிசூடி. (௯௪)

தீர்த்தனமுன்பணிந்தேத்துகின்றார்களிற்சிலர்க்குத்தன்றிருவாயின
வார்த்தைநல்கியுஞ்சிலர்க்கருண்முகிழ்நகைவழங்கியுஞ்சிலர்க்குக்கண்
பார்த்துநீண்முடிதுளக்கியுஞ்சிலர்க்கருட்பரிசிறந்தெழுந்தண்டங்
காத்தகண்டனோர்மண்டபத்திடைபுக்குக்கடிமணக்கவின்கொள்வான்

ஆண்டநாயகன்றிருவுளக்குறிப்புணர்ந்தளகைநாயகனுள்ளம்
பூண்டகாதன்மேற்கொண்டெழுமன்புந்தன்புனிதமெய்த்தவப்பேறு
மீண்டவாங்கணைந்தெண்ணிலாமறைகளுமிருவருமுனிவோரு
நீண்டருந்திருமேனியைத்தன்கையாற்றீண்டிமங்கலஞ்செய்வான். (

பூந்துகிற்படாங்கொய்சகத்தானைபின்போக்குகோவணஞ்சாத்தி
யேந்திரட்டைஞாண்பட்டிகையிறுக்கிவண்டினார்க்குநாண்மலர்க்குஞ்
வேய்ந்துகற்பகப்புதுமலர்ச்சிகழிகைமிலைந்துநீறணிமெய்யிற் [சி
சாந்தமான்மதந்தண்பனிநீரளாய்த்தடக்கையானமட்டித்தான். (௯௭)

இரண்டுசெஞ்சுடர்நுழைந்திருந்தாலெனவிணைமணிக்குழைக்காதிற்
சுருண்டதோடுபொற்குண்டலந்திணியிருடுரந்துதோட்புறந்துள்ள
மருண்டதேவரைப்பரமெனமதிப்பவர்மையல்வல்லிருண்மான
விருண்டகண்டமேன்முழுமதிகோத்தெனவிணைத்தகண்டிகைசாத்தி.

(௯௪) முண்டகம் - தாமரை. சூடி - செயவெனெச்சத்திரிபு,

(௯௫) துளக்கியும் - அசைத்தும். அண்டங்காத்த கண்டனென்றது - பலவாயிரகோடி யண்டங்களையும விஷத்தாற் பொன்றாது காத்தருளிய சிவபெருமானை.

(௯௬) இருவர் - பிரமவிஷ்ணுக்கள்.

(௯௭) பட்டிகை - அரைஞாண். குஞ்சி - ஆண்மயிர். சிகழிகை-தொடுத்தமாலை. மிலைந்து - சூடி. மட்டித்து - பூசி.

(௯௮) மருண்டதேவரென்றது - மலமயக்கத்தாற் றாம்பரமென்றுமயங்கிய, பிரமவிஷ்ணுக்களை.

வலங்கிடந் தமுந் நூல்வரையருவியின்வயங்குமார்பிடைச்சென்னித்
தலங்கிடந தவெண் டிங்களூற்றமுதெனத்தரளமாலிகைசாதகி
யிலங்கிடந் தமாலிகைப்பரப்பிடையியைத்திருண்முகம்பிளந் தாரங்
கலங்கிடந தபாற்கடன்முளைத்தெழுமிளங்கதிரொனக்கவின்செய்து. ()

திசைகடந் தநாற்புயங்களிற்பட்டிகைசேர்த்துவாளெறிக்குந்தோ
ணசைகடந தநலலார்மனங்கவர்ந் துயிரநக்கவங்கதஞ்சாத்தி
யசைகடங்கழலுழ்வாரண வுரிவைநீத்தணிகொளுத்தரீயமபெய்
திசைகடந் தமந்திரபவித்திரமெடுதெதழில்விரனுழைவிதது. (௧௦௦)

உடுத்தகோவணமிசைப்பொலந் துகிலசைந் துரகமைநதலைநால
விடுததபோலவெயின்மணிததலைக்கொடுக்குமின் விடவிருபுறந் தூக்கி
தொடுத்ததாபுயந தூக்கிநூபுரங்கழல்சொறபதஙகடந்தனபாக [த
கடுததாளிலிட்டிருநிதிகோமகனருந் தவபபயன பெற்றான். (௧௦௧)

செங்கண்மாலயனிந்திரனமுதற்பெருநதேவாக்கும்யாவர்க்கு
மஙகலந் தருகடைககணுயகனொருமங்கலம்புனைந் தான்போற் [ந்த
சங்கைகொண்டுகும்போதரன்முதுகின்மேற்சரணம்வைத்தெதிர்போ
துங்கமால்விடைமேற்கொடுநடந் தனன்சுரர்கள்பூமழைதூர்த்தார. ()

அந்தரத்தவரந்தரதுந் துபியைந் துமார்த்தனர்சூழ
வநதரக்கருமியக்கருமபூதருமங்கலவியங்கல்லக்
கொந்தலர்க்கருங்குழலரமடநதையர்கொளைவல்விஞ்சையர்தாளந்
தந்தசைத்திடமலர்நதபூங்கொம்பாபோற்சாய்நதசைந்தனராட (௧௦௩

துங்கமாயிரங்கருவியாயிரமலைத்தூங்கிருண்முழைதோறுஞ்
சிங்கமாயிரம்வாய்திறந் தார்த்தெனச்சிரங்களாயிரந்திண்டோ
ளங்கமாயிரமாயிரமுடையவனுயிரமுகந்தோறுஞ்
சங்கமாயிரமாயிரமாயிரந்தடக்கையும்பிடிததூத. (௧௦௪)

(கக) அஙகதம - வாகுவலையம்.

(௧௦௧) பொலம் - பொன். இருநிதிக்கோமகன்-சங்கநிதி, பதும நிதிகளுக்குத் தலைவனாகியகுபேரன. கொடுக்கு-ஓர் ஆபரணம். பதம்- அளவு. இதனைச், "சொற்பதங்கடந்ததொல்லோன்காணக',என்னுந் திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதித் திருவகவலாலுணர்க.

(௧௦௨) கும்போதரன் - கும்பம - உதரன். கும்பம்-குடம் - உத ரன் - வயிற்றை யுடையவன்.

(௧௦௩) கொளை - இசைப்பாட்டு. கொம்பர்-இறுதிநிலைப்போலி.

(௧௦௪) சிரங்களாயிரந் திண்டோளங்க மாயிர மாயிரமுடைய் வனென்றது-ஆயிரஞ்சிரமும், இரண்டாயிரங் கரமுமுடைய பானு கம்பனை.

போக்குமாயவன்புணர்ப்பையுமிருண்மலப் புணர்ப்பையுங்கடந்தெம்
காகருநாயகனருச்சனைவிடாதருட்கதியடைநதுளவாணன் [மைக
றூகருநோபடவாயிரங்கரங்களாற்ருெம்மெனமுகந்தோறுந்
தாக்கவேறுவேறெழுகுடமுழாவொலிதடங்கடலொலிசாய்ப்ப.(க0ரு)

முனிவரஞ்சலிமுகிழ்த்தசெங்கையினாமொழியுமாசியருள்ளங்
கனிவரும்பியவன்பினாபரவவுட்கருத்தொடுவெழிக்கொணடோர்
துனிவருங்கணநாதாகொட்டதிாகரத்துணையினர்மழைபோலப
பனிவருங்கணராடியதாளினர்பாடுநோவினரோதத. (க0சு)

இநதிரன்மணிக்களாஞ்சிகொண்டொருமருங்கெய்தமெல்லிலைவாசந்
தநதிலங்குபொன்னடைப்பைகொண்டீசனோர்சார்வரமருத்துக்கோ
வந்திரங்கொலியாலவட்டம்பணிமாறவாரழறூபந்
தந்துநேரநீர்க்கடவுள்பொற்கோடிகந்தாமரைக்கரந்தூக்க. (க0எ)

நிருதியாடிகொண்டெதிர்வரவடிக்கடிநிதிமுகந்தளகைக்கோன்
கருதியாயிரஞ்சிதறிடத்தண்டிநன்காஞ்சுகர்விலைசெய்யப்
பருதியாயிரம்பஞடவியுரகரும்பன்மணிவிளக்கேந்தச்
சுருதிநாயகன்றிருவடிமுடியின்மேற்சுமநதுபின்புறஞ்செல்ல. (க0அ)

கங்கைகாவிரியாதியநவநதிக்கன்னியர்குளிாதூங்கப்
பொங்குவார்திரைகொழுநதெனக்கவரிகள்புரட்டவெண்பிறைக்கீற் [றுத்
துங்கவாளெயிற்றிருளுடற்குழிவிழிச்சுடரழற்செம்பங்கிச்
சங்கவார்குழைக்குறியகுணடோதரன்றண்மதிக்குடைதாங்க. (க0கூ)

(க0ரு) முகந்தொறும் என்றது, ஆயிரங்கரங்களையுடைய வாணசூரன்முழக்குங்குடமுழாவும், ஆயிரமுகமுடையதாதலின். மாயவன் புணர்ப்பு எனச் சொல்வகைசெய்து, மாயையின் வலியதொடக்கெனப் பொருள்கொள்க.

(க0சு) பனிவருங்கணர் - ஆனந்தபாஷ்பஞ் சொரியுங்கண்களையுடையவர். கணர் - இடைக்குறை.

(க0எ) ஈசன் - அஷ்டதிக்குப் பாலகர்களி லொருவனுகிய வீசானமூர்த்தி. மருத்துக்கோ - வாயுதேவன். அழல் - அக்கினிதேவன். நீர்க்கடவுள் - வருணதேவன்.

(க0அ) தணடி - தண்டாயுதத்தையுடையயமன். காஞ்சுகர்-கஞ்சுகம் பூண்டவா. கஞ்சுகம் - மெய்ச்சட்டை. சுருதிநாயகன் - வேதபுருஷன்.

(க0கூ) செம்பங்கி - செவநதமயிர். பிறைக்கீறு - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

இடிகரும்வானுருமேறுயாநெடுங்கொடியெகினவெண்கொடிஞால
முடிகருமூழிநாளுளாகடுங்காலெனமூசசெறிவிடநாகந
தூடிக்கவாயவிடுமுவணவணகொடிமூதற்சூழ்நதுசேவகளுசெய்யுங்
கொடிகருழாததினுட்கொடியரசாயவிடைகடுகொடிபுடைபெயாந்தாட

கண்ணுதற்பிரான்மருஙகிருகடவுளாகப்புவிடடெனததோனறும
வணணமுத்தலைப்படையெடுதடுதாருகுடவயிறுடைப்பெரும்பூதம்
பண்ணவப்பதினெண்படைக்கலமுநதனயககமாசசேவிப்ப
வண்ணன்முச்சுடர்முளைத்தொருவனைநடநதனையதோர்மருங்கெய்த

பநதநான்மறைப்பொருட்டிரடடெனவடபாடல்செய்தெதிர்புட்ப
தந்தனேத்தவானுயிருணவுருத்தெழுதழலவிடத்தெதிாநோக்கு
மநதமாதியிலானிழல்வடிவமாயாடியினிழல்போல
வநதசுநதரன்சாத்துநீறுமுடுதிருமாலையுமெடுததேந்த. (ககஉ)

அன்னத்தேரினனயன்வலப்பாங்கருமராவலிகவர்சேன, வன்ன த்தேரினன்மாலிடப்பாங்கருமலர்க்கரங்குவிததேத்தப், பொன்னததே மலர்க் கொன்றையான்வெளளியம் பொருப்பொடுமெழீஇப்போந்தா லென்னத்தேரணிமதுரைமாநகர்ப்புறத்தெய்துவானவ்வேலை. (ககங)

மேற்படி-வேறு.

தேவர்கடேவன்வந்தான்செங்கண்மால்விடையான்வந்தான்
மூவாகண்முதல்வன்வந்தான்முக்கணெம்பெருமான்வந்தான்
பூவலரயன்மால்காணுப்பூரணபுராணன்வந்தான்
யாவையுமபடைப்பான்வந்தானென்றுபொற்சின்னமார்ப்ப. (ககச)

(கககா) கண்ணுதறபிரான மருஙகிருகடவுளா கப்புவிட்டென என்றது - சிவபிரானது வலப்பாலிலும், இடப்பாலிலும், பிரமவிஷ் ணுககள் தோன்றினமையை. இதனைக் கூர்மபுராணம், அட்டமூாததி யியலபுரைதத வததியாயத்தில "மைநதினனை யென்வலப்புறத்தின் றனனறிய, பைந்துழாய் முடிவண்ணனையெனதிடப்பாலிற், றந்தளி த்தனனீவிரவெங்கரிமுகன றழலவேற, கநதனேரொனக கருணையினு சசிமோந்துரைப்பான" எனனுஞ செயயுளானுணர்க.

(ககஉ) பந்தம் - வேதவுறுப்புக்களிஞென்று. வான்-தேவர்களை யுணர்த்தலி னிடவாகுபெயர்.

(ககங) சேனம் - கருடன். வனனம் - இது வர்ன்னமென்பதன் றிரிபு. பொன்னததேமலா - சிறநதபொன்னிறம்வாய்ந்த தேன் பொ திந்தகொன்றைமலா. தேரணிமதுரை - அழகியநிலைததேரின்வரிசை யையுடைய மதுரை.

(ககச) பூரணம் - நிறைவு. புராணன் - அறுதிமுத்தச் சித்துரு வினன்.

பெண்ணினுக்கரசிவாயிற்பெருந் தகையமைச்சரோனே
மண்ணினுக்கரசர்சேனைமன்னவாபிறருமீண்டிக்
கணணினுககினியான்றன்னைக்கண்டேதிாகொண்டுதாழ
விண்ணினுக்கரசனூரின்வியத்தருநகரிற்புக்கான். (ககரு)

முகிறவழ்புரிசைமூதூர்முகப்பெருவாயினீந்தி
யகிறவழ்மாடவீதிவலம்படவணைவாளுக
நகிறழைபொலங்கொம்பன்னநன்னகர்மகளிரம்பொற்
றுகிறழைமருங்குலாயததொகைபுறநதழுவச்சூழ்நதாா. (ககசு)

தமிழ்முதற்பதினெண்டேத்துமகளிருந்தாருநாட்டி
னமிழ்தமன்னவருமுல்லையம்புயங்குமுதநீலங்
குமிழ்நறுஙகோங்குகாந்தள்கோழிணரசோகம்வாச
முமிழ்தரமலாந்தநந்தவனமெனவொருங்குமொய்த்தார். (ககஎ)

எம்மைநீர்விடுதிரோயோவெனபபோற்கலையுஞ்சங்கும்
விமமநாண்மடனுமுங்கணெஞ்சுடைவெளியாருக
வும்மைநீதேதாடுமநதோவுளாததனமுளாத்தோமென்று
தமமைநூபுரங்காலபற்றிததடுப்பபோலாாப்பசென்ருர். (ககஅ)

கடியவிழ்கமலக்காடுபூத்ததோர்கருணைவாரி
யடிமுதன்முடியீருகவலர்விழிக்குவளைசாததிக்
கொடியசெம்பதுமப்போதுகுழன்மிசைச்சூடுவாாபோற்
ருெடியணிகரங்கள்கூப்பித்துதியெனவினையசொலவாா. (கககூ)

நங்கையென்னேற்ருள்கொல்லோநம்பியைத்திளைததற்கென்பாா
மங்கையைமணப்பானென்னேவௗளலுநோற்ருனெனபா
ரஙகடிமதுரையென்னேவாற்றியதவநதானெனபா
ரிஙகிவர்வதுவைகாணபானென்னநாநோற்றேமென்பார். (கஉ0)

(ககசு) நகில்தழை பொலங்கொம்பன்ன மகளிர் என்றது, பே தையரொழிந்த ஏனையறுவகைப் பருவப்பெண்களை. நகில்-முலை-இ துகடைகுறை.

(ககஎ) தேயத்து என்பது - தேத்து என இடைகுறைந்து நி ன்றது.

(ககஅ) மேகலை என்பது - கலையென நின்றது முதற்குறை. வி ம்மல் - ஒலித்தல்.

(கககூ) கருணைவாரி என்றது,சிவபெருமானை. தாமரைக்காடு எ ன்றது, அவரது திருமுகமுதலிய அவயவங்களை.

தென்னவன்வருந்திமேனாட்செய்தவப்பேற்றாற்பெற்ற
தன்மகள்வதுவைகாணத்தவஞ்செயதானிலனேயென்பார
கன்னிதனழகுக்கேற்றவழகனிககாளையென்பார்
மன்னவனிவனேயன்றிவேறிலைமதுரைக்கென்பார். (கஉக)

நங்கைதன்னலனுக்கேற்பநம்பியைத்தந்ததிந்த
துங்கமாமதிநூலவலலசுமதிதன்சூழ்ச்சியென்பா
ரஙகவடவப்பேறென்பாரன்னைதன்கன்னிக்கன்றி
யிங்கிவன்மருகனாகவெத்தவமுடையாளென்பார். (கஉஉ)

பூந்துகினெகிழ்ப்பர்சூழ்வர்புணர்முலையலைப்பர்பூசு
சாந்தினையுகுப்பர்நாணந்தலைக்கொண்டார்போலச்சாய்வர்
கூந்தலையவிழ்ப்பாவாரிக்கூட்டுவாமுடிப்பர்மேனி
மாநதளிரொங்குமாரன்வாளிகள்புதையச்சோர்வார். (கஉங)

தண்ணளியொழுக்கஞ்சாரந்தகுணத்தினைச்சார்ந்துமிந்த
வண்ணமென்மலாகளெனனேவாளியாய்தைத்தவென்பார்
கண்ணறுஙகூநதலவேய்நதகடியவிழ்நீலத்தாரும்
வெண்ணகையரும்புமுல்லைத்தாமமும்வெறுததுவீழ்ப்பார். (கஉச)

விம்மிச்செம்மாந்தகொங்கைமின்னனார்சிலர்விற்காமன்
கைம்மிக்ககணையேறுண்டுகலங்கியமயககாற்றங்கண்
மைம்மிக்கநெடுங்கண்மூரல்வதனமுமவனமபெனறே
தம்மிற்றம்முகத்தைநோக்காதலையிறக்கிட்டுச்செல்வார். (கஉரு)

பற்றியபைமபொன்மேனிப்பசப்பதுதேறாரண்ண
லொற்றைமால்விடையின்மேற்கொண்டிருந்துநம்முளத்துமேவப்
பெற்றனமிதென்கொன்மாயம்பேதைமீர்பெருமானீண்ட
கற்றைவார்சடைப்பூங்கொன்றையிதுவன்றோகாண்மினென்பார். ()

திங்களென்றெழுந்துநம்மைச்சுடுவதென்செ... தீயெனபார்
புங்கவன்சென்னிமீதுங்கிடப்பதேபோலுமென்பா
ரங்கவற்கிநதவெப்பமிலைகொலென்றயிரப்பாராற்றக்
கங்கைநீர்சுமந்தானென்பாரதனையுங்காண்மினென்பார். (கஉஎ)

(கஉச) நீலததாரும், முல்லைத்தாமமும் வெறுதது வீழ்ப்பாரொன்றது-நீலமும்முலலையும் மன்மதபாணங்களுட் கொடியனவாதலின்.

(கஉசு) இது என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர், மேனிப்பசப்பைச் சுட்டி நின்றது.

(கஉஎ) புங்கவன்-சிவபெருமான், அயிர்த்தல்-சந்தேகித்தல்.

கலையொடுநாணம்போக்கிக்கருத்தொடுவண்ணம்வேறா
யுலையொடுமெழுகிட்டெனனவுருகுகண்ணீரராகிக
கொலையொடுபயில்வேற்கண்ணாகுரிசிறன்பவனிநோக்கி
யலையொடுமதியஞ்சூடுமையன்மெய்யன்பரொததாா. (கஉஅ)

நட்டவாக்கிடுககணெய்தநன்றிகொன்றவர்போற்கையில்
வட்டவாய்தொடியுஞ்சங்குமருஙகுசூழ்கலையுநீங்க
விட்டபொற்சிலம்பிட்டாங்கேநன்றியினிகவார்போற்கா
லொட்டியேகிடப்பநின்றாருகுத்தபூங்கொம்பரன்னா- (கஉகூ)

மின்னகுவேற்கணாளோர்விளங்கிழைவிடைமேலையன்
புன்னகைப்போதுநோக்கப்போதுமுப்புரமும்வேனின்
மன்னவன்புரமுஞ்சுட்டதல்லவோகெட்டேன்வாளா
வின்னவைசுடாதுபோமோவேழையேன்புரமுமென்றாள். (கஙo)

உழைவிழியொருத்திதன்கணுருவெளியாகித்தோன்றுங்
குழகனையிரண்டுசெமபொறகொங்கையுமொனறாய்வீங்கத
தழுவுவாளூற்றஙகாணுடடமுலையிரண்டேயாகி
யிழையிடைகிடககநீஙகியிருககைகணடிடைபோலெயத்தாள. (கஙக)

வாரிருங்கொஙகையாளோர்மாதராளவாஞ்ஞருயயக
காரிருள்விடமுணடன்றுகறுத்ததேயன்றுகொன்றைத்
தாரிருஞசடையாாகணடநதையனமீர்தமதுநெஞ்சங்
காரிரும்பென்றேகாட்டககுறியிட்டகறுபபேயென்றாள். (கஙஉ)

பொனனவிர்சடையான்முன்னேபோனதெனனெஞ்சந் தூதா
யனனதுதாழ்த்ததென்னென் றழுங்குவாளொருததிகெட்டே
னென்னதுநெஞ்சும்போனதெனறனளொருததிகேட்ட
மின்னனாள்வேற்கண்சேந்தாள்விளைததனளவளும்பூசல். (கஙங)

(கஉகூ) நட்டவர் - சிநேகர். இடுக்கண் - வறுமை. நனறி - உதவி. தொடி - வட்டமாகிய வாயையுடையதோா கையணி.

(கஙo) நகைப்போது(பற்களாகிய)முலலைமலர். நோககப்போது-கண்களாகியமலர். வேனின்மன்னவன்புரம் - வேனிற்பருவத்தலைவனாகிய மன்மதனது தேகம். - புரம்-தேகம்.

. (கஙக) உழை - மான். குழகன் - அழகன். ஊற்றம் - பரிசம். இழை - நூலிழை.

(கஙங) தாழ்த்தது - தாமதித்தது. சேததல் - செவததல்.

செப்பிளங்கொங்கையாளோர்தெரிவைநீர்திருநோக்கெம்பால்
வைப்பதென்மதன்போலெம்மைச்சுடுவதேமதனுக்காவி
யப்பொழுதளித்தாற்போலெம்மாவியுமளித்தாலின்று
மெய்ப்புகழுமக்குண்டின்றேற்பெணபழிவிளையுமென்றாள். (௧௱௪)

கவனமால்விடையான் றன்னைக்கடைக்கணித்திலனென் றங்கோர்
சுவணவான்கொடியோரோவதொழிலவல்லான்குறுகநோக்கி
யிவனைநீயெழுதித்தந்தால்வேண்டுவவீவனென்று
ளவனையாரெழுதவல்லாரென்றனளாவிசோர்ந்தாள். (௧௱௫)

வலத்தயன்வரவுகாணாண்மாலிடங்காணாள்விண்ணோர்
குலத்தையுங்காணாணமணோர்குழாத்தையுங்காணாண்ஞானப்
புலத்தவர்போலக்கணடபொருளெலாமழுமான்செங்கைத்
தலத்தவன்வடிவாக்கண்டாளொருதனிதையன்மாது. (௧௱௬)

முன்பெற்றங்காலிற்செல்லவண்ணலைமுன்போய்க்காண்பான்
பின்பற்றியாசைப்பாசம்பிணிதெழவோடுவாளோர்
பொன்பெற்றமுலையாள்கொம்பருகுமலர்போலத்தாளின்
மின்பெற்றகாஞ்சிதட்பவிலங்கொடுநடப்பாளொத்தாள். (௧௱௭)

விதுக்கலைமிலைந்துசெங்கணவிடையின்மேல்வருமானந்த
மதுக்கடறனைக்கண்வாயானமுகந்துண்டுமகளிரெல்லாம்
புதுக்கலைசரிவதோரார்புரிவளைகழல்வதோரார்
முதுக்குறைவகல்வதோரார்மூழ்கினார்காமவெள்ளம் (௧௱௮)

பைத்தழகெறிக்குமாடப்பந்திமேனின்றுகாண்பார்
கைத்தலங்கூப்பியாங்கேகண்களுநோக்கியாங்கே
சித்தமுங்குடிபோய்ச்சொல்லுஞ்செயலுமாண்டங்கண்மாண
வைத்தமண்பாவையோடுவடிவுவேறற்றுநின்றார். (௧௱௯)

(௧௱௫) கவனம் - வேகம். கடைக்கணித்தல் - சிறக்கணித்தல். ஓவத்தொழில் - சித்திரத்தொழில்.

(௧௱௬) ஞானப்புலத்தவர் - மெய்யுணர்ச்சி யுடையவர். தையல் மாது - அழகிற்சிறந்தபெண். தையல் - அழகு.

(௧௱௭) பெற்றம் - இடபம். கால்-வாயு. பாசம்-கயிறு. காஞ்சி-இருகோவைமணி.

(௧௱௮) விதுக்கலை-சந்திரகலை. விது-சந்திரன். புரி-விருப்பம்.

(௧௱௯) பைத்தல் - பரத்தல். மண் பாவையென்றது - சுதை யாற்செய்த பாவையை. இதனை "மண்மாண்புனைபாவையற்று" என்னுந் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர்செய்த வுரையானுமுணர்க.

அன்பட்டபுரமுங்காமனுகமுஞ்சுட்டதீயிம்
மின்பட்டசடிலத்தண்ணன்மெய்யென்பதறியார்நோக்கிப்
பொன்பட்டகலனுமெய்யும்பொரிகின்றரவணைப்புல்லி
னென்பட்டுவிடுமோவையவேழையராவியம்ம. (கசo)

கொடிகளபூத்துதிர்ந்தபோதிற்கொம்பனூர்கலையுஞ்சங்குந்
தொடிகளுஞ்சுண்ணத்தூளுஞ்சுரர்பொழிமலருநந்தி
யடிகள்கைப்பிரம்புதாக்கச்சிந்தியவண்டவாணர்
முடிகளின்மணியுந்தாருங்குப்பையாய்மொய்த்தவீதி. (கசக)

துன்னியதருப்பைகூடவரசிலைதுழாவித்தோய்த்துப்
பொன்னியல்கலசநன்னீர்பூசுராவீசவன்றூர்
பன்னியர்வட்டமாகவானவிற்பதித்தாலென்ன
மின்னியமணிசெய்நீராஞ்சனக்கலம்விதியாற்சுற்ற. (கசஉ)

கொடிமுரசாடிசெம்பொற்குடமணிநெய்யிற்பூத்த
கடிமலரனையதீபமங்குசங்கவரியென்னும்
படிவமங்கலங்களெட்டும்பரித்துநேர்பதுமக்கொம்பர்
வடிவினூர்வந்துகாட்டமாளிகைமருங்கிற்செல்வான். (கசங)

செப்புரங்கவர்ந்தகொங்கையரம்பையர்தீபங்காட்டுந்
துப்புரவன்பினூர்க்குத்தூயமெய்ஞ்ஞானநல்கு
முப்புரங்கடந்தான்றன்னைமும்முறையியங்களேங்கக்
கப்புரவிளக்கந்தாங்கிவலஞ்செயக்கருணைபூத்தான். (கசச)

கோயின்முன்குறுகலோடுமைம்புலக்குறும்புதேய்த்த
தூயநால்வேதச்செல்வர்சுவத்திகளோதநந்தி
சேயிருந்தடக்கைபற்றிச்செங்கணேறிழிந்துசேர்ந்து
மாயனுமயனுநீட்டுமலர்க்கரமிருபாற்பற்றி. (கசரு)

(கசo) அன்பு அட்டபுரம் - சிவனேசமொழிந்த திரிபுரம். ஐய- இடைச்சொல். இங்கு இரக்கக் குறிப்பின்மேனின்றது.

(கசக) போதில், என்பதில் இல்லுருபு ஐந்தாம்வேற்றுமையொப்புப்பொருளது. தொடி - வளையலுள் ஒருவகைக்கையணி. தொடி - வளைவு - இதுபண்பாகு பெயராய அணியின்மேல் நின்றது.

(கசங) பதுமம் - தாமரை.

(கசச) துப்புரவு - உறுதி. கப்புரவிளக்கம் - காபபூரதீபம்-இது இடைக்குறை.

(கசரு) சுவஸ்தி என்னும் வடமொழி சுவத்தி எனத்தற்பவமாயிற்று. சுவஸ்தியாவது - இருவர், ஒருவர்பின்னொருவராய் வேதத்தை மங்களார்த்தமாக மாறியோதுதல்

எதிர்ந்தருமறைகள்காணுதிளைத்தடிசுமந்துகாணு
முதிர்ந்தவன்புருவமானபாதுகைமுடிமேற்சததி
பதிந்தவர்தலைமேற்கொண்டுபோசவல்வினைதீர்ததுள்ளம்
பொதிந்தபேரின்பநலகும்பொன்னடிப்போதுசாத்தி. (கசசு)

பையரவுரியினன்னநடைப்படாம்பரப்பிப்பெய்த
கொய்யவிழ்போதுநீததநகுரைகழலடிநனைப்பத்
தெய்வமந்தாரமாரிதிருமுடிநனைப்பத்தென்ன
ருய்யவந்தருளுமையனுள்ளெழுந்தருளுமெல்லை. (கசஎ)

மங்கலமகளிரோடுங்காஞ்சனமாலைவந்து
கங்கையினமுகந்தசெம்பொற்கரகநீரனையார்வாக்கத்
திஙகளங்கணணிவேயந்தசிவபரஞ்சோதிபாத
பங்கயம்விளககியந்நீரதலைப்பெய்துபருகிநின்றாள். (கசஅ)

பாதநாண்மலர்மேலீரம்புலரவெண்பட்டாணீவிச்
சீதமென்பனிநீராட்டிமானமதச்சேறுபூசித்
தாதவிழ்புதுமந்தாரப்பொன்மலர்சாததிச்சென்னி
மீதிருகரங்கள்கூப்பிவேறுநின்றிதனைச்சொன்னாள். (கசகூ)

அருமையாலடியேன்பெற்றவணங்கினைவதுவைசெய்தித்
திருநகர்த்திருவுங்கன்னித்தேயமுநகைக்கொண்டாள்கென்
றுரைசெய்தாளதற்குநேர்வாருண்ணகையுடையராகி
மருகனரியங்களார்ப்பவதுவைமண்டபத்தைச்சேர்ந்தார். (கரு0)

அருத்தநான்மறைகளார்ப்பவரிமணித்தவிசிலேறி
நிருததனுங்கிருநதுசூழநின்றமாலயனையேனை
யுருத்திராதியரைப்பின்னுமொழிந்தவானவரைத்தத்தந்
திருததகுதவிசின்மேவததிருக்கடைநாட்டம்வைத்தான். (கருக)

(கசஎ) நடைப்படாம் - நடைப்பாவாடை. நின்றாள் - முற்றெச்சம்.

(கரு0) வதுவை - திருக்கலியாணம். திரு - செல்வம். கன்னித்தேயம் - பாண்டிநாடு. மருகனர் என்றது - மருகன் என்னு மொருமைப்பெயரோடு, ஆர என்னு மிடைச்சொல்வந்து, ஒருமைகெடாது பலர்பால் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிந்தமையின பால்வழுவமைதி. இதனை "இயற்பெயர் முன்னராரைக்கிளவி, பலர்க்குரியெழுத்தின் வினையொடுமுடிமே" எனவருந தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானுணர்க.

விண்டலவாஞேரோஞோர்மிடைதலான்ஞாலச்செல்வி
பணடையளனறியின்றுபரிததனளபௌவமேழு
முண்டவனறன்னைத்தானின்றுத்தரததிருததிஞுஞெ
வணடாநாயகன்றஞுணைவலியிஞேவறியேமம்ம. (கரு௨)

மாமணித்தவிசில்வைகிமணவினைககடுத்தவோரை
தாம்வருமளவுமவானத்தமனியமலாக்கொம்பன்ஞா
காமருநடனநோக்கிககருணைசெய்திருந்தானிப்பாற்
கோமகள்வதுவைக்கோலம்புனைதிறஙகூறலுற்றேன. (கருங

மாசறுத்தெமையானந்தவாரிநீராட்டிப்பண்டைத்
தேசுருவிளக்கவலலசிவபரம்பரையைசசெம்பொ
ஞசனத்திருத்திநானமணிந்துகுங்குமச்சேறப்பி
வாசநீராட்டிஞர்கண்மதிமுகக்கொம்பரன்ஞா. (கருச)

முரசொடுசெங்கமேங்கமூழ்கிநுண்சேசாத்தி
யரசியலறத்திற்கேற்பவந்தணர்க்குரியதானம்
விரைசெறிதளிரகையாரவேண்டுவவெறுப்பத்தந்து,
திரைசெய்நீரமுதமன்ஞடிருமணககோலங்கொள்வாள். (கருரு)

செம்மலர்த்திருவுமவெள்ளைச்செழுமலர்த்திருவுந்தங்கள்
கைம்மலர்த்தவப்பேறின்றுகாட்டுவார்போலநஙகை
யம்மலரணிச்சமஞ்சுமடியிற்செம்பஞசுதீட்டி
மைம்மலாககுழன்மேலவாசக்காசறைவழியப்பெய்து. (கருசு)

(கரு௨) ஞாலச்செல்வி பணடையளன்றி யின்று பரித்தனள் எ ன்றது, பாவதராஜபுத்திரியாா திருமணதது வடபாலுயர்ந்து தென் பால்தாழ்நதமைபோல, ஈண்டுத் தாழாது சமமாய்ப்பரித்து நிற்றலை. பௌவமேழு முணடவன் - அகததியன் - பௌவம் - கடல். உத்தர ம் - வடதிசை.

(கருச) மாசு - ஆணவாதி குற்றங்கள். ஆனந்தவாரிநீராட்டி எ னறது - வாதனைபற்றியெழும் மலபோதநீககததில் அறிவானந்தத்து மூழ்கச்செயதலை. பண்டைத்தேசுருவிளககவல்ல என்றது - சிவத் தோடு தாதான்மியப்படுத்தி யச்சிவமேயாய் நிற்கச் செய்தலை.

(கருரு) அரசியலறம் - க்ஷத்திரியதருமம்.

(கருசு) செம்மலர்த்திரு - இலக்குமி, வெள்ளைச் செழுமலர்த்தி ரு - சரஸ்வதி. திரு-கண்டோரால் விரும்பப்படுந்தன்மை. காசறை- மயிர்ச்சாந்து.

கொங்கையின்முகட்டிற்சாந்தங்குளிர்பனிநீர்தோய்த்தட்டிப்
பங்கயமலர்மேலன்னமபவளச்செவ்வாய்விட்டார்ப்பத்
தங்கியவென்னவாரநூபுரந்ததும்பச்செங்கே
ழுங்கதிர்ப்பாதசாலங்கிண்கிணியலம்பப்பெய்து. (கருள)

எண்ணிரண்டிரட்டிகோத்தவிரிசிகையிருபத்தொன்றிற்
பண்ணியகலாபமீரேழ்பருமநாலிரண்டிற்செய்த
வண்ணமேகலையிரண்டிற்காஞ்சியிவ்வகையோரைந்தும்
புண்ணியக்கொடிவண்டார்ப்பப்பூத்தபோற்புலம்பப்பூட்டி. (கருஅ)

பொன்மணிவண்டுவீழ்ந்தகாந்தளம்போதுபோல
மின்மணியாழிகோத்துமெல்விரற்செங்கைக்கேற்ப
வன்மணிவைரயாப்புக்கடகமுந்தொடியுமவானத்
தென்மணிக்கரங்கள்கூபபவிருதடந்தோளிலேற்றி. (கருக)

மரகதமாலையம்பொன்மாலைவிதருமமாலை
நிரைபடுவானவில்லினிழல்படவாரத்தாமம்
விரைபடுகளபச்சேறுமெழுகியபுளககொங்கை
வரைபடுமேருவியன்றிவனப்புநீருரையுமான. (கசுO)

உருவமுத்துவாயம்முத்துடுத்தபல்காசுகோளாய்
மருவவககாசுசூழ்ந்தமாமணிகதிராய்ககங்குல்
வெருவவிட்டிமைக்குமாரமேருவின்புறஞ்சூழ்ந்தாடுந்
துருவசக்கரம்போற்கொங்கைதுயல்வரவிளங்கச்சூட்டி. (கசுக)

(கருள) முகடு - உச்சி அட்டி - திமிர்ந்து. பாதசாலம்-பரியகம். இதனை, "பொன்னிதழ்பொதிந்த பனனிறமணிவடம், பின்னியதொடரிற் பெருவிரன்மோதிரம், தனனொடுதொடக்கித்தமனியச் சிலம்பின், புறவாயச்சூழ்ந்து புணரவைப்பதுவே" என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க.

(கருஅ) ஆர்த்தல், புலம்பல், இவ்விரண்டும் ஒலித்தலென்னும் பொருளது.

(கருக) யாப்பு - தலைப்பூட்டு. எல் - சூரியன்.

(கசுO) விதருமம் - பவளம். ஆரத்தாமம் - முத்துமாலை.

(கசுக) உடு - நக்ஷத்திரம். காசு - இரத்தினம். கதிர்-சூரியன். நிரைபட, மான, துயல்வர, என்னும் வேறுபல வடுக்கிய வினையெச்சங்கள்,சூட்டி என்னும் வினைஎச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்தனி கொண்டன.

கொடிக்கயலினமாய்நின்றகோட்சுறுவேறும்வீறுந்
தொடிக்கலைமதியுந்தங்கோன்றொல்குலவிளக்காய்த்தோன்றும்
பிடிகரிருகாதினூடுமெந்தணம்பேசுமாபோல்
வடிக்குழைமகரத்தோடுபரிதிவாண்மழுங்கச்சேர்த்து. (கசுஉ)

மழைக்குமாமதிகருநாப்பண்வானவிற்கிடந்தாலொப்ப
விழைக்குமாமணிசூழ்பட்டமிலம்பகமிலங்கப்பெய்து
தழைக்குமாமுகிலைமைந்தனறளையிடல்காட்டுமாபோற்
குழைக்குநீர்த்தகரஞாழற்கோதைமேற்கோதையாத்து. (கசுங)

கற்பகங்கொடுத்தவிந்தக்காமருகலன்களெல்லாம்
பொற்பமெய்ப்படுத்துமுக்கட்புனிதனுக்கீறிலாத
வற்புதமகிழ்ச்சிதோன்றவழகுசெய்தமையந்தோன்றச்
சொற்கலையாளும்பூவின்கிழத்தியுந்தொழுதுநோக்கி. (கசுச)

சுந்தரவல்லிதன்னைச்சோபனமென்றுவாழ்த்தி
வந்திருகையுந்தங்கண்மாந்தளிர்க்கைகணீட்டக்
கொந்தவிழ்கோதைமாதுமறமெலாங்குடிகொண்டேறு
மந்தளிர்ச்செங்கைபற்றுவெழுந்தனணமறைகளார்ப்ப. (கசுரு)

கலிநிலைத்துறை.

அறைந்தனதூரியமார்த்தனசங்க
நிறைந்தனவானவர்நீணமலர்மாரி
யெறிந்தனசாமரையேந்திழையார்வாய்ச்
சிறந்தனமங்கலவாழ்த்தெழுசெல்வம். (கசுசு)

அடுத்தனள்சுந்தரியம்பொனடைப்பை
யெடுத்தனளாடிதிலோத்தமையேந்திப்
பிடித்தனள்விந்தைபிடித்தனள்பொற்கோ
லுடுத்தநெருக்கையொதுக்கிநடந்தாள். (கசுஎ)

(கசுஉ) கோள் - வலிமை. சுறு ஏறு - ஆண்மகரம். தொடிமதி-வட்டமாகிய சந்திரன் - தொடி - வட்டம். மந்தணம். இரகசியம். மகரகுழை - மகரகுண்டலம்.

(கசுங) இலம்பகம்-நுதலணிமாலை. மைந்தன் என்றது - ஈண்டு உக்கிரகுமார பாண்டியனை. தளை - விலங்கு. ஞாழல்-மயிர்ச்சாந்து. கோதை - கூந்தல், மாலை.

(கசுரு) இருகை - இருபக்கம் - கை - பக்கம்.

(கசுசு) தூரியம் - மணப்பறை.

(கசுஎ) சுந்தரி - இந்திராணி, விந்தை - வீரலட்சுமி, பொன் கோல் - பொற்கட்டமைந்தபிரம்பு.

கட்டவிழ்கோதையரம்பைகளாஞ்சி
தொட்டனளூர்ப்பசிதூமணியால
வட்டமமைத்தனள்வன்னமணிக்கா
சிட்டிழைகோடிகமேனகைகொண்டாள். (கசுஅ)

கொடிகளெனக்குளிர்போதொடுசிந்தும்
வடிபனிநீரினர்வீசுபொனவண்ணப
பொடியினரேந்தியபூம்புகைதீபத்
தொடியணிகையினர்தோகையர்சூழ்ந்தார். (கசுகூ)

தோடவிழோதியர்சோபனகீதம்
பாடவிளைபனிநீரொடுசாந்த
மேடவிழ்மென்மலரிட்டபடத்திற்
பாடகமெல்லடியைப்பையவையா. (களo)

செம்மலராளொடுநாமகடேவி
கைம்மலர்பற்றினகலவியொடாக்க
மிம்மையிலேபெறுவார்க்கிதுபோதென்
றம்மணிநூபுரமார்ப்பநடந்தாள். (களக)

ஒல்கினண்மெல்லவொதுங்கினளன்பு
பிலகியிருந்தபிரானருகெய்தி
மெலகியெருத்தமிசைத்தலைதூககிப்
புல்கியகாஞ்சிபுலம்பவிருந்தாள். (களஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

அற்பகவிமைக்குஞ்செமபொனரதனபீடததும்பாப்
பொற்பகலாதகாட்சிப்புனிதனோடிருநதநங்கை
யெற்பகலவலங்கொண்டேகுமெரிகதிரவரையினுசசிக்
கற்பகமருங்கிற்பூததகாமருவல்லியொததாள. (களங)

(கசுஅ) காளாஞ்சி என்றது - களாஞ்சிஎன குறுக்கல்பெற்றது. காளாஞ்சி-தம்பலப்படிகம். கோடிகம் - பூநதட்டு. ஊர்ப்பசி-ஊர்வசி என்னும் வடசொற்றிரிபு,ஊர்வசி (பிரமன) தொடையிற்பிறந்தவள்.

(களo) தோடவிழ் ஓதியர் என்றது, இதழவிழ்ந்தமலர்களையணிந்த கூந்தலையுடையர் பாடன்மகளிரை. ஏடவிழ் மென்மலரிட்டபடம் என்றது - இதழவிழ்நத மெல்லிய மலர்பரப்பிய நடைப்பாவாடையை. பைய-மெல்ல.

(களக) தேவி - தடாதகைப்பிராட்டியார். ஆக்கம்-செல்வம்.

(களஉ) மெல்கி - மென்மைக்குணமிரமபி. எருத்தம்-பிடரி.

(களங) அல்-இருள். வரை-மகமேரு.

பண்ணுமின்னிசையுநீருந் தண்மையும்பாலும்பாலி
னண்ணுமின்சுவையுமபூவுநாற் றமுமணியுமங்கேழ்
வணணமும்வேறுவேறுவடிவுகொணடிருநதாலொத்த
தண்ணலுமுலகமீனறவமமையுமிருந் ததம்மா. (கஎச)

விண்ணுளார்திசையினுள்ளார்வேறுளார்பிலததினுள்ளார்
மண்ணுளார்பிறரும்வேள்விமணடபததடங்கியெனறும
பண்ணுளாரோசைபோலப்பரநதெங்குநிறைந்தமூனறு
கண்ணுளாரடியினீழல்கலநதுளார்தம்மையொததார். (கஎரு)

ஆயபோதாழியங்கையண்ணல்பொற்கரகநீராற்
சேயவானசோதியாடற்சேவடிவிளக்கிச்சாநதந்
தூயபோதவிழச்சாத்திததூபமுஞ்சுடருங்கோட்டி
நேயமோடருச்சித்தையனிறையருள்பெற்றுநின்முன். (கஎசு)

விண்டலத்தவருளாதிவேதியன்பாததீாத்த
முண்டகத்தவனுமாலுமுனிவரும்புரந்தராதி
யண்டருநநதிதேவுமகெணத்தவருமேனைத
தொணடரும்புறமபுமுள்ளுநனைததனாசுததிசெய்தார். (கஎஎ)

அத்தலைநின்றமாயோனாதிசெங்கரத்துநங்கை
கைத்தலங்கமலப்போதுபூதததோாகாநதளொப்ப
வைத்தருமனுவாயோதககரகநீர்மாரிபெயதான்
றொத்தலாகண்ணிவிண்ணோர்தொழுதுபூமாரிபெய்தாா. (கஎஅ)

ஆடினாரரம்பைமாதர்விஞ்சையரமுதகீதம்
பாடினாரரவென்றாததுப்பரவினாமுனிவாவானோர்
மூடினார்புளகப்போர்வைகணத்தவாமுடிமேற்செங்கை
சூடினாபலருமன்றற்றொடுகடலின்பத்தாழ்ந்தார். (கஎகூ)

(கஎரு) அடியினீழல்கலந்துளாாதம்மையொததார் என்றது, தேவர்முதல் நிலவுலகிலுள்ளோராகாறும் பேதமின்றி ஒருசேர விருத்தலை.

(கஎசு) ஆழி அம்கை அண்ணல் - திருமால் - ஆடல்சேவடி - நடனம்புரியுஞ் செவந்ததிருவடி. கோட்டி - சுற்றி.

(கஎஎ) ஆதிவேதியன் - சிவபெருமான்.

(கஎஅ) ஆதி - சிவபெருமான். கரகநீர் மாரிபெய்தான - என்பதற்கு, கரகத்திலுள்ள நீரைவார்த்தா னென்பதுபொருள்.

(சஎகூ) தொடுகடல் (சகரா) தோணடிய கடல்.

புத்தனுறொறிந்தகல்லும்போதெனமிலைந்தவேத
வித்தனரடிக்கீழ்வீழவிண்ணவர்முனிவரோனோர்
சுத்தநாவாசிகூறக்குங்குமததோயந்தோய்ந்த
முத்தவாலரிசிவீசிமூழ்கினாபோகவெள்ளம். (கஅ0)

அம்மையோடப்பனென்னவலர்மணம்போலநீங்கார்
தம்மருள்விளையாட்டாலேயாற்றநாட்டமியர்போல
நம்மனோர்காணததோன்றிநன்மணம்புணரனால
மும்மையுமுய்ந்தவென்றாத்தத்தமின்மொழியலுற்றார் (கஅக)

காமருசுரபித்தீம்பால்கற்பகக்கனிநெய்கன்ன
லாமருசுவையவின்னநறுமதுபருக்கஞ்செம்பொ
ன்மணிவட்டத்தின்காற்பாசனத்தமையப்பெய்து
தேமருகொன்றையானைத்திருக்கைதொட்டருள்கவென்றார். (கஅஉ)

அங்கைவைத்தமுதுசெய்தாங்ககமகிழ்ந்தட்டமூர்த்தி
கொங்கவிழ்குமுதச்செவ்வாய்கோட்டிவாண்முறுவல்பூத்தான்
புங்கவர்முனிவர்கற்பின்மகளிரும்போதின்மேய
மங்கையிருவரோடுமங்கலம்பாடலுற்றார். (கஅங)

மாக்கடிமுளரிவாணன்மைந்தரோடொருங்குவைகி
நாக்களினடுநவாரத்துடவையானறுநெயார்த்தி
யாக்கிடவாரமாந்திவலஞ்சுழித்தகடுவீங்கித
தேக்கிடுமொலியினாத்துநிமிர்ந்ததுதெய்வச்செந்தீ. (கஅச)

(கஅ0) புத்தனர் - சாக்கியநாயனா. குங்குமததோயநதோய்ந்த முத்தவாலரிசி என்றது - மந்திராட்சதையை.

(கஅஉ) கற்பகக்கனி - கற்பகவிருட்சந்தந்த வாழைக்கனி. கன்னல்-சருக்கரை. பாசனம்-கலம். காமரு, தேமரு என்பவற்றினிறுதியுகரந்தொகுத்தல. திருகைதொட்டருள்க என்றது, சைவபரிபாஷை.

(கஅங) அட்டமூர்த்தி என்றது, நிலம், நீா, நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம், சூரியன், சநதிரன என்னு மிவ்வெட்டுருவாய் நிற்குஞ் சகளவடிவினை. புங்கவா - தவசிரேஷ்டர். மகளிர்-சத்தமாதாகள் - போதின்மேய மங்கையிருவாஎன்றது - பூமகள், நாமகளை.

(கஅச) முளரிவாணன்-தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன். மைந்தரென்றது, சனகனாதிநால்வரை. நாக்களி னடுநவார என்றது - காளி, கராளி, மனோஜவை, சுலோகிதை, சுதூம்பரவருணை, ஸ்புலிங்கினி, விசுவரூபி என்னும், அக்கினிதேவனுடைய எழுநாக்களில் நடுநாவாகிய சுலோகிதை என்னும் நாவினை. இதன்விரிவை முண்டகோபநிஷத்திற்காண்க. துடவை - சிருகசுசிரவம், ஆர்த்தி - நிரப்பி, அகடு-வயிறு.

சுற்றுநான்மறைகளார்ப்பத்தூரியஞ்சங்கமேங்கக்
கற்றநான்முகத்தோன்வேள்விச்சடங்குநூல்கரைந்தவாற்றான்
முற்றமங்கலநாண்சாத்திமுழுதுலகீன்றாள்செங்கை
பற்றினன்பற்றிலார்க்கேவீடருள்பரமயோகி. (௧௮௫)

இணரொரித்தேவுந்தானேயெரிவளர்ப்பவனுந்தானே
யுணவுகொள்பவனுந்தானேயாகியவொருவன்வையம்
புணர்வுறுபோகமூழ்கப்புருடனும்பெண்ணுமாகி
மணவினைமுடித்தானன்னான்புணர்ப்பையார்மதிக்கவல்லார். (௧௮௬)

பின்புதன்பன்னியோடுபிறைமுடிப்பெருமான்கையி
னன்பொரிவாங்கிச்செந்தீநாமடுதெனைத்துமான
தன்படிவுணர்ந்தவேதமுனிவர்க்குத்தக்கதான
இன்பகந்ததும்பநல்கிபெரிவலமுறையால்வந்து. (௧௮௭)

மங்கலம்புனைந்தசெம்பொனம்மிமேன்மணாட்டிபாத
பங்கயமலரைக்கையாற்பரிபுரஞ்சிலம்பப்பற்றிப்
புங்கவன்மனுவாலேற்றிப்புண்ணியவசிட்டன்றேவி
யெங்கெனச்செங்கைகூப்பியெதிரவரவருட்கண்சாத்தி. (௧௮௮)

விதிவழிவழாதுவேள்விவினையெலாநிரம்பவிங்ங
னதிர்கடலுலகந்தேறவாற்றிநான்மறைகளார்ப்பக்
கதிர்மணிநகையார்வாழ்த்தக்காமனைக்காய்ந்தநம்பி
மதிநுதன்மங்கையோடுமணவறைதன்னிற்புக்கான். (௧௮௯)

மணிதருமிமையாதையன்மங்கலவனப்புநோக்கிப்
புனிதவானவரையொத்தாரவர்க்கதுபுகழோவெந்தை
கனிதருகருணைநாட்டம்பெற்றவர்கடவுளோராற
பனிதருமலரிட்டேத்திவழிபடற்பாலரன்றே. (௧௯௦)

மானிடரிமையோரொன்னும்வரம்பிலராகிவேள்வி
தானிடரகலநோக்கித்தலைத்தலைமயங்கிநின்றார்
கானிடநடனஞ்செய்யுங்கண்ணுதலருட்கணோக்கா
லூனிடரகலுநாளிலுயர்ந்தவரிழிந்தோருண்டோ. (௧௯௧)

---

(௧௮௭) படிவம் - ஈறுதொக்கு நின்றது.
(௧௮௮) வசிட்டன்தேவி - அருந்ததி.
(௧௮௯) வேள்விவினை - திருக்கலியாணச்சடங்கு. இங்ஙனம் என்பது, ஈறுதொக்கு, இஙஙன் எனநின்றது.
(௧௯௧ இடர்-பிறவித்துன்பம். தலைத்தலை-இடங்கடோறும்-மயங்கி. கலந்து. ஊனிடரகலுநாள்-பிறப்பொழியும்நாள். கானிடம்-மயானம்.

மணவறைத்தவிசினீங்கிமன்றன்மண்டபத்திற்போந்து
கணமணிச்சேகசைமேவிக்கருநெடுங்கண்ணன்வாணி
துணைவனேமுதல்வானோர்களுஞ்சூழ்கணதநொகைக்குமென்றுந்
தணவறுசெல்வந்தந்தோன்சாறுசாலசிறப்புநல்கி. (கக௨)

எட்டுவாய்முளரியான்மாலேனைவானவருந்தத்த
நாட்டுவாழ்பதியிற்செல்லநல்விடைகொடுத்துவேந்தர்க
காட்டுவாளுடிக்காட்டுந்தன்மைபோலரசுசெய்து
காட்டுவாளுகியையன்றிருவுளக்கருணைபூத்தான. (ககஙு)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அதிர்விடைக்கொடியங்கயற்கொடியாகவராக்கலன்பொற்கலனுகப்
பொதியவிழ்கடுக்கைவேம்பலராகப்புலியதள்பொலந்துகிலாக
மதிமுடிவைரமணிமுடியாகமறைகிடந்தலமபுமாமதுனைப்
பதியுறைசோமசுந்தரக்கடவுள்பாணடியனுகிவீற்றிருந்தான். (ககச)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

விண்டவழ்மதியஞ்சூடுஞ்சுந்தரவிடங்கப்புததேள
கொண்டதோாவடிவுக்கேற்பக்குருதிகொப்பளிகருஞ்சூலத
திணடிறற்சங்குகன்னனமுதற்கணதநேவர்தாமும்
பண்டையவடிவுமாறிபபார்த்திபன்பணியினினார். (ககரு)

தென்னவன்வடிவங்கொண்டசிவபரனுலகங்காகரு
மன்னவாசிவனைப்பூசைசெய்வதுமறையாறென்று
சொானதுமன்னமொல்லாநதுணிவதுபொருட்டுத்தானு
மநநகாநடிவூரொன்றேரணிநகாசிறப்பக்கணடான். (ககசு)

(கக௨) தணவு - நீக்கம தவிசு - ஆசனம். சேக்கை - சிங்காத னம். சாறு - (விவாக) மகோற்சவம

(ககஙு) ஆட்டுவாளுடிககாட்டுந தன்மைபோலென்றது, வேதமுதலிய நூல்களைத்தாம் வகுததிருப்பினும், அவற்றின்வழி ஆன்மாக்கள் நடக்க வியலாதாதலால் தாமேவந்தருளி அரசியல் செலுத்திக காட்டினென்பதை.

(ககச) பொதி - அரும்பு.

(ககரு) விடங்கம் - அழகு.

(ககசு) மறை ஆறு - வேதநெறி.

மெய்ம்மைநூல்வழியேகோயில்விதித்தருட்குறிநிறீஇப்பே
ரிம்மையேநன்மைநல்குமிறையெனநிறுவிப்பூசை
செம்மையாற்செய்துநீபவனத்துறைசிவனைக்கால
மும்மையுந்தொழுதுவையமுழுவதுநகோனடாத்தும். (ககஎ)

பூவருமயன்மாலாதிப்புரிதருமுனிவரோனோர்
யாவருந்தனையேபூசித்திகபரமடையநின்ற
மூவருண்மேலாமுக்கண்மூர்த்தியேபூசைசெய்த
தாவரவிலிங்கமேன்மைத்தகுதியாரளக்கவல்லார். (ககஅ)

மேற்படி - வேறு.

மனிதருக்கரசாகிதெவ்வேந்தர்க்குமடங்கலாய்மடநல்லார்க்
கினித்தவைங்கணைக்காளையாய்நிலமகட்கிணர்த்துழாயணிமாலாய [த்
யனித்தநித்தமோர்ந்திகபரததாசைநீத்தகந்தெளிந்தவாக்கொன்றாய்
தனித்தமெய்யறிவானந்தமாம்பரதத்துவமாய்நின்றான். (ககக)

ஐந்தாவது

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - கரு - க்கு திருவிருத்தம் - எகஎ.

(ககஎ) நூல் - சிற்பசாஸ்திரம். நன்மை நல்குமிறை என்பது- சௌந்தரபாண்டியனாற் புதுக்கிய நடுவூர்சிவதளியிலமைத்த சிவலிங்கத்தின் திருநாமம். இதற்கு வடமொழி மகாபீஷடப்பிரதேஸ்வரர். இதனுண்மை, "மூலமூர்த்தியணைந்த சிலைநுதற்றிருவினை, அருமறை விதிக்கத்திருமணம் புணர்ந்து, மதிக்குலமவாய்த்த மன்னவனாகி, மேதினிபுரக்கும் விதியுடைநன்னாள், நடுவூர்நகர்செய் தடுபவந்துடைக்கும், அருட்குறிநிறுவியருச்சனைசெய்த, தேவர்நாயகன்" எனக்கலலாடத்தில வருதல் காண்க. செம்மை - தானியாகுபெயர். முறைமையெனபது பொருள் மும்மை - மூன்று.

(ககஅ) இகம் - இவ்வுலகம் பரம் - முத்தியுலகம்.

(ககக) ஐங்கணைக்காளைஎன்றது - தாமரை, மா, அசோகு, முல்லை, நீலம்என்னுமைநதுபுஷ்பங்களையே பாணமாகவுடைய மன்மதனை. இணர்-பூங்கொத்து. அநித்தம் - நிலையாமை. நித்தம்- நிலையுடைமை. ஒன்றாய் - அபேதமாய்.

சிவமயம்.

ஆறாவது

வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தாடியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகியனிறுத்துவான்வந்தொருபரஞ்சுடர்வான்றிங்கட்
குலமணிவிளக்கைவேட்டுக்கோமுடிகவித்துப்பாராண்
டிலகுறுதோற்றமீதான்முனிவரரிருவர்தேற
வலகிலானந்தக்கூத்துச்செய்தவாறறையலுற்றாம். (க)

புண்ணியமலாமெனகொம்பைவேட்டபினபுவனந்தாங்குங
கண்ணுதன்மூர்த்தியாயகவுரியன்மணததில்வந்த
மண்ணியல்வேந்தர்வானோர்மாதவர்பிறருமுண்ண
நண்ணுதிொன்னலோடுநண்ணுவாாவிளைவினையத. (௨)

பொன்னவிர்கமலம்பூததபுனிதநீராடித்தத்த
நன்னெறிநியமமுற்றிநணணினார்புலிக்காலோனும்
பன்னகமுனியுந்தாழ்ந்துபரவியம்பலத்துளாடு
நின்னருணடங்கண்டுணபதடியேங்கணியமமென்றார். (௩)

என்னலுமந்தக்கூத்தையிங்குநாஞ்செய்துந்தில்லைப்
பொன்னகருலகமெலலாமுருவமாமபுருடற்குள்ள
மின்னதாநதுவாதசாந்தமென்றிறையருளிச்செய்ய
மன்னவவேளையங்கம்யாதெனமனனனசொல்வான். (௪)

(க) உலகியல்என்றது-உயாநதோாவழககாய்வகுதத, அறநிலைய றம்,மறநிலையறம், அறநிலைப்பொருள், மறநிலைப்பொருள், அறநிலையின்பம், மறநிலையின்பம் என்னுமறுவகைபபொருள்களை. பார்-பரத்தலென்னுந தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர், பூமி. முனிவரரிருவரென்றது - பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதரை.

(௩) நியமம் - நித்தியகடன்.

(௪) உலகமெல்லாம் உருவமாம்புருடன் என்றது, விராட்புருடனை. துவாதசாந்தம் என்றதை, தலவிசேடம் ௨௧-வது பாடற் குறிப்பிற்காண்க.

அரைக்குமேலுலகேழென்றுமரைக்குக்கீழுலகேழென்று
முரைக்கலாமுலகமெல்லாமுருவமாமபுருடற்கிந்தத்
தரைக்குமேலனந்ததெய்வததானமுண்டேனுங்கூறின்
வரைகுறுசிலதானங்கள்வகுத்துரைசெய்யக்கேண்மின். (௫)

திருவளராரூர்மூலந்திருவானைக்காவேநாபி
மருவளாபொழில்சூழண்ணாமலைமணிபூரநீவி
ரிருவருங்கண்டமன்றமிதயமாந்திருக்காளத்தி
பொருவருங்கண்டமாகும்புருவமத்தியமாங்காசி. (௬)

பிறைதவழ்கயிலைக்குன்றம்பிரமரந்திரமாம்வேத
மறைதருதுவாதசாந்தமதுரையீதிகமெந்த
முறையினாலென்னின்முன்னாத்தோன்றியமுறையாலென்றக்
கறையறுதவத்தரோடுகவுரியன்கோயில்புக்கான். (௭)

தன்னருளதனாலீத்ததன்னையேதேடிப்போந்த
மின்னவிர்கயிலைதானேவிடையுருமாறிமன்றாய்
மன்னியதேயோதிங்கண்மண்டலமேயோவென்னப்
பொன்னவிர்விமானகீழ்பால்வெள்ளியம்பொதுவுண்டாக. (௮)

மின்பயில்பரிதிப்புத்தேள்பாற்கடல்விளங்கியாங்குப்
பின்பதன்மிசைமாணிக்கப்பீடிகைதோன்றிற்றன்ன
தன்பர்தமுளமேயாகுமல்லதுவேதச்சென்னி
யென்பதாமஃதேயன்றியாமதனவிசைக்கற்பாற்றே. (௯)

அன்னதோதவிசினும்பராயிரங்கரத்தாலள்ளித்
துன்னிருள்விழுங்குங்கோடிசூரியரொருகாலத்து
மன்னினருதிததாலொப்பமனமொழிபக்கங்கீழ்மேற்
பின்முதல்கடந்தஞானப்பேரொளிவடிவாய்த்தோன்றி. (௧௦)

---

(௫) வரை - அளவு.

(௬) மூலம் - மூலாதாரம். நாபி - சுவாதிட்டானம் இதயம் - அனாகதம். கண்டம் - விசுத்திஸ்தானம் - புருவமத்யம்-ஆக்கினேயஸ்தானம்.

(௭) கறை - குற்றம். கவுரியன் - சவுந்தரபாண்டியன்.

(௮) மன்று - வெள்ளியம்பலம்.

(௯) பீடிகை - பீடம்.

(௧௦) மனமொழிபக்கம் கீழ்மேல் பின்முதல்கடந்த என்றது, சித்தத்திற்கும், வாக்கிற்கும், வரையறைப்படாமல் ஆணவத்திற் கட்டுண்டோர்க்குப் புலப்படாதிருத்தலிற் சமீபமின்றித் தனக்கோர் நிகர் பொருள் எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் இன்மையை.

முந்துறுகணங்கண்மொந்தைதண்ணுமைமுழக்கஞ்செய்ய
நந்திமாமுழவந்தாக்கநாரணனிடக்கையார்ப்ப
வந்துகந்தருவர்நூலின்மரபுளியிருவர்பாட
வைந்துதுந்துபியுங்கல்லென்றார்கலிமுழக்கங்காட்ட. (கக)

மதுமுகத்தலர்ந்தவெண்டாமரைமகள்சுருதிகூட்டச்
சதுமுகத்தொருவன்சாமகீதயாழ்தடவிப்பாட
விதுமுகத்தருகுமொய்க்குமீனெனஞானவெள்ளிப்
பொதுமுகத்தடராதூற்றும்பூமழையெங்கும்போர்ப்ப. (கஉ)

பொருங்கடனிறத்தசெந்தீப்பொங்குளைக்குறளன்மீது
பெருங்கடல்வடவைசெங்கண்பிதுங்கமேற்றிரிந்துநோக்கி
முருங்கடலெரியிற்சீறமுதுகிறவலத்தாளூன்றிக்
கருங்கடன்முளைத்தவெய்யோன்காட்சியிற்பொலிந்துநின்று. (கங)

கொய்யுஞ்செங்கமலப்போதுகுவித்தெனவெடுத்துக்கூத்துச்
செய்யும்புண்டரிகத்தாளுந்திசைகடந்துளவீரைந்து
கையுந்திண்படையுந்தெய்வமகளிர்மங்கலநாண்காத்த
மையுண்டமிடறுஞ்சங்கவார்குழைநுழைந்தகாதும். (கச)

செக்கரஞ்சடையுந்தேசார்வெண்டிருநீறுந்தெய்வ
முக்கணுமுரகக்கச்சுமுள்ளெயிறிமைக்குமார்பு
மைக்கருங்கயற்கணங்கைவல்லியினொதுங்கிநிற்கும்
பக்கமுமவண்மேல்வைத்தபார்வையுநகையுந்தோன்ற. (கரு)

கங்கையாறலம்புமோசைகடுக்கைவண்டிரங்குமோசை
மங்கலமுழவினோசைமந்திரவேதவோசை
செங்கையாடெரியினோசைதிருவடிச்சிலம்பினோசை
யெங்கணுநிரம்பியன்பரிருசெவிக்கமுதமூற்ற. (கசு)

(கக) தண்ணுமை-இருதலையுஞ் சுருங்கிய, நெடியவுடலினையுமுடையது. முழவமாவது, பெரியவுடலின்மேல் தலை பெற்றுள்ள ஐந்துமுகமுடையது, பஞ்சதுந்துபிகளாவன - தோற்கருவி, துளைக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, நரப்புக்கருவி, மிடற்றுக்கருவிகளாம. கந்திருவநூல்-இசைநூல். [து-சபை.

(கஉ) விதுமுகம்-சந்திரமண்டலம், மீன்-நட்சத்திரங்கள். பொ

(கங) திரிந்து - சுழன்று. உளை - புறமயிர். குறளன - குறுகிய வடிவினையுடைய முயலகன் முருங்க, மெலித்தல்விகாரம்.

(கரு) செக்கர்-செம்மைநிறம. உரகம்-பாம்பு எயிறு-ஆதிவராகதந்-

(கச) குவித்தென என்றது, குவிந்தெனவென்றும்பாடம். [தம.

(கசு) அலம்பும் - ஒலிக்கும். கடுக்கை-கொன்றைமலர். எரி-மழு.

ஆடினனமலமூர்த்தியஞ்சலிமுகிழ்த்துச்சென்னி
சூடினரடியிலவீழ்ந்தார்சுருதியாயிரநாவாரப்
பாடினாபரமானநதபபரவையிற்படிநதாரன்பு
நீடினார்நிருத்தானந்தங்காண்பதுநியமம்பூண்டார். (கஎ)

முனிவர்கந்தருவர்வானோர்தானவாமோனயோகர்
புனிதகிம்புருடராதிப்புலவருமிறைஞ்சியன்பின்
கனிதருமின்பத்தாழ்நதார்திருமணங்காணவந்த
மனிதருங்காணப்பெற்றாமாதவாபொருட்டான்மன்னோ (கஅ)

அனந்தனுமுனிவர்வேந்தனளவிலானநதமூறி
மனந்தனிநிரம்பிமேலுமவழிவதுபோலமாாபம்
புனைநதபுண்ணியவெணணீறுகரைந்திடப்பொழிகண்ணீரு
ணனைந்திருகரமுங்கூப்பிநாதனைப்பாடுகின்றான். (கக)

பராபரமுதலேபோற்றிபத்தியிலவிளைவாய்போற்றி
சராசரமாகிவேறாய்நின்றதற்பரனேபோற்றி
கராசலவுரியாயபோற்றிகனகவம்பலத்துளாடு
நிராமயபரமானந்தநிருததனேபோற்றிபோற்றி. (உ0)

ஒன்றாகியைந்தாயையைந்துருவாகிவுருவாய்போற்றி
யின்றாகிச்சென்றநாளாயெதிரநாளாயெழுவாய்போற்றி
நன்றாகிதீயதாகிநடுவாகிமுடிவாயமனறு
ணின்றாடும்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி. (உக)

அடியவோம்பொருட்டுவெள்ளியமபலத்தாடலபோற்றி
பொடியணிதடந்தோள்போற்றிபுரிசடைமகுடமபோற்றி
கடியவிழ்மலர்மென்கூந்தற்கயலவிழிபாகம்போற்றி
நெடியதற்பரமானந்தநிருததனேபோறறிபோறறி. (உஉ)

(கஎ) அமலன - மலரகிதன். ஆயிரம்-அனந்தம். பரமானந்தம்-பேரின்பம். (கஅ) மோனம் - மௌனநிலை.

(கக) அனந்தனுமுனிவர் வேந்தன் என்றது - ஆதிசேடாவதாரமாகிய பதஞ்சலிமுனிவரை.

(உ0) பராபரம்-முன்பின்னில்லாதது எனவே அநாதியாயுள்ளது என்பதுபொருள. கராசலம்-கரம்அசலம்-கையையுடையமலை, எனவே யானை என்பதுபொருள் நிராமயம நிர் ஆமயம் - நோயில்லாதவன். ஆமயம் - நோய்.

(உக) ஒன்றாய் என்றது - நிஷ்களம், சகளம், சகளநிஷ்களமுங் கடந்துநின்ற சுத்தசிவத்தை. ஐந்துரு என்றது, பரசிவன், அநுகதசிவன், சதாசிவன், மகேசன், உருததிரனென்னு மிவர்களை. ஐயைந்தாய் என்றது, சந்திரசேகரர்முதலிய இருபத்தைந்து சிவமூர்த்தங்களை.

என்றுநின்றேத்தினன்பின்னிருவரைநோக்கிவெள்ளி
மன்றுணின்றாடாநின்றமறைமுதல்கருணைகூர்ந்து
நன்றுநீர்வேட்டதென்னென்றருள்செயநாதன்பாதந
துன்றுமெய்யயன்பிற்றாழ்ந்துதொழுதுநின்றிதனைச்சொல்வார். (௨௩)

எந்தையித்திருக்கூத்தென்றுமிந்நிலைநின்றியார்க்கும்
பந்தவெம்பாசநீங்கப்பரிந்தருள்செய்தியென்னச்
செந்தமிழ்க்கன்னிநாடுசெய்தமாதவப்பேறெய்தத்
தந்தனமென்றான்வேதந்தலைதடுமாறநின்றான். (௨௪)

அராமுனியீதுவேண்டுமோதியெம்பெருமவிந்த
நிராமயபரமானந்தநிருத்தநேர்கண்டோரொல்லீர்ந்
தராதலமிசைவந்தெய்தாத்தனிக்கதிபெறுதல்வேண்டுமெ
பராபரவென்றுதாழ்ந்தானபகவனுமதற்குநேர்ந்தான். (௨௫)

ஆர்த்தனர்கணத்தோர்கைகோத்தாடினரலர்பூமாரி
தூர்த்தனர்விண்ணோர்கண்ணீர்துளும்பினர்முனிவராகம்
போர்த்தனர்புளகமன்பிற்புதைந்தனர்விழுங்குவார்போற்
பார்த்தனர்புல்லிக்கொண்டாரபரவியவ்விருவர்தம்மை. (௨௬)

மேற்படி - வேறு.

அனித்தமாகியபூதமைம்பொறிபுலனாதியாறாறாகி
யினித்தமாயையோடிருவினைத்தொடக்கினுமிருளினும்வேறாகித்
தனித்தயோகிகளகநிறைந்தாடியதனிபெருந்திருக்கூத்தைக்
குனித்தவண்ணமாக்கண்டவாக்கிகபரங்கொடுத்தவனுறைகின்றான்.

---

(௨௪) இந்நிலை என்றது- வெள்ளியம்பலத்தை. தலைதடுமாறல், தட்டழிந்து மயங்கல். கன்னிநாடு - பாண்டிநாடு.

(௨௫) அலர்பூ - மலர்ந்தபூ.

(௨௭) பூதமைம்பொறி புலனாதியாறாறாகி என்றது-பிரிதிவுமுதலியபஞ்சபூதங்களும், மெய்முதலியஞானேந்திரியங்களைந்தும், சத்தமுதலிய வைம்புலன்களும, மனமாதியந்தக்கரணங்களுநான்கும், கூடிய ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநான்கும, காலம், நியதி, கலை, வித்தை, இராகம், புருடன், மாயை என்னும் வித்தியாதத்துவமேழும், சுத்தவித்தை, ஈசுரம், சதாக்கியம், சத்தி, சிவம் என்னும் சிவதத்துவமைந்தும் ஆகியமுப்பத்தாறு தத்துவங்களை. இனித்தமாயை என்றது, பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக்கருதி இன்புறச்செய்யு மாயாமலத்தை. இருவினைத் தொடக்கென்றது, நல்வினை, தீவினைகட்கேதுவாகிய கன்மமலத்தை. இருளென்றது - சகசமலமாகிய ஆணவமலத்தை. குனித்தவண்ணம் - ஆடியதிருக்கோலம்.

குனிவிலாதிரைத்தினந்தொடுத்தெதிர்வருகொடுவிலாதிரையெல்லை
புனிதவாடகமுளரிதோய்ந்ததகனிப்பொதுநடந்தெரிசித்தங்
கினிதமாநதுநூற்றெண்மடங்கைந்தெழுதவெண்ணியிந்நிலைநிற்குங்
ஈனியுமன்பினுரெணணியாங்கெய்துவாகருதியவரமெல்லாம். (உ௮)

ஆ று வ து

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - கரு - கரு திருவிருத்தம - அஉரு.

உ

ஏ ழ ா வ து

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

பன்னகேசனுமபுலிப்பாதனும்பணிய
மின்னுவார்சடைமன்னவனவெளளிமன்றுடல்
சொன்னவாறிதுபசித்தழல்சுடவொருபூத
மன்னமாமலைதொலைததவாறெடுததினியறைவாம். (க)

கன்னியர்க்கரசாயினுள்கடிமனைபுகுந்த
மின்னியறசடைமாதவாவேதியரோடு
ரொந்நிலத்துளமனனவர்யாவர்கருமுறையே
பொன்னியற்கலததறுசுவைபபோனகமருத்தா. (உ)

பூசுகின்றவுமுடுப்பவும்பூண்பவும்பழுக்காய்
வாசமெல்லிலையேனவுமம்முறைவழங்காத
தேசமன்னவரேனையோர்செல்லுநாச்செலுத்தி
யீசனன்புறுகற்பினுளிருக்குமவ்வேலை. (ங)

(உ௮) வில் ஆதிரை, தனுமாசத்திருவாதிரை நட்சத்திரம். ஐந்தெழுத்து - ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம.

(க) பன்னகேசன்-பதஞ்சலிமுனிவர், புலிப்பாதன்-வியாக்கிரபாதன்.

(உ) இயல், முதனிலைத்தொழிற்பெய ராதலின் வருமொழிநோக்கித் திரிந்தது

(ங) பழுக்காய் - பாக்கு மெல்லிலை - வெற்றிலை. வாசம் - வாசனைத்திரவியம். அவை - தக்கோலந் தீம்பூதகை சாலிலவங்கங், கற்பூரஞ் சாதியோடைந்து. ஏனவும் என்றது - மலர்முதலியவற்றை.

மடைவளத்தொழிற்புலவர்வந்தடியிணைவணங்கி
யடியரோமட்டபோனகமாயிரததொன்றி
னிடையதாயினுநதொலைந்திலதியாங்கண்மேற்செயயக
கடவதேதெனப்பிராட்டிதன்கணவர்முன்குறுகா. (௪)

பணிந்தொதுங்கிநின்றடிகண்முப்பத்துமுக்கோடி
கணங்கடமமொடுமிங்கெழுந்தருள்வதுகருதி
யிணங்குமின்சுவைப்போனகமெல்லையினறுகி
யுணங்குகின்றதுண்டெஞ்சியதெனைத்தெனவுரைக்கின. (௫)

இமையக்குன்றமுமடைகலாயிதனபுறங்கிடநத
சிமையக்குனறுகளீட்டமுஞசேர்நதெனநிமிரச்
சமையக்கொட்டியவாலரிபபுழுக்கலுஞசாதக
கமையக்கொடடியகறிகளினவருககமுமனைத்தே. (௬)

எனறபோதிறையெமபிரான்றேவியாரிடத்தி
லொன்றுமன்பிறலொருவிளையாடலைநினைத்தோ
தன்றனிக்குடைப்பாரிடததலைவனதாற்ற
லன்றியாவருமறிந்திடககாட்டவோவறியேம். (௭)

சிறிதுவாணகைசெய்துமூவேந்தரிற்சிறந்த
மருவின்மீனவனருமபெறன்மகளுனக்கரிதிற்
பெறுவதேதுவானறருவுநின்பணிசெயபபெற்றிங்
குறைவதேற்பிறர்திருவெலாமுன்னதேயன்றே. (௮)

அளவிலாதநின்செல்வத்தின்பெருக்கைநாமறிய
விளைவுசெய்தனைபோலுநின்விருந்துணபபசியாற்

---

(௫) போனகம - அமுது. உணஙகல் - வாடல. எஞ்சியது-சேஷமாயுள்ளது. எத்தனைதது என்பது எனைததெனநின்றது தொகுததல்விகாரம்.

(௬) நிமிர்தல் - உயர்தல். சமைய - பொருந்த. வால் அரிபுழுக்கல் - வெள்ளிய அரிசியாலமைந்த அன்னம். சாதத்துக்கு என்பதுசாதககு எனநின்றதுதொகுத்தல்.

(௭) பாரிடம் - பூதம்.

(௮) அரும்பெறலமகள் - பெறுதற்கரிய மகள் என்பது பெறுது பெற்றமகள். மகள் - அண்மைவிளி.

(௯) பசியாற்களை யடைந்தவராக நங்கணத்தினுட் காணேம் என்றது,சிவகணங்கட்குப் பசிப்பிணியின்மையைக் குறித்துநின்றது-தளவமுரல், முல்லையரும்பனையபற்கள். தளவம்-முல்லை.

களையடைந்தவராகநங்கணத்தினுட்காணேந்
தளவமூரலாயாருசெய்ததககதேதெனருன். (௯)

ஆடுகைகநினறகுண்டோதரனகட்டிடைவடவை
மடுக்கவுனனிஞனதுவருதுவயிற்றெரிபசியாய்த்
தொடுககவாலமுண்டாங்குடலசோரந்துவோததாவி
யொடுக்கமுற்றையபசியி ருலுயஙகினேனெனருன். (௧௦)

குடையெடுகெகுமிககுறியதாட்குறட்கொருபிடிசோ
றிடுமினப்புறஞ்சோறும லெனதசொழுதெல்லா
முடையநாயகிபோயினுள்குறியனுமுடனே
நடைதளர்ந்துகணபுகைந்துவாய்புலர்ந்திடநடந்தான். (௧௧)

படைக்கணேவலரிறைமகளபணியிறைபசிநோய்
தொடுத்தவன்றனைக்கொண்டுபோய்சொன்றிமுன்விடுத்தா
ரடுத்திருந்ததேகண்டன ரன்னமாமலையை
யெடுத்தயின்றதுமடிசிலங்கிருந்ததுங்காணர். (௧௨)

சிலம்புநூபுரச்சீறடிச்சேடியர்சில்லோ
ரலம்புவால்வளைக்கைநெரித்ததிசயமடைந்தார்
புலம்புமேகலையாரசிலாபொருக்கெனவெருண்டார்
கலம்பெய்பூண்முலையாரசிலாகணபுதைததிரிந்தார். (௧௩)

மூரவைபோகியமுரிவில்வான்மூரல்பால்வறையல்
கருனைதீம்பயறடுதுவைபலவகைக்கறிகள்
விரவுதேமபடுபாறயிரிழுதுதேன்வெள்ளம்
வரைவிலாதனமிடாவொடுவாரிவாய்மடுததான். (௧௪)

(௧௦) அகடு - வயிறு. ஒடுக்கம் - மெலிவு. உயஙகல்-வாடல்.

(௧௧) குறியதாள்குறள் - குறுகிய காலையுடைய பூதம். சோறும்-சொல்லுவோம, இது எதிர்காலததன்மை வினைமுற்ருதலால் முதனிலைதிரிந்து நின்றது.

(௧௨) படைககணேவலர் - படைத்தற்றொழிலினின்ற ஏவலாடகள்-அலலது வாளபோனற கண்களையுடைய பணிபெண்கள்.

(௧௩) சிலமபும, அலமபும், புலம்பும், எனபவை, ஒலிக்குமென்னும பொருளன, சீறடி - சிற்றடி. இரிதல் - போதல்.

(௧௪) மூரவை - தவிடு. மூரல்-சோறு. பால்வறையல், பால்சேர்த்துச் சமைத்த துவட்டற்கறி. கருனை-பொரிககறி. துவை - புளிங்கறி. இழுது-வெண்ணெய்.

பலபழக்குவைவேற்றுருப்பண்ணியங்கன்னன்
மெலசுவைத்தணடுதெஙகிவையன்றியும்வேவா
வலசிகாய்களின்வருககமுநுகர்ந்துமாறும
வெல்லைதீர்நவபணடமுமெடுததுவாய்மடுத்தான். (கரு)

பாரித்துள்ளவிப்பணடமும்பரூஉககுறுங்கையால்
வாரிததன்பெருவயிற்றிடைவைப்பவுநதுடுவை
பூரித்தாகுதிபண்ணியதழலெனப்பொங்கிக
கோரித்தொனபதுவாயிலும்பசித்தழலகொளுத்த. (கசு)

அலங்கலோதிகண்டதிசயமடைந்துதன்னன்பி
னலங்கொளுயகன்முன்புபோய்நாணமுட்கிடப்ப
விலங்குபூங்குழல்சுவன்மிசையிறககியிட்டொல்கி
நிலஙகிளைத்துநின்றுணிலைகண்டனனிருபன். (கஎ)

அஞ்சிலோதியைவினவுவானறிகலான்போலக்
குஞ்சியாரழலனனவக்குடவயிற்றவனுண்
டெஞ்சியுள்ளவேற்பூதங்களின்னமும்விடுத்துன்
னெஞுசுவப்பவேயருத்துதுமென்னலுநிமலை. (கஅ)

ஐயவின்னுமிக்குறட்பசியடங்கிடாவேறு
வெய்யபாரிடவீரரைவிடுத்தியேலெடுதது
வையம்யாவையும்வயிற்றிடைவைப்பரோயதனுற்
செய்யகாலருத்திரப்பெயர்தேற்றமாமுனககே. (ககூ)

சங்கவார்குழைக்குறண்மகன்றன்செயறுனே
யிங்குவந்துறைசெயதிடவறிதியென்றிறைமுன்
மங்கைநாயகிகுமுதவாய்மலாபொழுதெயிற்றுத்
திங்கள்வாயமுழையான்பசிததீச்சுடவந்தான. (உ0)

(கரு) பண்ணியம் - பலகாரம். கன்னல - சருக்கரை. மெல்சுவைத்தண்டு - மெல்லுதற் றொழிலமைந்த கரும்பு, வல்சி-சோறு. நவபண்டம் - நவதானியம்.

(கசு) பாரிததல் - நிறைதல். தழல் - யாகாக்னி. கோரிதது - அதிகரித்து. ஒன்பதுவாயில் - நவத்துவாரங்கள். கோரித்தென்றது, கோரமென்னும் பெயரடியாகப் பிறந்தவினையெசசம்.

(கஎ) சுவல் - பிடரி. ஒலகி - துவண்டு.

(கஅ) சில் - வட்டத்தகட்டணி. குஞ்சி - மயிர். குடவயிற்றவுன கும்போதரன்.

(உ0) முழை - மலைக்குகை.

நட்டமாடியசுந்தரநங்கையெம்பிராட்டி
யட்டபோனகம்பனிவரையனையவாய்க்கிடந்த
தொட்டுவாய்மடுத்திடவுமென்சுவேசிதணியா
திட்டுணுதவர்வயிறுபோற்காந்துவதென்றான். (உக)

கையர்முப்புரத்திட்டதீகடும்பசியுருவாயப்
பொய்யனேன்வயிற்றிடைகுடிபுகுந்ததோவென்னுங்
கையெறிந்திடுமெண்டங்கள்வெடிபடக்கதறு
மையகோவெனுமுயிர்ததிடுமோவிசோர்நதயரும். (உஉ)

ஏ ழா வ து
குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம் முற்றிற்று.
ஆக படலம் கஎ - கரு திருவிருத்தம் - அ௲எ.

ஸ
எட்டாவது

அன்னக்குழியும் வையையு மழைத்தபடலம்.

க லி நி லை த் து றை.

வேதநாயகன்பாரிடவேந்தனுக்கமையா
வோதனுதிகளருத்தியதன்மையீதுவையும்
போதராமையாலமைவுறப்போனகக்குழிதந்
தோதமாநதியருததியசெய்தியுமுரைபபாம். (க)

கவனமால்விடையாளிபின்கடிகமழ்தென்றற்
பவனமாமலையாட்டியைப்பார்த்துளநகைத்துத
தவனமாபசியுடையவன்றன்பொருட்டன்ன
புவனமாதினைநினைத்தனனினைகருமுனபோந்தாள். (உ)

(உக) காந்தல் - எரிதல்.

(உஉ) கையா - வஞ்சகர். முப்புரம் - திரிபுரம்.

(க) அமையா-வயிறுநிரம்பாத. உவை-என்றது, அஃறிணை பல் வின்பாற் சுட்டுப்பெயா-இவ்வுகரச்சுட்டு சேய்மை அண்மை கட்குப் பொதுவாதலின சேய்மைப்பொருளில்வந்தது.

(உ) பவனம் - காற்று - தவனம் - தாகம் - புவனமாது-பூமிதேவி - அன்னபுவனமாதெனறது, ஆன்மகோடிகளுக்குப பலவுணவுகளையும் கொடுப்பவளாதலின்.

நாற்றடந்திசைத்தயிர்க்கடனனந்தலைநிலங்கீண்
டேற்றெழுந்துநாற்கிடங்கராயுதித்தெழுந்தாங்கு
மாற்றருஞ்சுவைத்தீந்தயிர்வாலரிப்பதத்தோ
டேற்றெழுந்ததுநாற்குழியிடத்திலும்பொங்கி. (௩)

குருமதிக்குலமன்னவன்மருகனைக்குண்டப்
பெருவயிற்றிருபிறையெயிற்றெரிசிகைபேழ்வா
யொருகுறட்குடைவீரனையுனபசிதணியப்
பருகெனப்பணித்தருளலும்பாரிடத்தலைவன். (௪)

அத்தயிர்ப்பதக்கிடங்கரிலலைகடல்கலக்கு
மத்தெனக்கரம்புதைத்தெடுத்தெடுத்துவாய்மடுத்துத்
துய்த்திடப்பசிவிடுத்ததுசுருதிநாயகன்றாட்
பத்திவைத்துவீடுணர்ந்தவர்பழவினைத்தொடர்போல். (௫)

வாங்கிவாங்கிவாய்மடுத்தலுமுடம்பெலாமவயிறாய்
வீங்கிஞாறறைகிழிபடப்பொருப்பெனவீழ்ந்தா
னீங்குநீளுயிர்ப்பிலனுடல்புரண்டனனீரவேட்
டாங்குநீர்நிலைதேடுவானுயிருணெழுந்தான். (௬)

ஆவியன்னவர்ப்பிரிந்துறையணங்கனாபோலக்
காவிநாண்மலர்தாமரைக்கடிமலர்வாட
வாவியோடையுங்குளங்களும்வறப்பவாய்வைத்துக்
கூவநீணிலைநீர்களும்பசையறக்குடித்தான். (௭)

அனையனாகியுநீர்நசையாற்றலன்வருந்தும
வினையனாகிவானதிச்சடைவேதியன்பாதத்
தினையநாதனுந்தன்றிருமுடியின்மீதிருக்கு
நனையநாணமலரோதியைப்பாரதொன்றுநவில்வான். (௮)

---

(௩) நனந்தலை - நடு. கிடங்கர் - குழி. வாலரிப்பதம் - வெள்ளிய அரிசியாலமைந்த அன்னம். பதம் - அன்னம்.

(௪) குரு - நிறம். பேழ்வாய், பிளந்தவாய்.

(௬) நீளுயிர்ப்பு - நெட்டுயிர்ப்பு, வேட்டு - விரும்பி, நீர்நிலை, தடாகமுதலியன. நிலைநீர் - இலக்கணப்போலி.

(௭) வாவி - நடக்குங்கிணறு, இது நடைவாவி என்று வழங்குகின்றது. காவி - நீலோற்பலம். கூவம் - கிணறு.

(௮) நசை - விருப்பம். இனைய - இரங்க. நனைய - பொருளடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம். இது-மலரென்னும் பொருள்கொண்டது. நனை - தேன்.

தேங்குநீர்த்திரைமாலிகைச்செல்விநீயிந்த
வாங்குநீரத்தடம்புரிசைசூழ்மதுரையின்மாடோ
ரோங்குநீத்தமாயொல்லெனவருதியென்றுரைத்தா
னீங்குநீர்ததிருமாதவனொருமொழிநிகழ்த்தும். (௯)

அன்றுமெம்பிரானுணையாற்பகீரதன்பொருட்டுச்
சென்றுநீயொருதீரததமாய்த்திளைப்பவர்களங்க
மொன்றுதீவினைத்தொடக்கறுத்தொழுகெனப்பணித்தா
யின்றுமோர்நதியாகெனப்பணிததியேலென்னை. (௧௦)

தெரிசித்தோர்படிந்தாடிஞோர்செங்கையாலேனும்
பரிசித்தோர்பவத்தொடர்ச்சியின்பற்றுவிட்டுள்ளத்
துருசித்தோர்வுறுபத்தியும்விச்சையுமுணர்வாய்
விரிசித்தோர்வுறுமெயயுணர்வால்வரும்வீடும். (௧௧)

தநதிடப்பணித்தருளெனுத்தடம்புனற்செல்வி
சுநதரப்பெருங்கடவுளைவரங்கொண்டுதொழுது
வநதளப்பிலாவேகமோடெழுநதுமாநதியா
யநதரத்துநின்றிழிபவளாமெனவருமால. (௧௨)

கலிவிருத்தம்.

திரைவளையணிகரமுடையவள்செழுமணிநகையுடையா
ளுரைவளைதுகிலுடையவள்கொடிநுணுகிடையவளறனீர்
விரைவளைகுழலுடையவள்கயல்விழியுடையவள்வருவாள்
வரைவளைசிலையவன்முடிமடவரனதிவடிவினுமே. (௧௩)

---

(௯) திரைமாலிகைச்செல்வி - அலைகளையே மாலையாகவுடைய கங்கை. மாடு - பக்கம். நீத்தம - வெள்ளம்.

(௧௦) திளைப்பவர் - மூழ்குவோர். நதி - மேற்றிசையிற் றோன்றிக் கீழ்த்திசையைநோக்கிச் செல்லும் ஆறு.

(௧௧) உருசித்தல்-இனிப்புறல். விச்சை - சிவஞானம். உணர்வாய விரிசித்தேதன்றது " அகரவுயிர்போலறிவாகி யெங்கு நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து" எனவருந்திருவருட்பயனு லுணர்க.

(௧௩) அறல் - கருமணல். விரை - வாசனை. மடவரல - மடப்பத்தினது வரலாற்றையுடையவள். மடம் - அறிந்துமறியாமை.

விரைபடுமகிலரைபொரிதிமில்வெயில்விடுமணிவரையோ
டரைபடமுதுசினைபலறிடவடியொடுகெடிதகழாக
குரைபடுகழலிறவுளாசிறுகுடியடியொடுபெறியாக்
கரைபடவெறிவதுவருவதுகடுவிசைவளியெனவே. (கச)

பிணையொடுகலைபிடியொடுகரிபிரிவிலவொடுபழுவப்
பணையொடுகருமுசுவயிறணைபறழொடுதழுவியதன்
றுணையொடுகவிபயினமரநிரைதொகையொடுமிறவளர்வெங்
கணையொடுசிலையிதனொடுமெறிகவனொடுகொடுகருமால (கரு)

அடியிறநெடுவரையுதைதவனவகழ்வனவகழ்மடுவைத்
திடரிடுவனமழைசெருகியசினைமரநிரைதலைகீழ்
படவிடுகரைதொறுநடுவனபடுகடலுடைமுதுபார்
நெடுமுதுகிருபிளவுறவருநெடுநதியினவலையே. (கசா)

பிளிறொலியினமுதுமரமகழ்பெருவலியினவசையா
வெளிறடிவனவெறிமணி பினவிரைசெலவினமதமோ
டொளிறளியினநுரைமுகபடமுடையனவெனவரலாற்
களிறனையதுமதுவிதழிகளகவிழ்சடையணிகுடிலை. (கஎ)

(கச) அரைபொருதிமில் என்றது - பொருக்குப் பொருந்திய தூரினையுடைய வேங்கைவிருட்சத்தை. முதுசினை - பெரியகிளைகள். கடிது - விரைவாக. குரை - ஒலி. கழல் - வீரகணடை. இறவுளர் - வேடர். குடில என்பது, குடிஎனககடைகுறைந்து நினறது ; சிற்றில்.

(கரு) பிணை - பெண்மான். கலை - ஆண்மான். பிடி - பெண்யானை. கரி - ஆண்யானை. பழுவம் - காடு பணை - மரக்கிளை. முசு - ஆண்குரங்கு. பறழ் - குட்டி. கவி - ஆண்குரங்கு. இது கபியென்பதன திரிபு. இதண-பரண. இதுகடைகுறை.

(கசா) திடர் - மேடு. அகழ்தல - தோண்டுதல்.

(கஎ) இச்செய்யுள செம்மொழிச்சிலேடையாதலின் ; நதியைக குறிக்குங்கால் —பிளிறல்-ஒலித்தல். முதுமரம்-ஆலமரம். வெளில் - விளாமரம். வெளளில என்பது, வெளிலென தொகுத்தற்பெற்றது. மணி - முத்து. விரைசெலவு - விரைந்து செல்லுங்கதி. மதம - வலிமை. அளி - குளிர்சசி. முகபடம் - போாவை. யானையைக் குறிக குங்கால் - பிளிறல் - கர்ச்சிததல. முதுமரம் - பெரியமரம்.வெளில்-கட்டுததறி. மணி - தந்தங்களிலுண்டாகு முத்துககள. விரைசெலவு-விரைந்துசெல்லும்நடை. மதம - மும்மதநீா. அளி - அம்மத நீரையுண்ணும வண்டுகள. நுரைமுகபடாம் - நுரைபோல்வெளுதத நெற்றிப்பட்டம், எனப்பொருள்கொள்க. குடிலை (கங்கா) நதி. இதழி-கொன்றை.

நீடியபிலமுறுநிலையினநிருமலன்மதிமுடிமீ
தாடியசெயலினவெயிலுமிழருமணிதலையினநீள்
கோடியகதியினநிரைநிரைகுறுகியபலகாலி
ரோடியவலியினவளையுடலுரகமுமெனவருமால். (கஅ)

மண்ணகழ்தலின்வளையணிகருமாவனையதுமிசைபோய்
விண்ணளவலினவுணர்களிறைவிடுபுனலொடுநெடுகு
மண்ணலையனையதுசுவையிழுதளையளவுறுசெயலாற்
கண்ணனையனையதுநெடுகியகடுகியகதிநதியே. (கக)

திகழ்தருகரிபரிகவரிகள்செழுமணியொடுவருமா
றிகழ்தருகுடபுலவரசர்கணெறிசெய்துகவாதிருவோ
டகழ்தருபதிபுகுமதிகுலவரசனையதையலதேற்
புகழ்தருதிறையிடவருகுடபுலவரசனுநிகரும். (உ0)

ஆரொடுமடலவிழ்பனையொடுமரநிகரிலைநிம்பத்
தாரொடுபுலியொடுசிலையொடுதகுகயலொடுதழுவாப்
பாரொடுதிசைபரவியதமிழ்பயிலரசர்கள்குழுமிச்
சீரொடுபலதிருவொடுவருசெயலனையதுநதியே. (உக)

(கஅ) இதுவுமச சிலேடையாதலின், நதியைக்குறிக்குங்கால்:—பிலம்-பாதலம். ஆடிய - தங்கிய. தலை - இடம். கோடியகதி - வளைந்துசெல்லும்வேகம் குறிகியபலகால் - நெருங்கிய பலகால்வாய்கள். சர்ப்பத்தைக் குறிக்குங்கால்:—பிலம் - பிலத்துவாரம். தலையின-சுடிகையிலுடையன. கோடியகதி - வளைந்தநடை. பலகால் - பலகால்கள், எனப்பொருள்கொள்க. உரகம - சர்ப்பம்.

(கக) வளையணிகருமா - சங்கையணிந்த (திருமாலாகிய) வராகமூர்த்தி. அவுணர்களிறை விடுபுனலொடு நெடுகுமண்ணல் என்றது, அசுரர்களுக்குத்தலைவனாகிய மாவலி தாரைவார்த்தநீரோடு திரிவிக்கிரமவடிவங்கொண்ட வாமனமூர்த்தியை. அளை - தயிர்.

(உ0) குடபுலம் - மேற்றிசை. நெறி - ஆணை. அகழ்தருபதி-அகழ்சூழ்ந்தமதுரை. அரசு - பண்பாகுபெயராய் பணபிமேனின்றது. அரசு - அரசத்த ஏமை. இது உகரவீற்றுப்பாவதத்திதன்.

(உக) அரம்-ஓாகருவி. ஆா-ஆத்திமாலை. தழுவாஎன்றது-ஆரும், பனையும், வேம்பும் சேரசோழபாணடியர்களுக்கு உரிய மாலைகளாதலாலும்,புலியும,சிலையும், கயலும் அவாகளுககுரியகொடிகளாதலாலும் அவற்றைத் தழுவிவந்தமையை. தமிழ்பயிலரசர் என்றது - சேரன, சோழன், பாண்டியன் என்னுந் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரை.

கலிநிலைத்துறை.

கல்லார்கவிபோற்கலங்கிக்கலைமாணடகேள்வி
வல்லாரகவிபோற்பலவான்றுறைதோன்றவாய்த்துச்
செல்லாறுதோறும்பொருளாழ்ந்துதெளிந்துதேயத்
தெல்லாரும்வீழ்ந்துபயன்கொள்ளவிறுததன்றே. (உஉ)

வண்டோதைமாறுமலர்வேணியின்வந்தநீத்தங்
கண்டோதநஞ்சுண்டருள்கண்ணுதன்மூர்த்திபேழ்வாய்
விண்டோதணியாதென்விடாயெனவெம்பிவீழ்ந்த
குண்டோதரனைவிடுததானக்குடிஞைஞாங்கா. (உரு)

அடுததானதியின்னிடைபுககிருநதாற்றலோடு
மெடுத்தான்குறுங்கையிரண்டுங்கரையேறநீட்டித்
தடுத்தான்மலைபோனிமிர்தணபுனல்வாயங்காந்து
மடுத்தான்விடாயுங்கடலுண்ணுமழையுநாண. (உச)

நீர்த்தன்சடைநின்றிழிதீர்த்தமருந்திவாக்குக்
கூர்த்தின்புகொண்டுகுழகன்றிருமுன்னரெய்திப்
பார்த்தன்பணிந்தபதமுன்பணிந்தாடிப்பாடி
யார்த்தன்புருவாய்த்துதித்தானளவாதகீதம். (உரு)

(உஉ) கவியைக்குறிக்குங்கால்:—கலங்கி என்றது-தெற்றெனப் பொருள்கொள்ளக் கிடக்காது மயங்கநிற்றலை. பலவான்றுறை - அகப்பொருட்டுறைகளும்,புறப்பொருட்டுறைகளுமாகிய பலதுறைகளை. செல்லாறுதோறும் பொருளாழ்ந்துஎன்றது-சென்றுதேய்ந்திறுதலெனறுங்குற்றந்தங்காது முடிவுகாறு மொருதனமைத்தாய், சிநதிக்குந்தோறும் நுண்ணியபொருள் தோன்ற நிற்றலை. தெளிய - ஐயமாதி முக்குற்றங்களகல நிற்றல். பயன் - அறமுதலிய நால்வகைப்பயன்கள். நதியைக்குறிக்குங்கால்—பலவான்றுறை-பெரியநீாத்துறை. செல்லாறுதோறும் பொருளாழநதுதெளிந்து-செல்லுமிடந்தோறும்மணி பொன்முதலிய பலபொருள்களையும் ஆழத்தையுமுடையதாய் கலங்குதல்நீங்கி. பயன் - பிரயோசனம். இறுததல் - நிலைபெறுதல்.

(உரு) விண்டு - திறநது. குடிஞை - நதி.

(உச) ஆற்றல் - வன்மை. அங்காந்து - வாயைத்திறந்து.

(உரு) கூர்ந்து என்பது - கூாத்தென வலித்தற்பெற்றது. பார்த்தன், பிரதையின்புத்திரன், அருச்சுனன். இது தத்திதாந்தபதம். அளவாத - அளவில்லாத.

பாட்டின்பொருளானவன்பாரிடவீரன்பாடல்
கேட்டின்பமெய்திக்கணங்கட்குக்கிழமைநல்கி
மோட்டின்புனன்மண்முறைசெய்திருந்தானளகக்
காட்டின்புறம்போய்மடங்குங்கயற்கண்ணியோடும். (உசு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தீர்த்தனிதழிச்சடைநின்றுமிழிந்துவரலாற்சிவகங்கை
தீர்த்தனுருவந்தெளிவோர்க்குஞானந்தரலாற்சிவஞான
தீர்த்தங்காலிற்கடுகிவருஞ்செய்தியாலேவேகவதி
தீர்த்தங்கிருதமாலையெனவையைநாமஞ்செப்புவரால். (உஎ)

எட்டாவது

அன்னக்குழியும்வையையுமழைத்த படலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - கஎ - க்கு திருவிருத்தம்-அஎசு.

௯

ஒன்பதாவது

எழுகடலழைத்த படலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

முடங்கன்மதிமுடிமறைத்தமுடித்தென்னன்குறட்கன்னக்
கிடங்கரொடுநதியழைத்தகிளர்கருணைத்திறனிதுமேன்
மடங்கல்வலிகவர்ந்தான்பொன்மாலைபடிந்தாடவெழு
தடங்கடலுமொருங்கழைத்ததன்மைதனைச்சாற்றுவாம். (க)

ஓதவரும்பொருள்வழுதியுருவாகியுலகமெலாஞ்
சீதளவெண்குடைநிழற்றியறச்செங்கோல்செலுத்துநாள்
போதவரும்பொருளுணர்ந்தவிருடிகளும்புனிதமுனி
மாதவரும்வரன்முறையாற்சந்தித்துவருகின்றார். (உ)

(உசு) கிழமை - உரிமை. மண்முறை-உலக அரசாக்ஷி. மோடு உயர்ச்சி.

(க) முடங்கல் - வளைவு. பொன்மாலை - காஞ்சனமாலை. மடங்கல் - நரசிம்மம். யமன் என்பதுமொன்று. கிடங்கு - கிடங்கர். இது இறுதிநிலைப்போலி.

(உ) அறம்-தருமநூல். போதம்-ஞானசாஸ்திரம். அறம், போதம் என்பன நூன்மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர்கள். இருடிகள் - சப்தரிஷிகள். முனிவர் என்பது-முனிஎன நறுதொக்கது.

வேதமுனிகோதமனுந் தலைப்பட்டுமீள்வானோர்
யோதளவில்கற்புடையபொன்மாலைமனைபுகுந் தான்
மாதவளும்வரவேற்றுமுகமனுரைவழங்கிப்பொன்
னாதனமிட்டஞ்சலிசெய்தரியதவததிறங்கேட்பாள். (௩)

கள்ளவினைப்பொறிகடந்துகரைகடந்தமறைச்சென்னி
யுள்ளபொருளபரசிவமெனறுணாந்தபெருந்தகையடிகே
டள்ளரியபவமகற்றுந் தவமருள்செயகெனககருணை
வெள்ளமெனமுகமலர்ந்துமுனிவேந்தன்விளமபுமால். (௪)

தவவலியாலுலகின்றதடாதகைக்குததாயானைய
சிவபெருமான்மருகனெனுஞ்சீாபெற்றாய்திறன்மலயத்
துவசனருங்கற்புடையாய்நீயறியாததொல்விரத
மவனியிடத்தெவரறிவாரானுலுமியம்பககேள். (௫)

மானதமேவாசிகமேகாயிகமேயெனவகுதத
வீனமில்சீர்த்தவமூன்றுமிவற்றினமானதந்தரும
தானமிசைமதிவைதத றயவுபொறைமெய்சிவனை
மோனமுறததியானித்தலைநதடக்கஙமுதலனந்தம். (௬)

வாசிகமைந்தெழுத்தோதன்மனுப்பஞ்சசாந்திமறை
பேசுசதவுருத்திரநதோததிரமுரைத்தல்பெருநதருமங்

(௩) வேதமுனி - வேதங்களையுணாந்தமுனி. தலைப்பட்டு - சந்தித்து. முகமன - உபசாரவாாததை திறம் - பாகுபாடு.

(௪) பவம் - சனனத்தொடாச்சி. மறைச்சென்னி-உபநிடதம்.

(௬) மானதம்- மனத்தாற்செய்யப்படுவது. வாசிகம் - வாக்காற் செய்யப்படுவது. காயிகம் - காயத்தாற் செயயப்படுவது, இம்மூன்று ந்ததிதாநதபதம். தருமம - முப்பத்திரண்டறங்கள். தானம் - சற்பாததிரங்கள். ஐந்து - பஞ்சேநதிரியம்.

(எ) ஐநதெழுத்தோதலாவது - திருவருண் முன்னிலையில் ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தை விதிப்படிமாறிச் சூக்குமமாயோதல். மநு என்றது - பஞ்சப்பிரமமகாமந்திரஙகளை. பஞ்சசாந்தியாவது - சிவபெருமானே பொருளெனக்கூறும் உபநிடதபாகங்களை, ஐநதுகாண்டமாகமுறைப் படுத்தியோதுதல். மறைபேசுசத வுருத்திரமுரைத்தலாவது- வேதங்கள் பிரமன்முதல் சதாசிவமீறாகமுறையே யேற்றங்கூறுவதால், அவற்றுள் நடுக்கண்டமான சதவுருததிர மனுக்களை யோகநாமத்தால் உருததிர கணங்களைச் சங்காரக்கிரமத்தின்வைத்து அதீதசிவபரியந்தம் வரைப்படுத்திக கூறுதல்.

நாசகலமவடுத்தோதன்முதலனந்தங்காயிகங்க
ளீசனருச்சனைகோயிலவலஞ்செய்கையெதிர்வணங்கல். (எ)

திருத்தனுறைபட பலபோய்ப்பணிதல்பணிநிறைவேற்ற
திருத்தன்முடிநதியாதிதீர்த்தயாத்திரைபோய்மெய்
வருத்தமுறவாடலிவைமுதற்பலவவ்வகைமூன்றிற்
பொருத்தமுறுகாயிகங்கள்சிறந்தனவிப்புண்ணியத்துள. (அ)

திருத்தயாத்திரையதிகமவற்றதிகஞ்சிவனுருவாந்
திருத்தமாங்கங்கை [illegible] நதிகடனிதநனிபோயத்
திருத்தமாடுவதரிதததி [illegible] வந்து
திருத்தமாய்நிறைதலினுலவற்றதிகநிரைமுநநீர். (கூ)

என்றுமுனிவிளம்பக்கேட்டிருந்தகாஞ்சனமாலை
துன்றுதிரைக்கடலாடதுணிவுடையவிருப்பினளாய்த்
தன்றிருமாமகட்குரைததாள்சிறிதுள்ளந்தளாவெய்திச்
சென்றிறைவற்குரைப்பலெனச்செழியர்தவக்கொழுந்தனையாள். (கய)

தன்றன்னையுடையபெருநதைவேநதாபெருமான்முன்
சென்றன்னமெனநின்றுசெப்புவாளகுறளவீரற்
கனறன்னகுழியினுமோறழைததவருட்கடலே
யின்றன்னைகடலாடவேண்டினளெனறிரநதாள. (கக)

தேவிதிருமொழிகேட்டுதென்னவராய்நிலமபுரக்குங்
காவிதிகழ்மணிகண்டர்கடலொன்றேயெழுகடலுங்
கூவிவரவழைத்துமெனவுனனினாகுணபாலோர்
வாவியிடையெழுவேறுவண்ணமொடும்வருவனவால். (கஉ)

(அ) பணி-திருப்பணிகள். திருத்தன்-தீரத்தனென்பதன்றிரிபு.

(கூ) திருத்தம் - தீர்த்தம். பரிசுத்தமுள்ளது. திருத்தமாய்-முட்டின்றி, சிவனுருவாஙகங்கை என்றது - காசிப்பதியிற்கங்கை வடிவமாகநின்று மரிக்குமுயிர்களுக்கு முத்தியருளுதலை.

(கய) முனி - கவுதமமுனிவர். கேட்டிருந்த என்பது - கேட்ட என்னும் பொருள்மேனிற்றலால், இருந்து - அசைநிலையிடைச்சொல்.

(கஉ) காவி - நீலமலர். குணபாலோர்வாவி என்றது - கீழ்த்திசையிலுள்ள பொற்றாமரைத்தடாகத்தை. வண்ணம் - நிறம்.

துண்டமதித்திரளனையசுரிவளைவாயவிடவுதைத்து
வெண்டவளநுரைததும்பச்சுறுவேறுமிசைக்கொட்பத்
தண்டரளமணிதொகுதியெடுத்தெறியுந்தரங்கநிரை
யண்டநெடுமுகடுரிஞ்சவார்த்தெழுந்தகடலேழும். (கங)

காணுமாநகர்பனிப்பக்கலிமுடிவினயன்படைப்புக்
கோணுமாறெழுந்ததெனக்கொதித்தெழுந்தகடலரவம்
பூணுநாயகனகிலபுவனமெலாங்கடந்ததிரு
வாணையாலவனடிசென்றடைந்தாரபோலடங்கியதால். (கச)

தன்வண்ணமெழுகடலின்றனிவண்ணமொடுகலந்து
பொன்வண்ணநறும்பொகுட்டுப்பூம்பொய்கைபொலிவெய்தி
மின்வண்ணச்சடைதாழவெள்ளிமணிமன்றுடு
மன்வண்ணமெனவெட்டுவண்ணமொடும்வயங்கியதால். (கரு)

ஒன்பதாவது

எழுகடலழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - கஎ-க்கு திருவிருத்தம் - அஅகூ.

(கங) சுரிவளை - சுரிந்தமுகத்தையுடைய சங்குகள். சுறுவேறு ஆண்மகரம். தரங்கம்நிரை - அலைகளின்வரிசை. அண்ட நெடுமுகடு என்றது - நெடியவிண்ணுலகின் முகட்டை. வெண்தவளம்-ஒருபொருட்பன்மொழி. மணித்தொகுதி - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. கொட்ப-இதுகொடுமை என்னும பண்படியாகப்பிறந்த வினையெச்சம். சுழலவென்பதுபொருள.

(கச) பனிப்ப - வருந்த. அரவம் - ஒலி ஆணை-ஆக்கினை.

(கரு) தன்வண்ணமாவது - பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தினியற்கை நிறமாகிய, வெண்மைநிறம். மன்றுடுமன் வண்ணமென்றது - சிவபெருமான் அட்டமூர்த்தியாய் நிற்குங்கால், பிரிதிவிற்குரிய பொன்னிறமும், அப்புவிற்குரிய வெண்ணிறமும், தேயுவிற்குரிய செந்நிறமும், வாயுவிற்குரிய கருமைநிறமும், ஆகாயத்திற்குரிய புகைநிறமும், சந்திரனுக்குரிய சுக்கிலநிறமும், சூரியனுக்குரியரத்தநிறமும், ஆத்மாவிற்குரியபடிகநிறமும் ஆகியவிவ்வெண்வகைப்பட்ட நிறங்களோடுங் கலந்துநிற்றலை.

சிவமயம்.

பத்தாவது

மலயத்துவசனையழைத்த படலம்.

கலிவிருத்தம்.

எழுகடலழைத்தவாறியம்பினுமினிச்
செழுமதிமரபினேன்சேணிழிந்துதன்
பழுதில்கற்பில்லொடும்பரவைதோய்ந்தர
னழகியதிருவுருவடைந்ததோதுவாம். (க)

புரவலன்றடாதகைப்பூவையோடும்வந்
துரவுநீர்க்கடன்மருங்குடுத்தசந்தன
மரவமந்தாரமாவகுளம்பாடலம்
விரவுநந்தனத்தரியணையின்மேவினன். (உ)

தாதவிழ்மல்லிகைமுல்லைசண்பகப்
போதுகொய்திளைஞருஞ்சேடிப்பொற்றொடி
மாதருங்கொடுத்திடவாங்கிமோநதுயிரத்
தாதரமிரண்டறவமருமெல்லையில். (ங)

தன்னமர்காதலிதன்னைநோக்கியே
மன்னவனுன்பொருட்டேழுவாரியு
மிநநகரழைத்தனமீண்டுபோந்துநி
னன்னையையாடுவானழைத்தியாலென. (ச)

(க) சேண் - விண்ணுலகம். செழுமை - நிறைவு பரவை - கடல். அரன் - தன்னையடைந்தோா மலத்தொடக்கை வேரோடொழிப்பவன்.

(உ) புரவலன் - சவுந்தரபாண்டியன். பூவை - நாகணவாய்ப்பறவையைப்போன்ற இன்சொல்லையுடைய தடாதகைப்பிராட்டியார. உரவு - வலிமை. மரவம் - குஙகுமமரம்.வகுளம் - மகிழ். பாடலம் - பாதிரி. அரியணை - சிஙகாதனம. நந்தவனம் என்பது - நந்தனம் எனநினறது. சந்தோஷத்தைத் தருமவனம் என்பதுபொருள்.

(ங) சேடி - ஏவல்மகளிர். பொற்றொடி என்றது-பொன்னலாகிய வளையலணிந்த தோழிப்பெண்களை. ஆதரமிரண்டற என்றது-இருதலைப்புள்ளிற் கோருயிர்போல, வோருயிர்வாய்ந்து, ஆவிற்கிருகோடு தோன்றினாற்போல ஒத்த அன்பினை உடையராயிருததலை. ஆதரம் - அன்பு.

மடந்தையுமன்னையைக்கொணர்ந்துவாவிமா
டடைந்தனளாகமற்றவள்புராணநூற்
படாந்தகேள்வியாதமைநோக்கிப்பௌவநீர்
குடைந்திடும்விதியெவன்கூறுமெனனவே. (ரு)

கோதறுகற்பிறாய்கொழுநன்கைத்தலங்
காதலன்கைததலமனறிககனறின்வா
லாதலிம்மூன்றிலொன் றங்கைபற்றியே
யோதநீராடுதன்மரபென்றோதினாா். (சா)

மறையவாவாய்மைபொன்மாலைகேட்டுமேற்
குறைவறத்தவஞசெயாகொடியபாவியேற்
கிறைவனுஞசிறுவனுமில்லையேயினிப
பெறுவதுகன்றலாற்பிறிதுணடாகுமோ. (எ)

ஆதலாற்கன்றின்வால்பற்றியாடுகோ
மாதராயென்றுதன்மகட்குக்கூறலும்
வேதன்மாலபதவியும்வேணடினாக்கரு
ளுதனாருயிர்த்துணையாயநாயகி. (அ)

தன்னுயிர்க்கிழவனையடைந்துதாழ்ந்துதன்
னன்னைதன்குறையுரையாடவாண்டகை
மன்னவன்வலாரியோடொருங்குவைகிய
தென்னவன்மேன்மனஞ்செலுத்தினனரோ. (கூ)

மேற்படி-வேறு.

சிலையத்திரியார்திருவுள்ளமுணர்ந்
தலையததிரியட்டவனுதனாீத்

(ரு) கொணாநது - அழைத்துவநது. கொணா என்னும் பகுதி ஈறுகுறுகி ரகரமெய்விரிநதுகொணர் எனநின்றது

(சா) ஆதல் - இடைச்சொல எண்டுவிகற்பப்பொருளிலவந்தது. காதலன் - புத்திரன்.

(கூ) வலாரி - வலனென்னு மசுரனைக்கொன்றவன்- இந்திரன். வைகிய - வீற்றிருந்த.

(கo) சிலை - வில் அத்திரி - மகமேருமலை. அலை - விலைத்தொகை. பறந்துதிரியும் எனபதுபொருள். அட்டவன்- சிறகுகளையறுத்த விநதிரன். உலை - கொல்லனுலைக்களம். அததிரி - துருத்தி. உலையத்திரியொதத விமானமென்றது - துருத்தி, பருததலுஞ சுருங்கலுமுடைமைபோல, விமானம செலலுதலும இறஙகுதலுமுடைமைபற்றி.

துலையத்திரியொத்தவிமானமொடு
மலையத்துவசச்செழியன்வருமால். (கo)

மண்பேறடைவான்வருமேழ்கடல்வா
யெண்பேறடையாவருளின்னமுதைப்
பெண்பேறதனாற்பெறுபேறிதெனக்
கண்பேறடைவானெதிர்கண்டனனே. (கக)

வந்தானமருகன்சரணம்பணிவான்
முந்தாமுனமாமனெனும்முறையா
லந்தாமரையங்கையமைத்துமகட்
டந்தானையெதிர்ந்துதழீஇயினனால். (கஉ)

ஆத்தன்றிருவுள்ளமகிழ்ந்தருளாற்
பாரத்தன்புநிரம்பியபனனியொடுந்
தீர்த்தம்புகுந்தாடியசெல்கவெனப்
பூத்தண்பொருனைப்புனனாடவனும். (கங)

முன்னைத்தவமெய்திமுயன்றுபெறு
மன்னப்பெடையன்னவளவந்தெதிரே
தன்னைத்தழுவத்தழுவிக்கிரிவேந்
தென்னக்குறையாமகிழ்வெய்தினனே. (கச)

தண்டேமொழிவேள்விதவக்குறையாற்
கண்டேனிலனென்றுகருத்தவல
முண்டேயஃதிவ்வுவகைக்களிதேன
வுண்டேயெனவுண்டுமறந்தனனால. (கரு)

(கக) பேறு-பயன. ஏழ்கடல்வாய் எணபேறு அடையா அருள் இன்அமுதைஎன்றதற்கு-எழுகடலின் அருகில்எழுந்தருளியிருந்த அளவிடுதற்கரிய இனியஅமுதம்போன்றதன்மருகனை எனபதுபொருள்.

(கங) பொருனை - தாமிரவர்ணி. புனனாடவன - நீர்வளமிக்க பாண்டிநாட்டையுடைய மலயத்துவசன். ஆடியசெல்க என்றது-செயியவென்னும் வாயபாட்டு வினையெச்சமாதலின் வருமொழி வல்லெழுத்து இயல்பாய் நின்றது.

(கச) கிரிவேந்து - மலையரசன்

(கரு) தேமொழி - அணமைவிளி. வேள்வி - திருமணம். அவலம் - கவலை. இவ்வுவகை எனறது - (திருமணத்தில் உடனிருந்ததிருக்கோலம்போல, இங்குமபெருமானும பிராட்டியும் உடனிருந்த திருக்கோலங்கண்ட) பெருமகிழ்ச்சியை.

சேணுற்றவனைச்சிலநாள்கழியக்
காணுற்றவள்போனிறைகற்புடையாள்
பூணுற்றுமலர்ந்ததொர்பொற்கொடிபோ
னுணுற்றெதிர்நண்ணியிறைஞ்சினளால. (கசு)

மஞ்சோதியகாஞ்சனமாலைகையிற்
பைஞ்சோதிவிளங்குபவித்திரையாயச்
செஞ்சோதிமுடிச்சிவநாமவெழுத்
தஞ்சோதிநெடுங்கடலாடியரோ. (கஎ)

துங்கக்கலைவேதியர்தொன்மறைநூற்
சங்கற்பவிதிப்படிதன்றுணைகை
யங்கைத்தளிரபற்றியகத்துவகை
பொங்கப்புணரிப்புனலாடினளே. (கஅ)

குடைந்தார்களையேறினர்கொன்றைமுடி
மிடைந்தார்கருணைக்கண்விழிக்கமல
முடைந்தாரனைமாருதரங்குறுகா
தடைந்தாருமைபாகரருட்படிவம். (கக)

ஒண்கொண்டன்மிடற்றொளியும்மொருநா
லெண்கொண்டபுயத்தெழிலும்மழல்சோ
கண்கொண்டநுதற்கவினுமபொலியா
மண்கண்டுவியப்பவயங்கினரால். (உ0)

விண்ணின்றுவழுக்கிவிழுங்கதிர்போற்
கண்ணின்றநுதற்கருணாகரன்வா
ழெண்ணின்றபுரத்தினிழிந்திமையா
மண்ணின்றதொர்தெய்வவிமானமரோ. (உக)

(கசு) சேண - தூரதேசம - நாண் உற்று என்றது - சிவபெருமான திருவருளால்வந்த தமது கணவனைக் கைப்பற்றுதற்கு மங்கல நாண் பூண்டமையை. இவ்வுண்மை, ஆலாஸ்யமகததுவததிலும வருதல்காணக,

(கஎ) மஞ்சு - மேகம். ஓதி - கூந்தல். பைஞ்சோதி - பசியகிரணம். பவிததிரை-பவித்திரமுடையவள். பவிததிரம்-பாபத்தைநீக்கி முத்தியையளிப்பது. பைஞ்சோதி பவித்திரம் என்றது - தருப்பைப் பவித்திரமாதலின்.

(கக) மிடைந்தார் - தரித்தவர். அடைந்தாருமைபாகரருட்படிவம் என்றது - சிவசாரூப்பியப்பேற்றை.

(உக) கதிர் - சூரியன். கருணாகரன் - அருளே திருமேனியாகவுடைய சிவபெருமான். எண்ணின்றபுரம் என்றது-திருமால்முதலியோர்எண்ணத்தில் நிலைபெற்று நின்றசிவபுரத்தை. மண்-நிலவுலகம.

அத்தெய்வவிமானமடுத்திடலு
முத்தெய்வதமுக்கணவன்பணியா
* னத்தெய்வதருக்கரனங்கையொடு
மெத்தெய்வதமுந்தொழவேறினனால். (உஉ

தேமாரியெனும்படிசிந்தநறும்
பூமாரிபொழிந்ததுபொனனுலகந்
தூமாமறையந்தரதுந்துபிகா
ராமாமெனவெங்குமதிர்ந்தனவால். (உந)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எழுந்ததுவிமானம்வானமெழுந்ததுந்துபியுநாணி
விழுநததுபோலுமென்னவரவொலியெங்கும்விம்மத்
தொழுந்தகைமுனிவரோத்தச்சுராதிகள்பரவததிங்கட்
கொழுந்தணிவேணிக்கூத்தாகோனகாகுறித்துச்செல்வார். (உச)

முன்புதன்னுருவாய்வையமுறைபுரிகோல்கைக்கொண்டு
பின்புதன்னுருவந்தமருகனும்பெருகுகேண்மை
யன்புதந்தருகுநின்றதடாதகையணங்குமீண்டு
பொன்புனைகுடுமிகோயில்புகுந்துநன்கிருபபக்கண்டார். (உரு)

முன்னைவல்வினையால்யாக்கைமுறைதடுமாறிததோற்ற
மன்னியமனிதர்போலப்பணடையவடிவமாறி

(உஉ) முத்தெய்வதம் - சோமசூாயாகனியெனனு மூனறுதெய வங்கள். * நததெய்வதருககரன் எனபுழி, நகரம் சிறப்புப்பொருட் கண்வநதது, நக்கீரனா் நப்பாலததனா என்பனவற்றின் நகரம போல, நங்கை - காஞ்சனமாலை.

(உந) தேம் மாரி - இனியமழை. (உச) அரஒலி - அரகர வென்னுமுழக்கம. கோநகா என்றது - அயனபதமுதலிய எல்லாப் பதங்களுககுந் தலைமைபெற்றுள்ள சிவபுரததை.

(உரு) முன்பு தன்னுருவாய என்றது - பாண்டியர் திருவுருவங் கொண்டமையை. பின்புதன் னுருவம் என்றது - சிவபெருமான் றிரு வுருவமாகிய சாரூப்பியத்தை ; எனவே சிவபெருமான்பாண்டியனது திருவுருவைத் தான்பெற்றுத் தனது திருவுருவததைப் பாணடியனுக களித்தாரென்பது கருத்து. குடுமி - சிகரம.

(உசா) முன்னைவல்வினை - அனாதியேயுள்ளபாசவினை. யாக்கை முறைதடுமாறி என்றது - எழுவகைத தோறறஙகளிலும் மாறிமாறிப் பிறததலொழிந்தமையை. தோற்றமன்னிய மனிதர் எனறது - அத தோற்றங்களுள் தேவாமுதலிய வுயிர்களின சரீரங்களைப்பெறுதறகு மனிதயாக்கையே காரணமாக நிற்றலை. பணடையவடிவம - சததி யும், சிவமும்.

யன்னையேமகளாயீன்றவப்பனேமருகனுக
வென்னையாநோற்றேமியார்க்குமியற்றருந்தவந்தானென்னு. (உசு)

கன்றகலான்போலயன்கனைகழல்விடாதுபற்றி
யொன்றியவன்புபின்னினறீர்த்தெழவுள்ளதேதாடுஞ்
சென்றிருகண்ணுமுட்டியடிக்கடிதிரும்பிநோக்கக்
குன்றுறழ்விமானந்தன்னையஞ்சலிகூப்பிச்செல்வார். (உஎ)

மேற்படி - வேறு.

புவலோகங்கடந்துபோய்ப்புண்ணியருக்கெண்ணிறந்தபோகமூட்டுஞ், சுவலோகங்கடந்துபோய்மகாலோகஞ்சனலோகநதுறநதுமேலைத், தவலோகங்கடந்துபோய்ச்சத்தியலோகங்கடந்துதணடுழாயோ, னவலோகங்கடநதுலகநாயகமாஞசிவலோகநண்ணினுரோ. (உஅ)

அறக்கொடிபின் னிறைமகனையடிபணிந்துதனை யீன்றூர்ககாதிவேத, மறைப்பொருடன்வடிவளிததவருளின்மனநிறைமகிழ்ச்சிவாய்கொள்ளாமற், புறப்படுவதெனவிரண்டுதிருச்செவிக்குஞ்செங்குமுதமபொதிந்ததீந்தே, னிறைப்பதெனப்பன்முறையாற்றுதிசெய்துதொழுதொன்றுநிகழ்த்தாநின்றூள். (உகூ)

(உஅ) புவலோகம - சந்திரசூரியர்முதலியோர் வசிக்கும் பதம். சுவலோகம் - இந்திரனிருக்கும்பதம். மகலோகம் - மரீசி, மாாக்கண்டர், சித்தர்முதலியோர் வசிக்கும்பதம். சனலோகம் - கவ்வியவாகனர், அனலா, சோமர், யமர், அரியமணர், அக்கினிவாக்கர்,பொகிஷ், ஆசியபர், சோமயா என்றுசொல்லப்பட்ட பிதிர்த்தேவர்களும், சங்கரிஷணர்,வாசுதேவர்,பிரத்துய்மினா,நிருத்தர்என்னும்நாலவரும், அத்தசியசாரமும் மதனமுதலாயிஞேரு மிருக்கும்பதம். தவலோகம்-சனகர்,சனந்தர்,சனுதரா, சனற்குமாரா,சங்கு,திரிசங்கு,ரிபு என்னும் எழுமுநிவர்களும் தவஞ்செய்திருக்குமிடம். சத்தியலோகம்-கிழக்கே இந்திரநீலநிறம்வாய்நத இருக்குவேதமும்,வடக்கேபடிகநிறம்வாய்ந்த யசுர்வேதமும், மேற்கே பதுமராக நிறம்வாய்ந்த சாமவேதமும், தெற்கே கருமைநிறம்வாய்ந்த அதர்வணவேதமுமிருக்க, மத்தியில் பிரமனிருக்கும்பதம். நவலோகம் - ஆன்மகோடிகளைப் பாதுகாக்குந் திருமால் வசிக்கும்பதம். சிவலோகம் - பிரமவிஷ்ணுக்கள் சேவிக்க உருத்திரமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கும்பதம்.

(உகூ) செவிக்கும் - உருபுமயக்கம்.

எண்ணிறந்ததேவர்க்கும்யாவர்க்கும் பயன்சுரக்குமிமையோர்நா ட்டுப், புண்ணியவான்றன்புனிற்றுக்கன்றுக்குக்குறைவேதென் பொ ருட்டென்னின்று, ளெண்ணியதுகடலொன்றே யெழுகடலுமீண்ட ழைததாயின்றுளாட, விண்ணிருந்தகணவனையும் விளித்துனருள்வடி வளித்தின்மேனுடீந்தாய். (௩௦)

தென்னர்மரபிறந்ததெனப்படுபழியிலாழவருஞ் செவ்விநோக்கி ப், பொன்னவிர்தார்முடிபுனைந்துகோலோச்சிவருகின்றாய் போலுமே லு, மிந்நிலைமைக்கிடையூறுமினியின்றேயெனததலைவியியம்பலோடுந் தன்னிறைவியுட்கோளையகங்கொண்டு மகிழ்ந்திருந்தான் றமிழர்கோ மான். (௩௧)

பத்தாவது

மலயத்துவசனையழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - கக - க்கு திருவிருத்தம் - ௬௨௦.

உ

பதினொராவது

உக்கிரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

மன்னவன்குலசேகரன்றிருமகன்மனைவி
தன்னொடுங்கடலாடியதகுதியீதந்தத்
தென்னவன்றனித்திருமகடிருவுளங்களிப்ப
வுன்னருந்திறலுக்கிரனுதித்தவாறுரைப்பாம். (க)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தண்ணிலாவொளிவேய்ந்தசுந்தரசாமிஞாலத்
தெண்ணிலாவைகறன்னதிணையடிநிழல்போல்யார்க்குந்

---

(௩௦) புண்ணிய ஆன் என்றது - புண்ணிய வடிவாகிய காம தேனுவை. புனிறு-இளமை. அருள்வடிவு - சாரூப்பியம்.

(௩௧) செவ்வி - காலம். இடையூறு-இடையுறுதல். உட்கோள், உட்கிடை, அதாவது - மனக்கொள்கை.

(உ) சுந்தரசாமி-சவுந்தரபாண்டியர். எண்ணிலாவைகல் என் றது - அறுபத்தாறாயிரம்வருடம் அரசுபுரிந்தமையை. உண்ணிலா வுயிர்-எல்லாவுடம்பினுள்ளும் விளங்கும் உயிர்த்தொகைகள்.

தெண்ணிலாக்கவிகைநீழல்செயதருட்செங்கோலோச்சி
யுண்ணிலாவுயிர்தானாகிமுறைபுரிந்தொழுகுநாளில். (உ)

கரியவன்கமலச்செம்மன்மறைமுதற்கலைகள்காண்டற்
கரியவனன்பர்க்கென்றுமெளியவனாகுமேன்மை
தெரியவன்பகன்றசிந்தைத்தென்னவன்றனக்குங்கற்பிற்
குரியவடனக்குங்காதன்மகளெனவுமையைத்தந்தான். (ங)

மற்றதற்கிசையத்தானுமருமகனாகிவைய
முற்றும்வெண்குடைக்கீழ்வைகமுறைசெய்தானசமூன்று
கொற்றவர்தம்மிற்றிங்கட்கோக்குடிவிழுப்பமெய்தப்
பெற்றதுபோலுமின்னும்பெறுவதோர்குறைவுநீரப்பான். (ச)

ஒன்றினைச்செய்கைசெய்யாதொழிகைவேறொன்றுசெய்கை
யென்றிவையுடையோனாதியீறிலாப்பரமயோகி
நன்றுதீதிகழ்ச்சிவேட்கைநட்பிகல்விளைக்குமாயை
வென்றவன்செய்யுமாயைவிருத்தியாரளக்கவல்லார். (ரு)

(ங) தென்னவன் - மலயத்துவசபாண்டியன். கற்பிற்குரியவள் என்றது - கற்பின்கிழத்தியாராகிய காஞ்சனமாலையை.

(ச) மூன்றுகொற்றவர் - சேரசோழபாண்டியர். திங்கள்கோக்குடி-சந்திரன்வழிவந்த பாண்டியர்மரபு. விழுப்பம்-மேன்மை. இன்னும் பெறுவதோர்குறைவு என்றது-தமக்குப்பின் அரசின்மையை.

(ரு) ஒன்றினைச்செய்கை-(ஈஸ்வரன் பிரபுத்வசாமர்த்திய குணங்கள்மூன்றனுளொன்றாகிய) கர்த்தத்துவம். செய்யாதொழிகை-அகர்த்தத்துவம். வேறொன்றுசெய்கை - அன்னிய தாகர்த்தத்துவம். ஆதியீறிலாப் பரமயோகி என்றது - மேற்கூறிய முக்குணங்களும், ஆன்மாக்களின் பொருட்டேயன்றித், தனக்கோர்முதலும் இறுதியு மில்லாதவ னென்பதைக்குறித்து நின்றது. இகழ்ச்சி - வெறுப்பு. வேட்கை-விருப்பம். அவன்செய்யுமாயை விருத்தியாரளக்க வலலாரென்றது - ஆன்மாக்கள் பந்தததின்கண் அதுஅதுவாயும், முத்தியின்கண், மாயாகருவிகண் முற்றும்நீங்கி முதல்வனோடொன்றாயும், நிற்குந் தன்மையனவாய், இடையாயுள்ள சுத்தத்தில் அரிதிற்றெளியு மரபாயிருத்தலாலும், அவன்செயலையறிவது அரியதிலரிய தென்பதை விளக்கிநின்றது.

இந்திரசாலவிச்சைகாட்டுவானென்னத்தன்பாற்
செந்தழனாட்டமீன்றசெல்வனைக்கருப்பமெய்தா
தந்தமிலுயிருஞாலமனைத்தையுமீன்றதாயாஞ்
சுந்தரவல்லிதனபாற்றோன்றுமாறுள்ளஞ்செய்தான். (௬)

அங்கவன்வரவுக்கேற்பவாயமும்பிறருந்தாழ்ந்து
மங்கைநின்வடிவுக்கேற்பக்கருவுருவனப்புஞ்சேருந்
திங்கடோறூற்றுமன்றற்செவ்வியுங்காணவாசை
பொங்கியதெங்கட்கென்றார்புனிதையப்படிபோலானாள். (௭)

கருமணிசிகரச்செம்பொற்கனவரையனையகாட்சித்
திருமுலையமுதம்பெய்தசெப்பிரண்டனையவாக
வருமுலைசுமந்துமாய்ந்தமருங்குலும்வந்துதோன்ற
வருள்கனிந்தனையாளுவிற்கின்சுவையார்வம்பொங்க. (௮)

என்னவுமெளியவேனுமரியனவென்னவேட்டா
ளனனவும்போகபூமியரும்பெறலுணவுநல்கிப்
பன்னகரமுதுநதிங்கட்படுசுவையமுதுந்தெய்வப்
பொன்னகரமுதுமாசைபுதைபடககணங்கணல்க. (௯)

புண்ணியமுனிவாவேதபண்டிதர்போந்துவேந்தாக
கண்ணியசடங்குமுதுாருங்கடிவெள்ளததாழ

---

(௬) இந்திரசாலவிச்சை காட்டுவானென்றது-கருப்பத்தில்தோன்றுவதுபோலப் பிறர்கண்களுக்குக காணப்பட்டும், அவ்வாறுதோனறுமையை. செந்தழல் நாட்டமீன்ற செல்வனென்றது - செவந்துதற்கண் தந்தருளிய இளையபிள்ளையாரை.

(௭) ஆயம் - மகளிர்கூட்டம். மன்றல்செவ்வி - திருவிழாப்பொலிவு.

(௮) கருமணி - நீலரத்தினம். கனகம், கனிந்தால், என்பவற்றீறுதொக்குக், கனம், கனிந்து எனநின்றன.

(௯) போகபூமி என்றதை - ஆதியரிவஞ்சம் நல்லரிவஞ்சம், ஏமதவஞ்சம் ஏமவஞ்சம், தேவகுருவஞ்சம் உத்தரகுருவஞ்சம், எனப்போகபூமியறுவகைப்படுமே. என்பதனாலுணர்க. பன்னகரமுதமென்றது - பலநகரங்களிலுள்ள அமிர்தமொத்த வுணவுகளை. திங்கட்படுசுவையமுதமென்றது - சந்திரமண்டலத்துள்ள சுவைமிகுந்த அமுதத்தை. பொன்னகரமுதம் - தேவருலகிலுள்ளவமுதம்.

வெண்ணியதிங்கடோறுமியற்றவிக்கன்னித்தெய்வம்
பண்ணியதருமச்சார்பாற்பபெயன்றலைப்பாடெய்த. (க0)

மாசறத்துறந்தோருள்ளமானவான்களங்கநீங்க
வீசர்தங்கிழமையென்னுமிந்துவாதிநாணாள்செய்த
பூசையின்பயன்ருனெய்தவெரிபசும்பொற்கோள்வந்து
தேசொடுகேந்திரத்திற்சிறந்தநல்லோரைவாய்ப்ப. (கக)

முந்தைநான்மறைகடாமேமுழங்கமந்தாரமாரி
சிந்தநாண்மலர்பூத்தாமெமின்னெனத்திசைகடோறு
மந்தரமகளிராடத்துந்துபியைந்துமாரப்ப
விந்தையுநதிருவும்வெள்ளைகிழத்தியும்வீறுவாய்ப்ப. (கஉ)

(க0) வேந்தர்ககணணிய சடங்கென்றது - அரசாக்குவிதித்த கருப்பாதானம், புஞ்சவநம, சீமந்தம், விண்டுபலிஎன்னும் நால்வகைக் கருமங்களை. இவற்றுள், கர்ப்பாதானமாவது - கருப்பந்தரிக்கும்படி செய்யுங்கிரியை. புஞ்சவநமாவது - வாமதேவமந்திரத்தால், ஆயிரம, அல்லது நூற்றெட்டுதரம் ஓமஞ்செய்து, அந்தமந்திரத்திலேயே ஆண்மகவுபிறக்கும்படி, ஆலந்தளிர், பால், உளுந்து இவைகளைக கொண்டு கருப்பவதியின் நாசியிற்பிழியுங்கிரியை. சீமந்தமாவது வியாகிரிதி மந்திரத்தாலும், அகோரமநதிரததாலும், நூற்றெட்டுதரம் ஓமஞ்செய்து, தருப்பை, அத்தி, அரகெகொம்பு, மூன்றிடத்து விளாப புள்ளபன்றிமுள் இவைகளைக்கூட்டி, வித்தியாங்க மந்திரததினல் தலைமயிரை வகிரும்படி நெற்றிமுதன்மே விழுத்துச்செய்யுங்கிரியை. விண்டுபலியாவது - சீமந்தச்சடங்கி னுறுப்புக்களிலொன்ருய், இருடிகேசன்முதலிய திருநாமங்களால் திருமாலைக்காலையிலும், மாலையிலும் ஆவாகனஞ் செய்தருச்சித்து, அகோரமந்திரத்தினும், வியாகிரிதியினும், நூற்றெட்டு ஓமங்களையும், விணடுமெநுவால் ஆறுஓமங்களையும், நெய்யினல் ஆறு ஓமங்களையுஞ்செய்து, முடிவில எட்டுப பிரமசாரியருக் கன்னமூட்டிக், கருப்பவதியின் வயிற்றிலுள்ளசிசுவுக்கு வலிமையுண்டாகச் செய்யுங்கிரியை. திங்கடோறுமென்றது - புஞ்சவநம், இரண்டாவது அல்லது நான்காவதுமாதங்களிலும் ; சீமந்தம்- நான்கு, எட்டுமுதலிய விரட்டித்த மாதங்களிலும் ; செய்வதாதலின்.

(கக) பொற்கோள் - பிரகஸ்பதி.

(கஉ) அந்தரமகளிர - அரம்பையாகள். விந்தை - வீரலட்சுமி. திரு - இலககுமி. வெள்ளைக்கிழத்தி-நாமகள். வீறு - இறுமாப்பு.

அந்தணர்மகிழ்ச்சிதூங்கவடுத்தவர்வளர்க்குமுன்னர்
மந்திரவேள்விச்செந்தீவலஞ்சுழித்தெழுந்தார்த்தாடச்
சிந்துரநுதன்மாவெட்டுஞ்சேடனும்பொறையெய்ப்பாற
விந்திரன்மேருப்புத்தேளபுனலிறைக்கிடத்தோளாட. (கரு)

ஆலதைதயமுதமாக்குமண்ணலுமணங்குங்கொண்ட
கோலத்துக்கேற்பக்காலைக்குழந்தைவெங்கதிர்போலற்றைக்
காலத்திலுதித்தசேய்போற்கணமழைபிலிற்றுநிம்ப
மாலைத்தோட்செழியன்செலவமகள்வயிற்றோன்றினானே. (கசு)

எடுத்தனண்மோந்துபுல்லியேந்தினள்காந்தன்கையிற்
கொடுத்தனள்வாங்கிவீங்குகொங்கைநின்றிழிபால்வெள்ளம்
விடுததனள்குமுதப்போதில்வெணணிலாவெள்ளம்போல்வாய்
மடுத்தனளருத்திநுடன்மைந்தனையெம்பிராட்டி. (கரு)

சலத்தலைகிடக்கைப்புத்தேடருநிழல்வாழ்க்கைப்புததே
ளலர்த்தலையிருக்கைப்புத்தேளாதிப்புத்தேளிர்வேதப்
புலத்தலைக்கேள்விசான்றபுண்ணியமுனிவரோடு
குலத்தலைமகளிரோடுங்கோமகன்கோயில்புக்கார். (கசு)

குடபுலத்தரசும்பொன்னிக்குளிர்புனற்கோழிவேந்தும்
வடபுலத்தரசாயாருங்குறுநிலவாழ்க்கைச்செல்வத்
தடல்கெழுதொண்டைத்தண்டாரரசொடுமனிகஞ்சூழக்
கடல்களுற்றிசையும்பொங்கிவருவபோற்கலிப்பவந்தார், (கஎ)

(கரு) மாவெட்டும என்றது - ஐராவதம, புண்டரீகம், வாமனம. குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சாருவபூமம், சுப்பிரதீபம்என்னும் அஷ்டகசங்களை. பொறை - பொறுத்தல். எய்ப்பு-இளைப்பு. மேருப புத்தேள் - மேருதெய்வம். புனலிறை - வருணன்.

(கசு) சேய் - குமாரக்கடவுள். (கரு) புல்லி - தழுவி. காந்தன்- கணவன். குமுதப்போது-அல்லிமலர். எடுத்தனள், ஏந்தினள், கொடுத தனள், விடுத்தனள், மடுத்தனள் என்பனமுற்றெச்சங்கள்.

(கசு) சலத்தலைக் கிடக்கைப்புத்தேள் - திருமால். தருநிலைவாழ் க்கைப்புத்தேள் - இந்திரன். அலர்த்தலையிருக்கைப் புததேள் - பிர மன். புத்தேளிர் - தேவர். கோமகன் - சவுந்தரபாண்டியன்.

(கஎ) குடபுலத்தரசு - சேரன். பொன்னி - காவிரி. கோழி - உறையூர். கோழிவேந்தன் - சோழன். வடபுலத்தரசொன்றது-வட தேயததிலுள்ள கஜபதிமுதலிய அரசர்களை. தொண்டைத் தண்டா ரரசு என்றது - தொண்டைமண்டலத்தரசனை.

மன்னனைத்தேவிதன்னைமுறையினால்வழுத்திவாழ்த்தி
நன்னர்கோளாகியோகைநவின்றுவெண்மழுமாணித்த
தென்னவர்பெருமான்றேவிதிருமுகக்கருணைபெற்றுப்
பொன்னடிபணிந்துதம்மூர்போகுவாரினையசொலவார். (கஅ)

வழுதியர்பெருமான்றன்பாற்கந்தனேவந்தானென்பார
பழுதறுகற்பினுடன்பாகஙியமிதுவெயென்பா
ரழகினன்மதனுமபெண்மையவாவுறுமிவன்கோலாணை
யெழுகடலுலகோவையமேழையுங்காககுமென்பார். (கக)

மனிதர்வான்றவமோதென்பார்வைகுவோர்தவமோவானப்
புனிதர்வான்றவமோவேள்விப்பூசுராதவமோகேள்வி
முனிவரவான்றவமோவீறுமுதலிலாமுதல்வனுளளக்
கனிதருகருணைபோலிக்காதலன்றோற்றமெனபார். (உ0)

தருமமாதவத்தின்பேறுவருத்தமாதவத்தின்பேறு
பெருமைசால்காமநோற்றபெருந்தவப்பேறுவெய்தற்
கருமையாம்வீடுநோற்றவருந்தவப்பேறுவிந்தத்
திருமகனெனறுதம்மில்வினுய்மகிழ்சிறப்பச்சென்றார். (உக)

அவ்வவர்மனைகடோறுமங்கலவணிகளாகக்
கௌவைமங்கலஙகளார்ப்புககடிநகரொங்கும்பொங்க
நெய்விழாவெடுப்பக்கேள்விநிரமபியமறையோர்கணிந்த
தெய்வமாதானநீத்தந்திரைக்கடன்மடுத்ததம்மா. (உஉ)

சுண்ணமும்பொரியுந்தூவெள்ளரிசியுந்தூர்வைக்காடுந்
தண்ணறுஞ்சிவிறிவீசுதணபனிநீருஞ்சாந்து
மெண்ணெயுநானச்சேறும்பசையறவெடுதெதுவாரிக்
கண்ணகனகரமெங்குங்கழுவினதானவெள்ளம். (உங)

செமபொன்செய்துருத்திதூம்புசெய்குழல்வட்டமாக
வம்பொன்செயசிவிறிவெணபொனணடைகொண்டாரந்தூங்கும்

(கஅ) கோள் - ஏற்றுககொளளுதல். ஓகை - மகிழ்ச்சி.

(உ0)தென்பார்-பாண்டிநாடு. பூசுரா-அநதணர்.(உக)அருத்தம்-பொருள். (உஉ) கௌவை - முழக்கம் நெயவிழா-எண்ணெய்விழா.

(உங) தூர்வைக்காடு-அறுகின்குப்பை. தானவெள்ளம் - தான நீர்ப்பெருககு - அல்லது, மதநீர்ப்பெருக்கு.

(உச) துருத்தி, குழல், சிவிறி,அண்டை,இந்நான்கும் ஒவ்வோர் வகையான,நீரிறைக்குங் கருவிகள். தூம்பு-தொளை மாறி ஆடலாவது-துருத்தியுஞ் சிவிறியுமேந்தியபெண்களை ; குழலும்,அண்டையும் ஏந்தி நீராறுவலும்;குழலும்அண்டையுமேந்தியபுருஷர்கள்,துருத்தியும்சிவிறியும் ஏந்திநீர் தூவலுமாம். அனங்கன் (தேகமில்லாதவன) மன்மதன்.

வம்பஞ்சுமுலையினுருமைந்தருமாறியாட
வம்பஞ்சுமாறிமாறியனங்கனுமாடல்செய்தான். (உச)

இன்னணங்களிப்பமூதூரிந்துவாதிரைநன்னளிற்
பொன்னவனகேந்திரித்தபுனிதலக்கினத்திற்போந்த
தென்னவாபெருமானசேய்க்குச்சாதகச்செய்தியாதி
மன்னவர்க்கியன்றவேதமரபினால்வயங்கவாற்றி. (உரு)

கரியவெண்டிரைநீர்ச்செல்வன்கல்லிறகரிந்தவென்றித்
தெரியலனுலகந்தாங்குதெய்வதவரைக்கோனுதித்
தரியலர்வீரஞ்சிந்தததருக்கழிந்தச்சந்தோற்றறக்
குரியகாரணத்தானுமமுக்கிரவருமனென்றான். (உசு)

நாலாகுமதியிற்சந்திமிதிப்பதுநடத்தியாறும்
பாலாகுமதியிலன்னமங்கலம்பயிற்றியாண்டின்
மேலாகுமதியிற்கேசவினைமுடித்தைந்தாமாண்டி
னூலாறுதெரிந்துபூணனூற்கடிமுடித்துப்பின்னர். (உஎ)

(உரு) மூதூர் - தொன்று தொட்டுள்ள மதுரைநகர். பொன்னவன்-குரு. கேந்திரித்த-கேந்திரஸ்தானமடைந்த சாதகன்மமாவது - புத்திரோற்பத்தியாயகாலத்தில், அஸ்திரமந்திரத்தால் நூறு ஓமஞ் செய்து, வாமமந்திரத்தால் புத்திரன்முகத்தை யெதிரநோக்கிப், பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களையுச்சரித்து, உச்சியைமோந்து, தற்புருடமந்திரத்தை வலக்காதில் செலுத்தல். ஆதியென்றது - உத்தாபனககிரியையை அதாவது, அசுத்தமாகிய அறைவீட்டினின்றும் சுத்தமாகிய வுயர்ந்த விடததில் குழந்தையைச் சேர்பபிக்குஙகிரியை.

(உசு) கரிய - பெரிய. நீர்ச்செல்வன - வருணன். கல்லிறகு அறிந்தவெனறித் தெரியலன் - இந்திரன் தெரியல் - மாலை. வரைக்கோன் - மகம்மேரு அரசன். தரியலர் - பகைவர். தருக்கு - செருக்கு. உக்கிரவருமன் - உக்கிரமே கவசமாகவுடையவன். இது நாமகரணச்சடங்கைக்குறித்தது. நாமகரணமாவது - பெயரிடுதலிற் செய்யுங்கிரியை.

(உஎ) சந்திமிதிப்பது என்றது - பிரவாசக்கிரியையை. அதாவது - நானகாமாதத்தில் குழந்தையை யெடுத்துக்கொண்டு ஆலயத்திற்குச் செல்லுங்கிரியை, அல்லது-நாற்சந்தி கூடுமிடததிற் செல்லுதல். அன்னமங்கலம் - அன்னப்பிராசநக்கிரியை. அதாவது, ஆறாவது மாதத்தில் சோறூட்டுதலிற் செய்யுங்கிரியை. கேசவினை - செளளக்கிரியை. அதாவது - பதின்மூன்றாவதுமாதத்தில், மயிர்வினைக்குச் செய்யுங்கிரியை. பூணநூற்கடி-உபநயநக்கிரியை அதாவது-ஐந்தாவது வருடத்தில் பரமசிவத்தைத் தரிசிபபதற்குச்செய்யுங்கிரியை.

பதநிரைபாழிச்சாகையாரணம்பணைத்தவேத
முதனிரைக்கலையும்வென்றிமூரிவிற்கலையும்வாளு
மதநிரையொழுகுமையன்மாநிரைவையம்பாய்மா
விதநிரையேற்றமற்றுமுணர்த்தினான்வியாழப்புத்தேள். (உஅ)

குருமுகத்தறியவேண்டுமென்பதோர்கொள்கையாலே
யொருமுறைகேட்டாங்கெண்ணெண்கலைகளுமொருங்குதேறி
யரனலதொருவராலுந்தேற்றுவதருமையாலப்
பரனிடைத்தெளிந்தான்பாசுபதாத்திரப்படையுமன்றோ. (உக)

எல்லையில்கலைகளெல்லாமகவைநாலிரண்டின்முற்றத்
தொல்லறிவுடையானாகிக்குரவனைதொழுதுபோற்ற
வல்லவனாகியன்னார்மகிழ்ச்சிகொள்கலனாயவென்றிச்
செல்வவேற்றிளைஞரோடுந்திருவிளையாடல்செய்வான். (ங0)

புகர்மதவேழமுட்டிப்போர்விளையாடிவென்றுந்
தகரொடுதகரைத்தாக்கித்தருக்கமராடிவென்றும்

(உஅ) பதநிரைபாழி சாகையாரணம் பணைத்தவேதமுதனிரை கலை என்றது-காண்டோபக்கிர மணககிரியையை. அதாவது வேத பாகங்களை அத்தியயனஞ்செய்ய ஆரம்பிக்குங்கிரியை. பதம்-வாசகம். நிரை - பூர்வபூர்வபதத்தை அனுசரித்து, உத்தரோத்தரபதத்தை யுச்சரிக்குங்கிரமம். பாழி - இரண்டுபதத்தை யெடுத்துக்கொண்டு பூர்வ பதத்தையொருமுறையுச்சரித்து, உத்தரபதத்தை இரண்டுமுறை யுச்சரித்து, மீட்டும்பூர்வபதத்தை இரண்டுமுறையுச்சரித்து, உத்தர பதத்தை ஒருமுறை யுச்சரிக்குஞ்சடை. சாகை - சத்தகாண்டத்தின் வேறாயுள்ளது. ஆரணம் - அச்சாகையில் பத்துப்பிரச்சினங்கள்கூடியது. பணைத்த என்றதற்கு - இவ்வுறுப்புக்களால் நிரம்பிய வென்பது பொருள். வேதமுதல் நிரைகலை என்றது - மந்திரம், வியாகரணம், நிகண்டு, சந்தோபிசிதம், நிருத்தம், சோதிடம் எனனும் ஆறு அங்கங்களை. விற்கலை - தனுர்வேதம் வாள் - வாட்பயிற்சிக்குரியநூல். மா ஏற்றம் - யானையேற்றம். வையம் - தேர். பாய்மா-குதிரை.

(உக)கொள்கை-கோட்பாடு. எண்ணெண்கலை-அறுபத்துநான்கு கலைகள். (ங0) நாலிரண்டகவை-எட்டுவயது. தொல்லறிவு என்றது-நுதற்கண்ணிற்றோன்றிய இளையபிள்ளையாராதலின், பண்டுள்ள முற்றறிவை. மகிழ்ச்சிகொள்கலன் - மகிழ்ச்சிக்கோர்பாத்திரம்.

(ஙக) புகர்-புள்ளி. வேழம் - யானை. தகர் - ஆட்டுக்கடா. வகிர்-பிளவு வாரணம் என்னும் பலபொருளொருசொல், "வகிர்படு குருதிச்சூடு" என்னுங் குறிப்பால் சேவலை யுணர்த்திற்று. நான்குறுப்பு ஆடி-என்றதற்கு இரதகஜதுரகபதாதி என்னுநான்குறுப்புகளமைந்த சதுரங்கத்தைத்தொட்டு விளையாடி என்பதுபொருள்.

வகிர்படுகுருதிச்சூட்டுவாரணமாடிவென்று
நகைமணிப்பலகைசெம்பொனுன்குறுப்பாடிவென்றும். (௩௧)

காற்றினுங்கடியமாவிற்காவதம்பலபோய்மீண்டுங்
கூற்றினுங்கொடியசீற்றக்குஞ்சரமுகைத்தும்மை‌யை
யாற்றினுய்யானத்தாவியகத்தினுளின்பந்துய்த்தும
வேற்றிறன்மைந்தரோடுமெல்லமர்விளைத்துவென்றும். (௩௨)

சந்தவெற்படைந்துவேட்டஞ்செய்துமச்சைலவாழ்க்கை
யந்தணராசிகூறவவர்தொழிலவினுயுமன்னா
கந்தமென்கனிவிருத்தூண்கைதழீஇககளித்துமீண்டு
மிந்தவாறைம்மூவாண்டுகெழியமேலெய்துமாண்டில். (௩௩)

சூர்முதறடிந்ததஙகடோன்றலேயிவனென்றெண்ணிக்
கார்முகமயிலும்வேலுங்கைவிடாக்காக்குமாபோல்
வாருமுகமுலையினுரும்வடிக்கணுமருங்குமொய்ப்பக்
கூர்முகவேலானின்னகொள்கையனுகத்தாதை. (௩௪)

பங்கயச்செவ்வித்தாகிக்கண்மனம்பருகுகாந்தி
யங்கழற்காலுஞ்சொன்னவடைவினிற்றிரண்டுநீண்ட
சங்கையும்வட்டந்தோன்றுச்செழுமுழந்தாளுநாலவாயத்
துங்கவீர்ங்கவுண்மால்யானைததுதிக்கைபோற்றிரள்கவானும். (௩௫)

சிறுகியவயிறுந்தாழ்ந்தநாபியுஞ்செவ்விநோக்கு
மறுவில்கணணடியினன்னகடியகல்வரைகொண்மாாபு
மெறியிசைவீணைதண்டினிணைந்துநீண்டிழிநதகையும
வெறியதார்கிடந்தமேருவெற்பிரண்டனையதோளும். (௩௬)

(௩௨) மா-குதிரை. காவதம்-காதம். ஆவி-தடாகம். இன்பமென்றது - நீர்விளையாட்டயர்தலாலும், மலர்களைச் சூடுவதாலும், நிகழும் மனக்கிளர்ச்சியை.

(௩௩) சந்தவெற்பு - சந்தனவிருட்சங்களடர்ந்த பொதியமலை. சைலம் - மலை. கந்தம் - கிழங்கு.

(௩௪) சூர்முதலென்றது - சூரபன்மனுகிய மாமரத்தின்வேரை. தோன்றல் என்றது - சிவசுப்பிரமண்யககடவுளை. மருங்கு-பக்கம்.

(௩௫) கழல - வீரகண்டை. சொன்ன அடைவு என்றது - சாமுத்திரிக நூலிற்சொன்ன முறைமை. சங்கை - கணைக்கால். வட்டம் - எலும்பின் வட்டவடிவம. நால்வாய் - தொங்கியசையும்வாய். ஈர்ங்கவுள் - தண்மைவாய்நதகபோலம். கவான் - தொடை.

(௩௬) கடி-சருச்சரை.அதாவதுமுருட்டுத்தன்மை.மறு-குற்றம்.

வலம்புரியென்னவாய்ந்தகண்டமுமலராண்மன்னும்
பொலம்புரிகமலமன்னவதனமும்பொதுவாஞேக்கி
நிலம்புரிதவப்பேறன்ஞன்வடிவெலாநின்றுநின்று
நலம்புரிநூலாஞேக்கிச்சோதிப்பானடிக்கவல்லான். (௩எ)

உன்னதமாறுநீண்டவுறுப்பைந்துசுக்கந்தானு
மன்னதுகுறுக்கநான்காமகலுறுப்பிரண்டேழாகச்
சொன்னதுசிவப்புமூன்றுகம்பீரந்தொகுத்தவாறே
யின்னவைவிரிக்கினெண்ணுன்கிலக்கணவுறுப்பாமென்ப. (௩அ)

வயிறுதோணெற்றிநாசிமார்புகையடியிவ்வாறு
முயரில்வான்செல்வனுகுமொளிகவர்கண்கபோலம்
புயல்புரைவள்ளற்செங்கைபுதுமணங்கவருந்துண்டம்
வியன்முலைநமொாபைநதுநீணடவேல்விளக்குநன்மை. (௩௯)

நறியபூங்குஞ்சிதொக்குவிரறகணுநகம்பல்லைந்துஞ்
சிறியவேலாயுள்கோசஞ்சங்கைநாமுதுகிந்நானகுந
குறியவேற்பாக்கியப்பேறுஞ்சிரங்குளமென்றுய்நதோ
ரறியுமிவ்வுறுப்பிரண்டுமெகன்றவேலிதுவுநன்றும். (௪0)

அகவடியங்கைநாட்டக்கடையிதழண்ணநாகரு
நகமிவையேழுஞ்சேந்தநன்மையாற்பெருமாவின்ப
மிகல்வலியோசைநாபியென்றிவைமூன்றுமாழ்நத
தகைமையாலெவாக்குமேலாநன்மைசாறககோனென்று. (௪௧)

எல்லையின்மூர்த்திமைந்தனிலக்கணநிறைவிஞேடு
நல்லவாங்குணனுநோக்கிப்பொதுவறஞலங்காக்க
வல்லவனுகிவாழ்நாணனிபெறவல்லனென்று
வல்லணிமிடற்றுன்பின்னுமனததிஞலளந்துசூழும். (௪௨)

(௩எ) நடிக்கவல்லான் - இந்திரஜாலவித்தை செய்யவல்லசவுந்தரபாண்டியன். நலம்புரிநூல் - சாமுத்திரிகைநூல்.

(௩௯) புயல்-மேகம். துண்டம் - நாசி.

(௪0) குஞ்சி - சிகை. தொக்கு - சிறுத்து. கோசம் - ஆணகுறி. குளம் - நெற்றி.

(௪௧) அகவடி - அடியினுளளிடம். அங்கை-உள்ளங்கை. நாட்டக்கடை - கட்கடை. இதழ் - உதடு. அண்ணம் - மேல்வாய். இகல்வலி - ஒருபொருட்பன்மொழி.

(௪௨) வாழ்நாள் - ஆயுள். சூழல்-ஆலோசித்தல்.அல்-இருள்.

இத்தகுபண்புசான் றநீர்மையாலிசைமைநீதி
வித்தகநல்லவுள்ளமுடைமைமெய்யவீறுதெய்வ
பத்திமையுலகுக்கெல்லாமகிழ்ச்சிசெய்பண்புசாந்த
சித்தமெவ்வுயிர்க்குமன்புசெய்கைநல்லீகைகல்வி. (சங)

வெல்லுதற்கரியார்தம்மைவெல்லுதறேவராலுஞ்
செல்லுதற்கரியதேத்துஞ்சென்றிடுதிறையுங்கோடல்
பல்லுதற்கரியஞாலமாலைபோற்புயத்திலேந்திச்
சொல்லுதற்கரியகீர்த்தியுலகெலாஞ்சுமப்பவைத்தல். (சச)

என்றிவையாதியாயவியற்குணமுடையனாகி
நன்றிசெய்துலகுக்கெல்லாநாயகனொருவனாகி
நின்றிடுமிவற்குப்பின்னர்நீண்முடிகவித்துமுன்னர்
மன்றல்செய்கென்றுசூழ்நதுமதிஞரோடுசாவினனே. (சரு)

பதினோராவது

உக்கிரபாண்டியனது திருவவதாரபடல முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௨௦ - க்கு திருவிருத்தம் - ௯௬௫.

உ

பன்னிரண்டாவது

உக்கிரகுமாரனுக்கு

வேல்வளைசெண்டுகொடுத்த படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உருக்குநதிறலுக்கிரகுமரனுதயமிதுவான்மதியுநதிட்
பெருக்குநகரநதசடைக்கற்றைப்பெருந்தோச்செழியர்பிரானவற்குச்
செருக்குஞ்செல்வமணமுடித்துச்செவ்வேல்வளை செண்டளித்துள்ள
தரிகுமுடிதந்தரசுரிமைதந்தசெயலுஞ்சாற்றுவாம. [க

(சங) இசைமை-புகழ். வித்தகம-சதுரப்பாடு. வீறு-நிகரின்மை.
(சச) தேத்தும் - இடத்தும். தேம்-இடப்பெயர்சசொல் - அது உருபேற்குமிடத்து ஈறும், அத்துச்சாரியையின் அகரமுங் கெட்டுத் தேத்துஎனநின்றது. (சரு) இயல்-இயற்கை. மதிஞா (சுமதிமுதலிய) அமைச்சர். உசாவல் - ஆலோசித்தல். கவித்தும்-சூட்டுவோம். இது எதிர்காலத்தனமைப் பன்மை வினைமுற்று. தும் - மேற்படி வினை முற்றுவிகுதி.

வையைக்கிழவன் றன்னருமைக்குமரன் றனக்குமணம்புணர்ச்சி
செய்யக்கருதாந் திறனோக்கியறிஞரோடுந் திரண்டமைச்சர்
மையற்றழியாநிலத்திருவுமரபுங்குடியும்புகழ்மையுநம்
மையற்கிசையத்தக்ககுலத்தரசர்யாரென் றளக்கின்றார். (௨)

தீந்தண்புனல்சூழ்வடபுலத்துமணவூரென்னுந் திருநகர்க்கு
வேந்தன்பரிதிதிருமரபின்விளங்குஞ்சோமசேகரனென்
றாய்ந்தகேள்வியவனிடத்துத்திருமாதென்னவவதரித்த
காந்திமதியைமணம்பேசவிருந்தாரற்றைக்கனையிருள்வாய். (௩)

வெள்ளைக்களிற்றின்பிடர்சுமந்தகுடுமிக்கோயின்மேயவிளம்
பிள்ளைக்கதிர்வெண்மதிமௌலிப்பெருமானிரவிமருமானும்
வள்ளற்கரத்தான்கனவிலெழுந்தருளிவானோர்நனவிற்குங்
கள்ளத்துருவாந்திருமேனிகாட்டியிதனைவிளம்புவார். (௪)

அன்னமிறைகொள்வயன்மதுரைச்சிவன்யாமரசநீயீன்ற
பொன்னையனையாடனைமதுராபுரியிற்கொடுபோய்மறுபுலத்து
மன்னர்மகுடமணியிடறமழுங்குங்கழற்காற்சுந்தரனுந்
தென்னர்பெருமான்குமரனுக்குக்கொடுத்தியென்றுசெப்புதலும். (௫)

உள்ளக்கமலமுகக்கமலமுடனேமலரவிருதடங்க
ணள்ளற்கமலமலர்ந்துதனதங்கைக்கமலமுகிழ்த்தெழுந்து
வள்ளற்பரமன்கருணையெளிவந்தசெயலைநினைந்தன்பின்
வெள்ளத்தழுந்தியெழுந்திரவிவேலைமுளைக்கும்வேலையினில். (௬)

நித்தநியமக்கடனிரப்பிநிருபனமைச்சரொடுநான்கு
பைத்தகருவிப்படையினொடுபலவேறியமுங்கலிப்பத்தன்
பொய்த்தமருங்குற்றிருமகளைப்பொன்னனாரோடிரதமிசை
வைத்துமணஞ்சேர்திருவினொடுமதுரைநோக்கிவழிக்கொண்டான். ()

---

(௩) வடபுலத்துமணவூர் என்றது - மதுரைக்கு வடக்கிலுள்ள மணவூரை. அற்றை - அந்நாள். கனையிருள - மிக்கஇருள்.

(௪) மருமான் - புத்திரன். வள்ளல் - வரையாதுகொடுத்தல்.

(௬) அள்ளல் - சேறு. முகிழ்த்து - குவித்து. வள்ளற்பரமன் - அருட்கொடையையுடையசிவபெருமான். வேலைஇரண்டனுள், முன்னையது - கடல்; பின்னையது-விடியற்காலம். மலர்ந்து - விழித்தென்னும் பொருளது. (௭) நிருபன - சோமசேகரச்சோழன. நான்கு பைத்த கருவிப்படை என்றது - இரதகஜதுரகபதாதிகளை. பைத்த - பரந்த; இது இறந்தகாலப்பெயரெச்சம். பை - பகுதி. கருவி-ஆயுதம். பொய்த்தமருங்குல் - பொய்போலு மில்லாத இடை.

நென்னலெல்லைமணம்பேசநினைந்தவாறேயமைச்சர்மதி
மன்னர்பெருமான்றமரோமெணவூர்நோக்கிவழிவருவா
ரன்னவேந்தன்றனைக்கணடாரடல்வேற்குமரனனையானைக்
தென்னாபெருமான்குமரனுகருன்றிருவைத்தருதியெனவனையான். ()

குலனுங்குடியுங்கனவின்கட்கொன்றைமுடியார்வந்துரைத்த
நலனுங்கூறிமணநேர்ந்துநயப்பவதனைநன்முதியோர்
புலனொன்றுழையர்தமைவிடுத்துப்பொருனைத் துறைவற்குணர்த்திவ
வலனுந்தயில்வேன்மன்னனுமெதுரைமூதூர்வநதணைந்தார. [௯

இரவிமருமான்மதிமருமானெதிரேபணியத்தழீஇமுகமன்
பரவியிருக்கைசெலவுய்த்துப்பாண்டிவேநதனிருந்தான்மேல்
விரவியமைச்சர்திருமுகங்கள்வேந்தர்யார்க்கும்விடுத்துநகர்
வரைவுநாள்செய்தணிசெய்யமன்றன்முரசமறைவித்தார். (௧௦)

மாடம்புதுக்கிப்பூகதமுங்கதலிக்காமெறுகெங்கு
நீடநிரைத்துப்பாலிகையுநிறைபொற்குடமுமுறைநிறுத்தி
யாடுகொடியுந்தோரணமும்புனைவித்தழகுக்கழகாகக்
கூடநெருங்குநகரைமணக்கோலம்பெருகக்கொளுத்தினர். (௧௧)

தென்றனுடன்றிருமகளைதடாதைப்பெருமான்மணம்புரிய
மன்றலழகாலொருநகரொப்பதிகமின்றிமதுரைநக
ரன்றுதானேதனகவொப்பதாகும்வண்ணமணியமைத்தா
ரின்றுதானேதனக்கதிகமென்னும்வண்ணமெழிலமைத்தார். (௧௨)

கலிநிலைத்துறை.

முன்னர்மாலைமுடியணிசுந்தரத்
தென்னரோற்றின்றிருமுகங்கண்டுதொழுந்
தன்னவாசகமுட்கொண்டயற்புல
மன்னாமாதவர்யாரும்வருவரால். (௧௩)

(அ) நென்னல் எல்லை-நேற்றைப்போது. அமைச்சர் என்றது-அமாத்திய மென்னும் வடசொற்றிரிபு. அமாத்தியா-அருகிலுள்ளோர். அன்ன - சுட்டுத்திரிபிடைச்சொல். அடல் - கொல்லல்.

(௯) புலன்ஒன்று உழையர்-அறிவு சான்றதூதுவர். பொருனைத் துறைவன்-சவுந்தரபாண்டியன். வலன் - வெற்றி. அயில் - கூர்மை.

(௧௦) முகமன்பரவி - உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி. விரவி-கலந்து. வரைவுநாள - திருக்கல்யாண மகோற்சவநாள். மன்றல்-விவாகம். (௧௧) பூகதம் - பாக்குமரம். மறுகு - வீதி. கூடம்-யானை கட்டுமிடம். கொளுத்தினர்-அலங்கரித்தார். (௧௨) தென்றல்நாடன்-தென்றற்காற்றுத் தோன்றுதற்குரிய பாண்டியநாடன். அன்று என்றது - தடாதகைப்பிராட்டியார் திருமணககாலத்தை. இன்று என்றது - உக்கிரபாண்டியன் திருக்கலியாண சந்தர்ப்பதினத்தை.

புரவிவெள்ளமும்போர்க்கரிவெள்ளமும்
வரவிற்கால்வலிமள்ளரின்வெள்ளமும்
விரவியாழியவெள்ளமுமுள்ளுற
விரவிதன்வழித்தோன்றல்வநதெய்தினன். (கச)

கோடுவில்லொடுமேககருழாங்கணமின்
னீடுவாளொடுநேர்நதெனமார்புதாழ்ந்
தாடுகுண்டலககாதுடையாடவர்ச்
சேடனீகத்துச்சேரன்வநதீண்டினன். (கரு)

கடலுமுள்ளமுங்காற்றும்பலவணணமு
முடலங்கொண்டெனவுந்துறுவாம்பரிப்
படுகடற்குட்பரிதியிற்றேன்றினு
னடுபெரிப்பதியாகியவேந்தனே. (கசா)

அலகிலாவுதயந்தொறுமாதவ
ரலகிலாருதித்தென்னப்பொன்ருேடைசே
ரல்கிலானையனீகமொடெய்தின
னலகிலாற்றறக்கயபதியண்ணலே. (கஎ)

தொக்கமள்ளரடிப்படுதூளிபோய்த்
திக்கடங்கவிழுங்கித்திரைக்கட
லெக்கார்செய்யவெழுந்தியங்கல்லென
நக்கவேற்கைநரபதிநண்ணினன். (கஅ)

(கச) கால்வலிமள்ளர் - காற்றைப்போலும் வன்மையையுடைய காலாட்படைவீரர். ஆழியவெள்ளம்-ஆழ்நத கடல்வெளளம். தோன்ற லென்றது - பெருமையிற் சிறந்தசோழனை.

(கரு) கோடு-வளைவு. சேடு-பெருமை. அனீகம்-சேனை.

(கசா) உந்தல் - செலுததல். வாவும-தாவும். இதுவாம எனநின்றது, இடைக்குறை. கடலுமுள்ளமுங் காற்றுமபல வண்ணமும், உடலங்கொண்டெனஎன்பவைகளுள-கடலஉடலகொண்டென என்பது-குதிரைச்சேனையின் அளவினமையையும், உள்ளமுங்காற்றும் உடல்கொண்டெனஎன்பது - அவற்றின்விரைவினையும், பலவணண முமஉடல் கொணடெனவென்பது - ஒவ்வொரு குதிரைகளும ஒவ்வொருநிறத்தில் முட்டின்றி நிறைந்துநிற்றலையும் உணர்த்திநின்றன.

(கஎ) அலகு-அளவு. உதயம்-உதயகிரி. ஆதவா-சூரியா. ஓடை-நெற்றிப்பட்டம்.

(கஅ) எக்கர் - மேடு. நக்க என்றது - நிகழ்காலப்பெயரெச்சமாதலின், விளங்காநின்ற என்னும்பொருளது. நகு-பகுதி.

மீனவேலையிற்கந்துகமேற்கொடு
கூனல்வார்சிலைவஞ்சககொடுஞ்சமர்க்
கானவாழ்க்கையரட்டக்கரும்படை
மானவேற்குறுமன்னவர்நண்ணினார். (௧௯)

சீனர்சோனகர்சிங்களர்கொங்கணர்
மானவேல்வலமாளவர்சாளுவர்
தானமாநிரைச்சாவகராதியர்
மேனைநாட்டுளமன்னருமீண்டினார். (௨௦)

நூலொடுந்துவக்குண்டுநுடங்குமான்
றோலர்தூங்குசொருக்குடைத்தானைய
கோலமுஞ்சியர்கிஞ்சுககோலினர்
நாலுநூல்பயினாவினர்நண்ணினார். (௨௧)

வட்டநீர்க்கலக்கையினர்வார்ந்துதோள்
விட்டகுண்டலக்காதினர்வேட்டதீத்
தொட்டகோலினர்வெள்வியிற்சுட்டநீ
றிட்டநெற்றியரில்லொடுநண்ணினார். (௨௨)

முண்டநெற்றியர்வெண்ணிறமூரலர்
குண்டிகைக்கையர்கோவணம்வீக்கிய
தண்டுகையர்கற்றானையர்மெய்யினைக்
கண்டுபொய்யினைக்காய்ந்தவர்நண்ணினார். (௨௩)

---

(௧௯) கூனல் - வளைவு. கரும்படை-பெரியசேனை. அரட்டர் - குறுநிலமன்னர். குடியரசாதலின அரட்டக்கரும்படைக்குறுமன்னவர் என்றார். அரட்டர்என்பது ஈறுகெட்டுவருமொழிமுதல்வலலெழுத்து மிக்கது. (௨௦) தானம் மா-மதமொழுக்குஞ்சுவட்டினையுடையயானை.

(௨௧) நூல் - உபவீதம். மான்றோல் - கிருஷ்ணசாரமென்னும் மானினதுசர்மம். முஞ்சி - ஓர்வகைப்புல். கிஞ்சுகம் - முண்முருக்கு. நாலுநூல் - நான்குவேதம் தானையர், முஞ்சியர், கோலினர், நாவினர் என்றது - பிரமசாரியரை.

(௨௨) தீத்தொட்டகோல்-தீக்கடைக்கோல் கையினர், காதினர், கோலினர், நெற்றியரென்றது - வானப்பிரத்தரை. (௨௩) முண்டம்-திரிபுண்டரம். வெண்ணிறமூரலர் - தம்பலக்காவியுறாப் பல்லினர். கல்தானையர்-செங்கல்லிற்றோய்த்த காவியுடையையுடையவர். மெய்யினைக்கண்டு பொய்யினைக் காய்ந்தவரென்றது - பொருள்கடோறு மூலகத்தார் கற்பித்துவழங்கும் கற்பனைகளைக் கழித்து, 'நின்ற வுண்மையைக் காண்பவராதலின். நெற்றியர், மூரலர், கையர், தானையர், காய்ந்தவரென்றது - சந்நியாசிகளை.

நீந்தண்பாற்கடல்செந்துகிர்க்காட்டொடும்
போந்தபோன்மெயிறபுண்ணியப்பூச்சினா
சேர்ந்தவேணியர்வேதச்சிரப்பொரு
ளாய்ந்தகேள்வியருந்தவரெய்தினர். (உச)

ஆதிசைவர்முதற்சைவரைவருங்
கோதிலாவகச்சைவக்குழாங்களும்
பூதிமேனியாபுண்ணியவைந்தெழுத்
தோதுநாவினரொல்லைவந்தெய்தினர். (உரு)

வெண்களிற்றவன்வேரியந்தாமரைப்
பெண்களிப்புறுமார்பனபிரமனோ
டெண்களிப்புறவும்பர்முதற்பதி
னெண்கணத்தவர்யாவருமீண்டினர். (உசா)

அணைந்துகோயிலடைந்தரிச்சேககைமேற்
குணங்கடந்தவன்கோமளவல்லியோ
டிணங்கிவைகுமிருக்கைகண்டேத்தினர்
வணங்கினர்வணங்கும்முறைவாழ்த்தினா. (உஎ)

விரைசெய்தார்முடிச்சுந்தரமீனவன்
சுரர்கண்மாதவாவேந்தர்க்குதவொன்முறை

(உச) துகிர் - பவளம். புண்ணியம் - விபூதி. வேதச்சிரபபொரு ளாய்ந்த கேள்வியருந்தவரொன்றது - வேதத்தினுச்சியிலுள்ள மெய்ப பொருளாகியபரசிவத்தை, ஆராய்ந்தறியும் ஆகமநூற்கேள்வியமைந்த அரியசைவ தபோதனரை.

(உரு) ஆதிசைவர்முதல் சைவரைவரொன்றது - அநாதிசைவர், ஆதிசைவர், மகாசைவா, அநுசைவர், அவாந்தரசைவர், பிரவர சைவர், அந்தியசைவர் என்னு மெழுவகைச் சைவப்பிரிவினருள், அநாதிசைவர் - சதாசிவமூர்த்தியாதலாலும், அந்தியசைவா - அநு லோமரொழிந்த வினையோராதலாலும், அவ்விருவரை யொழித்து நின்ற ஐவரையும். அகசசைவக்குழாம்எனறது-சைவம், பாசுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், வயிரவம் என்னுமறுவகைக் கூட்டத் தினரை. (உசா) பதினெண்கணத்தராவார் - "கின்னரர் கிம்புருடர் விச்சாதரர் கருடர் - பொன்னமாபூதர் புகழியக்கர்-மன்னும் - உரகர் சுரர்சாரணர் முனிவாமேலாம்-பரகதியோர்சித்தர்பாலர்." காந்தருவர் தாரகைகள் காணுப்பசாசுகள் - ஏந்துபுகழ்மேய விராக்கதரோ - டாய்ந்ததிறல் - போகாவியல்புடைய போகபூமியாருடனே - ஆகாச வாசிகளாவார். (உஎ) அரிச்சேக்கை-சிங்காதனம். குணம்-சாத்மீகம், இராசதம், தாமதம் என்னு முக்குணங்கள். எறினா - முற்றெச்சம்.

வரிசைநல்கியிருந்தனன்மன்னவன்
றிருமகன்மணஞ்செய்திறஞ்செப்புவாம். (உ௮)

சோமசேகரன்றூகைவனப்பெலாங்
கோமகன்கண்டுவப்பக்கொள்கைகண்
டேமமேனியனூல்வழியார்க்குமத்
தேமன்கோதையுறுப்பியறேற்றுவான். (உ௯)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பெருகநீண்டறவுங்குறுகிடாவாகிப் பிளந்திடாக்கடையவாய்த்த ழைந்து, கருவிவான்வண்டின்கணமெனகறுத்துக்கடைகுழன்றியன் மணங்கான்று, புரையறச்செறிந்துநெறிந்து மெல்லென்றுபுந்திகண் கவரநெய்த்திருண்ட, மருமலர்க்குழலாடன்பதிக்கினியமல்லல் வான் செல்வமுண்டாகும். (௩௦)

திண்மதவேழமத்தகம்போலத்திரண்டுயர்சென்னியாளவட
னுண்மகிழ்கணவனுயுணீண்டகிலவுலகரசுரியனுமெட்டாந்
தண்மதிபோன்றுமயிராநரம்பகன்றுதசைநதுமூவிரலிடையகன்ற
வொணமதிநுதறன்பதிக்குநற்றிருவோடுலப்பிலாரோக்கியமுண்டாம்

கண்கடைசிவந்தான்பாலெனவெளுத்துநடுவிழிகழியவுங்கரிதா
யெணகவினடைநதுகோமளமாகியிமைகருமயிராதலெனினினிய
வொணகரும்புருவங்குனிசிலையொத்ததத்தமிலொத்திருதுளையும்
பண்கொளவுருண்டுதுண்ட மெட்போதுபதுமமேற்பூத்ததுபோலும்.

வள்ளைபோல்வார்ந்துதாழ்ந்திருசெவியுமடற்சுழிநல்லவாய்முன் னர்த், தள்ளியகாதுமனோகரமாகுந்தன்மையானனமையேதழைக்கு, மொள்ளியகபோலம்வட்டமாய்த்தசைந்திட்டுயர்ந்துகண்ணுடிமண்ட லமபோற், றெள்ளியவூற்றமினியதுநன்றென்றூதினன்றிரைகடற் செல்வன். (௩௩)

(உ௯) ஏமமேனியன-பொன்னிறம் உள்ளபிரகஸ்பதி. நூல்-சாமுத்திரிகநூல். தேம் மன் கோதை - தேன நிலைபெற்ற கூந்தலை யுடையகாந்திமதி. தோகை - மயில்போலுஞ் சாயலையுடையாள்.

(௩௦) கருவி-உலகத்திற்குத் துணைககாரணம். மல்லல்-வளமை.

(௩௧) எட்டாந்தண்மதி - குளிர்ச்சிவாய்ந்த அர்த்தசந்திரன். இடை என்றது - புருவத்திற்கும், கூந்தலுக்கும மத்திமபாகத்தை. உலப்பு - கெடுதி. (௩௨) கோமளம் - இளமை. துண்டம் - நாசி. பண்-அமைதி. (௩௩) வார்ந்து - நீண்டு. ஊற்றம் - பரிசம். கடற் செல்வன்-வருணன்.

கொவ்வைவாயதரந்திரண் டிருபுடையுங்குவிந்துசேந்திரேகை நேர்கிடந்தா, லவ்வணியிழைதன்னன்பனுக்கென்றுநண்புருவாகுமெண்ணான்கு, வல்லவாளெயிறுமிடைவெளியினறிவாராந்துமேல் கீழிரண்டொழுங்குஞ், செவ்வனேர்ந்தாவின்பாலெனவெள்கித்திகழ்வன றென்பர்நூனெறிநதோர். (௩௪)

மெல்லிதாய்ச்சிவந்துகோமளமானநாவினுள்வேட்டவேட்டாங்கே
வல்லவந்தெய்தநுகாந்திடுந்தசைந்துவட்டமாயங்குலமிரண்டி
னெல்லையதாகிமஞ்சுளமாகியிருப்பதுசுபுகநன்றென்ப
ரல்லியங்கமலம்போனமணந்திருடீர்நதவிர்மதிபோல்வதுமுகமே. ()

திரைவளைக்கழுத்துத்தசைந்துநால் விரலினளவதாய்த்திரண்டு மூன்றிரேகை, வரைபடிற்கொழுநனகிலமன்னவனுமார்பகந்தசைந்து மூவாறு, விரலளவகன்றுமயிர்நரம்பகன்றுமிதந்ததேல்விழுமிதாம்வேயத்தோள், புரையறததசைந்துமயிரகன்றென்பு புலப்படாமொழிய கோமளமாம். (௩௬)

செங்கைநீண்டுருண்டுகணுககள்பெற்றடைவே சிறுத்திடிற்செல்வமோடின்பந், தங்கும்வள்ளுகிரசேந்துருண்டுகண்ணுள்ளங்கவர்வதாய்ச்சரசரப்பகன்று, லங்கவைநல்லவகங்கை மெல்லெனச்சேந்திடைவெளியகன்றிடையுயர்ந்து, மங்கலமாய்ச்சில் வரைகளினல்லவிலககணவரையுளமாதோ. (௩௭)

முததணிதனங்கள்கடினமாய்த்தசைந்துவட்டமாய்முகிழ்த்திருகடநே
ரொத்திறுமாந்தீர்க்கிடையறநெருங்கியுள்ளதுமெலிந்தமர்நதுரோம
பத்திபெற்றயலேமயிர்நரம்பகனறபண்டியாளுண்டிவேட்டாங்கே
துய்த்திடுநாபிவலஞ்சுழித்தாழ்ந்தாற்றொலைவிலாததிருவளம்பெருகும்

இடைமயிர்நரம்பற்றிருபதோடொருநான் கெழில்விரலளவொடுவட்ட, வடிவதாயச்சிறுகிமெலிவதுநிதம்ப மத்தகம்யானையின்புறம்போற், படிவநேரொத்தனன் றிருகுறங்கும் படமயிரொனபகன்றியானைத், தடவுடைக்கையுங்கரபமுங்கதலித் தண்டுமொத்திருகினன்றென்ப. (௩௯)

---

(௩௫) வேட்டது என்பது-ஈறுதொக்கு வேட்ட என நின்றது, வேள்-பகுதி. சுபுகம்-மோவாய். (௩௬) வரை-கீற்று. அகிலம் - கிலமில்லாதது ; பூமி. தசைந்து - தசைப்பற்றுடையதாய். (௩௭) உகிர்-நகம். சரசரப்பு - சருச்சரை. (௩௮) முகிழ்த்து - அரும்பி. கடம்-குடம். பண்டி-வயிறு. இறுமாந்து - செருக்குற்று. இதுஇறந்தகால வினை எச்சம், இறுமா-பகுதி. (௩௯) படிவம் - வடிவம். குறங்கு-தொடை. தடவு-பெருமை. கரபம்-கையினடி.

அங்கமுண்மறைந்துவட்டமாய்த்ததைசைவ தணிமுழந்தாண்மயிர்ந ரம்பு, தங்கிடாதடைவேயுருட்சியாய்ச்சிறுத்துச்சமவடிவாயழகடைந் த, சங்கையாஞ்சிரையெனபறத்தசைந்தியாமைமுதுகெனதிரண்டுய ர்ந்தழகு, மங்கலம்பொலிந்தபுறவடிமடந்தை மன்னவன்பன்னியா மனறோ. (சo)

அல்லியங்கமலக்கால்விரலுயர்ந்துதூயவாயழகவாய்ககமுநீர், மெ ல்லிதழ்நிரைததாங்கொழுங்குறததிரண்டுவாலுகிரவெண்மதிப்பிளவு, புல்லியபோன்றுமெல்லியவாகிப்புகரறத்தசைந்தனவகத்தாள, சொல் லியதசைவுமெனமையுஞ்சமமுந்துகளறப்படைத்தனநன்ருல். (சக)

வண்ணமாந்தளிர்போற்சிவந்தெரிபொன்போல்வைகலும் வெய ர்வையற்ருக, முண்ணமாயிருக்கிற்செல்வ முண்டாகுமொண்மணம் பாடலங்குவளை, தண்ணருமுளரிமல்லிகைநறுந்தண்சண்பகம்போல் வனவாகும், பண்ணவாங்கிளவிகுயில் கிளியாழிற்படின்வரும்பாக்கிய மென்ற. (சஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருங்குழற்கற்றைதொட்டுச்செம்மலர்க்காலினெல்லை
மருங்குனல்கூர்ந்தகன்னிவடிவெலாம்வாகின்செல்வ
னெருங்குநூலுணர்வாற்றெள்ளியிம்பரினறும்பாதேதது
மிரங்குமிக்குயிலன்ஞண்மெயயிலக்கணமரியதெனருன. (சங)

அங்கதுகேட்டோர்யாருமகங்களிதுளும்பவிப்பாற்
கொங்கலாநறுநதாரகுஞ்சியுககிரகுமரன்போந்து
மங்கலவரிசைமானமத்தமான்சுமந்தவையைச்
சங்கெறிதுறைநீராடித்தகுங்கடிவனப்புகொள்வான். (சச)

கட்டவிழ்கண்ணிவேய்ந்துமான்மதக்கலவைச்சாந்த
மட்டனஞ்செய்துமுத்தான்மாணகலன்முழுதுந்தாங்கி
விட்டவிர்கலைவான்றிங்கள்வெண்கதிர்ச்செல்வன்போல்வந்
திட்டபூந்தவிசின்மேற்கொண்டிருந்தனன்சங்கமேங்க. (சரு)

(சo) அங்கம் - எலும்பு. சங்கை - கணைக்கால். சிரை-நரமபு.
(சக) அல்லியங்கமலம் - அழகிய அகவிதழினையுடையதாமரை- அல்லி - அகவிதழ் புகா - குறறம. (சஉ) உணணம் - மேன்மை. பாடலம-பாதிரி. பண் - இசை. கிளவி - சொல். (சங) நல்கூர்ந்த- வறுமையுற்ற. வாக்கின்செல்வன் - பிரகஸபதி. இம்பர் - இந்நிலவு லகம். (சச) கொங்கு - மகரநதம். மானம் மததம் மான் என்றது- பெருமையும், மதுமயக்கத்தையும், உடையயானையை.
(சரு) கட்டு-முறுகை. மட்டனம் - பூசல்.

அந்நிலைமணநீராட்டியருங்கலப்போர்வைபோர்த்த
கன்னியைக்கொணர்ந்துநம்பிவலவயிற்கவினவைத்தார
பன்னியோடெழுந்துசோமசேகரன்பரனும்பங்கின்
மன்னியவுமையுமாகமதித்துநீர்ச்சிரகந்தாங்கி. (சகூ)

மங்கலநீரானம்பிமலரடிவிளக்கிவாசக்
கொங்கலாமாலைசூட்டிக்குளிர்மதுபருக்கமூட்டி
நங்கைதன்கையைப்பற்றிநம்பிதன்கையிலேற்றிப்
புங்கவரறியநன்னீர்மந்திரம்புகன்றுபெய்வான். (சஎ)

இரவிதன்மருமான்சோமசேகரனென்பேர்திங்கண்
மரபினைவிளக்கவந்தசுந்தரமாறன்மைந்த
னுரவுநீர்ஞாலந்தாங்குமுக்கிரவருமற்கின்றென்
குரவலர்க்கோதைமாதைகொடுத்தனனெனநீவார்த்தான். (சஅ)

மைந்துறுமடங்கற்றிண்கான்மணிவடவயிரவூச
லைந்துடன்பதஞ்செய்பஞ்சியணையிறேடன்னத்தூவிப்
பைந்துகிலணையீரைந்துபவளவாய்ப்பசும்பொன்மேனி
யிந்திரமணிக்கட்பாவைவிளக்குநான்கிரட்டியென்ப. (சகூ)

அட்டில்வாயடுக்குஞ்செம்பொற்கலங்களூறம்பொன்வாக்கி
யிட்டிழைமணிக்களாஞ்சியேழுபொற்கவரியெட்டு
விட்டொளிர்பசும்பொற்கிண்ணப்பந்திசூழ்விளங்கநாப்ப
ணட்டபொற்காவிறேநகைமணிக்கலநூறென்ப. (ருo)

பெருவிலையாரப்பேழையாயிரம்பெற்றநுண்டே
சருவிலைப்பட்டுவெவ்வேறமைத்தனபேழைமுந்நூ
றுருவமுதெழுதிச்செய்தவோவியப்பாவையன்னார்
திருமணிக்கலனேடேவற்சேடியரொழுநூற்றைறவர். (ருக)

(சகூ) மணநீர் ஆவது - பத்துத்துவரிலும், ஐந்துவாசனையிலும், முப்பத்திரண்டு வகையோமாலிகையிலும், ஊறியநீர். நம்பி - ஆடவருட்சிறந்த உக்கிரகுமரன். (சஎ) மதுபர்க்கமாவது - பால், பழம், சாக்கரை, நெய் கலந்தமைத்தவுணவு. (சகூ) மைந்து - வலிமை. அன்னத்தூவி - அன்னத்தின்சிறையடியிலுள்ள மெல்லியமயிர். பாவைவிளக்கு- பதுமை யேந்தியவிளக்கு. பைந்துகில் என்றதில் பைஎன விகாரப்பட்டுநின்றபசுமை என்னும் பண்பு, மென்மைமேல் நின்றது. (ருo) அட்டில்-மடைப்பள்ளி. (ருக) ஆரப்பேழை என்றது - முத்தாரமுதலிய ஆபரணங்கள்வைக்கும் பெட்டியை.

விளைவொடுமூன்றுமூதூர்மின்னுவிட்டெறியுஞ்செம்பொ
னளவிருகோடியின்னவரும்பெறன்மகட்குச்செல்வ
வளமுறவரிசையாகவழங்கினான்முழங்கிவண்டு
திளைமதுக்கண்ணிச்சோமசேகரமன்னன்மாதோ. (ருஉ)

ஆர்த்தனவியங்களெல்லாமமரர்மந்தாரமாரி
தூர்த்தனர்வேள்விச்செந்தீச்சுழித்ததுவலமாய்த்துள்ளி
வார்த்தனமடவார்நாவின்முளைததனவாழ்த்துமன்றல்
பார்த்தனர்கண்களெல்லாம்பெற்றனபடைத்தபேறு. (ருங)

பொதியவிழ்கடப்பந்தண்டார்ப்புயத்திளங்காளையன்றான்
முதியவர்செந்தீயோம்பவின்னியமுழங்கக்காந்தி
மதியைமங்கலநாண்பூட்டிவரிவளைச்செங்கைபற்றி
விதிவழியேனைமன்றல்வினையெலாநிரம்பச்செய்தான். (ருச)

மேற்படி - வேறு.

எண்ணிலாதவளத்தினொடிரவிமருமானமடப்பிடியைப்
பண்ணிலாவுமறையொழுக்கம்பயப்பவேள்விவினைமுடித்துத்
தண்ணிலாவெண்கலைமதியுந்தாராகணமுந்தவழ்ந்துழல
விண்ணிலாவுமணிமாடவீதிவலமாய்வருமெல்லை. (ருரு)

மின்னேர்பொன்னந்தொடியினருமென்செம்பஞ்சியடியினரும்
பொன்னேர்மணிப்பூண்முலையினரும்புலம்புமணிமேகலையினரு
மன்னேரோதித்தாரினருமாகிகணனுமனமுமவன்
முன்னேதூதுநடப்பதெனநடப்பநடந்தார்முகிழ்முலையார். (ருசு)

சுருங்குமிடையார்தன்பவனிதொழுதுவருவார்தமகிரங்கி, மருங்குற்பாரங்கழிப்பான்போற்கலையைககவாந்தும்வளைத்தோணமே, லொருங்குபாரங்கழிப்பான்போல்வளையைக்கவர்ந்துமுளளத்து, ணொருங்குபாரங்கழிப்பான்போனிறையைக்கவர்ந்துநெறிச்செல்வான். (ருஎ)

வானமதிசேர்முடிமறைத்தவழுதிமகனேயிவனென்று
லானையெருத்திற்சிங்கவிளவடலேறென்னவயல்வேந்தர்

(ருச) கடப்பந்திணடார்ப்புயத்திளங்காளைஎன்றது-கடப்பமலா மாலையணிந்த புயத்தையுடைய முருகக்கடவுளை.

(ருசு) தொடியினர், அடியினர், முலையினர், மேகலையினர், தாரினர் என்றது - பவனிகாணவநத பேதை, பேரிளம்பெண் நீங்கிய ஏனை ஐவகைப் பருவப்பெண்களையு முறையே குறிததுநின்றது.

(ருஎ) நிறை - மனத்தைத்தீயவழியிற் செலுத்தாது நல்வழியில் நிறுத்தல். (ருஅ) எருத்து - பிடரி. யானைமகளென்றது. தேவசேனையை. இளையோன் - குமாரக்கடவுள்.

சேனைதழுவவரும்பவனிக்கொப்பேதொப்புச்செப்புங்கால்
யானைமகளைமணந்துவருமிளையோன்பவனிச்செல்வமே. (௫௮)

இம்மைதனிலுநன்மைதருமீசன்றனையும்வாசவற்கு
வெம்மைதருவன்பழிதவிர்த்தவிமலன்றனையுமங்கயற்க
ணம்மைதனையும்பணிந்துமீண்டரசன்கோயிலடைந்தீன்றோர்
தம்மைமுறையாலடிக்கமலந்தலையிற்பணிந்தான்றனிக்குமரன். (௫௯)

ஆறாவறுசுவையடிசிலயில்வோர்தம்மையயிலவித்து
நானாவரிசைவரன்முறையானல்கிவிடையுநல்கிப்பின்
வானாடவர்க்கும்விடைகொடுத்துமதிகோனொழுகிவைகுநாட்
டேனார்கண்ணித்திருமகனுக்கிதனைச்செப்பியிதுசெய்வான். (௬0)

மைந்தகேட்டியிந்திரனுங்கடலுமுனக்குவான்பகையாஞ்
சந்தமேருத்தருக்கடையுஞ்சதவேள்விக்கோன்முடிசிதற
விந்தவளைகொண்டெறிகடலிவ்வேல்விடுதியிச்செண்டா
லந்தமேருத்தனைப்புடையென்றெடுத்துக்கொடுத்தானவைமூன்றும்.

அன்னமூன்றுபடைக்கலமுந்தொழுதுவாங்கியடலேறு
தன்னைநேராயெதிர்நிற்குந்தனயன்றனையுக்கிரவழுதி
யென்னவாதிமறைமுழங்கவியங்களேங்கமுடிகவித்துத்
தன்னதாணையரசுரிமைதனிச்செங்கோலுந்தானல்கா. (௬௨)

சூட்சிவினையிற்பொன்னனையசுமதிதன்னைத்தொன்னூலின
மாட்சியறிஞர்தமைநோக்கிவம்மினிவனைக்கண்ணிமைபோற்
காட்சிபயக்குங்கல்வியும்போற்காப்பீரிதுநுங்கடனிம்ம
ணாட்சியிவனதென்றிளையவரியேறனையான்றனைநல்கா. (௬௩)

மேற்படி - வேறு.

வெய்யவேற்காளையன்னான்றன்னையும்வேறுநோக்கி
யையவிவ்வையநாதாங்கியளித்தனனெடுநாளிந்த

---

(௫௯) நன்மைதருமீசன்-மஹாபீஷ்டப்பிரதேஸ்வரர். பழிதவிர்த்த விமலன் - சோமசுந்தரக்கடவுள். (௬0) ஆறாத-நீங்காத. இது ஈறுதொக்கு, ஆறா எனநின்றது. சுவை-கறிமேல் நிற்றலால் பண்பாகு பெயர். (௬௧) சதவேள்விக்கோன் - நூறு அஸ்வமேத யாகங்களைச் செய்தஇந்திரன். சதம்-நூறு வேள்வி-யாகம். (௬௨)அன்ன-சுட்டுத் திரிபு. அடல் ஏறு - கொலைத்தொழிலமைந்தசிங்கம். (௬௩) சூழ்ச்சி-மந்திராலோசனை. பொன் - பிரகஸ்பதி. காட்சிபயக்குங்கல்வி என்றது - (தளர்ச்சிநேர்ந்தவழி) அறிவுதந்து ஊன்றுகோல் போலுதவுங் கல்வியை. "தளர்ந்துழியுதவுங்கல்வி" என்றார்பிறரும்.

மையறுமனத்தார்சொல்லும்வாய்மையாறெழுகிநீயுஞ்
செய்யகோன்முறைசெய்தாண்டுதிருவொடும்பொலிகவென்ருன். ()

பன்னருங்கணங்களெல்லாம்பண்டையவடிவமாகத்
தன்னருட்டுணையாய்வந்ததடாதகைப்பிராட்டியோடும்
பொன்னெடுங்கோயில்புக்குப்பொலிந்தனனிச்சைதன்ரு
லின்னருட்படிவங்கொள்ளுமீறிலாவின்பமூர்த்தி. (சுரு)

கலிவிருத்தம்.

பின்னருக்கிரப்பெயர்தரித்தவத
தென்னாகோமகன்றெய்வநான்மறை
மன்னுநல்லறம்வளரவையகந்
தன்னதாணையாற்ருங்கிவைகிஞன். (சுசு)

பன்னிரண்டாவது
உக்கிரகுமாரனுக்கு வேல்வளைசெண்டுகொடுத்த படலம் முற்றிற்று.
ஆக படலம் - உக - க்கு திருவிருத்தம்-கOஙக.

உ

பதின்மூன்ருவது

கடல்சுவற வேல்விட்டபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

வளையொடுசெண்டுவேன்மைநதற்கஞ்சுரும்
பளையவேம்பணிந்தகோனளித்தவா,ிதத்
தளையவிழ்தாரினுன்றனயன்வேலமே,
விளையவனென்னவேலெறிநதோதுவாம். (க)

திங்களினுக்கிரச்செழியன்வெண்குடை
யெங்கணுநிழற்றவீற்றிருககுநாளவயிற்
சங்கையில்லாதமாதருமவேள்விகள்
புங்கவர்புடைதழீஇப்போற்றவாற்றுநாள். (உ)

அரும்பரிமகந்தொணூற்ருறுசெய்துழிச்
சுரும்பரினிசைததருத்தோன்றறண்ணரு

(சுசு) மை - குற்றம். நெடுநாள் - அறுபததாருயிரம்வருடம்.
(க) இளையவனென்றது - (சூரபன்மன் நிலைகெடவேலெறிந்த) இளையபிள்ளையாரை. (ங) தருத்தோன்றல்என்றது-பஞ்சதருக்களின் றலைவனுகிய இந்திரனை. அரி - வண்டு. குழை-இதுமலருக் காதலின் ஆகுபெயர்.

விரும்பரிமுரன்றுசூழ்வேம்பினங்குழைப்
பெரும்பரிவீரன்மேற்பொருதுபொங்கினான். (௩)

மன்னியநாடெலாம்வளஞ்சுரந்துவான்
பொன்னியநாடுபோற்பொலிதலாலிந்த
மின்னியவேலினான்வேள்விசெய்வதென்
றுன்னியமனத்தனோர்சூழ்ச்சியுன்னினான். (௪)

பொருங்கடல்வேந்தனைக்கூவிப்பொள்ளென
விருங்கடலுடுத்தபாரேழுமூழிநா
ளொருங்கடுவெள்ளமொத்துருத்துப்போய்வளைந்
தருங்கடிமதுரையையழித்தியாலென்றான். (௫)

விளைவதுதெரிகிலன்வேலைவேந்தனும்
வளையவன்மதுரையைவளைந்திட்டிம்மெனக்
களைவதுகருதினன்பேயுங்கண்படை
கொளவருநனந்தலைக்குருட்டுக்கங்குல்வாய். (௬)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொதித்தலைக்கரங்களண்டகூடமெங்குமூடுபோ
யதிர்த்தலைக்கவூழிநாளிலார்த்தலைக்குநீத்தமாய்
மதித்தலத்தையெட்டிமுட்டிவருமொரஞ்சனப்பொருப்
புதித்தலொத்துமண்ணும்விண்ணுமுட்கவந்ததுததியே. (௭)

வங்கவேலைவெள்ளமாடமதுரைமீதுவருசெயல்
கங்குல்வாயதிங்கண்மீதுகாரிவாயகாருடல்
வெங்கணவாளராவிழுங்கவீழ்வதொக்குமலதுகா
ரங்கண்மூடவருவதொக்குமல்லதேதுசொல்வதே. (௮)

வட்டயாமைபலகைவீசுவாளைவாள்கண்மகரமே
பட்டயானைபாய்திரைப்பரப்புவம்பரித்திரள்
விட்டதோணியிரதமின்னவிரவுதானையொடுகட
லட்டமாகவழுதிமேலமர்க்கெழுந்ததொக்குமே. (௯)

---

(௫) உருத்து - கோபித்து. (௬) நனந்தலைக் குருட்டுக்கங்குல் என்றது - கட்புலனுடையவரையுங், குருடராகச்செய்யும் இருள் மிகுந்த நடுராத்திரியை. (௭) உததி - கடல். மதிதலம்-சந்திரமண் டலம். அஞ்சனப்பொருப்பு - நீலமலை. உட்க - நிலைகெட.
(௮) காரி - விஷம்,(௯) அட்டம் - நேர். இதுதிசைச்சொல்.

இன்னவாறெழுந்தவேலைமஞ்சுறங்குமிஞ்சிசூழ்
நன்னகர்க்குணக்கின்வந்துநணுகுமெல்லையாயிரா
மன்னவன்கனுவின்வெள்ளிமனறவாணர்சித்தராய்
முன்னாவந்திருந்தரும்புமுறுவேன்றமொழிகுவார். (௧0)

வழுதியுன்றனகரழிக்கவருவதாழிவல்லைநீ
யெழுதிபோதிவென்றிவேலெறிந்துவாகைபெறுகெனத்
தொழுதசெங்கரத்தினுன்றுதிகருநாவினுனெழீஇக்
கழுதுறங்குகங்குலிற்கனுவுணாந்துகாவலான். (௧௧)

கண்ணிறைந்தவமளியிற்கழிந்துவாயில்பலகடந்
துண்ணிறைந்தமதியமைச்சருடன்விரைந்துகுறுகியே
மண்ணிறந்ததெனமுழங்கிவருதரங்கவாரிகண்
டெண்ணிறந்தவதிசயத்தனுகிநிற்குமெல்லைவாய். (௧௨)

கனவில்வந்தசித்தவேடர்நனவில்வந்துகாவலோ
னினைவுகண்டுபொழுதுதாழநிற்பதென்கொலப்பனே
சினவிவேலைபோலவந்ததெவ்வைமானவலிகெட
முனையவேலெறிந்துஞாலமுடிவுதீர்த்தியாலென. (௧௩)

எடுத்தவேல்வலந்திரித்தெறிந்தவேலைவேன்முனை
மடுத்தவேலைசுஃறெனவறந்துமானவலிகெட
வடுத்துவேரிவாகையின்றியடிவணங்குதெவ்வரைக்
கடுத்தவேல்வலான்கணைக்காலின்மட்டதானதே. (௧௪)

சந்தவேதவேள்வியைத்தடுப்பதன்றியுலகெலாஞ்
சிந்தவேறுசூழ்ச்சிசெய்ததேவர்கோவினைவலால்
வந்தவேலைவலியழிந்தவஞ்சகர்க்குநனறிசெய்
திந்தவேலைவலியிழப்பதென்றுமுள்ளதேகொலாம். (௧௫)

---

(௧0) இஞ்சி - மதில். வாழ்நர் என்பது வாணரெனத்திரிந்து நின்றது-வாழ், பகுதி ; நகரம் - எதிர்காலவிடைநிலை ; ழகரக்கேடும் நகரததிரிபும்சந்தி ; அர் - பலர்பால் விகுதி.

(௧௧) கழுதுறங்குகங்குல் - பேயுங்கண்ணுறங்கும் நடுராத்திரி.

(௧௩) தெவ்வை-பகைவனை. (௧௫) வேலைவலி இழப்பது என்றும் உள்ளது எனறது - முன் , சூரபன்மனுக் கிடங்கொடுத்து முருகக்கடவுள்வேலால் வலிகெட்டழிந்தமையையும் ; விருத்திரனுக் கிடங்கொடுத்து அகத்தியரால் ஆசமனம் செய்யப்பட்டு வலியிழந் தமையையும் , குறித்துநின்றது.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புண்ணிடைநுழைந்தவேலாற்புணரியைப்புறங்கண்டோன்பான்
மண்ணிடைநின்றசித்தர்வானிடைநிறைந்துஞானக்
கண்ணிடைநிறைந்துதோன்றுங்கருணையால்வடிவங்கொண்டு
விண்ணிடையணங்கிஞேடுவிடையிடைவிளங்கிநின்றூர். (௧௬)

முக்கணும்புயங்களுநான்குமுளைமதிக்கணணிவேய்ந்த
செக்கரஞ்சடையுங்காளகண்டமுந்தெரிந்துதென்னன்
பக்கமேபணிந்தெழுந்துபரந்தபேரன்புநதானுந்
தக்கவஞ்சலிசெய்தேத்தித்தரைமிசைநடந்துசெல்வான். (௧௭)

துந்துபியைந்துமார்ப்பப்பாரிடந்தொழுதுபோர்ப்பத்
தந்திரவேதகீதந்ததும்பியெண்டிசையுநதாக்க
வந்தரநாடரோத்தவகல்விசும்பாறதாக
வந்துதன்கோயில்புக்கான்வரவுபோககிறந்தவள்ளல். (௧௮)

அஞ்சலிமுகிழ்த்துச்சேவித்தருகுறவந்தவேந்த
னிஞ்சிசூழ்கோயிலெய்தியிறைஞ்சினன்விடைகொண்டேகிப்
பஞ்சின்மெல்லடியாரட்டமங்கலம்பரிப்பநோக்கி
மஞ்சிவர்குடுமிமாடமாளிகைபுகுந்தான்மன்னே. (௧௯)

வளையெயின்மதுரைமூதூர்மறிகடலிவற்றிஞப்பண்
விளைவயனகரமெல்லாம்வெள்ளியம்பலத்துளாடுந்
தளையவிழ்கொன்றைவேணித்தம்பிரான்றனககேசேர்த்துக்
களைகணுயுலகுக்கெல்லாமிருந்தனனகாவல்வேந்தன். (௨௦)

பதின்மூன்றுவது

கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௨௨ - ௧௬ திருவிருத்தம் - அ௮௧௯.

---

(௧௮) தந்திரம் - ஆகமமுதலிய கலைகள். (௨௦) களைகணுய் பற்றுக்கோடாய். இதில்ஆய், செயவெனச்சத்திரிபு.

சிவமயம்.

பதினொன்காவது

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்த படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னவிர்மணிப்பூண்மார்பன்வேலையைவேலால்வென்று
பொன்னவிர்வாகைவேய்ந்தபுகழுறைசெய்தேனுக
நன்னகராளிசெம்பொனகைமுடிசிந்தவந்த
மன்னவன்வளைகொண்டோச்சிவென்றதும்வகுத்துச்சொல்வாம். (௧

கோமகனிகழுநாளிற்கோணிலைபிழைத்துக்கொண்மூ
மாமழைமறுப்பப்பைங்கூழ்வறந்துபுற்றலைகடந்து
காமருநாடுமூன்றுங்கையறவெய்தமன்னர்
தாமதுதீர்வுநோக்கித்தமிழ்முனியிருக்கைசார்ந்தார். (௨)

முனிவனையடைந்துவேந்தர்மூவருந்தங்கணாட்டிற்
பணிவருமாரியின்றிவறந்தமைபகரமேருக
குனிவருசிலையாக்கன்பாகோணிலைகுறித்துநோக்கி
யினிவருமாரியில்லையாதினாலென்றுகேண்மின். (௩)

காயசினவெய்யோன்சேயோன்முன்செலக்கதிர்கால்வெள்ளித்
தேசிகன்பின்புசென்றுநடக்குமிச்செயலானமுந்நீர்த்
தூசினவுலகிற்பன்னீராண்டுவான்சுருங்குமென்று
பேசினநூல்கண்மாரிபெய்விப்போற்சென்றுகேண்மின். (௪)

என்றவனெதிர்யாமெவ்வாறேகுதுமென்றுரைந்தும்
வென்றவன்சோமவாரவிரதநீநோற்றுவெள்ளி
மன்றவனருளைப்பெற்றுவான்வழிச்சென்மினென்றக்
குன்றவன்சிலையானோன்பின்விதியினைக்கூறுகின்றான். (௫)

உத்தமவானோர்தம்முளுத்தமனுக்குமீச
னுத்தமசத்திமாருளுத்தமியுருத்திராணி
யுத்தமவிரதந்தம்முளுத்தமந்திங்களோன்பெண்
றுத்தமமறைநூலாதியுரைக்குமிச்சோமவாரம். (௬)

---

(௧) நாக நன்னகர்-பொன்னுலகம். (௨) கோள் - நவககிரகம். கையறவு - வறுமை. (௪) வெய்யோன்-சூரியன். சேயோன் - அங்காரகன். வெள்ளித்தேசிகன் - அசுர குருவாகிய சுக்கிரன்.

மந்தரங்காசியாதிபதிகளில்வதிந்துநோற்கத்
தந்திடும்பயனிற்கோடிதழைததிடுமதுரைதன்னி
லிந்தநல்விரதநோற்போர்க்கதிகம்யாதென்னிறசோம
சுந்தரனுரியவாரமாதலாற்சோமவாரம். (௭)

அங்கதினதிகப்பேறுணடருககனின்மதிதோய்ந்தொன்றித
தஙகியதிங்கணோன்புதகுதியினோற்கவல்லார்க்
கிங்கதினதிகநீதியீட்டியபொருளகொண்டாற்று
மஙகலவிரதப்பேறுனறனந்தமாய்வளருமன்றே. (௮)

நலமலிவிரதநோற்கததொடங்குநாணவில்வாநதேளிற
சிலையினிலாதலன்றியிரட்டியதெரிசஞ்சேர்ந்த
மலமதியொழித்துமற்றைமதியிலுமுநதைப்பக்கத்
தலர்கதிர்வாரத்தலனுணயினறிடாவயலிற்றுஞ்சா. (௯)

வைகறையெழுந்துசேற்கண்மணாளனையுள்கியற்றைச்
செயகடனிறீஇககாமாதிசிநதைநீத்தலர்பொற்கஞசப்
பொய்கையையடைநதுகையிற்பவித்திரம்புனைந்துவாகரு
மெய்கருத்தொருப்பாடெய்தசசங்கற்பம்விதந்துகூறி. (௧0)

கடம்படிமுளைத்தமுக்கட்கரும்பினைநினைந்துஞாலத்
திடம்படுதீர்த்தமெல்லாமாடியபயனையீண்டுத்
திடம்படத்தருதியென்றுத்திரைத்தடம்படிந்துவெண்ணீ
றுடம்பணிந்தக்கமாலையொளிபெறவிதியாற்றாங்கி. (௧௧)

வெள்ளைமந்தாரமுல்லைமல்லிகைவெடிவாய்ச்சாதி
கள்ளவிழ்மயிலையாதிவெண்மலர்கவர்ந்துவேழப்
பிள்ளையைமுநதப்பூசித்திரநதுசங்கற்பம்பேசி
யுள்ளணைந்துச்சிமேற்பன்னிருவிரலுயர்ச்சிக்கும்பர். (௧௨)

(அ) அருக்கனில் மதிதோய்ந்து ஒன்றி தங்கிய திங்கள் நோன்பு என்றது - சூரியனில் சநதிரன்கலந்த அமாவாசையில்வரும சோமவார விரததததை. (௯) தேள் - (விருச்சிகம்) கார்த்திகைமாதம. சிலை - (தனு) மார்கழிமாதம். தெரிசம் - அமாவாசை. மலமதி - இரண்டமாவாசை கூடியமாதம். முநதைப்பக்கம் - பூர்வபட்சம் (வளர்பிறை.) (௧0) பவித்திரம் - பாவத்தைநீக்கி முத்தியைத்தருவது. ஒருப்பாடு - ஒன்றுபட்டு நிற்றல். சங்கற்பம் - ஏற்பாடு.

(௧௨) மயிலை - இருவாட்சி.

சத்தியஞானந்தத்துவந்தன்னையுள்கி
வைத்ததன்வடிவங்கொண்டுமெண்முதற்சிவமீறான
வத்துவலிலிங்கந்தன்னையாசனமூர்த்திமூல
வித்தைமற்றானுநூலின்விதியினாற்பூசைசெய்க. (கங)

ஐந்தமுதாவினைந்துநறுங்கனியைந்துசெந்தேன்
சந்தனதோயம்புட்பத்தண்புனன்மணிநீராட்டிச
சுந்தரவெண்பட்டாடைகருப்புரச்சுண்ணஞ்சாந்தங்
கந்தமல்லிகைமுன்னாவெண்மலர்க்கண்ணிசாதி (கச)

காசணிபொலம்பூண்சாத்திக்கனைகழலாதியங்க
பூசனைசெய்துசேற்கட்பூரணபரையையவ்வா
றீசனைந்தெழுத்தைப்பெணபாற்கிசையவுச்சரித்துப்பூசித்
தாசறுசுரபித்தீம்பாலட்டவின்னமுதினோடும். (கரு)

பண்ணியவகைபானீயநிவேதனம்பண்ணிவாச
நண்ணியவடைககாய்நல்கிநறுவிரைத்தூபந்தீப
மெண்ணியவகையாறகோட்டிக்கண்ணடியேனைமற்றும்
புண்ணியன்றிருமுன்காட்டிவில்வத்தாற்பூசைசெயதல். (கசு)

புரகரனிச்சாஞானகிரியையாய்ப்போந்தவில்வ
மரமுதலடைந்துமூன்றுவைகலூணுறககமின்றி
யரகரமுழக்கஞ்செய்வோரைமபெரும்பாதகங்கள்
விரகில்செயகொலைகடருமாதலால்விசேடம்வில்வம். (கஎ)

மடங்கிதழ்சுருங்கல்வாடியுலர்ந்ததுமயிர்சசிகுண்டன்
முடங்குகாற்சிலம்பிக்கூடுபுழுககடிமுதலாஙகுற்ற
மடங்கினுங்குற்றமில்லையுத்தமமாகும்வில்வந
தடஙகைகொண்டீசனாமமாயிரஞ்சாற்றிச்சாத்தல். (கஅ)

(கங) மண்முதல் சிவம் ஈறு ஆன அத்துவம் இலிங்கம் என்றது- ஆன்மதத்துவம் அடிப்பாகமும், விததியாதத்துவம் நடுப்பாகமும், சிவ தததுவம் முடிவுமாகவமைந்த சிவலிங்கப்பெருமானை. ஆசனம்மூர்த்தி மூலம் வித்தை என்றது - ஆசனமநதிரம், மூர்த்திமந்திரம், மூலமந்திரங்களை. (கரு) ஈசன் ஐந்து எழுததைப்பெண்பாற்கு இசைய உச்சரித்து என்றது - சத்திபீஜங்களோ டொருப்பட்டசத்தி பஞ்சாட்சரியை. (கசு) பண்ணியம்-பலகாரம். பானீயம்- பாயசம். அடை- வெற்றிலை. காய் - துவர்க்காய். வகையாற்கோட்டிஎன்றது-மூன்று தரம் வட்டமாகச் சுற்றுதலை.

(கஎ) புரகரன் - புரஹரன் என்னும் வடசொற்றிரிபு. திரிபுரத்தை யழித்தவனென்பதுபொருள். கள்-புலை. விரகு-அறிவு.

அடியனேன்செய்யுங்குற்றமன்னைறக்கன்றனந்தமாகுங்
கொடியநஞ்சமுதாக்கொணடாய்குற்றமுங்குணமாக்கொண்டு
படியெழுதரியமங்கைபங்கனேகாத்தியென்று
முடியுறவடியில்வீழ்நதுமும்முறைறவலஞ்செய்தேத்தி. (கக)

வன்மனங்கரையநின்றுவேண்டியவரங்கள்வேண்ட
நன்மணப்பேறுமக்கட்பேறுநல்வாக்குக்கல்வி
பொன்மனக்கினியபோகநதெவ்வரைப்புறகுகாண்ட
லிம்மையிலரசுமற்றுமெண்ணியாங்கெய்துமன்றே. (உ0)

ஆதியிவ்விலிங்கந்தீண்டற்கருகரல்லாதவேத
வேதியர்முதலோரிட்டவிலிங்கததிவ்விதியாலர்ச்சித்
தோதியவிரதநோற்கவர்ச்சனைகருரியரல்லாச்
சாதியர்பொருணோநதாதிசைவராம்பூசைசெய்தல். (உக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பொருவிலிவ்விரதமைவகைத்துச்சிப்போதிலூணிரவிலூணிரண்டு
மொருவுதலுறங்காதிருத்தலர்ச்சனைநால்யாமமுமுஞற்றுதலென்னக
கருதினிவ்வைந்துமொன்றனுக்கொன்றுகழியவுமதிகமாநோற்கும்[ள்
வருடமொன்றிரண்டுமூன்றுபன்னிரண்டுவெருடமவாழ்நாளளவிவற்று

உடலளவெண்ணிநோற்பவாமுநதவுத்தியாபனஞ்செய்துநோறகக்
கடவரவ்வருடக்கட்டளைகிறுதிகழிபபதுத்தாபனவிதிதான்
மடலவிழ்மாலைமண்டபங்குண்டமண்டலம்வருததுமாபதியைப்
படரொளிவெள்ளிமுப்பதுகழஞ்சிறபடிமையாணிருமிதஞ்செய்து. ()

காலையிலாசான்சொல்வழிநித்தக்கடன்முடித்துச்சிதொட்டந்தி
மாலையினளவுமபுராணநூல்கேட்டுமாலைதொட் டியாமமோர்நான்குஞ
சேலனகண்ணுள்பங்கனைப்பூசைசெய்கவப்பூசனைமுடிவின்
மூலமந்திரநூற்றெட்டுநூற்றெட்டுமுறைறயினுலாகுதிமுடித்தல். (உ௯

வில்லமாயிரங்கொண்டாயிரநாமம்விளம்பிநால்யாமமுஞ்சாத்த
னல்லவைந்தெழுத்தாலைந்தெழுதருவினுதனுக்கருக்கியங்கொடுத்த
லெல்லையின்மூலமந்திரத்தாலுமேனைமந்திரங்களினுலும்
வில்லழலோம்பிப்பூரணுகுதிசெய்தீறிலான்வேள்வியைமுடித்தல். ()

(கக) படிவம் என்றது படிஎன ஈறுதொக்குநின்றது - படிவம்-உருவம். (உ௩) கட்டளை - நியதி. (உ௫) வில்அழல் - வில் வடிவாகச்செய்த ஓமகுண்டத்தமைந்த அக்கினி.

புலர்ந்தபின்னித்தவினைமுடித்தரம்பைப் பொதுளும்பாசிலைபடிதின்மூ
ன்றி, னலந்தருதூவெள்ளரிசிபெய்தினிய நறியகாய்கறியொடுபெரப்பி,
யலர்த்தரவான்பானிறைகுடம் பதின்மூன் றரிசிமேல்வைத்தரனடியிற்,
கலந்தவன்பினராய்ச்சிவார்ச்சனைக்குரியகடவுள்வேதியர்களைவரித்து.

காதணிகலனுங்கையணிகலனுங்கவின்பெறவளித்தரனுக
வாதரம்பெருகநினைந்தருச்சனைசெயதரியதக்கிணையொடும்பாதப்
போதணிகாப்புவிசிறிதண்கவிகைபூந்துகின்முதற்பலவுடனே
மேதகுதானஞ்செய்துபினகுருவைக்கறபுடைமின்னிடையோடும். ()

ஆசனத்திருத்திப்பொலந்துகில்காதுகக்கணிகள்கைக்கணிகளுமணிந்து
வாசநன்மலரிட்டருச்சனைசெய்துமலைமகடலைவனைவணைந்து
பூசனைசெய்தபடிமையோடம்பொன்பூதலம்பதாதிகள்பிறவுந்
தூசலர்மாலைகோட்டணிபுனைந்தசுரபிமாதானமுஞ்செய்து. (௨அ)

இனையவாறுத்தாபனமுடித்தாசானேவலாற்சிவனடிக்கன்பர், தனைய
ரோடொக்கலுடனமுதருந்தறகுதியிவ்விரதமுன்கண்ண, னனையதா
மரையோனிந்திரன்முதல்வானுடவர்மூவறுகணத்தோ, ரனைவருநோ
ற்முர்மனிதருமனுட்டித்தரும்பெறற்போகம்வீடடைந்தார். (௨௯)

ஈதுநோற்பவர்வெம்பகைமனத்துயர்தீர்ந்தாயிரம்பிறவியிலியற்றுந்,தீ
துசோவினைதீர்ந்தெடுத்தயாக்கையினிற்சிவகதியடைவரிவ்விரத,மோ
திஞோர்கேட்டோர்மனைவியர்மக்களொக்கலோடினிதுவாழ்ந்தும்பர்
மேதகுபதிஞலிந்திரன்பததில்வீற்றினிதிருப்பரொன்றறவோன்(௩0)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சொல்லியநெறியாற்சோமசுந்தரன்விரதநோற்பார்
வில்லிடுமணிப்பூண்வேந்தர்முனிவனேவிடைகொண்டேகி
யல்லியங்கனககஞ்சத்தாடியங்கயற்கண்வல்லி
புல்லியபாகன்றன்னைவழிபடஇப்போறறிநோற்முர். (௩௧)

---

(௨௬) அலம்-அமைவு. (௨௭) பாதப்போதணி காப்பு-பாதுகை.
(௨அ) சுரபி - பசு. (௨௯) ஒக்கல் - சுற்றம். அனைய தாமரை
என்றது - அததிருமாலுந திக்கமலத்தை. அலலது அனையம் வன்னுஞ்
சுட்டெத்திரிபு உயாவின்மேல் நின்றதெனினு மொக்கும.

(௩0) பதிஞலிந்திராபதமஎன்றது-ஓாபிரமகற்பத்தை.யாக்கை-
சரீரம் - இப்பெயர்க்கு - மகாமாயையென்னு மோாசுத்தி கன்மவசத்
துக்கீடாகப், பூவின்மணத்தைக் காற்றுகொடுவந் தறிவிக்கு மாறு
போலக்,கன்மங்களுககான வனுபோகக்கருத்தை யவத்தாகாலத்திலே
யுண்டாக்கிக், கருவிற்முகவந்த ஆன்மாவைச் சுக்கில சுரோணிதங்
களிலே கூட்டிக்கட்டிவித்தது, என்பதுபொருள்.

சுந்தரன்றன்னைப்பூசைத்தொழில்செய்துவரம்பெற்றேகி
யந்தரத்தாறுசெலவாரஃதறிந்தமரர்வேந்தன்
வந்தவரிருக்கவேறுமடங்கன்மான்றவிசுமூன்று
தந்திடப்பணித்தானிட்டாரதனதரியணையிற்றாழ. (௩௨)

வான்வழிவந்தமூன்றுமன்னரும்பொன்றுடெய்தி
யூன்வழிகுலிசவைவேலும்பர்கோன்மருங்கிற்புக்கார்
தேன்வழிபோந்தின்கண்ணிச்சேரனுமார்த்தார்வேந்துங்
கான்வழிதாருநாடன்காட்டியதவிசினவைக. (௩௩)

மைக்கடல்வறப்பவென்றவாகைவேற்செழியன்மௌலிச்
செக்கர்மாமணிவிற்காலத்தேவர்கோன்றவிசிலேறி
யொக்கவீற்றிருந்தானுகவும்பர்கோனழுக்காறெய்திப்
பக்கமேயிருந்தவேளைப்பார்த்திபர்முகததைப்பாரா. (௩௪)

முகமனன்கியம்பிநீவிர்வந்ததென்மொழிமினென்ன
மகபதியெங்கணாட்டின்மழைமறுத்தடைந்தேமென்று
ரகமலர்ந்தனையார்நாட்டினளவும்வான்சுரக்கநல்கி
நகைமணிக்கலன்பொன்றுடைநல்கிநீர்போமினென்றான். (௩௫)

அன்னவரகன்றபின்னையமரர்கோன்கன்னிநாடன்
றன்னரியணைமேலொக்கத்தருக்கிறேடிருக்குமாறும்
பின்னருமாரிவேண்டாப்பெருமிதவீறுநோக்கி
யின்னதுபுலப்படாமையினையதோர்வினையமுன்னு. (௩௬)

பொற்புறவரிசைசெய்வான்போலளவிறந்தோர்தாங்கி
வெற்புறழ்திணிதோளாற்றன்மெலிவதோராரந்தன்னை
யற்புறவளித்தான்வாங்கியலர்மதுத்தாரபோலீசன்
கற்புடையுமையாண்மைந்தன்கதுமெனக்கழுத்திலிட்டான். (௩௭)

கண்டனன்கடவுளதன்கழியவுமிறும்பூதுள்ளங்
கொண்டனனின்றுதொட்டுக்குறையளிதுழாவுநிமபத்
தண்டழைமார்பவாரநதாங்குபாண்டியனென்றுன்னை
மண்டலமதிக்கவென்றான்வானநாடுடையமன்னன். (௩௮)

---

(௩௩) பேர்ந்து - பனை. ஆர் - ஆத்தி. தாருநாடன் கற்பகநாட்டரசனாகிய விந்திரன். (௩௬) வீறு - செருக்கு. புலப்படாமை, அறிவுக்கெட்டாமை. (௩௭) கதுமென-விரைந்து. (௩௮) கடவுள்நாதன்-தேவர்களுக்குத்தலைவனாகிய இந்திரன். இறும்பூது - வியப்பு.

அன்னதுசிறிதுமெண்ணுதங்குநின்றிழிந்துதென்னன்
றன்னகரடைந்தானிப்பாற்சதமகனுணையாலம்
மன்னவரிருவர்நாடுமெழைவளம்பெருகப்பெய்த
தென்னவனுடெண்டைச்செயலதாயிருந்ததன்றே. (௩௯)

ஆயதோர்வைகல்வேட்டையாடுவானண்ணல்விண்ணந்
தாயதோர்பொதியக்குன்றிற்சந்தனச்சாரனண்ணி
மெயதோலரிமானேனம்வேங்கையெண்கிரலையின்ன
தீயதோர்விலங்குவேட்டஞ்செய்துயிர்செருக்குமெல்லை. (௪0)

பொன்றத்துமருவிக்குன்றிற்புட்கலாவருத்தமாதி
மின்றத்துமேகநான்கும்வீழ்ந்தனமேயக்கண்டு
குன்றத்தினெடியதிண்டோட்கொற்றவனவற்றைப்பற்றிக்
கன்றத்திண்களிறுபோலக்கடுந்தளைசிக்கயாத்தான். (௪௧)

வேட்டத்திற்பட்டசெங்கண்வேழம்போற்கொண்டுபோகிக்
கோட்டத்திலிட்டானுகக்குன்றிறகரிந்தவென்றி
நாட்டத்துப்படிவத்தண்டநாடன்மற்றதனைக்கேட்டுக்
காட்டத்துக்கனல்போற்சீறிககடுஞ்சமர்குறித்துச்செல்வான். (௪௨)

வாங்குநீர்வறப்பவேலைவிடுத்ததும்வலியவாரந்
தாங்கியசெருககுங்காரைத்தளையிடுதருக்குநோக்கி
யீங்கொருமனிதயாக்கைக்கித்துணைவலியாதென்று
வீங்கியமானமூக்கமீனவன்மதுரைசூழ்ந்தான். (௪௩)

கலி விருத்தம்.

ஓடினரொற்றர்போயச்செழியனெண்கழல்
சூடினர்நகர்ப்புறஞ்சுரர்கள்சேனைகண்
மூடினவென்னலுமுனிவுமானமு
நீடினனரியணையிருந்துநீங்குவான். (௪௪)

---

(௪0) விண்ணம் - விண்ணுலகம். தோல் - யானை. அரிமான்-சிங்கம். எண்கு - கரடி. இரலை - மான்.

(௪௧) மேகம்நான்கென்றது - புட்கலாவர்த்தம், சங்காரித்தும், துரோணம், காளமுகி என்னும் மேகங்களை. இவைமுறையே பொன், பூ, மண், கல், இவற்றைப்பொழிவன.

(௪௨) கோட்டம் - சிறைக்கூடம். நாட்டத்துப் படிவத்தண்டநாடன் என்றது - கண்கள்நிறைந்த தேகத்தையுடைய இந்திரனை. காட்டம் - விறகு. இதுகாஷ்டமென்பதன்றிரிபு.

(௪௩) ஊக்க - செலுத்த.

பண்ணுகதேர்பரிபகடுவீரர்முன்
னண்ணுககடிதெனநடத்தியாவனொன்
றெண்ணலன்மதமலையெருத்தமேற்கொடு
கண்ணகன்கடிநகர்க்காப்புநீங்குமுன். (சரு)

அடுத்தனர்வானவரார்த்துப்பல்படை
யெடுத்தனர்வீசினர்சிலையிலெய்கணை
தொடுத்தனரிறுதிநாட்சொரியுமாரிபோல்
விடுத்தனர்மதிக்குலவீரன்சேனைமேல். (சசு)

ஆர்த்தனர்மலயவெற்பனையன்சேனையோர்
பார்த்தனர்வேறுபல்படைககலக்குவை
தூர்த்தனர்குனிசிலைதொடுத்துவாளியாற்
போர்த்தனரமரர்மெய்புதைத்தவென்பவே. (சஎ)

தறிந்தனதாள்சிரந்தகர்ந்ததோள்கரம்
பறிந்தனகுருதிநீர்கடலிற்பாய்ந்தன
செறிந்தனபாரிடஞ்சேனங்கூளிகண்
முறிந்தனவானவர்முதல்வன்சேனையே (சஅ)

ஆடினகுறைத்தலையவிந்தபோர்க்களம்
பாடினபாரிடம்விந்தைப்பாவைதாள்
சூடினகூளிகள்சோரிசோரப்பார்
மூடினபிணக்குவையண்டமுட்டவே (சகூ)

வெஞ்சினவலாரிதன்வீரச்சேனைக
டுஞ்சினகண்டெரிசொரியுங்கண்ணனையப்
பஞ்சின்முன்னெரியெனப்பதைத்துதெய்வத
வஞ்சினப்படைகளான்மலைவதுன்னினான். (ரு0)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வெங்கதிர்ப்படைவிட்டார்ததான்விண்ணவனதனைததிங்கட்
பைங்கதிர்ப்படைதொட்டோச்சியவித்தனன்பாராள்வேந்தன்
சிங்கவெம்படைவிட்டார்த்தான்றேவர்கோனதனைச்சிம்புட
புங்கவன்படைதொட்டோச்சியடக்கினன்புணரிவென்றோன், (ருக)

(சரு) பகடு, மதமலை - யானை. காப்பு என்றது - மலை, காடு, கடல், மதிலென்னு நால்வகையரண்களுள், மதில்மேல்நின்றது.
(சஎ) மலயவெற்பனையன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியன்.
(சஅ) குருதிநீர் - உதிரம். பாரிடம் - பூதம். கூளி - பசாசு.
(சகூ) குறைத்தலை - கவந்தம். (ரு0) வஞ்சினம் - நெடுமொழி அதாவது - போர்முகத்துத்தமதுவீரத்தைப் புகழ்ந்துகூறல்.
(ருக) சிங்கப்படை-நரசிம்மாஸ்திரம்.சிம்புட்படை-சரபாஸதிரம்.

தானவர்பகைவன்மோகசரந்தொடுத்தெறிந்தானாக
மீனவனதனை ஞானவாளியால்விளித்துமாய்ந்து
போனபின்மற்போராற்றிப்புக்கனர்புக்காதம்மில்
வானவன்மண்ணினான்மேல்வச்சிரம்வீசியார்த்தான். (௫௨)

காய்சினமடங்கலன்னான்கைவளைசுழற்றிவல்லே
வீசினன்குலிசந்தன்னைவீழ்த்ததுவிடுத்தான்சென்னித்
தேசினன்மகுடந்தள்ளிச்சிதைத்ததுசிதைத்தலோடுங்
கூசினனாகிப்போனான்குன்றிறகரிந்தவீரன். (௫௩)

இந்திரண்டனையகூர்ம்பல்லிருள்வரைநெஞ்சுபோழ்ந்த
மைந்தனில்வலியகாளைவரைந்தெறிநேமிசென்னி
சிந்திடாதாகியம்பொன்மணிமுடிசிதறச்சோம
சுந்தரநாதன்பூசைத்தொழிற்பயனளித்ததென்றே. (௫௪)

போரினுக்காற்றாதோடிப்பொன்னகர்புகுந்தவென்றித்
தாரினுக்கிசைந்தகூர்வேற்சதமகன்பின்புநின்றாட்
டேரினுக்கெல்லாமாரியுதவுவேனிகளநீக்கிக்
காரினைத்தருகவென்னாக்கவுரியற்கோலைவிட்டான். (௫௫)

முடங்கல்கொண்டணைந்ததூதன்முடிகெழுவேந்தன்பாதத்
தொடங்கிநின்றோலைநீட்டவுழையுளானொருவன்வாங்கி
மடங்கலேறனையான்முன்னர்வாசித்துக்காட்டக்கேட்டு
விடங்கலுழ்வேலான்விண்ணோர்வேந்துரைதேறாகி. (௫௬)

இட்டவன்சிறையைநீக்கியெழிலியைவிடாதுமாறு
பட்டசிந்தையனேயாகப்பாகசாதனனுக்கென்று
நட்டவனொருவேளாளனான்பிணையென்றுதாழ்ந்தான்
மட்டவிழ்ந்தொழுகுநிம்பமாலிகைமார்பினானும். (௫௭)

இடுக்கணவந்துயிர்க்கூற்றமெய்தினும்வாய்மைகாத்து
வடுக்களைந்தொழுகுநாலாமரபினானுரையையாத்த
னெடுத்துரைமறைபோற்சூழ்ந்துசிறைக்களத்திட்டயாப்பு
விடுத்தனன்பகடுபோலமீண்டனமேகமெல்லாம். (௫௮)

---

(௫௪) இருள்வரை - கிரவுஞ்சகிரி. (௫௫) கூர்வேல் என்றது- வச்சிராயுதத்தை. நிகளம் - விலங்கு. (௫௬) முடங்கல் - ஓலை. உழை - அருகு. (௫௭) பாகசாதனன் - பாகனென்னும் மோரசுரனை வென்றவன. (௫௮) இடுக்கண - வறுமை. ஊற்றம் - இடையூறு. வடு - குற்றம். நாலாம் மரபினான் என்றது - சற்சூத்திரனாகிய வேளாளனை. யாப்பு - தளை.

தேவர்கோனேவலாலேதிங்கண்மும்மாரிபெய்து
வாவியுங்குளனும்யாறுமடுக்களுமடுத்துக்கள்வாய்க்
காவிசூழ்வயலுஞ்செய்யுஞ்செந்நெலுங்கன்னற்காடும்
பூவிரிபொழிலுங்காவும்பொலிந்ததுகன்னிநாடு. (ருக)

பதினான்காவது
இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம் முற்றிற்று.
ஆக படலம் உ௩ - க்கு திருவிருத்தம் - ககக0.

உ
பதினைந்தாவது
மேருவைச்செண்டாலடித்த படலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டரஞ்சவமருழந்தவமரர்கோனையரசர்கோன்
வண்டலம்புமௌலிசிந்தவளையெறிந்துவெந்புறங்
கண்டவண்ணமின்னதன்னகன்னிநாடன்மேருவிற்
செண்டெறிந்துவைப்பெடுத்தசெயலுநன்குசெப்புவாம். (க)

மன்னவன்றனக்குமுன்னர்மலயவெற்பின்முனிவர்கோன்
சொன்னதிங்கள்விரதமனறுதொட்டுநோற்றுவரலுமந
நன்னலஞ்செய்பேறுபோலநங்கைகாந்திமதிவயிற்
றுன்னருஞ்சயங்கொண்மைந்தனொருவன்வந்துதோன்றினன். (உ)

வயந்தனைப்பயந்ததென்னமைந்தனைப்பயந்தபோ
தியந்துவைத்துநகர்களிப்பவினிதிருந்தபுரவலன்
சயந்தழைகசவிந்திரன்சயந்தனைப்பயந்தநாள்
வியந்தகத்தடைந்தவின்பம்விளைமகிழ்ச்சியெய்தினன். (௩)

தென்னரோறுசாதகாதிசெய்துவீரபாண்டிய
னென்னநாமவினைநிரப்பியெழுதொணுதகலைமுதல்

(ருக) மடுத்தல் - நிறைதல். வயல் - விளைநிலம். செய - பட்டம். பொழில் - நந்தவனம். கா - பயன்றருஞ்சோலை.

(க) வெந் - முதுகு. வைப்பு - நிட்சேபம். (௩) வயந்தனைப் பயந்ததுஎன்ன என்றது - திருமால் (மன்மதனைப்பெற்றமைபோல) எனவும், வெற்றியைப்பெற்றதுபோல எனவும்பொருள்படும். வயம்-வெற்றி. வசந்தன் என்பது, வயந்தன் எனப்போலியாயிற்று. இயம்-வாச்சியம். (ச) எழுதொணுதகலை - வேதம்.

பன்னுகேள்விகரிகடோர்கள்பரிபடைக்கலம்பயின்
றன்னகாதலான்விளங்கவகமகிழ்ச்சியடையுநாள். (ச)

மல்குமாறுகோடிரிந்துமழைசுருங்கிநதியுநீ
ரொல்குமாறுபருவமாறியுணவுமாறியுயிரொலா
மெல்குமாறுபசியுழந்துவேந்தனுக்குவினைபொரு
ணல்குமாறிலாமையின்னனலியவந்தநாடெலாம். (ரு)

மழைவறந்ததென்கொலென்றுவழுதிகூறமுழுதுணர்ந்
தழிவிலாதபிரமகற்பமளவுமெல்லைகணடநூ
லுழவர்கோள்களிரவிதன்னையுற்றுநோக்கிநிற்றலாற்
றழையுமாரிவருடியாதொராவருடமென்றுசாற்றினா. (சு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மகவுறுநோயைநோக்கிவருந்துறுதாய்போன்மன்னன்
பகவுறுமதியஞ்சூடும்பரஞ்சுடர்முன்போய்த்தாழ்ந்து
மிகவுறுபசியால்வையமெலிவதையையவென்னாத்
தகவுறவிரங்கிக்கண்ணீர்ததும்பிநின்றிரந்துவேண்ட. (எ)

திரைக்கடல்விடஞ்சேர்கண்டர்காலத்தின்செவ்விநோக்கி
யிரக்கமில்லவர்போல்வாளாவிருத்தலுமருத்தார்மார்பன்
கரைக்கரிதாயதுன்பக்கடலில்வீழ்ந்திருக்கைபுக்கா
னரக்கர்போாக்கடலினீந்தியருக்கனீர்ககடலில்வீழ்ந்தான். (அ)

வள்ளறன்குடைக்கீழ்த்தங்குமுயிர்ப்பசிவருத்தமெல்லாங்
கொள்ளைகொண்டிருந்தநெஞ்சிற்குளிர்முகச்செவ்விகுன்றத்
தள்ளருந்துயரின்மூழ்கித்தரையிடைத்துயின்றானுக
வெள்ளிமன்றுடையார்சித்தவேடராய்க்கனவில்வந்தார். (கூ)

அடற்கதிரவேலோய்மாரியரிதிப்போததனைவேண்டி
யிடர்ப்படல்வரைகுவேந்தாயிருகின்றவெரிபொன்மேருத்
தடப்பெருவரையின்மாடோர்தனிப்பெருமுழையிலிட்டுக்
கிடப்பதோரொல்லையில்லாக்கேடிலாச்சேமவைப்பு. (க0)

(ரு) ஆறுகோள்-சநி, செவ்வாய், குரு, சூரியன்,இராகு, கேதுக்கள். பருவம - கார்காலம். ஒல்குமாறு எனறதில் - மாறு, வினையெச்சப்பொருளில் வருமோரிடைச்சொல். (சு) நூல்உழவர் - கணிதநூற்புலவர். (எ) பகவு - பிளவு.

(அ) அரக்கர்போக்கடலில்நீந்தி என்றது - சூரியன்றனது விபவத்தோடு வருங்கால் இடையில் அறுபத்து நான்குகோடி யரக்கர் வந்துபோர்புரிய, அவரைக்கடந்து நீங்கியதை.

கிடைத்துமற் றனையமேருகிரிச்செருக்கடங்கச்சென்டாற்
புடைத்துநின் றணைததாக்கிப்பொன்னறைபொதிந்தபாறை
துடைத்துநீவேண்டுங்காறுந்தொட்டெடுத்ததனை மீள
வடைத்துநின்குறியிட்டடையவருதியெனறடிகள்கூற. (௧௧)

விழித்தனனெழுமான்றேரோன்விழிக்குமுன்கடன்களெல்லாங
கழித்தனன்மீனநோக்கிகணவனைவலமாயபபோநது
சுழித்தெறிகடலனீகதெதாகைபுறஞசூழக்கொண்டல்
கிழித்தெழுவாயினீங்கிக்கீழ்திசைநோககிச்செல்வான். (௧௨)

அதிர்ந்தனமுரசஞ்சங்கமதிரநதனவியங்களண்டம்
பிதிர்ந்தனவென்னவாாப்பப்பெயர்ந்துவெண்கவரிதுள்ள
முதிர்ந்தநான்மறையோராசிமொழியநாவல்லோரோத்தப்
பதிந்துபார்கிழியத்திண்டேர்பாகுமுன்செலுததவூர்நதான். (௧௩)

பவளக்காற்பிச்சம்பொற்காற்பன்மணிக்கவிகைமுத்தத்
தவளக்காற்பதாகைக்காடுதானவானருவிதூங்குங்
கவளக்காற்பொருப்பும்பாய்மாக்கடலுமண்மடநதையாகந்
துவளக்கால்வயவர்மான்றேர்த்தொகுதியுஞ்சூழல்போக. (௧௪)

கோழிணர்ஞாழலன்னகோட்டுகிர்ப்புலவுப்பேழ்வாய்த்
தாழ்சினவுழுவையொற்றைத்தனிப்பெருங்கொடியுங்கூனற்
காழ்சிலைக்கொடியுஞ்சூழக்கயற்கொடிநிலந்துழாங்கை
யேழுயர்வரைமேற்றோன்றியிருவிசும்பகடுகீற. (௧௫)

தென்கடல்வடபாறேக்கிச்செல்வதுபோலத்தென்னன்
றன்கடலனிகங்கன்னித்தண்டமிழ்நாடுநீந்தி
வன்கடநெறிகொண்டேகிவளவாகோனெதிர்கொண்டாற்று
நன்கடன்முகமனேற்றுநளிாபுனனாடுநீந்தி. (௧௬)

---

(௧௧) கிடைத்து - அடைந்து. குறி - முத்திரை. (௧௨) எழுமான் - எழுகுதிரைகள். மா-குதிரை, ன்-சாரியை. கொண்டலெனறது - மேகமண்டலத்தை. (௧௩) பாகு - பாகன். (௧௪) பிச்சம் - பீலிக்குடை ; பீலி-மயிலிறகு. தானம் பொருப்பு என்றது - யானையை. பாய்மா - பாய்ந்துசெல்லுங் குதிரை.

(௧௫) ஞாழல் - குங்குமமரம். கோடு - வளைவு. பேழ் - பிளவு. உழுவை-புலி. சிலை - வில். ஏழுயர்வரைஎன்றது - ஏழுறுப்புயாநத மலைபோன்றயானையை. (௧௬) வன்கடம்-முரம்புங்கூர்ங்கல்லுநெருங கியகாடு. கடன் - வரிசை.

தண்டகநாடுதெள்ளித்தெலுங்கநாடகன்றுசாய்தாட்
கண்டகக்கைதைவேலிக்கருநடங்கடந்துநாடுந்
தொண்டகந்துவைக்குங்குனறுநதிகளுந்துறந்துகள்வாய்
வண்டகமலர்ககாவேலிமாளவதேசநணணி. (கஎ)

அங்குநின்றெழுந்துதிவாயருஞ்சுரநெறிப்பட்டேகி
மங்குனின்றதிருஞ்செமபொன்மாடநீள்விராடநண்ணிக்
கொங்குநின்றவிழுங்கானங்குன்ருரிஇவாளேபாயத்
தெங்குநின்றிளநீாசிநதுமததியதேயதெய்தி. (கஅ)

அந்நெடுநாடுநீங்கியாடலேறுயர்த்ததோன்றல
பொன்னெடுஞ்சடையிற்ருழ்நதுபுனிதமாந்தீாத்தக்காசி
நன்னெடுநகரமெயதிநளிாபுனற்கங்கைநீந்திக்
கன்னெடுநெறியனேககாவதங்கடந்தபின்னர். (கக)

மடங்கன்மாநாகம்யாளிவழங்கலான்மனிதர்செல்லா
விடங்கடந்தாகவைஞ்னூற்றிரட்டியோசனைத்தாமெல்லைக்
கடங்கெழுகுமரிகணடங்கடந்துமற்றதுபோலெட்டுத்
தடங்கெழுகணடங்கொணடபாரதவருடநதள்ளி. (உ0)

யாவையுமின்ருடனனேயின்றபொன்னிமயந்தன்னேத்
தாவியப்புறமபோய்ப்போகநதுமபுகிம்புருடகண்ட
மேவியங்கதுநீததேமவெற்படைநததுபினருக
வோவியப்புறத்துததோன்றுமரிவருடத்தையுற்று. (உக)

உற்றதுகழிநதப்பாற்போய்நிடதவெற்பொழிந்துசம்புப்
பொற்றருக்கனிகால்யாறுபோகிளாவிரதகண்டத்

(கஎ) கண்டகம் - முள். தொண்டகம் - குறிஞ்சிநிலப்பறை.

(உ0) மாநாகம் - பெரியயானே. பாரதவருடம் - பரதன் என்பவனுலாளப்பட்ட பூமியின்பெரும்பிரிவு. பரதன் - சுவாயம்புவமனுவின் இரண்டாவதுபேரன். வருடம் - பெரும்பிரிவு. குமரிக்கண்டம் என்பது-பரதனுலாளப்பட்டபூமியின் ஒன்பதுபங்கில் ஒன்று. குமரி- பரதனுடைய புததிரி. இவற்றின்விரிவை சிவதருமோத்திரம்,கோபுரவியலிலும ; காந்தம் அண்டகோசப்படலத்திலும் காண்க.

(உக) கிம்புருடகண்டம் - இமையகிரிக்கும் ஏமகிரிக்கும் இடையில் கிம்புருடனுலாளப்பட்டபாகம். அரிவருடம் ஏமகிரிக்குததெற்கு, நிஷதகிரிக்குவடககு, இதன்மத்தியில் அரி என்பவனு லாளப்பட்ட பூமியின்பெரும்பாகம். (உஉ) இளாவிரதகண்டம் - இதுமகம்மேருவின்சாரலாய் இளாவிரதனென்பவனுலாளப்பட்ட பாகம்.

கூற்றனன்கண்டான்மூன்றூரொருங்கடுஞான்றுகூனி
வெற்றிவெஞ்சிலையாய்நின்றவெற்பினைமலயவெற்பன். (உஉ)

வெம்படைமறவர்சேனைவெள்ளநீத்தேகித்தென்பாற்
சம்புவின்கனியின்சாறுவலம்படத்தழுவியோடு
மம்பொனீராறுமாற்றினருகுபொன்மயமாய்நிற்கும்
பைம்புனங்கானநோக்கிவளைந்துதென்பால்வந்தெய்தா. (உ௩)

அவ்வரையரசைநோக்கிவரைகளுக்கரசேயெந்தை
கைவரிசிலையேபாரின்கலைகளேயளவில்வானந்
தைவருசுடருங்கோளுநாள்களுந்தழுவிச்சூழுந்
தெய்வதவரையேமேலைத்தேவராலயமேயென்று. (உ௪)

மாணிக்கமிமைக்கும்பூணான்விளித்தலும்வரைகுவேந்தன்
பாணித்துவரவுதாழ்ப்பப்பாகசாதனனைவென்ற
ஞணிதகன்சினமுமேருநகைவரைச்செருக்குமாறச்
சேணுற்றசிகரந்தன்னிற்செண்டிறலடித்துநின்றான். (உரு)

அடித்தலுமசையாமேருவசைந்துபொற்பந்துபோலத்
துடித்ததுசிகரபந்திசுராபயில்மாடப்பந்தி
வெடித்தனதருணபானுமண்டலம்விண்டுதூளாய்ப்
படித்தலைதெறித்தாலென்னப்பன்மணியுதிர்ந்தவன்றே. (உசு)

புடைவரைக்குலங்களெட்டும்புறந்தழீஇக்கிடக்குஞ்செம்பொ
னடைகலோர்நான்குநான்குகிடங்களுமலர்ந்தநான்கு
தடமலர்ப்பொழிலுநான்குதருக்களுஞ்சலித்தவம்மா
வுடையவனிடையூறுற்றலடுத்தவர்க்குவகையுண்டோ. (உஎ)

(உரு) பாணித்தல் - தாமதித்தல். (உசு) சிகரபந்தி - ஆயிரங் கொடுமுடிகள். தருணபானு - இளஞ்சூரியன்.

(உஎ) வரைக்குலங்களெட்டாவன - நிஷதம், ஏமகூடம், இமயம், நீலம், சுவேதம், சிருங்கம், கந்தமாதனம், மாலியவான், என்பன. அடைகல் ஓர்நான்காவன - மேருமலைக்குறுதியாகச் சூழ்ந்து நிற்கும், மந்தரம், கந்தமாதனம், விபுலம், பாருசுவம் என்னும் பருவதங்கள். நான்குகிடங்கராவன-தாகம், மானதசரசு, விமலோதகம, மனோரதமென்னும்ஓடைகள். நான்குதடங்களாவன-அருணம்,மானதசரசு, சிதோதம், மகா மடு என்னுந் தடாகங்கள். நான்குதருக்கள் என்றது-கடம்பு,நாவல்,அரசு, ஆல் என்பவற்றை. நான்கு பொருள்களாவன - சயித்திரம், விசித்திரை, வைப்பிரசம், திருதாக்கியம் என்பன.

புடைத்தபின்மேருத்தெய்வம்புடைக்குலவரையெட்டென்னப்
படைத்தவெண்டோளுநான்குமுடியுமேற்படுவெண்சோதி
யுடைத்தனிக்குடையுங்கொண்டவுருவினேடெழுந்துநாணிக்
கிடைத்ததுகருணைவேந்தன்கிளர்சினந்தணிந்துநோக்கா. (உஅ)

இத்தனைவரவுதாழ்ந்ததென்னெனமேருத்தெய்வம்
வித்தகநம்பிகேட்டிமினெடுங்கண்ணியோடும்
பைத்தலையரவம்பூண்டபரனையிப்படிவங்கொண்டு
நித்தலும்போகிப்போகிவழிபடுநியமம்பூண்டேன. உகூ

இன்றுகேட்டிலையோவையாவேந்திழையொருத்திகாமந்
துன்றுமாகடலின்மோகச்சுழித்தலைப்பட்டுவெள்ளி
மன்றுளாடியபொற்பாதம்வழிபடன்மறந்துதாழ்ந்து
நின்றுளேனினையதீங்கினிமித்தினாலடியும்பட்டேன். (௩0)

திருவடிபிழைத்ததீங்குதீர்த்தனையிதனிலையன்
றருவதோருறுதிதானுந்தக்கதோர்கைம்மாறென்னல்
வருவதுமுண்டாங்கொல்லோமற்றதுநிற்கமன்றற்
பருவரைமாபவந்தபரிசென்கொல்பகர்தியென்ன. (௩க)

மன்னவன்வெறுக்கைவேண்டிவந்தனனென்றுனையுட
வுன்னதுபுலத்தோர்க்கேற்பவுரைபடுமாற்றதாய
பொன்னவிர்தேமாநீழற்புதைபடக்கிடக்குஞ்செம்பொ
னென்னவங்கையாற்சுட்டிக்காட்டியதெரிபொற்குன்றம். (௩உ)

மின்னகுவேலான்முந்நீர்வேலையைவணக்கங்கண்டோன
பொன்னறைமருங்கிற்போகிப்பொத்தியபாறைநீக்கித்
தன்னவாவளவிற்றூய்யதமனியமுகந்துமூடிப்
பின்னதுந்தன்னதாகப்பெயரிலச்சினையுந்தீட்டா. (௩௩)

மின்றிகழ்மணிப்பூண்மார்பன்மீண்டுதன்றுணையோடுந்
தென்றிசைநோக்கிப்பாகன்செலுத்தமான்றடந்தேரூர்ந்து
பொன்றிகழ்வரையும்போகபூமியும்பிறவுநீத்து
நன்றிகொண்மனிதர்வைப்பினண்ணுவானண்ணுமெல்லை. (௩ச)

(௩உ) உன்னதுபுலத்தோற்கேற்ப என்றது - மாற்றதிகமுள்ள பொன்னும் அதனிடத்துள்ள தாதலின். வெறுக்கை - சிவஞானிகளால் வெறுக்கப்படுவது ; பொருள்.

(௩௩) பொத்திய - மூடிய. இலச்சினை - முத்திரை.

மாத்திமர்விராடமன்னர்மாளவர்தெலுங்கதேயப்
பார்த்திபர்பிறருந்தத்தம்பதிதொறும்வரவுநோக்கித்
தேர்த்திகழனிகத்தோடுஞ்சென்றெதிர்முகமன்செய்யத்
தார்த்திருமார்பன்கன்னித்தண்டமிழ்நாடுசார்ந்தான். (௩௫)

கன்னிப்பொன்னெயில்சூழ்செம்பொற்கடிநகர்க்கணியனாகிப்
பொன்னிற்செய்திழைத்தநீள்கோபுரத்தினைக்கண்டுதொழ
வுன்னித்தேரிழிந்தெட்டோடைந் துறுப்பினாற்பணிந்தெழுந்து
வன்னிச்செஞ்சுடர்க்கணெற்றிமன்னவன்மதுரைசார்ந்தான். (௩௬)

அறத்துறையந்தணாளர்துறந்தவரரன்றாள்பற்றிப்
புறத்துறையகன்றசைவபூதியர்புனிதன்கோயிற்
றிறத்துறையகத்துத்தொண்டர்திரண்டெதிர்கொள்ளமுத்தி
னிறத்துறைவையைநீத்துநெடுமதில்வாயில்புக்கான். (௩௭)

கொங்கலர்கோதைமாதர்குங்குமம்பனிப்பச்சிந்து
மங்கலமறுகினேகிமறைகள்சூழ்கோயிலெய்தித்
தங்கணாயகனைச்சூழ்ந்துதாழ்ந்தெழுந்தேத்திப்போந்து
திங்களாகுடுமிச்செல்வத்திருமணிக்கோயில்புக்கான். (௩௮)

பொன்மலைக்கடவுளீந்தபுண்ணியநிதியையந்த
நன்மலைமானக்கூப்பிநல்கிப்பல்குடியுமோம்பித்
தென்மலைக்கிழவன்றெய்வந்தென்புலவாணரொக்க
றன்மனைவிருந்துகாத்துத்தருக்கினனிருக்குநாளில். (௩௯)

ஐவினைநடத்துமீசனாணையானடக்குங்கோளுஞ்
செய்வினைத்திரிவுமாறத்தென்னனாடெங்குமாரி
பெய்வினையுடையதாகிப்பெருவளம்பகிர்ந்துநல்க
வுய்வினையுடையவாகியுயிரெலாந்தழைத்தவன்றே. (௪0)

---

(௩௬) எட்டோடைந்துறுப்பினாற் பணிந்தென்றது - கோபுரமாகிய ஸ்தூலலிங்கத்தை அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க நமஸ்காரங்களோடும் வணங்கினமையை. (௩௭) அறத்துறை-தருமநெறி. புறத்துறை-புறச்சமய மார்க்கம். கோயிற்றிறத்துறை - நித்தநைமித்திகநெறி. முத்தின்னிறத்துறை-முத்தைப்போன்றவெண்மையாகிய நீர்த்துறை.

(௩௮) குங்குமம்பனிப்பச் சிந்துமென்றதற்கு- புழுதிகளடங்கித் தண்மை யுண்டாகும்படி, குங்குமங்கலந்த நீரைத்தெளித்து என்பது பொருள். (௩௯) தென்மலைக்கிழவன்-பொதியமலைக் கிறைவனாகிய உக்கிரகுமார பாண்டியன். தென்புலவாணர் - பிதிரர்.

(௪0) ஐவினை - பஞ்சகிருத்தியம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புவனியிம்முறையாற்புரந்தளித்தாரம்பூண்டபாண்டியன்றிருமகனுக்
கவனியேழறியவீரபாண்டியனெனறணிமுடிகவித்தரசளித்து
நவநிரதிசயபூரணவின்பஞானநோக்கருளியமதுரைச்
சிவனடிநிழலிற்பிளப்பறப்பழையதேசொடுநிறைந்துவீற்றிருந்தான் (

பதினைந்தாவது

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - உ௫ - கரு திருவிருத்தம் - க௩௫க.

உ

பதினாறாவது

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்த படலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலம்பொருதடந்தோளுக்கிரச்செழிய னுயரியமேருமால்வரையைப், பொலம்புரிசெண்டாற் புடைத்துவைப்பெடுத்துப் போந்தருளடைந்தவாபுகன்றும், வலம்படுதிணிதோள் வீரபாண்டியன்கோல் வழங்குநாண்மதுரை யெம்பெருமான், புலம்பொருமுனிவர்தேறநால் வேதப் பொருளுணர்த்திய திறம்புகல்வாம். (க)

ஐம்பெரும்பூத நிலைதிரிந்தோ ழுடுக்கியவுலகொடு மயன்மா, லும்பரான்பதமு முதித்தவாறொடுங்க வுருத்ததோரூழி வந்தெய்தச செம்பொருண்மறையு மொடுங்கியவழிநாட் சேணுசுடர்க் கடவுண் முன்மலரும், வம்பவிழ்கமல மெனவரன்றிரு முன்மலர்ந்ததாலகிலமு மாதோ. (உ)

பண்டுபோற்பின்னு முத்தொழினடத்தப் பராபரஞ்சுடர்திருவுள்ளங், கொண்டுபோர்த்திகிரி வலவனைத்தரவிகுரிசிறன்னுபிமுண்டகத்தில், வண்டுபோற்பிரம னுதித்துமூவுலகும வரன்முறை படைக்குநாணுச, முண்டுபோற்றியவானவாக்குயிரளித்தவும் பர்நாயகன றிருவாக்கில். (ங

(௪க) நவம-புதுமை. பழையதேசு என்றது - முருகக்கடவுளை.

(க) உலம் - திரணடகல். (உ) பூதம் நிலைதிரிதலாவது - பிர் திவு முதலிய வைநதும ஒனறிலொன் றொடுங்கிநிற்றல். உருத் தோா ஊழி - மகாப்பிரளயம.

பிரணவமுதித்த ததனிடைவேதம் பிறந்தனநைமிசாரணியத்,த ருணிறைமுனிவா கண்ணுவர்கருக்கராதியோரதிகரித்தவற்றின், பொ ருணிலைதெரியா துள்ளமுமுகமும் புலர்ந்தனரிருப்பவப்போதத், திரு ண்மலவலிவென் றவனரபத்த னென்னொருவேதியன் வந்தான். (௫)

வந்தவேதியனை யிருந்தவேதியர்கள் வரவெதிர்ந் திறைஞ்சியே திருக்கை, தந்தவேலையிலம் மறையவன்முனிவர் தமைமுகநோக்கி யீதுரைப்பான், பந்தவேதனை சாலவாவெறுப் பிகந்தபணபினராயி னீர்நீவிர்,சிந்தைவேறாகி முகம்புலர்ந்திருக்குஞ் செய்தியாதெனவவர் சொல்வார். (௬)

மருட்பசுமாயை கழிந்தவன்மொழிந்த மறைபயின் றுரைசெய் தேசிகனற், றிருட்படுமனத்தே மிருத்துமாலைய யாதுசூழ்தற் கெனக் கேட்ட, தெருட்படுமனத்தோன் செப்புவான்வேதஞ் செப்பியசிவப ரஞ்சுடரோ, யருட்படிவெடுத்துப் பொருளையுமுணர்த்து மல்லது சூழ் ச்சியாதறைவீர். (௭)

பண்ணியதவத்தாலன்றியாதானும் படுபொருள்பிறிதிலைதவமும், புண்ணியதலத்தினல்லதுபலியா புண்ணியதலத்தினும் விழுப்ப, நண் ணியசைவ தலத்தினிலியற்றி னல்குமச்சிவதலஙகளினு, மெண்ணிய வதிக தலத்தினிலியற்றி னிருந்தவமெளிதுடன்பயக்கும். (எ)

அத்தகுதலமற் றியாதெனினுலக மகிலமுந்தன்னுடம்பான, வித் தகன்சென்னிப் பன்னிருவிரன்மேல் விளங்கியதலமதுசிவன், முத்த ராயெண்ணில் வானவர்முனிவோர் முயன்றுமாதவப்பயன டைந்து, சித்தமாசகன்றுவ திவதெனறநூல் செப்பியமதுரையந்நகரில். (அ)

தெளிதருவிசும்பி னிழிந்ததோர்விமான சிகாமணியருகு தென் மருங்கின், முளிதருபராரை வடநிழல்பிரியா முழுமுதல்வழிபடு மற வோர்க், களிதருகருணை முகமலர்ந்தளவா வருங்கலையனைத்தையுந் தெளிவித், தொளிதருமனைய மூர்த்தியேநுங்கட் கோதியமறைப் பொரு ளுணர்த்தும். (௯)

அங்கவன்றிருமு னருந்தவவிரதமாற்றுவான் செல்லுமினெனவ, புங்கவனருள்போல் வந்தமாதவன்பின புனிதமாமுனிவருமங் கை, பங்கவன்மதுரைப் பதிபுகுந்தம்பொற் பன்மணிக்கோயில்புக்

---

(௫) பிரணவம் என்றது - அபரப்பிரணவத்தை. (௬) சூழ் - ஆலோசனை. தெருள்-ஞானம். (எ) அதிகதலம் என்றது - சிவஸ்த லங்களுட்சிறந்ததலத்தை. (௯) அறவோரென்றது-சனகாதிகளை.

காழிச், சங்கவன்கைபோல் வளைசெறிசெழும்பொற் றமனைத்தடாக நீராடி. (௧0)

கரைகடந்துள்ளங் கடந்தவன்டூர்தக் கடிதுபோய் நான்கிருவெ ளளி, வரைகடம்பிடரிற் கிடந்ததோர்மேரு வரைபுரைவிமான மேற் காணு, வுரைகடம்பொருளைக் கண்களாற்கண்டாங் கும்பர்தம்பிரானை நோகண்டு, திரைகடந்திடும் பேரின்பவாரியிலுஞ் சேணிலத்திலும் விழுந்தெழுந்தார். (௧௧)

கைதலைமுகிழ்த்துக் கரசரணங்கள் கம்பிதஞ்செய்து கண்ணரு வி, பெய்தலைவெள்ளத் தாழ்ந்துவாய்குழறிப் பிரமன்மாலின்னமுநதே ற, மைதழைகண்ட வெள்ளிமன்றுடும் வானவர்நாயகனாறே, ருய்த ரவிடமுண் டமுதருள்புரிந்த வுத்தமபோற்றியென்றேத்தா. (௧௨)

மறைபொருள்காணு துள்ளமாலுழந்து வாடியவெமக்கு நீயே யந், நிறைபொருளாகி நின்றனையதற்கு நீயலாற்பொருள் பிறிதியா தென், றிறைவனையிறைவன்பங்கிலங்கயற்க ணிறைவியையம்முறை யேத்தி, முறைவலஞ்செய்து வடநிழலமர்ந்த மூர்த்திமுன்னெய்தினர் முனிவோர். (௧௩)

சீதளப்பளிக்கு மேனியம்பளிக்குச செழுமலைபதித்த துப்பன் ன, பாதமுஞ்செவ்வாய் மலருமுக்கண்ணும் பங்கயச்செங்கர நான் கும், வேதபுததகமு மமுதகும்பமுநதன் விழிமணிவடமு மெய்ஞ்ஞா ன, போதமுத்திரையுந் தரித்ததோர்தனிமைப் போதன்முன்றாழ்ந் தெழுந்தேத்தா. (௧௪)

வடநிழலமாந்த மறைமுதன்மேதா மனுவெழுத்திருபது மிரண் டுந், திடமுறவரபத தன்றனுற்றெளிந்து தேணிறைமதிமுதலடைவி ற், படுமதியளவுந் தருப்பணமோமம பார்ப்பனவுண்டி முப்போது, மடைவுறநுவன்று நோற்குமாதவர் முனருமறைப்பொருள் வெளி வருமால். (௧௫)

கலிவிருத்தம்.

மானமுனிவோரதிசயிப்பவடநீழன்
மோனவடிவாகியமுதற்குரவனெண்ணுன்

---

(௧௧) வெள்ளிவரைகள்என்றது-வெள்ளையானைகளை. உரைகள்-வேதவாக்கியங்கள். (௧௨) கம்பிதம் - நடுக்கம். (௧௪) போதன்-தக்ஷிணமூர்த்தி. அமுதம்-ஞானமிர்தம.

(௧௫) மேதாமனு என்றது - தக்ஷிணமூர்த்தி பேதங்களுளொன் றாய் விளங்கும் மேதாதக்ஷிணமூர்த்திக்குரிய, இருபத்திரண்டக்கரங் களாலாய மூலமந்திரத்தை. மேதை - ஞானம்.

கூனமிலிலக்கணவுறுப்பகவைநானுன்
கானவொருகாளைமறையோன்வடிவமாகி. (௧௬)

நீண்டதிரிமுண்டமழுனெற்றிவிழிபொதத்க்
காண்டகையகண்டிகைவளைந்தொழுகுகாதிற்
பூண்டகுழைகௌவியபொலன்செய்பலகாசு
சேண்டவழிளங்கதிர்சிரித்திருள்சிதைப்ப. (௧௭)

உத்தரியவெண்படம்வலம்படவொதுங்க
முத்தவளநூலினெடுமுத்தமிடையிட்டு
வைத்தணியுமக்கவடமாலையெறிவாளாற்
பத்தரைமறைத்தமலபந்தவிருள்சிந்த. (௧௮)

கண்டிகைதொடுத்திருகரத்தினெடுவொரு
தண்டினிடுமாலைவிடவாளரவுதள்ள
வெண்டுகிலினுனவிரிகோவணமருங்கிற்
றண்டரியபட்டிகைவளைந்தொளிதழைப்ப. (௧௯)

வண்டுவரிபாடுவனபோலமலர்பாத
புண்டரிகமேலுழல்சிலம்புகள்புலம்பத்
தொண்டரகமாசிருடுணித்துமுடிசூட்டு
முண்டகமலாப்புறம்விறற்கழன்முழங்க. (௨0)

ஏதமில்பவித்திரம்வலக்கரணிமைப்பப்
போதம்வரைபுத்தகமிடக்கையதுபொற்ப
வோதியுணராதலறியோலமிடும்வேதம்
பாதுகைகளாகியிருபாதமலர்சூட. (௨௧)

கள்ளமுளரிக்குண்முரல்காளையறுகால
புள்ளொலியினுவுமிதழும்புடைபெயர்ந்து
துள்ளவெழுவேதவொலிதொண்டர்செவியாற்று
லுள்ளவயல்புக்குவகையொண்பயிர்வளர்ப்ப. (௨௨)

சீதமணிமூரறிருவாய்சிறிதரும்ப
மாதவர்கள்காணவெளிவந்துவெளிநின்று
ஞூதமுடிவாயளவிலுன்மறையினந்தப்
போதவடிவாகிநிறைபூரணபுராணன். (௨௩)

---

(௧௮) வாள் - ஒளி. மலம் - ஆணவம். (௧௯) தண்டல் - நீக்கல். (௨௧) போதம் என்றது - சிவஞானபோதத்தை.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வட்டவான்மதிகண்டார்க்குமுவாக்கடன்மானமாண்ட
சிட்டராமுனிவர்காளைத்தேசிகவடிவநோக்கி
யொட்டமுவுவகைவெள்ளமேற்கொளவுருத்தகூற்றை
யட்டதாமரைதஞ்சென்னிக்கணிமலராகத்தாழ்ந்தார். (உச)

அளவறுகலைகட்கெல்லாமுறைவிடமாகிவேத
விளைபொருளாகிநின்றவேதியசரணமென்ற
வளைவுறுமனததிறைைதேசிகவள்ளலுக்கிப்
பளகறுதவதீர்வேட்கையாதெனப்பணிந்துசொல்வார். (உரு)

அடியரோமுய்யுமாறுமுலகெலாமளிக்குமாறும்
படியிலாவரததவேதப்பயனருள்செய்தியென்னக்
கொடியமாபாசந்தீர்ப்பான்குரவனம்முனிவரோடு
முடிவிலாவிலிங்கமுன்போய்மறைப்பொருண்மொழிவதானன். (உசு)

அந்தணிர்கேண்மின்சாலவருமறைப்பொருள்களெல்லா
மந்தணமாகுமிந்தமறைப்பொருளறிதமுனே
நந்தலில்லாதபோகப்பயனுக்குநலியும்பாச
பந்தனைகழிக்கும்வீட்டின்பயனுகருங்கருவியாகும். (உஎ)

உத்தமசயம்புகருள்ளுமுத்தமதரமாய்மேலாந்
தத்துவமாகுமிந்தசசுந்தரசயமபுலிங்க
நித்தமாய்மறைகட்கெல்லாநிதானமாம்பொருளாயுண்மைச்
சுத்தவத்துவிதமானசுயம்பிரகாசமாகும். (உஅ)

நிறைபராபரம்விஞ்ஞானநிராமயமென்றுநூல்க
ளறைபரம்பிரமமாகுமிதனுருவாகுமேக
மறையிதன்பொருளேயிச்தச்சுந்தரவடிவாயிங்ங
னுறைசிவலிங்கமொன்றேயென்பர்நூலுணர்ந்தநல்லோர். (உகூ)

(உச) வால் - வெண்மை. உவா - நிறைவு. சிட்டா-பெரியோர.
(உசு) படி-அளவு. (உஎ) மந்தணம்-ரகசியம். கருவி-சாதனம.
(உஅ) மேலாந் தத்துவமென்றது - நாதவிந்துககளின் பொருளாய் விளங்கிநிற்றலை. சயம்பு - இதுஸ்வயம்புஎன்பதன்றிரிபு. ஸ்வயம் - தானே, பு - உண்டானது.
(உகூ) பராபரம் - பரைக்குமேலானவன்; பரை-பராசத்தி.விஞ்ஞானம் - பரஞானம். பரம் - மேன்மை. பிரமம் - வியாபியாயுள்ளவன். வேதத்தைச் சிவனுருவம் என்றது - சிவபெருமான் பிரதிவிம்பித்தற்கு, விமபமாய்நின்ற பிரணவத்தில் அவ்வேதமும் தோன்றினமையின்.

ஆகையான்மறையுமொன்றேயருமறைப்பொருளுமொன்றே
சாகையாலனந்தமாகித்தழைத்ததச்சாகையெல்லா
மோகையாலிவனேயேதுமூலகுதயாதிக்கிந்த
வேகனுணையினுன்மூன்றுமூாததியாயிருந்ததன்றே. (௩௦)

மலர்மகனுகிமூன்றுவையமும்படைத்துமாலா
யலைவறநிறுத்திமுக்கணுதியாயழிததம்மூவர்
தலைவனுய்ப்பரமாகாசசரீரியாயமுதலீறின்றித்
தொலைவருஞ்சோதியாமிச்சுந்தரவிலிங்கந்தன்னில. (௩௧)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியிலான்மதத்துவமானவலர்மகன்பாகமுநடுவி, னீதியில்விச சாதத்துவமானநெடியவனபாகமுமுடிவி, லோதியசிவதத்துவமென லானவுருததிரபாகமுமுதிகும், பேதியிமமூன்றிலெண்ணிறத்துவங் கள்பிறக்குமிம்மூனறினுமுறையால. (௩௨)

ஓதருமகாரமுகாரமேமகார முதித்திடும்பிரணவம்விந்து, நாத மோடுதிக்கும் வியததாரகத்தி னல்லகாயததிரிமூன்று, பேதமாம்ப தத்தாற்பிறக்குமிக்காயததிரி யிருபேதமாம்பேதம், யாதெனிற் சமட்டி வியட்டியென்றிரண்டுமேதுவாம் வேட்டவைக்கெல்லாம். (௩௩)

இன்னவையிரண்டுமிவனருள்வலியாலீன்றநான்மறையையநா ன்கும், பின்னிவனருளாலளவிலவானபிரணவமாதிமந்திரமு, மன்ன வாமுனதாரகததகாரமாதியக்கரங்களுமுதித்த, சொன்னவக்கரத்திற் சிவாகமநூலிச்சுரவரனடுமுகத்துதித்த. (௩௪)

கீட்டிசைமுகத்தொனறுதெத்தநாலேந்திறக்கிளைத்ததாலிருக்கதுதெ ன்பா, லீட்டியவிரண்டாம்வேதநூறுருவோடெழுநததுகுடதிசைமு

(௩௦) ஆணை - அருட்சததி. பரமாகாசசரீரிஎன்றது - சிதாகாச லவரூபமாய்நிற்றலே.

(௩௨) எண்ணில் தத்துவம் என்றது - இம்மூன்றுதத்துவங்களி லுந்தோன்றிய வாக்குகள், வாயுக்கள், வசனுதிகள்முதலியவற்றை.

(௩௩) வியத்தம-வியட்டி. தாரகம்-பிரணவம். சமட்டி-பொது. வியட்டி-சிறப்பு. மூன்றுபேதம்-மூன்றுவாக்கிய முடிபாயுள்ளது.

(௩௪) பிரணவமாதிமநதிரம் என்றது - சத்தகோடி மகாமந்தி ரஙகளை. அகாரமாதியக் கரங்கள் என்றது - அகரமுதலிய ஐம்பத் தோரக்ஷரங்களை. நடுமுகம் - ஈசானம்.

(௩௫) கீட்டிசைமுகம் - தற்புருஷம். தென்பால்முகம் - அகோ ரம். குடதிசைமுகம் - வாமதேவம். வடதிசைமுகம் - சத்தியோசா தம் - இருக்கது, நான்கது இவற்றுள், அதுபகுதிப்பொருள்விகுதி.

கத்தி, னிட்டியசாமமாயிரமுகத்தாளிமிர்ந்ததுவடதிசைமுகத்தி,ளுட்டியவொன்பதுருவொடுகிளைத்து நடந்ததுநான்கதாமறையே. (௩௫)

அருமறைநால்வேறுகையால்வருணமாச்சிரமங்களுநான்காந், தருமம்யாகாதிகருமமுமறையின்றகைமையிற்றோன்றினமறையுங், கருமநூன்ஞானநூலெனவிரண்டாங் கருமநூலிவைருசசனைக்கு, வரும்வினையுணர்த்துஞானநூலிவன்றன் வடிவிலாவடிவினையுணர்த்தும். ()

முதனுகாரீராற்சினைகுழைத்தாங்கிம் முழுமுதற்கருத்துநல்லவியின், பதமிவன்வடிவப்பணணவாபிறாக்குநதிருதத்யாம்பரனிவன்முகத்தின், விதமுறுநித்தமாதிமூவினைகருமவேணடியங்குலகவாபோகங்கதிபெறவியற்றுஞ்சிவாாச்சனைவினைகருங்காரணமிசசிவகோசம. ()

மறைபலமுகங்கொண் டலறிவாயிளைத்து மயங்கவேறகண்ட பூரணமாய், நிறைபரம்பிரம மாகுமிக்குறியைக் கருமநன்னெறிவழாப் பூசை, முறையினுஞான நெறியினிப்பொருளை யருளினுன்முயக்கற முயங்கு, மறிவினுந்தெளிவ துமக்குநாமுரைத்த வருமறைப்பொருள பிறர்க்கரிதால். (௩அ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருமத்தான்ஞானமுண்டாங்கருமத்தைச்சித்தசத்தி
தருமத்தாலிகந்தசிததசுததியைததருமநல்கு
மருமைததாந்தருமத்தாலேசாந்தியுண்டாகுமாண்ட
பெருமைத்தாஞ்சாநதியாலேபிறப்பதட்டாங்கயோகம். (௩௯)

கிரியையான்ஞானந்தன்றுற்கிளாசிவபத்திபூசை
தரிசனஞ்சைவலிங்கதாபனஞ்செய்தலீசற்
குரியமெயயன்பர்பூசையுருத்திரசின்னந்தாங்க
லரியதேசிகன்பாற்பத்தியனைத்தையுநதெரியலாகும். (௪0)

---

(௩௬) மறைநால்வேறு என்றது - இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணங்களை. வருணம் நால்என்றது - பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர்களை. ஆச்சிரமம் நானகாவன, பிரமசரியம், கிருகஸ்தம், வானப்பிரத்தம், சந்நியாசம். வடிவிலாவடிவம்-நின்மலசொரூபம்.

(௩௭) முதல் - வோ. குழைத்தல் - தளிர்த்தல். முகம்-சந்நிதி. நித்தமாதிமூவினை - நித்தநைமித்திய காமியங்கள. கோசம - இலிங்கம். (௩அ) பலமுகம் என்றது-சாகைகளை. (௩௯) கருமம்-சிவார்ச்சனை முதலியசற்கருமங்கள். சித்தசுத்தி - நித்திய நைமித்தியகருமங்களைச் சிவார்ப்பணஞ் செய்வதால்வரும் நிட்காமியபயன. சாந்தியென்றது - அககரண நிக்கிரகத்தை. மத்தம் என்பது - ஈறுகெட்டது. ஆல்-உருபுமயக்கம். (௪0) சின்னம் - வேடம்.

மறைவழிமதங்கட்கெல்லாமறைபிரமாணம்பின்சென்
றறைதருமிருதியெல்லாமவைக்கனுகுணமாமினை
முறையினன்மார்த்தமென்றுமொழிவதம்மார்ததஞ்சேர்ந்த
துறைகள்வைதிகமாமேலாச்சொல்வதிச்சுத்தமாக்கம். (சுக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தெருட்பெறுபோக வீடுகாரணமாய்ச் சிவமயமா மறைப்பொரு ளை, யிருட்கெடவுரைத்தே மிப்பொருட்கதிக மில்லையிப்பொருளெ லாமுமக்கு, மருட்கெடத்தெளிவ தாகெனவினைய வழிவழாமாதவர் புறத்தை, யருட்கையாற்றடவி யிலிங்கத்துட்புகுந்தா னருள்பழுத்த ன்னதேசிகனே. (சுஉ)

பதினாறாவது

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் உசு - க்கு திருவிருத்தம் - ககஙரு.

உ

பதினேழாவது

மாணிக்கம்விற்ற படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சுகந்தவார்பொழின்மதுரையெம்பிரான்றனதுணைத்தா
ளுகந்தவாவறுகண்ணுவமுனிமுதலோது
மகந்தவாதபேரன்பருக்கருமறைப்பொருளைப்
பகர்ந்தவாறிதுமாணிக்கம்பகர்ந்தவாபகர்வாம். (க)

அன்னநாள்வயின்வீரபாண்டியற்கணங்கனைய
மின்னனாருளைம்போகமும்விளைநிலமனைய
பொன்னனார்பெறுகாளையரைங்கணைப்புத்தே
ளென்னவீறினார்வான்பயிர்க்கெழுகளையென்ன. (உ)

(சுக) அனுகுணம் - இரண்டாவதுகுணம். மார்த்தம் -மிருதிசம் பந்தம். வைதிகம்- வேதசம்பந்தம். (சுஉ) மாதவாபுறத்தை அருட் கையாற்றடவி என்றது - பக்குவான்மாக்களுக்குப் பிரார்த்தவாதனை யை ஒழித்தற்குச் செய்யுந்தீட்சையை. (உ) ஐம்போகம் என்றதை- கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியுமைம்புலனு, மொண்டொடி கண் ணேயுள என்னுந் திருக்குறளானுணர்க.

பின்னரும்பெறற்குமரனைப்பெறுவதுகருதி
மன்னனுங்குலத்தேவியுங்கயற்கணிமணாளன்
றன்னைநோக்கியட்டமிசதுர்த்தசிமதிவார
மின்னநோன்புநோற்றெழுகுவாரிறைவனின்னருளால். (௩)

சிறிதுநாள்கழிந்தகன்றபின்கங்கையிற்சிறந்த
மறுவிலாவடமீன்புரைகற்பினாள்வயிற்றிற்
குறியவாலவித்தங்குரம்போன்றெருகுமர
னிறையுநீருலகருட்குடைநிழற்றவந்துதித்தான். (௪)

அத்தனிச்சிறுகுமரனுக்ககங்களிசிறப்ப
மெய்த்தநூன்முறைசாதகவினைமுதல்வினையும்
வைத்தனன்பொலிவெய்துநாண்மன்னவனூழ்வந்
தொத்தநாள்வரவேட்டைபுக்குழுவைகோட்பட்டான். (௫)

வேங்கைவாய்படுமீனவன்விண்விருந்தாக
வாங்குநூன்மருங்கிறக்கரமாபெறிந்தாரந்
தாங்குகொங்கைசாந்தழிந்திடத்தடங்கண்முத்திறைப்ப
வேங்கமாதாபொன்னகருளார்யாவருமிரங்க. (௬)

மற்றவேலைகாமக்கிழத்தியர்பெறுமைந்த
ரற்றநோக்கியீதமையமென்றுனைமாவாதி
யுற்றபல்பிறபொருணிதியொண்கலனோடுங்
கொற்றமௌலியுங்கவாந்தனர்கொண்டுபோய்மறைந்தார். (௭)

மன்னனுணையாரெழுகியமந்திரக்கிழவர்
மின்னுவேலிளங்குமரனைக்கொண்டுவிண்ணடைந்த
தென்னர்கோமகற்கிறுதியிற்செய்வினைநிரப்பி
யன்னகாதலற்கணிமுடிசூட்டுவானமைந்தார். (௮)

நாடிப்பொன்னறைபுகுந்தனர்நவமணிமகுடந்
தேடிக்கண்டிலர்நிதிசிலகண்டிலர்திகைத்து
வாடிச்சிந்தைநோயுழந்திதுமாற்றவர்கூட்டுண்
டோடிப்போயினதாகுமென்றுணர்ந்திதுநினைவார். (௯)

---

(௪) வடமீன் - அருந்ததி. அங்குரம் - முளை.

(௬) வாங்குநூல்மருங்கு - ஒசியும் நூல்போன்ற இடை. மாதர் என்றது - குலமாதுமுதலிய காமக்கிழத்தியரை. பொன்நகர - இலக்குமிவசிக்கும் மதுரைநகர்; அல்லது - விண்ணுலகம்.

(௮) மந்திரம் - ஆலோசனை. கிழவர் - உரியவர்.

வேறுமாமுடிசெய்துமாலென்னிஞேவிலைமிக்
கேறுமாமணியிலையரசிருககையின்றினறேற்
றேறுநீருலகலையுமென்செய்வதிங்கென்ரு
வாறுசேர்சடையாரருள்காண்டுமென்றமைச்சா. (௧0)

கரைசெயாப்பெருங்கவலைசூழ்மனத்தராய்க்கறங்கு
முரசுகண்படாககடிமனைமுறறநீததருமை
யரசிளந்தனிகமெகாழுந்திளைக்கொணடுபோயமபொன
வரைசெய்கோபுரவாயினமுனவருகுவாாவருமுன். (௧௪)

எற்றதும்புகோவணவுடையிடம்படப்பிறங்கத்
துற்றபல்கதிர்மணிப்பொதிசுவனமிசைத்தூங்க
மற்றடம்புயவரைமிசைவரம்பிலாவலைகள்
பெற்றவங்கதம்பரிதியிற்பேர்நதுபேர்ந்திமைப்ப. (௧உ)

மந்திரப்புரிநூலதுவலம்படப்பிறழ
விந்திரத்திருவில்லெனவாரமாாபிலங்கச்
சுந்தரகுழைகுண்டலந்தோள்புரணடாடத
தந்திரத்தருமறைகளிதாணிலந்தோய. (௧௩

கலி விருததம்.

பொன்னவிாநிலங்குகோபுரமுன்போதுவாா
முன்னவர்துனிவுகூாமுனனநீககிய
தென்னவாகுலப்பெருநதெபவமாகிய
மன்னவர்வணிகராயவநதுதோன்றினா. (௧௪)

வந்தவொதிர்வருவாரைமம்மர்கொள்
சிந்தையராய்வருசெய்தியாதென
முந்தையில்விளைவெலாமுறையிற்கூறினார்க
சிந்தையாம்வணிகனீதியம்புமாலரோ. (௧௫)

என்படரொய்துகின்றீர்களென்வயி
ஞென்பதுமணிகளுமுள்ளவாலவை
பொன்பதிஞயிரகோடிபோனதென
றன்புறமணியெலாமடைவிற்காட்டுவார். (௧௬)

(௧உ) எல் - ஒளி. சுவல் - பிடா. தூங்கல் - தொங்கல். அங்கதம் - வாகுவலயம். (௧௩) புரிநூல் - உபவீதம். குழைகுண்டலம - சங்ககுண்டலம். (௧௪) துனிவு-வருத்தம. முன்னம்-மனககுறிப்பு.
(௧௫) மம்மர் - மயக்கம். (௧௬) படர் - துன்பம்.

இருந்தனர்கீழ்த்திசைநோக்கியிட்டதோர்
கருந்துகிலடுவமிந்திராதிகாவல
ரருந்திசையெட்டினுமடைவிற்செம்மணி
பெருந்தண்முத்தாதியெண்மணியும்பெய்தரோ. (௧௭)

இம்மணிவலனுடற்சின்னமென்னவக
கைம்மறிகரந்தவர்கூறக்கற்றநூற்
செம்மதியமைச்சரச்செம்மல்யாரவன்
மெய்ம்மணியாயதென்விளம்புகென்னவே (௧௮)

மேவரும்வலனெனுமவுணன்மேலைநாள்
மூவரின்விளங்கியமுக்கண்மூர்த்திசெஞ்
சேவடியருச்சனைதவத்தின்செய்தியால்
யாவதுவேண்டுமென்றிறைவன்கூறலும். (௧௯)

தாழ்ந்துநின்றியம்பும்யான்சமரில்யாரினும்
போழ்ந்திறவாவரம்புரிதியூழ்வினை
சூழ்ந்திறந்தாலென்மெய்துறந்தமாந்தரும
வீழ்ந்திடநவமணியாதல்வேண்டுமால். (௨௦)

என்றுவேண்டலும்வரமீசனல்கினு
னன்றுபோயமாகுறித்தமரர்கோனொடு
சென்றுபோராற்றலுநதேவர்கோனெதி
நின்றுபோராற்றலனீங்கிப்போயினன். (௨௧)

தோற்றவானுடவன்மீண்டுசூழ்ந்தம
ராற்றினும்வெல்லரிதழிவிலாவர
மேற்றவனுதலாலிவனைச்சூழ்ச்சியாற்
கூற்றினூரோற்றுதல்குறிப்பென்றுன்னியே. (௨௨)

---

(௧௭) கருந்துகில் - கம்பலம். இந்திராதிகாவலர் - அஷ்ட திக்குப்பாலகர். அடைவிற்பெய்து என்றது - கம்பலத்தின் நாப்பண், செம்மணியாகிய பதுமராகத்தையும், அதனைச்சூழ, எட்டுதிக்கிலும், முத்து, வைடூரியம், வைரம், பச்சை, கோமேதகம், பவளம், நீலம், புஷ்பராகமுதலிய எண்வகை இரத்தினங்களையும் வைத்தமையை. (௧௮) சின்னம் - உறுப்பின்பேதம். மறி-மான்.

(௧௯) மூவர்-பிரமன் - விஷ்ணு-உருத்திரன். (௨௦) போழ்ந்து-பிளவுபட்டு. ஊழ்என்றது - ஈண்டுப்போகூழினை.

(௨௨) சூழ்ந்து - ஆலோசித்து. சூழ்ச்சி - விநயம்.

விடங்கலுழ்படைக்கலனின்றிவிண்ணவ
ரடங்கலுந் தழீஇக்கொளவடுத்துத்தானவ
மடங்கலைவருகெனநோக்கிவானவக்
கடங்கலுழ்யானைபோற்கனாந்துகூறுவான். (உ௩)

விசையநின்றுள்வலிவென்றிவீக்கமெத்
திசையினும்பரந்ததச்சீர்ததிநோக்கியுண
ணசையருமகிழ்ச்சியானல்குவேனுனக்
கிசையவேண்டியவரம்யாதுகேளென. (உச)

கடிபடுகற்பகநாடுகாவலோ.
னொடியுமைசெவித்தொளைநுழையத்தானவ
னெடியகைபுடைத்துடனிமிர்ந்துகார்படு
மிடியெனநகைத்திகழ்ந்திணையகூறுவான். (உ௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நன்றிதுமொழிந்தாயாருநகைக்கநீயெனைவென்கண்ட
வென்றியுமதனாற்பெற்றபுகழுநின்வீறுபாடு
மின்றுநின்போரிற்காணப்பட்டவேயிசைபோயெங்கு
நின்றதேயிதுபோனின்கைவண்மையுநிற்பதன்றே. (உ௬)

ஈறிலானளித்தநல்வரமெனக்கிருக்கநின்பால்
வேறுநான்பெறுவதுண்டோவேண்டுவதுனக்கியாதென்பாற
கூறுநீயதனையின்னேகொடுக்கலேனுகினின்போற்
பாறுவீழ்களத்திற்றேற்றபழிப்புகழ்பெறுவனென்றான். (உ௭)

மாதண்டவவுணன்மாற்றமகபதிகேட்டுவந்து
கோதண்டமேருக்கோட்டிக்கொடும்புரம்பொடித்தான்வெள்ளி
வேதண்டமெய்தியாங்கோர்வேள்வியான்புரிவனனப்
போதண்டர்க்கூட்டவாவாய்ப்போதுவாய்வல்லையென்றான். (உ௮)

அன்றொருதவத்தோனென்புவச்சிரமொன்றேயாக
வொன்றியகொடையாற்பெற்றபுகழுடம்பொன்றேயென்போல்
வென்றியினுலும்வீயாமெய்யெலாமணிகளாகப்
பொன்றியகொடையினுலும்புகழுடம்பிரண்டுண்டாமே. (உ௯)

(உ௩) தானவமடங்கல்-அசுரசிங்கமாகியவலன். (உ௫) நொடி-சொல். (உ௬) வீறு-இறுமாப்பு. (உ௭) பாறு-பருந்து. (உ௮) வேதண்டம் - மலை. வல்லை - விரைவு. ஆ - பசு. இச்செய்யுளால் கோமேதயாகமெனலை ஆலாஸ்ய மகத்துவத்தில் நரமேதயாகமெனக் கூறப்பட்டுளது. (உ௯) தவத்தோன்-தவசிரேஷ்டராகிய ததீசிமுனிவன்.

மேவலனல்லனீயேநட்டவன்மேலைவானோர்
யாவருமருந்துமாற்றாலறம்புகழெனக்கேயாக
வாவுருவாதியென்றாயன்னதேசெய்வேனென்று
னீவதேபெருமையன்றியிரக்கின்றதிழிபேயன்றே. (௩௦)

அதற்கிசைந்தவுணாவேந்தனமரர்வேந்தனைமுன்போக்கி
மாதாக்கடுங்குருதிச்செங்கண்மைந்தனுக்கிறைமையீந்து
முதற்பெருங்கலையாம்வேதமொழிமரபமைந்தவாளுய்ப்
புதர்க்கடுவேள்விச்சாலைப்புறத்துவந்திறுத்துநின்றான். (௩௧)

வாய்மையான்மாண்டநின்போல்வள்ளல்யாரொன்றுதேவர்
கோமகன்வியந்துகூறத்தருக்குமேற்கொண்டுமேரு
நேமியோடிகலும்விந்தவரையெனநிமிர்ந்துவேள்விக்
காமெனையூபதோமேம்யாமினெனறடுத்துநின்றான். (௩௨)

யாத்தனர்தருப்பைத்தாம்பால்யானையால்யாத்தசிங்கப்
போத்தெனநின்றான்வாயைப்புதைத்துயிர்ப்படங்கவீட்டி
மாய்த்தனர்மாய்ந்தவள்ளல்வலனுமந்தாரமாரி
தூர்த்திடவிமானமேறித்தொல்விதியுலகஞ்சேர்ந்தான். (௩௩)

மணித்தலைமலையின்பக்கமாய்த்தவன்வயிரவேலாற்
பிணித்துயிர்செகுத்தவள்ளற்பெருந்தகையாவைவேதம்
பணித்திடும்வபையைவாங்கிப்படாரிசுவைமுன்பார்க்கக்
குணித்தவாறுடர்க்கூட்டிக்கோதிலாவேள்விசெய்தான். (௩௪)

அத்தகையாவின்சோரிமாணிக்கமாம்பன்முத்தம்
பித்தைவயிபேமென்புவச்சிரம்பிததம்பச்சை
நெய்த்தவெண்ணிணங்கோமேதந்தசைதுகிர்நெடுங்கணீல
மொய்த்தவைபுருடராகமிவைநவமணியின்றோற்றம். (௩௫)

இவ்வடிவெடுத்துத்தோன்றியிருண்முகம்பிளப்பக்காந்தித்
தைவருமணியொன்பானுஞ்சார்விடநிறங்கள்சாதி
தெய்வதமொளிமாசெள்ளிச்சோதனைசெய்துதேசு
மெய்வரவணிவோரொய்தும்பயனிவைவிதியாற்கேண்மின். (௩௬)

---

(௩௧) புதர் - தேவர் (௩௨) யூபம் -யூபஸ்தம்பம். யாமின்-கட்டுங்கள். (௩௩) உரீனயாலென்றும்பாடம். உரினை - சிலந்திநூல். தொல்விதி - பழையோனாகியபிரமன். (௩௪) பக்கம் - சிறகு.வபை-வயிற்றினுபிக்குள் வெண்டுகில்போன்ற புரையாகியநிணம்.

(௩௫) பித்தம் - இதில் அம் பகுதிப்பொருள் விகுதி. பித்தை - மயிர். ஐ - கபம். (௩௬) எள்ளி - களைந்து.

மேற்படி - வேறு.

வாளவிருமாணிக்கங்கோதமுதலுகநான்கும்வழியேமக்கங்
காளபுரத்தும்புரஞ்சிங்களமிந்நான்கிடைப்படுமெக்கமலராக
மாளுநிறமொனபதரவிந்தமாதுளம்பூவித்தழல்கல்லாரங்
கோளரியகச்சோதநரநதநறும்பலநதீபங்கோபமென்ன. (௲எ)

இநநிறத்தபொதுவாய மாணிககமறையவர்முன் னியனுற்சாதி, தன்னியல்பாற்சாதரங்கங் குருவிந்தஞ்சௌகந்திகங்கோவாங்க, மெ ன்னுமிவற்ருற்சிறந்து நான்காகுமிவ்வடைவேயிந்நான்கிற்குஞ்,சொ ன்னவொளி பத்திருநான் கிருமூன்று நான்கவையுஞ் சொல்லக்கே ண்மின். (௲அ)

சாதரங்கநிறங்கமலங்கருநெய்தலிரவியொளிதழல்கச்சோத, மா துளம்போததன்வித்துக்கார்விளக்குக்கோபமெனவகுததபத்து, மேத கையகுருவிந்தநிறங்குன்றிமுயற்குருதிவெள்ளிலோத்தம,போதுபலா சலர்திலகஞ்செவ்வரத்தம்விதாரமெரிபொன்போலெட்டும். (௲௯)

களிதருசௌ கந்திகத்தி னிறமிலவம் போதுகுயிற் கண்ணசோ கந், தளிரவிர்பொன்செம்பஞ்சி யைவண்ணமெனவாறுந் தகுகோவா ங்க, வொளிகுரவு குசும்பைமலர் செங்கற்கொவ் வைக்கனியென் ருெருநான்கந்த, மிளிர்பதுமராகதைதப் பொதுமையினுற் சோதிக்க வேண்டுமெல்லே. (௬௦)

திண்ணியதாய் மேல்கீழ்சூழ் பக்கமுறவொளிவிடுதல் செய்தாற் செவ்வே. யண்ணியவுத்தமமுதன் மூன்ருமென்பர் சாதரங்கமணி வோவிச்சை, புண்ணியவான கனனியறு சுவையனன முதலான புனிததானம், பண்ணியதும்பரிமேத யாகமுதன்மகம்புரிந்த பயனுஞ சேர்வா. (௬௧)

குருவிந்தந்தரிப்பவாபார்முழுதுமொருகுடைநிழலிற்குளிப்பவா ண்டு, திருவிநதையுடனிருப்பா சௌகந்திகந்தரிப்போா செல்வநீர்

(௲எ) கமலராகம் - பதுமராகம். கல்லாரம் - செங்குவளை. கச் சோதம் - மின்மினி. கோபம் - இந்திரகோபம்.

(௲அ) கோவாங்கம் - கவாங்கமென்னும் வடசொற்றிரிபு. இத னைக்கல்லாடம்- கதிர்நிரப்பும் என்னு மகவலுட்காணக.

(௲௯) வெள்ளிலோததம்போது - விளாமலர். பலாசு - முண்மு ருக்கு. திலகம் - மஞ்சாடிப்பூ. விதாரம் - முள்ளிலவம்பூ.

(௬௦) ஐவண்ணம்-மருதோன்றி.செங்கல்-காவிக்கல்.விச்சை-கல்வி.

(௬௧) குளிப்ப-தங்க. திரு - தனலட்சுமி. விந்தை-ஜெயலட்சுமி.

த்தி, மருவிந்தப்பயனடைவர் கோவாங்கந்தரிப்போர்தம் மனையிற்பா லும், பெருவிந்தமெனச்சாலி முதற்பண்டமுடன்செல்வப் பெருக்கு முண்டாம். (சஉ)

எள்ளியிடுகுற்றமெலாமிகந்து குணனேற்றெளி விட்டிருள்கால் சிதறுத், தள்ளியவிச்செமபதுமராகமதுபுனைதக்கோர்தம்பாலேனைத், தெள்ளியமுத்துள்ளிட்டபனமணியும் வந்தோங்குஞ் செய்யாளோடு, மொள்ளியநற்செல்வமதற்கொப்பநெடும்பாற்கடலின்றோங்குமாலோ ()

மேற்படி - வேறு.

பிறநிறச்சார்புபுள்ளிபுள்ளடிபிறங்குகீற்று
மறுவறுதராசமென்னவகுத்தவைநகுற்றநதள்ளி
யறைதருபண்புசான்றவரதனமணியுமவேந்தன்
செறுநர்வாளுற்றமின்றிச்செருமகட்கன்பனுவான். (சச)

குறுநிலக்கிழவனேனுமவனபெருங்குடைக்கீழ்த்தங்கி
மறுகுநீர்ஞாலமெல்லாம்வாழுமற்றவனைப்பாம்பு
தெறுவிலங்கலகைபூதஞ்சிறுதெய்வமவறுமைநோய்தீக்
கறுவுகொளகூற்றசெற்றங்கலங்கிடவாதியாவாம். (சரு)

முன்னவவொன்பகற்றூர்வசசிரமுந்நீர்முதத
மனனவவொன்பதுப்புமாணிககம்வணிகவொன்ப
மினனவிர்புருடராகம்வயிடூயம்வெயிற்கோமேதம்
பின்னவவொன்பநீலமரகதம்பெற்றசாதி. (சசா)

(சங) செய்யாள்-இலககுமி. எள்ளியிடு குற்றமெலாமென்றது- கருகிநொய்தாதல், காற்று, வெகுளி, திருகல், முரணுதல், செம்மண், இறுகல், மததகக்குழிவு. காசம், இலச்சுமி, வெச்சம், பொரிவு, புகை தல், புடாயம, யந்தை, நெய்பபிலி என்னும் பதினாறுவகைக் குற்றங் களை. குணன்ஏற்று என்றது, தேய்க்குதல். நெருப்பு, கையிலெடுத் தல், அங்கைக்குறி, தூக்கல், தகடு, வெயில், குச்சை, மத்தகக்குறி, ஓரம், நெய்ப்பு, பார்வை என்னும் ஒத்த செந்நிறம்வாய்ந்த பன்னிர ண்டு நற்குணங்களை, இவற்றின விரிவை - கல்லாடம், சிலப்பதிகார முதலிய நூல்களிற்காண்க.

(சச) புள்ளடி - பறவையின்பாதவடிவு. செறுநர் - பகைவர். செருமகள் - வீரலட்சுமி. புள்ளியை, விந்து எனவும், புள்ளடியைக் காகபாதம் எனவும்-கீற்றைத், தாரை எனவுங்கூறுவர். தராசம்-என் றது - ஒளிசலித்தலை. (சரு) குறுநிலக்கிழவன் - சிற்றரசன்.

(சசா) முன்னவர் - பிர்ம்மகுலத்தவர். பின்னவா - சூததிரர்.

பார்த்திவர்மதிக்குமுத்தம்பளிங்கன்றிப்பச்சைதானுஞ்
சாத்திகந்துகிர்மாணிக்கங்கோமேதந்தாமேயன்றி
மாததிகழ்புருடராகம்வயிரேம்வயிரந்தாமு
மேத்திராசதமாநீலந்தஈமதமென்பராய்ந்தோர். (சஎ)

இனையவையளந்துகண்டுமெதிக்குநாளேழுமான்பொற்றேர்
முனைவனுண்முதலாவேழின்முறையினுற்பதுமராகங்
கனைகதிர்முத்தநதுப்புக்காருடம்புருடராகம்
புனையொளிவயிரநீலமென்மனார்புலமைசான்றோர். (சஅ)

வெய்யவன்கிழமைதானேமேதகுமணிக்குமாகு
மையறுதிங்கடானேவயிரேயமணிக்குமாகு
மையறவிவையொன்பானுமாய்பவரகமபுறம்பு
துய்யராயறவோராய்முன்சொன்னநாளடைவேயாய்வர். (சகூ)

அல்லியம்பதுமஞ்சாதியரத்தவாயாம்பல்கோடல்
வல்லிசேர்மௌவற்போதுநூற்றிதழ்மனைகள்வாய
மெல்லிதழ்க்கழுநீர்பேழ்வாய்வெள்ளைமந்தாரமின்ன
சொல்லியமுறையால்வண்டுசூழத்தன்முடிமேற்சூடி. (ருo)

தலத்தினைச்சுத்திசெய்துதவிசினையிட்டுத்தூய
நலத்துகில்விரிததுத்தெய்வமாணிககநடுவேவைத்துக்
குலததமுத்தாதியெட்டுங்குணதிசைமுதலெண்டிக்கும்
வலப்படமுறையேபானுமணடலமாகவைத்து. (ருக)

(சஎ) எழுமான்பொன்தோ முனைவனநாள் 'முதலா எழில்என் றது-ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலிய ஏழுகிழமைகளை. காருடம் - பச்சை மேதகமணி என்றது - கோமேதகமணியை. ஆய்தல் - அளந்தறிதல். "ஞாயிறுமாணிக்கஙகோமேதகந் திஙகள்முததம் - வாய்வயிரேஞ் செவ்வாய் வனப்பவளங்களாகும் - மேயவன்புதனிற்பச்சை வியாழ மாம் புட்பராகம் - காய்கதிர்வெள்ளிவச்ரங் கடுஞசனி நீலமாமெ. எனவருஞ்செய்யுளால் ஞாயிற்றுககிழமைமுதலிய கிழமைகளுக்குரிய மணிகள் இன்னவை யெனவுணர்க.

(ருo) அல்லி - அகவிதழ். சாதி - சிறுசண்பகம். அரத்தவாயாம் பல் - செவந்தவாயையுடையஅல்லி. கோடல் - செங்காந்தள். மௌ வல் - கொடிமல்லிகை. நூற்றிதழ்மனை - நூற்றிதழ்த்தாமரை. கழு நீர் என்றது-கருங்குவளை, செங்குவளை ஆகிய விருவகை மலர்களை. பேழ்வாய் வெளளைமந்தாரம் - பிளவுபட்ட வாயினையுடையவெள்ளை மந்தாரை, பானு - சூரியன்.

அன்புறுபதுமராகமாதியாமரதனங்க
ளொன்பதுங்கதிரோனாதியொன்பதுகோளுமேற்றி
முன்புரைகமலப்போதுமுதலொன்பான்மலருஞ்சாத்தி
யின்புறநினைந்துபூசையியன்முறைவழாதுசெய்தல். (௫௨)

தக்கமுத்திரண்டுவேறுதலசமேசலசமென்னா
மிக்கதிற்முத்தந்தோன்றுமிடன்பதின்மூன்றுசங்க
மைகருமுகிலவேய்பாம்பின்மத்தகம்பன்றிக்கோடு
மிக்கவெண்சாலியிப்பிமீன்றலைவேழக்கன்னல். (௫௩)

கரிமருப்பைவாய்மான்கைகற்படைமடவார்கண்ட
மிருசிறைக்கொக்கின்கண்டமெனக்கடைகிடந்தமூன்று
மரியனவாதிப்பத்துநிறங்களுமனைக்குந்தங்கட்
குரியனநிறுத்தவாறேயேனவுமுரைப்பக்கேண்மின். (௫௪)

மாடவெண்புறவின்முட்டைவடிவெனத்திரண்டபேழ்வாய்க்
கோடுகொண்முத்தம்வெள்ளைநிறத்ததுகொண்மூமுத்த
நீடுசெம்பரிதியன்னநிறத்ததுகிளைமுத்தாலி
பீடுசாணிறத்தராவின்பெருமுத்தநீலத்தாமால். (௫௫)

எனமாவாரஞ்சோரியீர்ஞ்சுவைச்சாலிமுத்த
மானதுபசுமைத்தாகும்பாதிரியனையதாகு

---

(௫௨) பதுமராகத்திற்கு, ஆதித்தனும், முத்தத்திற்கு, சந்திரனும், பவளத்திற்கு, செவ்வாயும், பச்சைக்குப், புதனும், புருடராகத்திற்கு, வியாழமும், வயிரத்திற்கு, வெள்ளியும், நீலத்திற்குச், சனியும், கோமேதகத்திற்கு, இராகுவும்; வைடூரியத்திற்குக், கேதுவும். அதிதேவதைக ளாதலின், ஒன்பதுகோளுமேற்றியென்றார். ஒன்பான்மலர் - தாமரை, சிறுசண்பகம், செவ்வாம்பல், செங்காந்தள், கொடிமல்லிகை, நூற்றிதழ்த்தாமரை, கொக்கிறகு, மந்தாரம்என்பன.

(௫௩) தலசம் - பூமியிற்றோன்றியவை. அவை-வேய், பாம்பின்றலை, பன்றிக்கொம்பு, நெற்பயிர், கரும்பு, யானைக்கோடுமுதலியவற்றில் தோன்றிய முத்தங்கள். சலசம்-சலத்தில் தோன்றியவை. அவை சங்கு, மேகம், சிப்பி, மீன்றலைமுதலியவற்றில் தோன்றியமுத்தங்கள்.

(௫௪) ஐவாய்மான் என்றது-மிருகங்களுக்கெல்லாம் அரசத்தன்மைவாய்ந்தமிருகம், எனவே சிங்கமென்பதுபொருள். இதுபற்றியே அதற்கு மிருகேந்திரன் என்னும்பெயரும் வழங்குகின்றது. அதன் பரியாயப்பெயர்களுள், பஞ்சானனம் எனவுமோர்பெயருண்டு, அதற்குப் பிரந்தமுகத்தையுடைய தென்பதுபொருள்.

(௫௫) கோடுகொண்முத்தம் - சங்கீன்றமுத்தம். கொண்மூ - மேகம். கிளை - மூங்கில். ஆலி - கல்மழை.

மீனதுதரளம்வேழமிரண்டினும்விளையுமுத்தந்
தானதுபொன்னின்சோதிதெய்வதஞ்சாற்றக்கேண்மின். (௫௬)

பான்முத்தம்வருணன்முத்தம்பகன்முததம்பகலோன்முத்த
மான்முத்தநீலமுத்தமாசறுகுருதிமுத்தங்
கானமுத்தம்பசியமுத்தங்காலன்றனமுத்தந்தேவர்
கோன்முத்தம்பொன்போன்முததங் குணங்களுமபயனுஞ்சொல்வாம்.

உடுத்திரளனையகாட்சியுருட்சிமாசின்மைகையா
லெடுத்திடிற்றிண்மைபார்வைக்கினபுறல்படிகமென்ன
வடுத்திடுகுணமாறின்னவணியின்மூதணங்கோடின்மை
விடுத்திடுந்திருவந்தெய்தும்விளைந்திடுஞ்செல்வம்வாழ்நாள். (௫௮)

மாசறுதவத்தோனென்பும்வலாசுரனென்பும்வீழ்ந்த
கோசலமாதிநாட்டிற்பட்டதுகுணத்தான்மாணட
தேசதாயிலேசதாகித்தெளளிதாயளக்கினெல்லை
வீசியவிலையதாகிமேமபடுவயிரந்தன்னை. (௫௯)

குறுநிலத்தரசுந்தாங்கிற்குறைவுதீரசெல்வமெய்தி
யுறுபகையெறிந்துதங்கோன்முழுதுலகோச்சிக்காக்கும்

---

(௫௬) வேழம் இரண்டு என்றது - யானைக் கொம்பினையும், கரும்பினையும். (௫௭) கால் - வாயுதேவன.

(௫௮) உடு - நக்ஷத்திரம். மூதணங்கு - மூதேவி.

(௫௯) கோசலமாதி நாட்டிற்பட்டது என்றதற்கு - கோசலம், கலிங்கம், மாதங்கம், இமயம், மகாராஷ்டிரம், சவ்வீரம, பவுண்டரம் மக்கமுதலிய நாட்டிற்றோன்றி ; காட்டுவாகைப்பூ, பொன், மல்லிகை மலா, வெண்மை, செம்மை, கருமை, குவளைமலர், செம்பொன் முதலிய நிறஙகளையும், திருமால், இநதிரன், இயமன், வாயு, வருணன், சந்திரன், சூரியன், அககினிமுதலிய அதிதேவதைகளையும்,முறையே பெற்று எனப்பொருள்கொள்க. அவறறுள் - படிகநிறவயிரம் - பிராமணஜாதியும்,முயற்கண்போலுளளது - க்ஷத்திரியசாதியும், வாழைக குருத்துபோலுள்ளது - வைசியஜாதியும்,மேகநிறமுள்ளது-சூத்திரஜாதியுமெனக்கொளக. குணத்தான்மாண்ட தேசதாய் என்றது - சரை, மலம், கீற்று, சம்படி, பிளத்தல், துளை, கரி, விந்து, காகபாதம், இருத்து, கோடிமுரிதல், தாரைமழுங்கல், என்னும் பன்னிரணடு குற்றங்களில் நீங்கி, எண்வகைப்பலகை, அறுவகைக்கோணம்,தாரை,சுத்தி, தராசம் என்னும் ஐவகைக் குணங்களால் மாட்சிமைப்பட்ட விளகக முடையதாய் எனப்பொருள்கொள்க. மேம்படுவைரம் என்றது- அரசர், கிரீடத்திலன்றி ஏனைய உறுப்புகளிலும், அரசிமார் மங்களாபரணத்திலும் அணியக்கூடாவெனப் பொருள் போந்தவெனக்கொள்க.

வறுமைநோய்விலங்குசாராவனாந்நாளன்றிச்செல்லுங்
கறுவுகொள்கூற்றம்பூதங்கணங்களுமணங்குசெய்யா. (௬0)

மாமணிமரபுக்கெல்லாம்வயிரமேமுதன்மைச்சாதி
யாமெனவுரைப்பர்நூலோரதிகம்யாதென்னிலேனைக்
காமருமணிகட்கெல்லாந்தமரிடுகருவியாமத்
தூமணிதனக்குநதானேதுளையிடுகருவியாகும். (௬௧)

மரகதத்தோற்றங்கேண்மின்வலாசுரன்பித்தந்தன்னை
யிரைதமக்காகக்கௌவிப்பறந்தபுள்ளீரந்தண்டில்லித்
தரைதனிற்சிதறவீழ்ந்துதங்கியதோற்றமாகு
முரைதருதோற்றமின்னும்வேறுவேறுளகேண்மின். (௬உ)

விதிர்த்தவேலனையவாட்கண்வினதைமாதருணச்செல்வ
னுதித்தவான்முட்டையோட்டையுவணவேற்றரையில்யாப்பக்
கதிர்த்தவோடரையிற்றப்பிவீழ்ந்தொருகடல்சூழ்வைப்பி
லுதித்தவாருகுமின்னுமுண்டொருவகையாற்றோற்றம். (௬௩)

முள்ளரைமுளரிக்கண்ணன்மோகினியணங்காயோட
வள்ளரைமதியஞ்சூடிமந்தரவரைமட்டாகத்
துள்ளரியேறுபோலத்தொடாந்தொருவிளையாட்டாலே
யெள்ளரிநாயசெநதியிந்திரியககலனஞ்செய்தான். (௬௪)

அப்பொழுதமலவிந்திலரியரகுமரன்கான
வைப்புறைதெய்வத்தோரெல்வந்தனனந்தவீநது
துப்புறுகருடன்கௌவிக்கடலினுந்துருககநாட்டும்
பப்புறவிடுததவறேபட்டதுகலுழப்பச்சை. (௬௫)

காடமேசுப்பிரமேகாளமெனக்குணமூன்றுங்கருடப்பச்சைக்
கீடறுகினிதழ்நிறத்தகாடமதுசாதியினலிருவேறுகுஞ்

---

(௬௧) தமர் - துளை. தூமணிதனக்குத்தானே தூளையிடுகருவியா
கும என்றதை - வயிரவூசியு மயன்வினையிரும்பும், செயிரறு பொன்
னைச் செம்மைசெயாணியுந், தமக்கமைகருவியுந தாமாமவைபோல்,
உரைத்திறமுணாத்தலு முரையதுதொழிலே, என்னுஞ் சூத்திரத்தா
னுணர்க. (௬உ) புள் - கருடன். பித்தம் - பிச்சு.

(௬௩) உவணஏறு - கருடன். (௬௪) முளரிக்கண்ணன் - தாம
ரைமலர்போலுங் கண்களையுடைய திருமால். (௬௫) வித்து-விந்து;
இந்திரியம். கானவைப்புறைதெய்வம் என்றது-அவனேடுதித்தவனத்
தில்வசிக்கும் பரிவாரதேவாகளை.

சாடரியசகுணமெனச்சதோடமெனவவையிரண்டிற்சகுணமாரும்
பீடுபெறுகாடமொடுமுல்லசிதம்பேசலம்பித்தகமேமுத்தம. (௬௬)

புல்லரியபிதுகமெனவிவையாறிற்காடமதுபுல்லின்வண்ண
முலலசிதமெலிதாகும்பேசலமேகுளசசெநெலொண்டரளம்போலு
மல்லடரும்பித்தகமேபசுஙகிளியின்சிறைநிறத்ததாகுமுததங்
குல்லைநிறம்பிதுகமரையிலையினிறஞ்சதோடதின்குணனைந்தாகும்.()

தோடலேசாஞ்சிதமேதுட்டமேதோடமூர்ச்சிதமேவெய்ய
தோடலேசத்திறைடுசூழ்மந்ததோடமெனதொகுத்தவைந்திற்
றோடலேசாஞ்சிதஞ்சம்பிரவிலையாமலரியிலைதுட்டநீலத்
தோடதாம்புல்லினிறந்தோடமூர்ச்சிதமுளரிதோடலேசம. (௬௮)

மந்ததோடங்கலபமயிலிறகினிறமாமிவ்வகுத்ததோடஞ்
சிந்தவாறுதகுணமணியணிவோர்நாற்கருவிச்சேனைவாழ்நா
ளுந்தவாழ்வார்வலன்கணீலமிரண்டரன்கண்டதொளிவிட்டோஙகு
மிந்திரநீலநதான்மாநீலமெனவேறிரண்டுண்டிநதநீலம். (௬௯)

முந்தியவிந்திரநீலம்விச்சுவரூபனைமகவான்முடித்தநாளி
னந்தியடுபழிதவிர்ப்பான்புரியுமகப்பரிமகத்தினறியதூம
முந்தியரும்பரியிமையாநாட்டநுழைந்தழிசேற்றெழுகும்பீளை
சிந்தியவாறிடைப்படுமொனறிநதிரவின்னீலமெனதிகழுநீலம். (௭0)

சஞ்சையாம்பகற்கடவுண்மனைவியவன்கனலுடலந்தழுவலாற்று
தஞ்சவாடன்னிழலைத்தன்னுருவாநிறுவிவனமடைநதுநோற்க
விஞ்சையாலறிந்திரவிபினறொடரமாப்பரியாமின்னைத்தானுஞ்
செஞ்செவேவயப்பரியாய்மையல்பொருதிந்தியத்தைச்சிந்தினனே.()

அவைசிதறும்புலந்தோன்றுநீலமாநீலமிவையணிவோர்வானோர்
நவையறுசீமானவரிநகைநீலஞ்சாதியினலவேறநதக

---

(௬௬) சகுணம் - குணசம்பநதமுள்ளது. சதோடம் - தோஷ சம்பந்தமுளளது. (௬௭) குளசசெநநெல் ஒணதரளம் என்றது - குளநீரால்விளையும் செந்நெற்பயிரிற்றோன்றிய விளக்கமுற்றமுததுக் களை. குல்லை - துளசி. மரை - தாமரை. (௬௮) சம்பீரம்- எலுமிச்சையிலை. (௬௯) ஆறுத - நீங்காத. கருவிச்சேனை - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. மாநீலமெனு மிரண்டி விரணடிந்த நீலம என்றும் பாடம். (௭௧) பகற்கடவுள் - சூரியன்.

(௭௨) மானவர்- மனிதர். எரிபொன்- பசுமபொன். தவல்-கெடுதல். இருபிறப்பாளர் - அந்தணர்.

கவலரியவெள்ளைசிவப்பெரிபொன்மைகலந்திருக்கிற்சரிதாய்மூற்று
தவலரிதாயிருக்கிலிருபிறப்பாளாமுதன்முதனூற்சாதிக்காகும். (எஉ)

இலங்கொளியவிந்நீலமெய்ப்படுப்போர்மங்கலஞ்சேர்ந்திருப்பரோனை
யலங்குகதிர்நீலத்திற்பெருவிலையாயிரப்பத்தினளவைத்தாகித்
துலங்குவதான்பாறகடத்தினூறுகுணச்சிறப்படைந்துதோற்றுஞ்சே-
கலங்குகடலுடைவைப்பிலரிதிந்தவிந்திரன்பேர்ச்சரியநீலம். [நீ

மைந்துறுசெம்மணிமுத்துவாள்வயிரம்பச்சையொளிவழுங்குநில
மைந்திவைமேற்கோமேதமுதற்பவளமீறாகவறைந்தநான்கு
நந்தொளியவேனுமவைசிறுவேட்கைபயப்பவழனகுசெங்குஞ்சி
வெந்தறுகண்வலனிணங்கள்சிதறுமிடைட்படுவனகோமேதமென்ப.()

உருக்குநறுநெய்த்துளிதேன் றுளிநல்லான்புண்ணியநீ ரொத்து
ச்சேந்து, செருக்குபசும்பொனனிறமும பெற்றுமெலிதாய்த்தூய்த
யத்திணணிதாகி, யிருக்குமதுதருக்கினிருட் பாவம்போம்பரிசுத்தியெ
யதும்வெனறித், தருககுவலனகபமவிழுநத விடைப்புருடராகமொளி
தழையததோனறும. (எரு)

தாழ்ந்தபிலத்திழிந்தெரிபொற் கண்ணவுணனுயிர்குடிக்குந் தறு
கட்பன்றி, போழ்ந்தமுழைவாய்திறந்து திசைசெவிடு படநகைத்து
ப்பொனபோற்ககி, வீழ்நதகபம்படுதீவிற் படுமுச்சிவட்டமாய்மெலி
தாய்ப்பொன்போற், சூழ்நதொளிவிட்டவிாதழல்போற் றெளிவெய்தி
மனங்கவாந்து தோற்றஞ்செய்யும். (எசு)

இந்தமணிபாரியாத்திரகிரியிற்கொடுமுடியாயிலங்குந்தெய்வ
மந்தரமால்வரைப்புறஞ்சூழ்மேகலையாமயனிந்தமணியினலே
யந்தரநாடவனகருமரசிருப்புமண்டபமுமமைத்தானிந்தச்
சந்தமணிதரிப்பவரோதரியாரவெந்நிடவாகைதரிக்கவல்லார். (எஎ)

(எ௩) ஆயிரப்பத்து - பதினாயிரம். பாற்கடத்தின் ஊறுகுணச
சிறப்பு என்றது - மாநீலம் என்னுமணியை பசுவின்பால் நிறைந்தகு
டத்திற்போட்டால் அதன்குணமே யக்குடமுழுதுங் காட்டுங்குணச்
சிறப்பினை. (எச) மைந்து - வன்மை. செம்மணி - பதுமராகம்.

(எரு) நல்லானபுண்ணியநீர என்றது - கோசலத்தை. சேந்து-
செவந்து. மெலிது-வழுவழுப்புடையது. திண்மை - கனம்.

(எசு) பிலம் - பாதலம். பொற்கண்ணவுணன்-இரணியாக்ஷன்.
தறுகண்- அஞ்சாமை. பன்றிஎன்றது - திருமால்கொண்ட ஆதிவராக
வுருவை. தெளிவுஎய்தி என்றது - சருச்சரையகன்று நிறநலை.

(எஎ)பாரியாத்திரகிரி-குமரிகண்டத்திலுள்ளஎழுமலைகளிலொன்
று, கொடிமுடி-சிகரம். அந்தரநாடவன்-இந்திரன். தரியார்-பகைவர்.

வலன்மயிராம்வயிரமேயிளாவிரதகண்டத்தில்வந்துதோன்றிப்
பலர்புகழுங்கோரககமகதஞ்சிங்களமலயம்பாரசீக
மிலகுதிரிகூடாதிதேயங்கள்பிறதீபமெங்குந்தோற்று
மலைகடலும்படிமிறுதிக்காரிடிக்கும்போதுநிறமதற்கியாதென்னில். ()

கழையிலைகார்மயிலெருத்தம்வெருகின்கண் ணிறத்ததாய்க்கனத்ததாகி, விழைவுதருதெளிதாகிததிண்ணிதாய்மெலிதாகிவிளங்குமீதி, லழகுபெறவலமிடமேல் கீழொளிவிட்டனமுறையெ யறவோராதித, தழைவுறுநாற்சாதிகளாந்தினமிதனைப்பூசித்துததரிககசான்றோர். ()

வலத்தவுணன் றசைவீழ்ந்த வழிபடுதுப்பயன்சந்தி வடிவமாததென், புலத்தவரை விதிக்குமிடத தவருடன்மா சிழிபுலததும் புயல்போலவண்ணன், வலசதமது கைடவரைக் குறைகுருதி வழிநிலதது மகவான்வெற்பின், குலத்தையிற கரிசோரி சிதறிடத்தும் வந்துகுடிகொண்டுதோன்றும். (அ௦)

அவ்வழியிற்படுபவள முருக்கம்பூப் பசுங்கிளிமூக கலர்ந்தசெவ்விச், செவ்வரத்த மலாக்கொவ்வைக் கனிபோலுங் குணங்குற்றந் திருகிககோட, லெவ்வமுறப்புழுவரித்தன் முகமொடிதல் பெரும்பாலுமிப்பூணேந்தல், பெய்வளையார் தமககேயாங தரிக்கினமகப் பேறுமுதற்பேறுண்டாகும். (அக)

இரவியெதி ரெரியிறைக்குங் கல்லுமதி யெதிர்செழுநீ ரிறைக்குங்கல்லு, முரையிடுமொன் பதிலொனறி லுட்கிடையாயக கிடககுமெ

(எஅ) இறுதிகார் - ஊழிககாலமேகம.

(எக) கழை - மூங்கில். வெருகு-பூனை. அறவோர் - அந்தணர். முறையே யறவோராதிததழைவுறுநாற்சாதிகளாம் என்றதனால்-வைரமணியைக கையிலெடுததோனிருநத திசையைககொண்டு, வலப்பாலொளி வீசில்-அந்தணசாதியும், இடப்பாலொளிவீசில -க்ஷத்திரியசாதியும், மேற்றிசைபபககமாக வொளிவீசில -வைசியஜாதியும, கீழ்த்திசைப்பககமாக வொளிவீசில், சூததிரஜாதியுமாககொள்க.

(அ௦) சந்திவடிவமாத் தெனபுலததவரை விதிககுமிடத் தவனுடன் மாசிழிபுலத்தும் என்றது-பிரமன சநதியாகால வடிவமாயிருந்து பிதிரர்களைச் சிருட்டிக்குமிடதது அவனுடற்களங்கம் வீழ்ந்த விடத்தை. புயல் - மேகம். (அக) கோடல் - கோணுதல. எவ்வம் - குற்றம. ஏந்தல் - தரித்தல். (அஉ) எரியிறைககுங்கல் - அனலைச்சிந்துஞ் சூரியகாநதக்கல். நீரிறைக்குங்கல் - சந்திரகாந்தக்கல். ஒன்பது என்றது-நவமணிகளை. வடபாலநோக்கி என்றது - இரத்தினங்களை விலைபகருங்கால் கீழ்த்திசை நோக்கியும், கொடுககுங்கால் வடதிசைநோக்கியு மிருத்தல்வேண்டுமெனனும் மரபுபற்றி.

ன வொன்பான்வேறு, மரபுரைத்துவணிகரோ ருகியவானவரோறு வடபாஞேக்கிப், பரவியிருந்தருசசித்து மணிகைக்கொண் டெதிர்மதுரைப் பரனேநோக்கா. (அ௨)

அஞ்சலிசெய்தகநோக்கா விக்குமரற்களவிறந்த வாயுள்செல்வம், விஞ்சுகவென் றளித்தருள விறைமகனும் விண்ணிழிந்த விமானநோக்கிச்,செஞ்சரணம் பணிந்திருகைத் தாமரையும் விரிதரேற்ருன் செல்வநாயகர், மஞ்சனேயும்புடைநின்ற வமைச்சரையு நோக்கிமுகமலர்ந்துசொல்வார். (அ௩)

இம்மணியா விழைத்துநவ முடிசூட்டியிச்சிறுக வினவேறன்ன, செம்மறனேயபிடேக பாண்டியனென் றியம்புமெனச் செம்பொன்ரூக்கிக், கைம்மறியில் வணிகருக்கு விலைகொடுப்பான் வருவார்முன் கருணைநாட்ட, மம்மகன்மே னிரப்பியிள நகையரும்பி நின்ருரை யங்குகாணுா. (அ௪)

ஒருருவாய் நேர்நின்ற வணிகேசர் விடையின்மே லுமையாளோடு, மீருருவாய் மூகக்கண்ணு நாற்கரமு மஞ்சமர ரிறவாவாறு, காருருவா யெழுமிடருங் காட்டிதத கோயில்புகக் கண்டாரின்று, பாருருவாய் நின்றவணி கேசரிவ னெனவேபின பறறிப்போவார். (அரு)

தேன்செய்த கொன்றைநெடுஞ் சடையார்முன் ருழ்ந்தெழுந்து செங்கைகூப்பி, யானசெயயுங் கைம்மாரு யெம்பிராற கொன்றுண்டோ யானுமென்ன, தூன்செயுட லும்பொருளு முயிருமெனி னவையாவு முனவேயையா, வான்செய்யுநன்றிக்கு வையகத்தோர் செய்யுங் கைம் மாறுண்டேயோ. (அசு)

என்ஞமுன் வழுத்தலுறும் விறன்மாறன் கோக்கொழுந்தை யிகல்வேல்விந்தை, மன்ஞகுமியற்குமன வாக்கிறந்த பூரணமா மதுரைநாதன், பொன்ஞருமணிமகுடஞ் சூடமணிநல்குதலாற்புவியனேகம், பன்ஞளுமுறைபுரியத்தக்கதென வாழ்த்திஞர்பல்சான்ருேரும (அஎ)

(அங) அகநோக்கு எனறது - திருவருட்பார்வையை. மஞ்சன்-மைந்தன் - இதுபோலி. தூக்கி - துலேயால் நிறுத்து.

(அரு) பாருருவாய்எனறது - உலகினர் திருவுருவங்கொண்டுற்றமையை.

(அஎ) மாறன் என்றது - வீரபாண்டியனே. கோக்கொழுந்து என்றது - அரசிளங்குமரனே. புரியத்தக்கது - இதுவியங்கோள்வினைமுற்று. பொறுப்பதறிவிலன் கூற்றுக்களேயெனத் திருவாசகத்தில் துவ்விகுதி வியங்கோட்பொருளில் வருதல்காண்க. கொழுநதை இதில் - ஐ - சாரியை இடைச்சொல்.

ஏத்திவலங் கொண்டிருநான் கிபந்தழுவப்பெற்றோங்கி யிருக்கு மட்ட, மூர்த்திவிடை யருள்பெற்று மூவாநான்மறையாசி முனிவா கூறப், பார்த்திவன்றன் பொலன்மாட மனைபுகுந்தா னிறைமணிய பணபாயுங்கேள்விச் சாத்திரருமந்திரரு மணிநோக்கி வியப்படைந தார் சங்கைகூர்ந்தார். (௮௮)

மேற்படி வேறு.

வேளனவந்தநாய்காசுந்தரவிடங்கராளு
னாள்களுங்கோளும்பற்றிநவமணியாக்கினாரோ
தாள்களுந்தோளுமார்புந்தரித்தநீளுகமீன்ற
வாளவிடுமணியேயாவீந்தார்யாதெனமதிக்கற்பாலேம். (௮௯)

இந்திரக்கடவுணாட்டுமிம்மணியரியவென்று
மந்திரக்கிழவர்நல்கிமயனினுமாண்டகேள்வித்
தந்திரக்கனகக்கொல்லர்க்குவப்பனதந்தும்பவீசிச்
செந்திருமார்பினாற்றதிருமணிமகுடஞ்செய்தார். (௯0)

மங்கலமரபான்மாலைமணிமுடிசூட்டிநாமஞ்
செங்கணேறுயர்த்தநாய்காசெப்பியமுறையால்வேத
புங்கவரிசைப்பவீதிவலஞ்செய்துபுனிதன்பாத
பங்கயமிறைஞ்சிவேந்தன்பன்மணிக்கோயிலெய்தா. (௯௧)

போர்மகட்குறையுளானபுயத்தபிடேகத்தென்னன
றேர்முதற்கருவித்தானைத்தெவ்வர்நீண்முடியெலாந்தன்
வார்கழற்கமலஞ்சூடமனுமுறைப்பைங்கூழ்காக்குங்
காரெனக்கருணைபெய்துவையகங்காக்குநாளில். (௯௨)

---

(௮௮) அட்டமூர்த்தி என்றதை- "நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன, புலனாயமைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்றான்." என்னுந் திருவாசகத்தானுணர்க. மூவா - கெடாத. பெற்றது என்னும் வினைப்பெயர் - ஈறுதொக்கது. பொலன்மாடம் - பொன்னாலாகியமாளிகை. பொன் என்னுஞ்சொல் ஈறுகெட்டு, லகரமும், மகரமும்பெற்றுப் பொலம் எனநின்று இறுதிநிலைப் போலியாய்ப் பொலன் என்றாயிற்று. சங்கைகூர்ந்தார் என்றது - சூரியன முதலிய கோள்களோவென ஐயுறலை. (௮௯) வேள்-முருகக்கடவுள். நாள் - நட்சத்திரங்கள். கோள் - நவக்கிரகங்கள்.

(௯0) இந்திரக்கடவுணாட்டு மிம்மணியரிய என்றது - சோமசுந்தரக்கடவுளா லருளப்பட்டதாதலின். செய்தார் - முதனிலைதிரியாது வந்த பிறவினை வினைமுற்று.

(௯௧) புனிதன் - சோமசுந்தரக்கடவுள்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தந்தைதன்காமக கிழத்தியீன்ற தனயராயத் தனக்குமுன் னவராய், முந்தைநா ளரசன பொன்னறை முரித்து முடிமுதற் பொருளகவாந் துட்குரு, சிந்தையராகி மறுபுலத் தொளித்த தெவ்வரைச செலாகொடு விடுப்ப, வந்தவர் கவாநத தனமெலாமீள வாங்கினனீங் கதிர மருமான். (௬௩)

பதினேழாவது

மாணிக்கம்விற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் உ௭ - க்கு திருவிருததம் - ௧உ௭௭.

உ

பதினெட்டாவது

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்த படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காழ்கெழுகண்டத்தண்ணல்கௌரியன்மகுடஞ்சூட
வீழ்கதிர்மணிகளீந்தவியப்பிதுவிடையோன்சென்னி
வாழ்கருமுகிலைப்போக்கிமதுரைமேல்வருணனவிட்ட
வாழ்கடல்வறப்பக்கணடவாடலைப்பாடல்செய்வாம். (க)

சித்திரைமதியிற்சேர்ந்தசித்திரைநாளிற்றென்னன்
மைத்திரண்மிடற்றுவெள்ளிமன்றுளாற்களவுமாண்ட
பத்திமைவிதியிற்பண்டமபற்பலசிறப்பநல்கிப்
புத்தியும்வீடுநல்கும்பூசனைநடத்தலுற்றான். (உ)

நறியநெய்யாதியாரநறுங்குழம்பீறுவாட்டி
வெறியகாப்புரநீராட்டியற்புதவெள்ளம்பொங்க
விறைவனைவியந்துநோககியேத்துவானெறிநீர்வையைத
துறைவநீயென்கர்ப்பூரசுந்தரனேயோவென்றான். (௩)

பூசனைபுரியுமெல்லைப்பொன்னகாக்கிறைமைபூணட
வாசவன்வருடநதோறும்பூசிததுவருவானனன
காசறுமனத்தான்பூசைகழிவுறுமளவுந்தாழ்ந்து
தேசமைசிறப்பாபூசைசெய்துதன்னுடுபுககான். (௪)

---

(௬௩) உட்கல் - திடுக்கிட்டுவருநதல்.
(க) வியபபென்பது-தானியாகுபெயராய் படலததின்மேனின்றது.

அன்றுநீர்க்கடவுளவேள்விநாயகனவையத்தெய்தி
நின்றவன்றன்னைத்திருஞ்செவ்வியினிகழ்ச்சிதோன்றக்
குன்றவன்சிறகரீர்ந்தகொற்றவன்முகத்தைநோக்கி
யின்றுநீசிறிதுதேம்பியிருத்தியாலிதென்கொலென்றான். (௫)

சிலைப்படுமுகிலூரண்ணல்செப்புவானிருடீரன்பின்
வலைப்படுபெருமானெம்மான்மதுரையெம்பிரானையன்பு
தலைப்படுபூசைசெய்யததாழ்த்ததின்றதனாலிப்போ
தலைப்படச்சிறிதெனுள்ளமாகுலமடைந்ததுண்டால். (௬)

என்னவவ்விலிங்கநாதனமாவிலிங்கமோவென்றமுந்நீ
மன்னவன்வினவலோடுமகபதிமொழிவான்முனபென்
றன்னரும்பழியும்வேழச்சாபமுந்தொலைத்ததன்றே
வன்னதையறிந்திலாயகொலென்னநீரண்ணல்கூறும். (௭)

அற்றதுவாகிற்றெய்வமருத்துவராலுந்தீரச்
செற்றிடவரிதாயென்னைத்தெறுமபெருவயிற்றுநோயை
வற்றிடுமாறுதீர்க்குங்கொல்லெனவலாரியைய
முற்றுநீவினையதென்னென்றுண்ணகையரும்பிச்சொல்வான். (௮)

அரியயராலுந்தீராப்பிறவிநோயறுக்கவல்ல
பெரியவனிந்தயாக்கைப்பெரும்பிணிபிறவுந்தீர்த்தற்
கரியனோவையன்செய்யுந்திருவிளையாட்டையின்னே
தெரியநீசோதியென்னத்தெண்கடற்சோப்பன்சொல்வான். (௯)

கல்விறகரிந்தோயிங்குநான்வருங்காலைவேட்டார்க
கெல்லையில்காமநலகுஞ்சுரபியுமினபால்சோரப்
புல்லியகன்றுமாற்றுப்பட்டவப்போதுகணட
நலலசோபனததாலிநதநனமொழிகேட்டேனென்று (௧0)

வருணனுமேகிவெள்ளிமன்றுடையடிகளசெய்யுந்
திருவிளையாடல்கணடுவெயிற்றுநோய்தீர்ப்பானெண்ணி

---

(௫)வேளவிநாயகன்-இந்திரன்.தேமபி-வருந்தி.நோய்என்றது-வருணனுக்குள்ள சலோதரவியாதியை. இதனைச் "சலோதரநோயக்கோட்பட்டான் றணபுனற்கனையன்மாதோ," என்பதாலுமுணர்க.

(௬) சிலை.- இந்திரதனுசு. (௭) நீர் அண்ணல் - வருணன்.

(௮) தெய்வமருத்துவா - அச்சுவனிதேவர். (௯) கடற்சேர்பபன் என்றது - கடற்றுறைக கிறைவனாகிய வருணனை.

(௧0) காமம்என்றது-ஈண்டுவிரும்பப்பட்ட பொருளின்மேனின்றது. ஆறு - வழி.

முரசதிர்மதுரைமூதூர்முற்றுநீயழித்தியென்னுக்
குரைகடறனனைவல்லேகூவினனேவினனே. (௧௧)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கொதித்தெழுந்துதருக்களிறக்கொத்தியெடுத்தெத்திசையு
மதிர்த்தெறிந்துவரைகளெலலாமகழ்ந்துதிசைப்புறஞ்செல்லப்
பிதிரத்தெறிநதுமாடநிரைபெயாதவெறிந்தபிரளயத்தி
லுதித்தெழுந்துவருவதெனவோங்குதிரைக்கடல்வருமால். (௧௨)

கந்தமலர்த்தனிக்கடவுள்கற்பத்துமழியாத
விந்தவளம்பதிக்கிடையூறெய்தியதெம்பதிகருமினி
வந்ததெனச்சுந்தரனைவந்திறைஞ்சிவானவருஞ்
சிநதைகலங்கினாவருணன்செயதசெயறெனியாதார. (௧௩)

சூலமோடழலேநதுஞ்சொக்கர்திருவிளையாட்டின்
சீலமோநாமிழைத்ததீவினையின்றிறமிதுவோ
வாலமோவுலகமெலாமழியவரும்பேரூழிக
காலமோவெனககலங்கிக்கடிநகரம்பனிப்பெய்த. (௧௪)

மணபுதைககத்திசைபுதைக்கமயஙகிருள்போல்வருநீத்தம
விண்புதைக்கவெழுமாடவியனகரிற புறததிரவி
கணபுதைககவருமளவிற்கண்டரசனநெடுங்கிப்
பெண்புதைக்குமொருபாகப்பிரானடியேசரணென்னு. (௧௫)

ஆலமெழுந்திமையவர்மேலடரவரும்பொழுதஞ்சு
மாலெனவுநதன்னுயிாமேன்மறலிவரும்பொழுதஞ்சும
பாலனெனவுங்கலங்கிப்பசுபதிசேவடியில்விழுந்
தோலமெனமுறையிட்டானுலகுபுகழுறையிட்டான். (௧௬)

முறையிட்டசெழியனெதிர்முறுவலித்தஞ்சலையென்னுக்
கறையிட்டுவிணபுரந்தகநதரசசுந்தரக்கடவு
ளுறையிட்டுவருகடலைச்சுவறப்போய்ப்பருகுமெனப்
பிறையிட்டதிருச்சடையிற்பெயனுன்கும்வரவிடுத்தான். (௧௭)

நிவப்புறவெழுந்தநான்குமேகமுநிமிாந்துவாயவிட்
டுவர்ப்புறுகடலைவாரியுறிஞ்சினவுறிஞ்சலோடுஞ்

---

(௧௨) அகழ்தல் - பறித்தல். பிதிரத்தல - தூள்படுததல்.
(௧௫) பாலனென்றது - மார்க்கணடேயனை.
(௧௮) நிவப்புற - நிரம்ப. சிவப்பெருங்கடவுளென்றது - தனது சத்தியால் பிரமவிஷ்ணுக்கள் முதலானோரை யொடுககியுந் தோற்றி யுந் தானொரு விகாரமுமின்றி நிற்கும் இறைவனதலை.

சிவப்பெருங்கடவுள்யாக்குந்தேவெனத்தெளிந்தோரேழு
பவப்பெரும்பௌவம்போலப்பசையறவறநந்தன்றே. (௧அ)

அந்நிலைநகருளாரும்வானவராதியோருந்
தென்னவர்பிரானுமெந்தைதிருவிளையாடனோக்கிப்
பன்னருமகிழ்ச்சிபொங்கபன்முறைபுகழ்ந்துபாடி
யின்னறீமனத்த --தியீமிலாவின்பத்தாழ்ந்தார். (௧௯)

பதினெட்டாவது
வருணன்விட்டகடலை வற்றச்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - உஎ-க்கு திருவிருத்தம்-௧௨0௯.
மதுரைக்காண்டம் முற்றிற்று.

உ
கூடற்காண்டம்.
பத்தொன்பதாவது
நான்மாடக்கூடலான படலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பூதங்களல்லபொறியல்லவேறுபுலனல்லவுள்ளமதியின்
பேதங்களல்லவிவையன்றிநின்றபிறிதல்லவென்றுபெருநூல்
வேதங்கிடந்துதடுமாறும்வஞ்சவெளியென்பகூடன்மறுகிற்
பாதங்கணோவவளையிந்தனுதிபகாவாரையாயுமவரோ. (௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருமகளவலக்கணவாகநின்சேயிழையிடக்கண்ஞானப
பெருமகணுதற்கணாகப்பெறுவான்செல்வங்கல்வி
யருமைவீடளிப்பாள்யாவளவளுயிர்த்துணைவன்காண
வொருமுலைமறைந்துநாணியொசிந்தபூங்கொமபினின்றுள். (௨)

(௧அ) பௌவம் - கடல்.

(௧) இந்தனம் - விறகு. பூதங்கள் என்றது பிரிதிவுமுதலிய பஞ்சபூதங்களை. பொறி என்றது - மெய், வாய், கண்மூக்கு,செவியாகிய ஞானேந்திரியங்களை. புலன்என்றது - சத்தாதியைம்புலன்களை, உளமதியின் பேதங்களென்றது- மனமாதி யநதக்கரண விகற்பஙகளை, பிறிதுஎன்றது - ஆன்மாவை. வஞ்சவெளி - வெறுவெளி.

கதிர்மதிமிலைந்தவேணிக்கண்ணுதல்வருணனேய
வதிர்கடல்வறப்பசசெய்தவாடலீதனையானேய
முதிரமழையேழின்மேலுமுன்னைநானமுகிலும்போக்கி
மதுரைநான்மாடக்கூடலாக்கியவண்ணஞ்சொல்வாம். (௩)

எற்றுதெண்டிரைநீர்ச்சேர்ப்பன்றன்செயலிழுக்கிநாண
முற்றிருகண்ணுஞ்சேப்பவுடன்றெழுகோபச்செந்திப்
பற்றிடவாகம்வெம்பிப்பரவையும்யாறும்வெந்து
வற்றிடவெகுண்டுநின்றான்மானமும்வலியுங்குன்றான். (௪)

நளிர்புனன்மதுரைமூதூர்நாயகனுடறன்னைத்
தெளிகிலனாகிப்பின்னுஞ்செழுமுகிலேழுங்கூவிக்
குளிர்கடல்வறந்ததென்னகுடித்தெழுந்திடிததுப்பெய்யா
வொளிவளாமதுரைமுற்றுமொல்லெனக்களைமினென்றான். (௫)

பொள்ளெனமேகமேழும்புகுந்துபாரதெரியமுந்நீர்ப்
பள்ளமும்வறப்பமுற்றப்பருகிமெய்கருகிமின்னித
தெள்ளருநதிசையும்வானுஞ்செவிடுறப்பிலமும்பாரும்
விளளமால்வரைகளெட்டுமெவெடிபடமேருச்சாய. (௬)

ஊழிநாள்வெடிக்குமண்டகடாகததிறொலிபோலார்த்துப்
பாழிவானுருமுவீழப்பணுடவிமணிகள்சிந்தி
யாழிநீராலந்தாங்குமராவுடனெளியத்திக்கிற்
சூழிமால்யானைநின்றநிலைகெடத்துணுக்கங்கொள்ள. (௭)

வெள்ளியநீறுபூத்துமுழவெனவீங்குகாய்போற்
றெள்ளியவாலிசிநததிரண்டதிண்பளிக்குத்தூண்போ
லொள்ளியதாரைசோரவும்பர்மீன்கணங்களோடுந்
துள்ளியதிரையிலாடுமீன்கணந்துடித்துவீழ. (௮)

ஆர்த்தெழுகொண்மூவேழுஞ்சராசரமனைத்துஞ்சூழ்ந்து
போர்த்தனஞாலமுண்ணப்புக்கதோர்வடிவங்கொண்ட
தீர்ததனில்விசும்பும்பாருந்திசைகளுந்தெரியாவாகப
பார்ததகண்ணுழையாவாகப்பரந்திருள்கான்றதன்றே. (௯)

---

(௩) ஏவிய எனபது, ஏயவென நின்றது, இடைக்குறை.
(௪) பரவை - கடல். (௭) பாழி - வலிமை. சூழி-முகபாடம். மால்யானை - அஷ்டகஜங்கள். (௮) முழவு - மத்தளம். வீஙகுகாய என்றது - கலியாண பூசனிக்காயை. ஆலி-மழைத்துளி. மீன்கணம்-நக்ஷத்திரக்கூட்டம். (௯) தீரத்தன் என்றது - பிரளயகால ருத்திர மூர்த்தியை. கான்ற - வெளிப்படுத்தின.

பைஞ்சுடரொறிக்கும்பச்சைகாரொளிபரப்புநீலம்
புஞ்சவாளுடுக்களன்னநித்திலமபொன்னங்குப்பை
செஞ்சுடர்மணிகடுப்புச்சிதறுவகணவரோடும்
விஞ்சையர்மகளிருடிவெறுத்தெறிகலனகள்போல. (௧௦)

கடியகாலுதைப்பப்பெய்யுங்கடுஞ்செலவெழிலிமாடக்
கொடியநீணகரைச்சூழ்ந்துபுதைத்தலுங்கோலொனமூச்சிப்
படியெலாம்புரக்குங்கோனுநகருளார்பலருஞால
மடியுநாளிதுவேயென்றுமயங்கினாருயங்கினாரோ. (௧௧)

கண்ணுதன்மூர்த்திதானேயின்னமுங்காக்குமென்னாப்
புண்ணியநகராரோடும்பொருக்கெனக்கோயிலெய்தி
விண்ணிழிவிமானவாழ்க்கைவிடையவனடிக்கீழ்வீழ்ந்தா
னண்ணலாராடன்முன்னுமறிந்துகைகண்டவேந்தன். (௧௨)

விடையினையாலமுண்டமிடற்றினைகங்கைதாங்குஞ்
சடையினைகூற்றைறவென்றதாளினைமேருச்சாப
படையினையடியேந்துன்பப்பாட்டினைநீக்கியாளு
நடையினையாகியெங்கணல்லுயிர்காத்தல்வேண்டும். (௧௩)

என்னலுந்தென்னர்கென்றுமெய்தியவிடுக்கண்டீர்க்கு
முன்னவன்முன்போனானகுமுகிலையுநோக்கியினன
தொன்னகரெல்லைநான்குஞ்சூழ்ந்துநான்மாடமாகி
வின்னெடுமொரியேழும்விலக்குமினெனவிடுத்தான். (௧௪)

வந்துநான்மாடமாகிவளைந்துநாற்றிசையுஞ்சூழ்ந்து
சந்துவாய்தெரியாதொன்றிததானொருகுடிலாய்மாடப்
பந்திகோபுரஞ்செயகுனறங்கால்கள்போற்பரிப்பபோத்த
வீந்துவாசடையோனேயவெழிலிமாநகரமெங்கும். (௧௫)

அன்னநான்மாடத்துளாநகருளாரமைச்சர்வேந்தன்
றன்னநாற்கருவித்தானைசராசரம்பிறவுந்தாழ்ந்து

---

(௧௦) பச்சை - முதலிய மணிகளைச் சிதறுவ எனறது - ஏழு மேகங்களுள் சம்வர்த்தம், புட்கலாவர்த்தம் என்னு மிரண்டுமேகங் களும் நவரத்தினங்களைப் பொழிவனவாதலின். புஞ்சம - திரட்சி. நித்திலம் - முத்து. (௧௧) எழிலி - மேகம். (௧௩) சாபம் - வில்.

(௧௫) குடில் - குடிசை. (௧௬) சராசரம்-சரம். அசரம்-சரம்- இயங்கியற்பொருள். அசரம் - நிலையியற்பொருள். பொன் அனை - பொற்கொடிபோலும் உமாதேவியார். முன்னைநாள் என்றது - வருணன்விட்டகடலை வற்றச்செய்தகாலத்தை. என்னஎன்றதில - அசர வுருபு ஆறும்வேற்றுமைப் பன்மைப்பொருளது.

முன்னைநாடனினுமின்பமூழ்கிநன்கிருந்தாரூழிற்
பொன்னனாள்பாகன்றளிறபுககமர்ந்திருந்தாரொரத்தார். (கசா)

கழைகெழுவரையினுச்சிகவிழ்கின்றபுயல்போற்கார்சூழ்ந்
திழைமணிமாடத்தும்பரொறிதுளியுடைந்துதுள்ளத்
தழைகடல்வறப்பவாங்கித்தன்னுடல்வறப்பப்பெய்து
மழைகளும்வெள்கிநின்றவருணனும்வெள்கிநின்றான். (கஎ)

நடுங்கினன்கழிந்தவச்சநாணமீதூரமான
மொடுங்கினனுள்ளத்துள்ளோருவகைவந்தெய்தப்பொற்பூத்
தடங்கரைகுறுகாமுன்றோய்தணிநதுபின்றேய்ந்துபாச
மடங்கினன்மடங்காவன்பின்வளைவலைப்பூசைசெய்வான. (கஅ)

புனிதநீறடிக்கண்டிபூண்டுவான்கங்கையாதி
வனிதையாபசும்பொற்கும்பவாசநீரவடித்துநீட்டப்
பனிமலர்ச்சந்தங்கந்தமணிக்கலன்பசம்பொனுடை
யினையனபிறவுமீன்றுகற்பகமெடுத்துக்காட்ட. (ககூ)

ஐங்கனியமுதமைந்துகௌவியமமுதுதூபஞ்
செங்கதிர்விளககமின்னதேவரான்கொடுப்பச்சேற்க
ணங்கைதன்பதியைப்பூசித்தாயிரநாமங்கூறிப்
பைங்கதிரமுத்தஞ்சாத்தித்தொழுதடிபணிந்துநின்றான். (உ0)

அருச்சனையுவந்தவாதியமலனீயாதுவேண்டிற்
றுரைத்தியென்றேதநீககோனெல்லைதாழ்ந்தொன்றினாலுங்
கரைத்திடவரியவிந்தக்கடியவெனவயிற்றுநோயின்
றினைத்தடமாடியின்னேதீர்நதிடப்பெற்றேனெந்தாய். (உக)

(கஎ) மழைகளும் வெள்கிநின்ற என்றது - கரியமேகங்களும் விடாது மழையைச்சொரிந்து தேகம்வெளுத்து நாணிநின்றதை. வருணனும் வெள்கிநின்றான் என்றது - தனதுசெயல் முற்றுறாமையால் வருணனும் அச்சமுற்று அசைவிற்று நின்றமையை.

(கஅ) பொற்பூததடம் - பொற்றாமரைத்தடாகம். நடுங்கினன், ஒடுங்கினன், மடங்கினன - முற்றெச்சஙகள்.

(ககூ) கங்கையாதிவனிதையா என்றது - கங்கைமுதலிய எழு புண்யநதிகளாகிய பெண்களை, (உ0) ஐங்கனி - எலுமிச்சம்பழம், நார்த்தம்பழம, தமாத்தம்பழம், குளஞ்சிப்பழம், மாதுளம்பழம்.

(உக) ஒன்றினாலும் என்றது - மணிமந்திர ஔஷதாதிகளை. இன்னே - இது இனி என்னு மிடைச்சொற்றிரிபு.

மேற்படி-வேறு.

வேதமுதற்கலைகாட்சி முதலளவை விரிஞ்சன்முதல் விண்ணோ ரெய்யுஞ், சோதனையுளகப்படாச் சோதியுனைச் சோதிக்கத் துணிந் தேனந்தோ, பேதைமையே னிடதனென குணங்கண்டென் பிணி தீர்தனென் பெற்றியாசை, கோதமிலாய்குற்றமே குணமாகக் கொள் வதுநின் குணமோவையா. (உஉ)

பொன்னகரான் காலந்தாழ்த் துனையருச்சித் தயர்ச்சியொடும் போனவாறு, மென்னெனயான் வினவியதும் வலாரியிறை கொடுதத துமவ் விறைக்குநேர்யான், பின்னைவிஞ யதுமவன்சொல் வழியுன் னைச் சோதித்தபெற்றிதானு, முன்னவனே யுன்னருளாலென்பிணிக் கு மருந்தாகி முடிந்தவாறே. (உங)

ஆறுமதி முடியணிந்த வருட்கடலே வயிற்றுநோ யன்றிமேனு ண், மாறுபடு மிருவினையு மலவலியுங் கெடவீட்டின் வழியும்பெற்றே ன்,வேறினி மந்திரமென்னே மணியென்னே மருந்தென்னே மெய்மை யாகத், தேறுமவர்க் கிப்புனித தீர்த்தமே பிணியனைத்துந் தீர்ப்பதன் றே. (உச)

மேற்படி-வேறு.

அடியனேன்முன்னஞ்செய்தவபராதமிரண்டுந்தீரும்
படிபொறுத்தருள்வாயென்றுபன்முறைபரவித்தாழ்ந்து
மடிவிலாமகிழ்ச்சிபொங்கவரங்களுஞ்சிறிதுவேண்டிக்
கடியதன்னகரம்புக்கான்குடதிசைக்காவல்வேந்தன். (உரு)

(உஉ) காட்சிமுதலளவை என்றது - பிரத்தியட்சம், அநுமா னம், ஆகமம், அபாவம், அருத்தாபத்தி, ஒப்புஎன்னு மறுவகைப் பிரமாணங்களை. இதனுள், வேதமுதற்கலை என்றது - ஆகமப்பிர மாணத்தை. பேதமை - மெய்யறிவின்மை. கோதமிலாய் என்றது - விருப்பு வெறுப்பில்லாதவனென்பதை. கோது - குற்றம்.

(உங) இறை - விடை.

(உச) மணி என்றது - தன்னைத்தானறிந்துநின்ற வையித்தியா சிரியன், கோசுபீசமுதலிய ஔடதங்களை முறைப்படி யமைத்துப் புடந்தீர்த் தெடுத்ததோர் குளிகையை. அதனைத்தமரிட்டுத் தரிப்ப வரது நோய்முதலியவைகள் உடனே கசிக்குமென்பதை, அகத்தியா கரிசலைமுதலிய வையித்திய நூல்களிற்காண்க.

வன்றிறல்வருணன்விட்டமாரியைவிலக்கவீசன்
மின்றிகழ்சடையினின்றுநீங்கியமேகநான்குங்
குன்றுபோனிவந்துநான்குகூடமாக்கூடலாலே
யனறுநான்மாடக்கூடலானதான்மதுரைமூதூர். (௨௬)

பத்தொன்பதாவது

நான்மாடக்கூடலானபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௨௮ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௩௩௨.

௨

இருபதாவது

எல்லாம்வல்லசித்தர்

திருவிளையாடற்படலம்.

கலிவிருத்தம்.

சத்தநான்மறைப்பொருள்வரைதளருநீண்முடிமேல்
வைத்தகாரகனுன்மாடமாமதுரைமேல்வருண
னுய்த்தமாரியைத்தடுத்தவாறுரைத்துமேறுயாத்தோர்
சித்தராய்விளையாடியசெயல்சிறிதுரைப்பாம். (௧)

தேடருங்கதிர்மணிமுடிச்செழியனும்பாண்டி
நாடருந்திருவெய்திமேனல்லவீடெய்தக்
கூடலம்பதிமேவியகுணங்குறிகடந்த
வேடரங்கொருசித்தமெய்வேடராய்வருவார். (௨)

வட்டவார்சடைகுஞ்சியும்பூணனூன்மார்பு
மிட்டநீறணிதிலகமுமிணைக்குழைதூங்க

---

(௧) சத்தநான்மறை - ஒலிவடிவமாகிய நான்கு வேதங்கள். வரை - எல்லை. சத்தநான்மறைப்பொருள்வரைதளருநீண்முடி என்றது - பரஞானத்தாலன்றி விந்துசத்தியின் காரியமாகிய அபரஞானத்தா லாராய்தற்கு அரிதென்பதை.

(௨) குணங்குறிகடந்தவென்னுங்குறிப்பால் வேடர் என்றது- நிட்களசிவத்தை. குணம் - முக்குணங்கள். குறி என்றது - ஆண் பெண்என்னும் பகுப்பினை.

விட்டவெள்ளைமுத்திரையுந்தோல்விரித்தபட்டிகையுஞ்
சுட்டவெண்பொடிப்பொக்கணந்தூக்கியதோளும். (௩)

தூயவெண்பொடியழிந்துமெய்சிவந்திடச்சுவடு
செய்யும்வெண்டிரட்படிகநீண்மாலையுஞ்சிவந்த
கையிலங்குகட்டங்கமுங்கண்டவர்மனஞ்சென்
றுய்யவன்புறவீக்கியவுதரபந்தனமும். (௪)

அட்டவேங்கையீருரிவைநீண்டசைத்தகோவணமு
மொட்டவீக்கியபுலியதளுடுக்கையுமிடத்தோ
ளிட்டயோகபட்டிகையும்பொன்னிடையிடைகட்டப
பட்டசுஃறெலிவேத்திரப்படைக்கையும்படைத்து. (௫)

வேதகிண்கிணிசிலம்புசூழ்ந்தடிகளினமிழற்ற
வோதரும்பதமுளரியூறருண் மதுவொழுகப
போதவானந்தமதுநுகர்ந்தலர்முகம்பொலியப்
பாதபங்கயமுபநிடப்பாதுகைசூட. (௬)

சிறிதுமூரலும்வெயர்வையுந்திருமுகத்தரும்பக்
குறுகியாவணஞ்சித்திரகூடநாற்சந்தி
மறுகுசூளிகையுபரிகைமாளிகைவாயி
லறுகுசூழ்திணைதெற்றியிவ்விடந்தொறுமடைந்து. (௭)

தெற்கிருப்பவர்போல்வடதிசைவயிற்சென்று
புகிருப்பதுங்கிழக்குளார்போலமேற்றிசையி
னக்கிருப்பதும்யாவருநாடினரறியத்
தக்கதன்றியேயிந்திரசாலமாததணந்தும். (௮)

சேயவெற்பினையணியதாச்செய்துமற்றணித்தாய்
மேயவெற்பினைச்சேயதாவிடுத்துமெய்முதுமூப்

---

(௩) வெள்ளைமுத்திரை என்றது - சங்கத்தோடுகளை. பொக்கணம் என்றது - பிறர்க்குவிபூதிநல்க, இப்பிவடிவாகத் தலையோட்டானமைத்ததொருகருவி. இதனைச், "சுத்தியபொக்கணத்தென் பணி கட்டங்கம் எனவருந் திருக்கோவையார்க்கு நச்சினார்க்கினிய ரெழுதிய வுரையினுமுணர்க." ஐந்துமுகங்களத்தலையிற் பொருந்தச்செய்த வட்டவடிவாகிய ஓர்பை எனவும் பொருள்கூறுவர்.

(௪) கட்டங்கம்-மழு. உதரபந்தம்-கடிசூத்திரம். அதள்-தோல். சுஃறெலி - பிரம்பை வீசும்போதுண்டாகும் ஓர்விதக்குறிப்போசை.

(௭) ஆவணம் - கடைவீதி. நாற்சந்தி - நான்குதெருக்கள் கூடுமிடம். சூளிகை - வீட்டிறப்பு. தெற்றி - திண்ணை. அறுகு-சிங்கம்.

(௮) நக்கல் - சிரித்தல்.

பாயமக்களையிளையவராக்கியுங்குதலை
வாயமகளிகக்கழிமுதுமக்களாவகுத்தும். (௯)

ஆணைப்பெண்ணுருவாக்கியும்பெண்ணையாணுருவ
மாணக்காட்டியுமலடியைமகப்பெறச்செய்துங்
கோணக்கூன்செவிடூமைகண்குருடுபங்கெவருங்
காணத்தீர்த்துநாலுலோகமுங்கனகமாச்செய்தும். (௧௦)

செல்வர்தம்மனைப்பொருளெலாம்வறுமையிற்சிறந்தோ
ரில்லமெய்தவுநட்டவரிகலின்றித்தமமின
மல்லும்வெஞ்சமரிழைப்பவுங்காஞ்சிரமரத்தி
னல்லதீங்கனிபழுப்பவும்விஞ்சைகணயந்தும. (௧௧)

பருவமாறியபருவத்தில்வையைநீர்பரந்து
வருவதாகியுமீளவும்வறந்திடச்செய்தும்
பொருவிறீஞ்சுவையோடையும்பொய்கையுமுவர்ப்புத்
தருவவாகியுமுவரியின்சுவையவாத்தந்தும். (௧௨)

வீசிமாத்திரைக்கோலினைவிண்ணினட்டதன்மே
லூசிநாட்டியிட்டூசிமேற்பெருவிரலூன்றி
யாசிலாடியுமூசிமேற்றலைகிழக்காக
மாசில்சேவடிப்போதுவான்மலாநிடச்சூன்றும். (௧௩)

சண்டவெம்பணிப்பகையெனப்பறந்துவிண்டாவிக்
கொண்டலைப்பிடித்திடியொடுங்குடித்தநீர்பிழிந்து
கண்டவாக்கதிசயம்பெறக்காட்டியுங்காண
விண்டலத்தினிற்பண்டுபோலிறைகொளவிடுத்தும். (௧௪)

எல்லிடைப்படும்பொருள்களையிராவெழப்பார்த்து
மல்லிடைப்படும்பொருள்களைப்பகல்வரவமைத்தும்
வல்லழற்புனலுளர்வளிவலிகெடப்பார்த்து
நல்லபோதுகாய்கனியிலாநாள்படக்கண்டும். (௧௫)

பீளைகால்விழிக்கிழவனைப்பிரம்பிளுல்வருடிக்
காளையாடவராக்கியக்கணவருக்கிசைய

---

(௯) முதுமகக்கள் - விருத்தர். (௧௦) பங்கு - முடம். நாலு லோகம் - வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம்.

(௧௧) காஞ்சிரம் - எட்டி. (௧௩) ஆசு - குற்றம். இல்-இன்றி.

(௧௪) பணிப்பகை - கருடன். பணி-பாம்பு. (௧௫) எல்-பகல். அல் - இருள். படக்கண்டும் என்றது - காய்க்கச்செய்தலை.

வீளைவாய்முதுகற்பினார்கருவடைந்திளமை
யாளவேத்திரம்வருடிநீறளித்தருள்செய்தும். (கசு)

அகரமாதிமூன்றாகியவாகருடணமே
புகரிலாவதிரிச்சியமஞ்சனம்பொருவில்
வகரமாதிமூன்றாகியவசியமேவாத
மிகலிலாவயத்தம்பமென்றின்னவைசெய்தும். (கஎ)

வேதநூனெறியார்களெக்கலைகளும்விளங்கப்
பூதிநாவினிற்சிதறியும்பூழியன்காதன்
மாதராரொடும்பயில்புதுமணமலர்க்காவிற்
காதனீண்டகோட்டெங்கினைக்கரும்பனைசெய்தும். (கஅ)

ஏனவான்றருக்குலங்களைப்புட்களையிருகோட்
டானையாதிபல்விலங்கினையொன்றையொன்றாக
ஞானநோக்கினானோக்கிநாடியவிளையோரா
மானினோக்கியராகிலோமெனவெழில்வாய்ந்தும். (கக)

நாகநாடுபொனாட்டுளபொருளுமந்நகரு
ளாகவாக்கியுமின்னணம்விச்சைகளனந்த
மாகநாயகன்மலைமகணாயகனமதுரை
யேகநாயகன்றிருவிளையாடல்செய்திருந்தான். (உ0)

(கசு) வேத்திரம்-பிரம்பு. வருடி-தடவி. வீளை-ஓர்வகையொலி.

(கஎ) அகரமாதி மூன்றென்றது - ஆகருடணம், அதிரிச்சியம், அஞ்சனம் என்னும் மூன்றுமொழிகளுக்கும் அகரமே முதலெழுத்தாதலின். வகரமாதி மூன்றென்றது - வசியம், வாதம், வயத்தம்பம் என்னு மூன்றுமொழிகளுக்கும், வகரம்முதலெழுத்தாதலின், ஆகருடணம் என்பதில் ஆகாரமும், வாதம் என்பதில், வா - என்னு முயிர்மெய்யெழுத்தும முதலெழுத்தாயின்றக. அகரவகரங்களேமுதலெழுத்துககளென்றதென்னையெனின், ஆ-வா-என்பன அகர,வகரங்களின் விகாரங்களேயாதலின். ஆகருடணம் - தூரத்திலுள்ளதை சமீபத்தில் வருவித்தல். அதிரிச்சியம்-கண்களுக்குப்புலப்படுவதைப்புலப்படாமற செய்தல். அஞ்சனம்-மறைந்து கிடக்கும்பொருள்களை விளக்கிக்காட்டுதல். வசியம் - பிறரைத்தன்வயப்படுத்தல். வாதம-இரும்புமுதலியவற்றைப் பொன்னாக்குதல். வயத்தம்பம் - பாலரைப் பாலராகவேயிருக்க வயதைநிறுத்தலும், விருத்தரை, இளைஞரோயாகவும், இளைஞரை விருத்தரோயாகவும், நிலைபெறச் செய்தலும். (கஅ) பூழியன் - அபிடேக பாண்டியன். கோள் - வயிரம். (கக) எழில்வாய்ந்தும் என்றது - வசியம். (உ0) நாகநாடு - பாதலம்.

சித்தயோகிகள்செய்கின்றவாடன்மேற்செலுத்தி
வைத்தகண்களுஞ்சிந்தையும்வாங்கலாதிசைத்துத்
தத்தமாள்வினைத்தொழின்மறந்திருந்தனர்தசைசான்
மூத்தவேதியராதியமூதூநகர்மாக்கள். (உ௧)

இனையசெய்தியையுழையராலிறைமகனறிந்தா
னனையசித்தரையிங்ஙனந்தருகெனவடுத்தார்
தனையகற்றினர்சித்தரைச்சார்ந்தவர்தாமும்
வினையைவென்றவராடலைவியந்துகண்டிருந்தார். (உஉ)

அமைச்சர்தங்களைவிடுத்தனனமைச்சருஞ்சித்தா
தமைச்சரண்பணிந்தரசன்முனவருகெனத்தவத்தோ
ரெமக்குமன்னனாற்பயனெனமறுத்திடமணி
சுமக்குமன்னவன்றம்மவர்தொழுதனர்போனார். (உ௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னன்முனமைச்சர்சித்தர்மறுத்துரைமாற்றங்கூற
முன்னவனருளைப்பெற்றிம்மைமறுமையுமுனிந்தயோக
ரிந்நிலவேந்தர்மட்டோவிந்திரனயன்மாலேனோர்
தனையுமதிப்பரோவென்றிருந்தனன்றருமவேந்தன். (உ௪)

இருபதாவது

எல்லாம்வல்லசித்தர் திருவிளையாடற்படலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் உ௰ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௩௫௯.

உ

இருபத்தோராவது

கல்லானைக்குக்கரும்பருத்திய படலம்.

------- -------------

கலிநிலைத்துறை.

செல்லார்பொழில்சூழ்மதுராபுரிச்சித்தரெல்லாம்
வல்லாரவராடலையாருரைசெய்யவல்லா
ரொல்லாரும்வியப்புறவித்தனிச்சித்தசாமி
கல்லானைதின்னக்கரும்பீந்தகதையுஞ்சொல்வாம். (௧)

(உ௧) ஆள்வினைத்தொழில்-நித்தியகருமங்கள். மூத்தவேதியர்-மூத்தத்தன்மை வாய்ந்த அந்தணர், அதாவது-ஆன்மாவின் தோற்றமற்றுச் சிவத்தோற்றமாய் நின்றவர். (உஉ) வினையை வென்றவர் என்றது - இயல்பாகவே பாசங்களில் நீங்கினவராதலின். அடுத்தார் தனை என்றதில், கட்டுரைச்சுவைப்பொருள்படவந்த, தான் என்னும அசைநிலையிடைச்சொல், தன எனக்குறுகிநின்றது. (உ௩) தம்மவர் என்றது - மந்திரிகளை.

(உ௪) முன்னவன் என்றது - தனதிச்சையால்பிரபஞ்சத்தோற்றத்திற்குத் திருமேனிகொண்டருளிய சிவபெருமானை.

[illegible]னையமச்சமபெருகப்பெரியோரையெண்ணு
[illegible]னயெளியானொனயானிகழ்ந்திங்ஙனீண்டச்
[illegible]வாகெகன்குறையென்னிற்றுருவிநானே
[illegible]னரிலாதார்நமைக்காணத்தகுவதென்று. (௨)

ஆனந்தசிததர்சமைக்காணபலென்றன்புகூர்ந்த
மீனந்தரித்தகொடிவேந்தன்குறிப்புநோக்கி
மோனந்தரித்தசிவயோசருமுந்தித்தம்பொன்
மானர்தனக்குவடமேற்றிசைவந்திருந்தார். (௩)

அருகாதசெல்வத்தவனனறுதைத்திங்கடோற்றம்
வருகாலமாகமதுரேசனைவந்துவந்தித
அருகாத்ரத்தாற்கழிந்துள்வலமாகமீள
வருவானவன்முன்வருகாஞ்சுகிவன்கண்மாக்கள். (௪)

செறிட்டவேங்கையதட்சேக்கையர்செறியைந்தும்
பாறிட்டவேடர்யோகபட்டத்தாகட்டங்கத்தி
வேறிட்டகையரிறுமாந்திருப்பாரைநோககி
மாறிட்டுநீக்கியெழப்போகெனவந்துசொன்னர். (௫)

பின்னுவருதென்னர்பிரான்பெரியோரைநோக்கி
யெந்நாடுநம்மூருமக்கென்வரும்யாதுவேண்டு
நுந்நாமமேதுநுவன்மின்னெனவையவொந்த
நன்றுடுமெந்தநகருள்ளுந்திரிவமப்பா. (௬)

ஆனுலுமிப்போதணிகான்மிரநாட்டிற்காசி
தானுமிருக்குந்தலமாகுநாதனுகி
யானுதபிச்சைப்பெருவாழ்வுடையார்நமரா
நானுளும்விஞ்சைநடாஅய்த்திரிசித்தரோம்யாம். (௭)

ஆனந்தகானத்தொடுத்திங்குளவானசைவத்
தானம்பலவுந்தொழூஉத்தற்பரமாகிவந்தே

---

(௨) ஈணட - வருமபடி. துருவி - தேடி. (௩) பொனமானம - பொன்னுலாகிய இந்திரவிமானம. மானம - முதற்குறை.
(௪) காஞ்சுகிவனகண்மாக்கள் எனறது - மெய்காப்பாளரை. -ஞ்சுகமுடையோன் - காஞ்சுகி-இது நீட்டும் வழிநீட்டல். கஞ்சுகம-சட்டை. (௫) சேககை - ஆசனம். ஐநதுமஎன்றது-ஐம்புலன்களை.
(௭) ஆனநதகானம் - காசித்தலம். தற்பரம் - தத்பரம் என்னும் வடசொற்றிரிபு. தத்-அது, பரம்-பிரயோசனம், அல்லது - ஆசை. மானநதமான என்றதை - மான் அநதம் ஆன எனச்சொல்வகை செய்து, தத்துவம்முபபத்தாறும் கழிநதவிடததேமுத்தியாகையால், பிரகிருதிமாயைக்கு அப்பாற்பட்ட எனப்பொருள்கொளக.

ஞானந்தருமிந்நகரிம்மையிற்சிவன்முத்தி
மானந்தமானபரமுத்திமறுமைநல்கும். (அ)

ாண்டுள்ளவர்க்கெம்விளையாடலைக்காட்டியிச்சை
வேண்டுபலசித்தியுநல்குவம்வேதமாதி
மாண்டங்குமெண்ணெண்கலைஞானமும்வல்லமைவற்
சேண்டங்குமெல்லாப்பொருளும்வலசித்தரோமயாம். (கூ)

உன்றனமக்குப்பெறல்வேண்டுவதொன்றுமில்லை
தென்றவெனவுண்ணகைசெய்தனர்சித்தயோகா
மன்றமிவர்தம்மிறுமாபபுஞ்செருக்கும்வீறு
மெனறலைளவிட்டறிவேனெனவெண்ணித்தேர்வான். (கம)

தேரும்பொழுதோருழவன்றெருசெல்வக்கன்ன
லாருங்கழையென்னவயிர்ப்புறக்கொணடுதாழப்
பாருந்திசையும்புகழ்பங்கயசெங்கைதாங்கி
நீருமபிறையுங்கரந்தார்தமைநேர்ந்துசொல்வான். (கக)

வலலாரில்வல்லேமெனவும்மைமதித்தரீரிக
கலலானைகிந்தககரும்பையருத்திடெல்லாம்
வல்லாருநீரோமதுரைபபெருமானுநீரோ
யல்லாலெவர்நும்மனம்வேட்டதளிப்பனென்றன். (கஉ)

என்றமுகிலைததளையிட்டவன்கூறக்கேட்டுத
தென்றவருதியெனப்புனனகைசெய்துசிததர்
நின்றல்வருவதெமக்கேதுநினக்குநாமே
யுன்றனைசதீரத்தருகின்றதலாமலுண்டோ. (கங)

செல்லாவுலகத்தினுஞ்சென்றெருவிஞ்சைகற்றோா
பல்லாருநன்குமதிக்கப்பயனெய்துவார்க
ளெல்லாமறிந்தவெமக்கொன்றிலுமாசையில்லை
கல்லானைகன்னற்கறிக்கின்றதுகாண்டியென்றா. (கச)

கடைக்கண்சிறிதேகுறிததார்முன்கடாக்கல்யானை
மடைக்கண்டிறந்துமதமூன்றும்வழியவிண்வா

(கூ) எல்லாப்பொருளும் வல்லசித்தரென்றதால், ஆக்கினைசித்த ரெனப்பெயர் கூறினரென்க. (கக) செல்வம் என்றதற்கு, ஈண்டுச் செழுமை என்பதேபொருள்.

(கரு) கடாக்கல்யானை என்றது - சாதியடை, கடாம் - மும்மதம், விண்வாய் - மேகத்தின்வாய்,

டடைக்கும்படிவாய்திறந்தார்த்துப்புழைக்கைநீட்டித்
தொடைக்குன்றனன்கைச்சுவைத்தண்டைப்பறித்ததன்றே. ()

பறித்துக்கடைவாய்வழிசாறளிபாய்ந்துநக்கக்
கறித்துக்குதட்டிப்பருகிக்கரமூசலாட
செறிந்துதந்தருக்கிமிழல்சிறிமிராதுநிற்ப
மறித்துக்கடைகண்குறித்தார்பினுமாயம்வல்லார். (கசு)

மட்டுற்றதாரான்கழுத்திற்கண்டமாலைதன்னை
வெட்டிப்பறித்ததிகல்காஞ்சுகிமாக்கள்சீறிக்
கட்டிநகளிற்றைப்புடைப்பான்கிளர்கோல்கொண்டோச்சச்
சிட்டத்தவர்கண்சிவந்தானையைச்சிறிநோக்க. (கஎ)

கண்டாவளியைக்களிறுண்டதுகண்கள்சேப்புக
கொண்டாணரசன்சிவயோகரிற்கோபமூளத்
தண்டாவரசன்றமருட்டறுகண்ணர்சீறி
வண்டாரிதழிமறைத்தாரையடிக்கவந்தார். (கஅ)

அப்போதிளமூரலரும்பியசித்தசாமி
கைப்போதமைத்துக்கடிந்தோர்தமைநின்மினென்ன
மைப்போதகமன்னவர்வைத்தடிபேர்க்கலாற்று
தெப்போதரியநிலையோவியமபோலநின்றார். (கக)

மத்தக்களிற்றுன்வெகுளிததழன்மாறியன்பு
பொத்தப்புதைந்தமனத்தற்புதம்பொங்கிச்சோரச்
சித்தப்பெருமானடிமாமுடிதீண்டப்பாச
பெத்ததகியேன்பிழையைப்பொறுமென்றுவீழ்ந்தான். (உ0)

அன்புக்கிரங்குங்கருணைக்கடலானவைய
நின்புற்றுவேண்டும்வரங்கேளெனததாழ்ந்துவேந்த
னன்புத்திரப்பேறருள்வாயெனநல்கிசெங்கை
வன்புற்றவேழமிசைவைத்தருணட்டம்வைத்தார். (உக)

(கஎ) கண்டமாலை - கண்டசரம். கண்டத்திலணிந்த முத்தின வரிசையாலாகிய கோவை என்பதுபொருள். சிட்டத்தவர் - சித்த மூர்த்திகள். சிட்டம்-ஒழுக்கம்.

(கக) மைப்போதகம் அன்னவர்-கரியயானையையொத்த வீரர்கள். (உ0) பொத்தல் - போர்த்தல். பாசபெத்தம் என்றது - ஆணவாதி மலபந்தங்களை, (உக) வன்புற்றவேழம் - கல்யானை,

கலிவிருத்தம்.

தழைக்குநீள்கதிர்த்தண்முத்தமாலையைப்
புழைக்கைநீட்டிக்கொடுத்ததுபோதக
மழைகைநீட்டினன்வாங்கினனிதியிற்
பிழைகலாதபெருந்தகைவேந்தனே. (உஉ)

முத்தமாலிகைவாங்குமுன்முன்னின்ற
சித்தசாமிதிருவுருக்கணடிலன்
மத்தயானைவடிவமுமேனைய
வொத்ததாகவுரவோன்வெருவினான். (உ௩)

இந்தவாடலெமக்குயிராயவிவ்
வந்தமில்லியருள்விளையாட்டென்று
முந்தைவேதமுதல்வனைமீளவும்
வந்துவந்தனைசெய்தனன்மன்னனே. (உ௪)

முழுதுணர்ந்தமுதல்வநின்றனடலை
யிழுதையேனறியாதளந்தேனென்று
வழுதிறைஞ்சியபராதமீந்துகை
தொழுதுநின்றுதுதிக்கதொடங்கினான். (உ௫)

கொச்சகக்கலிப்பா.

வேதியாய்வேதவிளைபொருளாய்வேதத்தி
னீதியாய்நீதிநெறிகடந்தநீளொளியா
யாதியாயீறுயநவொயவைகழிந்த
சோதியாய்நின்றுயெனசோதனைததோர்ன்னியல்பே. (உ௬)

நின்றன்மொழிந்தமறைநின்னடிகள்வந்திததும
பன்றளருச்சித்தும்பாதாதலைசுமந்து
முன்றமம்வாசித்துமுன்னையறியேனெனறு
சொன்றலடியனேனசோதனைததோநின்னியல்பே. (உ௭)

பெரியதினும்பெரியதுமாய்ச்சிறியதினுஞ்சிறியதுமா
யரியதினுமரியதுமாயெளியதினுமெளியதுமாயக

(உ௫) இழுதை - அறிவில்லாதவன். (உ௭) பாதம்தலைசுமந்து என்றது - பாதுகையாகித்தாங்குதலை. உன்றமம்வாசித்துமென்றது - வேதமுழுதும் சிவன்திருநாமங்களே கூறப்படுதலை.

(உ௮) பெரிது - மகதது. சிறிது-அணு. கரியது - அதுபகுதிப் பொருளது. கரி-சாட்சி. காண்பான் என்றது- ஆன்மாவை. காட்சி- விடயப்பொருள். துரியம் - மேலானபொருள்.

கரியதுமாய்க்காண்பானுங்காட்சியுமாயவைகடந்த
துரியமுமாய்நின்றாயென்சோதனைத்தோநின்னியல்பே. (உ௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுபல முறைபழிச்சி மனையெய்தி விக்ரமனை யீன்றுபன்னா ட், டொன்றுமுறை கோலோச்சி விக்கிரமன் சுவன்மிசைப்பார் சும த்திப்பாசம, வென்றுகளைந் தருட்சித்த சாமிதிரு வருணோககால் வி ளைபேரின்ப, மன்றமது வீழ்வண்டிற் கலந்திருந்தா னபிடேகமாறன் மன்னோ. (உ௯)

இருபத்தொன்றாவது

கல்லானைக்குக் கரும்பருத்தியபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம்-௨0-க்கு திருவிருத்தம்-௧௩௮௫.

உ

இருபத்திரண்டாவது

யானையெய்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

கட்டவிழ்கடுக்கையர்கலானைகழைதின்ன
விட்டதிதுபஞ்சவனிடத்தமணரேவி
விட்டமதயானைவிழமேவலர்புரத்தைச்
சுட்டகணைவிட்டுயிர்தொலைத்தமுறைசொல்வாம். (௧)

விக்கிரமபாண்டியன்வெலற்கரியசெங்கோ
றிக்குநிலனுந்திறைகொளசெல்வநிறைவெய்த
வக்கிரமவெங்கலியரும்பகையொதுங்கச்
சக்கரமுருட்டியிடர்சாய்த்துமுறைசெயவான். (உ)

புத்தரமணுதியபுறக்களையகழ்ந்து
நித்தமறையாகமநெறிப்பயிர்வளர்த்து

(உ௯) விக்கிரமன்-பராககிரமத்தையுடையவன். சுவல்-தோண மேல் (௧) பஞ்சவன்-விக்கிரமபாண்டியன். (௩) புறக்களைஎன்றது-முக்கூற்றுப் புறச்சமயககளைகளை. மறையாகமப் பயிர்வளர்த்தென் றது-வைதிகசைவங்களை விருத்திசெய்தமையை. விதியாவது-அருளை நோக்காது அறத்தினையீட்டல். பத்தியாவது - அறத்தின் முதிர்ச்சி யால், அருள்வழி நிற்றல்.

மெய்த்தவிதிபத்தியினவிளோ்தபயன்யாருந்
துய்ததிடமநுதநொழினடததிவருதுயோன்.

மருவிதழியானுறைபமவாணிழிவிமானத்
தருகுவடபக்கமுறவாலயமெழூப்பி
யுருவருவிரண்டினையுமொருவிவருசித்தர்
திருவுருவுகண்டுபணிசெய்தொழுகுநாளில். (ச)

செய்யகதிரோன்வழியசெம்பியனொருத்தன
கையனவன்வென்றிபயில்காஞ்சிநகருள்ளான
பொய்யமணர்கட்டுரைபுறத்துறையினினுன
மையின்மதிமாறனெடுமொறுபடநின்றுன். (ரு)

முடங்கன்மதிசெஞ்சடைமுடித்துவிடையேறும்
விடங்கரதுசேவடிவிழுங்கியமனத்து
மடங்கனிகர்தென்னனெதிரவந்துபொரலாற்று
தடங்கலனோர்வஞ்சனையிலைடமதித்தான். (சா)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சனங்கவுஞ்சங்கோவதநந்திரிகூடங்காஞ்சி
குஞ்சரசையமேமகூடமேவிநதமென்னு
மஞ்சிவர்வரைகளெட்டும்மைகுறுமமணாதம்மி
லெஞ்சலில்குரவர்க்கோலைவேறுவேறெழுதிவிட்டான். (எ)

வடிவுபோலுள்ளமெல்லாமாசிருள்புதையநின்ற
வடிகண்மாராவாரெண்ணாயிரவருமார்த்தார்வேயநத
முடிகெழுவேநதன்விட்டமுடங்கலைநிமிரதது வாசித்
திடிகெழுகாரபோற்குன்றினிழிந்துவேறிடத்திற்செல்வார். (அ)

யாவருமொருங்குகூடியிருள்வழிகொள்வதேய்ப்பக்
காவல்வல்லரணஞ்சூழ்நதகாஞ்சிமாநகரத்தெய்திப்
பூவலர்தாரான்கோயிற்புறங்கடைபுகுந்துவேந்த
னேவலர்விடுப்பவுள்போயிறைமகனிருக்கைபுககார். (கூ)

(ச) உரு அரு இரண்டினையும் ஒருவிவருசிததர் என்றது - பஞ்சபூத பரிணுமமாகிய தூலவுருவும், மூலப்பகுதியின் காரியமாகிய சூக்கும வுருவும்மாயாகாரியமாதலால் அவற்றைக்கடநது அருளுருவாய் வந்தமையை. (எ) கவுஞ்சம், இதுகிரவுஞ்சமென்பதன்றிரிபு. குஞ்சரசையம் என்றது - யானைகள்வசிக்கும சையைகிரியை. சையம்-சகிக்கத்தக்கது என்னும் பொருளது. (அ) அடிகள்-இதுசமணருள் ஆசிரியராய் நின்றவர்க்குச்சிறப்புப்பெயர். வேறிடம் என்றது-காஞ்சி நகரை, தமதிருக்கைக்கு வேறுன இடம் என்பதுபொருள்.

மன்னவன்முடிமேற்பீலிவைத்தனராக்கங்கூற
வன்னவனவரைநோக்கிவசியமுன்றும்வல்லீர்
தென்னையாபிசாரஞ்செய்துயிர்செகுத்தாலுங்கட்
கென்னதுநாடுபாதிதருவல்போயியற்றுமென்றான். (௧௦)

தவம்புரிந்தவமேசெய்வார்தாமதற்குடன்பட்டேகி
நிவந்ததெண்டிரைநீர்ப்பாலிநெடுங்கரைக்காதமூன்றிற்
கவர்ந்தகன்சாலைகோலியோசனையகலங்கல்லி
யவம்படுவேள்விக்குண்டங்கோணமெட்டாகக்கண்டார். (௧௧)

விடம்பொதிகாட்டம்பெய்துநிம்பநெயவிராயநஞ்சி
னுடம்புடையுயிரின்கோழுங்கறிப்பொடியூறுமெண்ணெ
யிடம்படவாயங்காந்தவெரிக்குழிபுதைப்பப்பெய்து
கொடும்பழிவேள்விசெய்தார்கொல்லாதவிரதம்பூண்டார். (௧௨)

மாவளபொதும்பர்நந்தாவனமுளசோலையுள்ள
காவளகருகிச்சாயக்கயலுளவோடையுள்ள
கோடளவாவியுள்ளகுளமுளவறப்பத்தாவிச்
சேடளமுகிலுந்தீயச்சிகையெழுகுண்டத்தீவாய். (௧௩)

கூற்றெழுதோற்றம்போலவஞ்சனக்குன்றம்போலக்
காற்றெழுசெவியுநால்வாய்களவியமருப்புமாறு
மூற்றெழுமதமுமூசலாடியவொற்றைக்கையு
மேற்றெழுவிடம்போற்சீறியெழுந்ததோர்தறுகண்யானை. (௧௪)

அந்தமாவேள்வித்தீயுமவியுமும்மதமுஞ்சோர
வந்தமாகளிற்றைநீபோய்வழுதியைமதுரையோடுஞ்
சிந்தவேதொலைத்தியென்றுத்தென்றிசைசெல்லவேவி
முந்தவேவிடுத்தமாசூழ்குடலமணப்பேய்கள். (௧௫)

---

(௧௦) பீலி - மயிற்றோகை. வசியமுன்றும் என்றது - வசியம், உபஸ்தம்பம், வாதம், அதிரி சியம், அஞ்சனம், ஆகருஷணம் என்பவற்றை. ஆபிசாரம் - சத்துருமாரணயாகம.

(௧௨) விடம்பொதிகாட்டம் - விஷத்தனமையையுடைய எட்டிவிறகு. நிம்பநெய - வேபபெண்ணெய. நஞ்சினுடம்புடை யுயிரின கோழ் ஊன் என்றது-விஷம்பொருந்திய சரீரத்தையுடையசர்ப்பத்தினது கொழுவியதசையை. கறிப்பொடி - மிளகுதூள.

(௧௩) மாவளபொதும்பர்முதல் காவளவென்பதுகாறும உள்ள உயிர்கள், ஓரறிவுயிர்முதல் ஐயறிவுயிர்காறு முள்ளனவும, ஓடையுள வென்பதுமுதல் குளமுளவென்பதுவரையில், மலரும் ஏனையுயிர்களும் ஆதலால்கருகி, வறப்ப எனப்பொதுவினை தநதுகூறினர்.

கலிவிருத்தம்.

அருளற்றிருளுடலிற்புதையமணக்கயவர்களுட்
டெருளற்றருமறையிறபடர்செயலற்றிகபரமெய்ப்
பொருளற்றவனனிகத்தொடுபுறமொய்த்திடமதமா
வெருளற்றிடிகுரலிற்படிவெடிபட்டிடவருமால். (கசு)

அடியின்னளவகல்பாதலமுடியின்னளவண்ட
மிடியின்னளவெழுகாரசெவியெறிகாலளவகில
மடியுமளவுளர்கான்மதமழையின்னளவுலக
முடிவின்னெழுகடல்கண்ணழலளவாமுதுவடவை. (கஎ)

கூற்றஞ்சிடவருமிக்கரிகுரலஞ்செவிமுழைவா
யேற்றஞ்செயமடங்குஞ்செவியெறிகால்வழிவிழித்தி
யூற்றஞ்செயமடைவாயுடைந்தொழுகுங்கடமதநீர்
நாற்றஞ்செயத்திசைவேழமுநடுக்கஞ்செய்துகலியும். (கஅ)

இடிக்கும்புயல்வயிற்றைக்கிழித்திடியேற்றனையுதிக்கும்
வெடிக்கும்பிளிறொலியாற்றிசைவிழுங்கிச்செவிடாக்குந
துடிக்கும்புழைக்கையோசசிவிண்டொடுகுன்றினைச்சுற்றிப்
பிடிக்குங்கடல்கலக்குநதனிப்பெருமத்தெனத்திரிக்கும். (ககூ)

உருமுகுரலொலியிற்றுளரொலிவிட்டெறிசெவியிற்
றிருமுட்பிறைநயெயிற்றழலெறிகட்டிருளுடலிற்
றருமுக்கடவருவித்துரலடியிற்றெனநிலமேல்
வருமுக்கிரவடவைக்கனல்வரினொப்பதமதமா. (உ௦)

தெழிபட்டதிக்கயத்தின்செவிநியப்பகையோடும்
வழிபட்டொருகடுங்கூற்றெனவருகுஞ்சரவரவை
விழிபட்டவர்மொழியாலுணர்விளைபட்டலாவேம்பன்
சுழிபட்டலைபுனல்போன்மனஞ்சுழன்றானினைந்தழன்றான். (உக)

(கஎ) பாதலம் - பாதாளம். அண்டம்-வானுலகம். இடி- முழக்கம். உளர்கால்-சஞ்சரிக்கும் ஊழிக்காற்று. உலகமுடிவின்னெழுகடல்- மகாப்பிரளயகால சமுத்திரம். முதுவடவை - ஊழித்தீ.

(கஅ) முழைவாய் - குகையினிடம். ஊற்றம் - மிகுதி.

(ககூ) பிளிறல்-முழங்கல். புழை-துவாரம். திரிக்கும்-சுழற்றும்.

(உ௦) உறுமு-இடி. ஒலி-காற்று. முககடவருவி-மூன்றுமதநீராகிய ஆறு. ஒலியிற்று, செவியிற்று என்பன, இடையில் இன்சாரியைபெற்று வந்தொன்றனபாற்படர்க்கைக் குறிப்புவினைமுற்றுகள். (உக) தெழி-முழக்கம். பகைஎன்றது - பகைவர்களாகியசமணர்களை. விழிபட்டவர் - கண்டோர். பொறையாற்றிய - சுமக்கப்பட்ட.

மைப்போதகம்பொறையாற்றியமணிக்கோயின்முன்குறுகாக்
கைப்போதகமுரித்தான்கழற்காற்போதகமுறத்தாழ்ந
திப்போதகந்தனையுநதொலைத்தெனைக்காத்தியென்றிரந்தா
னப்போதகல்வானின்றொருதிருவாககெழுந்தன்றே. (உஉ)

விட்டார்வலிகெடநாமொருவிற்சேவகனாகி
யொட்டார்விடவருவெங்கரியுயிர்வெளவுதுமுதனின்
மட்டாரபொழிற்கடிமாநகரயற்கீட்டிசைமருங்கோ
ரட்டாலமண்டபஞ்செயவெனவதுகேட்டெழுந்தரசன். (உ௩)

அகங்கவ்வியகளிப்பெய்திவந்தட்டாலமண்டபம்பொன்
னகங்கவ்வியதெனதந்தொருநாளுள்ளினிலெடுத்தே
சகங்கவ்வியபுகழ்மன்செயததறகட்கணைமதமா
முகங்கவ்வியவிற்சேவகன்வருவானதுமொழிவாம். (உ௪)

அறுசீரடி பாசிரியவிருத்தம்.

நீனிறநீத்தநீந்துநிழன்மதியிரண்டனைடன்ன
வானிறவலயச்சங்கவாாகுழைநுழைவித்தம்பூம்
பானிறவெகினங்காணப்படாசடைமறைத்துத்தோற்றுங்
கானிறைகுஞ்சிச்சூட்டிற்களிமயிற்கலாபஞ்சூடி. (உ௫)

கருங்கடன்முளைத்தசெக்கர்க்கதிரொனக்குருதிக்கச்சை
மருங்குறவீக்கிச்சோரிவாயுடைவாளுங்கட்டி
யிரங்குநான்மறைகளேங்கவிருநிலந்தீண்டுதாளிற்
பொருங்கழல்வளைத்துவாளிப்புட்டிலும்புறத்துவீக்கி. (உ௬)

வீங்கியதடந்தோளிட்டவார்சிலைவில்லினேடும்
பாங்குறையிமயப்பாவைபாதியேயன்றிமுற்றும்
வாங்கியவண்ணம்போன்றுமல்லதுமாலுமோர்பா
லோங்கியவண்ணம்போன்றுமொளிநிறம்பசந்துதோன்றி. (உ௭)

(உஉ) மைப்போதகம் - கரியதிக்கு யானைகள். மணிக்கோயில் என்றது - இந்திரவிமானத்தை. கைப்போதகம் - துதிக்கையையுடை யானை. கால்போது - திருவடித்தாமரை. போதகம் - யானை.

(உ௩) ஒட்டார் - பகைவர். வெளவல் - கொள்ளை கொளளல். கவ்விய-பொருந்திய. (உ௪) பொன்னகம்-மகம்மேரு. (உ௫) நீத்தம்- வெள்ளம். எண்டுகடலின்மேல் நின்றது. வலயம்-வட்டவடிவம். பூ- தாமரைமலர். பானிறவெகினம் என்றது - வெண்மையாகிய அன்ன பட்சியாய்த் தேடியபிரமனை. சூடு - உச்சிக்கொண்டை. நீலம்நிறம்- நீனிறமெனக் கடைகுறைந்து நின்றது. (உ௬) குருதிக்கச்சை. உதிரநிறம்வாய்ந்தகச்சை. வாளிப்புட்டில் - அம்பறாத்தூணி.

காமனுங்காமுற் றஞ்சுஙகாளையாம்பருவந்தோன் றத்
தாமுலகளாந்தவென்றித்தனிவிறசேவகனுய்த்தோன்றி
மாமறைமகுடமன்னமண்டபத்தேறித்தென்னர்
கோமகனிடுக்கண்டீாப்பான்குஞ்சரவரவுநோக்கா. (உ௮)

அஞ்சுகூவிளிச்சேய்த்தென்னவதுவரவறனிலாதான்
வெஞ்சினககோலினைன்றுண்மிதித்துமெய்குழையவாங்கிச்
செஞ்சிலைநெடுநாண்பூட்டித்திருவிரலெறிந்துத்தாக்கிக்
குஞ்சரமெட்டுமெஞ்சக்கோளரிமுழககங்காட்டி. (உ௯)

இங்கிதநெடுங்கோதண்டமிடங்கையிலெடுத்து நார
சிஙகவெங்கணைதொட்டாகர்திருகமுன்னிடத்தாளசெல்ல
வங்குலியிரண்டாலையன்செவியுறவலித்துவிட்டான
மங்குலின்முழங்கும்வேழமத்தகங்கிழிந்ததன்றே. (௩௰)

கொண்டலினலறிச்சிறிவீழ்ந்தது கொடியவேழம்
பிண்டதுபாருஞசேடன்சென்னியும்பிளந்ததண்டம்
விண்டதுபோலுமெனனத்துண்ணெனவெருவிப்போன
பணடையதருக்குமவீறும்படைத்தனதிசைமாலயானை. (௩௧)

புதைபடக்கரித்தோல்போாததபுண்ணியமூர்த்திதாளா
லுதைபடக்கிடந்தகூற்றமொத்ததுமத்தயானை
சுதைபடுமதிககோவேந்தன்றொழுகுலசசிறுவனெுத்தான்
பதைபடுமமணர்காலபடரொனப்படரிறபட்டார. (௩௨)

இருள்கிடந்தனையதானையிட்டசிந்துரங்கார்மாலை
யிருண்முகத்தொதுங்கிச்செலலுமிரவிசெங்கிரணம்போன்ற
திருண்முழுதுண்ணக்காலையெழுகதிரவட்டமன்ன
திருளினைமறைததகண்டனெய்தவாய்ப்பெய்யுஞசெந்நீர். (௩௩)

(உ௮) உலகளந்த என்றது - உலகமுற்றுந் தங்கீழ்ப்படுத்தி னமையை. (உ௯) கூவிளிச்சேய்த்து- கூப்பிடுதூரத்தது. வெஞ்சி னக்கோல் - கொடுங்கோல். தாக்கி என்றது - குணதொனிசெய் தமையை. கோள் - வலிமை.

(௩௰) முன்னிடத்தாள்செல்ல எனறது - விற்றொடுத் தம்பினை யெய்வார்க்குரிய பைசாசம், மண்டலம், ஆலீடம், பிரத்தியாலீடம் என்னும் நால்வகை நிலைகளுள், ஆலீடநிலையை. அதாவது-வலக்கால் மண்டலித்து இடக்கால் முந்துறநிற்றல்.

(௩௨) சுதை-அமுதம். தொழுகுலச்சிறுவன் - மார்க்கண்டன். படர் - துன்பம் , ஓரிடத்து நில்லாது படர்ந்து செல்வது.

பொய்யருமனத்தார்தேற்றும்புன்னெறியொழுக்கம்பூண்ட
வெய்யகோன்கொடுங்கோறன்னைவெண்மருப்பாகத்தாங்கி
மையன்மாவடிவங்கொண்டுவந்தவெங்கலியைத்தென்னன்
செய்யகோலையஞ்சிங்கவாளியாய்ச்சிதைத்ததன்றே. (௩௪)

உருமுவீழ்ப்புண்டகுன்றினும்பன்மாவம்புதொட்ட
பெருமுழைவாயும்வாயும்பெருகினவருவிச்சோரி
கருமுகின்மானச்சேனங்கழுதுகள்பூதமொய்த்த
திருமணித்தடந்தோள்வீங்கத்தென்னவனுவகைபூத்தான். (௩௫)

ஆனையின்புண்ணீருணவடுத்தகாருடற்பேயென்னச்
சேனைபின்செல்லப்போந்ததிணியிருளமணர்தம்மை
மீனவன்கண்டுசிறவேந்தவன்குறிப்பினிற்கு
மானவெஞ்சினவேன்மன்னர்வல்லைபோய்முடுக்கலுற்றார். (௩௬)

எடுத்தனர்கையிற்றண்டமெறிந்தனர்மறிநதுசூழ்போய்த்
தடுத்தனர்கரகந்தூளாத்தகர்த்தனர்பீலியோடுந்
தொடுத்தனருடுத்தபாயைத்துணிபடக்கிழித்துக்கால்வாய்
விடுத்தனர்மானம்போக்கிவிட்டனர்சில்லோரதம்மை. (௩௭)

எறியுண்டுசெய்தமாயமிழப்புண்டுசேனையோடு
முறியுண்டுநடுக்கம்பாவமூழ்குண்டுமாழ்கிச்சாம்பிப்
பறியுண்டதலையாயாரும்பழிப்புண்டுபாயுந்தாமு
முறியுண்டகரகத்தோடுமொதுங்குண்டுபதுங்கிப்போனார். (௩௮)

மாதங்கந்தடிந்தட்டாலைமண்டபத்திருந்தவீரன்
பாதங்கள்கையாற்பற்றிப்பாண்டியனிரந்துவேண்டிப்
போதங்கள்கடந்தாயென்றுமபொலியவிங்கிருத்தியென்ன
வேதங்கட்கருந்தருசொன்னவேதியனதற்குநேர்ந்தான். (௩௯)

பின்னுஞ்சில்வரங்கணல்கப்பெற்றுநான்மாடக்கூடன்
மன்னுஞ்சின்மயனைவந்துவந்தித்துவருநாட்காம
னென்னுஞ்சின்மலர்பூந்தண்டாரிராசசேகரனைப்பெற்று
மின்னுஞ்சில்லியந்தேர்வேந்தன்மேதினிபுரக்குமன்றே. (௪O)

(௩௪) வெய்யகோன் - சோழன். மையல்மா - மதமயக்கத்தை யுடையயானை. (௩௫) முழை - மலைக்குகை.

(௩௭) கரகம் - கமண்டலம். துணி - துண்டம்.

(௪O) சின்மயன் - ஞானமே திருமேனியாகவுடைய சோமசுந் தரக்கடவுள். சில்லி - தேருருள்.

வம்புளாய்மலர்ந்தவாரான்வரவிடுமத்தக்குன்றிற்
சிம்புளாய்வடிவங்கொண்டசேவகனேவல்செய்த
வம்புளாய்த்தூணம்விள்ளவன்றவுதரித்தவாபோற்
செம்புளாய்க்கொடியாரசிங்கமாயிருந்தான்றே. (சக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகெலா மழித்துமீள வுண்டாக்கு முருத்திரன் வீரசத்தியினி
ற், சிலதரித்திறவா வவுணன்மார்பிடந்த சிங்கநாயகனையங் கெய்தி,
யலகின்மா தவஞ்செய் துரோமசன்றன்பே ரறியவோர் தீர்த்தமுண
டாக்கி, யிலகுபே றடைந்தான் பிரகலாதனுநோற் றீறிலாப்பெருவர
மடைந்தான். (சஉ)

இருபத்திரண்டாவது
யானையெய்தபடலம் முற்றிற்று.
ஆக படலம் - உக-க்கு திருவிருத்தம்-கசஉஎ.

உ

இருபத்துமூன்றாவது

விருத்தகுமாரபாலரான படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

தழையுலாங்கையரோவியதந்திமேல்விடைமே
லழகர்சேவகஞ்செய்தவாறறைந்தனமவரே
கிழவனுகிப்பின்காளையாய்க்கிஞ்சுகச்செவ்வாய்க்
குழவியாய்விளையாடியகொள்கையைப்பகர்வாம். (க)

தென்னன்விக்கிரமன்புயத்திருநிலச்செல்வி
மன்னிவாழுநாண்மதுரையின்மறையவனொருவ
னன்னவன்விரூபாக்கனுமவன்குடிவாழ்க்கை
மினனனுள்வடமீனனுள்பெயர்சுபவிரதை. (உ)

அனையர்தங்களுக்கரும்பெறன்மகவின்றியனந்தம்
புனிதநல்லறனுசெயதொழிலொழுக்கமுமபூண்டு

(சக) வம்பு - மணம். மத்தக்குன்று - மதமயக்கத்தையுடைய மலைபோன்றயானை. சிம்புள் - சரபம். விள்ள-பிளக்க. செமபுள் ஆய-பருந்துகள்பின்தொடாந்துஆராயும். அல்லது செம்புளாய்க்கொடிய-கருடக்கொடியையுடைய. (சஉ) வீரசத்தி-அருட்சத்தி.

(க) தழை - மயிற்றோகை. தந்தி - யானை.

(உ) விரூபாக்கன் - மேல்நோக்கிய திருக்கண்ணை யுடையவனென்னுங் காரணம்பற்றிச் சிவபெருமானுக் கமைந்ததோர் பெயர், ஈண்டு அந்தணனுக்கு இடுகுறியாய் அமைந்துநின்றது.

(ந) புனிதநல்லறம் என்றது - சிவபுண்ணியங்களை.

நனையவார்குழலன்னையரெழுவர்பானண்ணி
யினியமாதவஞ்செய்தொருபெண்மகவீன்றார். (௩)

பெருங்கௌரியென்றழைத்தனாபிராயமோரைந்திற்
சாருங்கௌரியும்பிறவிநோய்தணிப்பதற்குறுதி
தேருஞ்சிந்தையாடந்தையைவணங்கியிச்சென்ன
மீருந்தெய்வதமந்திரமியாதெனவினவ. (௪)

அந்தணாளனுமதிசயித்தருமபெறன்மகட்குச்
சிந்தையார்வமோடிறைவிதன்மனுவினைச்செப்பத்
தந்தைபாலதுதெளிந்துநாத்தழும்புறப்பயின்றாண்
முந்தைநாளருந்தவக்குறைமுடித்திடவந்தாள். (௫)

தாதைதன்றவக்கொழுந்தினுக்கிசையமாசைவ
மாதவத்தனாதியாச்சிரமத்தில்வழங்கும்
வேதவித்துமாய்மரபினான்மேம்படுவானெப்
போதுபோதுமென்றுளத்தொடுபுகன்றுகொண்டிருந்தான். (௬)

பருவநாலிரண்டாகமேற்கடிமணப்பருவம்
வருவதாகவங்கொருபகல்வைணவப்படிவப்
பிரமசாரியாய்க்கடைதொறும்பிச்சைபுக்குண்பா
னொருவன்வந்தனன்பலிக்கவணயற்புலத்துள்ளான். (௭)

பிச்சைவேண்டினனவற்குத்தன்பெண்ணினைக்கொடுப்பா
னிச்சைகூர்ந்தருந்தவத்தினால்வருந்தியீன்றெடுத்த
விச்சைவேதியன்மனையொடுசுற்றமும்விளவா
தச்சமின்றிநீரொடுத்தவனங்கையிற்பெய்தான். (௮)

கலிக்குநூபுரச்சீறடிக்கன்னிதன்விதியும்
பலிக்குவந்தவனல்வினைப்பகுதியுந்துரப்ப
வொலிகுமந்திரச்சிரகநீரொழுக்கினான்முந்திச்
சலிக்குமனையுந்தமர்களுங்கேட்டுளந்தளர்வார். (௯)

---

(௩) அன்னையர் எழுவராவார் - அபிராமி, மகேஸ்வரி, கௌமாரி, நாராயணி, வராகி, இந்திராணி, காளி.

(௪) உறுதி- இது தொழிலாகுபெயராய்ப் பயன்மேல்நிற்றலால் திருவருட்பயன் என்பதுபொருள். (௫) தெளிந்து - சிந்தித்து.

(௬) மாசைவன்-வைதிகபிராமணருட் சிவதீட்சைபெற்றவன். ஆதியாச்சிரமம் -பிரமசரியம். மரபுஎன்றது-கோத்திரசூத்திரங்களை.

(௭) பருவம்-வயது. (௯) சீறடி-சிற்றடி. துரப்ப-செலுத்த.

குலனுமோர்கிலன்கோத்திரமோர்கிலன்குடிமை
நலனுமோர்கிலனொழுக்கமுங்கலவியுநண்ணுந்
தலனுமோர்கிலன்கன்னியைத்தத்தஞ்செய்தானெனப்
புலனுமோர்ந்தவனவிதிவழிமதியெனப்புலநதார். (௧௦)

மற்றவன்குடிகோத்திரஞ்சூத்திரமற்று
முற்றறிந்துநம்மரபினுக்கொக்குமான்மாயோன்
சொற்றதந்திரவயினவதொடக்குண்டெதிரிடங்
குற்றமொன்றினிமறுப்பதென்கொடுப்பதென்றிசைத்தார். (௧௧)

தாயுமொக்கலுமொத்தபின்றாதையும்வேதத்
தாயுமெண்மணத்தாதியாமறநிலையாற்றாற்
றேயுநுண்ணிடைக்கன்னியைச்செம்பொனாற்புதைத்துக்
காயுமாரழன்முன்னரக்காளைக்குக்கொடுத்தான். (௧௨)

தெய்வமங்கலவரிசைகள்செய்துதான்பயந்த
மௌவலங்குழற்கன்னியைமணமகனோடுங்
கௌவையம்புனல்வேலிசூழ்கடிநகர்விடுத்தான்
சைவமங்கலவேதியத்தாபதனிப்பால். (௧௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இல்லார்க்குக்கிழியீடு நேர்பட்டாலெனப்பல்லா ரில்லந்தோறுஞ், செல்லாநின் றிரந்துண்டு திரிநதமகன் மணமகனுய்ச் செல்வநல்க, வல்லாளை மணந்துவரு வான்போற்றம் மனைபுகுத வன்கட்சிலப், பொல்லாராய்வைணவத்துப் புக்கொழுகுதாய்தாதை பொறாகளாகி.

---

(௧௦) புலன் என்றது அதனாலுணரும் நூல்களின்மேனின்றது.

(௧௧) மாயோன் சொற்றதந்திரம் - திருமால்கூறிய பாஞ்சராத்திராகமம். ஐந்துராத்திரியிற் செய்யப்பட்டதாதலினப்பெயர்வந்தது. சூத்திரமாவது - போதாயனம், ஆபஸ்தம்பம், ஆஸ்வலாயனம், திராகியாயனம், சத்தியாஷாடம் முதலியன.

(௧௨) எண்மணத்து ஆதியென்றது - பிரமவிவாகத்தை. அதாவது பிரமசாரிக்குக் கன்னியைத் தீமுன்னர்க்கொடுப்பது. எண்மணமாவன - பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தருவம், ஆசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்பன. (௧௩) மௌவல்-வனமல்லிகை. கௌவை-ஒலி. புனலவேலி - வயல். கடி - காவல்.

(௧௪) கிழியீடு - பொன்முடிப்பு. செல்வம்நல்கவல்லாள் - இலக்குமி. வன்கண் - கொடுமை.

வந்தமணவாட்டிசிவ சிந்தனையுஞ் சைவதவ வடிவுநோக்கி, வெ
ந்தவுடல் போன்மனமும் வெந்தவளை வேறுதுக்கி வேண்டாராகி,
நிந்தனைசெய் தொழுகுவா ரவளையொரு நாணீத்து நீங்கிவேற்றூரத்
தந்தமரப் கலந்தாண்பான் றனியேவைத் தகம்பூட்டித் தாங்கள்
போனார். (௧௫)

உண்மாசு கழுவுவது நீறென்றே யுபசிட்ட முறைப்பக்கேட்டு,
மண்மாசு படப்பூசும் வடிவுடையா ரகல் தற்பின் மனையிலவைகும,
பெண்மாசு கழியவொரு சிவனடியார் தமைக்காணப் பெருமலின்றெ
ன், கண்மாசு படுவதெனக் கனிந்தொழுகு தலையன்பாற் கவலைகூா
வாள். (௧௬)

சிவனடியாரக் கன்பிலாச் சிந்தையே யிரும்பேவல் செய்துநாளு,
மவனடியார் திறத்தொழுகா வாக்கையே மரஞ்செவிகண் ணுதியைந
தும், பவனடியா ரிடைச்செலுததாப் படிவமே பாவைமறை பரவுஞ்
சைவ, தவநெறியல் லாநெறியே பவநெறியென் றளியளாய்த் தளா
வாள்பின்னும். (௧௭)

எனைத்துயிர்க்கு முறுதியிக பரமென்ப வவைகொடுப்பா னெல்
லாந்தானு, யனைத்துயிர்க்கு முயிராகு மரனென்ப வவனறிவார்க ளங்
கம்வாக்கு, மனத்துறுமெய்ப் பத்திவழி வருமென்ப வப்பத்தி வழிநிற்
பார்க்கு, வினைத்துயர்தீர்த் திடவெடுத்த வடிவென்ப தவனடியா
வேடமன்றே. (௧௮)

என்னவிருந் தலமருவா ளிருக்குமிடத் தவளுள்ளத் தெண்ணி
யாங்கே, தென்னவனு யிருந்தரசு செய்தபிரா னவட்கருளுஞ் செவ்
விநோக்கிக், கன்னமுரங் கரஞ்சிரந்தோள் கண்டமுங் கணடிகைபூ
ண்டு கையிற்றப்போற், பன்னெடுநாட் பழகியதோர் தனிப்பெரியபு
த்தகமும் பகஞ்சோத்தி. (௧௯)

(௧௫) வெந்தவுடல் என்றது - வைணவக் கோட்பாட்டினபடி
சுடப்பட்ட வுடலினையுடையராதலின். தமர் - சுற்றம்.

(௧௬) உண்மாசு என்றது - மும்மலங்களை. நீறு - அணிந்தோர்
வினைகளை நீற்றுவது. தலையன்பு - சிவநேசம்.

(௧௭) மறைபரவும் சைவதவநெறி என்றது-வேதங்களைப்போல்
முத்திநிலையை சோபானமாாக்கங்களாக மலைவுபடக்கூறாது முற்
படக்கூறி அந்நெறியில நிற்பாாக்கு முத்திதருஞ்சமயம் சைவசமய
மேயாதலின். (௧௮) எனைததுயிர் என்றது - விஞ்ஞானகலர், பிரள
யாகலர், சகலர் என்னு மூவகையான்மாககளை. பயன் - உறுதி. இகம்,
இப்பிறப்பு, பரம், மறுபிறப்பு. மெய்ப்பத்தி-சிவபத்தி.

(௧௯) அலமரல் - வருந்தல்.

கரிந்தநீள்கயன் முள்ளினைப் படுமுதுதிரை கவுளுங்களைக்குநே ஞ்சகுஞ், சரிந்தகோவண வுடையுதிர்தலைப பனிப்புழுத தரியந்தாங்கு தோளும், புரிந்தநூலை கிடந்தலையும புண்ணிய நீறணிமார்பும் பொலி யநீழல், விரிந்ததோர் தனிக்குடைக் தண்டூன்றிக் கவிழ்ந்தசைபுடை ப்பத்தாங்கி (உ0)

ஒருத்தராடண்டி பலபகற்கழிந்த பசியினர்போலுயக்கேடை. வி ருத்தவேதியராய் வந்தகம்புத்தக கண்டெழுந்துமீ தூரன்பின், கரு த்தளாய்த்தவி சிருத்திக் கைதொழுது சிவனையிருக்க் காணவேண்டி ன, வருத்தமா தவமுடையே னெனமுனிவர் பசித்துன்பால் வந்தே மென்றார். (உக)

இற்பூட்டிப்போயினு ரொமரங்க ளெனக்கெளரி யியம்பமேரு, வி ற்பூட்டிப் புரம்பொடித்த வேதியர்நின் கைதொட்டு விடுமென்யாதத, கொற்பூட்டு விடுத்திறந்து கடிதடிசில் சமைத்திடெனக் குமரிதானி, லற்பூட்டு மடவரனு மவ்வாறே யட்டில்புகுந் தடிசிலாக்கி. (உஉ)

தையன்மாதவக கொழுந்து புறம்போந்து சிரகநீர் தளிர்க்கை தாங்கி, மையனே யமுதுசெய வெழுந்தருளு மெனவெழுந்தவடிகளா பாதச், செய்யதாமரை விளக்கியந்நீரதனை சென்னியின் மேற்றெளித் துப்பாச, மையனமாசிருள் கழுவியகம்புகுவித் தாசனமேல் வைத்த ப்பின்னர். (உ௩)

நகைமலரிட் டருச்சித்து நல்லபரிகலந் திருத்தி நறவீழல்லை, முகையனைய பாலடிசில் வெள்ளிமலை யெனப்பருப்பு முதுகிற்செம் பொற், சிகரமெனப் பல்வேறு கருணைபுறந் தழீஇககிடந்தசிறு குன்றி ட்ட, வகையென நெயயருவி யெனப்படைத தனையசிற் றுண்டிவ கையும்பெய்து. (உ௪)

செய்யவாயிடையிடையேமுகமனுரையின்னமுதுசெவியினூட்ட த், தையலாள்வளைக்கையறுசுவையமுதுவாயூட்டதளர்ந்தயாசகை.

(உ0) கவுள் - கபோலம். பனிப்பு - நடுக்கம்.

(உக) உயங்கல் - மயங்கல். தவிசு - ஆசனம்.

(உஉ) கொல்என்னுஞ் சாதிப்பண்பு கொல்லன்மேல் நிற்றலால் பண்பாகுபெயா. அல்லது - ஈறுதொகக தெனினுமமையும்.

(உ௪) பரிகலம - உண்கலம். திருத்தி - புநிதப்படுத்தி. இதுமங் கலவழக்கு. கருணை - பொரிக்கறி. (உ௫) முகமன் - உபசாரம். அமுது - தேவாமிர்தம். பூவில்லனறது - மன்மதன் தேவாகள்மேல தனதுபாணங்களை யெய்யும்வில், மலர்வில்லாதலின்.

மைய தார்திருவமுதுசெய்தமுதுண்டவனொனமூப்பகன்றுபூவிற், கை
யதேமலர்வாளிக்காளைவடிவாயிருந்தார்கன்னிகாண. (உரு)

பூசியவெண்ணீறுபோய்க் கலவையாய்க கண்டிகைபோய்ப்பொ
ன்செய்பூணுங், காசணிபொற் குண்டலமுங் கடகமுமாய் மூப்புப்போ
ய்க்காளையான, தேசுருவங் கணடுநடு நடுங்கிவளைக கரநெரிதரூத் தி
கைத்துவேர்த்துக். கூசியொரு புறத்தொதுங்கி நின்ருளககம்புமலாக்
கொமபரன்ருள். (உசா)

ஆனபொழு தருங்கடிநன் மணங்குறித்து மனையிற்றீாங் தயனூா
புக்க, தேனொழுகு துழாயலங்கற் றீர்த்தனுக் கன்புடையார் போற்றி
ரியும்வஞ்ச, மானமுடை யார்மிணடு மனைபுகலும் பதினறுவயதின்
மேய, பானன்மணி கண்டனுதற் காப்பணிந்தோர் பசுங்குழவிப் படி
வங்கொண்டான். (உஎ)

எழுதரிய மறைச்சிலமபு கிடந்துபுறத தலம்பவன்ப ரிதயமென்
னுஞ், செழுமல ரோடையின் மலர்ந்துசிவானந்தத் தேன்றதும்புதெ
ய்வக்கஞசத், தொழுதகுசிற் றடிப்பெரிய விரல்சுவைத்து மைக்கணீ
ர் துளும்பவாய்விட், டழுதிணையாடை யிற்கிடந்தான னைததுயிருமீன்
றுகாத்தழிக்குமப்பன். (உஅ)

தாய்விட்டுப் போனதொரு தனிக்குழவி யெனக்கலங்கித் தாங்கி
த்தேடி, யாய் விட்டுப் பிரமனழ மறைகளழ வன்புடையா ளனபிற்
பட்டு, வாய்விட்டுக் கிடந்தழுத மகவினைக்கண டணங்கனையாண் மா
மியென்னுங், காய்விட்டு மதககொடியா ளிம்மகவே தெனக்கேட்டா
ள்கௌரிதன்னை. (உக)

நத்தனயன் றனக்கரிய நாயகனுக் கன்புடையாணவில்வா டே
வ, தத்தனயந் தருமனைவி யொடுபோநது சிறுபோது தையலாயீண்,
டித்தனயன் றனைபபார்த்துக கோடியெனா வைத்தகன்று னென்று
முன்னஞ், சித்தநயனங்கலங்கச சிறிமணவாட்டிதன்மேற் செற்றங்
கொண்டாள். (௩0)

என்புபூண் டிடுகொட்டிற் பொடியாடு முருத்திரனுக்கிடையருத,
வன்புபூண் டான்மகவுக் கன்புடையாய் நீயுமெமக்காகாயென்று, துன்
புபூண் டயர்வாளை மகவையுங்கொண் டகத்தைவிடத் துரத்தினர்க
ள், வன்புபூண் டொழுகு வைணவம்பூண்டு பொறையிரக்க மானதீத்
தார். (௩௧)

(உஎ) பானல் - நீலோற்பலம். அலம்ப - ஒலிகக.
(உக) விட்டுமெதம்-வைணவமதம். விட்டு-இது ஆரியச்சிதைவு.
(௩0) நத்தன் - சங்கினையுடையவன் - நந்து - சங்கு.

தாயிலாப்பிள்ளை முகந்தனைநோக்கித் தெருவினிடைத்தளர் வா றூர்ஙாங், போயிலாக் கொண்டுறை யுங்கூடலுடையகனை மனக்குறிப்பிற் கண்டு, செயிலாகிய நடந்தோட் கொளீதிரு மந்திரத்தை விளம்ப வோமென்று, சேய்லாக்கிடங் தழுதகுழவிவிசும் பிடையிடைமேற் றெரி யக்கண்டார். (கூஉ)

மழவுருத் தடலேற்றின் வருவார்தம் மிடத்தணங்கின்மனுவை யோதிப், பழகியபாப்பன மகளைப்பார்பபதி யிளவடிவாக்கிப் பலருங் கண்டு, தொழவிடைமேலேற்றிவிசும் பாருகமலர்மாரி சுரர்கடூற்ற, வழகொழுந் தருளினார்களி றூங்கியதி சயித்தாரவனிமாக்கள். (கூ௩)

இருபத்துமூன்றாவது

விருத்தகுமாரபாலரானபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் கூஉ - க்கு திருவிருத்தம் - கசசு௦.

உ

இருபத்துநான்காவது

கான்மாறியாடினபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருத்தராய்மதுராபுரிமேவியசித்தராகிடசெல்வர்
விருத்தராயிளையவருமாய்மழவுமாய்வேடங்கொண்டடலேற்றி
னொருத்தராய்விளையாடியவாடலையுரைத்தனமினிமன்று
ணிருததராயவர்மாறிநின்றாடியநிலைசிறிதுரைசெய்வாம். (க)

வேந்தன்மீனவன்கொடியவனுகியவிக்கிரமன்றன்றோ
ளேந்துமண்பொறையிராசசேகரன்புயத்திறக்கியேயர்தருநாடன்
பூந்தண்மாமலாவேதியன்மாதவனபுரததின்மேற்பொலிந்தோங்குஞ்
சாந்தநீறெனச்சண்ணிதபுண்ணியத்தனிமுதனகர்சார்ந்தான். (உ)

(கூஉ) சேய் இல் - தூரம் இல்லாத. எனவே சமீபத்தில் என் பது பொருள.

(உ) மீனம் வன்கொடியவன்-மீனமாகிய வலியகொடியையுடை யவன். மாமலர் - இலக்குமிவசிக்குந் தாமரைமலர். வேதியன் - பிர மன். சண்ணித்தல் - பூசல்.

நன்னாகப்புவிமிராசசேகரன்பொதுக்கடிந்துசெங்கோலோச்சி
உன்னவெண்குடைநிழற்றுவானனந்தவடிவமாய்த்தனிமன்று
ளன்னவாடியதிருநடத்தன்பினாலாடனூலொழிததேனை
யெண்ணரிமூவிருபத்துமுக்கலையுங்கற்றிறைமுறைசெயுநாளில். (௩)

சிலம்பிவாயினூலிழைத்திடுபந்தரிற்செங்கணமாவெருழைவைகு
மலம்புதெண்டிரைப்பொன்னியந்தண்டுறையானைக்காவிறைக்கன்பு
கலந்தசிந்தையான்மூவிருபத்துநாற்கலைகளுமபயின்றுள்ள
மலர்ந்தவன்கரிகாற்பெருவளத்தவன்வையகம்புரக்கின்றான். (௪)

பொன்னிநாடவன்வாயிலுள்ளாரொருபுலவன்வந்தலர்வேம்பின்
கன்னிநாடனைக்கண்டுமுன்பரவுவான்கனைகழற்கரிகாலெம்
மன்னவற்கறுபத்துநாற்கலைகளும்வரும்வராதுனக்கொன்று
தென்னரேறனையாயதுபரதநூறெரிந்திலையெனச்சொன்னான். (௫)

கேட்டமீனவன்மறுபுலவிஞ்சையன்கிளத்துசொல்லிகன்மான
மூட்டவாகுலமூழ்கியமனத்தனாய்முதுமறைச்சிரமன்று
ளாட்டமூன்றுடைநாயகனாடலைநானுமாடுதற்குள்ளம்
வேட்டதேகொலாமிதுவுமெம்பிரானருள்விதியெனவதுகற்பான். (௬)

ஆடனூல்வரம்புகண்டவராகியவ்வழியாடலும்பயின்ற,நாடகநடை
தேர்புலவரைத்தருவி நண்ணியவவர்க்கெலாமகிழ்ச்சி, வீடருஞ்சிறப்
பாலறுவையும்பூணும் வெறுக்கையும்வெறுத்திடக்கொடுத்துப்,பாடல்
வண்டரற்றுந்தாரினான்பரதப் பனுவலுங்கசடறப்பயில்வான். (௭)

பாவமோடராகந்தாளமிம்மூன்றும்பகர்ந்திடுமுறையினாற்பரத
மாவையினங்கமுபாங்கமேபிரத்தியாங்கமேயலர்முகராக
மோவறுசீர்சால்கரப்பிரசாரமுவமையில்சிரக்கரகருமந்
தாவறுகரகேத்திரங்கரகரணந்தானகமேசுத்தசாரி. (௮)

விண்டிடாததேசிசாரியேநியாயம்விருத்தியேபிரவிசாரம்பூ
மண்டலமுடனாகாசமண்டலமேமாசில்சுத்தககரணஞ்சோ

---

(௪) கரிகாற்பெருவளத்தவன் - உறையூரிலிருந்தரசுபுரிந்தசோழன். இவனுக்கு இப்பெயர், ஓர்முனிவர் வாக்கின்படி இவனதுதாயார் இவன்காலில் கரிக்கோடிட்ட காரணம்பற்றிவந்தது - இதனைச், செவ்வந்திபுராணத்திற்காண்க. வளவன் என்னுஞ்சொல், வளத்தவனென வந்தது. வளமையை யுடையானென்பது பொருள்.

(௬) விஞ்சையன் - கவிஞன். ஆகுலம் - துன்பம். (௭) ஆடல்நூல் - பரதநூல். அறுவை - ஆடை. (௮) பாவம் என்பது-மெய்ம்மயிர்சிலிர்த்தன்முதலிய பத்துச்சத்துவங்களில்ஒன்று. அது-வெகுண்டோனவிநயமுதலிய இருபத்து நான்குவகைத்தாய் நிற்கும்.

கண்டவுற்புலிதகரணமேயங்ககாரமேயிரோசிதமென்னக்
கொண்டநாலைந்துபேதமுங்கறறுக்கோதறப்பயின்றபினவற்றுள். (௯)

வருத்தமின்மரறுபாவாதியாமெட்டுவகைநிருத்தஙகளிற்சாரி
நிருத்தமாகியதாண்டவமகமார்ககரிகழ்த்திடுதேசியேவடுகே
யருத்தமாகியசிங்களமெனமூன்றுமதுநிலையாறுமூவிரண்டு
திருத்தமாம்பதமுந்திகழிரேகாதிசெப்பியவங்கமிரெட்டும். (௧௦)

நால்வகைததாகுங்கரணமுமேலோர்நாட்டியவிருவகைக்கரமுங்
கால்வகைபுரிகைமுதற்பதினறுங்கவான்மனையாதியாமிரண்டு
பாலதுமடிபபுவகையெழுநான்கும்பழிப்பறுசுத்தசாரியெனு
மேலுறுபூசாரிகள்பதினறுமித்துணைக்ககனசாரிகளும். (௧௧)

ஏற்றதிக்கிராந்தமாதியாமுப்பத்திருவகைத்தேசிசாரிகளுங்
காற்றினுங்கடுந்தோசசக்கரமுதலாங்ககனசாரிகைகளேழைந்துஞ்
சாற்றுவித்துவற்பிராந்தமாதியவாஞ்சாரிபத்தொன்பதுமாகப் [ள்.
போற்றிவையனைத்துமுட்படப்புட்புடத்திலககணமுதற்பொருளாக

ஆசவாத்தியமுன்பொருண்முதல்களாசமாதியாம்பாடபேதங்கள்
பேசியபதினறொன்பதும்படகபேதமொன்றொழிந்தநாலைந்து
மாசறுமளகமாதியாமபாடவகைகளுலேழுமற்றவற்றிற்
பூசல்வாராதிகந்தொட்டைவகைச்சச்சபுடாதியாந்தாளமாத்திரையம்

கிளந்தமாத்திரையின்கதிகளுஞ்சொல்லுங்கீதமும்பாடமுமெழுத்தும்
வளர்ந்தருமணிபந்தாதிகீததின்வகுத்தகட்டளையெழுநான்கு

---

(௯) நாலைந்துபேதம் என்றது - அங்கமுதல் இரோசிதமீறாகக் கூறிய இருபதுபேதங்களாகிய பொதுவிலக்கணங்களை.

(௧௦) அகமார்க்கம் - அகக்கூத்து. அதாவது அகச்சுவை பற்றி நிற்பது. தேசியாவது, கீதத்துக்கு அடிசாரிமுதலாகக் காற்சுற்றுதல், எறிதல்முதலியன. வடுகுஆவது, கால்களும், உடற்றூக்குமுதலிய வுடல்வர்த்தனைகளுமுடையது. சிங்களமாவது - இவ்விரண்டிலக்கணங் களையுமுடையது. இவை-பதாகைமுதலிய கரகரணங்களும், காற்றசு சுற்றுமுதலிய காற்புரிகைகளு முடைமையால் மெய்த்தொழிற் கூத் தெனவும் பெயர்பெறும். ஆறுமூவிரண்டு - பன்னிரண்டு. இவற்றை விரிக்கின் பெருகுமாதலின், குணநூல், சயந்தநூல், பெருநாரை, பெருங்குருகு முதலிய நூல்களுட்காண்க.

(௧௧) இருவகைக்கரம் - எழிற்கை, தொழிற்கை. பாலது-பகுப் பினையுடையது, பால்-பகுதி. அதுபகுதிப்பொருள விகுதி.

(௧௨) பதினறு ஒன்பதும் - இருபத்தைந்தும. ஒன்றொழிந்த நாலைந்து - பத்தொன்பது.

மகாந்திசெரளையாதிகட்டளையேழைந்துநன்கமைந்துபாவாதி
பிறம்பியமூன்றுகலப்புமிருகவிளைத்திடுங்கூத்தகமாக்கம். (கச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உரைத்தவிக்கூத்துக்கற்கும்போதுதன்னுடம்பிற்சால
வருத்தநோயெய்தியிந்தவருத்தநானமறையுந்தேறா
வருந்தமாயறிவாய்வெள்ளியம்பலத்தாடிநின்ற
திருத்தனார்தமக்குமுண்டேயென்பதுநினைவிற்கொண்டான. (கரு)

கரியதாமரைக்கண்ணானுங்கமலநான்முகனுங்காண்டற்
கரியதாளொன்றேநோவவாற்றுநாணிற்பதந்தோ
வுரியதாமிதனைக்கற்றுவருத்தமுற்றோர்ந்துமீது
தெரியநானிருப்பதேயோவறனெனச்சிந்தைநோவான். (கசா)

வடுப்படுபிறவிப்பௌவவரம்புகாண்கின்றநாள்வந்
தடுப்பவர்யாவரேனுமவர்க்கெலாம்போகம்வீடு
கொடுப்பவர்செய்யுமிந்தக்கூத்தையெப்படிநாஞ்சென்று
தடுப்பதுதகாதன்றேனும்வருந்துமேசரணமென்று. (கஎ)

இதற்கிதுதுணிவென்றுன்னியெழுந்துபோய்ச்சிவனிராவிற்
கதக்களிற்றுருத்தவேந்துங்கதிர்மணிக்குடுமிக்கோயின்
மதக்கரியுரியினுந்துவரம்பறச்சிறந்தபூசை
விதப்படயாமநான்கும்விதிவழியியற்றல்செய்யா. (கஅ)

விண்டகமலர்த்தாளேத்திவெள்ளியம்பலத்துளன்பர்
தொண்டகமலரநின்றசோதிமெய்ஞ்ஞானக்கூத்தைக்
கண்டகமகிழ்ந்துதாழ்ந்துகட்புனல்சோரச்செங்கை
முண்டகமுடிமேலேற்றிமுகிழ்த்துநின்றிதனைவேண்டும். (ககூ)

நின்றதாளொடுத்துவீசியெடுத்ததாணிலமீதூன்றி
யின்றுநான்காணமாறியாடியென்வருத்தமெல்லாம்

(கரு) இக்கூத்து என்றது-அகக்கூத்தினை. அருத்தம்-பொருள்.
(கசா) தெரிய என்றது-தெரிந்து என்னும் வினையெச்சத்திரிபு.
(கஅ) கதம் - கோபம். (ககூ) விண்டகமலர்த்தாள் என்றது, தனது இதயத்தில்மலர்ந்ததாமரைமலர்போன்றதிருவடிகளை. தொண்டகம் - தொண்டு பூண்டமனம். மெய்ஞ்ஞானக்கூத்து என்றது - முத்தியருளும் ஞானநடனத்தை. "ஊனநடன மொருபாலொருபா லாம்,ஞானநடந்தானடுவேநாடு" என்றதிருவருட் பயனுமுணாக.

பொன்றுமாசெய்தியன்றேற்பொன்றுவலென்றவன்பிற்
குன்றனன்சுரிகைவாண்மேற்குப்புறவீழ்வேனென்றான். (உ0)

நாட்டினன்குறித்துப்பாயநண்ணுமுன்னிடத்தூன்றி
நீட்டினன்வலத்தாள்வீசித்திருமலன்மாறியாடிக்
காட்டினன்கன்னிநாடன்கவலையும்பாசமூன்றும
வீட்டினன்பரமானந்தவேலையுள்வீட்டினானே. (உக)

வினைகள்வாய்வீழ்ந்தவண்டின்மெய்யறிவின்பமென்று
மளவிலாமுந்நீர்வெள்ளத்தாழ்ந்தவனெழுந்துபின்று
முளமும்வாசகமுமெய்யுமொன்றயவனதுவேடராய்
டளகிலாவன்புதானேபடிவமாய்ப்பழிச்சலுற்றான். (உஉ)

கலிவிருத்தம்.

பெரியாய்சரணஞ்சிறியாய்சரணங்
கரியாகியவங்கணனேசரண
மரியாயெளியாயடிமாறிநடம்
புரிவாயசரணம்புனிதாசரணம். (உ௩)

நதியாடியசெஞ்சடையாய்நகைவெண்
மதியாய்மதியாதவர்தம்மதியிற்
பதியாய்பதினெண்கணமும்பரவுந்
துதியாய்சரணஞ்சுடரோசரணம். (உச)

பழையாய்புதியாய்சரணம்பணிலக
குழையாய்சரணங்கொடுவெண்மழுவா
ளுழையாய்சரணம்முருகாதவர்பால்
விழையாய்சரணம்விகிர்தாசரணம். (உரு)

இருளாய்வெளியாய்சரணம்மெனையும்
பொருளாகநினைந்துபுரந்தரன்மா

(உ0) பொன்றுவல் - இறப்பேன். சுரிகைவாள் - இருபெயரொட்டுப் பண்புதொகை. சுரிகை - உடைவாள். (உக) பாசம் மூன்றுவன - ஆணவாதி மும்மலங்கள். (உரு) பழையாய், புதியாய் என்றமையை - "முன்னைப்பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே, பின்னைப்புதுமைக்கும் பேர்த்துமப்பெற்றியனே என்னுந்" திருவாசகத்தானுணர்க. பணிலம்-சங்கு.

(உசு) இருளாய், வெளியாய் என்றது-ஆன்மா, தான்மாத்திரையாயும், தனுகரணாதிகளோடு கூடியும் நிற்கும் கேவலசகல அவத்தைகளில் தானுமவ்வாறு நின்றருளுதலை.

றெருளாதநடந்தெரிவித்தெனையா
ளருளாய்சரணம்மழகாசரணம். (உகூ)

அயனத்தனெனப்படுமோடரவச்
சயனத்தவனைத்தருதத்துவநால்
வயனத்தவவானவர்வானவசே
னயனத்தவணாயகனேசரணம். (உஎ)

கதவெங்கரியின்னுரியாய்சரண
முதலந்தமிலாமுதலேசரணென்
றதிர்பைங்கழனூபுரவண்டலறும்
பதபங்கயமுன்புபணிந்தரசன். (உஅ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுமிப்படியேநத்ததிருநடம்யாருங்காண
நின்றருள்செய்யவேண்டுந்திருமலமானவெள்ளி
மன்றவடியேன்வேண்டும்வரமிதுவென்றுதாழ்ந்தா
னன்றுதொட்டின்றுமெங்கோனந்நடநிலையாய்நின்றான். (உகூ)

இருபத்துநான்காவது
கான்மாறியாடினபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - உச - கரு திருவிருத்தம் - கசஅக.

உ

இருபத்தைந்தாவது

பழியஞ்சினபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

*நிலான்செழியனன்புக்கெளியவனாகிமன்றுளா
மாறியாடியகூற்றென்சொல்வரம்பினதாமேகங்கை
யாறுசேர்சடையான்முன்னோருமபழியஞ்சிததென்னன்
றேறலாமனத்தைததேற்றுந்திருவிளையாடல்சொல்வாம். (க)

தினையநாட்சிறிதுசெல்லவிராசசேகரன்றன்காதற்
றனையனுக்குலோத்துங்கற்குத்தன்னரசிருக்கைநல்கி

(உஎ) நால்வயனத்தவன் - நான்கு வேதங்களாகிய திருவாக்கு களையுடையவன். வசனம் - வயனம் எனத்திரிந்துநின்றது. சேல்நய னத்தவள் - அங்கயற்கண்ணி.

வினையெலாம்வென்றானைவென்றியம்பலத்துளாடுங்
கனைகழனிழலிற்பன்னாட்கவலாதுபேரின்பமுற்றான். (உ)

குரவன்செப்போலைக்கைக்கொண்டுருவோர்சூதநக்கவழுதிசெங்க
ணரவக்கம்பூண்டகூடலாதிநாடகனைத்தாம்
பரவனடிவழிபாடாறுப்பநியமக்கடம்பூண்டா
னிரவுநூசக்கதுப்பினல்லாளொடுமாயிரவருள்ளான். (ங)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அப்பதிஞயிரவாகுமொவ்வொருநிகழ்வாறு
பொப்பரியவறுபதிஞயிரக்குமரருரைவருட்
செப்பரியவல்லாண்மைச்சிககவிளவேறனையான்
வைப்பனையான்முதற்பிறந்தமைந்தன்பேரனந்தகுணன். (ச)

கலைபயின்றுபரிநெடுந்தேர்கரிபயின்றுபலகைவாள்
சிலைபயின்றுவருகுமரர்திறநோக்கிமகிழ்வேந்த
னலைபயின்றகடலாடைநிலமகளையடலணிதோண்
மலைபயினறுகுளிர்தூங்கமகிழ்வித்துவாழுநாள். (ரு)

செய்யேந்துதிருப்புத்தூரினின்றுமொருசெழுமறையோன்
பையேந்துமரவல்குன்மனைவியொடும்பானல்வாய்க்
கையேந்துகுழவியொடுங்கடம்புகுந்துமாதுலன்பான்
மையேந்துபொழின்மதுரைநகர்நோக்கிவருகின்றான். (சு)

வருவானுண்ணீர்வேட்டுவருவளைவழிநிற்கும்
பெருவானந்தடவுமொருபேராலின்னிழலின்கீ
ழொருவாதபசுங்குழவியுடனிருத்திநீர்தேடித்
தருவான்போய்மீண்டுமனையிருக்குமிடந்தலைப்படுமுன். (எ)

இலைத்தலையபழுமரத்தின்மிசைமுன்னாளெய்ததொரு
கொலைத்தலையகூர்வாளிகோப்புண்டுகிடந்ததுகா
லலைத்தலையவீழ்ந்தும்மைவினையுலப்பவாங்கிருந்த
வலைததலையமாதேனைக்கிவயிறருவததைத்தன்றால். (அ)

அவ்வாறவ்வணங்கனையாளேயிரீழந்தாளவ்வேலைச்
செவ்வாளியேறிட்டசிலைடையாளனொருவேடன்

(ங) குரவன்-பிதா. ஆறு-ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம் நியமம் - கடன். கதுப்பு - கூந்தல். (சு) செய் - வயல் பை-படம். பால்நல்வாய் - பால்மணங்கமழும் நல்லவாய். கடம்-காடு. மாதுலன்-மாமன். மை-மேகம். (அ) பழுமரம்-ஆலமரம். கோப்புண்டு-சிக்கிக் கொண்டு. உம்மை - முற்பிறப்பு.

வெவ்வாளிபேறனையானவெயிற்கொதுங்குநிழறேடி
யவ்வாளிபூவெய்தியயனின்றனிளைப்பாற. (கூ)

தண்ணீர்க்குப்போயாவிதலைப்பட்டமறையவனு
முண்ணீர்மைககொணடுமீண்டொருங்கிருந்தகுழவியொடும்
புண்ணீர்வெள்ளத்துககாழ்ந்துயிராப்புறங்கொடுத்த
பண்ணீரமழலைமொழிப்பார்ப்பனியைககண்ணுற்றான். (௰)

அயிலபோலுங்கணையேறுண்டவ்வழிபுண்ணீர்சோர
மயில்போலவுயிர்போகிக்கிடக்கின்றாண்மருங்கணைந்தென்
னுயிர்போல்வாயுனக்கிதுவென்னுற்றதெனமத்தெறிதண்
டயிர்போலக்கலங்கியறிவழிந்துமனஞ்சாம்பினான். (கக)

இனையதோர்பெண்பழியையாரோற்றாரெனத்தோவா
னனையதோர்பழுமரத்தின்புறத்தொருசாரழல்காலு
முனையதோர்கணையோடுமுடக்கியகைச்சிலையோதி
வினையதோர்ந்தெதிர்நின்றவிறல்வேடன்றனைக்கண்டான். (கஉ)

கலிநிலைத்துறை.

காப்பணிதாளன்வாளோடுவீக்கியகச்சாளன்
கூர்ப்பகழிக்கோலேறிடுவில்லனகொலைசெய்வா
னேற்பனகைக்கொண்டிவ்விடைநின்றானிவனேயென்
பார்ப்பனியைக்கொன்றின்னுயிருண்டபழிபூண்டான். (கங)

என்னமதித்தேயேடாவேடாவென்னேழை
தன்னைவதைத்தாயநீயேயென்னுத்தழல்கால்கண்
மின்னலெயிற்றுக்கூற்றெனவல்வாய்விட்டார்த்து
மன்னவரூனைப்பாசமெறிந்துவலித்தேகும். (கச)

மாண்டவளைத்தன்வெரிநிடையிட்டான்மகவொக்கற்
றாண்டவனைத்தானும்பழுவலவேட்டழுதன்சேயைக

(கூ) ஆளி ஏறு - ஆண்சிங்கம். (௰) ஆவி - நீரோடை. கால்-கால்வாய். புறங்கொடுத்த - இழந்த.

(கக) அவ்வழியென்றது - அம்புதைத்தவாயிலை. சாம்பல் - ஒடுங்கல். (கஉ) வினையோர்ந்து - மிருகங்களைக் கொல்லுந்தொழிலை ஆராய்ந்து. விறல்-வெற்றி. (கங) காப்பு-தொடுதோல். கச்சாளன்-கச்சையை யுடையவன். பகழி-அம்பு. (கச) வெரிந்-முதுகு. ஒக்கல்-இடைப்பக்கம் தாண்ட-பொருந்த. அளியன் - கிருபையையுடையவன். இது ஈண்டு அந்தணன்மேல் நின்றது.

காண்டொறும்விம்மாசுகணபுனல்சோரக்கடிதேகா
வாண்டகைமாறனகூடலணைந்தானரியன்றான். (க௫)

மட்டவிழ்தாரான்வாயின்மருங்கேவந்தெய்தா
வுட்டுகளில்லாவேடனைமுனவிட்டிரனதன்
சட்டகமேதோயிட்டெதிமாறன்றமர்கேட்பக்
கட்டழல்சிந்தாமுறையிநின்றான்கைபோச்சா. (கசா)

கோமுறைகோடாக்கொற்றவரேநேமுறையேயோ
தாமரையாள்வாழ்தண்கடிமாபாமுறையேயோ
மாமதிவானோன்வழிவருமைந்தாமுறையேயோ
தீமைசெய்தாயபோற்செங்கைகுறைத்தாய்முறையேயே. (கஎ)

பிறங்குங்கோலான்மாறடுகொற்றம்பெறுவேந்த
னுறங்கும்போதுந்தன்னருளாணையுலகெங்கு
மறங்குன்றாவாக்காப்பதையென்பவஃதியாதிம்
மறங்குன்றுதான்செயகொலைகாவாவழியென்றான். (கஅ)

(கசா) துகள் - குற்றம். சட்டகம்-தேகம். (கஎ) கோமுறை-மநுநூன்முறை. தீமைசெய்தாய் போற்செங்கைகுறைத்தாய் என்றது - ஓர்பாண்டியன் நகர்சோதனைவருகையில மறையவர்வீதியில் ஒருவீட்டிலொரு அந்தணன், தன்மனைவியோடு நான்காசிக்குப்போய் வருகிறேன் அதுவரையில் உன்னையும் உனதுகற்பையும் பாண்டியன் செங்கோல் பாதுகாக்குமென்றுசொல்லிய வார்த்தையை அப்பாண்டியன்கேட்டு, அன்றுமுதல் இராமுழுதும் அம்மனையின்புறததேகாவல் செய்துவருகையில், ஒருநாள் அவ்வீட்டில் வேற்றரவ முண்டாகக் கண்டு, அதனைச்சோதிக்கவேண்டி அவ்வீட்டின்கதவைத்தட்டினன். அப்போது காசியாத்திரைமுடித்து வீடுசேர்ந்த அந்தணன், யாரென்று கேட்க, அக்குரலோசையால் வீட்டுக்குரிய அந்தணன்தா னென் றறிந்து அவ்வந்தணனுக்குச் சந்தேகத்தை விளைத்தோமே என்கிற அச்சத்தோடு, அச்சந்தேகமொழிய எல்லாவீட்டுக் கதவுகளைடர்தட் டிக்கொணடே யரண்மனை சேர்ந்தனன். மறுநாட்காலையில் மறை யவர் யாவருமொன்றுசேர்ந்து இவ்வதிசயதன்மை அரசனுக்கறிவிக்க, அதுகேட்டபாண்டியன் உங்கட்கொருசேரததீமைசெய்தது என் கையேயென் றதனைத்தறித்தனன். உடனே சோமசுநதரக்கடவுள் பிரத்தியட்சமாய் அப்பாண்டியனுக்குப் பொற்கையளித் தருளின ரெனனுஞ்சரிததிரததினை. இதனைக், "கொற்கையான்மாறன் குல சேகரப்பெருமான பொற்கையனனகதை போதாதோ" என்னுஞ் செய்யுளானுமுணாக,

(கஅ) மாறு - பகை. கொற்றம் - வெற்றி. ஐ - சாரியை.

வாயிலுளார்தமன்னவன்முன்போய்மன்றநங்
கோயிலினமடோரவேதியன்மாதைக்கொலைசெய்தா
னாயினனென்றோர்வேடனைமுன்விட்டவிந்தாளைத
தாயினான்வந்திகிட்டபாயின்றான்றமியெனறார். (கக)

இறைமகனஞ்சாவென்குடைநன்றோவென்காவ
லறமலிசெங்கோலஞ்சுபயந்தீர்த்தரசாளு
முறைமைபுநன்றோமண்கலிமூழ்கமுயனறேநதும
பொறைமையுநன்றோவென்றுபுலநதுபுறம்போநதான். (உ0)

வேதியனிற்குந்தனமைதெரிந்தான்மெலிவுற்றான்
சாதியின்மிககாயவந்தவனக்கென்றளர்கின்றா
போறுதியென்னககாவலனைப்பார்த்துரைசானற
நீதியுளாய்கேளென்றுரைசெய்வானிகழ்செய்தி. (உக)

இன்றிவளைக்கொண்டோர்வடநீழலிடையிட்டுச்
சென்றுதணீர்கொண்டியான்வருமுன்னிச்சிலைவேடன்
கொன்றயனின்றானென்றுலையூட்டுங்கொலைவேல்போல்
வன்றிறன்மாறன்செவிநுழைவித்தான்மறையோனல். (உஉ)

அந்தணன்மாற்றந்தன்னையுமுட்கொண்டறநோக்குஞ்
சந்தனவெற்பன்மறவனைநோக்கத்தாழ்ந்தன்று
னெந்தைபிரானேநாயடியேனின்றெயப்பாற
வந்துபுகுந்தேனந்தமரத்தின்மருங்கோசார. (உங)

ஐயேநானுங்கொன்றவனல்லேன்கொன்றாரைக
கையேன்வேறுகண்டிலனென்றானிவளாகத
தெய்யேறுண்டவாறெவனென்றோதிர்நின்றா
மெய்யேயப்பாயாறியேனிவ்விளைவென்றான். (உச)

(கக) கோயில்-அரசனவீடு. அவிந்தாள-இறநதவள. தாயினன்-முற்றெச்சம். (உ0) அஞ்சுபயம் என றது-குடிகளுககுத்தன்னாலும், தன்பரிசனததாராலும், பகைவராலும், கள்வராலும், ஏனைவிலஙகு முதலிய உயிாகளாலும் வருங்கெடுதிகளை. கலி - துன்பம. புலந்து-மனமவாடி. (உஉ) வடம்-ஆல். (உங) சந்தனவெற்பு - பொதிய மலை. மறவன் - வேடன். எய்ப்பு - இளைப்பு.

(உச) கையேன் - இழிகுலத்தவனாகியயான். கை - சிறுமை. எய் - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அம்பின்மேனிற்றலால் தொழிலாகுபெயர்.

இக்கொலைசெய்தான்யாவனென்றானென்னத்
தக்கவனேயோதறுகண்மறவனாமெட்டே
சிக்கவொறுத்தாலல்லதையுண்மைசெப்பானென்
றெக்கவுரைத்தார்மந்திரருள்ளார்பிறரெல்லாம். (உரு)

மன்னன்றானுமற்றதுசெய்மினெனமள்ளர்
பின்னர்த்தண்டஞ்செய்தனர்கேட்கப்பிறழ்விக்கான்
முன்னருசொன்னசொற்பெயராளுமொழிந்தானை
நின்னாத்திரத்தேருமினென்றுமெனசெய்வான். (உசா)

ஆற்றல்வாறுக்குந்தண்டமுமஞ்சானறைகின்ற
கூற்றமுமொன்றேகொன்றகுறிப்புமுகந்தோற்றான
மாற்றவரேயோமாவேர்புள்ளோவழிவந்த
கோற்றொடியைக்கொன்றென்பெறவல்லான்கொலைசெய்வான். (உஎ)

கைதவனுமிக்கானவனேயோபிறரேயோ
செய்தவர்யாரேயிககொலைவேட்டஞ்செய்தோராம
வெய்தவிலக்கிற்றப்பியகோளுனேறண்டிம்
மைதவழ்கண்ணாண்மாய்ந்தனளேயோவறிடேனுல. (உஅ)

என்றுமுன்னித்தென்னவனின்னமிருமுன்றூ
றன்றலாயத்தகைதையென்றுன்றகவிற்றம்
மன்றாரநூலாய்ந்திதுநூலாலமையாதான்
மன்றுதெய்வத்தாலேதேறும்வழியென்றா. (உகூ)

வேந்தாகள்சிங்கம்வேதியனைப்பார்த்திருந்திர
வாய்ந்துனதுள்ளக்கவலையொழிப்பேனஞ்சேனின
னேந்திழையீமக்கடனிறுவிப்போதென்றேவித
தேந்துணர்வேங்கைத்தார்மறவோனைச்சிறைசெய்தான். (௩0)

மின்னனையாடன்செய்கடன்முற்றுமீண்டோனைத்
தன்னமாகோயிற்கடைவயின்வைத்துததானேகிக்
கொன்னவில்வேலான்றங்களகுடிக்கோர்குலதெய்வ
மென்னவிருந்தாரடிகள்பணிந்தானிதுகூறும். (௩க)

(உரு) தறுகண் - அஞ்சாமை. மந்திரர் - ஆலோசனைக்காரர்.

(உஎ) கோற்றொடி - கோல்போலத்திரண்ட வளையலையணிந்த முன்கையையுடையாள் எனநிற்றலால் விட்ட அன்மொழித்தொகை.

(உகூ) தகவில்தம் அன்னா என்றது - தகுதியினற் றமக்குத்தந்தையாபபாயுள்ள பெரியோரை. (௩0) சமம்-சடலை. வேங்கை-ஒரு மரம். துணர - கொத்து.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மன்றுடுமெணியேயிம்மறவன்றன்பார்ப்பனியைக்
கொன்றனேபிறர்பிறிதாற்கொன்றதோவிதுவறநா
லொன்றுமளப்பரிதாக்கிடந்ததாலுன்னருளா
லென்றுழ்வுகெடத்தேற்றுயென்றிரந்தானவவேலை. (௩௨)

திருநகரின்புறம்பொருசார்குலவணிகத்தெருவின்க
ணொருமனையின்மணமுளதங்கந்தணனேடொருங்குநீ
வருதியுனதுளந்தேறுமாற்றமெலாந்தேற்றுதுமென்
றிருவிசும்பினகடுகிழித்தெழுந்ததாலொருவாக்கு. (௩௩)

திருவாக்குச்செவிமடுத்துச்செழியன்றன்புறங்கடையிற்
பெருவாக்குமறையவனேடொருங்கெய்திப்பெரும்பகல்போய்க்
கருவாக்குமருண்மாலைக்கங்குல்வாய்த்தன்னைவேற்
றுருவாக்கிககடிமனைபோயொருசிறைபுக்கினிதிருந்தான். (௩௪)

அன்றிறைவனருளாலங்கவாகேட்கவம்மனையின்
மன்றன்மகன்றனக்களந்தநாளுலப்பமறலியிருட்
குன்றமிரண்டெனவிடுத்தகொடும்பாசக்கையினர்வாய்
மென்றுவருஞ்சினத்தவரிலொருவனிதுவினவுமால். (௩௫)

இன்றேயிங்கிவனுயிரைத்தருதிரெனவிரும்பகட்டுக்
குன்றேறுங்கோனுரையாற்கொள்வதெவன்பிணியுடம்பி
னென்றேனுமிலனொருகாரணமின்றியுயிர்கொள்வ
தன்றேயென்செய்துமெனமற்றவனீதறைகிற்பான். (௩௬)

ஆற்றுலேறுண்டகணையருகொதுங்கும்பார்ப்பனியைக்
காற்றல்வீழ்த்தெவ்வாறுகவாந்தேமப்படியிநதச்
சாற்றரவாரத்திற்றும்பறுததுப்புறகினற
வீற்றுளைவெருளவிடுத்திவனுவிகவர்கென்றன். (௩௭)

அந்தமொழிகேட்டரசனருமறையோய்கேட்டனையோ
விந்தமொழியெனப்பனவனிவனிவ்வாறிறந்தாலென்
பைந்தொடியாளிறந்ததுமப்படியேயென்மனக்கவலை
சிந்தவிதுகாண்பேனென்றொருங்கிருந்தான்றென்னனெடும். (௩௮)

(௩௪) பெருவாக்குமறையவன் என்றது - சிவபெருமானருளிய வேதங்களை யுணர்ந்தவனுதலின்.

(௩௫) அளந்தநாள் என்றது-வினைப்பயனை. (௩௭) ஆறு-வழி. ஏற்றுஆ - கன்றையுடையபசு. (௩௮) பனவன் - பிராமணன்.

ஒட்டியபல்கிளைதுவன்றியொல்லொலிமங்கலந்தொடங்கக்
கொட்டியபல்லியமுழங்கக்குழுமியவோசையின்வெருண்டு
கட்டியதாம்பிறபபுனிற்றுக்கற்றுவொன்றெதிர்நதோடி
முட்டியதானமணமகனைமுடிநததாலவனுவி. (௩௯)

மணமகனேபிணமகனுய்மணப்பறையேபிணப்பறையா
யணியிழையார்வாழ்தவொலிபோயழுகையொலியாய்க்கழியக்
கணமதனிற்பிறநதிறுமிககாயத்தின்வரும்பயனை
யுணர்வுடையாாபெறுவருணாவொன்றுமிலார்க்கொன்றுமிலை. (௪0)

கண்டானந்தணனென்னகாரியஞ்செயதேனெனத்தன்
வண்டார்பூங்குழன்மனைவிமாட்சியினுங்கழிதுன்பங்
கொண்டான்மற்றவனொடுந்தன்கோயில்புகுந்தலர்வேப்பந்
தண்டாரானமைச்சர்கரும்பிறாக்குமிதுசாற்றினன். (௪௧)

மறையவனையின்னுமொருமணமுடித்துக்கோடியெனா
நிறையவரும்பொருளீந்துநீபோதியெனவிடுத்துச்
சிறையழுவத்திடைக்கிடந்தசெடித்தலையவிடிக்குரல
கறையுடல்வேடனைத்தொடுத்தகால்யாப்புக்கழல்வித்து. (௪௨)

தெளியாதேயாமிழைததீத்தண்டமபொறுத்தியெனா
விளியாவின்னருள்சுரநதுவேண்டுவனநனிநல்கி
யளியானுமனத்தரசனானையவனிடைச்செலுத்திக்
களியானைவிழுவெய்தலகளாரியனைபபோயப்பணிவான். (௪௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதரம்பெருகப்பாவியேன்பொருட்டெம்மடிகணீரரும்பழியஞ்சு [க்
நாதராயிருநதீொநதையார்க்குண்டோநான்செயத்தக்கதொன்றென்று
காதலிற்புகழ்ந்துபன்முறைபழிச்சிக்காயின்மாபூசனைசிறப்பித
தேதமதகற்றியுலகினுக்குயிராயிருந்தனனிறைகுலோத்துங்கன். (௪௪)

இருபத்தைந்தாவது
பழியஞ்சினபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௩௪ - க்கு திருவிருத்தம் - க௫௩௩.

---

(௩௯) புனிறு - இளமை. (௪௧) மாட்சி - இதுதொழிற்பெயர், மாள்-பகுதியாதலின், மாட்சியிலும என்றதற்கு மாணடதிலும் என்பதுபொருள். (௪௨) அழுவம் - கொடியநிலம். செடி-முடைநாற்றம். கால்யாப்பு - விலங்கு. (௪௪) ஆதரம்-அன்பு. ஏதம்-குற்றம்.

சிவமயம்.

இருபத்தாறுவது

மாபாதகந்தீர்த்த படலம்.

கலிவிருத்தம்.

வேதநாயகன்வெம்பழியஞ்சிய
நாதனூனநலனிதுநல்கிய
தாதையைக்கொலைசெய்ததநயன்மா
பாதகநதனைத்தீர்த்தமைபாடுவாம. (க)

விரைசெய்மாலைக்குலோத்துங்கமீனவன்
றிரைசெய்நீர்நிலஞ்செங்கோல்செலத்தனி
யரசுசெய்யுமந்நாளிலவந்தியென்
றுரைசெய்மாநகராவொருபூசுரன். (உ)

வெருவுங்காய்சினமாறியவேதியன்
மருவுங்காதன்மனையெனும்பேரினு
டிருவுங்காமனுந்தேவியுமண்புனை
யுருவுங்காமுறுமொப்பில்வனப்பினள். (ங)

படியிலோவியப்பாவையொப்பாகிய
வடிவினாளவள்பான்மகனொன்றொரு
கொடியபாவிபிறந்துகொலைமுதற்
கடியபாவக்கலன்போல்வளருநாள். (ச)

கோடிகோடியடுஞ்சிலைகோட்டியே
கோடிகோடிகொடுங்கணைபூட்டியே
கோடிகோடிவிகாரமுங்கூட்டியே
கோடிகோடியனங்கனெய்தார்கொலோ. (ரு)

(உ) பூசுரன் - அந்தணன். (ங) மண்புனை உருவு என்றது-சுதையாற்செய்த பதுமையை.

(ச) கொலைமுதல் கடியபாவம் என்றது - கொலை, களவு, கள், காமம், குருத்துரோகம் என்னும் பஞ்சமாபாதகங்களை.

(ரு) விகாரமாவன - சுப்பிரயோகம், விப்பிரயோகம், சோகம், மோகம். மரணம்என்பன-இவைமுறையே, தாமரை, மாம்பூ, அசோகு, முல்லை, நீலோற்பலம் என்னுமைந்து பாணங்களால் வருவன.

இளமைச்செவ்வியயாக்கையன்மையல்கூர்
வளமைக்காமமும்வல்வினையுந்நிறைத்
தளைவிட்டீர்த்தலிற்றன்னைவயிற்றிடை
விளைவித்தீன்றவடன்னைவிரும்பினான். (சு)

அன்னையென்னுமழிதகையாளகத்
தின்னுயிர்த்துணையும்மனக்காவலாய்
மன்னுநாணமடமுதனால்வருந்
தன்னைநீங்கலிறாறுமொதததாளரோ. (எ)

இன்பமோசிறிதாகுமிதில்வருந்
துன்பமோகரையில்லாத்தொடுகெட
லென்பதாருமிவனுலறியவிவ்
வன்பதானவினையால்வருந்துவான். (அ)

மையனாகமதியைவிழுங்கவக்
கையனாயைக்கலந்தொழுகுஞ்செய
லையன்றான்குறிப்பாற்கண்டயற்செவிக்
குய்யலாவண்ணமுள்ளத்தடக்கினான். (கூ)

வேற்றோர்வைகல்வெளிப்படக்கண்டறஞ்
சாற்றுநாவினன்வேறொன்றுஞ்சாற்றிலன
சீற்றமேல்கொடுசெலவன்கொல்வேனென
வேற்றெழுந்தனனீன்றாள்விலக்குவாள். (க0)

தாயிலின்பநுகர்ந்தனைதந்தையைக்
காயிலென்பெறுவாயெனக்காமுகர்க்
காயிலன்னையிலப்பனிலென்பய
னேயிலின்னருளென்னறமென்னென்றான். (கக)

(சு) நிறையாவது - காமமுந்தீவினையும், தத்தம்வழியவன்மனத
தைநிறுத்தல். தளை - பாசம்.

(எ) அழிதகையாள் - அழிந்தகற்பினையுடையவள். நாணம்மட
முதல்நால்வர் என்றது-நாணம், மடம், பயிர்ப்பு, அச்சங்களை. இவற்
றுள், நாணம்-பரபுருடனைக் காணவும்நாணல். மடம் ஆவது-தன்கண
வன்குணத்தையன்றி மற்றொருகுணத்தை யறியாமை. அச்சமாவது -
தன்கணவன் முன்னன்றி, ஏனையோர சாயைதோன்றினும், ஆமை
போலக் கரசரணதிகளொடுங்கிப்பதுங்கல். பயிர்ப்பாவது - தன்கண
வன் சுகத்தையன்றி யேனையோர்சுகததை அருவருத்தல்.

(கூ) மையல் - மயக்கம். ஆய்-தாய். (கக) நேயில்-அன்பினால்.
என் என்னும் வினாவினைக்கு குறிப்புமுற்றை, அன்னையில், நேயில்
என்பவற்றோடுங் கூட்டுக. நே - அனபு.

மண்டொடுங்கருவிப்படைவன்கையிற்
கொண்டுதாதைகுரவனென்ருேர்கிலான்
றுண்டமாகத்துணித்தானுய்வாய்முகந
துண்டகாமநறவாலுணர்விலான். (கஉ)

மைக்கருங்கங்குல்வாய்க்கொன்றதாதைக்குத்
தககதீத்தவிசிட்டன்னை தன்னெடுங்
கைக்கடங்குபொருளொடுங்கன்னெறி
புக்கனன்புடைசூழ்ந் தாரபுளிநரோ. (கங)

எய்யுங்கோருெடுவில்லரிடிக்குநேர்
செய்யுஞ்சொல்லினாசெல்லலைநில்லெனக
கையிலுள்ளவுங்கைக்கொண்டுகாரிகைத
தையறன்னையுநதாங்கொடுபோயினர். (கச)

சென்றுசேணிடைச்சிக்கறவாழலா
மென்றவெண்ணமொன்றெய்தியவண்ணமொன
ருென்றுநாமெண்ணத்தெய்வமொன்றெண்ணிய
தென்றவார்த்தையிவனிடைப்பட்டதால். (கரு)

தாதைதன்றனயற்கினியார்துணை
மாதர்யாயைமறவாகைக்கொள்ளவிப்
போதுதான்றுணையென்பவன்போன்றுமா
பாதகததுருவாய்வந்துபற்றினன். (கசு)

ஆவவெனனுமழுஞ்சிவதாவெனும
பாவம்பாவம்பழியிதுவோவைய
கோவெனுங்கைகுலைத்தெறியுந்நிழற்
பாவைபோலவிடாதுபின்பற்றுமால். (கஎ)

மேற்படி-வேறு.

நல்லதீர்த்தஞ்சிவதலநலோர்பக்கமுஞ்
செல்லவொட்டாதரன்சிரதநாமஞ்செவிப்
புலலவொட்டாதுளம்புகுதவொட்டாதுநாச்
சொல்லவொட்டாதுகணடுயிலவொட்டாதரோ. (கஅ)

சுற்றுமுன்பின்புறச்சூழ்ந்துதன்கொடுக்கிறப்
பற்றிநின்றீாக்குமாபாதகத்தாலலைந்

(கங) தீத்தவிசிட்டு - தீக்கடன்முடித்து. கல்நெறி-பாலைவனம்.
(கஎ) ஆவ - இது ஐயோவென்னு மிடைச்சொல். சிவதா - அபயச்சொல். (ககூ) கொடுக்கு - கொய்சகம்.

தெற்றினிச்செய்வதென்ருற் றலாதிடருழந்
துற்றுவேறுலகெலாமச்சமுற்றுழலுமால். (ககூ)

உறுகணேயாற்றநாளுற்றுழன்றுலகெலா
மறுகவேதிரியுமாபாதகன்வலியெலாஞ்
சிறுகுவான்சிவனருட்செயலினிப்பாதகங்
குறுகுநாள்குறுகுநாள்கூடலைக்குறுகினான். (உ0)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அழிதகன்குறுகுவான்முன்னங்கயற்கண்ணிதந்தக்
குழையிருகாதுங்கோத்துகலைகொழுபுலிப்பற்ருலி
நுழைமயிர்நெடுநாண்பின்னலேனன்பிடரலைப்பப்பூண்டோர்
பழிதகையாதவேடப்பாவையாய்ப்படிவங்கொள்ள. (உக)

கொலையிரும்பழிகைகன்றஞ்சுங்கூடலெம்பெருமான்கொன்றை
மிலையிருங்குஞ்சிவேங்கைமெல்லிணர்க்கண்ணிவேய்ந்து
கலையிருமருப்பிறகோடிக்காதளவோடுநெதாடிச்
சிலையிருந்தடக்கைவேடத்திருவுருக்கொண்டுதோன்றி. (உஉ)

கொண்டல்கண்படுகெகுமாடக்கோபுரமருங்கிற்போந்தின்
கண்டகக்கருக்குவாயகுறைக்குநாயகதுவிக்காபபப
புண்டலைவாளிவிலலோர்புறங்கிடந்திமைப்பத்திங்கட்
டுண்டவாணுதலாளோடுஞ்சூதுபோராடல்செய்வான். (உங)

வெருவருவேழமுண்டவெள்ளில்போல்வறியனாகிப்
பருவரலுடனுங்கெய்தும்பாதகன்வரவுநோக்கி
யொருவருமுள்ளத்தாலுமுன்னருங்கொடியபாவி
வருவதுகாண்டியென்னுமாதனைநோக்கிக்கூறும். (உச)

அணங்குநோயெவர்க்குஞ்செய்யுமனங்கனலைப்புண்டாவி
யுணங்கினருள்ளஞ்செல்லுமிடீனறிந்தோடிச்செல்லா
குணங்குலனெழுக்கங்குன்றல்கொலைபழிபாவமபாரா
விணங்குமின்னுயிர்க்குமாங்கேயிறுதிவந்துறுவதெண்ணு. (உரு)

(உ0) குறுகல் என்றதில் - முன்னது குறைதல்மேலும, பின்னது - அடைதல் மேலும் நின்றன.

(உஉ) தாடி - என்றது, மீசையை. (உங) போந்து - பனை. கண்டகம் - முள். (உச) பருவரல் - துன்பம். வேழமுண்ட வெள்ளில்-யானைநோய் விழுந்தவிளங்கனி. இது, உளளீடினறிமிறகு மென்பது வழக்கு.

கள்ளுண்டல்காமமென்பகருத்தைநபோக்குச்செய்வ
தெள்ளுண்டகாமம்போலவெண்ணினிற்காணிற்கேட்கிற்
றள்ளுண்டவிடத்தினஞ்சந்தலைக்கொண்டாலென்னவாங்கே
யுள்ளுண்டவுணர்வுபோக்காதுண்டபோதழிக்குங்கள்ளுண். (உ௬)

காமமேகொலைகட்கெல்லாங்காரணங்கண்ணோடாத
காமமேகளவுக்கெல்லாங்காரணங் கூற்றமஞ்சுங்
காமமேகள்ளுண்டற்குங்காரணமாதலாலே
காமமேநரகபூமிகாணியாக்கொடுப்பதென்றான். (உ௭)

கொலைப்பழிகோட்பட்டாங்கேகுறுகியான்முகங்கண்டேட
வலைப்படருழந்துசாம்பியழிவதென்பார்ப்பானென்னக்
கலைப்படுதிங்கள்வேணிக்கானவனருட்கணோக்கந்
தலைப்படச்சிறிதுபாவந்தணிந்துதன்னறிவுதோன்ற. (உ௮)

முற்பகலிழைத்தபாவமுதிர்ச்சியாற்பிறந்துதந்தை
தற்பகனனவாறுந்தாதையைவதைத்தவாறும்
பிற்பகலந்தப்பாவம்பிடித்தலைத்தெங்குந்தீரா
திப்பதிபுகுந்தவாறுமெடுத்துரைத்திரங்கிநின்றான். (உ௯)

மறப்பெரும்படிவங்கொண்டமனத்தருள்சுரந்துநின்ற
வறப்பெருங்கருணைமூர்த்தியழிதகையவனைப்பார்த்தித்
திறபபழியாங்குசசென்றுமீங்கன்றித்தீராதென்றுக
கறைப்பழிதீரும்வண்ணங்கருதியோருறுதிகூறும். (௩0)

வருதிநின்றமஞ்சொன்னோர்வருக்கமுநரகில்வீழக்
கருதிநீசெய்தபாவங்கழிப்பவொவர்யாநோக்கந்
தருதலாலெளிதிற்றீரச்சாற்றுதுமையங்கையேற்
றொருபொழுதுண்டியீசனுறுதவரோவல்செய்தி. (௩௧)

செங்கதிர்க்கடவுள்வானந்தீண்டுமுன்னெழுந்துதீந்தண்
பைங்கதிரறுகுகொய்துபசுககளையருத்தியாவம்
பொங்கமுப்போதுங்கோயிற்புறதடொட்டித்தீர்த்தமாடிச்
சங்கரன்றனைநூறடெட்டுமெய்வலஞ்சாரச்செய்தி. (௩௨)

(உ௮) கொலைப்பழி - பிரமகத்தி. கோட்பட்டு-விழுங்கப்பட்டு. கானவன்-வேடனுகியகடவுள். ஏட-இது இக்காலத்து ஏண்டாவென மருவியது. (உ௯) தற்பகன் - சயனத்தையடைந்தவன்; தற்பம் - சயனம். தற்பகையானவாறும் எனவும்பாடம். (௩0) கறை-குற்றம். (௩௧) வருக்கம்-மரபு. தவர்-சிவனடியார். (௩௨) புறத்தொட்டித்தீர்த்தம் - சிவாலயத்தின் புறத்திலுள்ள தீர்த்தத்தொட்டியி லிருக்கும் தீர்த்தம். இது - கங்காதீர்த்தத்திற் கொப்பென்பர். முப்போது-காலை, மாலை, உச்சி என்பன.

இத்தவநெறியினின்றலிப்பழிகழியுமென்றுச்
சித்தவன்புடையவேடத்திருவுருகொண்டகொன்றைக்
கொத்தவனுரைத்தான்கேட்டுக்கொடிச்சியாயிருந்தவமமை
மத்தவனகரித்தோல்போர்த்தமறவனைவினவுகின்றாள். (கக)

ஐயவிக்கொடியோன்செய்தபாவத்துக்களவில்காலம்
வெய்யநாலேழுகோடி நரகிடைவீழ்ந்தானேனு
முய்வகையிலாதபாவியிவனுக்கெனனுய்யுநதேற்றஞ்
செய்வகையென்றுகேட்பசெஙகண்மால்விடையோன்செட்பும். ()

அடுபழியஞ்சாநீசராயினுநினைக்கினச்சம்
படுபழியஞ்சான்செய்தபாதகதொடக்குண்டெங்கும்
விடுவதையின்றிவேறுகளைகணுமின்றிவீயக்
கடவனைக்காப்பதன்றேகாப்பென்றான்கருணைமூர்த்தி. (கரு)

நெய்தற்போதனையவுண்கணேரிழைநீயாதொன்று
செய்தற்குஞ்செய்யாமைக்கும்வேறொன்றுசெயற்குமாற்றன்
மெய்தக்ககருணைவள்ளல்வேண்டினெவ்வினைஞரேனு
முய்தக்கோராதல்செய்கையுன்னருள்விளையாட்டன்றே. (கசா)

என்றகமகிழ்ச்சிபொங்கவியம்பினளியம்பலோடுங்
குன்றகநாட்டவேடக்குழகனுமறைந்துவெள்ளி
மன்றகநிறைந்தானமேகமறைந்திடமறைந்துசெல்லு
மின்றகவிடாதுபின்போம்விளங்கிழைமடந்தையோடும். (கஎ)

ஆதனுங்கதுகண்டானுவற்புதமடைந்துகூட
ஞாதனார்நவின்றவாற்றானன்னெறிவிரதச்செய்கை
மாதவவொழுக்கந்தாங்கிவருமுறைமதியமூன்றற்
பாதகங்கழிந்துதெய்வப்பார்ப்பனவடிவமானான். (கஅ)

(கக) கொடிச்சி - வேட்டுவச்சி. (கரு) களைகண் - பற்றுக கோடு. (கசா) செய்தற்கும் செயயாமைக்கும் வேறு ஒன்று செயற் கும் என்றது - கர்த்தத்துவம், அகர்த்தத்துவம், அந்நியதாகர்த்ததது வம் என்னு மூன்றிறைமைக் குணங்களை.

(கஎ) மின்தக - மின்னலைப்போல.

(கஅ) ஆதன் - அறிவில்லாதவன். ஆததாயியுங்கண்டானு, என வும்பாடம். ஆததாயி - மாபாதகன். விரதம் என்றது - ஒருபொழு துண்டலும், பசுக்களுக்குப் புல்லருத்தலுமாகியவற்றை. மாதவம் என்றது - ஏவல்செய்தலும், தீர்த்தமாடுதலுமாம்.

சொற்பதங்கடந்தவெந்தைசுந்தரநாதன்றாளிற்
பற்பலவடசொன்மாலைபத்தியிற்றொடுத்துச்சாத்தித்
தற்பரவறிவானந்ததத்தனியுருவுடையசோதி
பொற்பதமருங்கிற்புக்கானபுண்ணியமறையோனம்மா. (௩௯)

அன்னையைப்புணர்ந்துதாதைகுரவனுமந்தணாளன்
றன்னையுங்கொன்றபாவந்தணித்துவீடளித்ததென்றாற்
பின்னைநீரிழிநோய்குட்டம்பெருவயிறீளைவெப்பென்
றின்னநோய்தீர்க்குந்தீர்த்தமென்பதோவிதற்குமேன்மை. (௪௦)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அழிந்தவேதியன்மாபாதகந்தீர்த்த தறிந்துவேந்தமைச்சருருள்ளா, ரொழிந்தபாருள்ளார் வானுளாரவியப்பமுற்றுநல் லுலையுணர்வெல்லாங், கழிந்தபேரருளிக் கயவனமேல்வைத்த காரணம்யாதெனக்கண்ணீர், வழிந்துநான்மாடக் கூடனாயகனைவழுத்தினார்மகிழ்ச்சியுட்டிளைத்தார். (௪௧)

இருபத்தாறாவது

மாபாதகந்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௨௬ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௫௭௬.

உ

இருபத்தேழாவது

அங்கம்வெட்டின படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வேதகந்தரித்தமுக்கண்வேதியன்மறையோன்செய்ந்த
பாதகந்தவிர்த்தவாறுபகர்ந்தனமவிஞ்சையீந்த
போதகன்மனைக்குத்தீங்குபுந்திமுனைந்துகசெய்ந்த
சாதகன்றனைப்போராற்றித்தணடித்ததண்டஞ்சொல்வாம். (௧)

---

(௩௯) சொல்பதம் - சொல்லளவு. பதம் - அளவு.

(௧) வேதகம்-இரசகுளிகை. அதுசெம்பினையுருக்கித் தன்னோடு கூட்டி வேதித்துப் பொன்னாக்கியும், தானபொன்னியல்பைக் காட்டாது தன்னுளடக்கி நிற்றலபோலத், தான்பசுக்களை யவ்வாறுசெய்தும் அவற்றினியல்பு சிறிதுந்தோன்றாது அறிவுதந்து நிற்கும்வண்ணந் தன்வியாபகத்துளடக்கி நிற்றலால் வேதகம்தரித்த என்றார். விஞ்சை என்றது-வாள்வித்தையை. போதகன்-ஆசிரியன். சாதகன்-மாணாக்கன்.

கூர்த்தவெண்கோட்டியானைக்குலோத்துங்கவழுதிஞாலங்
காத்தரசளிக்குநாளிற்கடிமதிலுடுத்தகூடன்
மாத்தனிநகருள்வந்துமறுபுலத்தவனுயாக்கை
மூத்தவனொருவன்வைகிமுனையவாள்பயிற்றிவாழ்வான். (உ)

வாள்வினைக்குரவனன்றன்வல்லமணவிடுத்தவேழந்
தோள்வினைவலியாலட்டசுந்தரவிடங்கன்றன்னை
யாள்வினையனபுநாளும்வைகலுமடைந்துதாழ்ந்து
மூள்வினைவலியைவெல்லுமூதறிவுடையனம்மா. (ங)

கைவினைமறவாள்விஞ்சைக்காவலனவனைதாழ்ந்து
தெவ்வினைவெல்வான்கற்குஞ்சிங்கவேறனையார்தம்மு
ளுய்வினையுணராப்பாவிசிததனெனவொருவனுள்ளா
னவ்வினைநிரம்பக்கற்றுமூகலூழ்வலியாலனன். (ச)

மானவாள்விஞ்சையாலேதனைநன்குமதிக்கத்தக்க
தானதோர்செருக்கினூற்றன்றுசிரியற்குமாறாய்த்
தானுமோர்விஞைசகூடஞ்சமைத்துவாள்பலருங்கற்க
வூனுலாம்படைவல்லானிலூதியமிதப்பக்கொளவான. (ரு)

ஒருத்தனேயிருவர்வாளினவிருத்தியுமொருங்குகொள்ளுங்
கருததனுயவிருத்தனூரிற்கழிவதுகருதியன்றன்
வருத்துவாளினைஞாதன்பாலவரமனந்திரித்துநாளும்
விருத்தமேசெய்வான்றுயைவிருமபினோற்கிளையோனன்றன். (சு)

தொடத்தொடப்பொறுகருந்திண்மைத்தொன்னிலமனையானில்லா
விடததவன்றேவிபாற்போயிடனுண்டேயிடனுண்டேயென
றடுத்தடுத்தஞ்சாதென்றுங்கேட்டுகேட்டகலவானுக
நடைத்தொழிற்பாவையன்னநங்கைவாளாவிருந்தாள- (எ)

பின்னொருபகல்போய்ச்செங்கைபிடித்தனன்வலிப்பத்தளளி
வன்னிலைக்கதவநூக்கித்தாழக்கோல்வலித்துமாண்ட

(ங) ஆள்வினை என்றது - ஈண்டு சிவபணிவிடையை. மூள் வினை என்றது - ஆகாமியவினையை. ஆகலூழ் - ஆகூழ்.

(ரு) படைவல்லானென்றது - வாளாசிரியனை. ஊதியம் - வருவாய். (சு) விருத்தி - ஊதியம். திரித்து - வேறுபடுத்தி. விருத்தம- வேறுபாடு. (எ) நடைத்தொழிற் பாவையன்னநங்கை என்றது - நடக்குந்தொழிலையுடைய பிரதமையையொத்த மாணிக்கமாலையை.

(அ) நூக்கி - சாததி.

தன்னிலைக்காப்புச்செய்தாடனிமனக்காவல்பூண்டா
ளந்நிலைபிழைத்ததீயோனனங்கத்தீவெதுப்பப்போனான். (அ)

அறங்கடைநின்றாருள்ளுமாறறவுங்கடையனாகிப்
புறங்கடைநின்றான்செய்தபுலைமைதன்பதிக்குந்தேற்றாண்
மறந்தவிர்கற்பினாடன்மனம்பொதிந்துயிர்கடோறு
நிறைந்தநான்மாடக்கூடனிமலனைநினைந்துநொந்தாள். (கூ)

தாதகநிறைந்தகொன்றைச்சடையவன்புறம்புசெய்த
பாதகமறுக்குங்கூடற்பகவனெவ்வுயிர்க்குந்தானே
போதகனாகித்தேற்றும்புண்ணியன்புலைஞன்செய்த
தீதகமுணர்ந்துதண்டஞ்செய்வதற்குள்ளங்கொண்டான். (க0)

கோளுடைக்குரவனேபோற்சித்தனைக்குறுகிச்சித்தா
காளையாரீயுஞ்சாலக்கழியமூப்படைந்தயாமும்
வாளமராடிநந்தம்வலிகளுமளந்துகாண்டு
நாளைவாவருதுநாமுநகர்ப்புறத்தொருசாரென்றான். (கக)

நாதனுங்குரவன்கூறநன்றெனவுவந்துநாலாம்
பாதகனதற்குநேர்ந்தான்படைக்கலக்குரவன்மீண்டு
போதருமளவில்வையம்புதையிருள்வெள்ளத்தாழ
வாதவன்வையமுந்நீர்வெள்ளத்துளாழ்ந்ததம்மா. (கஉ)

ஆசினன்குரவர்க்கின்னாவாற்றினோன்பாவம்போல
மாசிருடணிந்தகங்குல்வலிகெடவடிவாள்விஞ்சைத்
தேசிகனொருவனன்னான்றிணியுடல்சிதைப்பத்தீட்டுங்
காய்சினவாள்போற்கீழைக்கல்லிடைமுளைத்தான்வெய்யோன். (கங)

நன்றியைக்கொன்றுதின்றோனையகனணைக்கஞ்சும்
வன்றிறலரிமானூர்திதெய்வதமவழிபட்டேத்தி
வென்றிவாள்பரவிக்கச்சுவீக்கிவாள்பலகையேந்திச்
சென்றுவாளுழவன்சொன்னசெருக்களங்குறுகினானே. (கச)

மதுகைவாளமர்க்குநென்னல்வந்தறைகூவிப்போன
முதுகடும்புலியேறன்னமுடங்குடற்குரவன்றானு

(கூ) அறங்கடை - பாபம். மறந்தவிர்கற்பு - அறக்கற்பு.
(க0) புறம்பு-அயல்நாடு. பகவன் என்றது-ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னும் அறுகுணங்களையு முடையவனாதலின். (கஉ) நாலாம்பாதகம் - காமம். (கங) ஆசு-குற்றம். திணிந்த-மிகுந்த. கீழைக்கல் - கீழ்த்திசையிலுள்ள உதயகிரி.
(கச) அரிமான் - சிங்கம். (கரு) மதுகை - பலம். நென்னல்-நேற்றைப்போது. அறைகூவல்-அழைத்தல். கயவன் - கீழ்மகன்.

மதிர்கழல்வீக்கிக்கச்சுமசைத்துவெண்ணீறுஞ்சாத்திக்
கதிர்கொள்வாளபலகைதாங்கிக்கயவனுக்கெதிரோவந்தான். (௧௫)

மடங்கலேறொன்றும்பைங்கணரியொன்றுமலைந்தாலென்ன
முடங்கல்வான்றிங்களொன்றுமுக்கணுநான்குதோளும்
விடங்கலுழ்மிடறுநதோற்றாவென்றிவாள்விஞ்சைவேந்து
மடங்கலன்றானுநேரிட்டாடமராடல்செய்வார். (௧௬)

எதிர்ப்பர்பின்பறிவாநேர்போயெழுந்துவானேறுபோல
வதிர்ப்பாகேடகத்துட்டாழ்வுற்றடங்குவர்முளைப்பர்வாளை
விதிர்ப்பர்சாரிகைபோயவீசிவெட்டுவாவிலககிமீள்வர்
கொதிப்பர்போய்நகைப்பராண்மைகூறுவாமாறிநேர்வர். (௧௭)

வெந்நிடுவொர்போற்போவர்வட்டித்துவிளித்துமீள்வர்
கொன்னிடுவாண்மாபேற்பர்குறிவழிபிழைத்துநிறப
ரிந்நிலைநாலைங்கன்னலெல்லைநின்றாடல்செய்தா
ரந்நிலையடுபோர்காண்பாரனைவருங்கேட்கவையன். (௧௮)

குரத்தியைநினைத்தநெஞ்சைக்குறித்துரைநாவைதொட்ட
கரத்தினைப்பார்த்தகண்ணைக்காத்தனைகோடியென்றென்
றுரைத்துரைததவற்றுக்கெல்லாமுறுமுறைதண்டஞ்செய்து
சிரத்தினைத்தடிந்துவீட்டித்திருவுருமறைந்துநின்றான். (௧௯)

போர்கெழுகளங்கண்டாருட்பொருபடைக்கேள்விச்செல்வா
வார்கெழுகழற்காலானைக்கண்டிலாமனையிற்றேடி
யேர்கெழுகற்பினாளையெங்குற்றானகுரவனென்னக
கூர்கெழுவடிவேற்கண்ணாள்போயினாகோயிற்கென்றாள். (௨௦)

என்றவப்போதேகோயிற்கேகினான்மீண்டான்றேடிச்
சென்றவர்சித்தன்றன்னைசசெருக்களத்தடுபோர்செய்து
வென்றனையேபின்னந்தவெங்களத்தெங்குநதேடி
நின்றனைக்காணாதிங்குநோந்தனம்யாங்களென்றா. (௨௧)

விரைசெய்தாரவன்யானங்கம்வெட்டினேனல்லேனீங்க
ளுரைசெய்வதெவன்யாரொன்போற்சித்தனையுடன்றுமாய்த்து
வரைசெய்தோள்விந்தைக்கீந்தார்மற்றிதுசுற்றும்வையைத்
திரைசெய்நீர்க்கூடலெந்தைதிருவுளச்செயல்கொலென்றான். (௨௨)

---

(௧௭) பறிவர்-போவர். சாரிகை-சுற்றுதல். (௧௮) வட்டிதால-சுழலுதல். குறி-இலக்கு. நாலைங்கன்னல்-இருபது நாழிகை.

மட்டித்தகலவைக்கொங்கைமனைவியுஞ்சித்தன்றன்னைக்
கிட்டிப்பல்காலும்வந்துகேட்டதுநெருநல்வாய்வந்
தொட்டித்தன்கையைப்பற்றியீர்த்ததுமுள்ளம்வெந்து
தட்டிப்போய்க்கதவந்தாழிட்டிருந்ததுஞ்சாற்றினாளே. (௨௩)

அம்மனையருளிச்சொன்னபடியெலாமருளிச்செய்து
தெம்முனையடுவாள்வீரர்சித்தனைமாய்த்தாரீது
மெய்ம்மையாமென்றுகண்டமைந்தரும்விளம்பக்கேட்டா
னெம்மையாளுடையகூடலிறைவிளையாட்டேயென்றான். (௨௪)

கொடியைநேரிடையாளோடுகொற்றவாளிளைஞரோடுங்
கடியநான்மாடக்கூடற்கண்ணுதலடிக்கீழ்த்தாழ்ந்து
நெடியநான்முகனுந்தேறாநெறியதுசிறியவேழை
யடியனேனளவிறந்தேநினனருள்விளையாடலென்றான். (௨௫)

தண்மதிவழிவந்தோனுநகருளார்தாமும்பாதி
விண்மதிமிலைந்தவேணிவிடையவனுடனேகிக்
கண்மலர்வெள்ளத்தாழ்ந்துகனைகழலடியிற்றாழ்ந்து
பண்மலர்கீதம்பாடியாடினார்பழிச்சிநின்றார். (௨௬)

மேற்படி - வேறு.

அடியவருக்கெளியரிவர் பரதேசிகாவலனொன் றடிவீழ்ந்தேத்தி, வடியயில்வேற்குலோத்துங்கன்மாணிக்கமாலையெனுமனையாளோடுந், தொடியணிதோண் முதுமகனைக்களிறேற்றி நகரைவலஞ்சூழ்வித்திப்பான், முடியணிவித் தனந்தகுண பாண்டியற்குத் தன்னிறைமை முழுதுமீந்தான். (௨௭)

நிலைநிலையாப் பொருளுணர்ந்து பற்றிகந்துகரணமொரு நெறியேசெல்லப், புலநெறிநீத தருள்வழிபோய்ப் போதமாந்தன் வலியைப் பொத்திநின்ற, மலவலிவிட்டகலவரா வுமிழ்ந்தமதி போல்விளங்கி மாறியாடுந், தலைவனடிநிழலபிரியாப் பேரின்பக்கதியடைந்தான் றமிழர்கோமான். (௨௮)

இருபத்தேழாவது

அங்கம்வெட்டினபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௩௯-க்கு திருவிருத்தம்-௧௯0௨.

---

(௨௪) அம்மனை-தாய் (௨௫) மதிவழிவந்தோன் - பாண்டியன்.
(௨௮) நிலைப்பொருள்-சிவம். நிலையாப்பொருள் -வைகுந்தமுதலிய பதவிகள். பற்றுஎன்றது-யான், எனது என்னுமிருவகைப்பற்றுக்களை.

சிவமயம்.

இருபத்தெட்டாவது

நாகமெய்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

செங்கண்மால்விடைமேல்விடங்காசெருக்களத்திடைவாளெடுத்
தங்கம்வெட்டியசேவகத்தையறைந்தனந்தமிழ்மாறன்மேற்
சங்கையிட்டமணீசராற்றியதறுகண்வேள்விமுளைத்ததோர்
வெங்கண்வாளரவைத்துணித்துவிளிந்தவாறும்விளம்புவாம். (க)

கோதிலாதகுணத்தனந்தகுணப்பெருந்தகைமீனவ
ஞாதிநாயகனுருவமாகியவைந்தெழுததொடுகண்டிவெண்
பூதிசாதனமாவதேபொருளென்றுபத்திமைபூண்டுதன்
றாதையேமுதலாயமன்னவர்தம்மினுந்தலையாயினான். (௨)

இத்தகைச்சிவசாதனந்தனிலன்புமிக்கவனேழுகலா
லத்தன்மெய்த்திருவைந்தெழுததொலியாலுநீற்றொளியாலுமுட்
டைபத்தவல்லிருளும்புறத்திருளுஞ்சிதைந்துபராபரன்
வித்தகத்திருவேடமாயினமீனவன்றிருநாடெலாம். (௩)

நாயினுங்கடையானமாசுடனள்ளிருட்புரைநெஞ்சரெண்
ணாயிரஞ்சமண்வேடரன்னதறிந்துகொண்டுவெகுண்டழற்
றீயிரும்பெனமானவெங்கனலசுட்டிடத்தரியார்களாய்
மாயிருந்தமிழ்மாறனைத்தெறவஞ்சவேள்வியியற்றுவார். (௪)

எல்லைகாதமளந்துசாலையெடுத்தழற்படுகுண்டமுங்
கல்லியாரழலிட்டெழும்புகைகௌவியெண்டிசைகளுமுறச்
செல்லவானவுடுக்களும்பொரியிற்பொரிந்தனசிதறநீண்
டொல்லைதாவிவிசும்புதைவரவொட்டிவெங்கனன்மூட்டினார். (௫)

அத்தழன்றெரிகுண்டநின்றுமகன்பிலத்தெழுவானெனப்
பைத்ததுஞ்சிருள்வாயும்வாயிருபாலும்வாலியபகிர்மதிக்
கொத்தவெஞ்சினமொழுகுபற்களுமூழியாரழல்விழிகளும்
வைத்தசைநதொருவெறபுவநதெனவந்துளானொருதானவன். (௬)

(க) விடங்கர் - பேரழகுடையவர். (௪) வஞ்சவேள்வி - ஆபிசாரயாகம். (௫) ஞதவரல் - தடவல். (௬) தழன்று - கொதித்து. பைத்தல்-பரத்தல். வாலிய - வெண்மையாகிய.

உதித்தசெங்கணரக்கவஞ்சனுருத்தெழுந்தெரிவடவையிற
கொதித்தடும்பசிதாகமுங்கொடிதாலெனக்கொடியோரைநீர்
விதித்திடும்பணியாதெனக்கெனமீனவன்றனைமதுரையோ
டெதிர்த்தெடுத்துவிழுங்கிவாவெனவேவிஞருடனேகினான். (எ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாயுடையவர் விடவிடநாகப் படிவுகொணிசிசரனி லனண்டந், தோயுடலினனுடல் விடமூறிச்சொரிதுளை யெயிறினன்வடவைச்செந், தீயுடையனவெனவெரிகண்ணன் றிணியிருள்வரை முழையென விண்ட, வாயுடையவனெடுநெறிமுன்னி மழைநுழைவரையெனவருகின்றான். (அ)

அரவிறையுறைபிலம்வெளிகாண வரையுடல்புதைபடநிலம்விள்ளா, வருவிழியழலெழவுயிர்கான்முன் வளியுளாகிளர்வலிவிளிவெய்தப், பொருசினவிழியெதிர்படுபைங்கூழ் புகையெழவனமரைபொரிபொங்கர், கருகிடமுதுசினையிறைகொள்ளுங் ககநிரைசிறைதசுருள்படவீழ. (கூ)

அகனிலம்வெருவுறநிலனேந்துமரவிறைவெருவுறவெயில்காலும்
பகன்மதிவெருவுறவிவைகௌவும்பணிகளும்வெருவுறவகறிக்கின்
புகர்மலைவெருவுறவுதண்டப்புரவலன்வெருவுறவருசெங்கண்
ணகைமதிபுரையெயிறவன்மாடநகரொதிகுடவயின்வருமெல்லை. ()

கண்டவர்கடிநகர்கடிதோடிக்கௌரியனடிதொழுதடிகேணங்
கொண்டல்கண்வளர்மதில்வளைகூடற் குடவயினொருபெருவிடநாக
மண்டமுமகிலமுமொருவாயிட்டயிறரவருவதையெனநீள்வாய்
விண்டுகொண்டணவதையெனலோடுமெவெருவலனமதிகுலமறவீரன்

மற்றிதுமுனமதகரிவிட்டோரவரவிடவருவதையெனவெண்ணா, முற்றிநுதனையும்விளிததற்கெம முடையவாவிடையவர் விடாகஞ், சுற்றியசடையினருளொன்றுச் சுரருலகிழிசுடரொனநிற்குங், கற்றளியிடையுறையிறைமுன்போய்கனைகழலடிதொழுதறைகிற்பான்.

(அ) நிசிசரன் - இராக்கதன். (கூ) அரவுஇறை - பாம்புகளுக் கரசனாகிய ஆதிசேடன். கால் - பெருமூச்சு. வளி - காற்று. பொங்கர் - சோலை. ககம - பட்சி.

(க0) இவை என்றது - சந்திரசூரியர்களை. பணி- இராகுகேதுக் கள். தண்டப்புரவலன் - தண்டாயுதத்தையுடைய நமன். குடம்- மேற்கு. (கஉ) கற்றளி - மாணிக்கவிமானம். தளி - கோயில்.

வழிவழியடிமைசெய்தொருபோதும றவலன்வழிபடுமெடியேனின்
மொழிவழிமுறைசெய்துவருவேனிம்முதுநகரடையவுமமணீச
ரழிவதுகருதினர்விடுநாகமடைவதுனருள்வழியதனுவி
கழிவதுகருதியவடியேனைக்கருணைசெய்தருளிதுகடனென்றான். ()

அனுமதிகொடுதொழுதிறைபாதமகமதிகொடுபுறனடைகின்ற
பனிமதிவழிவருதமிழ்மாறன்பகழியொடுசிலையினனேகிக்
குனிமதிதவழ்தருமதினீடுங்கொடியணிகுடகடைகுறுகாமுன்
றனிவரையெனநிகர்தருகோபத்தழல்விழியரவினையெதிர்கண்டான். ()

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பல்பொறிப்பகுவாய்ப்படம்புடைபரபபிப்பக்கமெண்டிசையொடுவிசும்பிற், செல்கதிரபுதைததுத்திணியிருள்பரப்பித்திங்களின்பகிபுறைநஞ்சம், பில்கெயிறதுக்கிப்பெரிதுயிர்ததகல்வாய் பிளந்துமாநகரெலாமொருங்கே, யொல்லெனகெளவிவிழுங்குவான்சீறியுருத்தனனுரகவாளவுணன். (௧௫)

அடுத்தனனரசசிங்கவேறடியேறஞ்சவார்த்தங்கையிற்சாப, மெடுத்தனனெடுநாணிருதலைவணக்கி யெரிமுகக் கூரங்கணைதொடுதது, விடுத்தனன்விடுத்தசரமெலாமுரகன் வெறுந்துகள் படக்கறித்துமிழ்ந்து. படுத்தனன்பொருதுபஞ்சவன்புராரி பங்கயச்சேவடிநினையா.

கொடியதோர்பிறைவாயம்பினை விடுத்துக் கோளராவளையுடலுணித்தா, னிடியதோவெனவார்த்தெரிநிறக்குருதி யிரங்கிவீழருவியிற்கவிழ, நெடியதோருடலம்புரள்படக் கூர்வானெளிதரவிளிபவன்மேலைக, கடியதோராலாகலவெள்ளம்போலக் ககஙிறன்கறையிருணஞ்சம். (௧௭)

தீவிடமுருத்துத்திணியிருள்கடுப்பத்திருநகரெங்கணுஞ்செறிந்த, காவிடங் கூவல்கயந்தலைசதுக்கங்கழகமாவணமகழிஞ்சி, கோவிடமாடமுபரிகைமேடை கோபுரமரங்கெலாம்பரந்து, தாவிடமயங்கியுறங்கினாபோலச்சாம்பினார்தனிநகர்மாககள். (௧௮)

---

(௧௫) பொறி - புள்ளி. பகுவாய் - பிளந்தவாய். பில்கல் - சிந்துதல். (௧௬) எரிமுகம - தீக்கொப்புளிக்கும்முகம். கறித்து-கடித்து.

(௧௭) பிறைவாயம்பு - அர்த்தசந்திரபாணம். மேலை என்றது - திருப்பாற்கடல் கடைந்தநாளை. (௧௮) கா-சோலை. கூவல்-கிணறு. கயம்-குளம். சதுக்கம் - நாற்றெருக்கூடுமிடம். கழகம்-கல்விச்சாலை. இஞ்சி-மதில். கோஇடம் - அரசன்கோயில். அரங்கு - நாடகசாலை.

நிலைதளர்ந் துடலந்திமிர்ந்து வேர்வரும்பி நிறைபுலன்பொறிகர ணங்க, டலைதடுமாறியுரைமொழிகுழறித தழுதழுப்படைந்துநாவு ணங்கி, மலைதருகபமேனிமிர்ந் துணர்வழிந்து மயங்கி மூச்சொடுங்கி யுள்ளாவி, யலைதரவுச லாடினாகிடந்தா ரன்னதொன் னகருளா ரெ ல்லாம். (௧௯)

தென்னவன்விடங்கண்டஞ்சுமால்போலச்சினகரமடைந்துதாழ் ந்தெந்தாய், முன்னவவாதிமுதல்வவித்தின்றி முளைத்தவமுடிவிலா முனிவ, வென்னவவன்பர்க்கெளியவயார்க்குமிறையவவிந்நகர்க்கெ ன்று, மன்னவவருதிமறையவமுக்கண் வானவநினைச்சரணடைந் தேன். (௨0)

அடுத்துவந்தலைக்குமாழியைத்துரந்து மாழியுண்டேழுமொன்று கத், தொடுத்துவந்தலைக்கும்பெருமழைதடுத்தந துளக்கைவிண்டு மூலவெண்பிறைக்கோ, டெடுத்துவந்தலைக்குநகளிற் றினைவிளித்து மிந்நகர்புரந்தனையின்று, மடுத்துவந்தலைக்கும் விடத்தினன்மயங்கும் வருத்தமுங்களைதியென்றிரந்தான. (௨௧)

அருட்கடலனையவாதிநாயகன்ற னவிாசடையணி மதிக்கொழுந் தின், பெருக்கடையமுதத்தண்டுளிசிறிது பிலிற்றினன்பிலிற்றிட லோடும், பொருக்கெனவெங்கும்பாலினிற்பிரைபோற் புரையறக்க லந்துபண்டுள்ள, திருக்கிளர்மதுராநகரமாப்புனிதஞ் செய்ததச்சிறு துளியம்மா. (௨௨)

இரவிமுன்னிருளதெனவிறையருண்முன் னிருண்மலவலியென வெங்கும், பரவியவமுதால்விடமகன்றவசப் படிவொழிந்தியாவரு மின்பம், விரவியகளிப்பின்மேவினாரிருந்தார் மீனவர்பெருந்தகை வேந்தன், னரவணிசடையார்க்கனபுருத்தானேயாகிமண்காவல்செய் திருந்தான். (௨௩)

இருபத்தெட்டாவது

நாகமெய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம்-௩௭-க்கு திருவிருத்தம்-௧௯௨௫.

---

(௧௯) திமிர்ந்து - கம்பித்து. (௨0) வித்தின்றிமுளைத்தவ என் றது - திருவருட்படிவங் கொண்டமையை. (௨௩) அவசம்-துக்கம்.

சிவமயம்.

இருபத்தொன்பதாவது

மாயப்பசுவைவதைத்த படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சுருதியின்புறத்தவர்விடுமராவினைச்சுருதி
கருதரும்பரனருளுடைக்கௌரியன்றுணித்த
பரிசிதங்கதுபொறுதமண்படிறர்பின்விடுப்ப
வருபெரும்பசுவிடையினன்மாய்த்ததும்பகர்வாம். (க)

பணப்பெரும்பகுவாயுடைப்பாந்தளையனந்த
குணப்பெருந்தகைதுணித்தபின்பின்வருகுண்டர்
தணப்பருங்குழாங்காலினுற்றன்ளுண்டுசெல்லுங்
கணப்பெரும்புயல்போலுடைந்தோடினகலங்கி. (உ)

உடைந்துபோனவரனைவருமோரிடத்திருள்போ
லடைந்துநாமுன்புவிடுத்தமால்யானைபோலின்று
தொடர்ந்தபாம்பையுந்தொலைத்தனர்மேலினிச்சூழ்ச்சி
மிடைந்துசெயவதையாதெனவினயமொன்ஞேவார் (௩)

ஆவையூறுசெய்யார்பழியஞ்சுவாரதனை
யேவுவாமிதுவேபுணர்ப்பென்றுசூழ்ந்திசைந்து
பாவகாரிகள்பண்டுபோற்பழித்தழல்வளர்த்தார்
தாவிலாவுருவாகியோர்தானவன்முளைத்தான். (௪)

குண்டழற்கணின்றெழுந்தவக்கொடியவெம்பசுவைப்
பண்டுபோலவர்விடுத்தனர்கூடலம்பதிமே
லுண்டுமில்லையுமெனத்தடுமாற்றநூலுரைத்த
பிண்டியானுரைகொண்டுழல்பேயமண்குண்டர். (௫)

கலிவிருத்தம்.

மாடமலிமாளிகையிலாடுகொடிமானக்
கோடுகளினூடுமுகில்குத்திமிசைகோத்துச்

(க) சுருதியின் புறத்தவர் என்றது - சமணர்புறச் சமயத்தரு ளொரு திறத்தராதலின். படிறர் - வஞ்சகர். (௫) குண்டு - ஆழம். உண்டு - அஸ்தி. இல்லை-நாஸ்தி. தடுமாற்றநூல் - பூர்வாகமம், அங்காகமமுதலிய சமணநூல்கள். பிண்டி - அசோகு.

சேடன்முடியுங்கதிர்கொள்சென்னிவரையுநது
ளாடவடியிட்டுலவையஞ்சிடவுயிர்த்தே. (சா)

விடுத்திடுமுயிர்ப்பினெதிர்பூளைநறைவீபோ
லடுத்திடுசராசரமனைத்துமிரிவெய்தக்
கடுத்திடுசினக்கனலினுக்குலகமெல்லா
மடுத்திடுதழற்கடவுள்வாரபுனலமான. (எ)

உடன்றிறைகொள்புள்ளொடுவிலங்கலறியோட
மிடைந்தபழுவத்தொடுவிலங்கலைமருப்பா
லிடந்தெறிமருததெனவெறிநதளவிலோரைத்
தொடர்ந்துடலசிதைத்துயிர்தொலைத்திடியினூத்தே. (அ)

மறலிவருமாறெனமறப்பசுவழிக்கொண்
டறலிவர்தடம்பொருநையாறுடையமாறன்
றிறலிமலர்மங்கையுறைதென்மதுரைமுனறு
விறலிவருகின்றதுமீனவனறிந்தான. (கூ)

மீனவனுமாநகருண்மிக்கவருமுக்கண்
வானவனைமாமதுரைமன்னவனைமுன்னோர்
தானவனையாழிகொடுசாய்த்தவனையேதா
வானதுரைசெய்துமெனவாலயமடைந்தார். (க0)

நாதமுறையோபொதுவின்மாறிநடமாடும்
பாதமுறையோபலவுயிர்க்குமறிவிக்கும்
போதமுறையோபுனிதபூரணபுராண
வேதமுறையோவெனவிளித்துமுறையிட்டார். (கக)

நின்றுமுறையிட்டவரைநிததனருளேக்கா
னன்றருள்சுரந்திடபநந்தியைவிளிததுச்
சென்றமணரேவவருதீப்பசுவைநீபோய்
வென்றுவருவாயெனவிளம்பினனவிடுததான். (கஉ)

கலிநிலைத்துறை.

தண்டங்கெழுகூற்றமுமஞ்சத்தறுகட்செங்கட்
குண்டாநதழனறுகொதிப்பககொடுநோககெறிநது

(சா) உலவை - காற்று. (எ) பூளை-ஒருவிதச்செடி. வீ-மலர.
(அ) பழுவம்-சோலை. விலங்கல-மலை. மருதது-காற்று.
(கூ) அறல் - கருமணல். திறல் - பகை. விறல் - வெற்றி.
(க0) தானவன் - சலந்தராசுரன்.

துண்டந்துழாவக்கடைவாய்நுரைசோர்ந்துசென்னி
யண்டந்துழாவவெழுநதன்றடலேறுமாதோ. (கங)

நெற்றித்தனியோடைநிமிர்ந்துமறிந்தகோட்டிற்
பற்றிச்சுடாசெம்மணிப்பூணபிறையைநாகஞ்
சுற்றிகிடநதாலெனததோன்றவெளளாழியீன்ற
கற்றைக்கதிாபோற்பருமம்புறநகௌவிமின்ன. (கச)

கோட்டுப்பிறைகால்குளிாவெண்கதிர்க்கற்றைபோலச்
சூட்டுக்கவரித்தொடைதொஙகலுநெற்றிமுன்னுப்
பூட்டுத்தரளமுகவட்டும்பொலியப்பினனன்
மாட்டுச்சதங்கைத்தொடைகல்லெனவாய்விட்டார்ப்ப. (கரு)

பணிநாவசைக்கும்படியென்னக்கழுத்தில்வீர
மணிநாவசைப்பநகைமுத்தின்வகுத்ததண்டைப்
பிணிநாண்சிறுகிண்கிணிப்பிப்பலமாலைத்தொங்க
லணிநாணலம்பச்சிலம்பார்ப்பவடிகணுன்கும். (கசு)

அடியிட்டுநிலங்கிளைத்தண்டமெண்டிக்கும்போர்ப்பப்
பொடியிட்டுயிர்த்துப்பொருகோட்டினிற்குத்திக்கொத்திட்
டிடியிட்டதிர்காரொதிரோற்றெழுந்தாங்குநோககிச்
செடியிட்டிருகண்ணழல்சிநதநடந்ததன்றே. (கஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பால்கொண்டநிழல்வெண்டிங்கட் பகிர்கொண்டமருப்பிற்கொண்மூச்
சூல்கொண்டவயிற்றைக்கீண்டுதுள்ளியோர்வெள்ளிக்குன்றங்
கால்கொண்டுநடந்தாலென்னக்கடிந்துடன்றுவைச்சீற்ற
மேல்கொண்டுநாற்றம்பற்றிவீங்குயிர்ப்பெறிந்துகிட்டா. (கஅ)

குடக்கதுகுணக்கதென்னக்குணக்கதுகுடக்கதென்ன
வடக்கதுதெற்கதென்னத்தெற்கதுவடக்கதென்ன
முடுக்குறுமருப்பிற்கோத்துமுதுகுகீழாகத்தள்ளு
மெடுக்குறுமலையைக்கால்பேர்த்தெனத்திசைப்புறத்துவீசும். (ககூ)

(கங) துண்டம் - மூக்கு. அடல் ஏறு என்றது - அதிகாரநந்தியை. (கச) ஓடை - நெற்றிப்பட்டம். வெள் ஆழி - திருப்பாற்கடல். பருமம் - கவசம்.

(கரு) கோடு - கொம்பு. கால்-கக்குகின்ற. பூட்டுத்தரளமாவது- பருத்தமுத்து முற்படப்புனைதல். (கசு) கிண்கிணி - சிறுசதங்கை. பிப்பலம் - அரசிலை. (கஎ) செடி-ஒளி. (கஅ) நாற்றமபற்றி என்றது - விலங்கினங்கள் மோப்பமுற்றுச் செல்லுதலை.

கொழுமணிச்சிகரகோடிசிதைபடக்குவட்டில்வீசும்
பழுமரச்செறிவில்வானமேருய்ப்பணையிறவெறியும்வானின்
விழுமறப்பசுப்போலவீழவேலைவாய்வீசுமிங்ஙன்
செழுமதிகோட்டுநந்திதேவிளையாடல்செய்து. (உ0)

பூரியவொண்ணியாங்கேபொருதுயிருற்றஞ்செயயா
தாரியவிடைதன்மாண்டவழகினைக்காட்டக்காமுற்
றீரியநறும்பூவாளியேறுபட்டாவியோடும்
வீரியம்விடுத்துவீழ்ந்துவெற்புருவாயிற்றன்றே. (உக)

வாங்கினபுரிசைமாடமாநகராறுவின்பந
தூங்கினவரவாய்வேம்பின்றொடவிழ்தாரான்றிண்டோள்
வீங்கினவிரவிதோன்றவீங்கிருளுடைந்ததென்ன
நீங்கினநாணமோடுநிரையமணகுழாங்களெல்லாம். (உஉ)

உலகறிகரியாத்தன்பேருருவினையிடபகுன்றாக்
குலவுறநிறுவிச்சூக்கவடிவினாற்குறுகிக்கூடற்
றலைவனைவணங்கவீசன்றண்ணருள்சுரந்துபண்டை
யிலகுருவாகியிங்ஙனிருக்கெனவிருத்தினானே. (உங)

அந்நிலைநகருளாருமரசனுமகிழ்ச்சிதூங்கிச்
சன்னிதியிருந்தநந்திதாளடைந்திறைஞ்சிப்போக
மின்னவிர்சடையானந்திவென்றிசால்வீறுநோக்கி
யின்னமுதனையாளோடுங்களிசிறந்திருக்குநாளில். (உச)

அவ்விடைவரைமேன்முந்நீரார்கலியிலங்கைககேகுந்
தெவ்வடுசிலையிராமன்வானரசேனைசூழ
மைவ்வரையனையதம்பிமாருதிசுக்கிரீவ
னிவ்வடல்வீரரோடுமெய்தியங்கிறுத்தான்மன்னோ. (உரு)

அன்னதுதெரிந்துவிந்தமடக்கியமுனியங்கெய்தி
மன்னவற்காக்கங்கூறிமழவிடைகொடியோனகூடற்
பன்னரும்புகழ்மையோதுபனுவலையருளிசசெய்ய
முன்னவன்பெருமைகேட்டுமுகிழ்த்தகைமுடியோனாகி. (உசா)

(உ0) பணை-கிளை. வானில்விழும் அறப்பசு என்றது-தூருவாச முநிவர் சாபத்தால் கடலில்விழுந்த காமதேநுவை. (உக) பூரியர்-கீழ்மக்கள். ஈரிய - குளிர்ந்த. (உஉ) அரம் - ஒர்விதவாள்.

(உங) பேர்உரு-தூலவடிவம். பண்டை இலகு உரு-முன்னுள்ள சிலாவடிவம். சூக்கம் - இதுசூக்குமம் என்னும் பிராகிருதச்சிதைவு.

(உரு) விடைவரை - இடபக்குன்று. மைவரை-நீலமலை. தம்பி-இலக்குமணன். (உசா) விந்தமடக்கியமுநி - அகத்தியமுநிவர்.

முனியொடுகுறுகிச்செம்பொன்முளரியுண்மூழ்கியாதித்
தனிமுதலடியைவேணிமுடியுறத்தாழ்ந்துவேத
மனுமுறைசிவாகமத்தின்வழிவழாதருச்சித்தேத்திக்
கனிவுறுமன்பிலாழ்ந்துமுடிமிசைக்கரங்கள்கூப்பி. (உஎ)

புங்கவசீவன்முத்திபுராதிபபுனிதபோக
மங்கலமெவற்றினுக்குங்காரணவடிவமான
சங்கரனதுதெய்வத்தானங்களனந்தமிந்த
வங்கண்மாஞாலவட்டத்துள்ளனவவைகடம்மில். (உஅ)

கலிநிலைத்துறை.

அற்புதப்பெரும்பதியிந்தமதுரையீதாற்றப்
பொற்புடைத்தென்பதெவன்பலபுவனமுநின்பாற்
கற்புவைத்துயநீசெய்தகருமத்தின்விருத்தம்
வெற்புருக்களாய்ப்புடைநின்றுவிளங்கலான்மன்றே. (உகூ)

கண்டவெல்லையிற்றுன்பங்கள்களைதற்குமளவைக்
கண்டரும்பெருஞ்செல்வங்களளித்தற்குங்கருணை
கொண்டுநீயுறைசிறப்பினுற்குளிர்மதிக்கணணி
யண்டவாணவிவ்விலிங்கததுக்கொப்புவேறுமோ. (௩0)

தோய்ந்திடும்பொழுதீட்டியதொல்வினைப்படல
மாய்ந்திடும்படிமாய்த்துநின்மஙகலபோக
மீந்திடும்படிக்கிருந்தமாதீர்த்தத்தினியல்பை
யாய்ந்திடும்பொழுததற்கொருதீர்த்தமொப்பாமோ, (௩க)

எத்தலத்தினுமொவ்வொன்றுவிழுமிதாமிந்த
மெய்த்தலத்திலிம்மூவகைவிழுப்பமும்விளங்கு
மத்தவாதலாலித்தலமடைந்தவரொவர்க்குஞ
சித்தசுத்தியும்பல்வகைச்சித்தியும்பயக்கும. (௩உ)

அடியனேனெண்ணுங்கருமமுஞ்சந்தமேயாக
முடியுமாவரிதச்செயன்முடியுமெப்படியப்
படிபுரிந்தருள்கடிதெனப்பணிந்தனனபரனு
நெடியவானபடிமமுதெனவெதிரமொழிநிகழ்த்தும். (௩௩)

(உகூ) அற்புதம் - ஞானம். கற்பு - உறுதி. கருமத்தின் விருத்தம்-திருவிளையாடலின் சரித்திரம். (௩க) மங்கலபோகம் - சிவபோகம். (௩உ) சித்தசுத்தியாவது - நித்தநைமித்திய கருமங்களை சிவார்ப்பணமாகச்செய்தலால் வரும்பேறு. பல்வகைச்சித்தி என்றது - அணிமாமுதலிய வெண்வகைச்சித்திகளை. (௩௩) சந்தம்-உண்மை,

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இரவிதன்மரபின்வந்தவிராமகேளெமக்குத்தென்கீழ்
விரவியதிசையிற்போகிவிரிகடறசேதுகட்டிக
கரவியவுள்ளக்கள்வன்கதிர்முடிப்பத்துஞ்சிந்தி
யரவமேகலையினானையருஞ்சிறையழுவநீக்கி. (௩௪)

மீண்டுநின்னயோத்தியெய்திவிரிகடலுலகம்பன்னா
ளாண்டினிதிருந்துமேனாளவைகுண்டமடைவாயாக
வீண்டுநீகவலைகொள்ளேலெனவசரீரிகேட்டு
நீண்டவன்மகிழ்ந்துதாழ்ந்துநிருத்தனைவிடைகொண்டேகி. (௩௫)

மறைப்பொருளுரைத்தோன்சொன்னவண்ணமேயிலங்கையெய்தி
யறத்தினைத்தின்றபாவியாவிதின்றனையான்செல்வத்
திறத்தினையிளவற்கீந்துதிருவிராமேசங்கண்டு
கறைப்படுமிடற்றினானையருச்சித்துக்கருணைவாங்கி. (௩௬)

பற்றியபழியினீந்தியிந்திரன்பழியைத்தீர்த்த
வெற்றிகொள்விடையினானைமீளவும்வந்துபோற்றி
யற்றிரளனையகோதைகற்பினுக்கரசியோடுஞ்
சுற்றியசடையிராமன்றுன்னகரடைந்தானிப்பால். (௩௭)

கலிநிலைத்துறை.

செங்கோலனந்தகுணமீனவனாறேயங்காப்பக
கொங்கோடவிழ்தார்கருலபூடணனறனையீன்று
பொங்கோதைஞாலப்பொறைமற்றவன்பாலிறக்கி
யெங்கோனருளாற்சிவமாநகரோறினானே. (௩௮)

இருபததொன்பதாவது

மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம் முற்றிற்று

ஆக படலம் ௩௮ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௩௫௩.

---

(௩௪) விரவியதிசை - தெற்கும் கிழக்குங்கலந்த தென்கீழ்த் திசை. (௩௬) பாவியென்றது - மகாபாதகனாகிய இராவணனை - இளவல் - இளையவனாகிய விபீடணன்.

(௩௭) பற்றியபழி - இராவணனைக்கொன்ற பிரமகத்தி. கற்பினுக்கரசியென்றது - சானகியை. (௩௮) கொங்கு - மகரந்தம்.

உ

முப்பதாவது

மெய்க்காட்டிட்டபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

பாவமெனவடிவெடுத்தபடிற்றமணர்பழித்தழல்செய்
தேவவருமறப்பசுவையேறுயாத்தோன்விடைநந்திக்
காவலனைவிடுத்தழித்தகதையுரைத்துமட்டாலைச
சேவகன்மெய்க்காட்டிட்டுவிளையாடுந்திறமுரைப்பாம். (௧)

வெவ்வியமும்மதயானைவிறற்குலபூடணன்சமண
ரவ்வியவஞ்சனைகடந்தவனந்தகுணச்செழியன்பாற்
செவ்வியசெங்கோல்வாங்கித்திகிரிதிசைசெலவுருட்டி
வவ்வியவெங்கலிதுரந்துமணங்காத்துவருகின்றான். (௨)

சவுந்தரசாமந்தனெனத்தானைகாவலனொருவன்
சிவந்தசடைமுடியண்ணலடியவரேசிவமாகக்
கவாந்தொழுகியருச்சிக்குங்கடப்பாட்டினெறிநின்று
னுவந்தரசற்கிருமைக்குந்துணையாகியொழுகுநாள். (௩)

வலவேடர்கதிபதியாய்வருசேதிராயனெனும்
விலவேடனொருவனவனவிறல்வலியான்மேலிட்டுப்
பல்வேறுபரிமான்றோப்பஞ்சவன்மேற்படையெடுத்துச்
செல்வேனென்றுறவலித்தான்றென்னர்பிரானஃதறிந்தான். (௪)

தன்னதுதாணிழனின்றசாமந்தன்றனைப்பார்த்தெம்
பொன்னறைதாழ்திறந்துநிதிமுகந்தளித்துப்புதிதாக
வின்னமுநீசிலசேனையெடுத்தெழுதிக்கொள்கென்று
னன்னதுகேட்டீசனடிக்கன்புளானென்செய்வான். (௫)

தென்னவர்கோன்பணித்தபணிபின்றள்ளச்சிந்தையிலன்
புன்னவரனருளவந்துமுன்னீர்ப்பவொல்லைபோய்ப்

---

(௨) அவ்வியம்-பொறாமை. திகிரி - சக்கரம். கலி - துன்பம.

(௩) தானைகாவலன் - சேனாபதி. கடப்பாடு - உறுதி. இருமை-இம்மை, மறுமை. (௪) வலித்தல் - ஊக்கத்தாற்றுணிதல்.

(௫) சாமந்தன் என்றது - சௌந்தரசாமந்தனெனனுஞ் சேனாபதியை. (௬) ஒல்லை - விரைவு. அறத்தாறு - தருமவழி. ஈட்டல-சேர்த்தல்.

பொன்னறைதாழ்திறந்தறத்தாறீட்டியிடும்பொற்குவையுட்
டன்னதுளத்தவாவமையததக்கநிதிகைக்கவரா. (௬)

எண்ணிறந்தகளிபபிறெடுநெதிருககோயிலிடதசலைந்று
கண்ணிறைந்தபொன்முளரிக்கயந்தலைநீபடிந்றுதன
துண்ணிறைந்தமெய்யன்பிறொளியுருவாயமுலைத்தெழுந்த
பண்ணிறைந்தமறைப்பொருளைப்பணிநதிறைஞசியிதுவேண்டிய. (எ)

பண்ணியஞன்மறைவிரித்தபரமேட்டியெங்கோமா
னெண்ணியகாரியமுடிப்பாயிவையுனக்குமுன்னடிக்கீ
ழுண்ணியமெய்யடிவர்க்குமாதக்கவெனவிரந்தப்
புண்ணியமாநிதிமுழுதுமவ்வழியேபுலப்படுப்பான். (அ)

அண்டமுகடுரிஞ்சிநிமிர்கோபுரமுமாயிரக்கான்
மணடபமுங்கண்டிகையும்வயிரமணிகோளகையுங்
குண்டலமுந்தண்டரளக்குடைநிரையுங்கொடிநிரையுங்
கண்டனன்முன்னவனருளாற்பிறப்பேழுங்களைகண்டோன். (௯)

வாறடர்க்கவியுணவின்வகைமுந்நூன்மன்றனமுத
ஞறுவாஞசிறுவேள்விநானமறையோர்க்கறுசுவையி
ஞறுதபேருண்டிதுறவடைந்தோர்ககருத்துபலி
தாறுதிபலவேறுதருமநனிதழைவிததான். (௧௦)

எவனேனுமுருத்திரசாதனங்கண்டாலெதிர்வணங்கி
யவனேநம்பிறப்பறுக்கவடிவெடுத்தவரனென்று
கவராதவன்புள்ளங்கசிநதொழுகவருச்சித்துச்
சுவையாறினமுதருததியெஞ்சியவின்சுவைதெரிவான். (௧௧)

இன்றைக்காயிரநாளைக்கிருமடங்குவருநாடகு
மன்றைக்கன்றிருமடங்காவரசனதுபொருளெல்லாங்
கொன்றைச்செஞ்சடையார்கருமடியார்கருங்கொடுபபரலை
தென்றற்கோன்செவிமடுத்தாரசேனைகக்கோனிதுசெய்வான். (௧௨)

(அ) பரமேட்டி - உயர்நத நிலையிலுள்ளவன். அண்ணிய - சல ந்த. ஆதக்க - ஆகக்கடவன. புலப்படுத்தல் - செலுத்தல்.

(௯) கோளகை - வாகுவலயம். (௧௦) முந்நூன்மன்றல் - உப வீதகல்யாணம. பலி - பிச்சை. (௧௧) உருத்திரசாதனம் என்றது- விபூதி உருத்திராக்கமுதலிய சிவசின்னங்களை.

(௧௨) அன்றைக்கன் றிருமடங்காய் என்றது-ஒவ்வொருநாளும் இவ்விருமடங்காய்ச் செய்தமையை. தென்றற்கோன் என்றது-தெ ன்றலுக்கிடமாகிய பொதிய மலைக்குத தலைவனுதலின்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நாவலனவையத்தெய்திக்காரியஞ்செய்வாரோடு
மேவினன்பிறநாட்டுள்ளவீரர்கருவெறுக்கைபோக்கிச்
சேவகம்பதியவோலைசெலவிடுத்தழைப்பானபோலப்
பாவகஞ்செய்துநீட்டிப்பட்டிமையோலையுய்ப்பான். (௧௩)

எழுதுகதெலுங்கர்க்கோலையெழுதுககலிங்கர்க்கோலை
யெழுதுகவிராடர்க்கோலையெழுதுகமராடர்க்கோலை
யெழுதுககொங்கர்க்கோலையெழுதுகவங்கர்க்கோலை
யெழுதுகதுருக்கர்க்கோலையென்றுபொய்யோலைவிட்டான். (௧௪)

எங்குமிப்படியேயோலைசெலவிடுத்திருப்பவாறு
திங்களினளவுமந்தச்சேவகர்வரவுகாணா
தங்கதிர்வேலானசேனைகரசனையழைத்துநாளை
வெங்கதிர்படுமுன்சேனையாவையும்விளித்தியென்றான். (௧௫)

என்றமன்னவனுக்கேற்கச்சாமந்தனிசைந்துவெள்ளி
மன்றவனடிக்கீழ்வீழ்ந்துவள்ளலேயரசனீந்த
குன்றுறழ்நிதியமெல்லாங்கொண்டெனைப்பணிகொண்டாயே
வன்றிறற்சேனையீட்டும்வண்ணம்யாதென்னநின்றான். (௧௬)

அடியவர்குறைவுதீர்த்தாண்டருள்வதேவிரதம்பூண்ட
கொடியணிமாடக்கூடற்கோமகன்காமற்காய்ந்த
பொடியணிபுராணப்புத்தேட்புண்ணியனருளினாலே
யிடியதிர்விசும்புகீறியெழுந்ததோர்தெய்வவாக்கு. (௧௭)

சூழ்ந்தெழுசேனையோடுந்தோற்றுதுநாளைநீயும்
வீழ்ந்தரசவையத்தெய்திமேவுதியென்னவிண்ணம்
போழுந்தெழுமாற்றங்கேட்டுப்பொருநேறுவகைவெள்ளத்
தாழ்ந்தனன்முந்நீர்வெள்ளத்தலர்கதிரவனுமாழ்ந்தான். (௧௮)

மீனவன்காணமேருவில்லிதன்றமரைவன்கண்
மானவேன்மறவராக்கிவாம்பரிவீரனாகத்
தானுமோர்கூத்துக்கோலஞ்சமைந்துவந்தாடவிட்ட
நீனிறவெழினிபோலக்காரிருணிவந்ததெங்கும். (௧௯)

புண்ணியமனையிற்போகிப்புலர்வதெப்போழ்தென்றெண்ணி
யண்ணல்சாமந்தன்றுஞ்சானடிக்கடியெழுந்துவானத்

---

(௧௩) பட்டிமை - வஞ்சனை. (௧௮) மாற்றம் - சொல்.
(௧௯) தன்தமர்என்றது-தனதுபிரமதகணங்களை. எழினி-திரை.

தெண்ணிறைமீனநோக்கிநாழிகையெண்ணியெண்ணிக்
கண்ணுதலெழுச்சிகாண்பானளந்தனன்கங்குலெல்லாம். (௨௦)

தெருட்டருமறைகடேறச்சிவபரஞ்சுடரோனன்பன்
பொருட்டொருவடிவங்கொண்டுபுரவிமேற்கொண்டுபோது
மருட்படையெழுச்சிகாண்பானபோலவாகலியின்மூழ்கி
யிருட்டுகள்கழுவித்தூயவிரவிவந்துதயஞ்செய்தான். (௨௧)

பொருநரோறனையானோந்துபோந்துநான்மாடக்கூடற்
கருணைநாயகனைத்தாழ்ந்துகைதொழுதிரந்துவேண்டிப்
பரவிமீண்டொளிவெண்டிங்கட்பன்மணிக்குடைக்கீழேகிக
குருமதிமருமான்கோயில்குறுகுவான்குறுகுமெல்லை. (௨௨)

கரைமதியெயிற்றுச்சங்குகன்னன்முன்னனவென்றிப்
பிரமதகணமுங்குண்டப்பெருவயிறனுருவனாதி
வரைபுரைகுறுந்தாட்பூதமறவருங்குழுமிவீசகு
குரைகழல்வலியநோன்றாட்கோளுடைவயவராகி. (௨௩)

நெட்டிலைவடிவாள்குந்தந்தோமரநேமிநெய்த்தோ
ரொட்டியகணிச்சிசாபமுடம்பிடிமுதலாவெண்ணப்
பட்டவெம்படைமூவாறும்பரித்தசெங்கையர்காலிற்
கட்டியகழலாகாலிற்கடியராய்ப்புறம்புகாப்ப. (௨௪)

வார்கெழுகழற்கானந்திமாகாளன்பிருங்கிவென்றித்
தார்கெழுநிகும்பன்கும்போதரன்முதற்றலைவர்யாரும்
போர்கெழுகவசந்தொட்டுப்புண்டரநுதலிற்றீட்டிக்
கூர்கெழுவடிவாளேந்திக்குதிரைச்சேவகராய்ச்சூழ. (௨௫)

கற்றைச்சாமரைகள்பிச்சங்கவிகைபூங்கொடிக்காடெங்கு
முறநககாரொலியுநாணத்தூரியமுழுதுமேங்கக்
கொற்றப்போர்விடையைத்தானேகுரங்குளைப்பரியாமேற்கொண்
டொற்றைச்சேவகராய்மாறியாடியவொருவர்வந்தார். (௨௬)

---

(௨௧) தெருள் - ஞானம். அன்பன்என்றது - சௌந்தரசாமந்தனை. ஆர்கலி - சமுத்திரம். (௨௨) பொருநர்-வீரர். குரு-நிறம்.

(௨௩) வீக்கல்-கட்டல். நோன்-வலிமை. (௨௪) நெய்த்தோர்-உதிரம். கணிச்சி-மழு. சாபம்-வில். உடம்பிடி-வேல். கால் - காற்று.

(௨௬) பிச்சம - பீலிக்குடை. தூரியம் - வாச்சியம். குரங்கு - தொங்குகின்ற. உளை - புறமயிர். மாறியாடிய ஒருவர் - கான்மாறியாடியபெருமான்.

பல்லியமொலிக்குமார்ப்பும்பாய்பரிகலிக்குமார்ப்புஞ்
செல்லொலிமழுங்கமள்ளர்தெழித்திமோரப்புமொன்றிக்
கல்லெனுஞ்சும்மைத்தாகிக்கலந்தெழுசேனைமேனுண்
மல்லன்மாநகர்மேற்சீறிவருகடல்போன்றதன்றே. (உஎ)

சேனையின்வரவுநோக்கித்திருமகன்றிருமுன்னேகுந
தானையர்தலைவன்றென்னன்றுணிழல்குறுகிக்கூற
மீனவனுவகைபூத்துவெயின்மணிககடையிற்போந்தங்
கானமண்டபத்திற்செம்பொனரியணைமீதுவைகி. (உஅ)

தெவ்வமெகிழ்ச்சிபொங்கச்சேனையின்செல்வநோக்கி
யெவ்வெத்தேயத்திலுள்ளாரிவரொனவெதிரேநின்று
கௌவையின்மனச்சாமந்தன்கையிற்பொற்பிரம்புநீட்டி
யவ்வவர்தொகுதியெல்லாமணியணிநிறுவிககூறும். (உகூ)

கலிவிருத்தம்.

கொங்கரிவரையகுருநாடரிவரைய
கங்கரிவரையகருநாடரிவரைய
வங்கரிவரையவிவராரியாகளைய
வங்கரிவரையவிவர்மாளவர்களைய. (௩0)

குலிங்கரிவரையவிவர்கொங்கணர்களைய
தெலுங்கரிவரையவிவர்சிங்களர்களைய
கலிங்கரிவரையகௌடத்தரிவரைய
வுலங்கெழுபுயத்திவர்களொட்டியர்களைய. (௩க)

கொல்லரிவரையவிவர்கூர்ச்சரர்களைய
பல்லரிவரையவிவர்பப்பரர்களைய
வில்லரிவரையநல்விதேகரிவரைய
கல்லொலிகழற்புனைகடாரரிவரைய. (௩உ)

கேகயர்களாலிவர்கள்கேழ்கிளர்மணிப்பூண்
மாகதர்களாலிவர்மராடரிவர்காஞ்சி
நாகரிகராலிவர்கணம்முடையநாட்டோ
ராகுமிவாதாமெனமெய்காட்டியறிவிததான். (௩௩)

இத்தகையசேட்புலனுளாரையிவணுய்த்த
வித்தகைமையென்னெனவிறைவியருள்செய்யே

(உகூ) தெவ் என்றது- சேதிராயனுகியபகைவனே. கௌவை - மனக்கவலே. (௩க) உலம் - திரண்டகல்.

லத்தநினரும்பொருளனைத்தும்வரையாதே
யுய்த்தலினடைந்தனாகளாலெனவுரைத்தான். (௩௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அந்நெடுஞ்சேனைதன்னுட்சேணிடையடன்மாவூர்ந்து
பின்னுறநிற்குமொற்றைச்சேவகப்பிரானைநோக்கி
மன்னவனிவாயாரென்னச்சாமந்தன்வணங்கியைய
வின்னவர்சேனைவெள்ளத்தியாரையென்றறிவதென்றான். (௩௫)

அவரையிங்கழைத்தியென்றானரசன்றன்வழிச்செல்வார்போற்
கவயமிட்டவரும்போந்தாாகாவலன்களிகூாந்தம்பொன்
னவமணிக்கலன்பொன்றூடைநல்கினனுள்ளததன்பு
தவறிலான்பொருட்டுவாங்கித்தரிதருத்தனறமர்க்குமீந்தார். (௩௬)

ஆய்ந்தவெம்பரிமாத்தூண்டியைங்கதிநடத்திககாட்டி
யேய்ந்ததஞ்சேனைவெள்ளத்தெய்தினொய்துமெல்லை
வேய்ந்ததார்ச்சேதிராயன்வேட்டைபோய்ப்புலிகோட்பட்டு
மாய்ந்தனனென்றேரொற்றன்வேந்தன்முன்வந்துசொன்னான். (௩௭)

முரசதிரனிகநோக்கிமுகமலர்ந்துவகைபூத்த
வரசனுமனிகவேந்தற்களவில்சீாத்தலைமையோடும்
வரிசைகண்மிதப்பநல்கிவந்துமெய்க்காட்டுத்தந்து
பரசியபதாதிதத்தம்பதிபுகச்செலுத்துகென்றான். (௩௮)

அறைந்தவார்கழற்காற்சேனைகாவலனனிகந்தத்தஞ்
சிறந்தசேணாட்டிற்செல்லச்செலுததுவானபோனறுந்ற்ப
நிறைந்தநான்மாடக்கூடனிருததனநிலைநின்றங்கே
மறைந்தனன்மனிதவேடங்காட்டியமறவரோடும். (௩௯)

கண்டனன்பொருநைநாடன்வியந்தனன்கருத்தாசங்கை
கொணடனன்குறித்துநோக்கியீதுநங்கூடன்மேய

---

(௩௪) வரையாது - அளவில்லாமல். வரை - அளவு.
(௩௫) சேண்-தூரம். (௩௬) கவசம் - கவயம்எனத்திரிந்தது.
(௩௭) பரிமா - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. ஐங்கதி
யாவன - கவுரிதகம் = (மெலலியநடை.) ஆக்கிரந்திதம் = (விரைவு
டை.) வல்சிதம் = (இருகாற்றூககியாடிவருநடை.) இரேசிதம்=(சுற்றி
ஓடல்.) புலிதம் = (முழுவோட்டம்.) என்பன (௩௮) அனிகம்-சே
னை. பரசல்-துதித்தல். (௪0) ஆசங்கை - சந்தேகம். அன்புவடிவம்
எனறது - பசுகரணங்கெட்டு சிவகரணமாய் நிற்றலை.

வண்டர்தம்பெருமான்செய்தவாடலென்றெண்ணிக்கண்ணீர்
விண்டனன்புளகம்போர்ப்பமெய்யன்புவடிவமானான். (௪௦)

தனக்குயிர்த்துணையாநின்றசாமந்தன்றன்னைநோக்கி
யுனக்கெளிவந்தார்கூடலுடையநாயகரேயெனாறு
லெனக்கவராவார்நீயேயென்றவற்கியாவுநல்கி
மனகவல்பின்றிவாழ்ந்தான்மதிவழிவந்தமைந்தன். (௪௧)

முப்பதாவது
மெய்க்காட்டிட்டபடலம் முற்றிற்று.
ஆக படலம் - ௩௰ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௭௦௪.

உ
முப்பத்தொன்றாவது
உலவாக்கிழியருளிய படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அடியார்பொருட்டுப்பரிவயவராகிசசெழியன்காணவிடைக்
கொடியார்வநதுமெய்க்காட்டுக்கொடுத்தவண்ணமெடுததுரைத்துங்
கடியாாகொன்றைமுடியாரககன்னிநாடன்றனக்கிசைநத
படியாலுலவாக்கிழிகொடுத்தபடியையறிந்தபடிபகாவாம். (௧)

வள்ளல்குலபூடணன்றிங்கள்வாரந்தொடுத்துச்சிவதரும
முள்ளவெல்லாம்வழாதுநோற்றொழுகும்வலியாற்றன்னாட்டி
லெள்ளவிலலாவேதியமாயிகழ்ந்தானதனுன்மழைமறுத்து
வெள்ளமருகவளங்குன்றிவிளைவஃகியதுநாடெல்லாம். (௨)

அறவோரொல்லாநிரப்பெய்தியாகங்கிடந்தநூலன்றி
மறைநூலிழந்துமுனிவேளவிவாரோவேள்விதென்புலத்தி [ன்
னுறைவோரவேள்வியிழந்திழிந்தொழிலசெய்தாற்றுதுயிர்வளர்ப்பா
புறநாடணைந்தார்பசியாலேபுழுங்கியொழிந்தகுடியெல்லாம். (௩)

எந்நாடணைவோமெனவிரங்கவிரங்கிமதிக்கோன்மதிநாளிற்
பொன்னுண்முளரித்தடங்குடைந்துசித்திக்களிற்றைப்பூசித்துத்
தன்னாதரவாற்கயற்கண்ணிதலைவன்றன்னையருச்சித்து
முன்னாவீழ்ந்துகரமுகிழ்ததுப்பழிச்சிமகிழ்நதுமொழிகின்றான். (௪)

---

(௧) வயவா-வீரர். உலவாகிழி - எடுக்க எடுக்கக் குறைபடாப் பொன்முடிப்பு. (௨) அஃகல் - சுருங்கல். (௩) நிரப்பு-வறுமை. (௪) ஆதரவு - அனபு.

அத்தவுலகிலுயிர்க்குயிர்நீயல்லையோவவ்வுயிர்பசியா
லெய்த்தவருத்தமடியேனைவருத்துமாறென்யானீட்டி
வைத்தபொருளுந்தருமத்தினவழியேசென்றதினியடிகள்
சித்தமலர்ந்தென்னிடும்பைவினைதீரவருட்கண்செய்கவென. (௫)

கோளாடரவமரைக்கசைத்தகூடற்பெருமான்குறையிரக்கு
மாளாவரசன்றவறுசிறிதகங்கொண்டதனைத்திருச்செவியிற்
கேளார்போலவாளாதேயிருப்பமனையிற்கிடைத்தமலன்
றாளாதரவுபெறநினைந்துதரையிற்கிடந்துதுயில்கின்றான். (௬)

அங்கண்வெள்ளியம்பலத்துளாடுமடிகளவன்கனவிற்
சங்கக்குழையும்வெண்ணீறுஞ்சரிகோவணமுந்தயங்கவுரன்
சிங்கநாதங்கிடைந்தசையச்சித்தவடிவாயெழுந்தருளி
வெங்கண்யானைத்தென்னவாகோன்முன்னின்றிதனைவிளம்புவார். (௭)

ஏடாரலங்கல்வரைமார்பவெம்பாலென்றுமன்புடைமை
வாடாவிரதவிழுச்செல்வமுடையாய்வையமறங்கடிந்து
கோடாதளிக்குஞ்செங்கோன்மையுடையாயுனக்கோர்குறையுளதுன்
வீடாவளஞ்சேர்நாட்டிந்நாள்வேளவிச்செல்வமருகியதால். (௮)

மறையேநமதுபீடிகையாமறையேநமதுபாதுகையா
மறையேநமதுவாகனமாமறையேநமதுநூபுரமா
மறையேநமதுகோவணமாமறையேநமதுவிழியாகு
மறையேநமதுமொழியாகுமறையேநமதுவடிவாகும். (௯)

வேதந்தானேநமதாணைச்சத்திவடிவாய்விதிவிலக்காய்ப்
போதங்கொளுத்திநிலைநிறுத்திப்போகங்கொடுத்துப்பல்லுயிர்க்கும்
பேதஞ்செய்யும்பிணியவிழ்த்தெம்பிரியாவீடுதருவதுதே
ஞதனுசெய்யுநதார்வேநதேநமதுசெஙகோலதுவாகும். (௧௦)

அந்தமறைகடமக்குறுதியாவாரந்நூல்வழிகலிநோய்
சிந்தமகத்திவளர்தெம்பாற்சிந்தைசெலுத்துமந்தணரா
லிந்தமறையோர்வேள்விமழைக்கேதுவாகுமிவர்தம்மை
மைந்தவிகழ்ந்துகைவிட்டாயதனான்மாரிமறுத்தன்றால். (௧௧)

---

(௬) கோள் - வலிமை. (௭) உரன்-மார்பு. சிங்கநாதம் - மான் கொம்பினாற்செயததோர்வாத்தியம். சிங்கம்,சிருங்கமென்பதன்றிரிபு.

(௧௦) சத்தி என்றது - திருவருளை. போதம் - அறிவு. பல்லுயிர் என்றது - மூவகையான்மாக்களை. பேதம் - ஐயந்திரிபுமுதலிய விகற்பங்கள். பிணி - அவிச்சை.

மும்மைப்புவனங்களுமுய்யமுத்தீவேட்குமிவர்தம்மை
நம்மைப்போலக்கண்டொழுகிநாளுநாளுவறம்பெருக்கிச்
செம்மைத்தருமக்கோலோச்சித்திகிரியுருட்டிவாழ்தியென
வும்மைப்பயன்போலெளிவந்தாருலவாக்கிழியொன்றுதவுவார். (௧௨)

இந்தக்கிழியிலெத்துணைப்பொன்னெடுத்துவழங்குந்தொறுநாங்க
டந்தவளவிறகுறையாததனமைத்தாகுமிதுகொண்டு
வந்தவிலம்பாடகற்றென்றுகொடுத்துவேந்தனமனக்கவலை
சிந்தத்திருநீறதுசாத்திமறைநதாரையர்திருவுருவம். (௧௩)

கண்டகனவுநனவாகத்தொழுதானெழுந்துகௌரியர்கோ
னண்டர்பெருமான்றிருவடிபோலம்பொறகிழியைமுடித்தலைமேற்
கொண்டுமகிழ்ச்சிதலைசிறப்பநின்றோமுகுர்த்தங்கூத்தாடித்
தண்டாவமைச்சர்படைத்தலைவர்தமக்குங்காட்டியறிவித்தான். (௧௪)

செங்கணரிமான்பிடர்சுமந்ததெய்வமணிப்பூந்தவிசேற்றிச்
சங்கமுழங்கமறைமுழங்கச்சாந்தந்திமிர்ந்துதாதொழுகத்
தொங்கலணிந்துதசாங்கவிரைத்தூபநறுநெய்ச்சுடர்வளைத்துக்
கங்கைமிலைந்தகடவுளெனக்கருதிப்பூசைவினைமுடித்தான். (௧௫)

அடுத்துவணங்கிவலஞ்செய்திட்டம்பொற்கிழியைப்பொதிநீக்கி
யெடுத்துமுத்தீவினைஞர்கருமயாகங்களுக்குமயாவாக்கு
மடுத்துநாளும்வரையாதுவழங்கவழங்கவடியார்க்குக்
கொடுக்கக்குறையாவீட்டின்பமாயிற்றறையாகொடுத்தகிழி. (௧௬)

---

(௧௨) மும்மைப்புவனம் என்றது - சொர்க்கமத்ய பாதலங்களை. முத்தீஎன்றது - ஆகவநீய முதலியமூன் றக்கினிகளை.

(௧௩) நாங்கள் - இதில் கள்பகுதிப்பொருள்விகுதி. இலம்பாடு- இது இன்மைபடுதல் என்னும்பொருளதாய் நிற்றலின் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். (௧௪) தொழுதான் எழுந்து என்றதற்கு - எழுந்துதொழுதான் என்பதுபொருள். இதனை - " கொழுநற்றொழு தெழுவாள்", என்பது, எழுந்துகொழுநற்றொழுவாள், என முன்பின் னாகப் பொருள்படுமெனப் பிரயோக விவேகநூலார் கூறுதலானு முணர்க. தொழுதான் - முற்றெச்சம்.

(௧௫) தசாங்கம் என்றது - ஆவாகனம், தாபனம், சந்நிதானம், சந்நிரோதனம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசமனீயம், அர்க்கியம், புட்பதானம், என்பவற்றை. விரைத்தூபம் என்றது - குந்துருக்கம், பச்சைக்கற்பூரம், காரகில், வெண்சந்தனம், கருஞ்சீதாரி எனபவற்றை. நறுநெய் - கபிலைப்பசுநெய்.

ஆயபொதியில்விளைபொன்னலசும்புசெய்துவிசும்பிழிந்த
கோயிலதனையகம்புறமுங்குயின்றுஞானக்கொழுந்தனைய
தாயிலறுகாறபீடிகைவான்றடவுகொடியநெடியபெரு
வாயில்பிறவுமழகெறிப்பவேய்ந்தான்மறையின்வரம்பறிந்தான். (௧௭)

முந்திக்குறையாநிதிக்கடலைமுகந்துமுகந்துநாடோறுஞ்
சிந்திக்குலபூடணக்கொண்டறெய்வதருமப்பயிரவளாப்பப்
பந்திதிரைமுந்நீர்மேகம்பருகிச்சொரியப்பலவளனு
நந்திகன்னிநாடளகைநகர்போற்செல்வந்தழைத்தன்றே. (௧௮)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வையாகரணர்களையாயிகர்மறை வல்லோர்மறைமுடிசொல்லாய்வோர், மெய்யாமிருதிகள்பொய்யாவிரதிகள் வேள்வித்தழல்களைவாழ்விப்போர், பையாடரவணியையானனனுரைபகர் வோருலகியலகல்வோராக, ளெய்யாதுறைதலினையாதளகைய தென்னப்பொலிவது தென்னாடு. (௧௯)

முப்பத்தொன்றாவது
உலவாக்கிழியருளியபடலம் முற்றிற்று.
ஆக படலம் ௩0 - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௭௨௩.

உ
முப்பத்திரண்டாவது
வளையல்விற்றபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வேதந்தனறுவடிவென்றுவிண்ணின்றிழிந்தவிமானமறை
நீதன்செழியன்றனகுலவாக்கிழிதந்தரிதநவழியிறுவப
போதங்கடந்தபொருள்வணிகப்புத்தேண்மாடமணிமறுகு
பாதந்தடவநடந்துவளைபகர்ந்தபரிசுபகர்கிற்பாம். (௧)

---

(௧௭) பொதி - உலவாக்கிழி. விளைபொன் - பொன்னேறு. அசும்பு-ஒளி. தாய் இல்என்றது - அங்கயற்கண்ணியார் திருக்கோயிலை.
(௧௮) நந்தி - பெருகி. (௧௯) வையாகரணர் - இலக்கணிகள். நையாயிகர்-நியாயநூல்கற்றவர். மறைமுடி-உபநிடதம். ஐயானனன்-ஐந்துதிருமுகங்களையுடைய சிவபெருமான். உரை - சிவாகமம் உலகியல் - பாசபந்தம். நைதல - வருந்தல்.
(௧) போதங்கடந்த - சுட்டறிவிற்கெட்டாத.

இறைவன்குலபூடணன்றிகிரியிவ்வாறுருட்டுநாண்முன்னாட்
சிறைவண்டறையுந்தாருவனதெய்வமுனிவர்பன்னியர்தங்
நிறையன்றளந்துகாட்டுகெனநெடியோன்மகனைப்பொடியாக்கு
மறவன்றானோர்காபாலியாகிப்பலிக்குவருகின்றான். (௨)

வேதமசைகருங்கோவணமுமெய்யினீறுமுள்ளாளக்
கீதமிசைக்குங்கனிவாயுமுள்ளேநகையுங்கிண்கிணிசூழ்
பாதமலரும்பாதுகையும்பலிகொள்கலனுங்கொண்டிரதி
மாதர்கணவன்றவவேடமெடுத்தாலொத்துவருமெல்லை. (௩)

விள்ளுங்கமலச்சேவடிசூழ்சிலம்பினொலியுமிடறதிரத
துள்ளுங்கீதவொலியுங்கைத்துடியினொலியுந்துளைச்செவிதீண்
டுளம்பிளந்துநிறைகளைந்தீர்தொல்லைவருமுன்வல்லியர்கள்
பள்ளங்கண்டுவருபுனல்போற்பலிகொண்டில்லின்புறம்போந்தார். (௪)

மேற்படி-வேறு.

ஐயங்கொண்டணைவாரையர்பரிகலத்தையமன்றிக்
கையம்பொன்வளையுமபெய்வாாகருத்துநாணன்றிக்காசு
செய்யும்பொன்மருங்குனுமிழப்பர்வேளசிலையம்பனறிக்
கொய்யுந்தண்மலாக்கணம்புங்கொங்கையிற்சொரியச்சோர்வார். (௫)

மடமயிலனையாரொங்களவளையினைத்தருதிரொன்றார்
கடல்விடமயினாறுனுங்கள்கந்தரத்துள்ளதென்றான்
றடமதிக்கொம்பனாரொங்கலையினைத்தருதிரொன்றா
முடமதிமிலைந்தானுங்கண்முகமதியிடத்ததென்றான். (௬)

இடையறிநதெம்மைச்சேர்மினென்றனரிளையரொங்கோன்
கடலமுதனையீாநுங்கட்கிடையினிக்காணாதென்றான்
மடநலாரஃதேறபணடைவணணமீநதிலலிற்செலல
விடையளித்தருண்மினென்றார்வேலைபுகுறங்குமென்றான். (௭)

(௨) தெய்வமுநிவர் என்றது - பிரமன்முதல்வராதலின். நிறை-கற்பு. நெடியோன்மகன் - மன்மதன். மறவன் - வீரன். காபாலி - கபாலமேந்தினவன். கபாலம் - தலையோடு. பலி-பிச்சை.

(௩) உள்ளாளக்கீதம் என்றது - ஒற்றின்மாத்திரைதோன்ற உள்ளேயிசைக்கும் ஆளத்தியை; அதனைவழக்கில் கனம் என்பர்.

(௪) கீதம் - இராகம். துடி - தமருகம். வல்லியர் என்றது- வல்லிக்கொடிபோன்ற இடையினையுடைய ருஷிபத்தினிகளை.

(௫) ஐயம்-பிச்சை. நாண் - வெட்கம், மேகலை. அம்பு-பாணம், கண்ணீர். (௬) மடம் - இளமை. வளை - வளையல், சங்கு. கந்தரம்- கழுத்து. கலை-வஸ்திரம், ஒளி. முடம் - வளைவு.

(௭) இடை - சமயம், இடுப்பு. வண்ணம் - நிறம். விடை - உத்தரம், திருமால்.

நங்கையர்கபாலிக்கென்றுநடுவிலைபோலுமென்று
ரங்கணனடுவிலாமைநம்மனோர்க்கடுத்ததென்றான்
மங்கையரடிகளென்றுசம்பவலியகற்போலுமென்றார்
கொங்கலாகொன்றையானுங்கொங்கையேவன்கலென்றான். (அ)

காதுவேலன்னகண்ணார்கங்கைநீர்சுமந்ததேதுக்
கோதுமினென்றார்நம்பாலுண்பலியேற்கவென்று
னேதுபோலிருந்ததையனிசைத்தசெப்பென்றாரீசன்
கோதுறுவமுதன்னீர்நுங்கொங்கைபோலிருந்ததென்றான். (௯)

கறுத்ததையெவன்கொலையகந்தரமென்றார்வேளை
வெறுத்தவன்மாரிபெய்தற்கென்றனன்விழியால்வேலை
யொறுத்தவர்யாவதென்றீருத்தரமென்றார்கூற்றைச்
செறுத்தவனறென்பானின்றுநோக்கினுற்றெறிவதென்றான். (௧0)

செக்கரஞ்சடையான்கண்ணிற்றம்முருத்தெரியநோக்கி
யிகலகொடியார்போற்கண்ணுளெம்மையுமிருத்திரொன்றார்
நக்கனுந்தனையன்னார்கண்ணிடைக்கணடுநகைதநுநம்மின்
மிக்கவர்நுங்கணுள்ளார்விழித்தவாக்காண்மினென்றான். (௧௧)

அஞ்சலிப்போதுபெய்வாாசரணமென்றடியில்வீழ்வார்
தஞ்செனத்தளிர்க்கைநீட்டித்தழுவியகிடைகருநதோறு
மெய்ஞ்சுவானெஞ்சாதேத்தியெதிர்மறைப்பெயட்டுந்தோறும்
வஞ்சனயகல்வான்மையல்வஞ்சியர்க்கணியனுமோ. (௧௨)

அடுத்தெமைத்தழாதீரோனீரவிழ்நதபூங்கலையைமீள
வுடுத்துமினும்பால்யாங்கண்மையனோயுழப்பநோக்கிக்
கடுத்தெமாமுனியாமுன்னங்கழற்றியவளையுங்கையி
லெடுத்திடுமென்றாாளையிடுதுமென்றேகினானே. (௧௩)

(அ) நடு-நடுவுநிலைமை, இடை. கல்-இளகாமை, மலை.
(௯) காதும் - கொல்லும். கங்கைநீா - முன்னது, கங்காசலம். பின்னது, கம்-பிரமகபாலம். கை - கரம். எனசசொல்வகை செய்து, நீர், கபாலத்தைக்கையில் எனப்பொருள்கொள்க. செப்பு-சொல், கிண்ணம். (௧0) கநதரம்-கண்டம், மேகம். உத்தரம்-விடை, வடதிசை.
(௧௧) கொடியார் - கொடிபோன்ற இடையையுடையபெண்கள் உரு என்றது - பிரதிபிமபத்தை. இருத்திர்-இது முன்னிலைப்பன்மை ஏவற்பிறவினைமுற்று. (௧௨) போது - மலர். தஞ்சம் - துணை. எஞ்சுவான் - அப்பாறபடுவான். மையல்-காமமயககம. வஞ்சி- ஓர்கொடி.
(௧௩) எமர் - எமதுகணவர். முனிவு - கோபம்.

பிள்ளைவெண்டிங்கள்வேய்ந்தபிரான்கொண்டுபோனநாணு
முள்ளமுமீட்கலாற்றா துயங்கினார்கலையுஞ்சங்குந்
துள்ளவைங்கணையான்வாளி துளைப்பவெம்பசலையாகங்
கொள்ளைகொண்டெண்ணநினைறா ரந்நிலைகொழுநர்கண்டார். (௧௪)

பொய்தவவடிவாய்வந்துநம்மனைப்பொன்னினனரா
மெய்தழைகற்பைநாணைவேறொடுங்களைந்துபோன
கைதவன்மாடக்கூடறகடவுளென்றெண்ணிததேர்ந்தா
செய்தவவலியாற்காலமூன்றையுநதெரியவல்லார். (௧௫)

மேற்படி-வேறு.

கற்புத்திரிந்தார்தமைநோக்கிககருததுத்திரிந்தீர்நீளாழி
வெற்புத்திரிந்தமதிற்கூடன்மேயவணிகர்கன்னியராய்ப்
பொற்புத்திரியாதவதரிப்பீர்போமென்றிட்டசாபங்கேட்
டற்புத்திரிந்தாரெங்களுக்கீதகல்வதெப்போதெனமுனிவர். (௧௬)

அந்தமாடமதுரைநகர்ககரசாகியசுந்தரக்கடவுள்
வநதுநும்மைக்கைதீண்டும்வழியிச்சாபங்கழியுமெனச்
சிநதைதளர்நதபன்னியருநதென்னர்மதுரைதொன்னகரிற்
கநதமுல்லைத்தார்வணிகர்காதனமகளிராய்ப்பிறந்தார். (௧௭)

வளர்ந்துபேதையிளமபருவமாறியல்குற்புடையகன்று
தளாந்துகாஞ்சிமருஙகொசியதததும்பியணைறாந்தருமபுமுலை
கிளாந்துசெலலும்பருவத்திற்கிடைததாராகவிபயானமண்
ணளநதவிடையானவநதுவளைபகரும்வண்ணமறைகிற்பாம். (௧௮)

கங்கைகரந்துமணிகணடங்கரந்துநுதற்கண்கரந்தொருபான்
மங்கைவடிவுங்கரந்துழையுமழுவுங்கரநதுமழவிடையூ
ரங்கணழகர்வளைவணிகராகியேனமளந்தறியாச்
செங்கமலச்சேவடியிரண்டுந்திரைநீஞாலமகள்சூட. (௧௯)

பண்டுமுனிவர்பன்னியர்பாற்கவர்ந்தவளையேயபட்டுவடங்
கொண்டுதொடுத்துமீண்டவர்க்கேயிடுவேமெனுமுட்கோளினர்போற்

(௧௪) உயங்கி-வாடி. துள்ள - சோர. பசலை - பசுமைநிறம்.
(௧௫) காலமூன்றவது - இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு என்பன.
(௧௬) வெற்பு - சக்ரவாளகிரி. பொற்பு-அழகு. அற்பு - அன்பு.
(௧௮) பேதை - எழுவயதுப்பெண. கிளர்தல் - தோன்றல். பருவம் என்றது - மங்கைப்பருவத்தை.
(௧௯) கரத்தல் - ஒளித்தல். உழை-மான். ஏனம்என்றது - திருமாலாகியபன்றியை. (௨௦) வடம்-கயிறு. உட்கோள் - உட்கருதது.

றொண்டர்தொடுத்தவைவண்ணத்துணர்த்தார்போலத்தோள்சுமந்து
மண்டுவளையைவிலைபகர்ந்துவணிகமறுகில்வருகின்றார். (உ०)

மன்னுமறையின்பொருளுரைத்தமணிவாய்திறந்துவளைகொளரி
னென்னுமளவிற்பருவமுகிலிமிழின்னிசைகேட்டெழுமயில்போ
றுன்னுமணிமேகலையிழற்றத்தூயவணிகர்குலமகளிர
மின்னுமணிமாளிகைநின்றும்வீதிவாயிற்புறப்பட்டார். (உக)

வளைகளிடுவாரெனத்தங்கண்மனமெல்லாந்தம்புடையொருங்குந
தளைகளிடுவார்வருகின்றார்தம்மைக்கொம்மைவெம்முலையார்
துளைகளிடுதீங்குழலிசைபோற்சுருமபுபாடக்கருங்குழன்மேல்
விளைகளொழுகநுடங்கிவருமின்போலடைந்துகண்டார்கள். (உஉ)

கண்டவடிவாற்றிளைப்பதற்குக்கழிபேரன்புகாதல்வழிக
கொண்டுசெல்லவொருசாராதங்குணஞானமுதனானரு
மண்டியொருசார்மறுதலைப்பமனமுமுழன்றுதடுமாற
வண்டர்பெருமான்விளையாடற்கமையச்சூழ்ந்தாரமுதனையார். (உங)

கலிவிருத்தம்.

இரங்குமேகலைசிலம்பன்றியேனைய
விரும்பியகுழைதொடிமின்செய்கண்டிகை
மருங்கிறச்சுமப்பினும்வளைகைக்கில்லெனி
னரும்பியமுலையினாக்கழகுண்டாகுமோ. (உச)

செல்வநல்வணிகிர்செங்கைக்கேற்பன
நல்வளைதெரிந்திடுமென்றுநாய்கர்முன்
வல்வளரிளமுலைமகளிர்மின்னுமிழ்
கல்வளர்கடகமென்காந்தணீட்டினார். (உரு)

பண்டருகிளவியங்கயறகட்பாவைமைந
தண்டளிரபற்றியதடக்கைமாதரைம்
முண்டகம்பற்றியேமுகிழ்த்ததுப்பல்வரி
வண்டுகளேற்றுவார்மையலேற்றுவார். (உசா)

ஐவண்ணம் - ஐந்துநிறம். அதாவது - வெண்மை, கருமை, செம்மை, பசுமை, பொன்மை என்பன. (உக) பருவமுகில் - காரகாலமேகம்.
(உஉ) தளை-விலங்கு. கள்-தேன். (உங) ஒருசார்-ஒருபட்சம். மறுதலைப்ப - முரண. (உச) தொடி - சூடகம். (உரு) நாய்கர் - வணிகர். வல் - சூதாடுகருவி. கல் - இரத்நினக்கல்.
(உசா) பண் - இசை. கிளவி - சொல். முண்டகம் - தாமரை. வரிவண்டு - கீற்றுகளையுடைய வளையல்.

புங்கவனிடுவளை புடைத்துமீளவந்
தெங்களுக்கிடவிலையிடுதிராலெனக்
கொங்கவிழ்பைங்குழலெருத்தங்கோட்டிநின்
றங்கரநீட்டுவாராசைநீட்டுவார். (௨௭)

எமக்கிடுமெமக்கிடுமெனப்பின்பற்றியே
யமைதடந்தோளினாரனங்கன் பூங்கணை
தமைதுளைபடுத்தவோர்சாரபிலாமையாற
கமைப்புறுநாண்முதல்காப்புநீங்கினார். (௨௮)

முன்னிடுவளையெலாங்கழலமுன்புகுழ்ந்
தின்னவைபெரியவேறிடுமென்றிட்டபி
னன்னவுமனையவேயாகமீளவந்
தின்னமுஞ்சிறியவாவிடுமென்றேந்துவார். (௨௯)

பின்னிடுவளைகளுஞ்சரியப்பேதுறு
முன்னெதிர்குறுகிநீர்செறித்தமொய்வளை
தனனொடுகலைகளுஞ்சரிவதேயென
மின்னெனநுடங்கினார்வேனெடுங்கணார். (௩௦)

இவ்வளைபோல்வனயாமுன்கண்டிலே
மெய்வளைவணிகரிவ்வரியவெள்வளை
யெவ்வயினுள்ளவின்றினியவாகியெம்
மெய்ம்மயிர்பொடிப்பெழுவீக்கஞ்செய்தவே. (௩௧)

நாளையும்வளையிடநண்ணுமிங்கென்பார
கோள்வளைவிலையிதுகொண்டுபோமென்பார்
வாள்விழியீர்பின்னைவாங்கிக்கோடுமென்
றுளரியேறனாராடிப்போயினார். (௩௨)

போயினவணிகர்தம்புடையின்மின்னெனப்
பாயினமகளிரும்பலருங்காணமுன்
மேயினவிண்ணிழிவிமானத்துள்ளொளி
யாயினதிருவுருவாகித்தோன்றினா. (௩௩)

---

(௨௭) புங்கவன் - வணிகன். எருத்தம் - பிடர். கோட்டி-வளைத்து. (௨௮) அமை - மூங்கில். அனங்கன் - உருவமில்லாதவன் (மன்மதன்.) கமைப்பு - சார்பு. (௩௦) பேதுறல்-மயங்கல். செறித்த-தொடுத்த. கலை - மேகலை. (௩௧) மெய்வளை என்றது - கூனியசரீரத்தை. பொடித்தல்-புளகித்தல். வீக்கம் - பூரிப்பு.
(௩௩) புடை-பக்கம். பாயின - பரவிய.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மட்டலம்புகோதையார்முன்வளைபகர்ந்தவணிகர்தாம்
பட்டிசைந்தவல்குனங்கைபாகராகுமெனவியந்
துட்டதும்புமுவகைவெள்ளமுற்றெழுந்தகுமிழிபோற
கட்டதும்புபுனலிலாழ்ந்துகளியடைந்தநகரெலாம். (௩௪)

உருவிலாளியுடல்பொடித்தவொருவர்கூடலிருவரான
மருவிலார்திருக்கைதொட்டுவளைசெறித்தநீர்மையாற
கருவினமாதராகிநாய்கர்கன்னிமார்கண்மின்னுவேற்
பொருவில்காளையெனவரமபில்புதலவரைப்பயந்தனா. (௩௫)

பிறந்தமைந்தருளவிறந்தபெருமைகொண்டபெருமிதஞ்
சிறநதவீரமாற்றலேற்றதிறல்புனைந்துவைகினர்
மறநததும்புவேனெடுங்கண்வணிகமாதர்சிறிதுகா
மெறந்தரன்றனருளடைந்துதுணையடிக்கண்வைகினர். (௩௬)

முப்பத்திரண்டாவது

வளையல்விற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௪௧ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௭௫௧.

உ

முப்பத்துமூன்றாவது

அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொத்திலங்குகொன்மறவேய்ந்தகூடலாதிமாடநீள்
பத்தியம்பொன்மறுகணைந்துவளைபகர்ந்தபரிசுமுன்
வைததியம்பினுமியக்கமாதர்வேணடவட்டமா
சிததிதந்ததிறமினிதெரிந்தவாறுசெப்புவாம். (௧)

மின்னலங்கல்வாகைவேல்விழுப்பெருங்குலத்தினிற்
றென்னவன்றனாணைநேமிதிசையெலாமுருட்டுநாண்

---

(௩௪) மட்டு - தேன். கோதை - மாலை. களி - மகிழ்ச்சி.
(௩௫) இருவர் - பிரமவிஷ்ணுக்கள். பொருவு - ஒப்பு.
(௩௬) திறல் - வெற்றி. மறம்- கொலைத்தொழில். (௧) பத்தி- வரிசை. அம்பொன்மறுகு - செல்வமலிந்த திருவீதி. (௨) வாகை - வெற்றி. ஆணை - ஆக்கினை. வரை - திருக்கயிலாயம். பராரை-பருத்த அரை-அலம். கல்லாலவிருட்சம் - இதில் அம்சாரியை.

முன்னைவைகலூழிதோறுமோங்குமொய்வனாக்கணே
மன்னுதன்பராரையாலகிழனமருங்குமைறமுதல். (௨)

அடுப்பமாசில்வெள்ளிவெற்பருகிருக்குமரகதங்
கடுப்பவாமமிசையிருந்துகனகவெற்பனமகளேனும்
வடுப்படாதகற்பினுண்மடித்துவெள்ளிலைச்சுருள்
கொடுப்பநேசமூறுபோககுரவனுகிவைகினுன். (௩)

பிருங்கிநந்தியேமுதல்பெருந்தகைக்கணத்தரு
மருங்கிருந்தசனகனுதிமாதவத்தாநால்வரு
மொருங்கிறைஞ்சியுண்ணவுண்ணவமுதமூறுசிவகதைக்
கருமபருந்தவாயமலர்ந்துகருணைசெயயுமெல்லைவாய. (௪)

பௌவமூழ்குசூர்தடிந்தபாலனுக்குமுலைகொடுத்
தெவ்வமாயவினைகடீரியககமாதரறுவருந்
தெய்வநீறுமுழுதணிந்துசெய்யவேணிகண்டிகைச்
சைவவேடமாதவந்தரித்துவந்துதோனறினுா. (௫)

மந்திரச்சிலம்பலம்புமலரடிக்கண்வந்திசெய்
தெந்தையட்டசித்திவேண்டுமெங்களுகனெத்தொழா
வந்தளிர்க்கையவரிரப்பவண்ணறன்மடித்தலந்
தநதிருக்குமாதையநகைசுட்டியீதுசாற்றுமால். (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அலர்பசும்பொலங்கொம்பன்னவணங்கிவணிறைவாலெங்கு
மலர்பராசததியாகிமகேசையாயணிமாவாதிப்
பலர்புகழ்சிததியெட்டும்பணிந்துகுற்றேவல்செய்யுஞ்
சிலதியராகிச்சூழ்ந்துசேவகஞ்செய்யவைகும். (௭)

இவளைநீர்சிந்தித்தான்முன்னீட்டியவினையைநீக்கித்
தவலருஞ்சித்தியெட்டுந்தருமெனக்கருணைபூத்துச்
சிவபரஞ்சோதியெட்டுச்சித்தியுந்தெளிததல்செய்தா
னவரதுமறந்தாரும்மையாழ்வினைவலத்தான்மன்னே. (௮)

---

(௩) வாமம் - இடப்பாகம். (௫) சூர் - சூரபன்மன். அறுவர் என்றது - கார்த்திகைப் பெண்களை.

(௬) மந்திரச்சிலம்பு என்றது - மந்திரவடிவாய்நின்ற வேதச் சிலம்பினை. எந்தை - அண்மைவிளி. அணங்கு என்றது - உமாதேவியை. மகேசை என்றது - ஆன்மாக்களுக்குப் பாகம்வருவித்துச் சிவபெருமான் றிருவடியிற்கூட்டுந் திரோதாயிசத்தியை. சிலதியர்-சாரியர். (௮) உம்மைவினை - பிராரத்தவினை.

செழுமதிப்பிளவுவேய்ந்ததேவுமக்குற்றநோக்கி
முழுமதிமுகத்தினாரைமுனிந்துநீர்பட்டமங்கைப்
பழுமரமுதலஞ்ஞானப்பாறையாய்க்கிடமினென்னக்
கழுமலுற்றவர்தாழ்ந்தென்றுகழிவதிச்சாபமென்றார். (௯)

இப்படிக்கருங்கலாகிக்கிடந்திராயிரம்யாண்டெல்லைக்
கப்புறமதுரைநின்றுமடுத்துமைத்தொடுத்தசாபந்
துப்பறநோக்கிநுங்கடொல்லுருநல்கிச்சித்தி
கைப்படுகனிபோற்காணக்காட்டுதுமபோதியென்றான். (௧௦)

வஞ்சி விருத்தம்.

கொடியனார்களறுவரு, நெடியவானிமிர்ந்துகார்
படியும்பட்டமங்கையா, லடியிற்பாறையாயினார். (௧௧)

கதிர்கலம்பெய்காட்சிபோ, லுதிர்பழுத்தினுடலெலாம்
புதைபடக்கிடந்தனர், மதரரித்தடங்கணார். (௧௨)

பருவமாயிரங்கழிந், தொருவமாடமதுரையெங்
குரவனெண்குணத்தினான், றிருவுளந்திரும்பினான். (௧௩)

தன்னதிச்சைகொண்டதோ, ரின்னருட்குரவனா
யந்நெடுங்கலாயினார், முன்னர்வந்துதோன்றினான். (௧௪)

இருட்டதும்புகோதையார், மருட்டதும்புவினைகெட
வருட்டதும்புகண்ணினாற், றெருட்டதும்பநோக்கினான். (௧௫)

அடிகணோக்கவம்புயங், கடிகொணெய்தல்காந்தள்பைங்
கொடிகொண்முல்லைகுமுதமேற், படியப்பூத்தபாறையே. (௧௬)

தாக்கவேதகத்திரும், பாக்கமுற்றபொன்னென
நீக்கமற்றவிருண்மல, வீக்கமற்றுவிட்டதே. (௧௭)

---

(௯) பட்டமங்கை - ஓர்சிவஸ்தலம். பழுமரமுதல்-ஆலடி. கழுமல் - துன்பம். (௧௦) துப்பு - வலிமை.

(௧௩) ஒருவ - நீங்க. (௧௪) தன்னதிச்சை - சுதந்தரத்துவம். (௧௫) மருள்தரும்புவினை என்றது - போகமுறுத்தற்குமுதற் காரணமாய்நின்ற கன்மமலத்தை.

(௧௬) அடிகள் என்றது - ஞானாசாரியரா யெழுந்தருளிய சிவபெருமானை. அம்புயம், நெய்தல், காந்தள், முல்லை, குமுதம்என்றது- முகம், கண், கை, பல், வாய்என்னு உவமேயங்களை விளக்கின்ற உவமானச்சொற்கள். (௧௭) வேதகம் - (அருணோக்காகிய) இரசகுளிகை. மலம் - ஆணவமலம்.

நிறையுமன்பெனுநதி, பொறையெனுங்கரைகடந்
திறைவனின்னருட்கடற், றுறையின்வாயமடுப்பவே. (௧௮)

எழுந்திறையடிக்கணே, யழுந்துநேசமொடுதவக்
கொழுந்தனார்களறுவரும், விழுந்திறைஞ்சினாரரோ. (௧௯)

குமரறகூட்டுமிளமுலை, யுமையொப்பார்கள்சென்னிமே
லமலச்சோதியங்கையாய, கமலப்போதுசூட்டினான். (௨௦)

சித்தியெட்டுமெந்நலார், புத்தியிற்கொளுத்தவே
கைத்தலத்திலவைத்ததோரா, முத்தெனததெருட்டுவான், (௨௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அணிமாமகிமாவிலகிமாவரியகரிமாப்பிராத்திமலப்
பிணிமாசடையோர்க்கடைவரியபிராகாமியமீசத்துவமெய்
துணிமாயோகர்கெளியவசித்துவமென்றெட்டாமிவையுளக்கண்
மணிமாசறுத்தோர்விளையாட்டின்வகையாமவற்றின்மரபுரைப்பாம்.()

அறவுஞ்சிறியவுயிர்தொறுந்தான்பரமகாட்டையணுவாய்ச்சென்
றுறையுஞ்சிறுமையணிமாவாமுவரிஞாலமுதன்மேலென்
றறையுஞ்சிவாந்தமாமுறுமுள்ளும்புறனுமகலாதே
நிறையும்பெருமைதனையன்றேமகிமாவென்னுநிரம்பியநூல். (௨௩)

இலகுமேருபாரம்போலிருக்கும்யோகிதனையெடுத்தா
லிலகுவானதூலமெனவிருப்பதிலகிமாவாகு
மிலகுவானபரவணுப்போலிருக்கும்யோகிதனையெடுத்தா
லிலகுமேருபாரமெனவிருப்பதன்றேகரிமாவாம். (௨௪)

பிலத்திலிருந்தோனயனுலகிற்புகுதன்மீண்டும்பிலமடைதல்
பலத்தின்மிகுநதபிராததியதாம்பரகாயத்தினண்ணுதல்வான்
புலத்தினியங்கலிச்சித்தபோகமனைத்துந்தானிருக்குந்
தலத்தினினைந்தபடிவருதல்பிராகாமியமாந்தவக்கொடியீர். (௨௫)

விண்ணிலிரவிதன்னுடம்பின்வெயிலாலனைத்தும்விளக்குதல்போன்
மண்ணிலுளவாம்பொருள்பலவுங்காலமூன்றும்வானத்தின

(௧௮) மடுத்தல் - கலத்தல். (௨௦) குமரன் -குமாரக்கடவுள். அங்கையாம் கமலப்போது சூட்டினார் என்றது - பரிசதிட்சையை.

(௨௩) பரமகாட்டை - மிகச்சிறியது. காட்டை - பதினைந்து நிமிஷம்கொண்டதோர் காலவளவை.

(௨௫) பரகாயம் - வேற்றுடல். வான்புலம்-விண்ணுலகம். முத்தொழில் - சிருட்டி, திதி, சம்மாரங்கள்.

கண்ணிலுளவாம்பொருளுந் தன்காயத்தொளியாலிருந் தறித
லெண்ணிலிதுவுமறையொருசார்பிராகாமியமென்றியம்புமால். (௨௬)

ஈசனெனமுத்தொழிலுந் தன்னிச்சைவழிசெய்தெழுபுரவித
தேசன்முதல்கோள்பணிகேட்பத்திகழ்வதீசத்துவமாகும
பூசலவுணர்புள்வில்ங்குபூதமனிதாமுதலுலகும்
வாசவாதியெண்மருந் தன்வசமாக்கொள்கைவசித்துவமாம். (௨௭)

எம்மையுணர்தயோகியர்களிவற்றைவிரும்பாரெனினுமவர்
தம்மைநிழல்போலடைந்துலகர்க்கனையார் பெருமைதனையுணாதநுஞ்
செம்மையுடையவிவையென்னச்சித்தியெட்டுநெதெளிவெய்தக
கொம்மைமுலையாரறுவருக்குங்கொளுததிறனெண்குணச்செல்வன்.

மேற்படி - வேறு.

தேவதேவுபதேசித்தசித்தியைச்சிலம்பன்செல்வி
பாவனைவலத்தானன்குபயின்றுவான்வழிக்கொணடேகிப்
பூவலர்கதுப்பினல்லாரறுவரும்புரமூனறட்ட
காவலனிரமபிவைகுங்கைலைமால்வரையிற்புக்கார். (௨௯)

முப்பத்துமூன்றுவது

அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௩௨ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௭௮௮.

உ

முப்பத்துநான்காவது

விடையிலச்சினையிட்டபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருததம்.

சந்துசூழ்மலயச்சிலம்பாதவம்புரிந்தவியக்கிமார்க்
கந்தநாவிருசித்திநததறைந்தனந்தனதடிதொழா
வநதுமீள்வளவன்பொருட்டுவடாதுவாயிறிறந்தழைத்
திந்துசேகரன்விடையிலச்சினையிட்டவாறுவிளம்புவாம. (௧)

---

(௨௭) தேசன் - (ஒளியையுடையவன்) சூரியன். கோள் - நவக்கிரகம். வாசவாதி எண்மர் என்றது - இந்திரன்முதலிய திக்குப்பாலகரை. (௨௯) தேவதே - மகாதேவன். சிலம்பன் - பருவதராஜன், பாவனை - சிநதனை. வலம் - பலம்.

(௧) இலச்சினை - முத்திரை.

தோடுவெட்டிமலைத்துவாள்விதிர்த்துணைவிழிக்குயிலிளமுலைக்
கோடுவெட்டியகுறிகொண்மேனியர்குடிகொண்மாநகர்கடிகொள்பை
காடுவெட்டியகாரணக்குறிகாடுவெட்டியசோழனென் [ங
றேடுவெட்டியமணஞ்சூழ்பொழிலெயில்கொள்கச்சியுளானவன். (௨)

உத்தமசிவபத்தரிறைபெரிதுத்தமனபுதுவிரைகலன்
மிதத்தையென்றுவெணீறுகண்டிகையாரமென்றணிமெய்யிலு
ளிதத்தவேதபுராணமாதிநிகழ்த்திடும்பொருள்கண்ணுத
லதத்தனேபரதத்துவப்பொருளென்றளந்தறிகேள்வியான். (௩)

அங்கமாறொடுவேதநான்குமறிந்துமெய்ப்பொருளாய்ந்துளஞ்
சங்கைகொண்டனுதினமரன்புகழ்சாற்றுசைவபுராணநூல
பொங்குமின்சுவையமுதுதன்செவிவாயதிறந்துபுகட்டவுண்
டெங்கணாயகனடியிணைக்கணிருத்துமன்புகருத்துளான். (௪)

முக்கணாயகன்முப்புரத்தைமுனிந்தநாயகன்மங்கையோர்
பக்கநாயகன்மிக்கவானவர்பரவுநாயகனரவணிச்
சொக்கநாயகனுடலுஞ்செவியான்முகந்துசுவைத்தருந்
தக்கயாலொடுதேன்கலந்துதருகவியுண்பவனுயிருன. (௫)

அங்கயற்கண்மடந்தைபாகனடித்தலந்தொழுமாசைமேற்
பொங்கிமிககெழுமன்பனும்மதுரேசன்மின்னுபொலங்கழற்
பங்கயப்பதமென்றுநானபணிவேனெனப்பரிவெய்தியே
கங்குலிற்றுயில்வான்கயற்புரைகண்ணிபங்கனையுன்னியே. (௬)

அன்றுசெம்பியர்கோமகன்கனவின்கணேயருள்வெள்ளிமா
மன்றுணின்றவர்சித்தராயெதிர்வந்துமன்னவநின்னுளத்
தொன்றுமஞ்சலொருத்தனுகியுருத்திரிந்துதனித்துவந்
தின்றுவந்தனைசெயதுபோதியெனப்புகன்றனரோகினா. (௭)

கேட்டுவேந்தன்விழித்துணர்ந்துகிளர்ந்தவற்புதனுகியே
யீட்டுசேனையமைச்சுளார்பிறர்யாருமின்றிவழிக்கொளீஇ

---

(௨) குறி என்றது - வளைத்தழும்பு முலைத்தழும்புகளை. எடு எட்டிய - மலரிதழ்பொருந்திய. (௩) விரை - வாசனைத்திரவியம். கலன் - ஆபரணம். மிதத்தை - அநித்தியம். ஆரம் - சந்தனக்குழம்பு, முத்துவடம். (௪) மெய்ப்பொருள் என்றது - வேதாகமங்கள்கூறும் உண்மைப்பொருளாகிய சிவபெருமானை.

(௬) கங்குல் - இரவு. (௭) செம்பியர் என்றது-காடுவெட்டிய சோழனை. உருதிரிந்து - வேற்றுவடிவமாய்.

நாட்டமூன்றவனுமவர்கொடுநல்லருட்டுணையாய்வழி
காட்டவனபெனுமிவுளிமேல்கொடுகெங்குல்வாய்வருவானரோ. (அ)

கல்லுமாரழலத்தழுயபலகலுழியுங்குணகனைகடற்
செல்லுமாநதிபலவும்வாணிமிகன்னலுஞ்செறிசெந்நெலும்
புல்லுமாநிலனுங்கழிந்துபுறங்கிடககநடந்துபோய்
வல்லுமாமுலையார்கணம்பயில்வையையாநதுறையெய்தினான். (௯)

குறுகுமுன்னரதிர்ந்துவையைகொதித்தகன்கரைகுத்திமோ
பறியவன்சினைமுறியவிண்டொடுநெடுந்தருக்களையுந்தியே
மறுகிவெள்ளமெடுத்ததலைத்தரமன்னவன்கரைதன்னினின்
றிறுதியில்லவனைத்தொழற்கிடையூறிதென்றுநொய்துவான். (௧௦)

இழுதொடுஞ்சுவையமுதுபொற்கலனிட்டுணுதிருகண்கணீர்
வழியவந்துவிலககுவாரின்வளைநததாறுபகற்செயும்
பொழுதெழும்பொழுதோமறுக்கம்விளைகுமேயிகல்பூழியன்
வழுதியன்றியும்வையையும்பகையானதென்றுவருந்தினான். (௧௧)

வெள்ளநோக்கியழுங்குசெம்பியன்மெலிவுநோக்கிவிரைந்தெழீஇக்
கள்ளநோக்கிலகப்படாதவாகனவுபோலனனவில்வந்
துள்ளநோக்குடையன்பருக்கருளுருவமாகியசித்தர்தாம்
பள்ளநோக்கிவரும்பெரும்புனல்வற்றநோக்கினர்பார்த்தரோ. (௧௨)

வறந்தவாறுகடந்துவந்துவடக்குவாயிறிறநதுபோய்
நிறைந்தகாவல்கடநதுவீதிகணீந்திநேரியர்வேந்தனைச்
சிறந்தவாடகபுனிதபங்கயதிப்பியப்புனலாடுவித்
தறந்தவாதறைசாமகண்டாதமாலயம்புகுவித்தரோ. (௧௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

வெம்மைசெய்கதிர்காலசெம்பொன்விமானசேகரத்தின்மேய
தம்மையும்பணிவித்தெணணிலசராசரமனைத்துமீன்ற

(அ) இவுளி - குதிரை. (௯) அத்தம்-பாலைநிலம். கலுழி- காட்டாறு. குணம்-கிழக்கு. (௧௦) அலைதர - அலைக்க. அஞர்-துன்பம்.

(௧௧) பகல்செயும்பொழுது-பகலையுண்டாக்குஞ் சூரியன். மறுக்கம் - பெருந்துயர். பூழியன் - பாண்டியன். (௧௨) கள்ளநோக்கில்-வஞ்சகநிறைந்த புறச்சமயிகளிடத்தில், நனவு - விழிப்பு. உள்ளம் நோக்கு - அகப்பார்வை. (௧௩) நேரியர் - சோழர், நேரி - இது சோழனுக்குரியதோர்மலை. திப்பியம்-இது திவ்ய என்னும் வடசொற் றிரிபு. (௧௪) பொன்விமானசேகரம் என்றது-பொன்விமானங்களுக்குக் கிரீடம்போல்விளங்கும் இந்திரவிமானத்தை. உள்ளம் என்றது-ஆன்மாவை.

வம்மையங்கயற்கண்ணாளாமணங்கையும்பணிவித்துள்ளஞ்
செம்மைசெய்தின்பவெள்ளத்தழுத்தினார்சித்தசாமி. (௧௪)

எண்ணியவெண்ணியாங்கேயான்பெறமுடித்தாய்போற்றி
பண்ணியன்மறைகடேறாப்பான்மொழிமணாளபோற்றி
புண்ணியர்தமக்குவேதப்பொருளானாபொருளேபோற்றி
விண்ணிழிவிமானமேயசுந்தரவிடங்கபோற்றி, (௧௫)

எவ்வுடலெடுத்தேன்மேனாளெண்ணிலாப்பிறவிதோறு
மவ்வுடலெல்லாமபாவமறம்பொருட்டாகவன்றே
தெவ்வுடல்பொடித்தாயுன்றன்சேவடிக்கடிமைபூண்ட
விவ்வுடலொனறேயன்றோவெனக்குடலானதையா. (௧௬)

இன்னனபலவுமேத்தியிறைஞ்சிப்பல்வரமும்வேண்டு
மின்னகுவேலினானவேந்தநீபோந்தவண்ணந்
தென்னவனறிந்தாலேதஞ்செய்யுமென்றார்ததார்க்கண்ணி
மன்னனைச்சித்தசாமியுத்தரவழிக்கொண்டேகா. (௧௭)

மண்ணினைவளர்க்கும்மையையவடகரையளவுநண்ணிப்
புண்ணியநீற்றுக்காப்புப்புண்டரநுதலிற்சாத்தி
யுண்ணிறைகருத்துக்கேற்பவுறுதுணையுனக்குண்டாகி
நண்ணுகவென்றுபொன்னிநாடனைவிடுத்துமீண்டு. (௧௮)

கலிவிருத்தம்.

காப்புச்செய்துகதவில்விடைக்குறி
யாப்புச்செய்தமைத்திரஞ்சடைச்சித்தரபோய்த
தூப்புக்கைவரைசூழ்வடமேருவிற
கோபபுச்செய்தபொற்கோயிலினமேயினார். (௧௯)

கங்குலின்கருங்கைகுறைப்பானெனச்
செங்கைநீட்டித்தினகரன்றோன்றலு
மெங்கணுயகனிட்டகுறியறிந
தங்கண்வாயிறிறப்பவரையுறா. (௨0)

(௧௫) புண்ணியர் என்றது - கண்ணுவர்முதலிய விருடிகளை.

(௧௭) ஏதம் - துன்பம். (௧௯) விடைக்குறி - இடபமுத்திரை. தூம்பு என்றது தூப்பு எனவலித்தற்பெற்றது. தூம்பு - துளை. கோப்பு - கோவை.

(௨0) செங்கை என்றது - சூரியகிரணத்தை, சூரியன்கிரணத்துக்குக், கரம் என்பது, ஓர்பரியாயநாமம்.

மற்றைவாயில்கண் மூன்றினும்வல்லைபோ
யுற்றுநோக்கினர்தாநென்னலொற்றிய
கொற்றமீனக்குறிபிழையாமைகண்
டெற்றிதாங்கொலொன்றேந்தன்முனெய்தினர். (௨௧)

போற்றிமன்னநம்பொன்னங்கயற்குறி
மாற்றியுததரவாயிறகதவதி
லேற்றிலச்சினையிட்டனர்யாரையென்
ருற்றல்வேந்தவறிகிலம்யாமென்ருர. (௨௨)

வையைநாடனுமவந்ததுநோக்குறீஇ
யையவின்னதோரற்புதமாயையைச்
செய்யவல்லவர்யாரொனதநோகிலா
னையமெய்தியகன்மனைநண்ணினன். (௨௩)

மறுத்தவுண்டியன்மாமலர்ப்பாயலை
வெறுத்தகன்றனைமேற்பள்ளிகொள்ளவும்
பொறுததனன்றுயின்ருனிருட்போழ்தினிற்
கறுததகணடாகனவினிற்கூறுவார். (௨௪)

மட்டலம்பியதாதகிமாலையா
னுட்டதும்பியொழுகியவன்பினற்
கட்டிலங்கெயிற்கசசியிற்காடெலாம்
வெட்டிநம்புடைவிததியபததியான (௨௫)

வந்துநம்மைவழிபடவேண்டின
னிந்தவாயிறிறந்தழைத்தின்னரு
டந்துமீளவிடுத்துப்பினருட்கொளீஇ
நநதமாலவிடைநாம்பொறித்தேமென. (௨௬)

அருளினனையநதேற்றியகன்றபின்
மருளினீங்கிமலாக்கணவிழிதெழீஇ
வெருளினன்வெயாததானவிம்மினனபல
பொருளினற்றுதித்தான்குலபூடணன. (௨௭)

வள்ளலன்புக்கெளிவந்தமாண்புகண்
டுள்ளவுள்ளநின்றாற்றெழுமற்புத

(௨௧) வல்லை - விரைவு. நென்னல் - நேற்றைப்போது. அந்தல் என்றது - பெருமையிற்சிறந்தபாண்டியனை.

(௨௩) தாதகி - ஆத்தி. கட்டு - காவல். (௨௭) வெருள் - அச்சம். விம்மல் - பூரித்தல். (௨௮) அற்புதவெள்ளம் - சிவஞானப்பெருக்கம். ஆனந்தவெள்ளம் - சிவபோகப்பெருக்கம்.

வெள்ளமும்பரமானந்தவெள்ளமுங்
கொள்ளைகொண்டுதன்கோமனை நீங்கினான். (௨௮)

அளியருமனத்தன்புடையன்பருக
ளெளியராடலையாக்கும்வெளிப்படத்
தெளியுமாறுதெளிவித்துத்தன்னைப்போல்
விளிவிலாவின்பவெள்ளத்தழுத்தினான். (௨௯)

கொச்சககலிப்பா.

கோடாதசெங்கோலும்வெண்குடையுங்கோமுடியு
மேடாரலங்கலிராசேந்திரற்களித்துத்
தோடாரிதழியான்றாட்கமலஞ்சூடிவா
னாடாளரசுரிமைபெற்றானரபதியே. (௩௦)

முப்பத்துநான்காவது
விடையிலச்சினையிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௩௪ - க௫ திருவிருத்தம்-க௮க௮.

உ

முப்பத்தைந்தாவது

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சம்புமதுரைப்பரனிரவுதனியேவநூதனைப்பணிந்த
வெம்புகதிரோன்மருமானைவிடுத்துமீண்டுதொழிறுகளி
யம்பொற்கதவின்விடைபொறித்ததறைந்துநதென்னனடுபடைக்கு
வம்புமலர்தோய்புனற்பந்தர்வைத்துக்காத்தவகைசொல்வாம். (க)

தென்னனரசபுரந்தரன்கோல்செலுத்துநாளிற்காடெறிந்த
மன்னனபின்னர்வெளிப்படையாப்போநதுபோந்துமதுரேசன் [கொச்
பொனனங்கமலத்தாள்வணங்கிப்போவான் முன்னியபொருட்பொரு
கன்னிநாடன்கேண்மைபெறவிடுத்தான்வரிசைக்கையுறையே. (௨)

பொன்னிநாடன்வரவிடுத்தபொலம்பூணுடைமுதல்பிறவுங்
கன்னிநாடன்கைகவர்ந்துதானுங்கலக்குநதொடாயின

(க) வம்புமலர்தோய் புனல் - வாசமூட்டியநீர்.
(௩) பொன்னி-காவிரிநதி. கன்னிநாடு-பாண்டிநாடு. கையுறை-
கைப்பொருள். சென்னி - சோழன்.

லுன்னிவேறுகையுறையுய்த்துறவுசெய்யவுவப்பெய்திச்
சென்னிகாதன்மகட்கொடுப்பானிசைநதானந்தச்செழியற்கு. (௩)

செழியன்றனக்குவரையறுத்தசெய்திகேட்டுச்செம்பியர்கோன்
கழியன்புடையகுலமகளைத்தான்போய்க்கொள்வான்கருதிமதி
வழிவந்தவறகுத்தம்பியெனவந்தவரசசிங்கமெனும்
பழியஞ்சாதான்வஞ்சித்துப்பழனககாஞ்சிப்பதிபுகுவான். (௪)

காஞ்சிப்பதிமுன்குறுகுமிளங்காவலோனைககடற்சேனை
தாஞ்சுற்றியவந்தெதிர்கொடுபோய்த்தம்முன்றனக்கென்றிருந்தமக
ளாஞ்சிற்றிடையைமணம்புணர்த்தியந்தமருகற்கரசுநிலை
வாஞ்சித்தரசபுரந்தரனைப்பிடிக்கமதித்தான்வனமெறிந்தான். (௫)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மருமகன்றனுடனெழுந்துமாமனுனவளவர்கோன்
பொருமகன்றசேனையானைபுடைநெருங்கமதிவழித்
திருமகன்றன்மேலமர்த்திறங்குறித்துமுரசறைந்
துருமகன்றபல்லியம்மொலிப்பவந்துளானரோ. (௬)

திரண்டதிர்ந்தெழுந்துவந்தசென்னிசேனைதன்னகர்க்
கிரண்டுயோசனைப்புறத்திறுக்குமுன்னரொற்றராற்
றெருண்டுதென்னன்மாடநீடுகூடனமேயசிவனதாள்
சரண்புகுந்துவேண்டுகென்றுசார்ந்துதாழ்ந்துகூறுவான். (௭)

அன்றுபாதியிரவில்வந்துனடிபணிந்துதமியனுய்ச்
சென்றசெனனியென்னுநின்னதிருவடிக்கணன்பினு
னென்றுமந்நிலையனுயெனக்குவேண்டுவனவிடுத்
தொன்றுகேணமைபுரிகுவானுளத்திலொன்றையுன்னினுன். ()

அறத்தினுக்குளாகியன்றுநின்றநீயவன்செயு
மறத்தினுககுளாகியினறுவனமைசெய்வதேயறப்
புறத்திறாபுரம்பொடித்தபுண்ணியாவெனக்கனைந்
துறைத்துவேணடினுனவேலையும்பர்நாதனருளினுல். (௯)

---

(௪) செழியன், மதிவழிவந்தவன், என்றது - இராசேந்திர பாண்டியனை. பழனம் - வயல். (௫) இளங்காவலோன் - இளவரசாகிய அரசசிங்கபாண்டியன். தன்முன் - தனதுதமயன். வனமெறிந்தான் - காடுவெட்டிய சோழன். (௬) உருமு-இடி.

(௭) தெருண்டு - உணர்ந்து. (௯) அறப்புறம்-பாவம், தருமத்திற்கு மாறுனது ஆதலின்.

மெய்துறந்தவாய்மையொன்றுவிண்ணினின்றுமண்ணலே
யைதுநுங்கள்சேனையோடுமாகவத்துநாளைநீ
யெய்திவந்ததெவ்வரோடெதிர்ந்துருத்துநின்றுபோர்
செயதிவெனறிநின்னதாதல்செய்துமென்றெழுந்ததால். (௧0)

காயவாணிசெவிநுழைநதகாலைவேந்தரிந்திர
ஞயனுரடிக்கணைநயந்தவன்புமுவகையு
மாயவேலைவீழ்ந்துதாழ்நதகன்றுதன்னிருக்கைபோய்
மேயினனிமிர்நதுகங்குல்விடியுமெல்லைநோக்குவான். (௧௧)

கழித்தகங்குலிறவிசும்புகண்விழிக்குமுன்னரோ
விழித்தெழுந்துசகதியாதிவினைமுடித்துவானநீர்
சுழித்தலம்புவேணியண்ணலூயபூசைசெய்தெழீஇத்
தெழித்தெழுந்தசேனையோடுசெருநிலத்தைநண்ணினன். (௧௨)

அலைசிறந்தசலதிமீதோராறுசெல்லுமாறுபோன்
மலைசிறந்தநேரிவெற்பன்மள்ளர்சேனைவெள்ளமேற்
கலைசிறநதமதிநிறைந்தகன்னிநாடுகாவலான்
சிலைசிறந்தசிறியசேனைசென்றலைத்துநின்றதே. (௧௩)

உருமுவன்னகுரலினுருலவையன்னசெலவினர்
வெருவுதீயின்வெகுளியாரவெடித்தவீரநகையினர்
செருவின்மானவணியினாசினைஇமடித்தவாயினு
ரிருவர்சேனைமள்ளரும்மெதிர்ந்துகைகலந்தனா. (௧௪)

மன்றலந்தெரியனேரிமலயவன்றமர்க்கெலாந்
தென்றலம்பொருப்பினன்றிரண்டநான்குகருவியு
மின்றயங்குசெய்யவேணிவிடையவன்றனருளினு
லொன்றனந்தமாகவந்துருத்தெதிரநதுதோன்றுமால். (௧௫)

தேரினேதைகந்துகஞ்சிரிக்குமோதைசொரிமதக்
காரினேதைபேரியஙகறங்குமோதைமறவர்தம்
போரினேதைவீரர்தோள்புடைக்குமோதையோடுமுந்
நீரினேதையொனறெனக்கலநதொடங்கநின்றதே. (௧௬)

---

(௧0) மெய்துறந்தவாயமை-அசரீரி. ஆகவம் - போர்க்களம்.
(௧௧) காயவாணி-அசரீரி. வேந்தர்இந்திரன்-இராசேந்திரன்.
(௧௨) கண் என்றது- உவமவாகு பெயராய் உலகத்திற்குக் கண்ணுயுள்ளசூரியன்மேல்நின்றது. இதனை "வான்கண்விழியா வைகறையாமத்து" என்பதாலுமுணர்க. வானநீர் - ஆகாயகங்கை. தெழித்து-அதட்டி. (௧௩) சிலை-வில். (௧௪) உலவை-காற்று. சினைஇ - கோபித்து. (௧௬) கந்துகம் - குதிரை. கார் என்றது - யானையை.

சிலைபயின் றவீரரோடுசிலைபயின் றவீரரோ
கலைபயின் றவாளரோடுகலைபயின் றவாளரோ
கொலைபயின் றவேலரோடுகொலைபயின் றவேலரோ
மலைபயின் றமல்லரோடுமலைபயின் றமல்லரோ. (௧எ)

கரியுகைத்தபாகரோடுகரியுகைத்தபாகரோ
பரியுகைத்தமறவரோடுபரியுகைத்தமறவர்தேர்க்
கிரியுகைத்தவலவரோடுகிரியுகைத்தவலவரோ
யெரியுகைத்தெதிர்ந்தகாலெனக்கலந்துமலைவரால். (௧அ)

விடுக்கும்வாளியெதிர்பிழைப்பர்வெய்யவாளியெய்துபின்
றொடுக்கும்வாளிவில்லொடுந்துணிப்பர்பின்கணிப்பற
மடுக்கும்வாளிமார்புதைப்பவாங்கிமற்றைறவாளிகொண்
டடுக்குமேவலாரையெய்தடர்ப்பர்கிள்ளிமள்ளரோ. (௧௯)

சேனைமாரியிற்சரஞ்சொரிந்துநின்றுதுள்ளுவா
ரானவாளியெதிர்பிழைத்தொதுங்கிநின்றழற்சரங்
கூனல்வாளிசிலையிறத்தொடுத்தெறிந்துகூவுவார்
மீனகேதனத்துவேந்தன்வீரர்சென்னிவீரர்மேல். (௨௦)

தறிந்ததாடகர்ந்தசென்னிதரையுருண்டவரையெனச்
செறிந்ததோள்சரிந்ததேர்சிதைந்தபல்படைக்கல
முறிந்தயானைகையிருமுழங்கிவீழ்ந்தசெம்புனல்
பறிந்தபாறுபாரிடங்களபைத்தகூளிமொய்த்தவே. (௨௧)

மடலினீடுதாரலங்கன்மன்னர்சேனையின்னவா
றுடலினீழலடியகதடுதாடுங்கவும்பருச்சியிற்
கடலினீடுகதிர்பரப்புகடவுளெய்துமளவுநின்
றடலினீடியிடைவிடாமலமருழந்ததாலரோ. (௨௨)

அந்தநாளனைத்தையும்மழிக்கநின்றவரனுதற்
சிந்துதீயெனக்கனன்றுறுத்துநின்றுதெறுதலா
லெந்தயாறுமறவறப்பவிம்பரன்றியும்பரும்
வெந்துவானயாறும்வற்றவேனில்வந்திறுத்ததால். (௨௩)

(௧அ) கிரியென்றது - உவமையாகுபெயராய்த் தேரினையுணர்த்தி நின்றது. (௧௯) கணிப்பு - அளவு. மேவலார - பகைவர். கிள்ளி - சோழன்.

(௨௦) கூனல்-வளைவு. கேதனம்-கொடி. (௨௧) பறிந்த-பரவின. பாறு-பருந்து. பாரிடம்-பூதம். தகாதல் - உடைபடல். (௨௨) கதிர் பரப்பு கடவுள் என்றது- சூரியனை. (௨௩) அந்தம் - முடிவு.

மண்பிளந்துபிலநுழைந்துவளைபிளந்துநிரையவா
யெண்பிளந்துநின்றபொங்கரிலையுகப்பிளந்துமேல்
விண்பிளந்துபரிதிநீடுவெங்கரங்கள்யாரையுங்
கண்பிளந்தழன்றுவீசுகானமெங்குமானதே. (௨௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆயிடையலகைத்தேருமடைந்தவர்வெயாவுமன்றித்
தூயநீர்வறந்தவந்தச்சுடுபுலந்தோய்ந்தகாலு
மீயுயர்மதிநிலாவும்வெய்யவாய்ச்சுடுநல்லோருந்
தீயவர்தம்மைச்சேர்ந்தாற்றீயவராவரன்றே. (௨௫)

விளைமதலூற்றுமாறிவெகுளியுஞ்செருக்குமாறித்
தொளையுடைக்கைம்மான்றூங்குநடையவாய்ச்சாம்பிச்சோர்ந்த
வுளர்தருமூழிக்காலின்றேவொம்புரவியெய்த்துத்
தளர்நடையுடையவாகித்தைவருதென்றல்போன்ற. (௨௬)

கானலந்தேர்மேறருறைக்காலெனும்பாகன்றூண்ட
வேனில்வேந்தேறிச்சீறிவெப்பமாமபடைகள்வீச
மானிலங்காவல்பூண்டமானவரிருவர்தங்க
டானையுமுடைந்துதண்ணீர்நசைசுடச்சாம்பிற்றன்றே. (௨௭)

இரக்கமில்கொடியசெல்வர்மருங்குபோயிரப்பார்போல
வுருப்பமொணடிலைறகருங்கள்ளிநீழல்புக்கொதுங்குவாருந்
தருக்கறநிரப்பாலெய்த்தோர்தம்மினும்வறியர்பாற்சென்
றிரப்பர்போலிலைநீந்துக்கமரநிழலெய்துவாரும். (௨௮)

கொல்லிபம்பரிமான்றேரின்குறுநிழலொதுங்குவாரு
மல்லிருள்வட்டத்தோல்வெண்கவிகையுளடங்குவாருஞ்
செல்லிடம்பிறிதுகாணார்வீரவான்சென்றோர்நின்ற
கல்லுடனிழல்செல்வாருமாயினார்களமரெல்லாம். (௨௯)

---

(௨௪) எண்பிளந்து - அளவைக்கடந்து. பொங்கர்-சோலை.

(௨௫) அலகைத்தேர் - கானற்சலம். புலம் - நிலம். மானவர் - மனிதர்; ஈண்டு சோழபாண்டியரைக் குறித்துநின்றது.

(௨௮) நிரப்பு-வறுமை. (௨௯) இபம்-யானை. வட்டத்தோல்-கேடகம். கல்என்றது - போர்க்களத்துப் புறங்கொடா துயிர்விட்ட வீரர்போர்த்திறத்தைக் கல்லிலெழுதி அப்போர்க்களத்தில் நட்டகல் லினை. இதனை "என்னைமுன்னில் லன்மின்தெவ்விர் பலரென்னை முன்னின்று கன்னின்றவர்" என்னுங்கிருக்குறளான...

ஆயதோரமையந்தன்னிலளவிலாவுயிர்க்குமீன்ற
தாயனார்துலைபோல்யார்க்குஞ்சமநிலையாயகூட
னையனாசெழியன்றானைநனந்தலைவேதநாற்காற்
பாயதோர்தண்ணீர்ப்பந்தர்பரப்பியப்பந்தர்நாப்பண். (௩௦)

புண்டரநுதலுங்காதின்புறத்தணிமலரும்பாத
முண்டகமலாமேலொற்றைக்கிண்கிணிமுழக்குங்கச்சியாப்
புண்டதோலுடையுங்கண்டோருள்ளமுங்கண்ணுங்கொள்ளை
கொண்டபுன்னகையுமுள்ளக்கருணையினகுறிப்புந்தோன்ற. ()

அருமறையகத்துணின்றாங்கருந்தவராகிவேணிப்
பொருபுனல்பூரித்தாங்கோர்புண்ணியச்சிரகந்தாங்கி
யொருவருக்கொன்றேயாகியிலக்கருகிலக்கமாகித்
தருகுறும்புழையால்வாக்கித்தணிததனர்தண்ணீர்த்தாகம். (௩௨)

சுந்தரப்புத்தேள்வைத்ததுறுமலர்வாசத்தெண்ணீர்ப்
பந்தர்புக்கடைந்துநன்னீர்பருகிமெய்ப்பகலவாற்றல்
வந்தபின்செழியன்றன்னோர்வளவனமேலேறிச்சீறி
யந்தமிலனிகஞ்சிந்தித்தும்பைவேய்ந்தடுபோர்செய்தார். (௩௩)

கடலுடைந்தென்னப்பொன்னிகாவலன்றானைசாய
மடலுடைவாகைவேய்ந்துவளவனைமருகனோடு
மிடலுடைத்தறுகட்சேனைவீரர்வெங்கையாற்பற்றி
யடலுடைக்கன்னிநாடர்க்கரசன்முன்கொண்டுபோந்தார். ()

கொடுவெந்தவளவன்றன்னைக்கோப்பெருஞ்செழியர்கோமான்
வடுவெந்ததம்பியோடுமோடநீள்கூடன்மேய
கடுவெந்தமிடற்றார்முன்போய்விடுதெதெந்தைகருத்தியாதென்ன
நடுவெந்தநிலையான்கேட்பநாயகனிகழ்த்துமன்றே. (௩௫)

அறவனீயல்லையோவுன்னகத்தினுக்கிசைந்தசெய்கென்
றிறைவனதருளால்வானின்றெழுமொழிகேட்டுவையைத்
துறைவனுமறத்தினாற்றாற்சோழனைச்சிலமால்யானை
மறவயப்பரிபூண்மற்றும்வழங்கினான்விடுத்தான்பின்னர். (௩௬)

---

(௩௦) நனந்தலை - நடு. (௩௨) பூரித்தல் - நிரப்பல். சிரகம் - கமண்டலம். குறும்புழை - சிறுதுவாரம். (௩௩) தும்பைவேய்ந்தென்றது - போர்த்திறங் குறிததோரணிவது தும்பைமலர் மாலையாதலின். (௩௪) வாகை என்றது - போர்செயித்து வெற்றிபூண்டோரணியுமாலை. (௩௫) வடு - குற்றம். (௩௬) அறவன் - தருமநெறியிற் பிறழாதவன்.

வள்ளறன்றம்பியென்னுமன்னவர்சிங்கந்தன்னைத்
தள்ளருந்தறுகணுண்மைத்தருக்கறத்தானுளசெல்வ
முள்ளனசிறிதுமாற்றியொதுக்கியெவ்வுயிர்க்குந்தாயாயப்
பள்ளநீரகலங்காத்துப்பல்வளம்பழுக்கவாழ்ந்தான். (௩௭)

முப்பத்தைந்தாவது

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௩௫ - க்கு திருவிருத்தம் - க௮௫௫.

உ

முப்பத்தாறுவது

இரசவாதஞ்செய்த படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

வரதன்மீனவன்படையிடைவந்துநீர்ப்பந்தர்
விரதனுகிநீருத்தியவினையுரைசெய்தும்
பரதநூலியனுடகப்பாவையாளொருத்திக்
கிரதவாதஞ்செய்தருளியவாடலையிசைப்பாம். (க)

பருங்கைமால்வரைப்பூழியன்பைந்தமிழ்நாட்டி
னிரங்குதெண்டிரைக்கரங்களாலீர்ம்புனல்வையை
மருங்கினந்தனமலர்ந்தபன்மலர்களேய்ப்பணியப்
புரங்கடந்தவனிருப்பதுபூவணநகரம். (உ)

எண்ணிலங்குறைசராசரமிலிங்கமென்றெண்ணி
விண்ணினுள்களுங்கோள்களும்விலங்குவதியாக்கைக்
கண்ணினன்கதிர்முதற்பலகடவுளர்பூசை
பண்ணிவேண்டியநல்வரமடைந்ததப்பதியில். (௩)

தளியுளார்பொழிற்பூவணக்கிழவர்தங்கோயிற்
றளியுளார்தவப்பேறனுடாதுகுபூந்தா
ரளியுளார்குழலணங்கனைநரத்தவர்க்குங்
களியுளார்தரமயக்குறூஉங்கடலமுதனையாள். (௪)

(க) வரதன்-கோரியவரத்தைக் கொடுப்பவன். (௩) யாக்கைக் கண்ணினன் - இந்திரன். (௪) தளியுளார் - கோயிற்பணிவிடைபுரியும் பரத்தையர். அளி - வண்டு.

நரம்பினேழிசையாழிசைப்பாடலுநடநூ
னிரம்புமாடலும்பெண்ணலநீரமையும்பிறவு
மரம்பைமாதரையொத்தனளறனெறியொழுகும
வரம்பினலவர்தமக்குமேலாயினள்மன்னோ. (௫)

ஆயமாதர்பேர்பொன்னனையாளென்பவவட
னேயவாயமோடிரவிருணீங்குமுனெழுந்து
தூயநீர்குடைந்துயிர்புரைசுடர்மதிக்கண்ணி
நாயனாரடியருச்சனைநியமமுநடத்தி. (௬)

திருத்தர்பூவணவாணரைசசேவித்துச்சுத்த
நிருத்தமாடிவந்தடியரைப்பொருளெனநினையுங்
கருத்தளாயருச்சித்தவர்களிப்பவின்சுவையூ
ணருத்தியெஞ்சியதருந்துவாளஃதவணியமம். (௭)

மாதரிந்நெறிவழங்குநாண்மற்றவளன்பைப்
பூதலத்திடைத்தெருட்டுவாபொன்மலைவல்லி
காதனாயகன்றிருவுருக்காணியவுள்ளத
தாதரங்கொடுத்தருளினார்பூவணத்தையர். (௮)

ஐயர்தந்தபேரன்புருவாயினண்மழுமான்
கையர்தந்திருவுருவினைக்கருவினாற்கண்டு
மையகண்ணினாள்வைகலும்வருபொருளெல்லாம்
பொய்யிலன்புகொண்டன்பர்தம்பூசையினேர்வாள். (௯)

அடியர்பூசனைக்கன்றியெஞ்சாமையாலடிகள்
வடிவுகாண்பதெப்படியென்றுமடியிலச்செழியற்
கொடிவில்பொற்கிழிநல்கியவள்ளலையுன்னிப்
பிடியனாளிருந்தாளஃதறிந்தனன்பெருமான். (௧௦)

துய்யநீறணிமெய்யினர்கட்டங்கந்தொட்ட
கையர்யோகபட்டத்திடைக்கட்டினராபூதிப்

---

(௫) வரம்பு - எல்லை. ஏழிசையாவன - குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம்.

(௬) ஆயம் - மகளிர்கூட்டம். (௭) சுத்தநிருத்தமாவது - சாந்திக்கூத்து நான்கனுளொன்றாய், நூற்றெட்டுக் கரணங்களையுடைய தான சொக்கக்கூத்து. (௮) மாதர்-இதில் அர்குற்றியலுகரப்போலி. ஆதரம் - விருப்பம். (௯) கருவினாற்கண்டென்றது - மெழுக்கினாற் கருவுருவமைத்தலை. (௧௦) மடி-சோம்பல். செழியன் என்றது-குலபூடணபாண்டியனை.

பையர்கோவணமிசையசையுடையினர்பவளச்
செய்யவேணியரங்கொருசித்தராய்வருவார். (௧௧)

வந்துபொன்னனையாண்மணிமாளிகைகுறுகி
யந்தமின்றிவந்தமுதுசெய்வாரொடுமெணுகிச்
சிந்தைவேறுகொண்டடைந்தவர்திருவமுதருந்தா
துந்துமாளிகைப்புறங்கடையொருசிறையிருந்தார். (௧௨)

அமுதுசெய்தருந்தவரெலாமகலவேறிருந்த
வமுதவாரியையடிபணிந்தடிச்சியரைய
வமுதுசெய்வதற்குள்ளெழுந்தருள்கெனவுங்க
ளமுதனையிங்கழைமினென்றருளலுமனையார். (௧௩)

முத்தராமுகிழ்வாணகையல்குலாய்முக்க
ணத்தரானவர்தமரெலாமமுதுசெய்தகன்றார்
சித்தராயொருதம்பிரான்சிறுநகையினரா
யித்தராதலத்தரியராயிருக்கின்றாரென்றார். (௧௪)

நவமணிக்கலன்பூத்தபூங்கொம்பரினடந்து
துவரிதழ்க்கனிவாயினள்சுவாகதங்கிலவென்
றுவமையற்றவர்க்கருக்கியமாசனமுதவிப்
பவமகற்றியவடிமலாமுடியுறப்பணிந்தாள். (௧௫)

எத்தவஞ்செய்தேனிங்கெழுந்தருளுதற்கென்னுச்
சித்தர்மேனியும்படிவெழிற்செல்வமுநோக்கி
முத்தவாணகையரும்பநின்றஞ்சலிமுகிழ்ப்ப
வத்தர்நோக்கினாரருட்கணலருள்வலைப்பட்டாள். (௧௬)

ஐயவுள்ளெழுந்தருளுகவடிகணீரடியே
னுய்யவேண்டியபணிதிருவுளத்தினுக்கிசையச்
செய்யவல்லனென்றஞ்சலிசெய்யவுண்ணகையா
மையனோக்கியைநோக்கிமீணோக்கிதன்மனத்தான். (௧௭)

வடியைநேர்விழியாய்பெருவனப்பினைசிறிதுன
கொடியைநேரிடையெனவிளைத்தனையெனக்கொன்றை
முடியினனடியாரமென்முகிழ்முலைகொடிதாழ்ந்
தடியனேற்குவேறாயொருமெலிவிலையையா. (௧௮)

---

(௧௨) சிந்தைவேறு கொண்டடைந்தவர் என்றது-பொன்னனை யாருக்கு இரசவாதஞ் செய்யவந்தமையை. சிறை-பக்கம்.

(௧௫) சுவாகதங்கில என்றதற்கு, நல்வரவல்லவா என்பது பொருள். (௧௮) வடி - மாவடுவின்பிளவு.

எங்கணுயகர்திருவுருக்காண்பதற்கிதயந்
தங்குமாசையாற்கருவுருச்சமைத்தனன்முடிப்பேற்
கிங்குநாடொறுமென்கையில்வரும்பொருளெல்லா
மூங்கள்பூசைக்கேயல்லதையொழிந்திலவென்றாள். (௧௯)

அருந்துநல்லமுதனையவளன்புதித்திக்கத்
திருந்துதேனெனவிரங்குசொற்செவிமடுத்தையர்
முருந்துமூரலாய்செல்வமெய்யிளமைநீர்மொக்கு
ளிருந்தவெல்லையுநிலையிலவென்பதுணிந்தாய். (௨0)

அதிகநல்லறநிற்பதென்றறிந்தனையறத்து
ளதிகமாஞ்சிவபுண்ணியஞ்சிவார்ச்சனையவற்று
ளதிகமாஞ்சிவபூசையுளடியவர்பூசை
யதிகமென்றறிநதன்பரையருச்சனைசெய்வாய். (௨௧)

உறுதியெய்தினையிருமையுமுன்பெயர்க்கேற்ப
விறுதியில்லவன்றிருவுருவிகையாற்காணப்
பெறுதியாகநின்மனைக்கிடைப்பித்தளையீய
மறுதியானபல்கலன்களுங்கொணர்தியென்றறைந்தார். (௨௨)

ஈயம்செம்பிரும்பிரசிதமென்பவும்புணர்ப்பாற்
றோயும்பித்தளைவெண்கலந்தராமுதற்றொடக்கத்
தாயும்பல்வகையுலோகமுங்கல்லெனவலம்பத்
தேயுஞ்சிற்றிடைகொண்டுபோய்ச்சித்தர்முன்வைத்தாள். (௨௩)

வைத்தவேறுவேறுலோகமுமழுவுழைகரந்த
சித்தசாமிகணீற்றினைச்சிதறினர்பாவித்
திதனைதீயிராவெரியிலிட்டெடுக்கினன்பொன்னா
மத்தைநாயகன்றிருவுருக்கொளகெனவறைந்தார். (௨௪)

மங்கைபாகனைமடந்தையுமிங்குநீவதிந்து
கங்குல்வாயமுதருந்திமிககாரியமுடிதது
பொங்குகாரிருள்புலருமுன்போமெனப்புகன்று
ளங்கயற்கணுடனைப்பிரியாரதற்கிசையார். (௨௫)

(௨0) முருந்து - மயிலிறகினடி. (௨௧) அறத்துளதிகமாஞ்சிவ புண்ணியமெனறது-அருள்வழிநின் றியற்றுவதாகலின். (௨௨) உன் பெயர்க்கேற்ப என்றது - அவ்வடியவள்பெயர் ஏமநாதையாதலின்.
(௨௩) இரசிதம் - வெள்ளி. புணர்ப்பு - ஒன்றோடொன்றுசேர் தல். (௨௪) பாவித்து என்றது - பொன்னாகக்கடவதென்று நினைத் தமையை.

சிறந்தமாடநீண்மதுரையிற்சித்தர்யாமென்று
மறைந்துபோயினாமறைந்தபின்சித்தராய்வந்தா
ரறைந்தவார்கழலலம்பிடவெள்ளிமன்றுடி
நிறைந்தபேரொளியாயுறைநிருத்தரென்றறிந்தாள். (உ௬)

மறைந்துபோயினரெனச்சிறிதயர்ச்சியுமனத்தி
னிறைந்ததோர்பெருங்கவற்சியைநீக்கினரென்னச்
சிறந்ததோர்பெருமகிழ்ச்சியுமுடையளாய்ச்சித்த
ரறைந்தவாறுதீப்பெய்தனளுலோகங்களனைத்தும். (உ௭)

அழலடைந்தபினிருண்மலவலிதிரிந்தரனரு
ணிழலடைந்தவர்காட்சிபோனீப்பருங்களங்கங்
கழலவாடகமானதாலதுகொண்டுகனிந்த
மழலையீர்ஞ்சொலாள்கண்டனள்வடிவிலான்வடிவம். (உ௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மழவிடையுடையான்மேனிவனப்பினைநோக்கியச்சோ
வழகியபிரானேயென்னுவள்ளிமுத்தங்கொண்டன்பிற்
பழகியபரனையானுப்பரிவினாற்பதிட்டைசெய்து
விழவுதேர்நடத்திச்சினாளுள்கழிந்தபின்வீடுபெற்றாள். (உ௯)

நையநுண்ணிடையினாளந்நாயகன்கபோலத்திட்ட
கையுகிர்க்குறியுஞ்சொன்னகாரணக்குறியுங்கொண்டு
வெய்யவெங்கதிர்கால்செம்பொன்மேனிவேறாகிநாலாம்
பொய்யுகத்தவர்க்குத்தக்கபொருந்தருவாகிமன்னும். (௩0)

முப்பத்தாறாவது

இரசவாதஞ்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௩௬ - ௧௬ திருவிருத்தம் - ௧௮௮௫.

(உ௭) அயர்ச்சி - துன்பம். கவற்சி - வருததம்.

(உ௮) இருண்மலம் - ஆணவமலம். தாள்நிழல் என்றது - திருவடிஞானச்செல்வத்தை. இதனை, "சுததமாஞ்சத்திஞானச் சுடராகுஞ்சிவமொழிந்தச், சத்திதானின்றுமுன்னைத் தகவிலாமலங்கள்வாட்டி, அத்தனையருளுமெங்கு மடைந்திமெிருளகற்றி, வைத்திமெிரவி காட்டும் வளரொளிபோன்மகிழ்ந்தே" என்பதானுமுணர்க. களங்கம் - மாசு. ஆடகம்-பொன். (௩0) கபோலம் - கவுள்.

உ

சிவமயம்.

முப்பத்தேழாவது

சோழனைமடுவில்வீட்டியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னனையார்பூங்கொன்றைவேணியரிரதவாதம்
பொன்னனையாண்முனசெய்துபோந்ததுபுகன்றேமார்த்தார்
மன்னனைமடுவில்வீட்டிமலரடிக்கன்பனான
தென்னனையமரிற்காத்ததிருவிளையாடல்சொல்வாம். (க)

பொன்னெடுந்தேரிராசபுரந்தரன்புரந்தராதி
பன்னெடுந்தேவரேத்தபரனுலகடைந்தானிப்பா
லந்நெடுந்தகையோன்மைந்தனடலிராசேசனென்போ
னிந்நெடுந்தகையோன்மைந்தனிராசகம்பீரனென்போன். (௨)

மற்றிவன்குமரன்பாண்டிவங்கியதீபனன்னான்
பொற்றிணிதடந்தோண்மைந்தனபுரந்தரசித்தாமன்னான்
வெற்றிகொள்குமரன்பாண்டிவங்கியபதாகனவீரம்
பற்றியசுந்தரேசபாதசேகரனவன்சேய். (௩)

பலர்புகழ்சுந்தரேசபாதசேகரனுந்தென்ன
னலைபுனலுடுத்தகூடலடிகளுக்கன்பனாகி
கொலைபுணாவேலால்வெங்கோற்குறும்பெனுங்களைகடீர்த்து
மலர்தலையுலகமென்னும்வான்பயிர்வளர்க்குநாளில். (௪)

பத்துமான்றடந்தேர்நூறுபனைக்கைமாநூற்றுப்பத்துத்
தத்துமானயுதமள்ளர்தானையிவ்வளவேயீட்டி
யித்துணைக்கேற்பநல்கியெஞ்சியபொருள்களெல்லாஞ்
சித்துருவானகூடற்சிவனுக்கேசெலுத்துமன்னோ. (௫)

கண்டிகைமகுடமாதிக்கலனிரைகுயின்றுந்திங்கண்
மண்டலமிடறுஞ்சென்னிகோபுரமாடமாதி
யெண்டிசையிருள்கால்சிப்பவெரிமணியிழைத்துவேய்ந்துந்
திண்டிறலுடையானின்னதிருப்பணிபிறவுஞ்செய்தான். (௬)

---

(௪) குறும்பு - குறுநிலமன்னர். (௫) பனைக்கைமா- பனைமரம் போன்ற துதிக்கையினையுடையயானை. தத்தும் - தாண்டிச்செல்லும். நூற்றுப்பத்து - ஆயிரம். மள்ளர் - காலாட்கள். அயுதம், பதினாயிரம். சித்துருவு - அறிவுருவம். (௬) பிறவென்றது - நித்தநைமித்திய முதலியகடன்களை.

கல்லுமாறகன் றமர்பன் கருவியின்சிறுமைநோக்கி
மல்லுமாறுததிண்டோள்வளவர்கோனொருவன்காலிற்
செலலுமாயிரம்பரிக்கோர்சேவகனென்போன்றானே [ன்.
வெல்லுமாறெண்ணிவஞ்சிவேய்ந்துகொண்டெழுந்து போர்தா

பல்வகைக்கருவியீட்டப்படையொடும்பரவைசீறிச்
செல்வதுபோலக்கன்னித்தீம்புனனாடுநோக்கி
மல்வரையாததோளான்வரவறிந்தெழுந்துமேருக்
கல்வரிசிலையான்முன்போய்க்கைதவன்றாழ்ந்துகூறும். (அ)

பொன்னதுவளையவேணிப்புனிதவிப்பூமிநேமி
யுன்னதுவலத்தினாலேயுருட்டுமென்வலத்தைநோக்கான்
றன்னதுவலத்தினாலென்றானையின்சிறுமைநோக்கி
யென்னதுதேயங்கொள்வானெண்ணினான்போலுமன்றே. (௯)

காவிரிநாடன்சேனைக்கடலிடையெரிபோன்மூண்டு
மேவினனென்றுகூறிமீனவன்வேண்டவானிற்
பூவிரிவாகைநீயேபுனையநாம்பொருதுமென்னா
நாவிரியாதமாற்றநாயகன்கூறக்கேட்டான். (௧0)

எல்லியங்கமலசசெவ்வியெனமுகமலர்ந்துநாத
னல்லியங்கமலச்செந்தாளகந்தழீஇப்புறம்புபோந்து
பல்லியந்துவைப்பததானைப்பரவையுட்பரிமாவூர்ந்து
கொல்லியமபொருப்பன்சேனைககடலெதிர்குறுகினானே. (௧௧)

பண்ணுதலிசைவண்டார்க்கும்பசுந்தொடைசசெழியன்றானை
யெண்ணுதலிலவாஞ்சென்னியிரும்படைக்கடனேராய்
நண்ணுதலெனப்போய்ப்பொன்னிநாடவன்றமாகட்கெல்லாங்
கண்ணுதலருளாலங்கோர்கடலெனத்தோன்றிற்றமமா. (௧௨)

கடலெனவருமாவூர்ந்துகைதவன்சேனைமுன்போ
யடலணிமேருக்கோட்டியாலவாய்நெடுநாண்பூட்டி

(ஏ) கல்-மலை. மாறு-பகை. கருவி என்றது-சேனையை. வஞ்சி-பகைமேற் செல்வோரணியும்மாலை.

(அ) கருவியீட்டம் - ஆயுதத்தொகுதி. பரவை-கடல். கைதவன் பாண்டியன். (௯) நேமி - ஆக்கினாசக்கரம். (௧0) நாவிரியாதமாற்றம்-அசரீரிவாக்கு. (௧௧) எல்-பகல். அல்லி-அகவிதழ். கொல்லியம் பொருப்பன் - கொல்லிமலைக் கரசனாகியசோழன். (௧௩) ஆலவாய் என்றது-வாசுகியை. துழாய்க்கோல்என்றது, திருத்துளபமாலையைப் பூண்ட திருமாலாகியபாணத்தை. மிடல் - வெற்றி.

மடலவிழ்துழாய்க்கோனுட்டிவாயெரிபுரத்திலூட்டி
மிடலணிகூடற்கோமான்வேடுருவாகிநின்ருன். (கஉ)

கங்குல்வாய்த்திங்கள்போலக்காதணிதந்தத்தோடுங
கஙகுல்வாய்முளைத்தமீனபோற்கதிர்முத்தவடமுங்குஞ்சிக
கங்குல்வாய்சசிலைபோல்வெட்சிககண்ணிசூழ்கலாபச்சூட்டுங்
கங்குலவாய்கிழிக்குந்தநதக்கடகமுமின்னுககால. (கச)

அண்டத்தாரமரர்நாமமன்றுதொட்டடையத்தோற்று
கண்டத்தாரிருளேயெங்குஙகலந்தெனக்கறுத்தமேனி
கொணடத்தாராரினற்கோர்கூற்றெனக்கொல்வேலோந்த
சண்டத்தியென்னநின்ருன்காவிரித்தலைவன்காண. (கரு)

ஒறியாயிரம்பரிக்கோாசேவகனைவந்தேனென்னக்
கூறினனெதிர்ததான்வெள்ளிகுன்றவன்பதறுநூறு
மாறிலாப்பரிக்குமட்டோர்வயவனியனேருவெணணி
வீறிலாப்பரிககுமொறறைச்சேவகன்யானேயென்ருன். (கசு)

என்றசொல்லிடியேறென்னவிருசெவிதுளைப்பககேட்டு
நின்றவனெதிரேமின்னுநீட்டிச்சென்மேகம்போலச்
சென்றுவேல்வலந்திரித்துச்செயிாத்தனனதிர்த்துச்சீற
வன்றிறனூற்றுப்பத்துவயப்பரிக்கொருவனஞ்சா. (கஎ)

யாமினியிந்தவேலாலிறபபதற்கையமில்லை
யாமெனவகன்ருன்மாவோடாயிரம்பரிக்கோர்மள்ளன்
காமனைவெகுண்டவேடன்மறைந்தனன்கங்குற்சோதி
மாமகனதுகண்டோடும்வளவனைததுரந்துசென்ருன். (கஅ)

துரந்திடுமளவிலோடுஞ்சோழனுந்திரும்பிநோககிக்
கருந்தடங்கண்ணிபாகங்கரநதவேடுவனைககாணன்
வருந்துயரச்சந்தோந்தான்மதுரையினளவும்பற்றிப்
புரந்தரற்புறங்கண்டானைப்புறங்கண்டுமுடுகிப்போனன். (கக)

காலொன்றுமுடுக்கப்பட்டகனலொளறுங்டந்தாலொத்து
வேலொனறுதடக்கைநேரிவேநதனுன்முடுக்குண்டோடுந்

(கரு) அண்டம் - விண்ணுலகம். ஆர் - பொருந்தல். நாமம்--அச்சம். தார்-- மாலை. ஆர் - ஆத்தி. சண்டத்தி - வடவைத்தீ.

(கஅ) கங்குல்சோதிமாமகன் என்றது - இரவில்விளங்கும் சந்திரன் மரபிற்றேன்றிய சுந்தரேசபாத சேகரபாண்டியனை.

(கக) புரந்தரன் - இந்திரன்.

சேலொன்றுகொடியினான்றன்செழுநகர்விரைந்துசெல்வான்
மாலொன்றுகளிற்றினுங்கோமதுமலர்க்கிடங்கில்வீழ்ந்தான். ()

மீனவன்மதுரைமூதூர்மேற்றிசைக்கிடங்கில்வீழ
மானவெம்புரவியோடும்வளவனும்வீழ்ந்தான்கூடற்
கோனவனருளால்வானோர்குரைகடல்கடையத்தோன்று
மானையினெழுந்தான்றென்னன்கோழிவேந்தாழ்ந்துபோனான். ()

எழுசீரடியாசிரியவிருததம்.

பிலத்தளவாழ்ந்தகடிமலாக்கிடங்கிற் பெருந்தகையவிந்தவன்றுகில்பூண், கலத்தரும்பேழைபடைபரிமான்றேர் கரியெலாங்கவர்ந்துதண்பொருநைத், தலததவனறங்களுயகரணியத்தக்கதூசணிகலனல்கி, நலத்தகையவர்பேரருட்கடற்கன்புநதியெனப்பெருகிவீற்றிருந்தான். ()

முப்பத்தேழாவது
சோழனைமடுவில்வீட்டியபடலம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௪௬ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௯௦௭.

உ

முப்பத்தெட்டாவது

உலவாக்கோட்டையருளியபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்பணிக்கதிர்வேணிவானவன்மீனவன்றனைமானவேன்
முன்பணிக்கவலந்திரித்துமுடிகெகிநேரியடுக்கலான்
பின்பணிக்கமலத்தடத்திறவிட்டவாறிதுபெருமைசா
லன்பனுக்குலவாதகோட்டையளித்தவாறுகிளத்துவாம். (௧)

கலிநிலைத்துறை.

பொடியார்க்குமேனிப்புனிதர்க்குப்புனிதவேற்றுக்
கொடியார்க்குவேதக்குடுமிக்கிணையானகூடற்
படியார்க்குஞானத்திப்பதியேருழவோருணல்லா
னடியார்க்குநல்லானறதநிற்கும்புகழ்க்குநல்லான். (௨)

---

(௨௧) ஆனை என்றது - பாற்கடலிற்றோன்றிய வெள்ளையானையை. கோழி - உறையூர். (௨௨) அவிந்தவன் - இறந்தசோழன்.
(௧) பணிக்க - நடுங்க. அடுக்கல் - மலை. (௨) பொடி-திருநீறு. குடுமி-உச்சி. உழவோர் - வேளாளர்.

அனையானறத்திற்கருள்போன்றவளான்றகற்பின்
மனையாண்மரபின்வழுவாததருமசீலை
யெனையாருநன்குமதிக்கவிருக்குநீரா
டனையாள்பதிக்குக்கநிகருததனிச்சார்புபோல்வாள். (௩)

பல்லேருழவின்றொழில்பூண்பயன்கள்கொள்வான்
வில்லேருழவன்கடன்கொண்டுமிகுந்தவெல்லா
மில்லேருழத்திமடைச்செல்வமியற்றியேந்த
வல்லேறுகண்டனடியாரையருத்துநீரான். (௪)

தொகைமாண்டதொண்டர்சுவையாறுதழீஇயநான்கு
வகைமாண்டமாறுபடுமுணடிமறுத்தருந்த
நகைமாண்டவன்பின்றலையாயவனல்கநல்கப்
பகைமாண்டசெல்வமணற்கேணியிற்பல்குநாளின். (௫)

இந்நீரவாயவளங்குன்றினுமின்மைகூராத்
தன்னீர்மைகுன்றுனெனுந்தன்மைபிறர்க்குத்தேற்ற
நன்னீர்வயலின்விளைவஃகிநலிவுசெய்ய
மின்னீரவேணிமதுரேசர்விலக்கினாரே. (௬)

குன்றாவிருத்திக்கடன்கொண்டுகொண்டன்பர்பூசை
நன்றாநடத்தத்தொலைத்தான்கடன்றானுங்கிட்டா
தொன்றாலுங்கொண்டவிரதத்துக்குறுதியின்றி
நின்றானுடம்பையொறுக்கின்றநியமம்பூண்டான். (௭)

கொடுப்பாரவரேவிளைவுங்கடன்கோளுமாற்றித்
தடுப்பாரெனின்மற்றதையாவர்தடுக்கவல்லா
ரடுப்பார்விழுமங்களைவாரடியார்க்குநல்லூண்
மடுப்பானியமந்தடைபட்டுவருந்துகின்றான. (௮)

விண்ணாறுசூடும்விடையான்றமர்க்கூட்டியன்றி
யுண்ணாதவன்றன்னுயிர்க்குததுணையாயகற்பிற்

---

(௩) தனையாள்பதி - தன்னைக்கொண்டகணவன்.

(௪) வில் ஏர் உழவன் என்றது - வில்லாகியஏரால் பகைப்புலத்தையுழும்அரசனை. கடன்-அரசிறைப்பணம். இல்லேருழத்திஎன்றது-தருமசீலையை. மடை - சோறு. அல்லேறுகண்டன் - நீலகண்டன்.

(௫) நான்குவகை என்றது - உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பருகல்களை. மறுத்தருந்த என்றது-முற்சிகைமாற்றிப் பிற்சிகையுண்ணுதலை. இதனை அறுசுவையுண்டி யமர்ந்தில்லாளூட்ட என்னும், நாலடியாரிற்காண்க. கேணி - கிணறு. (௭) விருத்திக்கடன் - வட்டிக்குவாங்குங்கடன். (௮) விழுமம் - துன்பம். கோள்-கொள்ளுதல்.

பண்ணார்மொழிதன்னேடும்பட்டினிவிட்டுநெஞ்சம்
புண்ணுகவாகம்பசித்தீயிற்புழுங்கப்பட்டான். (௯)

இறக்கும்முடம்பாற்பெறும்பேறினியாவதென்று
வறக்குன்றனையான்மனையோடுமடைந்திச்செயதி
நிறக்கின்றசெமபொற்சிலையார்க்குநிகழ்ததியாவி
துறக்கின்றதுவேதுணிவென்றுதுணிந்துபோனன். (௧௦)

ஐயன்றிருமுன்னரடைந்தடிதாழ்ந்துவாரோ
ருய்யும்படிநஞ்சமுதுண்டவொருவவுன்றன
மெய்யன்பர்பூசைக்கிடையூறுவிளையவெனறன்
செய்யும்புலமும்விளைவின்றிச்சிதைந்தவென்று. (௧௧)

விடனல்குசூலப்படையாய்கடன்வேறுகாணேன்
கடனல்கவல்லார்தமைக்காட்டுதிகாட்டிலாயேன்
மடனல்குமிந்தவுடம்பின்சுமைமாற்றுவேனென்
றுடனல்குகற்புக்குரியாளொடும்வேண்டுமெல்லை. (௧௨)

பஞ்சாதிவேதப்பொருள்சொன்னபரமன்வாக்கொன்
றஞ்சாதிவேளாண்டலைவாவுனகத்திலின்றோர்
செஞ்சாதியாயசெழுவாலரிக்கோட்டையுய்த்தே
மெஞ்சாதிருக்குமெடுக்குந்தொறுமென்றுமாதோ. (௧௩)

நீநாளும்பூசித்ததில்வேண்டியகொண்டுநித்த
மாறுதவன்பர்க்கமுதூட்டியெவர்க்குமன்ன
தானுதிநாளுதருமங்களுஞ்செய்திவீடு
மேனாளிகின்றனமென்றுவிசும்பிற்கூற. (௧௪)

கேட்டின்பமெய்திக்கிளர்விம்மிதனுகிவேதப்
பாட்டின்பயனைப்பணிந்தில்லமடைந்துபண்டை
யீட்டுந்தவப்பேறெனக்கணடனன்றொண்டர்க்கெந்தை
கூட்டுங்கதிபோலுலவாமற்கொடுத்தகோட்டை (௧௫)

வாறுறுகுடிதருகோட்டையைவைகறோறும்
பூநாறுசாந்தம்புகையொண்சுடர்கொண்டருச்சித்

(௯) பட்டினிவிட்டு - பட்டினியிருந்து.

(௧௨) மடன் - அறியாமை. (௧௩) பஞ்சாதி - சந்தைகூட்டி வேதாத்தியயனஞ் செயவோா நிறுத்துதற்குவகுத்த ஐம்பது பதங்கொண்ட ஓர்முடிபு.

(௧௫) வேதப்பாட்டின் பயன் என்றது - சிவபெருமானை.

தானுதசெவ்வியடிசிற்குமதற்குவேண்டு
நானுகருவிவிலைகளும்மதுநல்கவாஙகா, (௧௬)

மின்னார்சடையான்றமராய்ந்தவர்வேதச்செல்வர்
தெனனுடர்தெய்வம்விருந்தொக்கல்செறிந்துநட்டோர்
முனனுமெவர்களும்முகில்போல்வரையாமனல்கி
யெந்நாளுநோயின்றளகாதிபனென்னவாழ்ந்தான். (௧௭)

மேற்படி-வேறு.

அன்பன்னடியார்க்கினியானனிநாளளந்தல்கித்
தன்பன்னியோடுமயலாசுற்றநதமரோடும்
பின்பந்திலேயேமிவான்மகளேப்பிரியாத
வின்பன்னுருவாயச்சிவமாநகாசெனறிறைகொண்டான். (௧௮)

முப்பத்தெட்டாவது
உலவாகக்கோட்டையருளியபடலம முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௪௭ - ௧௫ திருவிருத்தம் - ௧௯௨௫.

௨

முப்பத்தொன்பதாவது

மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தாமநாறிதழியார்தநதமர்க்கன்பன்வறுமையபட்டோ
னுமநாளுலவாகக்கோட்டையருளியமுறைறயீதையன்
றேமனுண்முல்லைதநிநதாாசசிறுதகைவணிகற்காக
மாமனும்படிவஙகொணடுவழககுரைவணணருசொல்வாம் ( )

கன்னிநான்மாடக்கூடற்கடிநகர்வணிகமாகக
டன்னின்மாநிதிககோனன்னுன்றனபநியெனனும்பேர[illegible]
மன்னிறனையான்கற்பின்மடவரல்சுசிலையென்பாள
பொன்னிறண்முளரிசசேக்கைப்புண்ணியத்திருவினாள்மூறுள். ()

(௧௬) நானுகருவி என்றது - சமைத்தற்குவேண்டும்பலவிதவுப கரணங்களை. (௧௭) ஆய்ந்தவர்என்றது-ஆகம ஆராய்ச்சியையுடைய சைவரை. ஒக்கல் - சுற்றத்தார். அளகாதிபன் - குபேரன்.
(௧௮) இன்பன் என்றது - சிவபெருமானை.
(௨) நிதிக்கோன் - குபேரன்.

எனவிவர்தமக்குமைந்தற்பேறின்றியிரங்குநாளிற்
றனபதிமருகன்றன்னைத்தகவுசான்மகவாக்கொண்டு
மனமகிழ்சிறப்பானல்கமனைவியுந்தொழுதுவாங்கிப்
புனைவனபுனைந்துபோற்றிப்பொலிவுறவளர்த்துகொண்டாள்.

தனபதிமகப்பேறற்றுனாயினுந்தணவாக்காதன்
மனைவிமேல்வைத்தவாசைமயக்கினல்வருநதியீன்ற
தனையனைமகவாததந்ததங்கைமேற்றீராப்பூசல
வினைவிளைததொழுகவோர்நாளினையளும்வெகுண்டுசொல்வாள்

பெருமிதமுனககேன்பிள்ளைப்பேறற்றபாவிநீயென்
னருமைநன்மகனலன்றேவிருமையுமடைவாயென்னப்
பெரிதுநாணடைந்துமேலைககாயினும்பிள்ளைபேறு
தருதவம்புரிவேனென்றுதனபதிதவமேற்செலவான். (௫)

தன்பெருஞ்செல்வமெல்லாமருமகன்றனக்கேயாக்கி
யன்புகொண்மனைவியோடுமெருநதவநெறியிற்சென்றான்
பின்பவன்வரவுதாழ்ப்பமருமகன்பெற்றவெல்லாம்
வனபினல்வழக்குப்பேசிவெளவினாதாயமாக்கள. (௬)

விளைநிலனடிமைபைம்பூண்வெறுக்கைநன்பசுக்களனை
வளனுமாற்றவாகைகொளளவன்சிறையிழநதபட்போற்
றளர்வுறுமகனுந்தாயுஞ்சாரபிலார்தம்மனோககோர்
களைகணுயிருக்குங்கூடற்கடவுளேசரணமென்று. (௭)

வந்துவானகடுபோழ்ந்தமணிமுடிவிமானககோயிற்
சுநதரநாதனபாததுணைதொழுதிறைஞ்சியாகுந்
தநதையுநதாயுமாகுநதம்பிரான்ரேயெஙகட்
கெநதையும்யாயுமெனனுவிரஙகினினறினையசொல்வாள். (அ)

என்மகன்றன்னைமைந்தனின்மையாலெவருங்காணத
தன்மகனாக்கொண்டுதகுதியாலன்றேகாணி
பொன்மனைபிறவுநல்கிபபோயினனெம்முனிப்பால்
வன்மையாற்றாயத்தார்களவையெலாமவெளவிக்கொண்டார். ()

---

(௩) மருகன் என்றது - தங்கைகுமாரனை.

(௪) பூசல்வினை - போரத்தொழில. (௫) தவநெறி என்றது - வானப்பிரஸதநிலையை. தாயமாக்கள - ஞாதிகள். (௭) வெறுக்கை - திரவியம். களைகண-பற்றுககோடு. (அ) தந்தையுந் தாயுமாகுந்தம் பிரான் என்றது - எவ்வுயிர்க்குமவினைவழி அநந்தர் சீகண்டர் முகத் தாலூட்டுவோ ஞதலின். (௯) எம்முன் என்றது - என் மூதநோ னென தனபதிவணிகனை விளக்கி நின்றது.

ஒருத்திநாவொருத்திக்கிந்தவொருமகனிவனுந்தேறுங்
கருத்திலாச்சிறியன்வேறுகளைகணுங்காணேனைய
வருத்திசாலறவோர்தேறுமருட்பெருங்கடலேயெங்கு
மிருத்திநீயறியாய்கொல்லோவென்றுபார்படியவீழ்ந்தாள். (௧0)

மாறுகொள்வழக்குத்தீர்க்கவல்லவரருளினாலே
சீறுகொள்வடிவேற்கண்ணாள்சிறுதுயிலடைந்தாண்மெய்யி
னூறுகொள்கரணமைந்துமுற்றறிகனவிற்கங்கை
யாறுகொள்சடையார்வேதச்செல்வராயடுத்துச்சொல்வார். (௧௧)

புலர்ந்தபின்றயத்தோரைப்புரவலனவையாற்றால்
வலந்தருமனறத்தேற்றிமறிததனீயிருத்தியாம்போந்
தலந்தருமறிவான்மூதத்தோரனைவருமிசையவந்தச்
சலந்தருவழக்குத்தீர்த்துததருகுவம்போதியென்றார். (௧௨)

வேரியங்குவளையுண்கண்விழித்தனள்வியந்துகெட்டே
னாருமில்லாக்குத்தெய்வந்துணையெனபதறிந்தேனெனாக்
காரிருங்கயலுண்கண்ணாள்கணவனைதொழுதுவாழ்த்திச்
சீரிளங்குமரனோடுந்தெரிவைதன்மனையிற்சென்றாள். (௧௩)

சென்றவள்கஙகுலெல்லைதெரிந்தபினெழுந்துவெள்ளி
மன்றவன்கோயில்வாயில்வந்தவந்தனைசெய்தம்பொற்
குன்றவனுரைத்தவாற்றாற்கொடுமைசால்வழக்குப்பூட்டி
வென்றவரிருக்கைகையெயதிவிளம்புவாள்பலருங்கேட்ப. (௧௪)

அட்டிலவாய்நெருப்பிடேலோரடியிடேல்றத்தாறன்றிப்
பட்டிமைவழக்காலவென்றுபோகொட்டேன்பலருங்கேட்க
விட்டனனரசனவையறததவிசேறியான்றோ
ரொட்டியபடிகேட்டெஙகளுரிப்பொருடந்துபோமின் (௧௫)

எனறனண்மறித்தலோடுமிழுககுரையாடிவைக்ரு
வன்றிறல்வலியாதள்ளியடிததனாமைந்தரோடுந்

(௧0) தேறுங்கருத்து என்றது - நன்மை தீமைகளைப்பகுத்து அறியுங்கருத்தினை. அருததி-அன்பு. (௧௧) ஊறுகொள்கரணம் ஐந்தாவன - பரிசம், சததம், ரசம், ரூபம், கந்தங்களை. உற்றறிகனவு என்றது - சொப்பனவஸ்தையில் வாயுவாதி யிருபத்தைந்து தத்துவங்களும் உளவாதலின். (௧௨) புலர்தல் - விடிதல். மனறம் - நியாய சபை. அலம் - அமைதி. சலம் - கொடுமை.

(௧௩) கெட்டேன், வியப்பிடைச்சொல். (௧௪) அட்டில்வாய்- சமைக்குமிடம். பட்டிமை - வஞ்சனை. அறத்தவிசு-நியாயபீடம். நட்டல் - தீர்மானித்தல். (௧௫) இழுக்கு - தவறு.

சென்றனணமுறையோவென்னுத்திருந்தறத்தவிசினோர்மு
னின்றுரையாடினுள்கேட்டறிந்தனர்நீதிநூலோர். (௧௬)

அறத்தவிசிருப்போரேவலாடவரோடும்போந்து
மறித்தவைக்களத்திறகூட்டிவந்தனள்வந்தவெல்லை
யறக்கொடிபாகர்வெள்ளியம்பலவாணாதாமத்
திறத்தனபதியேயென்னத்திருவுருகொண்டுசெல்வார். (௧௭)

கலிவிருத்தம்.

பெருவிலைக்குண்டலமபிடரிற்பததிபாய்த்
தெரிகதிர்கவிழ்ப்பவாளெறிக்குமங்கத
மருவரைத்தோள்கிடந்திமைப்பவாகமேற்
குருமணிக்கண்டிகைகுலாய்ப்பின்கோட்டவே. (௧௮)

முரலளிபுறவிதழ்மொய்ப்பச்செய்யதா
மரைசிறிதலர்ந்தெனமணிசெய்மோதிரக்
கரதலம்வீசியோர்கடுங்கணேறெனப்
பெருமிதநடைகொடுநடக்கும்பெற்றியார். (௧௯)

வாடியமுளரிபோன்மாறிட்டாரிடத்
தூடியுமலர்ந்தபோதொப்பமைந்தன்மே
ஞாடியதண்ணளிநயந்துமுட்கிடை
கூடியமுகத்தினர்குறுகுவாரவை. (௨௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அரசனிங்கில்லைகொல்லோவானறவரில்லைகொல்லோ
குரைகழல்வேந்தன்செங்கோல்கொடியதோகோதினூல்க
ளுரைசெயுந்தெய்வந்தானுமில்லைகொலுறுதியான
தருமமெங்கொளித்ததேகொலென்றறத்தவிசிற்சார்வார். (௨௧)

தனபதிவரவுநோக்கிவஞ்சனைத்தாயத்தார்க
ளினைவுறுமனத்தராகிவிம்மிதமெய்திவெல்லு
மனவலியிழந்துபணடுவழக்கலாவழக்கால்வென்ற
வினைநினைந்துள்ளமச்சநாணினுல்விழுங்கப்பட்டார். (௨௨)

(௧௭) ஏவலாடவர் - ஏவியவேவுகாரா. அறக்கொடி என்றது - முப்பதிரண்டறமும் வளர்த்தருளிய உமாதேவியாரை.

(௧௮) வாள் - கிரணம். அங்கதம் - வாகுவலயம். மணிக்கண்டிகை-முத்துவடம். (௧௯) மணி என்றது நீலரத்தினத்தை. ஏறு-இடபம். (௨௦) உட்கிடை - உள்ளக்கருத்து. (௨௧) ஆன்றவா - அறிவாலமைந்தமுதியோர் நூல்-வேதாகமங்கள். (௨௨) இனைவு- வருத்தம்.

மாதுலராகிவந்தோர்மருகனைத்தம்பின்வந்த
தாதுலராதகோதைதனைெனுடுந்தழீஇத்தங்கண்ட
மீதுலராதசாமவேதமார்ப்பவர்போல்வாயவிட்
டாதுலராணீரந்தோவையவெனறழுதுநைந்தார். (௨௩)

குடங்கையினெடுங்கணூரங்குமரனும்வணிகனுளிற்
றடங்கணீராட்டவீழ்ந்தார்தடக்கையாலெடுத்துப்புல்லி
மடங்கலேறனையான்றானுமற்றவர்தமைத்தன்கண்ணீர்
நெடுங்கடல்வெள்ளததாழ்த்திக்குமரனைநேர்நதுநைவான். (௨௪)

ஐம்படைமார்பிற்காணேன்சிறுசிலம்படியிற்காணேன்
மொய்ம்பிடைமதாணிகாணேனமுகத்தசைசுட்டிகாணேன்
மின்படுகுழைகள்காணேன்வெற்றுடலகண்டேனப்பா
வென்பெறுமெனறுபிளளைப்பணிகளுங்கவர்நதாரென்று. (௨௫)

அனைவருமிரங்கவாய்விட்டழுதவரிளையாடன்னைத்
தனையனைக்கண்ணீர்மாற்றித்தடக்கையான்முதுகுதைவந்
தினையன்மின்னென்முன்வேறுன்றெண்ணன்மினென்றுவஞ்ச
வினைஞர்வல்வழக்குச்சோர்ந்துவிடுவதுகாண்மினென்று. (௨௬)

நட்பிடைவஞ்சஞ்செய்துமம்பினூர்க்கூன்மாறுட்டத்
துட்படக்கவர்ந்துமேற்றேர்க்கிம்மியுமுதவாராயும்
வட்டியின்மிதப்பக்கூறிவாங்கியுஞ்சிலர்போலீட்டப்
பட்டதோவறத்தாறீட்டுநம்பொருள்படுமோவென்று. (௨௭)

மங்கலமாடமோங்குமதுரைநாயகனைநோக்கிச்
செங்கரஞ்சிரமேற்கூப்பிமாணிக்கநதேற்றிவிற்கு
மெங்குலவணிகரேறேயெம்மனோர்வழக்கையிந்தப்
புப்கவரிடனுத்தீர்ததுத்தருகெனப்புலம்பியாநந்தார். (௨௮)

(௨௩) மாதுலன் - மாமன். தாது - மகரநதம். உலராத - அழியாத. ஆதுலர் - வறிஞர்.

(௨௪) குடங்கை - உள்ளங்கை. நாளில், உருபுமயக்கம்.

(௨௫) ஐம்படை என்றது - பிள்ளைப்பருவத்தில் காத்தற்பொருட்டு, காக்குங்கடவுளாகிய திருமாலினது, சங்கு சக்கர கதா கட்க கோதண்டம் என்னும் பஞ்சாயுத வடிவமாகச்செய்யும் ஒருவகை யாபரணம். மொய்மபு - தோள். மதாணி-வாகுவலயம்.

(௨௬) வஞசவினைஞர என்றது - ஞாதிகளை. (௨௭) ஊண்மாறாட்டம் - வஞ்சித்துக்கொல்லல்.

ஆவலித்தழுதகள்வர்வஞ்சரைவெகுண்டுநோக்கிக்
காவலன்செங்கோனுண்ணூல்கட்டியதருமத்தட்டி
ஞவெனுத்துலைநாவிட்டெம்வழக்கையுநமராய்வந்த
மேவலாவழக்குந் தூக்கித்தெரிகெனவிதந்துசொன்னர். (உகூ)

நரைமுதுபுலியன்னுன்சொற்கேட்டலுநடுங்கிச்சானரோ
ரிருவாசொல்வழக்குமேற்கொண்டநுவதிததிரண்டுநோக்கித்
தெரிவழியிழுக்குஞாதிவழக்கெனச்செப்பககேட்டு
வெருவினர்தாயததார்கள்வலியரின்வேறுசொல்வார். (௩௦)

தவலருஞ்சிறப்பினுன்றதனபதிவணிகரல்ல
ரிவரெனவவையங்கேட்பவிருகையும்புடைத்துநக்குக்
கவளமானுரித்துப்போர்த்தகண்ணுதல்வணிகாகோமா
னவரவர்குடிப்பேர்பட்டங்காணிமற்றனைத்துங்கூறும். (௩௧)

தந்தைதாய்மாமன்மாமிதாயத்தாரவரையீன்ருர்
மைந்தர்களுடன்பிறந்தார்மனைவியர்கிளைஞாமற்று
மந்தமில்குணங்கள்செய்கையாதியவடையாளங்கண்
முந்தையின்வழுவாவண்ணமுறையினுன்மொழிந்தான்முன்னேன். ()

அனையதுகேட்டவானரோரனைவருநோக்கியந்தத
தனபதிவணிகர்தாமேயிவரெனசசாற்றலோடு
மனவலிததாயததார்தமவழக்கிழுககடைந்ததீது
நனைவழிவேம்பன்றேறிற்றண்டிக்குநம்மையென்று. (௩௩)

இல்லினுக்கேகிமீள்வன்யானென்றுங்குளத்திற்கேகி
யொல்லையில்வருவேனென்றுமொவ்வொருவார்த்தையிட்டு
வல்லெழுவனையதோளாரனைவரும்வன்காறள்ளச்
செல்லெழுமுகில்போற்கூட்டஞ்சிதைந்தனரொளித்துப்போனர். ()

அனையவர்போகநின்றவறனவின்மன்றத்துள்ளோர்
தனபதிவணிகர்தந்ததனமெலாந்தத்தமைந்தற்
கெனமனையெழுதிவாங்கிநீதனரீந்தவெல்லை
மனமொழிகடநதநாயகர்மறைநதுதங்கோயில்புக்கார். (௩௫)

(உகூ) ஆவலித்து - வாய்திறந்து. துலை - துலாக்கோல். தூக்கி - ஆராய்ந்து. விதத்தல், மிகுத்துச்சொல்லல்.

(௩௦) அநுவதித்தல் - முற்குறித்த பொருளைப்பற்றித் திரும்பச் சொல்லும் நியாயம். தெரிவழிஎன்றது - உத்தேசம், இலக்கணம், சோதனை என்னும் போதப்பிரகாரஙகளால் ஆராயும்வழியை.

(௩௧) தவல்-கெடுதல். கவளமான்-யானை. (௩௩) நனை-தேய். (௩௪) எழு-தூண். (௩௫) மனை-சாதனம்.

இம்மெனப்பலருங்காணமறைந்தவரிருந்தண்கூடற்
செம்மலென்றறிந்துநாய்கச்சிறுவனுக்குவகைதூங்க
விம்மிதமடைந்துவேந்தனவரிசையுளவெறுபபநல்கிக்
கைம்மறிவணிகர்கோயில்புதுக்கினன்கனகங்கொண்டு. (௩௬)

கலிநிலைத்துறை.

பூதநாயகன்பூரணசுந்தரப்புத்தேள்
பாதசேகரனவரகுணபாண்டியன்புயத்தி
லோதநீருலகின்பொறைசுமக்கவைத்துமையர்
நாதர்சேவடித்தாமரைநகைநிழலடைந்தான். (௩௭)

முப்பத்தொன்பதாவது
மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௪௮ - ௧௫ - திருவிருத்தம் - ௧௧௯௨.

உ

நாற்பதாவது

வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்கொண்டவேதமுத லிடையீறுநாடரிய பரயாமனேகியொரு வணிக, னெண்கொண்ட காணிபொருள் கவர்ஞாதிமாதுலரை யெதி ரேறி வென்றபடியிதுவாந், தண்கொண்டநேமிவர குணதேவனோய் துயழி தன்னைத்துடைத் தனையமனவன், கண்கொண்டு காணவுயா சிவலோகமதுரைதனில வருவித்தகாதையினி மொழிவாம். (௧)

இயமானனிந்திரவி யெரிவானிலஞ்சலில மெறிகாலெனும் பஞ் தியிருநான், மயமானசுந்தரனை மனவாயமெய் யன்பினிறை வழிபா டடைந்தவர குணனுய்ச், சயவேளைவென்றவடி வினனிலவெனும் பெறு சதவேளவியிந்திரனைநிகர்வோ, னியன்மேனிகொண்டவொளி யினிலேழ்பசும்புரவி யினதேசுவென்றவர குணனே. (௨)

---

(௧) ஞாதிமாதுலர் - தாயாதிகளானமாமன்மார். மன்னவன்என பது - இடைகுறைந்து மனவன் எனநின்றது.

(௨) இயமானன் - ஆன்மா. எரி-நெருப்பு. சலிலம்-சலம். கால்-காற்று. இருநான்மயம் என்றது - ஆன்மாமுதலிய எட்டுப்பொருள் களும் இறைவனது வடிவமாதலின். சதம் - நூறு. இயல் - இலக்ஷ ணம். இனன் - சூரியன்.

மறையாதிகலைபலவு மகமாதிபலவினையும்வழுவாது நிறுவுதலின் மலர்மே, லிறையாகிமலர்வனிதை பிரிவானதிருமகளி ரிகபோகம் வி ளையமுறைசெயலாற், கறையாழிவளைகளணி கரனாகியிகல்செய்பொ றிகரணதிபகைகளையு நெறியா, லறைவாயமையுரையினமுழு துணர் வாலெவ்வுயிருநிறை யரனாகியுலகுமுறை செயுநாள். (௩)

வேட்டஞ்செய்காதலொரு நாட்டங்கவேகிவன மேட்டெங்குமா தடவியெரியா, நாட்டஞ்செய்காயுழுவை நீட்டுங்கையானைமுக நாட் டும்பலேனமிவைமுதலா, வோட்டஞ்செய்தேரிரவி கோட்டின்கணே றியிரு ளூட்டந்திமாலைவரு மளவாக், கோட்டஞ்செய் வாசிலையின் மாட்டமபினூறியுயிர் கூட்டுண்டுமொநகரில் வருவான. (௪)

காலிற்கடும்புரவி மேலிற்கடிந்துவருகாலக்கடந்தனிலொர்மறை யோன், மாலுற்றயர்நதுமுகம வோவைக்குறுநதிவலை வாரக்கிடந்து விழி துயில்வோன், மேலககடும்புரவி காலவைப்பவந்தனனும் வீவுற் றவிந்தனன தறியான், கோலிற்செலும்பரியின் மீனததனுந்தனது கொயிற்புகுந்தனன வளவே. (௫)

மேற்படி - வேறு.

கனவட்டத்தடியிடறப் பொறிவிட்டுப் புலனவியக் கரணத்துட் பொதியுயிர் விட்டவனுகந, தனையொககற்பனவரெடுத தனாகிட்டிக் குரிசிலகடைததலையிட்டத திறமொழியத தமிழ்மாற, னினைவுற்றுப் பனவர்கையிற் கனகக்குப்பைகணிறைவிததெமதிகுற்றவனையெடுத் தெரிமாலை, புனைவிததக் கடனமுடிவிததனனமற்றப் பழிபடாிற் பு தையப்பறறிய திடைவிட்டகலாதே. (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பற்றியபழிக்குத்தீர்வுபழமறைகிழவாசொன்ன
பெறறியினைவேறுண்டிநதிக்கரைபெருநூறகேள்வி

---

(௩) மலர்மேலிறை - பிரமன. மலாவனிதை - இலக்குமி. திரு மகளிா என்றது - அஷ்டலட்சுமிகளை. ஆழி-கடல். வளைகளணிகரன் திருமால். பொறி - பஞ்சேந்திரியம்.

(௪) மேடு - மேட்டுநிலம். மாதடவி - மிருகங்களைநாடி. உழு வை-புலி. உமபல்ஏனம்-ஆண்பன்றி. கோடு-அததமனகிரி. கோட்டம- வளைவு. (௫) கடம் - காடு. திவலை - துளி. வீவுற்று - அறிவழிந்து. கோல் - அம்பு. மீனத்தன் - பாண்டியன். (௬) கனவட்டம்-பாண்டி யன்குதிரை. ஒக்கல்-சுற்றம். பனவர்-அந்தணர். குரிசில்என்றது-வர குணபாண்டியனை. எமதிககு - தென்திசை. எரிமாலை புனைவித்துஎன் றது-தகனக்கிரியையை. படர் -துன்பம். (எ) தீாவு-பிராயச்சித்தம். ஐவேறுண்டியாவன - நககல், பருகல, உண்ணல் தினனல, உரிஞ் சல். மூவராந்தாரு என்றது-முதற்பாகம்பிரமன்மூாததமும், இடைப் பாகம் திருமால மூர்த்தமும், இறுதிப்பாகம் உருததிரமூாததமுமா யுளள அரசமரததை. தூர்வை - அறுகு. சுரபி - பசு.

முற்றியமறையோர்க்கீந்துமூவரான் தாருவேந்தைச்
சுற்றியுந் தூர்வைகொய்துசுரபிகள்சுவைக்கவீந்தும். (எ)

அகமருடணத்தாலோமமாற்றியுமானைந்தாவி
னகைமணிக்கோடுதோய்ந்தநளிர்புனல்குடித்துந்தான
வகைபலகொடுத்துநீங்காவலியதாயிழுதுபெய்த
புகையழலெனமேலிட்டுப்புலப்படவளைந்ததன்றே. (அ)

கலிநிலைத்துறை.

ஏங்கும்பெருமூச்செறியுங்கையெறியுங்குன்றி
னோங்குஞ்சிறுகுமுடன்மூர்த்திமுனனும்பின்னும்
பாங்குநதொடருஞ்சிரிகும்பகுவாயைமெல்லு
நீங்குங்குறுகும்பழிதாவெனநேர்ந்துபற்றும. (௯)

மாசுண்டதெய்வமணிபோற்பணிவாயிறபட்ட
தேசுண்டதிந்தணமதிபோலொளிதேமபிவண்டு
மூசுண்டதானமுகமாவுண்டவெள்ளிலபோலக்
காசுண்டபூணனைறபோயகருத்தனுனன். (௧௦)

மறையோாகள்பின்னும்பழிமேலிடுவெண்ணநோக்கி
யிறையோயிதுநான்முகன்சென்னியிறுத்தகூட
லறவேதியனைத்திளமாயிரத்தெண்காற்சூழ
லுறவேயொழிககப்படுமின்னமுரைப்பககேட்டி. (௧௧)

ஆறுவிரதநெறியாலிரண்டைந்துவைகல்
வாறுடனையம்முறையால்வலஞ்செய்துவந்தா
யாறுலதற்குவழிகாட்டுமென்றையர்கூறப்
போறனரசனபுனிதனறிருக்கோயிலபுக்கான். (௧௨)

விழியாயிரததோன்பழிதீர்தநனைவேதியனறன்
கழியாதமாபாதகந்தீர்த்தனைகௌவைககயமைகச்
சுழியாறலைக்குஞ்சடையாயெனைதநொட்டலைக்கும்
பழியானதுந்தீர்த்தருளென்றுபணிந்ருவீழ்ந்தான். (௧௩)

(அ) அகமருடணம் - பாவம்போக்குமமந்திரம். ஆனைந்து-பஞ்ச கௌவியம். ஆவினகைமணிக்கோடு என்றது - பசுவின்கொம்பு : அல்லது கட்கமெனனும் புண்ணியமிருகத்தின கொம்பினை. அம்மிருகத்துக்கும் கோவென்பதோா பரியாயநாமமாதலின்.

(௯) பாங்கு-இடைப்பக்கம். பணி - (இராகுவென்னும்) பாம்பு.

(௧௦) வெள்ளில் - விளங்கனி. காசு - இரத்தினம்.

(௧௩) கௌவை-ஒலி.

எண்ணும்படியம்முறையால்வளநதேத்தவையன்
விண்ணினறியம்புமரசேபரிமேதவேள்வி
நண்ணும்பயனேரடிவைப்பினினண்ணவெம்மைப்
பண்ணும்வலத்தான்மகிழ்நதேம்பழியஞ்சன்மன்னே. (௧௪)

பொன்னேடுமுத்தங்கொழிக்குந்துறைப்பொன்னிநாட
னின்றேடமராற்றநினைந்தெழுநீயுநேர்வா
யன்றேனுனக்குப்புறகிட்டகன்றோடுநீயும்
பின்னேடியெட்டிப்பிடிப்பாரிற்றுரத்துமெல்லை. (௧௫)

எமையாமருச்சித்திருக்குந்தலத்தெய்துவாயா
லமையாதவன்கட்பழிமாற்றுதுமென்னச்சேறக
ணுமையாண்மணாளனருள்வாழ்த்தியுரகனுச்சிச்
சுமையாறுதோளான்றெழுதான்றனிருக்கைபுக்கான். (௧௬)

ஆர்த்தார்முடியோன்சிலநாள்கழித்தாற்றலேற்ற
போர்த்தாவுவேங்கைக்கொடித்தானைபுடவிபோர்ப்பப்
பேர்த்தார்கலிவந்தெனப்பேரியமார்ப்பக்கன்னிப்
பார்த்தாமவேன்மீனவனோட்டிற்படர்ந்தவெல்லை. (௧௭)

மிடைந்தேறுநேரிப்பொருப்பன்படைவேலைமேற்சென்
றடைந்தேறிமீனக்கொடியானமராடவாழி
கடைந்தேறுவெற்பிற்கலங்கிற்றெனக்கிளிசேனை
யுடைந்தேகவெந்நிட்டுடைந்தோடினனுள்ளம்வெள்கா. (௧௮)

சுறவக்கொடியண்ணறுரந்துபின்பற்றிச்செல்வோன்
புறவக்கடிமுல்லையுநதாமரைப்போதுமேந்தி
நறவக்கழிநெய்தலங்கானலின்ஞாங்கர்மொய்த்த
விறவப்புலவுகமழ்வீர்ந்துறைப்பொன்னிசேர்ந்தான். (௧௯)

பூசத்துறையிற்புகுந்தாடியட்பொன்னித்தென்சார்
வாசத்திடைமாமருதைப்பணிதற்குவையைத்

---

(௧௬) எமையாமருச்சித திருககுந்தலம் என்றது - யாவரும்பூசித்துப் பேறடையவேண்டு மென்னுந் திருவருட்பாங்கால், சிவபெருமான் உமாதேவியாா சகிதமாய் பூசித்தருளியதிருவிடை மருதூரை.

(௧௭) எல்லை - காலம். (௧௮) ஆழிகடைந்தேறுவெற்பு என்றது - மந்தரகிரியை. வெந்நிட்டு - புறங்காட்டி.

(௧௯) சுறவம் - மீன். புறவம் - முல்லைநிலம். நறவம் - தேன். ஞாங்கர்-பக்கம். இறவம்-இறால்மீன். புலவு-புலால்நாற்றம்.

(௨௦) பூசத்துறை என்றதனால் தைமாதப் பூரணைநாளென விளங்குகின்றது - பூசற்றுறை எனவும்பாடம்.

தேசத்தவன்கீழ்த்திசைவாயில்கடந்துசெல்லப்
பாசத்தளையும்பழியுமபுறநின் றவனறே. (௨௦)

சுருதிச்சுரும்புபுறஞ்சூழ்ந்துகுழறத்தெய்வ
மருதிற்சிறந்தபெருந்தேனைக்கண்வாயங்காந்து
பருகிப்படிந்துதழல்வாய்வெண்ணெய்ப்பாவையொப்ப
வுருகிச்செயலற்றுரையறறுணர்வாகிநின்றான். (௨௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நிராமயபரமானந்தநிருத்தநான்மாடக்கூடற்
பராபரவிமையாமுகக்கட்பகவபார்ப்பதிமணாள
புராதனவகிலநாதபுண்ணியமருதவாண
வராவணிசடையாவென்றெனறளவிலாத்துதிகள்செய்தான். (௨௨)

சொற்பதங்கடந்தசோதிதுதித்தடிபணிந்தவேந்தை
மற்பெருந்தோளாய்கீழைவாயிலிற்பிரமசாயை
நிற்பதந்நெறியாற்செல்லேனிழன்மதியுரிஞ்சுமேலைப்
பொற்பெருவாயினீங்கிப்போதிநம்மதுரைக்கென்றான். (௨௩)

வரகுணனதுகேட்டையன்மருதினைவளைந்துநீங்கற்
கருமையால்வாயிற்றேறுமடிக்கடிவீழ்ந்துவீழ்ந்து
வரைதொளைதன்னமேலைவாயிலாற்போவானன்ன
திருமணிகோபுரந்தன்பெயரினாற்செய்துசின்னாள். (௨௪)

திருப்பணிபலவுஞ்செய்துதென்றிசைவழிக்கொண்டேகிச்
சுருப்பணிநெடுநொண்பூட்டுஞ்சுவைத்தண்டச்சிலையாற்காய்ந்த
மருப்பணிசடையான்கோயில்வழிதொறுந்தொழுதுபோற்றிப்
பொருப்பணிமாடக்கூடற்பொன்னகரடைந்தானமன்னே. (௨௫)

தொடுபழிதொலைவித்தாண்டசுந்தரத்தோன்றல்பாதக்
கடிமலரடைநதுநாளுங்கைதொழுதுலகமெல்லாம
வடுவறுசெங்கோலோச்சுமவரகுணனறவோராநாவா
லடுசுவையமுதமன்னவரன்புகழ்செவிமடுப்பான். (௨௬)

(௨௧) கண்வாய் - கண்ணாகியவாய். தெய்வமருதிற்சிறந்த பெருநதேன் என்றது-சிவபெருமான உமாதேவியாருக்குக, தான்திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியதலங்களை காட்டிக்கொண்டு, திருவிடைமருதூருக்கு நேரேவருகையில், தமதுபிரிவாற்றாது திருக்கயிலையானது மருதவிருட்சவடிவாகநிற்ககண்டு, அதனிழலில் எழுந்தருளி நின்றமையை. இதனை ஷை தலபுராணத்துட்காண்க.

(௨௨) நிராமயன்-பிணியில்லாதவன், பகவன், ஐஸ்வரியமுதலிய ஆறுகுணங்களை யுடையவன. (௨௩) சொற்பதம்-சொல்லளவை.

வேதமாகமம்புராணமிருதிகண்முதலாநூலு
மோதுவதுலகின்மிக்கதுருத்திரவுலகமென்னும்
போதமதகங்கொண்டந்தப்பொற்பதிகாணவேண்டுங்
காதல்செல்வழியேயீசன்கங்குலிற்கோயிலெய்தா. (உஎ)

கலிநிலைத்துறை.

மாழைமான்மடநோக்கிதன்மணாளனைவணங்கிப்
பீழையேழ்பவங்கடந்துநின்னடிநிழல்பெற்றோர்
சூழநீசிவபுரததில்வீற்றிருப்பதுதொழுதற
கேழையேற்கொருகருத்துவந்தெயதியதெந்தாய். (உஅ)

என்றகாவலனன்பினுக்கெளியராய்வெள்ளி
மன்றவாணரவ்வுலகையிவ்வுலகிடைவருவித்
தின்றுகாட்டுதுமிவற்கெனத்திருவுளத்தெண்ண
மொன்றினாரஃதுணர்ந்ததாலுருத்திரவுலகம். (உகூ)

கோடிமாமதிக்கடவுளர்குழுஉச்சுடர்பரப்பி
நீடியோரிடத்துதித்தெனமின்மினிநிகர்த்து
வாடிவானிருசுடரொளிமழுங்கவானிழிந்து
தேடினார்ககரியானுறைசிவபுரநதோன்ற. (௩௦)

ஆண்டநாயகனந்தியையழைத்தெமக்கன்பு
மாண்டகாதலான்வரகுணவழுதிநம்முலகங்
காண்டலவேண்டினான்காட்டெனக்கருணையாலேவல்
பூண்டவேத்திரப்படையினான்றொழுதனன்போந்தான். (௩க)

வருதியாலெனப்பணிந்தெழுவரகுணற்கொடுபோய்க்
கருதியாயிரம்பெயருடைக்கடவுளான்முகத்தோன்
சுருதியாதியீறளப்பருஞ்சொயம்பிரகாசப்
பருதியாள்சிவபுரமிதுபாரெனப்பணித்தான். (௩உ)

(உஅ) மாழை - பொன். பீழை - துன்பம் ; இது - ஆத்மிகம், தெய்விகம், பௌதிகங் களைக்குறித்து நின்றது.

(௩௦) குரு - நிறம். இருசுடர் - சந்திரசூரியர். தேடினார் என்றது - பிரமவிஷ்ணுக்களை.

(௩க) கருணை - திருவருள். ஆயிரம்பெயருடைக்கடவுள் என்றது - ஈண்டு திருமாலையுணர்த்திநின்றது. ஈறளப்பருஞ் சுயம்பிரகாசப்பரிதி என்றது - சூரியன்முதலிய எல்லாப்பொருள்களுக்கும் ஒளி தரும் பேரொளியாதலின்.

கருப்புரங்கமழ்ந் துளர்பசுங்கால்களாலுதையுண்
டருப்பினஞ்சிதைந் தாயிரப்பத்தியோசனைபோய்
மருக்கமழ்ந்து நூறாயிரம்வாலிதழ்க்கமல
மிருக்குமோடைகள்புடைதொறுந்தழுவியயாறும். (௩௩)

வரம்பின்மாதரார்மதுரவாய்திறந் துதேன்வாக்கு
நரம்பினேழிசையாழிசைநகைமலர்த்தருவின்
சுரும்பினேரிசைநாரதர்தும்புருவிசைக்கு
மிரும்புநீர்மெழுகாக்கியவின்னிசையெங்கும். (௩௪)

அமுதவாவியும்பொன்மலரம்புயத்தடமுங்
குமுதவாயரமாதராங்குயிலினம்பயிலு
நிமிரவாள்விடுமரகதநெடியபைங்காவுந்
திமிரமாசறக்கழுவியதேவர்வாழ்பதமும். (௩௫)

அலம்புபாற்கடல்போற்புறத்தமுதநீரகழும்
பொலஞ்செய்ஞாயிலஞ்சூழ்புரிசையும்பொன்செய்கோபுரமு
நலங்கொள்பூவியல்வீதியுநவமணிகுயின்ற
துலங்குமாளிகைப்பந்தியுஞ்சூளிகைநிரையும். (௩௬)

ஐம்புலங்களும்வைகலும்விருந்ததாவருந்த
வெம்புநால்வகையுண்டியும்வீணையுஞ்சாந்துஞ்
செம்பொனாரமுமாடலின்செல்வமுந்தெய்வப்
பைம்பொன்மேகலையோவியப்பாவையொப்பாரும். (௩௭)

படர்ந்தவார்சடையுருத்திரர்பணைத்திறுமாந்த
வடங்கொள்பூண்முலையுருத்திரமகளிரோடமரு
மிடங்கொண்மாளிகைப்பந்தியுமிகல்வினைதுன்பங்
கடந்தசெல்வமுங்கவலையில்போகமுங்காட்டி. (௩௮)

முண்டகாசனன்பதமிசை மூவுலகளந்த
தண்டுழாயவன்புரமிதுதனிமுதல்வடிவங்

(௩௩) பசுங்கால் - தென்றல். அருப்பு - அருப்பென வலித்தற் பெற்றது. (௩௪) நீர்மை-தன்மை. இஃதிலசுவைபோய்நின்றதுவிகாரம்.
(௩௫) திமிரம் - இருள். (௩௬) ஞாயில் - மதிலுறுப்பு. சூளிகை - வீட்டிறப்பு. (௩௭) ஐம்புலன்களும் வைகலும் விருந்ததா வருந்த என்றது - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவிஎன்னும் பஞ்சேந்திரியங்களுமமுறையே- ஓவியப்பாவையொப்பார், நால்வகையுண்டி, செம்பொனாரம் ஆடலின்செல்வமுதலியன, சாந்து, வீணைமுதலிய வற்றை நுகர்தலை.
(௩௯) முண்டகாசனன்-பிரமன். தனிமுதல்-சிவபெருமான்.

கொண்டுவீறுசானுருத்திரர்கோப்பதியின்ன
வெண்டிசாமுகங்காவலருறைவிடமிவைகாண். (௩௯)

புலருமுன்புனலாடிநீறுடிநம்புனித
னிலகுமாலயம்விளககிநந்தனப்பணியியற்றி
மலர்கொய்தாயந்தனர்தொடுத்தரன்புகழ்செவிமடுத்திவ்
வுலகவாணராய்ப்போகமுற்றுறைகுநரிவர்காண். (௪0)

தூயராகியைஞ்சுத்திசெய்தகம்புறமிரண்டி
னேயராய்விதிநெறியினுன்முகமனீரெட்டாற்
காயம்வாய்மனமொருமையாலாச்சித்துக்கடவு
ளுயனுரருகுறைபதநண்ணினுரிவர்காண். (௪க)

கிளாந்தகாலினுலங்கியைநிமிர்த்துமேற்கிடைத்து
வளர்ந்தபிஙகலையிடைநடுவெழியுகுமதியின்
விளைந்தவின்னமுதுண்டுநெம்விடையவன்வடிவங்
குளாந்தனிற்குறித்தவனுருகொண்டவரிவாகாண். (௪௨)

முக்கணுயகன்பொருட்டெனவேள்விகண்முடித்துத்
தொக்கவேதியரிவர்புனற்சாலையித்தொடககத
தககபேரறம்புகழ்பயன்றமைநன்குமதிசகும
பொக்கமாறியநிராசையாற்புரிநதவரிவாகாண். (௪௩)

மறையினுற்றினுற்றந்திரமரபினுன்மெய்யி
னிறையுநீற்றினர்நிராமயநிருத்தனைநதெழுத்து

---

(௪0) புலர்தல் - விடிதல். இவ்வுலகம என்றது - நிலவுலகை.

(௪௧) ஐஞ்சுத்தியாவன - பூதசுததி=தத்துவங்களைச் சடமென் றுணர்தல். ஆன்மசுத்தி = அவ்வாறுணர்தல் ஆன்ம போதத்தாலன்று திருவருளாலென்றறிதல். திரவியசுத்தி = ஆன்மாவுக் குணாவில்லை யென்றுணர்ந்து, கண்டுகேட்டுண் டுயிர்த்துற்றறியும் பொருள்முற் றும் திருவருளென்றுணர்தல். மந்திரசுத்தி=ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை மு றைப்படி மாறியுச்சரித் ததனுண்மையுணாதல். இலிங்கசுததி=அநா திமுத்த சித்துருவாகியசிவம, பசுபாசங்களிற் பிரிவறநின்று அவற் றைச்சேட்டிப்பிக்குந் தனமையையுணாநது அச்சிவம் இலிங்கத்தினு மெழுந்தருளி யிருக்குமெனறுணர்தல். முகமன் - உபசாரம்.

(௪௨) கால்-பிராணவாயு. அங்கியை நிமிாத்து என்றது-உடல மத்தியில அககினிமண்டலமாதலின அவ்வக்கினியை வன்னிபீசத்தா லெழுப்பி அதிற்சேர்ந்து நிற்றலை. மதியென்றது-நாசிநுனி யாகிய சந்திர மண்டலத்தை. (௪௩) புனறசாலை - தண்ணீர்ப் பந்தல். பொக்கம் - குற்றம்.

(௪௪) தந்திரம் - சிவாகமம். முருக்கல் - கெடுத்தல்.

மறையுநாவினர்பத்தராயரன்புகழ்கேட்கு
முறையினுலிவர்வினைவலிமுருக்கினுர்கண்டாய். (௪௪)

மறைகளின்சதவுருத்திரமந்திரநவின்ருேர்
நிறைகொள்கண்டிகைநீறணிநீரரியாரேனுங்
குறிகுணங்குலன்குறித்திடாதன்பரைசிவனென்
றறியுமன்பினுற்பிறவிவேரறுத்தவரிவர்காண். (௪௫)

ஆனஞ்சாடியபரஞ்சுடரிறைசிவஞான
தானஞ்செய்தவாதருப்பணஞ்செய்தவர்சாம
கானஞ்செய்தவற்காலயங்கணடுதாபித்தோ
ரூனஞ்சேர்பிறப்பறுத்துவாழுத்தமரிவர்காண். (௪௬)

சிவனையர்ச்சனைசெய்பவர்க்கிசைவனசெய்தோ
ரவனெனக்குறித்தடியரைப்பூசைசெய்தாறு
சுவையவின்னமுதருத்தினோர்தொண்டாதம்பணியே
தவமெனப்புரிநதுயாச்சியைச்சார்ந்தவரிவர்காண். (௪௭)

ஆதிசுந்தரக்கடவுளுக்காலயம்பிறவு
நீதியாலருச்சனைபிறபணிகளுநிரப்பிப்
பூதிசாதனவழிநிலம்புரநதிவணடைந்த
கோதிலாதநின்குடிவழிகொற றவரிவர்காண். (௪௮)

என்றுவேத்திரங்கொடுகுறித்தெம்மிறைநந்தி
கொன்றைவேணியனடியர்தங்குழாத்தினைத்தேற்றி
நின்றுவீழ்ந்துவீழ்ந்தஞ்சலிமுகிழ்ததிடநெறியே
சென்றுவானவர்நாயகன்றிருமுன்புவிடுத்தான். (௪௯)

மறைகளாகமம்வடிவெடுதிருபுடைவாழ்த்த
நறைகொளயாழ்தழீஇதநும்புருநாரதர்பாட
வறைகொள்வணடிமிர்கொம்பரினரம்பையராடக்
குறைகொளவானவாபதங்கிடையாதிறைகொளள. (௫0)

---

(௪௫) நீரர் - தன்மையையுடையவா.

(௪௬) சிவஞானமாவது - பரஞானம் = சிவனேடிரண்டற்று அபேதவுருவாய்நிற்றல். அபரஞானம் = காமிகமுதலிய திவ்யாகமங்கள், என இரணடு வகைப்படும். சிவஞானதானமாவது - ஆகமத்தினுண்மையைப் பக்குவான்மாககளுக் குணர்த்தலும், ஆகமாதிகள் கொடுத்தலும், அவற்றைஎழுத அலேகங்கள் தருதலும். தருப்பணம் - சிவப்பிரீதியாகத் தருப்பித்தல்.

(௪௯) தேற்றி-விளக்கி. (௫0) பதம் - சமயம். இறை-தங்கல்.

மதங்கவிழ்க்குமால்வரைமுகமைந்தனுஞ்சூரன்
கதங்கவிழ்த்தவேற்கந்தனுங்கருதலனவேள்வி
விதங்கவிழ்த்தவாள்வீரனும்வெயின்முடித்தார்தேன்
பதங்கவிழ்ப்பவீழ்நதேயினபணிவழிநிற்ப· (௫௧)

தூங்குதானையையொதுக்கிவாய்துணைக்கரம்பொத்தி
யோங்குமாலயன்றங்குறையொதுங்கிநின்றுரைப்ப
வாங்குவானசிலையிநதிரனமுதற்றிசைவாணர்
தாஙகடாம்புரிகாரியக்குறைநின்றுசாற்ற. (௫௨)

எழுவினோடுதண்டேந்திவாய்மென்றெயிறதுக்கிக்
குழுமுபாரிடத்தலைவருஙகோடிகூற்றொருதுங்கி
விழுமமூழ்கிமெய்பனித்திடவிதிர்க்குமுக்குமிக்
கழுமுளேநதியகணத்தவாகடைதொறுங்காப்ப. (௫௩)

சித்தர்வானவர்தானவர்சாரணர்திணிதோள்
வைத்தயாழினர்கின்னரர்மாதவரியக்கர்
பைத்தபாரிடர்காருடர்பாதலவாணர
சுத்தயோகியர்முதலகணத்தொகையெலாம்பரவ. (௫௪)

இனிவரும்பிறப்பறுத்தெமைக்காத்தியாலெனத்தங்
கனிவரும்பியவன்பெழுகருணையாரமுதைப்
பனிவருந்தடங்கண்களாற்பருகிமெய்பனிப்ப
முனிவர்சங்கரசிவசிவவெனமுறைமுழங்க. (௫௫)

வரந்தவாதனயாவர்க்கும்வரன்முறைவழங்கி
முருநதவாநகைமலைகொடிமுகிழ்நகையரும்பத்
திருந்தவாயிரங்கதிரவிடுசெங்கமெல்லணைமே
லிருந்தநாயகனிருக்கைகண்டிறைஞ்சினனிறைவன். (௫௬)

உரைகளுந்தடுமாறமெய்யுரோமமுஞ்சிலிர்ப்பக
கரையிறந்தவின்னருட்பெருங்கடலிலன்பென்னுந்
திரையிறந்தவாறீர்த்திடமிதநதுபோய்ச்செப்பின்
வரையிறந்தவானந்தவாரமுதைவாய்மடுத்தான். (௫௭)

---

(௫௧) வரைமுகமைந்தன் - விநாயகக்கடவுள். கதம் - கோபம். கருதலன் என்றது - பகைவனுகிய தக்கனை. வீரன - வீரபத்திரக கடவுள்.

(௫௨) தூங்கல் - அசைதல். தானை - வஸ்திரம்.

(௫௩) எழு - வளைதடி. விழுமம் - துன்பம். கழுமுள்-சூலம்.

தன்புலன்களுங்கரணமுந் தன்னவேயாக்கி
யன்புடம்புகொண்டவனெதிரருட் சிவலோகம்
பின்புபண்டுபோன்மதுரையாப்பிராட்டியுந்தானு
முன்பிருந்தவாறிருந் தனன்சுந்தரமூர்த்தி. (௫அ)

வேந்தர்சேகரனவரகுணன்விண்ணிழிகோயி
லேந்தல்சேவடியிறைஞ்சிநின்றிறையருட்பெருமை
யாய்ந்தவாவுதன்னகம்புகவின்பமோடன்பு
தோய்ந்துதாரைநீர்துளும்பநாக்குழறிடத்துதிப்பான். (௫௯)

கொச்சகக்கலிப்பா.

நாயினேனென்னைநடுக்கும்பழியகற்றித்
தாயினேராகித்தலையளித்தாய்தாள்சரணஞ்
சேயினேன்காணச்சிவலோகங்காட்டிப்பின்
கோயினேர்நின்றவருட்குன்றேநினதாள்சரணம். (௬0)

மாழாந்துசெய்யும்வினைவழிபோய்வன்னரகிற்
றாழாதடியனேற்கன்புதந்தாய்தாள்சரண
மேழாகிநான்குவகையாயெழுபிறப்பும்
பாழாகவென்னைப்பணிகொண்டாயதாள்சரணம். (௬௧)

வெங்கட்பழியின்வினையேனைவேறாக்கித்
திங்கட்குலககளங்கந்தீர்த்தாய்நின்றாளசரண
மங்கட்சிவபுரமுண்டன்புடையார்கவென்பதையின்
றெங்கட்குக்காட்டியிசைவித்தாய்தாள்சரணம். (௬௨)

கலிநிலைத்துறை.

என்னவேத்தியினனருண்முகந்நீறிலாவன்பாற்
பின்னர்வேறுபலபூசையுமபிறக்குவித்திருந்தான்
மன்னரேறடையாகவொருமட்பகலேறடல்வேற்
றென்னரேறெனத்தோன்றியவரகுணதேவன். (௬௩)

(௫அ) தன்னவேயாக்கி என்றது - புலனாதிகளன்பின் வழிநின்றமையை. (௫௯) தாரை - கண். (௬0) சேய - தூரம். (௬௧) மாழாந்து - மயங்கி. வினை - ஆகாமியவினை. ஏழாகி நானகுவகையாய் என்றது - தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம்என எழுவகைப் பிறப்பும்; அண்டசம், சுவேதசம், சராயுசம், உற்பீசம் எனனும் நால்வகையுளடங்குதலை.
(௬௩) பிறங்கு, பிறகுஎன வலிததற்பெற்றது.

என்றதென்மலைமுனிவனையிருடிகணோக்கி
யன்றுவாசவனபழிகரிசாபமந்தணனைக்
கொன்றுதாயொடுங்கூடியகொடுவினைமுதலாத்
துன்றுபாவமுமதுரையிற்றொலைத்தனனன்றோ. (௬௪)

பரமனென்குணன்பசுபதிவரகுணற்பற்றும்
பிரமவன்பழியிடைமருதிடைவிட்டுப்பெயர
வரமளித்தவாறென்னைகொல்வள்ளலேயிதனைத்
திரமுறப்புகலெமக்கெனமுனிவர்கோன்செப்பும். (௬௫)

பூதநாயகன்சுந்தரன்புண்ணியமூர்த்தி
யாதலாலன்னதலத்துறையடியவரஞ்சிப்
பாதகஞ்செயாதொழுகுறூஉம்படிநினைந்தினைய
தீதுறூஉம்பழிதனையிடைமருதினிற்றீர்த்தான். (௬௬)

என்றகத்தியமுனியிறையிறைகொடுத்தியம்ப
நன்றெனச்சிரம்பணித்துமெய்ஞ்ஞானவானந்தத்
துன்றிநற்றவாசுந்தரச்சோதிசேவடிக்கீ
ழொன்றுமற்புதவானந்தவுததியுட்களித்தார். (௬௭)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அன்னதனித்தொன்மதுரையன்றுதொடுத்தின்றெல்லை
தன்னனையதாயகிலதலங்கள்சிகாமணியாகிப்
பொன்னகரின்வளஞ்சிறநதுபூவுலகிற்சிவலோக
மென்னவிசைபடப்பொலிந்ததேழிரண்டுபுவனததும். (௬௮)

நாற்பதாவது

வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியபடலம் முற்றிற்று.

•

ஆக படலம் - ௪௧ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௦௩௦.

---

(௬௫) அன்ன, இனைய, என்பன, சுட்டுதிரிபுகள்.

(௬௭) முனியிறை - முனிசிரேஷ்டர். இறை - விடை.

சிவமயம்.

நாற்பத்தொன்றாவது

விறகுவிற்றபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நெடியவன்பிரமன்றேடநீண்டவன்றென்னற்கேழின்
முடியதாஞ்சிவலோகத்தைக்காட்டியமுறையீதையன்
படிமிசைநடந்துபாடிப்பாணன்றன்விறகாளாகி
யடிமையென்றடிமைகொண்டவருட்டிறமெடுத்துச்சொல்வாம். (௧)

மன்றலந்தெரியன்மார்பன்வரகுணன்செங்கோலோச்சிப்
பொன்றலங்காவலானிற்பொலியுநாளேமநாத
னென்றொருவிறலயாழ்ப்பாணன்வடபுலத்திருந்தும்போந்து
வென்றிகொள்விருதினோடும்விஞ்சைசூழ்மதுரைசார்ந்தான. (௨)

பூழியர்பெருமான்கோயில்புகுந்துவேத்தவையதெய்திச்
சூழிமால்யானையானைதொழுதுபல்புகழ்கொண்டாடி
யேழிசைமழலைவீணையிடந்தழீஇச்சுருதிகூட்டி
வாழியின்னிசைத்தேன்மன்னன்செவிவழியப்பெய்தான். (௩)

முகையுடைந்தவிழ்ந்தமாலைமுடித்தலைதுளக்கித்தூசு
பகலவிர்மணிப்பூணல்கிப்பல்லுணக்கருவிநல்கி
யகன்மனைவேறுகாட்டியரசர்கோன்வரிசைசெய்ய
விகலறுகளிப்பினோடுமிசைவல்லானில்லிற்புக்கான். (௪)

மீனவன்வரிசைபெற்றசெருக்கினும்விருதினானு
மானமேல்கொண்டுதன்னோடின்னிசைபாடவல்ல
தானயாழ்ப்புலவர்வேறிங்கிலலெனத்தருக்குஞ்செய்தி
கோனறிந்துழையர்க்கூவிப்பத்திரற்கொணர்திரென்றான். (௫)

உழையரால்விடுக்கப்பட்டபத்திரனுவரிவென்றோன்
கழல்பணிந்தருகுநிற்பக்கௌரியனோக்கிப்பாணி

---

(௧) நெடியவன் - திருமால். ஏழின்முடி என்றது - ஏழுலகத்திற்கும் மகுடம்போல் விளங்கும் சிவலோகத்தை. இதனை, "புவலோகங்கடந்துபோய்" என்னுஞ் செய்யுளிற்காண்க.

(௨) பொன்றலம் காவலான - விண்ணுலகத்தையாளும் இந்திரன். (௫) கோன - வரகுணபாண்டியன். (௬) உழையர் - ஏவல்காரர். தானம் - சத்தசுரங்களும் எழுமிடம். பாணி - தானம்.

பழகிசைவல்லாேனாடும்பாடுதிகொல்லோவென்ன
மழலையாழிடந்தோளிட்டபாணர்கோன்வணங்கிச்சொல்வான். (௬)

தென்னவர்பெருமயானுன்றிருவுளவலனுங்கூடன்
முன்னவனருளுமூட்டுமுயற்சியான்முயன்றுபாடி
யன்னவனவிருதுவாங்கியவனைவீறழிப்பனென்ருன்
மன்னவனுனைப்பாடுபோகெனவரைந்துசொனனுன். (௭)

இற்கண்ணேயிசைவல்லான்போயிருந்துழியனையான்பாங்கர்க்
கற்கும்பாண்மக்கண்மல்லலாவணங்கலைமன்றம்
பொற்குன்றமனையமாடமறுகெங்கும்போகிப்போகிச்
சொற்குன்றுவகையாற்பாடித்திரிந்தனர்வீறுதோன்ற. (௮)

இவ்விசைகேட்டுநென்றென்றதிசயித்திசைவல்லான்பால்
வவ்விசைமைந்தர்பாடும்வண்ணமீதென்னைகெட்டே
னவ்விசைவல்லான்பாடுமுறையெற்றேவனைநாளைச்
செவ்விசைபாடிவெல்வதெவனெனத்திவவுகோலான். (௯)

மையணிமிடற்றினானைமதுரைநாயகனைவந்தித்
தையனேயடியேற்கின்றுனருட்டுணைசெய்யல்வேண்டு
மெய்யனேயென்றுபோற்றிவேண்டுகொண்டன்புதோய்ந்த
பொய்யறுமனத்தானில்லம்புக்கினிதிருந்தானிப்பால். (௧௦)

கலிநிலைத்துறை.

வருத்தனுகிவந்திரந்தவனிசைப்பகைமாற்ற
விருத்தனும்விறகாளெனவிண்ணிழிவிமானத
தொருத்தனாரறிவாகியவுண்மையானந்தத்
திருத்தனார்தமதிச்சையாற்றிருவுருக்கொள்வார். (௧௧)

அழுக்குமூழ்கியசிதரசைத்தவிர்சடையமுத
மொழுக்குவெண்மதிவாங்கியேசெருகியதொப்ப
மழுக்கூனல்வெள்வாய்க்குயம்வலம்படச்செருகி
யிழுகுதேய்செருப்பருமறைகடந்ததாளேற்றி. (௧௨)

---

(௭) ஊட்டும் - கூட்டிமுடிக்கும். வரைந்து - காலவரையறை செய்து. (௮) கவலை - முச்சந்தெருக்கூடுமிடம். வீறு - பெருமை.

(௯) திவவுக்கோலான் - வார்க்கட்டமைந்த வீணையில்வல்ல பாணபத்திரன். (௧௨) சிதர் - கந்தை. குயம் - கொடுவாள். மழுகுகு - வலிக்கும் வழிவலித்தல்.

பழையதோர்பொல்லம்பொத்தியபத்தர்யாழ்க்கோரு
ளுழையதாகவிட்டெருத்தலைத்தூசலாடியவொண்
குழையகாதினிற்களவிணர்க்குறியகாய்தூக்கித்
தழையும்வாரசிகைசரிந்திடச்சுமையடைதாங்கி. (௧௩)

தறிந்தவிந்தனந்தினந்தோறுந்தாங்கிநீள்பங்கி
பறிந்துதேய்ந்தழுந்தியதலையுடையராய்ப்பறிந்து
மறிநதகங்கையும்பங்குறைமங்கையுங்காணு
தெறிந்தவிந்தனச்சுமைதிருமுடியின்மேலேற்றி. (௧௪)

என்புதோன்றியூனின்றியேயிளைத்தயாக்கையரா
யன்புதோன்றியேகண்டவரகங்கனிந்திரங்க
வன்புதோன்றியமனமொழிகடந்ததாண்மலர்பார்
முனபுதோன்றியதவத்தினுன்முடிமிசைசூட. (௧௫)

திருமுகத்துவோவரும்பவாய்குவித்தொலிசெய்ய
வருவர்கற்சுமைதாங்கிமேற்சாரத்துவர்மடுநீர்
பருகுவாரெடுப்பார்தலைவெம்மைவேர்பறிய
விருகையாலடிக்கடியெடுத்தேந்தியூர்புகுவார். (௧௬)

நடந்துகொள்ளுநர்க்கருவிலைபகர்ந்துநான்மாட
மிடைந்தவீதியுங்கவலையுமுடுக்கருமிடைந்து
தொடர்ந்தவேதமும்பிரமன்மால்சூழ்ச்சியும்பகலுங்
கடந்துபோகியவ்விசைவலான்கடைத்தலைசெலவார். (௧௭)

வரவுநேர்ந்தழைப்பவரெனவாம்பல்வாய்மலர
விரவுகான்றுவெணமதிநகைத்தெழவுயிர்த்துணைவர்
பிரிவுநோக்கினரெனக்கணீர்பில்குதாமரையி
னிரைகள்கூம்பிடக்கதிரவன்குடகடலீந்த. (௧௮)

பறவைவாயடைததருகணைப்பார்ப்பொடும்பெடையைச
சிறகராலணைத்திருமபொழிற்குடம்பையுட்செறிய
நறவவாய்ப்பெடையுண்டேனக்கிவண்டோடைப்
பொறைகொடாமரைப்பள்ளியுட்புகுந்துகண்படுக்க. (௧௯)

---

(௧௩) பததா-வீணைதண்டத்தின் புறத்திலுள்ள சுரைக்குடுக்கை.

(௧௪) இந்தனம் - விறகு. (௧௭) அருவிலை - அளவுக்கு மேற்பட்டவிலை. முடுக்கா - முடுக்குச்சந்திகள்.

(௧௯) பெடை-பெண்வண்டு. குடம்பை - கூண்டு. பொறை-கனம், பள்ளி - படுக்கை.

புல்லெனீணிலைக்குரங்கினம்பொதும்பர்புக்குறங்க
முல்லையாய்மகாருய்த்தரக்கன்றுள்ளிமூந்திக்
கொல்லையானிரைமனைதொறுங்குறுகிடசசிறுபுன்
கல்விமாணவச்சிறூர்பயில்கணகொலியடங்க. (௨0)

புனைநதவாழ்கடற்கரும்படாமுடம்பெலாம்போர்த்து
வனைந்தபூணமுலைநிலமகடியில்வதுமானக்
கனைந்தகாரிருண்மெல்லெனக்கவிதரபபிரிவா
லினைந்தகாதலர்நெஞ்சில்வேளெரிகனைநாட்ட. (௨௧)

திங்கள்வாணுதன்முயற்கறைத்திலகமுஞ்சிவந்த
மங்குலாடையுமயங்கிருளோதியும்வானமீன்
பொங்குமாரமும்பொலிந்துதன்கொண்கனைப்பொருப்பன்
மங்கைதேடிவந்தாளெனவந்ததுமாலை. (௨௨

எடுத்தவிந்தனமொருபுறத்திறக்கியிட்டேன்றி
யடுத்தவன்புறநதிண்ணைமீதமர்ந்திளைப்பாறித்
தொடுத்தவின்னிசைச்சிறிதெழீஇப்பாடினார்சுருதி
மடுத்தியாரவன்பாடுவாரென்றிசைவல்லான். (௨௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வண்டறைகொன்றையான்முன்வந்துநீயாரையென்றுன்
பண்டருவிபஞ்சிபாணன்பத்திரனடிமையென்றுன்
முண்டகமலரோன்மாயோன்புரந்தரன்முதன்மற்றேனை
யண்டருந்தன்குற்றேவலடிமையாக்கொண்டவம்மான். (௨௪)

கனியிசைக்கிழவன்றன்கீழ்க்கற்பவரனேகர்தம்மு
ணனியிசைக்கிழமைவேட்டுநானுமவ்வினைஞரேனேன்
றனியிசைக்கிழவஞேக்கித்தசையெலாமொடுங்கமூத்தா
யினியிசைக்கிழமைக்காகாவென்றெனைத்தள்ளிவிட்டான். (௨௫)

வெவ்விறகெறிந்துகட்டிவிலைபகர்ந்தேனுமைய
விவ்வயிறோம்புகேனென்றிதந்தொழில்பூண்டேனென்னை
நைவளந்தெரிந்தவேமநாதனும்விறருமள்ளா
வவ்விசையொருகாலினனுமபாடெனவையன்பாடும். (௨௬)

---

(௨0) உய்த்தர - செலுத்த. (௨௧) படாம் - போர்வை.

(௨௨) முயற்கறை-களங்கம். இ.து இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. மங்குல் - ஆகாயம். ஓதி-கூந்தல். கொண்கன் - கணவன். பொருப்பன் - பர்வதராஜன்.

(௨௪) விபஞ்சி - யாழ்வல்லோன். (௨௫) கிழமை - உரிமை.

(௨௬) நை - இசைநூல். மள்ளன் - திண்ணியன்.

குண்டுநீர்வறந்திட்டன்னநெடுங்கொடிக்குறுங்காய்ப்பத்தர்த்
தண்டுநீணிறத்தநல்யாழிடந்தழீஇத்தெறித்துத்தாக்கிக
கண்டுமாடகந்திரித்துக்கௌவியதிவவிற்பாவ
விண்டுதேனொழுகிற்றென்னவீக்கிமென்சுருதிகூட்டி. (உஎ)

விசையொடுதானந்தோறும்விரனடந்தூசலாட
விசைமுதலேழிறபல்வேறின்னிசையெழுஞ்சாதாரி
யசைவொடுவீதிப்போக்குமுடுகியலராகம்யார்க்கும்
நசைதருநரம்புகண்டமொற்றுமைநயங்கொண்டார்ப்ப. (உஅ)

வயிறதுகுழியவாங்கலமுமுகங்காட்டல்வாங்குஞ்
செயிரறுபுருவமேறல்சிரநடுக்குறல்கண்ணுடைல்
பயிறறுமிடறுவீங்கல்பையெனவாயங்காதத
லெயிறதுகாட்டலின்னவுடற்றொழில்குற்றமென்ப. (உகூ)

வெள்ளைகாகுளிநீழோசைவெடிகுரனாசியின்ன
வெள்ளியவெழாலின்குற்றந்தெரிந்துநின்றிரட்டலெல்லை
தள்ளியகழிபோக்கோசையிளைத்தனெட்டுயிர்ப்புத்தள்ளித்
துள்ளலென்றின்னபாடற்றொழிற்குற்றம்பிறவுந்தீர்ந்தே. (௩௰)

(உஎ) குறுங்காய் - சிறியகாய். நிறத்தநல் யாழ்என்றது - நிறம் ஐந்தும் அமைந்தயாழினை. இதனை, "மாதநிரைகளொன்பானுந் தா னங்களெட்டானும் - எத்துங்கிரியை யென்றீரைந்தும் - கோத்துப் பதின்மூன் றெழுத்தாற் றொழிலைந்தும் பண்ணின் - மதியோர்க ளைந்துநிறமாம்" என்னுஞ் செய்யுளானுணர்க. மாடகம் - முறுக் காணி. திவவு - கட்டு.

(உஅ) தானம் - இடம். இசைமுதலேழ் - குரல்முதலிய ஏழி சைகள். வீதிப்போககாவது - ந, த, முதலிய நாலெழுத்துகள் நே ராய்ச்செல்லுதல். முடுகியல என்றது - பெருவண்ணம், இடைவண் ணம், வனப்பு வண்ணங்களை. அராகம் - யாழ்த்திறம்.

(உகூ) பயிர - குற்றம். (௩௰) வெள்ளை - வெள்ளோசை. காகுளி - பேய்கத்தினுற்போற் பாடுதல். நீழோசை - நிறமுந்தானமுங் குறைபடும் கட்டோசை. நாசி - நாசிபபாட்டு ; அதாவது, ஒருதான த்தேபாட வேறுதானததில் நழுவுவது. எழால் - சீரவோசை. எறி ந்துநின்றிரட்டல் - ஒருபணணைப்பாட வேறொரு பண்ணிலே விலங கிநின்றிரட்டல். கழிபோக்கு - ஓஒசையான தன்மைநீங்கிப் பல வோசையாய் வருதல். ஓசையிழைத்தல் - காகத்தைப்போற் கத்து தல். தள்ளித்துள்ளல் - பாடுந்திறத்தை யொதுக்கிப்பாடுதல்.

எழுதுசித்திரம்போன்மன்னியிழுமெனுமருவியோதை
முழவொலிகஞ்சநாதம்வலம்புரிமுரலுமோசை
கொழுதிசைவண்டின்முரியெனவிசைக்குணனும்வேரல்
விழுமிலைசிரன்மீன்மேல்வீழ்வீழ்ச்சிபோற்பாடற்பண்பும். (௩௧)

பொருந்தமந்திரத்திறுமெத்திமைதாரம்போக்கித்
திருந்தியதுள்ளறுங்கன்மெலிவதுசிறப்பச்செய்து
மருந்தனசெய்யுளோசையிசையோசைவழாமல்யார்க்கும்
விருந்தெனச்செவியின்மாந்தப்பாடினார்வேதகீதர். (௩௨)

கலிவிருத்தம்.

விரைசார்மலரோனறியாவிகிர்த
னரசாய்மதுரையமர்ந்தானென்னே
யரசாய்மதுரையமர்ந்தானவனென்
புரைசார்மனனும்புகுந்தானென்னே. (௩௩)

பாடன்மறையுந்தெளியாப்பரமன்
கூடல்கோயில்கொண்டானென்னே
கூடல்போல்கொடியேனகமு
மாடலரங்காவமர்ந்தானென்னே. (௩௪)

நீலவண்ணன்றேருநிமல
னாலவாயிலமர்ந்தானென்னே
யாலவாயானலரில்வாசம்
போலென்னுளமுமபுகுந்தானென்னே. (௩௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாணர்தம்பிரானைக்காப்பான்பருந்தொடுநிழல்போக்கென்ன
யாணரம்பிசைபின்செல்லவிசைத்தவின்னிசைத்தேனண்ட
வாணர்தஞ்செவிக்காலோடிமயிர்த்தொளைவழியத்தேக்கி
யாணரின்னமுதயாக்கையிசைமயமாக்கிற்றனறே. (௩௬)

---

(௩௧) முழவு - மத்தளம். கஞ்சநாதம் - வெண்கலத்தாற்செய்த தாளமுதலிய கஞ்சக்கருவிகளினோசை. முரல் - முழக்கம். வேரல்- மூங்கில். சிரல் - மீன்குத்திப்பறவை. (௩௨) மந்தரம் - படுத்தல். மத்திமை - நலிதல். தாரம் - எடுத்தல்.

(௩௩) விகிர்தன் - வேறுபாடுடையவன். புரை - களங்கம்.

(௩௫) நீலவண்ணன் - கரியநிறத்தையுடைய திருமால்.

(௩௬) அண்டவாணர் - ஆகாயவாசிகள். யாணர் - புதுமை. பருந்தொடு நிழல்போக்கென்ன என்றது-பருந்து பறக்கின்றவிடத்து முறையே யுயர்ந்தும் பின்னுமம்முறையே தாழ்ந்தும் பறத்தலையும் அவ்வாறு பறக்குங் காலதனிழல் அதனோடு செல்லுதலையும்,

தருக்களுஞ்சலியாமுந் நீர்ச்சலதியுங்கலியாநீண்ட
பொருப்பிழியருவிக்காலுநதிகளும்புரண்டுதுள்ளா
வருட்கடல் விளைத்தகீதவின்னிசையமுதமாந்தி
மருட்கெடவறிவன்றீட்டிவைத்தசித்திரமேயொத்த. (௩௭)

வீணைகைவழுக்கிச்சோர்வார்சிலர்சிலர்விரனடத்தும்
யாணரம்பெழாலுங்கண்டத்தெழாலும்வேறுகவேர்ப்பார்
நாணமோடுவகைதுள்ளநாத்தலநடுங்கித்தங்கண்
மாணிழையவர்மேல்வீழ்வார்விஞ்சையர்மயங்கிச்சில்லோர். (௩௮)

போதுளான்பரமன்பாதப்போதுளானுன்வேலை
மீதுளான்பரமானந்தவேலைமீதுள்ளானுன்
மூதுளாங்கமலககண்போற்சதமகனுடலமெல்லாங்
காதுளானல்லேனென்றான்கண்ணுளானகானங்கேட்டு. (௩௯)

முனிவருந்தவத்தராதிமுத்தர்மாசித்தரனபின்
றுனிவரும்பழங்கண்டீராப்பான்சுந்தரத்தோன்றல்கீதங்
கனிவருங்கருணையென்னுங்கடலிலன்பென்னுமாற்றிற்
பனிவருங்கண்ணீர்வெள்ளம்பாய்ந்திடவின்பத்தாழ்ந்தார். (௪௦)

ஊடிவேறொதுங்கித்துன்பவுவரியுட்குளித்தார்தம்மிற்
கூடிவேறற்றவின்பக்குளிர்கடல்வெள்ளத்தாழ்ந்தார்
நாடிவேறிடைப்பிரிந்தார்மேன்மனநடத்திமேனி
வாடிவேளலைப்பச்சோர்ந்துமம்மாநோயுழந்தார்மண்ணோர். (௪௧)

---

(௩௭) சலித்தல் - அசைதல். கலி - ஓசை. அருட்கடல் என்றது - கிருபாசமுத்திரமாகிய சிவபிரானை. அறிவன் - சிற்பநூல் வல்லவன். (௩௮) எழால் - ஓசை. மாணிழையவர் என்றது - மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணமணிந்த அவ்விஞ்சையர் மனைவியரை. விஞ்சையர் - வித்தியாதரர்.

(௩௯) கண்ணுளான் - நுதற் கண்ணையுடைய சிவபெருமான். போதுளான் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன். பாதப்போதுளானுன் என்றது - கேட்ட இசை இனபத்தோ டிரண்டற்ற பேதமாயிருந்ததால், சிவபிரான் அடித்தாமரையின் கீழுள்ளவனுனமையை. வேலை - திருப்பாற்கடல். பரமானந்தவேலை - பேரின்பக்கடல். சதமகன் - இந்திரன். (௪௦) முனிவு - வெறுப்பு. அன்பினர்என்றது- அன்பின்என ஈறுதொக்குநின்றது. துனி - நடுக்கம். பழங்கண் - துன்பம். கனிவரும் - கனிந்த.

(௪௧) உவரி - கடல். நோய் - காமநோய்.

பைத்தலைவிடவாய்நாகம்பல்பொறிமஞ்ஞைநால்வாய்
மத்தமானரிமான்புல்வாய்வல்லியமருட்கையெய்தித்
தத்தமாறறியாவாகித்தலைத்தலைமயங்கிச்சோர
வித்தகைமாவும்புள்ளுமிசைவலைப்பட்டவம்மா. (௬௨)

வன்றரைகிழியவீழ்போய்வான்சினைகரிந்துநின்ற
தொன்றறிமரங்களெல்லாஞ்செவியறிவுடையவாகி
மென்றளிரீன்றுபோதுவிரிந்துகண்ணீருஞ்சோர
நன்றறிமாந்தர்போலநசைமுகமலர்ந்தமாதோ. (௬௩)

வாழியவுலகின்வானோர்மனிதர்புள்விலங்குமற்று
மாழியகரணமெல்லாமசைவறவடங்கவைய
னேழிசைமயமேயாகியிருந்தனவுணர்ந்தோருள்ள
மூழியிலொருவனருள்புக்கொடுங்கியதன்மையொத்த. (௬௪)

கண்ணிறைநுதலோன்சாமகண்டத்தினெழுந்தமுல்லைப்
பண்ணிறைதேவகீதஞ்சராசரவுயிரும்பாரும்
விண்ணிறைதிசைகளெட்டும்விழுங்கித்தன்மயமேயாக்கி
யுண்ணிறையுயிருமெய்யுமுருக்கியதிசைவல்லானை. (௬௫)

கலிநிலைத்துறை.

சிந்தைதோயுமைம்பொறிகளுஞ்செவிகளாப்புலன்க
ளைந்துமோசையாவிசைவலானிருந்தனனகப்
பந்தநான்மறைநாவினற்பத்திரனளாய்
வந்துபாடினனிந்தனச்சுவைமயொடுமறைந்தார் (௬௬)

யானறிந்தசாதாரியன்றிம்பருளிதனை
நானறிந்ததென்னொருவருநவின்றிலர்தேவ
கானமீதிவற்குணர்த்தினேன்கடவுளேயன்றி
யேனைமானிடர்வல்லரோவிதுவியப்பென்னா. (௬௭)

---

(௬௨) அரிமான் - சிங்கம். புல்வாய் - மான். வல்லியம் - புலி. ஆறு - செல்லும்வழி. தலைத்தலை - இடங்கள்தோறும். (௬௩) ஒன்றறிமரம் என்றது - விருட்சங்கள் ஓரறிவுயிராதலின். கண்ணீர்=கள்நீர் = கள்ளாகியநீர். நன்றறிமாந்தர் - நன்மை தீமைகளைப் பகுத்தறியும் மனிதர். (௬௪) ஆழியகரணம் - ஆழ்ந்த மனமுதலிய அந்தக்கரணங்கள். (௬௫) முல்லைப்பண் - சாதாரி. இசை வல்லான் - இசை நூலில்வல்ல ஏமநாதன். (௬௬) பந்தநான்மறை என்றது - பதம், நிறை, பாழி, சாகை, பஞ்சாதி, அநுவாகம், முதலியவுறுப்புகளாலமைந்த நான்குவேதங்களை.

இழுக்கிவிட்டவிக்கிழமகனிசையிதேலந்த
வழுக்கில்பத்திரன்பாடலெற்றேறுவெணமதியா
வழுக்கமுற்றெழுந்திசைவலானடுத்ததன்பண்டர்
குழுக்களுங்குலைகுலைந்திடவிருள்வழிக்கொண்டான். (௪௮)

மடக்குபல்கலைப்பேழையுமணிக்கலம்பிறவு
மடக்குபேழையுங்கருவியாழ்க்கோலுமாங்காங்கே
கிடக்கமானமுமச்சமுங்கிளர்ந்துமுன்னீர்த்து
நடக்கவுத்தரதிசைக்கணேநாடிஞனடந்தான். (௪௯)

சிவிகையோர்வழிவிறலியரோர்வழிசெல்லக்
கவிகையோர்வழிகற்பவரோர்வழிகடுகக
குவிகையேவலரொருவழிகூடநாணுள்ளத்
தவிகையோவருமொருவழியகன்றிடவகன்றான். (௫௦)

அன்றுபத்திரன்கனவில்வந்தாடலேறழக
ரின்றுபத்திரவிசைவலானிடைவிறகாளாய்ச்
சென்றுபத்திரனடிமையாமென்றுபாண்செய்து
வென்றுபத்திரஞ்செய்துநின்வேண்டுகோளென்றார். (௫௧)

குஞ்சிநாண்மலர்க்கொன்றையாரங்ஙனங்கூறு
நெஞ்சிஞனிலைப்பரியசொற்கேட்டலுநெஞ்ச
மஞ்சிஞனிதுசெய்யவோவடியனேன்மறைகட்
கெஞ்சிஞனாயின்றிரந்தவாறென்றுகண்விழித்தான். (௫௨)

கண்மலர்ந்தெழுபத்திரன்கரையிலாவுவகை
வுண்மலாந்தெழுமன்புகொண்டேக்கவெங்கதிரோன்
விண்மலர்ந்தெழுமுன்புபோய்விசும்பிழிகோயிற்
பண்மலர்ந்தநானமறைப்பொருளடித்தலம்பணிந்தான். (௫௩)

கடியகானகம்புகுதவோகட்டியவிறகை
முடியிலேற்றவோமுண்டகத்தாள்கணைந்திடவந்
தடியனேன்பொருட்டடாதசொற்பகரவோவஞ்சக்
கொடியனேன்குறையிரநதவாவிளைந்ததேகுற்றம். (௫௪)

---

(௪௮) இழுக்கிவிட்ட - தள்ளிவிட்ட. வழுக்கு-குற்றம். அழுக்கம் - கவலை. பண்டர் - பாடற்கிழ்மக்கள். (௫௦) விறலியர் - பாடற்பெண்கள். ஓவர் - பாடற்கிழ்மக்கள்.

(௫௧) ஆடல் - போர். (௫௪) அடாதசொல் என்றது - பத்திரனடிமை என்றதை.

நெடியனேமுதல்வானவர்நெஞ்சமுஞ்சுருதி
முடியனேகமுங்கடந்தநின்முண்டகப்பாதஞ்
செடியனேன்பொருட்டாகவிச்சேணிலந்தோய்ந்த
வடியனேற்கெளிதாயதோவையநின்பெருமை. (௫௫)

நாதவந்தமுங்கடந்தமெய்ஞ்ஞானவானந்த
போதமென்பரஃதின்றுருபுடவிமானிடமா
யாதபாதெறததறிநதவிந்தனஞ்சுமந்தடியேன்
பேதையனபளவாயதோபெருமநின்னுருவம். (௫௬)

மறிந்ததெண்டிரைகிடந்தவனுந்தியில்வந்தோ
னறிந்ததன்றரும்பொருள்வரம்பகன்றெழுவிசும்புஞ்
செறிந்தவண்டமுங்கடந்ததுசிறியனேன்பொருட்டாத்
தறிந்தவிந்தனஞ்சுமந்ததோதம்பிரான்முடியே. (௫௭)

என்னவந்தனைசெய்துநின்றேத்தியங்கயற்கண்
மின்னமர்ந்தபங்கொருவனைவலங்கொடுமீண்டு
மன்னர்தம்பிரானாகியவரகுணதேவன்
தன்னைவந்தடிபணிந்தனன்றந்திரிக்கிழவோன். (௫௮)

வந்தவேழிசைத்தலைமகன்வரவறிந்தரச
னந்தவேழிசைக்கிழவனையழையெனவுழையோர்
பந்தயாழ்மகனிருக்கைபோய்ப்பார்த்தனர்காணார்
சிந்தையாகுலமடைந்தவன்போனவாதெளியார். (௫௯)

எங்குளானெனத்தேடுவாரிவரெதிரயல்வா
யங்குளார்சிலரறிநதவாறறைகுவாரவனேற்
றிங்குளான்விறகெடுததொருமுதுமகனிவன்பாற்
பொங்குமேழிசைப்பத்திரனடிமையாய்ப்போந்தான். (௬0)

---

(௫௫) செடியன் - இழிதொழிலுடையவன்.

(௫௬) நாதஅந்தம் - குடிலை: ஆதபம் - வெயில். நின்னுருவம் என்றது - நின்மலசொரூபததை. (௫௭) தெண்டிரை என்றது-திருப்பாற்கடலை. கிடந்தவன் - அறிதுயில்கொண்ட திருமால். உந்தியில வந்தோன் - பிரமன். அரும்பொருள் வரம்பகன்று என்றது - அணுவுக்கணுவாய் நிற்றலை. எழுவிசும்பு - பரந்தவிண்ணுலகம்.

(௫௮) தந்திரிக்கிழவோன் - வீணையில்வல்ல பாணபத்திரன். தந்திரி-வீணையினரம்பு ; இது வீணைமேனிற்றலால் விட்டவாகுபெயர். (௫௯) பந்தம் - நரம்பின்கட்டு. ஆகுலம் - துன்பம். போனஆறு என்பது, போனவாஎன ஈறு தொக்குநின்றது. ஆறு - வழி.

பாடினான்பின்புபட்டதுதெரிகிலேம்பாணா
ளோடினானெனக்கேட்டலுமொற்றர்போய்க்கொற்றஞ்
சூடினானவையடைந்தவர்சொல்லியவாறே
யாடினார்வியப்படைந்தனுமானமுற்றரசன். (௬௧)

தன்னடைந் தவத்தந்திரித்தலைவனைநோக்கி
யென்னவாறவன்போனவாறிங்கினும்போன
பின்னையாதுநீசெய்தனையெனவிசைப்பெருமான
றென்னர்கோனடிதொழுதுதனசெய்தியைமொழிவான். (௬௨)

நென்னல்வாயடியேனினதாணிழனீங்கிப்
பின்னல்வாசடைமௌலியெம்பிரானடிபணிந்தே
னின்னலார்குறையிரநதுமீணடிருகைபுகிருந்தேன்
கன்னலார்மொழிபங்கனொன் கனாவில்வந்தருளி. (௬௩)

ஓடியுன்பொருட்டாகநாம்விறகெடுத்துழன்று
வாடிநின்பகைப்புறங்கடைவந்துசாதாரி
பாடிவென்றுநின்பகைவனைத்துரந்தனமெனச்சொல்
லாடினார்விழித்தேனிதுநிகழ்நததென்றறைந்தான். (௬௪)

ஏவன்மைந்தர்போய்விளங்கிவந்திசைத்ததும்வீணைக்
காவலன்கனாநிகழ்ச்சியுமொத்தலிற்கைக்கும்
பூவலங்கலானிஃதுநம்பொன்னகர்க்கூடற்
றேவர்தம்பிரானறிருவிளையாட்டெனத்தெளிந்தான். (௬௫)

இகழ்ந்தகூற்றெறிசேவடிக்கிடையறாநேசந்
திகழ்ந்தபத்திரனனையுநதேவனைக்காப்பா
னகழ்ந்தவாழிநஞ்சுண்டவனருளையுமவியந்து
புகழ்ந்துபோய்மதுராபுரிப்புனிதனைப்பணியா. (௬௬)

பத்தர்யாழிசைகிழவனைப்பனைக்கைமாவெருத்தில்
வைத்துமாடநீணகாவலஞ்செய்வித்துமலர்ந்த
சிததமாழ்ந்திடவரிசைகணமிதப்புறச்செய்து
தததுமான்வெரூடைதேரினானறனமனைபுகுவான் (௬௭)

---

(௬௧) பட்டது - நிகழ்நதது. கொற்றம-வெற்றி. ஆடல்-சொல்லல். அனுமானம்-பிரத்தியட்சமாகிய காரியவேதுவைக்கொண்டு, அப்பிரத்தியட்சமாகிய காரண மவ்விடத்துண்டென்று நிச்சயிப்பது.
(௬௨) இங்கினும் - இங்குநின்றும். இதில் இன்னுருபு நீக்கப்பொருளது. (௬௩) நென்னல்வாய் - நேற்றைப்போது.
(௬௪) புறங்கடை - தலைவாயில். பகை - இதுசொல்லால் அஃறிணையேனும் பொருளாலுயர்திணையாதலால் வருமொழி வல்லெழுத்துஇயல்பாய்நின்றது. (௬௫) கைக்கும்பூ - வேப்பமலர்.
(௬௭) மாழ்தல் - மயஙகல் தத்துமான் - தாவுங்குதிரை.

தேவருந் தவமுனிவருந் தேவரிற்சிறந்தோர்
யாவருநதமககாட்செயவிருப்பவிருதா
ஞேவவந் துமக்காட்செயதுநுங்குறைமுடித்தா
ராவரோலுமக்கவருமேவலரனரே. (௬௮)

ஆதலாலெனக்குடையர்நீருமக்குநானடியே
னீதலாலெனக்குமொவழக்குவேறிலைநா
ஞேதலாவதோர்குறையுளதின்றுதொட்டெமக்கு
வேதநாதனைப்பாடலேகடனெனவிடுத்தான். (௬௯)

அரசனல்கியவெறுக்கைபூணுடைகள்பிறவும்
பரசுநாவலர்மாணவர்யாவர்க்கும்பகிர்ந்து
வரிசையாலிசைக்கிளையொடுமனையில்வந்தெய்திக்
கரைசெயாமகிழ்சிறந் திசைக்காவலனிருந்தான். (௭0)

நாற்பத்தொன்றாவது
விறகுவிற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௫0 - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௧00.

உ

நாற்பத்திரண்டாவது

திருமுகங்கொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

முன்னவன்மதுரைமூதூர்முழுமுதலிசைவலானை
யின்னிசைப்பாடிவென்றதென்னுரைசெய்கேனநதத்
தென்னவன்சேரன்மாடேதிருமுகங்கொடுத்துப்பாணர்
மன்னவன்றனக்குச்செம்பொன்வழங்கியவழக்குஞ்சொல்வாம். (க)

இனிமதியெமக்கீதென்னுயாழ்வல்லோனன்றுதொட்டுப்
பனிமதிமருமான்கோயிற்பாணிசைக்கிழமைநீததுக்
குனிமதிமிலைந்தநாதன்கோயின்முப்போதுமெய்திக்
கனிமதியன்பிற்பாடுங்கடப்படுநியமம்பூண்டான். (௨)

இத்தொழிலன்றிவேறுதொழிலிவற்கின்மையாலே
யத்திரனிலம்பாடெய்தப்பொறுப்பரோபழனக்கூடற்
சித்தவெம்மடிகள்வேந்தன்பொன்னறைச்செல்வம்வௌவிப்
பத்தர்யாழிடத்தோளேந்திப்பாடுவான்காணவைப்பார். (௩)

(க) மாடு - பககம். (௩) இலம்பாடு -இன்மைபடுதல். எனவே வறுமை என்பது பொருள்.

சிலபொலங்காசுசின்னாண்மணிக்கலன்சின்னாள்செம்பொற்
கலைவகைச்சின்னாளமபொற்சாமரைக்காம்புசின்னா
ளலர்கதிரரிமான்சேக்கையாடகத்தகடுசின்னாள்
குலமணிவருககஞ்சின்னாள்கொடுத்திடக்கொண்டுபோவான். (௪)

கைவரும்பொருளைத்தந்தகள்வருந்தானுமன்றி
யெவ்வெவர்தமக்குந்தோற்றாதெரியிலிட்டழித்தூஞ்சின்னஞ்
செய்வனசெய்துந்தன்னைச்சேர்ந்தவரிரந்தோர்கைபார்த்
துய்பவாபிறர்க்குமாறாதுதவியுட்கவலைதீர்ப்பான். (௫)

வைகலுங்கொடுப்போர்பின்னாண்மறுத்தனராகப்போய்ப்போய்க்
கைதொழுதிறைஞ்சிவாளாவருமவன்கலியின்மூழ்கி
யுய்வகைவேறுகாணாதொக்கலுமொக்கவாடிக்
கையறவுடையநோனாதுறங்கினான்கனவிலெல்லை. (௬)

சித்தவெம்பெருமான்வந்துசெப்புவானப்பாநிம்பத்
தொத்தவன்கோசந்தன்னிற்றும்பியுண்கனியின்வெளவி
யித்தனமின்றுகாறுமீந்தனமெம்பாலன்பு
வைத்தவனறிந்தாற்சங்கைமனத்தனாய்விகற்பங்கொள்வான். (௭)

மயலறக்கற்புக்காக்குமகளிர்போற்றுறவுகாக்க
முயலும்யோகரிலுட்காப்புமூரசெறிபுறஞ்சூழ்காப்புங்
கயலிலச்சினையுநிற்கக்கவாந்ததற்புதமிக்கள்வ
னுயிர்தொறுமொளித்தகளவனொருவனேவறியேனென்பான். (௮)

கோமகனினையசெய்தியறியுமேற்கோசங்காப்போர்க்
காமுறுதண்டநின்போலன்பகத்தெம்மைவைத்த
தேமருபோந்தின்கண்ணிச்சேரமான்றனக்கிப்போது
நாமொருமுடங்கறீட்டிநல்குவம்போதியென்றா. (௯)

மறைக்குறைசெய்தவாக்கான்மதிமலிபுரிசையெனாஞ்
சிறப்பியற்சீர்சால்செய்யுட்பாசுரஞ்செப்பித்தீட்டிப்
பிறைச்சடைப்பெருமானல்கிமறைந்தனன்பெரும்பாண்செல்வ
னுறக்கநீத்தாடிப்பாடியுவகைமாகடலிலாழ்ந்தான். (௧௦)

(௪) பொலம் - பொன். அரிமான்சேக்கை - சிங்காதனம். ஆடகம் - பொன். வருக்கம் - கூட்டம். (௫) சின்னம் - உருவழித்தல்.
(௬) கலி - வறுமையால்வருந துன்பம். கையறவு - துன்பம். நோனாது -ஆற்றாமல். (௭) கோசம் - கருவூலம். தும்பி - யானை.
(௯) ஆமுறும் - உண்டாகும். போந்தின்கண்ணி - பனைமாலை. முடங்கல் - ஓலை. (௧௦) சிறப்பியல் என்றது - சொல்லமைதி பொருளமதிகளை. சீர் என்றது - செய்யுளின்பத்தை.

வாங்கியதிருமுகமணிப்பட்டாடையிட்
டாங்கிறையடிபணிந்தகன்றுபத்திர
ஞேங்கியகோயிலைவலங்கொண்டொல்லென
நீங்கிமேலவரைப்புலநெறிக்கொண்டேகுவான். (௧௧)

கொல்லையுங்குறிஞ்சியுங்கொதிக்கும்வெம்பரற்
கல்லதரத்தமுங்கடந்துமுட்புறப்
பல்சுளைக்கனியடியிடறப்பைப்பைய
நல்வளங்கெழுமலைநாடுநண்ணினன். (௧௨)

அலைகடனெடுந்துகிலந்தநாடெனுந்
தலைமகடனக்குவான்றடவுகுன்றுபூண்
முலையெனவிளங்கினமுகததிற்றீட்டிய
திலகமேயானது திருவஞ்சைககளம். (௧௩)

அறமகளாககமுமலரின்மேயசெந்
நிறமகளாககமுநீதிசான்றபோர
மறமகளாக்கமுமடசொற்றென்கலைத
திறமகளாககமுஞ்சிறந்ததந்நகா. (௧௪)

மண்புகழுந்நகர்மறுகின்மாடொரு
தண்புனற்சாலையிற்சாரநதாராணிப்பால
விணபுகழ்நீதியவ்வேநதற்கன்றிராக
கணபுனைநுதலினர்கனவிற்றோன்றினா. (௧௫)

தென்னவன்மதுரையிலிருக்குஞ்சிததர்யா
நின்னிடைவநதுளேநின்னைக்கண்டுதா
னன்னிதிவேண்டநம்மோலைகொண்டுநம்
மின்னிசைப்பாணபத்திரனிங்கெய்தினன. (௧௬)

மற்றவற்கருநிதிகொடுத்துமன்னநீ
தெற்றெனவரவிடுகென்றுசித்தர்தாரு

(௧௧) மேல்வரைப்புலம் - மேற்றிசைக்கணுள்ள மலைநாடு.

(௧௨) கொல்லை-முல்லை. அத்தம் - பாலை. சுளைககனி - பலாக்கனி. பையப்பைய என்றதின் முதன் மொழியீற்றகரம் உடம்படு மெய்யொடுங்கெட்டுப் பைப்பைய என நின்றது.

(௧௪) அறமகளாக்கம் என்றது-ஞானச்செல்வத்தை. போர்மறமகளாக்கம் - வெற்றியால்வரும் பிரதாபச்செலவம. கலைததிறமகளாக்கம் - கல்விச்செல்வம்.

சொற்றனர்போயினார்சுரக்குஈதண்ணளி
யொற்றைவெண்குடையினானுறைகடிந்தூர் (௧௭)

கங்குல்வாய்க்கண்டவக்கனவைப்பெண்ணையந்
தொங்கலானமைச்சரொடுசொலலிச்சேரற்கனார்
பங்கினான்றிருமுகங்கொணர்ந்தபத்திர
னெங்குளான்கொல்லெனத்தேடவென்றுவான். (௧௮)

மற்றவர்தமைத்துரீஇவருகதில்லெனக்
கொற்றவனேவலோர்குறுகிமாடமுந்
தெற்றியுநியமமுமன்றுஞ்சென்றுசென்
றெற்றிகழ்மணிநகரெங்குநதேடுவார். (௧௯)

தருமநீர்ப்பந்தரிலிருக்குந்தந்திரி
வருமிசைக்கிழவனைக்கண்டுவல்லைபோய்த்
திருமகற்குணர்த்தினார்சேனையோடெழீஇப்
பெருமகன்பாணர்தம்பிரானைநண்ணினான். (௨0)

கண்டனன்முகிழ்த்தகைக்கமலஞ்சென்னிமேற்
கொண்டனன்பாடினனகூத்துமாடினன்
றண்டெனவீழ்ந்தனனன்பிற்றண்ணறு
வண்டெனமகிழ்ந்தனன்மன்னர்மன்னனே. (௨௧)

வாங்கினன்றிருமுகமலர்க்கணொற்றினன்
றாங்கினன்முடிமிசைத்தாமம்போனமகிழ்
தூங்கினன்றடங்கணீர்துளிப்பமெய்யெலாம்
வீங்கினன்பொடிப்பெழவேந்தர்வேந்தனே. (௨௨)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னவிருஞ் செம்பொன்மணி மாடக்கூடன் மேயசிவன்பாமாலைமொழி விடுக்குமாற்ற, நன்னர்முகி லெனப்புலவர்க் குதவுஞ்சேர நரபாலன் காண்கதன்போ னம்பாலன்ப, னின்னிசையாழ்ப் பத்திரன் றன் மாடேபோந்தா னிருநிதியங் கொடுத்துவர விடுப்பதென்னத்,

(௧௮) பெண்ணை - பனை. தமரென்றது-அமைச்சரை
(௧௯) துருவி - தேடி. தில்லென்னு மிடைச்சொல் காலத்தின் மேனிற்றலால், விரைந்து என்பது பொருள். இதனை, "விழைவேகாலமொழியிசைக்கிளவியென், றம்மூன்றென்ப தில்லைச்சொல்லே" என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. (௨௧) தண்ணறுவண்டு - தேனைகக ண்டவண்டு. (௨௩) நன்னர்முகில் - உலகத்திற்கு நன்மை பயக்கு மேகம். சேரநரபாலன் என்றது - அண்மைவிளி.

தென்னர்பிரான் றிருமுகத்தின் செய்திநோக்கிச் சேரர்பிரான் களிப்பெல்லை தெரியானுகி. (௨௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னின்றளிகைமிசைவைத்துப்புழைக்கைமதமான் றலையேற்றி
மன்னுங்கொளையாழ்ப்புலவனைமுன்வைததுப்பின்னேதானிருந்து
மின்னுங்கதிர்காலிணைக்கவரிவீசப்பலவேறியங்கலிப்பத
தெனனென்றளியாரிசைததாரான்றிருமாநகாவலஞ்செய்யா. (௨௪)

பஞ்சுதடவுஞ்சீறடியார்பலமங்கலங்கொணடெதிர்போத
மஞ்சுதடவுநீள்குடுமிமாடமனையிற்கொடுபோகி
நஞ்சுதடவுமணிகண்டனன்பன்றனைநன்னீராட்டி
யஞ்சுதடவியோவியஞ்செய்தமைததமணிமண்டபத்தேற்றி. (௨௫)

அம்பொற்றவிசிட்டருச்சனைசெய்தாறுசுவையின்னமுதருத்திச்
செம்பொற்கலவைநறுஞ்சாந்தந்தீம்பூவாதிமுகவாசம
பைம்பொற்கலத்துவெள்ளிலைதீம்பழுக்காய்பிறவுமுறைநல்கி
யும்பர்க்கிறைவன்றிருமுகத்திலுய்ப்பதெனலாலுய்த்துமென. (௨௬)

செம்பொனறையைத்திறந்தழைத்துக்காட்டியினையதிருவெல்லா
மும்பாபெருமானடியீர்நீருடையீர்கவர்ந்துகொண்மினென
விம்பர்நிழற்றும்வெண்குடையானிசைப்பவெதிர்தாழ்ந்திசைக்கிழவ
னம்பனருளுக்குரியீர்நீர்நல்கிற்றமையுமெனக்கென்ன. (௨௭)

மன்னன்றானெண்ணியவாற்றால்வழங்கவழங்கமறுத்துமறுத்
தின்னநீருமிசைக்கிழவனிலங்குமபொலம்பூணிருநிதியம்
பொன்னஞ்சிவிகைகரிபரிமான்பொற்பட்டாடைபலபிறவுந்
தன்னதென்னுமளவாற்றாற்றனேகொள்ளத்தார்வேநதன். (௨௮)

பின்னேமுடியோசேட்சென்றுபெருமைசான்றவரிசையினுற்
றன்னேரிசையானறனைவிடுத்துமீண்டானுகததமிழ்மதுரை

---

(௨௪) தளிகை - தவிசு. கொளை - இசை. தென், என்றது-ஓரிசைப்பண். (௨௫) சீறடி - சிற்றடி, பலமங்கலம் என்றது - கண்ணடி, இடபம், விளக்கு, சீவற்சம், கவரி, சங்கு, சுவததிகம், நிறைகுடம், வாசநீர்முதலிய அஷ்டமங்கலங்களை. அஞ்சு என்றது - பஞ்சவன்னப்பொடியை.

(௨௬) முகவாசம் - தூபம். பழுக்காய் - பாக்கு.

(௨௭) கவாதல் - கைக்கொள்ளல். நலகிற்று - நல்கியது.

(௨௮) தானெணணியவாற்றால் வழங்க வழங்க என்றது-சேனைமுதலிய அரசியல்முற்றுந் தநதமையை. தஎனம் - சிறுமை.

மின்னேர்சடையாரிசைத்தொண்டன்றனுமீண்டுவெயில்விரிக்கும்
பொன்னேர்மௌலிநிதிக்கிழவன்போலமதுரைநகர்புக்கான். (௨௯)

வந்துமதுரைப்பெருமானைவணங்கிக்கொணர்ந்தநிதியெல்லா
மீந்துமருமானகருள்ளார்யாருமறியயாவர்கு
முந்தைவேதமுதல்வாக்குமபுலவோர்தமக்குமுறைநல்கிச
சந்தயாழினிசைப்பாணர்தருமமனையான்வைகினன். (௩௰)

நாற்பத்திரண்டாவது

திருமுகங்கொடுத்தபடலம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௪௰௨ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௧௩௰.

௨

நாற்பத்துமூன்றாவது

பலகையிட்டபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

கருந்துழாய்முகிலொருபாற்கலந்தவர்பத்திரற்குநிதி
திருந்துதாருதியனிடைத்திருமுகமீந்தளித்ததிது
வருந்தியாழவனிசைப்பமழைதூங்குநள்ளிரவி
லிருந்துபாடெனப்பலகையிட்டதூஉமினிப்பகர்வாம். (௧)

முன்புடையநாயகனைமுப்போதும்புகுந்திறைஞ்சி
யின்புறுமேழிசைக்கிழவனிருநிதியமருளியபி
னன்புசிறந்தரையிரவுமடைந்துபணிந்தடல்விடையின்
பின்புறநின்றேழிசையும்பாடிவரும்பேறடைவான். (௨)

தொழுந்தகையன்பருந்தேவர்தொகுதிகளுந்தொழத்திங்கட்
கொழுந்தலையநதியலையக்குனிக்கின்றதனிக்கடவுள்
செழுந்தரளச்சிவிகையின்மேற்றேவிதிருப்பள்ளியறைக்
கெழுந்தருளும்போதுபணிந்தேத்துவானோரிரவில். (௩)

இன்னிசையாழ்ப்பெரும்பாணனெவ்விடையூறடுத்தாலுந்
தன்னியமநெறியொழுக்கந்தவானென்பதுலகறியப்

---

(௨௯) நிதிக்கிழவன - குபேரன்.

(௧) உதியன் - சேரமான் பெருமான். (௨) அரையிரவு - நடு ராத்திரி. (௪) தவான் - தவறான். கொண்மூ - மேகம்.

பொன்னியலுஞ்சடைமௌலிப்புராணர்திருவிளையாட்டா
லன்னிலையிற்கருங்கொண்மூவார்த்தெழுந்ததிசையெல்லாம். (௪)

தடித்துநிரைபுடைபரப்பித்தமோறித்திசைமயங்கத்
துடித்துவிடவாயரவஞ்சோர்ந்துசுருண்டளையொதுங்க
விடித்துவின்கணம்புதைப்பவிருள்கான்றுசலபதிமுன்
முடிததிவொன்வரவழைத்தமுகிலேழும்வளைந்ததென. (௫)

கருங்கடலைவிசும்பெடுத்துக்கவிழ்ப்பதெனவெண்டாரை
நெருங்கிருளினிருப்புக்கோனிரைத்ததெனநிறங்கருக
வொருங்குசொரிந்துள்ளுணராருள்ளம்போலுட்புறம்பு
மருங்கொடுகீழ்மேலென்றுந்தெரியாதமயங்கிருள்வாய. (௬)

மாமாரியிடைநனைந்துவருவானம்மாரிதனைப்
பூமாரியெனநினைந்துதிருக்கோயில்புகுந்தெய்திக்
காமாரிதனைப்பணிந்துகருணைமாரியினனைந்து
தேமாரிபொழிவதெனதெள்விளியாழ்வாசிப்பான். (௭)

விடைக்கடவுள்பின்னின்றுவீணையிடத்தோள்கிடத்திப்
புடைத்துநரம்பெறிநதுமிடற்றொலிபோக்கிப்பொலங்கொன்றைச்
சடைககடவுள்செவிவழிபோயருட்பைங்கூழ்தலையெடுப்பத
தொடைத்தமிழினிசைப்பாணிசசுவையமுதமடைதிறந்து. (௮)

நரம்புநனைந்திசைமழுங்கநனைந்துடலம்பனிப்பவிசை
வரம்பொழுகுவிரன்மிறைததுவலிவாங்கமயிர்சிலிர்ப்ப
நிரம்பியசேறடிபுதைப்பநினறுநிறையன்பிசையா
யரும்புதல்போலென்புருக்குமமுதவிசைபாடுமால. (௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

மாதர்நகையாய்மதுரேசருண்பலிக்கெம்மனைவாய்வந்து
காதன்முகத்தரும்பிக்காட்டியென்சிந்தைகவர்ந்தாற்போலுங்
காதன்முகத்தரும்பக்கையறவுதீரககலப்பேன்பாதி
பேதையுருவாயிருந்தார்நாணிவிழித்தாவிபிழைததேன்போலும். (௧௦)

---

(௫) தடித்து-மின்னி. அளை - பிலம். உடு - நட்சததிரம். சல பதி - வருணன். (௬) நிறங்கருக என்றது - வெள்ளியமழைத் தாரைகள் நிறந்திரிந்து நிற்றலை. உள்உணரார் உள்ளம் - தம்மையறி யாதவர்மனம்.

(௭) காமாரி - கமனைத்தகித்தவன். பைங்கூழ் - பயிர்.

(௯) மிறைத்து - விறைத்து. (௧௦) கையறவு - காமநோய்.

ஒண்ணுதலாய்வெண்டலைகொண்டுண்பலிக்கிநம்மனையினூடேகூடற்
கண்ணுதலாருள்ளாளக்கானமிசைத்தென்னுள்ளங்கவர்ந்தார்போலுங்
கண்ணுதலார்பாடுமெவினயங்கண்டாகங்கலபபேன்பாதி
பெண்ணுருவமாயிருந்தாரவெள்கிவிழித்தாவிபெற்றேன்போலும். (கக)

ஐயரியுணகண்ணுய்திருவாலவாயுடையாரையநகொள்வான்
மையனகைசெய்தென்வனமுலையின்மேற்செங்கைவைத்தார்போலு
மையனகைசெய்தென்வனமுலைமேற்கைவைப்பமாழ்கிச்சோர்வே
றையவிடங்கண்டுநெடுங்கிவிழித்தாவிதரித்தேன்போலும். (கஉ)

மேற்படி-வேறு.

பாடுவாரிருவர்க்கன்றுபரிசிலாக்கொடுத்தசங்கத்
தோடுவாரசெவியிலூட்டுநதொண்டுகண்டிருனமேனின்று
பாடுவாயுனக்கேயிந்தப்பலகையென்ருழ்ந்தவன்பி
ஞடுவார்விசும்பிற்கூறிநகைமணிப்பலகையிட்டார். (கங)

இறையருளாணையஞ்சியிட்டபொற்பலகையேறி
நறைகெழுமதுரகீதம்பாடிநான்மறைகள்கூடு
மறைகழலகத்துட்கொண்டுபலகையுமங்கைகொண்டு
மறைவழியாழ்வல்லோன்றனமனைவயிற்செல்லுமெல்லை. (கச)

மின்னுமாமேகநீங்கிவிசுமபுவாய்விளங்கித்தென்றன்
மனனுமாமலையின்மேயமாதவன்குடிதந்தவைகு
பொன்னுமாமணியுமுத்தும்புலப்படகிடந்தவேலை
யென்னமீனவிளங்கிததோன்றவேகியில்புருந்தானிப்பால். (கரு)

பாயிருட்படலங்கீண்டுபரிதிகண்விழித்துச்செங்கை
யாயிரம்பரப்பிமுந்நீரலைகடனீந்துமெல்லை
மாயிருஞாலங்காக்கும்வரகுணனிரவுதங்க
ணுயகனபாடற்கீந்தநல்லருட்பரிசில்கேட்டான். (கசா)

இன்னிசைக்கரசையிட்டபலகைமீதிருத்திமன்னர்
மனனவனிவனேயெங்கண்மதுரைநாயகனென்றுன்னி
மின்னிவர்மணிப்பூணல்கிவிளைநிலமிகவுநல்கி
நன்னிதிவெறுப்பனல்கிவரிசையாநடத்திவந்தான். (கஎ)

(கக) வெணதலை - பிரமகபாலம். உள்ளாளககானம் - தேவகாந்தருவம். (கஉ) ஐயரி-பஞ்சரேகை, அல்லது அழகியரேகை. மையல்நகை-காமக்குறிப்புணர்த்தும் புன்னகை. வனம்- சந்தனக்கோலம்.

(கங) இருவர்-என்றது-அச்சுவதரன்,கம்பளனென்னுமிருவரை, இதனை-"அசுவதரனற்கம்பளன்னென வறையாநின்ற, நச்செயிற்றரவிரண்டை நகுமணிக்குழையிரண்டா, வைச்சனன்" என்பதாலுணாக. (கரு) மாமலைஎன்றது - பொதியமலையை. மீன் - நட்சத்திரங்கள். பரிசில் - கொடை.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இறையருள்வரிசை பெற்றபத்திரனு மேறுயர்த் தவளைநாற் போது, முறையினல்வழிபட் டொழுகுவானுக முடிகெழு வரகுண வேந்து, மறைமுதலடிகள வந்துவந்தனையால் வழுத்துவான்சில்பகல் கழிய, நிறைபெருஞ்சுடரோன் றிருவுருவடைந்துநெறியினற் சிவ புரமடைந்தான். (௧அ)

நாற்பத்துமூன்ருவது
பலகையிட்டபடலம் முற்றிற்று.
ஆக படலம் ௫௨ - க்கு திருவிருததம - ௨௧௪அ.

உ
நாற்பத்துநான்காவது

இசைவாதுவென்றபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருததம்.

கூடலம்பதியி லாடகமேருக கொடியவிற்குரிசி லடியவனுக்குப், பாடலினபரிசி லாகியசெம்பொற பலகையிட்டபடி பாடினமனனை, வீடரும்பொருவில் கற்புடையாளோா விறலியைப்பரம னிறையருளை பற்றி, மாடகஞ்செறியும் யாழ்வழிபாடி வாதுவென றவர லாறுமிசை பபாம. (க)

வரகுணன்கதியடைந்தபினம்பொன்மௌலிசூடியவிராசவிராசப்
புரவலன்புவிமடந்தையைவேட்டுப்புயந்தழீஇக்கொடுநயந்தருநாளிற்
பரவுமன்பதைபுரந்தொழுகநதப்பஞ்சவற்குரியரஞ்சனவுண்கண்
மரபின்வந்தமடவாாபலரோணமையல்செய்யுமடவார்பலர்மாதோ. ()

அன்னபோகமடவாருளொருத்தியரசனுக்கமுதுமாவியுமாகு
மின்னனுண்மதுரகீதமிசைக்கும்விஞ்சையின்றுறைவலாளவளுக்கும்
பன்னகாபரணனின்னிசைபாடும்பத்திரன்பொருவில் கற்புடையாட்
கு, மன்னுகீதவிளையாலிகன்மூளவழுதிகாதன்மடமாதுபொருளாய்.()

(கஅ) ஏறு-இடபகொடி. திருவுருவடைந்து எனறது-சாரூப பதமுற்றமையை. நாற்போது - காலை. நண்பகல்-மாலை. நடுநிசி.

(க) வீடு - விடுதல். விறலி - பாடினி. மாடகம் - நால்வகை விரலளவான பாலிகைவடிவாய் நரம்பை, வலித்தல், மெலித்தல்செ ய்யும் கருவி. (௨) நயம் - இன்பம். மையல்செய்யுமடவார்என்றது- காமக்கிழத்தியர். (௩) பன்னகம் - பாம்பு.

பாடினிக்கெதிரோர் பாடினிதன்னைப் பாடவிட்டிவள் படைக்குஞ் செருக்கை, யீடழிப்பலென வெண்ணியெழீஇத்தன் னிறைமகற்கஃ திசைத்தலுமந்தத், தோடிறப்பொரு கயற்கணினாடான் சொன்னவா றெழுகு மன்னவர்மன்ன, னாடியத்தகைய விறலியையீழ நாட்டினும் வரவழைத்துவிடுத்தான். (௪)

பந்தயாழ்முதுகு தைவரவிட்டுப் பாடலாயமிரு பக்கமுமொய்ப்ப, வந்தபாடினி மடந்தையுமன்னா மன்னனைத்தொழுதொர் கின்னரமாதிற், சந்தவேழிசை மிழற்றினணின்று டன்னைநோக்கியொரு மின்னிடையாண்மேற், சிந்தைபோக்கிவரு தீப்பழிநோக்காத் தென்னருக்கரச னின்னதுசெப்பும. (௫)

பத்திரன்மனைவி தன்னையெம்முன்னர்ப் பாடுதற்கழையுநற் கவளாற்று, துத்தரஞ்சொலினும் யாமவள்சார்பா யுனைவிலக்கினும்விடாது தொடாநதே, சித்தநாணமுற வஞ்சினமிட்டுச் செலலனில்லென வளைந்துகொளென்று, வெய்ததநுண்ணிடையி னாளையிருக்கைக் கேகினாளவருகென்றுவிடுத்தான். (௬)

கலிநிலைத்துறை.

பின்னரின்னிசைப்பத்திரன்பெருந்தகைவிறலி
தன்னையங்கழைததுளத்தொன்றுபுறதகொன்றுசாற்று
மென்றொடின்னிசைபாடுவாருளாகொலோவிங்கென்
றுன்னிவந்திருக்கின்றனளிசைவலாளொருத்தி. (௭)

ஆடமைத்தடந்தோளினாயவளொடுங்கூடப்
பாடவல்லையோபகரெனப்பாடினிபகர்வாள்
கோடருந்தகைக்கற்புமிக்கூடலெம்பெருமான்
வீடருநகருணையுமெனககிருக்கையால்வேநதே, (௮)

பாடிவெல்வதேயன்றிநான்பரிபவமுழநது
வாடுவேனலேனென்றுரைவழங்கலுமதுக்கா
லேடுவார்குழலவளையுமிருக்கையுய்த்திருநதா
னீடுவார்திரைபபொருநையந்தணடுறைநிருபன். (௯)

மற்றைநவைகலவ்விருவரைப்பஞ்சவன்மதுரைக்
கொற்றவன்றனதவையிடையழைத்துநேர்கூட்டிக்

---

(௪) கயற்கணி என்றது - காமக்கிழத்தியை. ஆயம் - மகளிர்கூட்டம். (௬) வஞ்சினம் - சபதம். (௮) கோடருந்தகைக்கற்பு என்றது-மாறுபடுதலில்லாத பெருநதகைமையையுடைய அறக்கற்பினை.
(௯) பரிபவம் - துன்பம.

கற்றவேழிசைகேட்குமுன்கலத்தினும்போந்த
வெற்றிவேன்மதர்நெடுங்கணாள்விறலியைவைதாள். (௧0)

குற்றமெத்தனையெத்தனைகுணங்கள்யாழ்க்கோலுங்
குற்றதெய்வமயாதிசைப்பதெவ்வுயிருடம்புயிர்மெய்
பெற்றவோசையெவ்வளவவைகருத்தரம்பேசி
மற்றெனோடுபாடில்லையேல்வசையுனக்கென்றாள். (௧௧)

இருமையும்பெறுகற்பினாளியம்புவாள்கலத்தின்
வருமரும்பெறற்கல்வியும்வாதின்மேலூக்கப்
பெருமையும்பலர்விரும்புறுபெண்மையின்செருக்குந்
திருமகனசவையறியவாய்திறக்கவேண்டாவோ. (௧௨)

நெய்யுண்பூங்குழன்மடவரானின்னொடும்வாது
செய்யுமபூசலுக்கெதிரலாற்றீயவாய்திறந்து
வையும்பூசலுக்கெதிரலேன்மானம்விற்றுண்போ
லுய்யும்பாவையரோயதற்கெதிரெனவுரைத்தாள். (௧௩)

வென்றிமீனவன்விலக்குவான்போலெதிர்விலக்கித்
துன்றுதார்குழன்மடந்தைமீர்பாடுமின்றோற்றோர்
வென்றமாதரார்க்கடிமையாய்விடுவதேசபத
மென்றுமானமுண்டாக்கலுமீழநாட்டரிவை (௧௪)

முந்தியாழிடந்தழீஇக்குரல்வழிமுகிழ்விரல்போ
யுந்தவேபெருமிதநகையுட்கிடநதரும்பச்

---

(௧௧) குற்றமாவன - செம்பகை=பண்ணொடுவாராத இனபமில லாத ஓசை. ஆர்ப்பு=மாததிரைகடந்தொலித்தல். கூடம் = இசை வழிபபடாது மயங்குதல். அதிர்வு = இழுமெனும் ஓசையின்றிச் சித றியுரைக்கும உச்சரிப்புடையது முதலியனவும், நீர்நின்றிளகியதும், மெல்கியதும், வெந்ததும், தக்கநிலத்திற் பிறவாததும் இடிவீழ்ந்த தும், நோயுற்றதுமான மரங்களும். குணமாவன - அக்குற்றங்களொ ழிந்த, கொன்றை, கருங்காலி, முருக்கு, குமிழ், தணக்குமுதலிய மர ங்கள். தெய்வங்களாவன - விஸ்வாமித்திரன், சமதக்கினி, சந்திரன, சூரியன், கௌதமன், காசிபன், ஈசன். தெய்வம்பொருளாலுயர்திணை யேனும் சொல்லா லஃறிணையாதலால் யா என்னும் அஃறிணைப்பன் மைப் பயனிலைகொண்டது.

(௧௨) கலததின வருமருப்பெறற்கல்வி என்றது - ஈழப்பாடினி, மரக்கலமேறிவந்தது கற்றகல வியாலாதலால் உடையாள் தனமை யை உடைமைமேலேற்றிக் கூறியது. (௧௩) பூசல் - போர்.

(௧௪) குரல் என்றது - குரலென்னுமோர் நரம்பினை. அன்பு வநதகாதலாள் என்றது - பாணடியனதுகாமக்கிழத்தியை.

சாந்தவேழிசையிறைமகன்ருழ்செவிக்கன்பு
வந்தகாதலாணமழலையினமுதெனவார்த்தாள். (௧௪)

வீணைவாங்கினண்மாடகமுறுக்கினள்விசித்து
வாணரமபெறிந்திருசெவிமடுத்தனரியக்கா
நாணமெல்விரனடைவழிநாவிளையமுதம்
பாணர்கோமகன்விறலியும்பலர்செவிநிறைத்தாள். (௧௫)

அரசனுட்கிடையறிந்திலரவைக்களத்துள்ளார்
விரைசெய்வார்குழற்பாடினிபாடலைவியந்தார்
புரைசைமானிரைப்பூழியனிலங்கையிற்போந்த
வரைசெய்குங்குமக்கொங்கையாள்பாடலைமகிழ்ந்தான். (௧௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தென்னவனுட்கோளெல்லைதெரிந்தனரவையத்துள்ளா
ரன்னவன்புகழ்ந்தவாறேபுகழ்ந்தனரவளைத்தானே
முன்னவனருளைப்பெற்றுமும்மையுந்துறந்தோரோனு
மன்னவன்சொன்னவாறேசொல்வதுவழக்காறன்றே. (௧௭)

பொன்றளிரனையாண்மையற்புதுமதுநுகர்ந்துநீந்து
நனறறியாதகன்னிநாடவனவையைநோக்கி
யின்றொருநாளிற்றேரத்தக்கதோவிதுவென்றந்த
வென்றடுவேற்கணுளைப்போமெனவிடுத்தான்மன்னே. (௧௮)

மருவியவாயமேத்தவிருந்தினண்மனைவந்தெய்திப்
புரவலன்றனதுபாட்டைப்புகழ்ந்ததேபுகழ்ந்ததாகப்
பெருமிதந்தலைக்கொண்டாளுப்பெருங்களிப்படைந்துமஞ்சத்
திருமலரணைமேலார்வந்திளைததினிதிருந்தாளிப்பால். (௧௯)

வணங்குநுமருங்கிற்கற்பின்மடவரனமதாமெிதாறு
மணங்கிறைகொண்டநெஞ்சளங்கயற்கணணியபாகன்
குணங்குறிகடந்தசோதிகுரைகழலடிக்கீழெய்தி
யணங்கினள்கலுழ்கண்ணீரனொாறுங்கியிளைநிலைத்சொல்லுவாள். (௨௦)

---

(௧௫) விசித்து-கட்டமைத்து. (௧௬) உட்கிடை-உள்ளக்கருத்து. புரசை - யானைகட்டுங்கயிறு. பூழியன்-பாண்டியன்.

(௧௭) மும்மை என்றது - மண், பெண், பொன், என்னும் மூவகை யாசைகளையும் [illegible] ருத்திரயங்களை. (௨௦) விருந்தினள் என்றது - புதுப்பாட்டுப் பாடினியை. மதங்கி - பாணஸ்திரி.

தென்னவனுகிவையஞ்செய்யகோல்செலுத்திக்காத்த
மன்னவவழுதிவாரவழிவழக்குரைப்பதானு
னன்னவன்கருத்துக்கேற்பவவையருமனையரானார்
பின்னுநிலைமைநோக்கிப்பேசுவார்யாவராயா. (௨௨)

உன்னருட்டுணைசெய்தென்பாலுறுகணேய்துடைப்பதென்ன
பின்னருய்நீயேநாளைவெல்லுமாசெய்துமனுசே
என்னவாகாயவாணியீறிலாளருளாற்கேட்டு
மன்னருங்கற்பினுடனமனைபுகுந்திருந்தாண்மன்னே. (௨௩)

அன்றுபோன்மற்றைஞான்றுமழைத்தவன்பாடல்கேட்டுக
ருன்றுபோற்புயத்தானென்னாற்கூறியவாறேகூற
மன்றுளார்பலருமன்னவனையேசொன்னார்கேட்டு
நன்றபாண்யடங்கைபாண்டிநிருபனைநோக்கிச்சொல்வாள். (௨௪)

தென்னோறணையாய்ஞாலமனுவழிச்செங்கோலோச்சு
மன்னோறணையாய்வாரவழக்கிணையாதலானீ
சொன்னவாறவையுஞ்சொல்லத்துணிந்ததுதுலைநாவன்ன
பன்னகாபரணர்முன்னேபோய்ப்பாடுகேம்பாடுமெல்லை. (௨௫)

இருவரேம்பாட்டுங்கேட்டீர்துணிந்திவள்வென்றாளென்
றொருவர்சந்நிதியிற்சொன்னாற்போதுமென்றுரைத்தாள்பாண்டித்
திருமகளனையவாறேசெய்மினீர்செய்மினென்ன
பருவராமுதுமூவிலைக்காலைபுகுந்திருந்தார்பின்றாள். (௨௬)

கலிவிருத்தம்.

தெருளறனுடைமைதெரிக்செலவரு
நன்றுநீதுணைநால்வகைக்கேள்வியோ
ரொன்றமேவியொளிவிடுவெள்ளிமா
மன்றவாணர்மாமண்டபத்தெய்தினார். (௨௭)

எய்தியம்மடமாதரையிங்குறச்
செய்தியென்னத்திருமகனேவலோர்
நொய்தினோடிநொடித்தழைத்தாரொடு
மைதிகழ்ந்தவிழியார்வருவரால். (௨௮)

---

(௨௩) வாரம் - பட்சபாதம். உறுகணை-துன்பம். துடைப்பது-இது துவ்விகுதியிற்று வியங்கோள் வினைமுற்று. இதனைக் "கொள்ளப்படாது மறப்பதறியிலன் கூற்றுக்களே" என்பதாலுமுணர்க.

(௨௭) நால்வகைக்கேள்வியாவன - கீதஞானம், இலயஞானம், சுருதிஞானம், தாளஞானங்கள்.

படிமையார்தவப்பாடினிவந்தெனக்
கடிமையாவளின்றையமின்றாலெனாக்
கொடுமையார்மனக்கோட்டச்செருக்கொடுங்
கடுமையாகவந்தாள்கலத்தின்வந்தாள். (உகூ)

கற்புமிக்கெழுகற்புகருத்தினிற்
சிற்பரஞ்சுடர்சேவடிமேல்வைத்து
வற்புமிக்கெழுமெல்லவாதாளரோ
பொற்புமிக்குளபத்திரன்பொன்னனாள். (௩0)

அலங்குமாரமோடங்கதமாதிபல்
கலன்கடாங்கிக்கலைஞாகுழாத்திடை
யிலங்குமாடமதுரைக்கிறைவரும்
புலங்கொளுவலர்போல்வந்துவைகினார். (௩க)

அந்தவேததவைதன்னிலருங்கலம்
வந்தவேய்த்தடந்தோளிசைமாதராண்
முந்தவேத்திசைபாடினணமுந்தையோர்
சிந்தைவேட்டொன்றுஞ்செப்பினரில்லையால். (௩உ)

வீணைதோளிடனேந்தியவெண்மலர்
வாணிபாடவிருக்கையின்வைகியே
யாணரமபெறிநதின்னிசையோர்ந்தெழீஇப்
பாணர்கோமகன்பனணியுமபாடுமால். (௩௩)

(உகூ) கோட்டம்-கோணல். கடுமை - விரைவு.

(௩0) கற்புகளிரண்டினுள் முன்னையது கல்வியறிவின் மேலது.

(௩க) இறைவர் - சோமசுந்தரக்கடவுள்.

(௩உ) எத்திசை என்றது-நால்வகைவருண வாழ்த்தினை ; அதாவது, பிராமணர் முதலிய நாலவகைவருணப் பூசனைச், சிறப்பு வாணியாற் றுதித்து, மூவடிமுக்கால் வெண்பாவால், அவ்வவர்களிடமிருந்து பொன்னையும், மாலையையும், ஆடையையும், சிறந்தவையாம் பொருள்களையும் பெற்றுத் து அவர்களாலொன்று பெறுதல். இவற்றின் விரிவை மதிவாணனாரிசை நூலுட்காண்க.

(௩௩) வாணிபாடுஅ இருக்கையின்வைகி என்றது-கலைமகள்பாடும் அவ்வாசனத்தில் பத்திரன் மனைவியாருமிருந்தமையை. வாணி இருக்கையாவது - ஒன்பான் வகைப்பட்ட விருத்திகளுள், பதுமாசனம், அது காலடிகளை மாற்றிக் குறிமேலாயிருத்தல். "பதுமமுகமுற் கட்டிதமே யொப்படி, இருக்கை சம்புடமயமுகம் சுவத்திகம், தனிப்புடமண்டிலமேகபாதம், உளப்படவொன்பதாம், அருந்திறிதலில்லா இருக்கை" எனவருஞ் சூத்திரத்தால் ஒன்பான் விருத்தியுங்காண்க. அகரச்சுட்டுப் பதுமாசனத்தின் உயர்ச்சிமேல் நின்றது.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குடங்கைநீரும்பச்சிலையுமிடுவார்க்கிமையாக்குஞ்சரமும்
படங்கொள்பாயுமபூவணையுந் தருவாய்மதுரைப்பரமேட்டி
படங்கொள்பாயும்பூவணையுந் தருவாய்கையிற்படுதலைகொண்
டிடங்கடோறுமிரப்பாயென்றேசுவார்கவென்பேசுவனே. (௩௪)

தேனூர்மொழியார்விழிவழியேசெல்லாதவாக்கேவீடென்று
நானுவேதப்பொருளுரைத்தாய்நீயேமதுரைநம்பரனே
நானுவேதப்பொருளுரைத்தாய்நீயேபாதிநாரியுரு
வானுயென்றுபிறர்பழித்தாலடியேன்விடையேதறைவேனே. (௩௫)

வரதனுகியெவ்வுயிர்க்குமாயாவிருத்திவலியடக்கிச்
சரதமானவீட்டின்பந்தருவாய்மதுரைத்தனிமுதலே
சரதமானவீட்டின்பந்தருவாய்வீடுபெறுவார்போல்
விரதயோகநிலையடைந்தாயென்பார்க்கென்னுன்விளம்புவனே. (௩௬)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணுதன்மதுரைப் பிரானையிவ்வாறு கருதியபாணியாற் கனிந்து, பண்ணுறுதல்பரிவட் டணைமுதலிசைநூல் பகர்முதற்றொழிலிருநான்கு, மெண்ணுறுவாதல வடித்திடன்முதலா மெட்டிசைககரணமும்பயப்ப, மண்ணவர்செயிக்கோ வானவர்செவிக்கும் வாக்கினுள்விளையமுதம். (௩௭)

---

(௩௪) குடங்கை - உள்ளங்கை. இமையாககுஞ்சரமும் படங்கொள்பாயும பூவணையும் என்றது, முறையே இநதிரனும், திருமாலும், பிரமனும், அடைந்தவாழ்வு சிவபெருமானை வழிபட்ட வழிபாட்டாலென்பது தோன்றநிற்றலால குறிப்பெச்சம. ஏசுவார் என்றது - புறச்சமயிகளை.

(௩௬) வரதன் - அருட்கொடையையுடையவன். மாயாவிருத்திவலியடக்கி என்றது - தனுகரணபுவனபோகங்களாய்க் கன்மத்துக்கேற்ற சரீரங்களைக்கொடுத்தலாகிய மாயாமலத்தின் றொழிலை, அழுக்கைக்கொண்டே யழுக்கை யொழித்தல்போல மாயையைக்கொண்டே யொழிநதலை. விருத்தி - தொழில். சரதம் - நிததியம். வீடுபெறுவார் சிவயோகிகள். யோகநிலையென்றது - சநகாதிகளுணரவுணர்த்திய சிவயோகநிலையை.

(௩௭) முதற்றொழிலிருநான்காவன - பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராயதல், தைவரல், செலவு, கையூழ். விளையாட்டு, குறும்போக்கு என்பன. இசைக்கரண மெட்டாவன - வார்தல், வடிததல், உந்தல, உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட்டடை எனபன. வாக்கினுள் - வார்த்தாள்.

இடையினோடேனைப் பிங்கலையியக்க மிகந்துழூலந் தொடுத்தியக்கி, நடுவுறுதொழிலாற் பிரமரந்திராந்த நடைபெறவிசைக்கு முள்ளாள, மிடறுவீங் காள்கண் ணிமைத்திடாளெயிறு வெளிப்படாள் புருவமேனிமிராள், கொடிறதுதுடியாள் பாடலுமதுகேட்டனைவருங் குதுகலமடைந்தார். (௩௮)

கன்னிநாடுடையான் கைதவனெனும்பேர்க் காரணந்தேற்றுவா னெனத்தா, னின்னிசையறிஞ னாகியுமுன்போ லியம்புவானொருப்படுகின்றான், முன்னவனருளாற் றன்மனக்கோட்ட முரண்கெடப் பொதுமையானோக்கி, யினனவடானே வென்றனளென்றா னிளைய வாறனைவரு மொழிந்தார். (௩௯)

கரியுரைமொழிந்த கைதவ னிலங்கைக் கைதவப்பாடினிகழ்த் திற், புரிகுழன்மாதை யிருத்தெனவிருத்தும் போருமை யிடங்கரந் திருந்த, வரியநா வலரீ தற்புதமீதற் புதமென வரைந்தவைகாண, விரிகதிர்மின்போன் மறைந்தனர்யாரும் வியந்தனர் பயந்தனன் வேந்தன். (௪௦)

செங்கணேறழகராடலீதென்றேயாவருந்தெளிந்தனரோத்தி
யங்கணாயகர்தங்கருணையின்றிறனுமடியவரன்பையுந்தூக்கித்
தங்கணீரருவிபெருகவானந்தத்தனிப்பெருஞ்சலதியிலாழ்ந்தார
வங்கமேல்வந்தாள்பிடர்மிசையிருந்தமாணிழைவிறலியைமன்னன். ( )

இறக்குவித்தவட்கு முந்தமுத்தார மெரிமணிக் கலன்றுகில்வரிசை, பெறக்கொடுத்தேனை யவட்குமுண்மகிழ்ச்சி பெறச்சிலவரிசை தந்தவையிற், சிறக்கவந்தொருங்கு வைகிவானிழிந்த தெய்வதக்கோயில்புக்கிருந்த, வறகொடியிடஞ்சேர் பெரும்புலவோர்க்கு மருங்கலனாதிகணல்கா. (௪௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவர்வலிகளெல்லாந்தெய்வத்தின்வலிமுன்னில்லா
வன்னமாதெய்வஞ்செய்யும்வலியெலாமரண்முன்றட்ட
முன்னவன்வலிமுன்னில்லாவெனப்பலர்மொழிவதெல்லா
மின்னபாண்மகளிற்காணப்பட்டதென்றிறும்பூதெய்தா. (௪௩)

---

(௩௮) உள்ளாளம் என்றது - இச்செய்யுளிற்கூறிய இலக்கணத்தோடு கந்தருவராற்பாடப்படும்பாட்டு. (௩௯) கைதவன்=தவங்கை கூடினவன் - வஞ்சகன். (௪௧) சலதி - கடல்.

(௪௨) தெய்வம் - என்றது - விஷ்ணுமுதலியதேவர்களை.

மின்னியல்சடையினானைவிடைகொடுவலஞ்செய்தேகி
யின்னியமியக்கஞ்செய்யவெழில்கொடனகோயிலெய்தித்
தொன்னிதிபெற்றான்போலச்சுகுணபாண்டியனைப்பெற்று
மன்னியமகிழ்ச்சியீங்கவைகினனிராசராசன். (௪௪)

நாற்பத்துநான்காவது.

இசைவாதுவென்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௫௩ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௧௯௨.

நாற்பத்தைந்தாவது

பன்றிக்குட்டிக்கு முலைகொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இருளைக்கந்தரத்தில்வைத்தோன்றன்னிடத்தென்றுமன்பின்
றெருளைத்தந்தவட்குமாறுந்தெரிவையையிசையால்வெல்ல
வருளைத்தந்தளித்தவண்ணமறைந்தனந்தாயாய்ப்பன்றிக்
குருளைக்குமுலைதந்தாவிகொடுத்தவாறடுதுச்சொல்வாம். (௧)

முறையெனவிமையோர்வேண்டமுளைத்தநஞ்சயின்றுசான்று
யுறையெனமிடற்றில்வைத்தவும்பரான்மதுரைக்காரந்
திறையெனவெறிநீர்வையைத்தெற்கதுகுருவிருந்த
துறையெனவுளதோர்செல்வத்தொன்மணிமாடமூதூர். (௨)

தருநாத்றுறிவானோர்தங்குருவிருந்துநோற்பக்
குருநாதனெனப்பேர்பெற்றுக்கோதிலாவரந்தந்தேற்றில்
வருநாதன்சித்திரத்தேர்வலவனுருடனேகஞ்சத்
திருநாதன்பரவவைகியிருக்குமச்சிறந்தவூரில், (௩)

சுகலனென்றொருவேளாளனவன்மனைசுகலையென்பா
ளிகலருங்கற்பினாள்பன்னிருமகப்பெற்றாள்செல்வப்
புகலருஞ்செருக்கால்னனபுதல்வரைக்கடியாராகி
யகலருங்களிப்புமீதூரன்பினால்வளர்க்குநாளில். (௪)

---

(௧) கந்தரம் - கழுத்து. மாறுந்தெரிவை என்றது - ஈழப்பாடினியை. குருளை - விலங்கின்குட்டி. (௨) திறை - இறைப்பணம்.
(௩) தருநாதன் - இந்திரன். குரு - பிரகஸ்பதி. சித்திரத்தேர்வலவன் - சித்திரரதன் என்னுமோர் காந்தருவன். கஞ்சத்திரு - இலக்குமி.

தந்தையுந் தாயுமாயத்தறுகண்மிக்குடையராகி
மைந்தரும்வேடரோடுகூடிவெங்கானில்வந்து
வெந்தொழில்வேட்டஞ்செய்வார்வெயில்புகாப்புதற்றிழைய்நி
யைந்தவித்திருந்நோற்குங்குரவனையங்குக்கண்டார். (௫)

கைத்தலம்புடைத்துநக்குக்கல்லும்வெம்பரலும்வாரி
மெய்த்தவன்மெய்யிற்றூக்கவீசினார்வினையைவெல்லு
முத்தமன்வீக்கஞ்செய்தார்தவத்தினுக்குவொன்றுன்னிச்
சித்தநொந்தினையவஞ்சத்தீயரைச்செயிாததுநோக்கா. (௬)

தொழுந்தொழின்மறந்துவேடத்தொழிலுழந்துழல்வீர்நீர்மன்
னுழுந்தொழிலுடையநீராறபனறியினுதரத்தெய்திக
கொழுந்தழலனையவேனககுருளையாய்த்தந்தைதாயை
யிழந்தலமுறுமினென்றுவிட்டனன்கடியசாபம். (௭)

பாவத்தையனையமைந்தர்பன்னிருபேருமஞ்சிச்
சாவத்தையேற்றெப்போதுதணிவதிச்சாபமென்ன
வாவத்தையகற்றுமீசனருட்கழனினைந்துவந்த
கோவத்தைமுனிவுசெய்தக்கடவுளர்குரவன்கூறும். (௮)

என்னையாளுடையகூடலேகநாயகனேயுங்கட்
கன்னையாய்முலைதந்தாவியளித்துமேலமைச்சராக்கிப்
பின்னையானந்தவீடுதருமெனப்பெண்ணோர்பாகன்
றன்னையாதரித்தோன்சொன்னான்பன்னிருதநயர்தாமும். (௯)

தொன்மைசால்குருவிருந்ததுறையதன்புறத்தவான
பன்மைசால்கானவாழ்க்கைப்பன்றிகட்கரசாய்வைகுந்
தன்மைசாறனியேனத்தின்றன்பெடைவயிற்றிற்சென்று
வன்மைசால்குருளையாகிப்பிறந்தனர்வழக்காண்மன்றே. (௧௦)

ஆனநாளொருநாளலையரசருக்கரசனான
மீனவனமதுரைநீங்கிமேற்றிசைக்கானநோக்கி

(௫) தறுகண் - கொடுமை. குரவன - பிரகஸ்பதி. ஐந்து அவன் றது புலன்களின்மேனிற்றலாற் பண்பாகுபெயர். (௬) பரல்-பருங் கைக்கல். உவா - இவர்கள். வீக்கம - அழிவு.

(௭) தொழுந்தொழில் மறந்துஎன்றது-தாம்பிறந்த வேளாளகுலத்திற்குரிய, பெரியோரைவழிபடலைக் கைவிட்டமையை. ஏனம்-பன்றி. அலமுறல் - வருந்தல். (௮) ஆவத்து - இடையூறு. கடவுளர் - தேவர். (௧௦) கானவாழ்க்கை - இழிவுடைப்பிறவல்.

(௧௧) மானம் மா-பெரியமிருகம். அடவி காடு. தண்டா-நீங்காத.

மானமாவேட்டஞ்செய்வான்மத்தமாவுகைத்துச்சண்டாச்
சேனைதன்புறம்பேமொய்ப்பச்செல்கின்றான்செல்லுமெல்லை. (௪௬)

மாவழங்கிடங்கடேரவல்லதோல்வன்காலொற்றர்
பாவடிச்சுவடுபற்றிப்படர்ந்துநாறழல்புலால்வாய்த்
தீவிழியுழுவையேனந்திரிமருப்பிரலைபுல்வாய்
மேவிடனறிந்துவல்லேவிரைந்துவந்ததிறோசொன்னார். (௪௭)

மறந்தறைறவேட்டமாக்கள்வல்லைபோயொடியெறிந்து
புறத்துவார்வலைகள்போக்கிநாயதன்புறம்புபோர்ப்ப
நிறைத்துமாவொதுங்கியீட்டும்படைஞராய்நிரைசூழ்நிற்ப
வறத்துறைமாறுக்கோலானனைமேல்கொண்டுநிற்ப. (௪௮)

சில்லரித்துடிகோடெங்குஞ்செவிடுறச்சிலையாநிற்பப்
பல்வகைப்பார்வைகாட்டிப்பயில்விளியிசையாநிற்ப
வல்லியமிரலைமையன்மானினம்வெருளாநிற்ப
வில்லிறவலித்துவாங்கிமீளிவெங்கணைகடோத்தார். (௪௯)

கலிநிலைத்துறை.

செறிந்தமான்முறிந்ததாள்சிதைந்தசென்னிசெம்புனற்
பறிந்தவாறுவெண்ணிணம்பரிந்துவீசுகையிற
மறிந்தவேழுயர்ந்தவேழமாண்டவெண்குவல்லியம்
பிறிந்தவாவியோடும்வாய்பிளந்தவாய்விழுந்தவே. (௫௦)

தொட்டபுற்கிழங்குவாடைதொடவிரைந்துகண்ணியுட்
பட்டவும்பொறிந்துவைத்தபார்வைவீழ்ந்தடுந்தவுங்
கட்டியிட்டவலைபிழைத்துருமலிகௌவநின்றவு
மட்டிலாதவொட்டிநின்றுமள்ளர்வேலின்மாய்ந்தவே. (௫௧)

---

(௪௭) தோல்வன்கால்-தொடுதோல்மாட்டிய முருட்டுக்கால்கள். அழல் - கோபத்தின்மேல் நிற்றலால் உவமையாகுபெயர். திரிமருப்பு இரலை-திரிகிய கொம்புகளையுடைய கலைமான். புல்வாய்-மான்.

(௪௮) மறம் - கொலைத்தொழில். ஒடிஎறிதல் - மூலைபோக்குதல். வார்வலை - வாராலாகியவலை. அறம் - நூல்மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர். (௪௯) சில்லரி - ஒலிக்கும் ஒருகட்பறை. சில்-ஒலி. பார்வைகாட்டல்=புலிபோலப் புலியையும் மான்போல மானையும் காட்டுதல். பயில்விளி-அம்மிருகங்கள் தம்முளழைக் குஞ்சைகைபோல விளித்தல். (௫௦) வழுயர்ந்தவேழம் - எழுமுழமுயர்ந்த யானை.

* பிரிந்த என்பது எதுகைநோக்கிப், பிறிந்தஎன நின்றது.

(௫௧) தொட்ட - கல்லிய. புற்கிழங்கு என்றது - பார்வைவலைகளைப்போல மிருகங்களைப் படுக்குங் கருவியாய்நின்ற, ஓர்புல்லின் கிழங்குகள்.

பட்டமாவொழிந் துநின் றமறவிலங்குபல்சில
வட்டமாவளைந் துடுத்தவலையினுந் தியப்புறத்
தெட்டிநின் றகொலைஞர்மேலெதிர்ந் துமீளவெயில்வளைந்
தொட்டிஞாமலையுமாப்பொறிக்கணங்களொத்தவே. (௧௭)

வல்லியந்தொளைத்தகன் றுமான்றொளைத்தகன்றுவெங்
கலலியங்குமெண்கினைத்தொளைத்தகன் றுகயவுவாய்
வெல்லிபந்தொளைத்துமள்ளர்விட்டவாளியிங்ஙனஞ்
சொல்லினுங்கடிந் துபோய்த்துணித்தமாவளப்பில. (௧௮)

மடுத்தவாளியிற்பிழைத்துவலையைமுட்டியப்புறத்
தடுத்தமானைவௌவிநாயலைத்துநின் றவாதிநா
ளுடுத்தபாசவலையினினறுமுய்குவாரையொய்யெனத
தடுத்தவாவிளைத்துநின் றதையலாரையொத்தவே. (௧௯)

மதியைநேர்வகிர்ந் துகௌவியனையவான்மருப்புவெங்
கதியவேழமீதுதாதுகாலுநீலமுகையினி
னுதியவேனுழைந் தசெம்புணூழில்வீழுமுதிரநீர்
முதியகானவரையின்மீதுமொய்த்ததீயையொத்தவே. (௨௦)

மள்ளரோதைதுடியினோதைவயிரினோதைவாளிபோய்த்
தள்ளவீழ்விலங்கினோதைதப்பியோடுமானின்மேற்
றுள்ளுநாய்குரைக்குமோதைகானமூடுதொகுவா
னுள்ளுலாயுடன்றொலிகுமுருமினோதைபுரையுமால். (௨௧)

இன்னவேறுபல்விலங்கெலாமலைத்திலங்குவேன்
மன்னரேறுதென்னர்கோமகன்குடக்கினேகுவா
னன்னபோதொரேனமேனவரசிருக்குமடவிவாய்
முன்னரோடிவந்துநின்றுவந்தசெய்திமொழியுமால். (௨௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எங்களுக்கரசேகேட்டியிங்குளவிருகமெல்லாந்
திங்களுககரசன்கொன்றுவருகின்றானெனறுசெப்ப

---

(௧௭) எயில் - மதில். ஒட்டல்-போர்செய்தல். (௧௮) கல் என்றது - மலைகளை. கயவுவாய் - பெரியவாய். சொல் - முனிவர்களிடுஞ் சாபம். பாசம - ஆணவமலம்.

(௨௦) தாது - மகரந்தம். காலும் - சிந்தும். முகை - அரும்பு. நீலமுகையினினுதிய என்பது - பண்புபற்றிய வுவமையாதலால் விடம்பூசியஎன்னும் பொருளதாய் நின்றது. நூழில் - யானை.

(௨௦) வயிர - ஊதுகொம்பு. (௨௨) ஏனஅரசு-பன்றி வேந்து.

வெங்களிப்படைந்துபன்றிவேந்தனுமடுபோராற்றச்
சங்கையுற்றெழுந்துபோவான்றன்னுயிர்ப்பெடையைநோக்கா. (உங)

இன்றுபாண்டியனைநேரிட்டிருஞ்சமராடிவென்று
வன்றிறல்வாகையோடுவருகுவனேயோவன்றிப்
பொன்றுவனேயோநீயுன்புதல்வரைப்பாதுகாத்து
நன்றிவணிருத்தியென்னநங்கைப்பேடின்னகூறும். (உச)

ஆவியங்கேகவிந்தவாகமிங்கிருப்பதேயிப்
பாவியோமேனுளிநதப்பறழினைவகுததெய்வ
மாவமராடிவென்றுவருதியேலவருவேனன்றி
நீவிளிந்திடத்துமாய்வேனிழலுககுஞ்செயல்வேறுண்டோ. (உரு)

போதுகமெழுகவென்னுப்பொருக்கெனவெழுந்துநீலத்
தாதுறழேனபபாட்டிதன்புடைதழுவிச்செல்லும்
பேதுறுபறழைநூககிப்பின்ஞெடாஙதணைந்துசெல்லக்
காதெயிற்றெறுழிவேந்தன்காலெனநடந்தானன்றே. (உசு)

பல்வகைச்சாதியுளளபன்றியின்கணங்களெல்லாம்
வெல்படைத்தருகட்சேனைவீரராய்முன்புசெல்லச்
செல்லெனத்தெழிதருச்செங்கட்டையுகமானமெனனு
மல்லல்வாம்புரவிமேல்கொணடெழுந்தனன்வராகவீரன். (உஎ)

முறபடுநூசியாகநடக்கின்றமுரட்காற்பன்றி
மற்படுசேனைநேரேவருகின்றமன்னாமன்னன்
வெற்படுதடந்தோள்வளமுள்வீரர்மேற்சிறிச்செல்லப்
பிற்படவொதுங்கிவீரர்பெய்தனரப்புமாரி. (உஅ)

சொரிந்தனசோரிவெள்ளஞ்சொரிந்தனவீழ்ந்தயாக்கை
சரிந்தனகுடர்களென்புதகர்ந்தனவழும்புமூளை
பரிந்தனசேனங்காகம்படர்ந்தனவுயிருமெய்யும்
பிரிந்தனவேனநின்றபிறைமருப்பேனவீரர். (உகூ)

(உச) நேரிட்டு - எதிர்த்து. (உரு) ஆவிஎன்றது - உயிர்போன்ற கணவனை. பறழ் - குட்டி. தெய்வம் என்றது - பழவினையை. வகுத்தது என்பதில் தூவ்வீறுதொகுத்தல். (உசு) நீலததாதுறழ் ஏனப்பாட்டி என்றது-நீலோற்பலத்தின் மகரந்ததைதையொத்த கருநிறம்வாய்ந்த பெண்பன்றியை. பேதுறல் - மயங்கல். நூக்கல்-தள்ளல். காதுஎயிறு - வக்கிரதந்தம். எறுழி - பன்றி. கால் - வாயு.

(உஅ) தூசி - அணி. அம்பு - அப்பென வலிந்துநின்றது.

(உகூ) படர்தல் - பிரிதல்.

பதைத்தனரொரியிற்சிதறிப்பஞ்சவன்படைமேற்பாய்ந்து
சிதைந்தனர்சிலரைத்தள்ளிச்செம்புனல்வாயிற்சோர
வுதைத்தனர்சிலரைவீட்டியுரம்புதைபடக்கோடேற்றி
வதைத்தனர்சிலரைநேரேவகிர்ந்தனர்சிலரைமாதோ. (௯௦)

தாள்சிதைந் தாருஞ்சில்லோர்தலைசிதைந் தாருஞ்சில்லோர்
தோள்சிதைந் தாருஞ்சில்லோர்தொடைசிதைந் தாருஞ்சில்லோர்
வாள்சிதைந் தாருஞ்சில்லோர்வரையறுத் தலரோன்றீட்டு
நாள்சிதைந் தாருஞ்சில்லோர்நராதிபன்சேனைவீரர். (௯௧)

கண்டனர்கன்னிநாடுகாவலனமைச்சர்சீற்றங்
கொண்டனர்முசலநேமிகூற்றெனவீசியார்த்தார்
விண்டனர்மாண்டார்சேனைவீரருமனையவெல்லைப்
புண்டவழெயிற்றுவேழைத்தப்புடைநின்றபேடைநோக்கா. (௯௨)

ஏவியசேனையெல்லாமிறந்தனவினிநாஞ்செய்ய
லாவதென்வாளாநாமுமழிவதிங்கென்னைத்தப்பிப்
போவதேகருமமென்றுபுகன்றதததுணையைநோக்கிச்
சாவதையஞ்சாவேனத்தனியரசொன்றுசாற்றும். (௯௩)

நுண்ணறிவுடையராகிநூலொடுபழகினாலும்
பெண்ணறிவென்பதெல்லாம்பேதமைத்தாதலாலுன்
கண்ணறிவுடைமைக்கேற்றகாரியமுரைத்தாய்மான
மெண்ணறிவுடையோர்க்கெல்லாமிழுக்குடைத்தன்றோவீதால். (௯௪)

தூங்கிருள்வருவாய்ச்சிங்கமிரண்டுறைதுறையின்மாடோர்
வாங்கிருமருப்புக்கேழல்வந்துநீர்பருகிமீளும்
வீங்கிருளுடற்காரேனமொன்றுறைதுறையில்வீரந்
தாங்கிருமடங்கனீர்க்குத்தலைப்படவஞ்சுமன்றே. (௯௫)

அத்திடமரபின்வந்துபிறந்துளேனுதலாலே
கைத்திடுதாரான்வீரங்கவர்ந்திசைதிசையும்வாழும்
வைத்திடவல்லேனன்றிமடிந்திடவல்லேனாகிற்
பொய்த்திடுமுடம்பேயன்றிப்புகழுடம்பழிவதுண்டோ. (௯௬)

கலிநிலைத்துறை.

நீநில்லெனத்தன்பெடைதன்னைநிறுத்திநீத்தென்
கானில்லெனவாழ்கருமாவின்கணங்களெல்லா

(௯௧) வாள் - கைமேல் நின்றதுவிடாத ஆகுபெயர்.
(௯௫) தூங்கல் - தங்கல். காரேனம் என்பதில் - கருமை-பெரு
மைமேல்நின்றது. (௯௬) திடம் - வீரம்.

மூனில்லுயிருண்டனமென்றினியோடல்கூடற்
கோனில்லெனவார்ப்பவன்போலக்கொதித்துநேர்ந்தான். (௩௭)

நிலத்தைக்கிளைத்துப்பிலங்காட்டிநிமிர்ந்ததாள்வான்
றலத்தைப்புதைப்பதனியேனவரவுநோக்கி
வலத்தைப்புகழ்ந்தான்வியந்தான்சிலைவாங்கிவாளிக்
குலத்தைச்சொரிந்தான்பொருனைத்துறைக்கொற்கைவேந்தன். ()

குறித்துச்செழியன்விடுவாளியைக்கோலவேந்தன்
பறித்துச்சிலவாளியைவாய்கொடுபைம்புலென்னக்
கறித்துச்சிலவாளியைக்கால்கொடுதேய்த்துதேய்த்து
முறித்துச்சிலவாளியைவாலின்முறித்துநின்றான். (௩௯)

மானம்பொறாதுமதியின்வழிவந்தவேந்தன்
றானம்பொறாதுகவிழ்க்கும்புகர்த்தந்திகையி
லானம்பொறாதமுசலங்கொடுத்தேறியுய்த்தா
னேனம்பொறாதார்த்திடியேற்றினெழுந்ததன்றே. (௪0)

தந்திப்பொருப்பைத்துணிக்கென்றுசுழன்றுசீற்ற
முந்திக்கதலிகொழுந்தண்டெனவூசற்கையைச்
சிந்திப்பிறவாளெயிற்றோச்சிச்சிதைத்துவீட்ட
முந்திக்கடுந்தேர்மிசைப்பாய்ந்தனன்மூரித்தாரான். (௪௧)

திண்டேர்மிசைநின்றடனேமிதிரித்துவிட்டான்
ஆண்டேனவேந்தன்விலக்கிக்கடுங்காலிற்பாய்ந்து
தண்டேருடையத்தகர்த்தான்பரிதன்னிற்பாய்ந்து
வண்டேறுதாரான்விடவேலைவலந்திரித்தான். (௪௨)

சத்திப்படைமேல்விடுமுன்னர்தறுகண்வீரன்
பத்திச்சுடர்மாமணித்தார்ப்பரிமாவின்பின்போய்
மொத்திக்குடர்செம்புனல்சோரமுடுகிக்கோட்டாற்
குத்திச்செகுத்தான்பொறுத்தானலன்கூடல்வேந்தன் (௪௩)

மண்ணிற்குதித்துவலிகண்டுவராகவேந்தை
யெண்ணித்தலையிற்புடைத்தான்கையிருப்புத்தண்டாற்

---

(௩௮) பிலம் - பாதலம். பொருநை - தாம்பிரபர்ணி. கொற்கை - வையைத்துறை. (௩௯) கோலம் - பன்றி. புகர் - புள்ளி. முசலம் - இருப்புலக்கை. (௪௧) ஊசல்கை - ஊசல்போலாடுந் துதிக்கை. (௪௩) சத்திப்படை - வேற்படை. மணித்தார் - கிண்கிணிமாலை.

புண்ணிற்படுசெம்புனலாறுபுடவிபோர்ப்ப
விண்ணிற்புகுந்தான்சுடர்கீறிவிமானமேலால். (௩௪)

வேனிற்கிழவோனில்விளங்கிவியந்துவானோர்
தேனிற்பொழிபூமழைபெய்யநனைந்துதெய்வக்
கானத்தமுதுண்டிருகாதுகளித்துவீர
வானத்தமுதுண்டரமங்கையர்கொங்கைசேர்ந்தான். (௩௫)

கலிவிருத்தம்.

பின்றுணையாயபெடைத்தனியேன
மென்றுணைமாயவிருப்பதுகற்போ
வென்றில்னேனும்விசும்படைவேனு
லென்றிகல்வேந்தையெதிர்த்ததுருத்தே. (௩௬)

விறனவில்பேட்டைவிளிப்பதுவேந்தற்
கறனலவென்றவனுள்வினைமள்ளாக்
கிறைமகனைசருச்சரனென்றோ
மறமகனேர்ந்தமராடவளைந்தான. (௩௭)

நனிபொழுதாடமராடினனஞ்சிற்
கனிசினவனபெடைகாய்சினவேடத்
தனிமகனைத்தலைவீட்டினதாற்ற
லினியிலையென்னவிளைத்துயிர்சோர்வான். (௩௮)

இரும்புசெய்தண்டினையிம்மெனவோச்சிப்
பொரும்படைசென்னிபுடைத்துவிளிந்தான்
விருந்தினராயிருவோரும்விமானத்
தருந்திறல்வானமடைந்தனரன்றே. (௩௯)

வன்றிறன்மன்னவர்மன்னவனுந்நன்
பொன்றிகழ்மாநகர்புக்கனனிபபாற்
பன்றிவிழுந்துபருப்பதமாகா
நின்றதுபன்றிநெடுங்கிரியென்ன. (௪௰)

(௩௪) விண் - வீரசுவர்க்கம். சுடர்கீறி என்றது - சூரியமண்டலத்தின் வழியேசென்று திவ்யதேகம் பெறுதலை.

(௩௫) வேனிற்கிழவன் - மன்மதன். (௩௭) விறல் - வெற்றி. விளித்தல் - மாய்த்தல். ஆள்வினை மள்ளர்க்கிறைமகன் என்றது - வேட்டமாக்களின் தலைவனாகிய சருச்சரனை. (௪௰) பருப்பதம் - மலை, பன்றிநெடுங்கிரி - வராகமலை.

அன்றுதொடுத்ததனுக்கதுபேரா
யின்றும்வழங்குவதிம்பரிலந்தக்
குன்றிலருந்தவாவிஞ்சையாசோபம்
வென்றவரொண்ணிலர்வீடுறநோற்பார். (௫௧)

கலிநிலைத்துறை.

என்றுகூறியவருந்தமிழ்க்கிறைவனைநோக்கித்
துன்றுமாதவரறிவிலாசருகரவுருவக்
குன்றின்மீதருந்தவமொலாங்கோதறநோற்று
நின்றகாரணம்யாதெனக்குறுமுனிநிகழ்த்தும். (௫௨)

வேனில்வேளெனவிளங்குவிச்சாதரனென்னுந்
தானயாழ்மகன்புலத்தியன்றவத்தினுக்கிடையூ
றுனபாண்செயப்பன்றியாச்சபித்தனனறவோ
னேனமாகுவோனுய்வதென்றெனக்கெனமுனிவன். (௫௩)

மன்னர்மன்னனுந்தென்னவன்வந்துநின்வனத்திற்
றுனனுபலவகைவிலங்கெலாந்தொலைத்துனைமாயக்கும்
பின்னரிவ்வுருபெறுகெனபபணித்தனனியக்க
னன்னவாறுவந்திறந்துபின்பழவுருவடைந்தான். (௫௪)

ஆயபுண்ணியவிருசையனுகமாய்க்கிடந்த
தூயசீரதாலவ்வரைமீமிசைததுறந்த
பாயகேசரியிறைகொளபபட்டதெவ்வுயிர்க்கு
நாயனாமதுரோசருநயந்தவனுறைவார். (௫௫)

என்றகத்தியன்விடைகொடுத்தியம்பினனிப்பாற்
பன்றியேற்றையும்பாட்டியும்பைம்புனத்திட்டுச
சென்றவிந்தபின்பன்னிருகுருளையுந்திகைப்புற்
றன்றலக்கணேயுழந்தமையாரளந்துரைப்பார். (௫௬)

ஓடுகின்றனதெருமரலுறுவனநிழலைத்
தேடுகின்றனதாய்முலைத்தீயபாலவேட்டு
வாடுகின்றனதாகவெம்பசிநனிவருத்த
வீடுகின்றனவெயில்சுடவெதும்புகின்றனவால். (௫௭)

---

(௫௨) அருந்தமிழ்க்கிறைவன் - அகத்தியமுநிவன்.

(௫௪) பணித்தல் - அருளிச்செய்தல். (௫௫) இறைகொளல்- தங்கல். (௫௬) ஏறு - ஐகாரச்சாரியைபெற்று இடையில் வல்லொற்றுவிரிந்து ஏற்றையெனநின்றது. (௫௭) தெருமரல் - சுழலல்.

இன்னவாறிவையணங்குறுமெல்லைவேல்வல்ல
தென்னராகியதேவர்கடேவரங்கயற்கண்
மின்னாளொடுமின்னவிர்விமானமீதேறி
யன்னகானகதநிச்சையாலாடல்செய்திருந்தார். (ருஅ)

ஏனமென்பறழுறுகணோய்க்கிரங்கினரிச்சை
யானவன்புதந்தத்துயரகற்றுவானின்ற
மானவன்புடைப்பேடையின்வடிவெடுத்தயருங்
கானவன்பறழ்கலங்கலுர்கலங்கநேர்வந்தார். (ருகூ)

கிட்டுகின்றதந்தாயெதிர்குட்டியுங்கிட்டி
முட்டுகின்றனமொய்ப்பனமுதுகுறத்தாவி
யெட்டுகின்றனகால்விசைத்தெறிவனநிலத்தை
வெட்டுகின்றனகுதிப்பனவோடுவமீள்வ. (சூ0)

ஏனமின்னமுங்காண்பரிதாகியவேன
மானமெய்ம்மயிர்முகிழ்த்திடத்தழுவிமோந்தருளின்
மானமென்முலையருதிமாவலனும்வன்றிறனு
ஞானமும்பெருந்தகையுநற்குணங்களுநல்கா (சூக)

துங்கமாமுகமொன்றுமேசூகரமுகமா
வங்கம்யாவையுமானிடயாக்கையவாக்கிக்
கங்கைநாயகன்கடவுளர்நாயகன்கயற்கண்
மங்கைநாயகன்கருணையாந்திருவுருமறைந்தான். (சூஉ)

இம்மையிப்பவத்தன்னையாயினிவருபவமுஞ்
செம்மைசெய்தசேதனத்தையுஞ்சேதனஞ்செய்தா
லெம்மையெப்பவத்தாயினுமெனைப்பலவுயிர்க்கு
மம்மையப்பராய்க்காப்பவரவரலாலெவரோ. (சூங)

நாற்பத்தைந்தாவது

பன்றிக்குட்டிக்கு முலைகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ருச - க்கு - திருவிருத்தம் - உஉருரு.

(ருஅ) இச்சை என்றது. இச்சாசத்தியை. (ருகூ) அன்புதந்து- அன்புகூர்ந்து. மானம் -மிகுதி. அழுர்-பசித்துன்பம். (சூக) ஏனமு இரண்டனுள் முன்னையது, திருமாலாகிய பன்றியை. பின்னையதுசோ மசுந்தரக்கடவு ளருளுருவாகிய பன்றியை. (சூஉ) சூகரம்-பன்றி.
(சூங) செம்மை - புனிதம். சேதனம் - அறிவுள்ளது. அசேதனம் - பகுத்தறிவில்லாதது.

நாற்பத்தாறாவது

பன்றிக்குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கியபடலம்.

. . ...

கலிநிலைத்துறை.

தந்தைதாயிழந்தலமருங்குருளையைத்தாயாய்
வந்துநாயகன்முலைகொடுத்தருளியவகையீ
தந்தவாறிருமைந்தருமந்திரராகி
யெந்தையார்சிவபுரம்புகுந்திருந்தவாறிசைப்பாம். (௧)

ஆதிநாயகன்றிருவுருமறைந்தபினனைய
கோதிலாறிரண்டெனமாக்குமரருங்காலைச்
சோதியாறிரண்டருக்கர்போற்றோன்றியப்பொருப்பி
லோதியாய்ந்தபல்கலைஞராயொருங்குவீற்றிருந்தார். (௨)

அனையராயவர்வைகுநாளதைபுனற்கூடற்
புனிதநாயகனருட்டிறமுயிர்க்கெலாம்பொதுவா
யினியவாவனவென்பதையாவருந்தேற
வனிதைபான்மொழிமங்கைதன்மணாளனைவினவும். (௩)

வெவ்விலங்கினும்வெய்யதாயசேதனவிலங்கா
மிவ்விலங்கெயிற்றேனமென்குருளைகட்கிரங்கிக்
கைவ்விலங்கினையெய்தரிகருணையாயமுலைதந்
திவ்விலங்கறிவகற்றியதியாதெனவிறைவன். (௪)

அகிலவேதமுமாகமபேதமுநம்மைச்
சகலசீவதயாபரனென்றுரைசால்பா
லிகலில்சேதனமசேதனமாகியவிரண்டும்
புகலில்வேறலவெமக்கவைபொதுமையவதனால். (௫)

தாயிழந்துவெம்பசித்தழலகஞ்சுடத்தழன்று
காயுமாதபம்புறஞ்சுடக்கானிடைக்கிடந்து

---

(௧) தந்தை என்றது - முற்பிறப்பில் ரிங்கிஎன்னும் பெயரையுடைய யக்ஷனாகிய பன்றியரசை. (௨) அருக்கர் - சூரியர்.

(௩) உயிர்கட்கெலாம் என்றது - பிரமன்முதல் பிபீலிகாந்தங்காறுமுள்ள ஆன்மகோடிகளை. (௪) கைவிலங்கு - யானை. ஆய்-தாய்.

(௫) அகிலம் - அழிவில்லாதது. ஆகமபேதமென்றது, இருபத்தெட்டு சிவாகமங்களை. (௬) ஆதபம் - வெயில். (௭) களைவில்பாசம் என்றது - ஆன்மபோதத்தோடு கலந்துநின்ற ஆணவமலத்தை.

தீயுமேனமென் குருளைகடெருமரவிரங்கி
யாயுமாமுலையளித்துயிரளித்தனமதனால். (௬)

அளவிலாற்றலுந் திறலுநல்லெரும்பெறற்கல்வி
விளைவுஞானமுங் கிடைத்தனர்மீனவற்கினிமேல்
வளைவிலாதகோலமைச்சராய்வளம்பலபெருக்கிக்
களைவிலபாசகீதநெம்பெருங்கணத்தவராவார். (௭)

என்றுநாயகனருளெய்க்கு றைகொடுத்தியம்பி
யன்றுமீனவன்கனவிலவந்தரசகேள்பன்றிக்
குன்றிலேனமாமுகத்தராய்ப்பன்னிருகுமரர்
வென்றிவீரராயவைகுநர்மிக்கறிவுடையார். (௮)

அவரைநின்கடைக்கமைச்சராக்கோடியென் றளவில்
சிவபரஞ்சுடரருள்செயச்செழியாசோமெய்ந்தரை
கவலருங்களிப்புடையனாய்க்கணமலர்ந்தெழுமான்
றவழ்நெடுநெறிரைக்கருங்கடறந்நிரீந்தெல்லை. (௯)

மாண்டகேள்விசான்மந்திரர்க்குணர்த்தியம்மலைமேற்
காண்டகேனமாவீரரைக்கொணர்கெனக்கறலோ
பூண்டகாவலனமைச்சரும்போயவர்க்கண்டு
வேண்டவீரருமீண்டினார்மீனவன்றிருமுன். (௧௦)

வந்திறைஞ்சியவராகமாமைந்தரைநேர்கண்
டந்தமில்களிப்படைந்துவேந்தமைச்சியற்கிழமை
தந்துவேறுபலவரிசையுந்தக்கவாநல்கிக்
கந்துசீறியகடகரிக்கைதவன்பின்னர். (௧௧)

பழையமந்திரகிழார்மடப்பாவைபோல்வாரை
விழவுசாலகடிமங்கலமவிதியினாற்புணர்த்தி
யழகிதாமெனநடத்தினனனையரும்வீரக
கழலினாற்கொருகவயமுங்கண்ணறுமாயநடப்பார். (௧௨)

கலிநிலைத்துறை.

உடம்பாறிரண்டிற்குயிரொன்றெனவொன்றியவைவாய்
விடம்பாயரவம்விழுங்குமினையொத்துநெஞ்சங்

(௯) கடை - திருவாயில். எல்லை என்றது - பிடியுங்காலைப்பை.
(௧௧) கந்து - கட்டுத்தறி. (௧௨) கவயம் - கவசம்.
(௧௩) ஐவாய் - ஐந்துதலை. இடம் - உறுதி. கல்வியிடம்பாடு
நல்கும்பயன் என்றது-இம்மையில் ஒருவற்கு கற்றகல்வி புகழையும்,
பொருளையும் பெருக்கி மகிழ்வுறுத்தி, மறுமையிலும் உயிர்செல்லுழி
ச்சென்று பயன்தந்து மகிழ்வுறுத்தலை.

திடம்பாடுகொள்ளவினைவாங்கிச்செழியன்கல்வி
யிடம்பாடுநல்கும்பயனபோனமகிழ்வெய்தநின்றார். (௧௩)

நல்லாரின்பாவினறுந்தேன்கலைதென்னப்பனூல்
வல்லாருமாகியதிட்பருமாகிச்சோர்வில்
சொல்லாலவையார்மனமுங்களிதூங்கச்சொல்லிப்
பல்லார்பிறர்சொற்பயனுய்த்துக்கவரவல்லார். (௧௪)

பழையேமினரூழ்கொளப்பட்டமென்றேமாப்பெய்தா
குழையேவல்செயபுரிவார்போலவொருங்கிவேந்தன்
விழைவேகருதாவிடம்போலவெறுத்துவெஃகா
ரழல்போலணுகாரகலாரிழலன்னநீரார். (௧௫)

மறுக்குஞ்செயனீத்துநடக்கையின்வையத்தோரை
யொறுக்கும்பொருளும்பணிகேட்கையினொன்னலாரைச்
செறுக்கும்பொருளுங்கவரார்விளைசெல்வமாக்க
ளிறுக்கும்பொருளேயிறைவற்கிவரீட்டுஞ்செல்வம். (௧௬)

மறத்தானவேலான்மனக்கொள்கைதந்நெஞ்சுள்வான
நிறத்தாடிநீழலெனத்தோற்றநிறுத்துமற்ற

---

(௧௪) அவையார்மனமுங் களிதூங்கச்சொல்லி என்றது - வழுவின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன்தருதல், என்னுங்குணங்க ளொருங்கமைந்து பகைவரும் நட்பினை விரும்பும வண்ணம சொல்லும சொல்லாற்றலை யுணர்த்திநின்றது. பல்லார் என்றது-பரிசனங்களை. பிறர் என்றது - பகைவர்முதலாயினோரை. கவரல் - ஈண்டு, உண்மையுணர்தலின்மேலது.

(௧௫) ஊழ்கொளல் - நன்குமதிக்கப்படல். ஏமாப்பு - இறுமாப்பு. விழைவு - விருப்பம். ஈண்டு அரசன்விரும்பும் பொருண்மேல் நின்றது. வெஃகல் - விரும்பல்.

(௧௬) மறுக்குஞ்செயல் நீத்துநடத்தல் - தீக்கொளுத்தல், நஞ்சிடுதல், திருடுதல், ஆறலைத்தல், சூறையாடல், பிறர்மனைநயத்தல்முதலியதீச்செயல்களைவிலக்கி அரசன்கோற்கீழடங்கியொழுகுதல். ஒறுக்கும் பொருளுங்கவரார் என்றது - தங்கோற்கீழ்வாழுங்குடிகள் குற்றஞ்செய்யின் அவரைத்தூயராக்குதற்பொருட்டுத் துன்பஞ்செய்தல், பொருட்கோடல், கொலைபுரிதல் என்னும் மூவகை ஒறுத்தலில் நேரோவழி துன்பஞ்செய்யும் ஒறுப்பொன்றேயன்றி ஏனைப் பொருள்கோடல்முதலியவின்மையை. ஒன்னாரைச் செறுக்கும் பொருளுங்கவரார் என்றது-பகைவரைப் பாய்திறைகோடலேயன்றி அவர்கருவூலப் பொருள்முதலிய கவராமையை. விளைசெல்வம் - விளைதல்முதலியவற்றால்வரும் செல்வம். (௧௭) வானநிறத்தாடி என்றது - ஆகாயத்தைப்போலப் புரைநிறம்வாய்ந்த கண்ணாடியை. நிறுத்து என்றது - அரசனது மனக்கொள்கையை, இங்கிதம், வடிவு, தொழில், சொல் முதலியவற்றா லளக்காது மனத்தொடு கண்ணுமுகமுங்கலந்தன ஆதலால் அவற்றாலளந்தமையை. இழைத்தல் - செய்தல்.

தறத்தாறெனிலாற்றுவரன்றெனிலாக்கமாவி
யிறத்தான்வரினுமனத்தானுமிழைக்கவெண்ணார். (௧௭)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்னவாறெழுழுகும்பன்னிருவோரு மீசையுந்தருமமும்புரந்து, தென்னர்கோமகற்கு வைகலும்பெருகத் திசையெலாம்விசயமுண்டாக்கிப், பன்னகாபரணன்சிவபுரமடைந்து பரன்கணநாதருட்கலந்து, மன்னிவீற்றிருந்தார்மன்னர்மன்னவனும்வான்பதமடைந்துவீற்றிருந்தான். (௧௮)

நாற்பத்தாறாவது

பன்றிக்குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கியபடலம் முற்றிற்று

ஆக படலம் - ௫௬ - ௧௯ திருவிருத்தம் - ௨௨௭௬.

உ

நாற்பத்தேழாவது

கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

வரிக்குருகிப்பத்திரற்குப்பலகையிட்டமணிகண்ட
னரிக்குருளைவடிவானவடல்வீரர்க்கரசன்பாற்
பரிக்குமமைச்சியலளித்தபரிசுரைத்தாம்பசுபதியாற்
கரிக்குருவிகுருமொழிகேட்டருளடைந்தகதைபகர்வாம். (௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவனிராசராசன்வானவர்க்கரசனான
பின்னவன்குமரனானபெருவலிமடங்கலன்னான்
றன்னலரடுபோராசாய்க்குஞசுகுணபாண்டியனசீர்ஞால
மின்னறீர்த்தறக்கோலோச்சியீங்குடைநிழற்றுநாளில். (௨)

ஆற்றல்சாலொருவனமேனாற்றவுமறனேயாற்றி
மாற்றமில்சிறிதுபாவஞ்செய்ததன்வலத்தால்வந்து
தேற்றமில்கயவாயாகிச்செனித்தலாற்காகமாதி
கூறுறெனவூற்றஞ்செய்யகுருதிசோர்தலையதாகி. (௩)

---

(௧) வரி - இசைப்பாட்டு. அரி - பன்றி. (௨) வானவர்க்கரசனானபின் - இந்திரபதமடைந்தபின். (௩) மேனாள் - முற்பிறப்பு. கயவாய் - கரிக்குருவி.

புட்கெலாமெளிதாயூறுபாடஞ்சிப்புறத்துள்வைகி
யுட்கிநீள்வனத்துட்போகிவழிமருங்கொருசார்நிற்குங்
கட்கவிழ்ந்தொழுகப்பூத்தகவிழிணாமரமேல்வைகி
வெட்கமீதூரச்சாம்பிவெய்துயிர்த்திருக்குமெல்லை. (௪)

விடையவனீறுபூசுமெய்யவன்பூண்டகண்டித்
தொடையவன்புறம்புமூர்ந்தூயவன்குடையுங்கையி
லுடையவன்றருமதீர்த்தயாத்திரையொழுக்கம்பூண்ட
நடையவனொருவனந்நறுந்தருநிழலிற்சார்ந்தான். (௫)

இருந்தவன்சிலைநோக்கியியம்புவானெவர்க்கும்பேறு
தருந்தலந்தீர்த்தமூர்த்தித்தன்மையிற்சிறந்தவன்பு
வருந்தமிழ்மதுரைபொற்றாமரைத்தடஞ்சுந்தரேசப்
பெருந்தகையென்றுசான்றோர்பேசுவராதலாலே. (௬)

ஓரிடத்தினையமூன்றுவிழுப்பமுமுள்ளதாகப்
பாரிடத்தில்லையேனைப்பதியிடத்தொன்றேயென்றுஞ்
சீருடைத்தாகுங்கூடற்செழுநகரிடத்தம்மூன்றும்
பேருடைத்தாகுமென்றாற்பிறிதொருபதியாதென்றான். (௭)

இம்மதுரேசன்சேவித்தேத்துவோர்க்கெளியனாகிக்
கைம்மலாநெல்லிபோலக்கருதியவரங்களெல்லா
மிம்மையினுடனேநல்குமேனையதலத்துவானோ
ரம்மையினன்றிநல்காராதலாலதிகமென்றான். (௮)

மற்றதுகேட்டுக்கொம்பர்வைகியகயவாய்ஞானம்
பெற்றதுபறவையாகிப்பிறந்தநம்பிறவுநோற்ற
முற்றதுநாமிச்சன்மமொழிப்பதற்கறவோனிங்ஙன
சொற்றதேயுறுதியென்றுதுணிவுகொண்டெழுந்ததன்றே. (௯)

ஆய்மலர்க்கானநீங்கியாடகமாடக்கூடற்
போய்மலர்க்கனகஞ்சப்புண்ணியப்புனறோய்ந்தாம்பல்
வாய்மலர்க்கயலுண்கண்ணாண்மணாளனைவலஞ்செய்தன்பிற்
றோய்மலர்க்கழலிணையகத்தினாற்றொழுதர்ச்சித்தே. (௧௦)

---

(௪) புறம் - நகர்ப்புறம். உட்கல் - வருந்தல். கவிழிணர்மரம் - மாமரம் : "கீழிணர்நின்ற மேற்பகைமாவின்" என்றார்பிறர். சாம்பி - சோர்ந்து. (௫) கடைப்பிடி - ஈறுதொக்குக்கடையெனநின்றது.

(௭) சீர் - திருவிழாச்சிறப்பு. விழுப்பம் - மேன்மை.

(௧௦) அகத்தினாற்றொழுது என்றது - மானசபூசையை.

இன்னணமூன்றுவைகல்கழிந்தபினெம்பிராட்டி
தன்னமாகாதலானைத்தாழ்ந்தெதிர்நோக்கியைய
வென்னையிக்கயவாய்செய்யுஞ்செயலிதன்வரவியாதென்ன
முன்னவனதன்றன்செயதிவரவெலாமுறையாற்கூறும். (௧௧)

பத்திமைநியமம்பூண்டபறவைமேற்கருணைநாட்டம்
வைத்திமையாதமுக்கண்மறைமுதலொருசேய்க்கன்று
நித்தியநிலைமைநல்கிநேர்ந்தவெங்கூற்றைக்காய்ந்த
சத்தியஞானமிந்திருஞ்சயத்தினையுபதேசித்தான். (௧௨)

கலிவிருத்தம்.

உவமையற்றவனுரைத்தமந்திரஞ்
செவிமடுத்தலுஞ்சிற்றுணர்ச்சிபோய்ப
பவமகற்றிடப்படுகரிக்குரீஇ
கவலைவிட்டரன்கழலவழுந்துமால். (௧௩)

எண்ணிலாவுயிர்க்கிறைவபோற்றிவான்
றண்ணிலாமதிச்சடிலபோற்றியென்
புண்ணியப்பயனபோற்றியங்கயற்
கண்ணிநாதநின்கருணைபோற்றியால். (௧௪)

தெளிதலின்றியேசெய்ததீமையால்
விளையுமென்னையுமாளல்வேண்டுமோ
வெளியவொங்குளாவொன்றுதேர்ந்துதேர்ந்
தளியையாவதுன்னருளின்வண்ணமே. (௧௫)

உம்மைநல்லறமுடையநீர்மையா
லிம்மையிம்மனுவியம்பினுயிது
வம்மைநன்னெறிகேதுவாதலான்
மும்மையுந்நலமுடையமொய்ம்பினோன். (௧௬)

ஆயினும்மெனக்கையவோர்குறை
தீயபுள்ளெலாமூறுசெய்தெனைக்
காயுமானமுங்கழியக்கண்டபே
ரேயெனும்படிக்கெளியனாயினேன். (௧௭)

---

(௧௨) சேய் - மார்க்கண்டன். மிருத்திஞ்சயம் - மரணத்தைத்த விர்க்கும், மூன்றெழுத்தாலாகியதோர் வேதமந்திரம். (௧௩) பவம்-மறுபிறப்பு. சடிலம-சடை. (௧௬) உம்மை - முற்பிறப்பு. அம்மை-மறுமை. மும்மை என்றது - உம்மை, இம்மை, அம்மைகளை. மொய்ம்பு-வலி, (௧௭) ஏ-இழிவுக்குறிப்பையுணர்த்து மோரிடைச்சொல்.

என்னவக்குரீஇயியம்பவெம்பிரா
னன்னபுட்கெலாம்வலியையாகெனப்
பின்னுமக்குரீஇதாழ்ந்துபேதையேற்
கின்னுமோர்வரந்தருதியென்றதால். (௧௮)

வலியையென்பதென்மரபினுக்கெலாம்
பொலியவேண்டுமெய்ப்போர்துரீசொன
வொலியமந்திரமோதியோதிநாங்
கலியைவெல்லவுங்கருணைசெயகென. (௧௯)

ஆவதாகவென்றமரநாயகன்
மூவெழுத்தினுன்முடிந்தவம்மனு
தாவிறெய்வதமிருடிசந்தமோ
டோவிலோசைமூன்றொடுதெருட்டினான். (௨0)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

குருமொழிபயின்றமுள்வாய்க்குருவிதன்குலனுந்தன்போ
லருமறைமுதல்வனீந்தவாற்றலாற்பறவைகளெல்லாம்
பெருமைசால்வலியானென்னும்பெயரவாயுலகின்மன்னக்
கருமணிகண்டன்செம்பொற்கனைகழலடிசேர்ந்தன்றே. (௨௧)

இக்கரிக்குருவிதானேற்றெய்தியவரத்தைத்தன்போ
லொக்கலுமெய்திநாவெய்தப்பெற்றதாலுலகின்மேன்மைத்
தக்கவொருவன்வாழத்தன்கிளைவாழ்வதென்ன
மிக்கவரெடுத்துக்கூறும்பழமொழிவிளக்கிற்றன்றே. (௨௨)

மேற்படி-வேறு.

ஈசனடிக்கன்பில்லார்போலெளியாரில்லையாவர்க்கு
மீசனடிக்கன்புடையார்போல்வலியாரில்லையாவர்க்கு
மீசனடிக்கன்பின்மையினுலெளிதாய்த்திரிந்தவிக்கயவா
யீசனடிக்கன்புடைமையினுல்வலிதாயிற்றேயெவ்வுயிர்க்கும். (௨௩)

நாற்பத்தேழாவது

கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௫௬ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௨௬௯.

---

(௨0) மூவெழுத்தினுன் முடிந்தவம மநுஎன்றது - திரியம்பக மநுவை. சந்தஸ் - காயத்திரிசந்தஸ். ஓசைமூன்றுவன - அநுதாத்தம் - உதாத்தம், சொரிதங்கள். (௨௧) முள்வாய்-முள்போலக்கூரிய வாய்என நிற்றலால் பண்புவமத்தொகை. (௨௨) ஒக்கல் - தன்சாதிப்பறவைகள்.

நாற்பதெட்டாவது

நாரைக்குமுத்திகொடுத்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

அத்திதந்தவிமானமழகியார்
பத்திதந்தபறவைக்குமந்திர
சித்திதந்ததிறனிதுநாரைக்கு
முத்திதந்தகருணைமொழிகுவாம். (க)

தேக்குநீர்வையைநாட்டொருதென்புலத்
தாக்குமாடவைப்பொன்றுளதவ்வயின்
வீக்கும்யாழ்செயும்வண்டுக்குவீழ்நற
வாக்குதாமரைவாவியொன்றுள்ளதால். (உ)

ஆழமிக்ககயந்தலையத்தலை
வாழுமீனமனைத்தையும்வாய்ப்பெய்து
சூழநந்துமுத்தீனுந்துறைக்கணே
தாழ்வதோர்செய்யதாண்மடநாரையே. (ங)

சிறியநாண்மழையின்றியச்சேயிதழ்
வெறியதாமரையோடைவியன்கரை
யிறைகொணாரையிருவினைப்பௌவமும்
வறியதாகிவறப்பவறந்ததால். (ச)

நுரைசெறித்தனநோன்சிறைநாரையு
மிரைவிரும்பியவாவியிகந்தொரீஇ
விரையவந்தொருகானிடைவீழ்ந்ததாற்
புரையிலோர்க்கிடனாகுமப்பொங்காவாய். (ரு)

முத்தரானமுனிவர்குழாத்தொடுஞ்
சுத்தவானந்தவாரியுட்டோய்ந்துதன்
சித்தமாசுகழீஇச்சிவமாகிய
சத்தியத்தவமாமுனிதங்குமால். (சு)

(உ) மாடவைப்பு - நகரம். (ங) கயந்தலை - தடாகம். நந்து - சங்கு. தாழ்தல் - வசித்தல். (ரு) புரையிலோர் என்றது தவசிகளை. புரை - குற்றம், (சு) சுத்தவானந்தவாரியென்றது - பரஞானத்தால் வந்த சிவானந்தவெள்ளத்தை.

கூப்பிடெல்லைகுணித்துச்சதுரமாய்
யாப்பமைந்தநூற்றெறக்கும்படித்துறைக
கோப்பமைந்தருளிர்சாநியாமடங்
காப்பமைந்தோரகயந்தலையுள்ளதால். (௭)

விளைசெய்சண்பகம்பாதிரிவேங்கைதே
ணிறைசெய்வஞ்சியிலஞ்சிகுராமரா
நிறைசெய்கிஞ்சுகநீண்மருதாதியா
வுளைசெய்பன்மரமுமப்புறத்துள்ளவால். (௮)

அந்தவாவியின்பேரதோதீர்த்தமென்
றிந்தஞாலமியம்புவதாலிரை
யுந்தவாவுகொடுக்கவெழுந்துமுன்
வந்தநாரையதன்கரைவைகுமால். (௯)

ஆய்ந்தமாதவரப்புனிதத்தடந்
தோய்ந்துதோய்ந்தங்கெழுந்தொறுந்தோட்புறஞ்
சாய்ந்தவார்சடைக்கற்றையிற்றத்துமீன்
பாய்ந்துபாய்ந்துபுரள்வனபார்த்தரோ. (௧௦)

கண்டையித்தவத்தோர்திருமேனியைத்
தீண்டவெத்தவஞ்செய்தனவேகொலென்
றுண்டைமீனமக்காகாவெனவிரை
வேண்டுநாரைவெறுத்தங்கிருந்ததால். (௧௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தன்னிகர்தவத்தோர்யாருந்தடம்படிந்தேறிநீத்த
மன்னியகருமமுற்றிச்சாநியாமடத்திலவைகி
மின்னியமருடஞ்சூடிவேந்தனாயுலகங்காத்த
பொன்னியற்சடையான்கூடற்புராணநூலோதுகின்றார். (௧௨)

அண்ணலெம்பெருமான்செய்தவருள்விளையாட்டுமோதிப்
பண்ணவன்சிறப்புங்கூடற்பழம்பதிச்சிறப்புந்தீர்த்தத்
தெண்ணருஞ்சிறப்புஞ்சேர்ந்தோர்க்கெளிவருமிறைவனென்னும்
வண்ணமுமெடுத்துக்கூறக்கேட்டங்குவதியுநாரை. (௧௩)

---

(௭) குணித்து-வரையறுத்து. கோப்பு - கோவை. (௯) அதோ தீர்த்தம் - அச்சோததீர்த்தம். இரை - உணவு. அவாவு- விருப்பம்.

(௧௦) தோட்புறம் - பிடர்.

மடம்படுமறிவுநீங்கிவல்வினைப்பாசம்வீசித்
திடம்படுமறிவுகூடநாசிவபரஞ்சோதிபாதத்
திடம்படுமன்புவாவென்றீரசெழுவெழுந்துநாரை
தடம்படுமாடக்கூடற்றனிநகரடைந்ததுமாதோ. (௧௪)

வாங்கியதிரைசூழ்பொற்றாமரைபடிந்திமையாவெழுந்
தாங்கியவிமானமேயதலைவனைத்தாழ்ந்துசூழ்ந்து
தேங்கியவருட்கணோக்கந்தெரிசித்துத்திருமுன்னோங்கி
யோங்கியகருணைமேனியுள்ளுறத்தியானஞ்செய்து (௧௫)

இந்நிலைநியமமூவைந்தெல்லைஞான்றியன்றபின்று
ளந்நிலையொழுகுநாரையாடககமலநேராய்வான
வன்னிலைமதில்சூழ்ஞாங்கர்வந்துழிப்பசியால்வெந்து
மின்னிலைவேல்போற்றுள்ளுமீன்கவர்ந்துண்குமென்று. (௧௬)

சிறிதுளத்துள்ளிநாதன்றிருவருள்வலத்தாற்பின்ன
ரறிவுவந்தச்சோவிந்தவறப்பெருந்தீர்த்தத்துள்ளே
யெறியுமீனருந்தவாசையெழுந்ததேயெனக்கிப்போதிப்
பிறவியென்றொழிவதென்னுப்பேரஞரடைந்துபின்னும். (௧௭)

சுந்தரச்செம்மல்பாதத்துணைமலரன்பிற்றோய்ந்து
சிந்தைவைத்திருக்குமெல்லைதேவருமறையுஞ்செய்யும்
வந்தனைக்கரியானாமணநீனவடிவாய்த்தோன்றி
யெந்தமக்கினியாய்வேண்டும்வரமென்கொலியம்புகென்றான். (௧௮)

கலிவிருத்தம்.

செய்யகான்மடநாரையுஞ்சென்றுதாழ்ந்
தையனேயிப்பிறவியறுத்தநின்
மெய்யாவாழ்சிவலோகத்தினைமேவிநா
னுய்யவேண்டுமொன்றின்னுமுண்டரோ. (௧௯)

வள்ளலென்மரபுள்ளவுமற்றைய
புள்ளுமிந்தப்புனிதமலர்த்தடத்

---

(௧௪) மடம் படுமறிவு என்றது - அறியாமையை. வல்வினை - ஆகாமியவினை. திடம்படுமறிவு - ஞானஞேயம்.
(௧௫) வாங்கல் - வளைதல. தேங்கிய வருட்கணோக்கந் தெரிசித்து என்றது - சஞ்சிதகன்மமொழிந்தமையை.
(௧௬) எல்லை-நாள். ஞாங்கர்-பக்கம். (௧௭) அஞர்-துன்பம்.

றுள்ளமீனுயிருண்ணினெக்காலமுந்
தள்ளொணாதபழிவந்துசாருமே. (௨௦)

என்றுமிதநடமினிலவாகநீ
நன்றுசாலவரநல்கெனவெள்ளிமா
மன்றுளாளுடைவரந்தந்துபோயினன்
சென்றுநாரைசிவலோகஞ்சேர்ந்ததால். (௨௧)

இயங்குபோநதுமியம்பவிமானமேற்
புயங்கருருவமுங்கண்களும்பொற்பவான்
வியங்கொள்பூமழைவெள்ளத்துளாழ்ந்துபோய்
வயங்கொணாதிகணத்துளவிர்ந்ததே. (௨௨)

அன்றுதொட்டின்றளவும்பொற்றாமரை
யென்றுரைக்குமெழின்மலரோடையிற்
சென்றுறைந்துந்திரிகின்றமீனெலா
மொன்றுமற்றனநீர்வாழுயிர்களும். (௨௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தன்கிளையன்றிவேற்றுப்பறவைகடாமுந்தன்போ
னந்தியடையவேண்டிற்றேகொலிந்நாரைசெய்த
வன்பினில்வியப்போவீசனருளினில்வியப்போவன்பர்க்
கின்புருவானவீசனன்பருக்கெளிதேயைய. (௨௪)

கலிவிருத்தம்.

மறக்குறும்புகளோகட்டுமண்ணின்மே
லறப்பெரும்பயிராகியதன்பயன்
சிறக்கநல்கிடவுண்டுசெருக்குவான்
றுறக்கமெய்தியிருந்தான்சுகுணனும். (௨௫)

நாற்பத்தெட்டாவது

நாரைக்குமுத்திகொடுத்தபடலம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௪௮ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௩௨௧.

---

(௨௨) வியம்-பெருமை. வயம் - வெற்றி. (௨௫) மறக்குறும் பென்றது - பாவங்களை.

உ

சிவமயம்.

நாற்பத்தொன்பதாவது

திருவாலவாய்க்காண்டம்.

திருவாலவாயானபடலம்.

சோமசுந்தரக்கடவுள் வணக்கம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாயுடையாரவிடுத்தபழியழல்வழுதியுடல்குளிப்பப் பதிகமோது
ஞ், சேயுடையாரணநதியைக்குஞ் செவியுடையாரளவிறந்த திசைக
ளெட்டுந், தோயுடையார்பொனணிதழிச்தொடையுடையார் விடவர
வஞ்சுற்றுமால, வாயுடையார்புகழ்பாடப்பெறுமேயெம்மலயெண்சாண்
மனிதயாக்கை. (௧)

அங்கயற்கண்ணம்மையார் வணக்கம்.

வேதனெடுமாலாதிவிண்ணுடர்மண்ணுடர்விரதயோகர்
மாதவர்யாவருங்காணமணிமுறுவல்சிறிதரும்பமாடக்கூட
லாதனிருதிருக்கரந்தொட்டம்மியின்மேல்வைத்தகயலுண்கட்செல்வி
பாதமலரொழுபிறவிக்கடனீந்தும்புணையென்பார்பற்றிலாதோர். (௨)

மேற்படி - வேறு.

ஓலவாய்மறைகடேறுமொருவன்றன்னுலகந்தன்னைச்
சேலவாயுழலுநாரைக்கருளியசெயலீதம்ம
நீலவாய்மணிநேர்கண்டனெடியநான்மாடக்கூட
லாலவாயாகச்செய்தவருட்டிறமெடுத்துச்சொல்வாம். (௩)

சித்திரமேருவென்றதிரண்டதோட்சுகுணன்பின்பு
சித்திரவிரதன்சித்ரபூடணன்றிண்டேர்வல்ல
சித்திரதுவசன்வென்றிச்சித்திரவருமன்வன்றோட்
சித்திரசேனன்சீர்சால்சித்ரவிக்கிரமனென்போன். (௪)

---

(௧) பழியழல் - அபிசாரயாகத்தின்சுடத்தீ. சேய்-திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார். ஆரணம் - திருநெறித்தமிழ்வேதம்.

(௩) ஓலம்-ஒலி. நீலவாய்மணி-நீலரத்தினம்; இதில் நீலம் என்பது நீல்எனக் கடைகுறைந்து நின்றது. (௪) சித்திரம் - அழகு.

மணிகெழுதேரிராசமார்த்தாண்டனிராசசூடா
மணியணிமுடியிராசசார்த்தூலவழுதிசிந்தா
மணிநிகர்துவிசராசகுலோத்தமன்மடங்காவென்றி
மணிநிகழ்பொலம்பூணாயோதனப்பிரவீணன்மன்னோ (௫)

இயம்பருந்திறலிராசகுஞ்சரன்பரவிராச
பயங்கரன்கைகரும்பைந்தாருக்கிரசேனன்பாளைச்
சயங்கெழுதோணமேலேந்துசத்துருஞ்சயன்வீமததேர்
வயங்கெழுமன்னன்வீமபராக்ரமவழுதிமாதோ. (௬)

பெய்வளைவிந்தைசோந்தபிரதாபமார்த்தாண்டப்பேர்த்
தெவ்வடுசிலையான்றோவிக்கிரமகஞ்சுகன்றேரார்போரா
வெளவியசமரகோலாகலனெனும்வாகைவேலா
னவ்வியமவித்தசிந்தையதுலவிக்கிரமனென்போன். (௭)

எழில்புனையதுலகீர்த்தியெனவிருபத்திரண்டு
வழிவழிமைந்தராகிவையகங்காத்தவேந்தா
பழிதவிரதுலகீர்த்திபாண்டியன்றன்பாலின்பம்
பொழிதரவுதித்தகீர்த்திபூடணன்புரக்குநாளில். (௮)

கருங்கடலேழுங்காவற்கரைகடந்தார்த்துப்பொங்கி
யொருங்கெழுந்துருத்துச்சீறியும்பரோடிம்பரொட்டுப்
பொருங்கடகரியுமெட்டும்பொன்னெடுங்கிரியுநேமிப்
பெருங்கடிவரையுமப்பேரப்பிரளயங்கோத்ததன்றே. (௯)

அப்பெருஞ்சலதிவெள்ளத்தாழ்ந்தனவழிவிலாத
வெப்பெரும்பொழிலுமேழுதீபமுமிவற்றுட்டங்கி
நிற்பனசெல்வவானதிணைகளுநீண்டசென்னிப்
பாப்பதவகையுமீறுபட்டனவாகவங்கண் (௧௦)

தேனிழிகுதலைத்தீஞ்சொற்சேனெடுங்கண்ணிகோயில்
வானிழிவிமானம்பொற்றாமரைவிளையாட்டின்வந்த
கானிழியிடபக்குன்றங்கரிவரைநாகக்குன்ற
மானிழிவரைவராகவரைமுதலழிவிலாத. (௧௧)

---

(௫) சிந்தாமணி - கேட்டதைக்கொடுக்குமோர் தெய்வமணி.
(௬) வீமத்தேர் வயங்கெழுமன்னன் - வெற்றிமிகுந்த பீமரத பாண்டியன். (௭) விந்தை - ஜயலட்சுமி. தேரார் - பகைவர்.
(௯) நேமிப்பெருங்கடிவரை - சக்கரவாளகிரி. பொழில்-நாடு; இது ஈண்டு, நவகண்டங்களை யுணர்த்திநின்றது. நிற்பன செல்வ வானதிணை-நிலையியற்பொருள், இயங்கியற்பொருள். பர்ப்பதம்-மலை.
(௧௧) கான் - மணம்.

வெள்ளநீர்வறப்பவாதிவேதியன்ஞாலமுன்போ
லுள்ளவாறுதிப்பநல்கியும்பரோடிம்பரேனைப்
புளளொடுவிலங்குநல்கிக்கதிருடற்புத்தேண்மூவர்
தள்ளருமரபின்முன்போற்றமிழ்வேந்தர்தமையுந்தந்தான். (௧௨)

கலிவிருத்தம்.

அங்கியைமதிமரபென்றுமாழியுட்
டங்கியகலையெனுன்கிரட்டிதன்னொடும்
பொங்கியநிலாமதிபோலத்தோன்றினான்
வங்கியசேகரவழுதிமன்னனே. (௧௩)

தாளணிகழலினான்றங்கணாயகன்
கோளணிபுரிசைசூழ்கோயில்சூழவோர்
வாளணிகடிநகாசிறிதுவைகவைத்
தாளரியேறெனவவனிகாக்குநாள (௧௪)

செய்யகோன்மனுவழிசெலுத்தநீர்மையாற்
பொய்கெழுகலிப்பகைபுறந்தநதோடத்தன்
வையகம்பல்வளஞ்சுரப்பவைகலு
மெய்கெழுமன்பதைமிக்கவாலரோ. (௧௫)

பல்குறுமானிடப்பரப்பெலாமொருங்
கல்குறவிடங்குறைவாகவாய்மதுப்
பில்குறுதாரினன்பிறைமுடித்தவன்
மல்குறுகோயிலின்மருங்கரெய்தினான். (௧௬)

கறையணிகண்டனைத்தாழ்ந்துகைதொழு
திறையவநின்னருள்வலியினிந்நிலப்
பொறையதுவாற்றுவேற்கீண்டிப்போதொரு
குறையதுண்டாயினதென்று கூறுவான். (௧௭)

இத்தனைமாக்களுமிருககத்தக்கதாப்
பத்தனங்காணவிப்பதிக்கணதியே

---

(௧௨) ஆதிவேதியன் - சிவபெருமான், அல்லது அ.்.ரி - சிவபெருமான், வேதியன, பிரமன் எனப்பொருளகூறுவதுமொன்று கதிருடற்புத்தேண மூவர் என்றது-ஒளியுருவாகியசோமசூர்யாக்நிகளை. தமிழ்வேந்தர் - சேரசோழபாண்டியர்.

(௧௩) வங்கியசேகரன - வம்சசேகரன். (௧௪) கோள் - நவக்கிரகம். (௧௫) மன்பதை - மக்கட்கூட்டம். (௧௬) அல்கல் - வசித்தல். (௧௭) பத்தனம் - நகரம்.

வைத்தறைசெய்திடும்வரம்புகாண்கிலே
னத்தமற்றதனையின்றறியககாட்டென்றான். (௧௮)

நுண்ணியபொருளினுநுண்ணிதாயவர்
விண்ணிழிவிமானநின்றெழுந்துமீனவன்
றண்ணியவன்பினுககெளியசித்தராய்ப்
புண்ணியவருட்கடலாகிப்போதுவார். (௧௯)

பாம்பினாற்கடிசூத்திரங்கோவணம்பசுந்தாட்
பாம்பினாற்புரிநூல்சன்னவீரம்வெம்பகுவாயப்
பாம்பினாற்குழைகுண்டலம்பாதகிண்கிணிநாண்
பாம்பினாற்கரகங்கணம்பரித்தனர்வந்தார். (௨௦)

வந்தயோகர்மாமண்டபமருங்குநின்றங்கைப்
பந்தவாலவாயரவினைப்பார்த்துநீயிவனுக்
கிந்தமாநகரெல்லையையளந்துகாட்டென்று
ரந்தவாளராவடிபணிந்தடிகளைவேண்டும். (௨௧)

பெருமவிந்நகரடியனேன்பெயரினால்விளங்கக்
கருணைசெய்தியென்றிரந்திடக்கருணையங்கடலு
மருணயந்துநேர்ந்தனையதேயாகெனப்பணித்தா
னுருகெழுஞ்செலவுரகமுமொல்லெனச்செல்லா. (௨௨)

ஈட்டிசைத்தலைச்சென்றுதன்கேழ்கிளர்வாலை
நீட்டிமாநகர்வலம்படநிலம்படிந்துடலைக்
கோட்டிவாலைவாய்வைத்துவேறகொற்றவற்கெல்லை
காட்டிமீண்டரன்கங்கணமானதுகரத்தில். (௨௩)

சித்தர்தஞ்சினகரத்தெழுந்தருளினார்செழியன்
பைத்தவாலவாய்கோலியபடிசுவரெடுத்துச்
சுத்தநேமிமால்வரையினைத்தொட்டகழ்ந்தெடுத்து
வைத்ததாமெனவகுத்தனன்மஞ்சுசூழிஞ்சி. (௨௪)

தென்றிசைப்பரங்குன்றமும்வடதிசையிடபக்
குன்றமுங்குடக்கேடகநகரமுங்குணபாற்
பொன்றலங்கிழித்தெழுபொழிற்பூவணநகரு
மென்றுநாற்பெருவாயில்கட்கெல்லையாவகுத்தான். (௨௫)

---

(௨௦) கடிசூத்திரம் - அரைஞாண். பசுமை - இன்மை.
(௨௨) உரு - அச்சம். உரகம் - மார்பாற் செல்வது, பாம்பு.
(௨௪) இஞ்சி - மதில்.

அனையநீண்மதிலாலவாய்மதிலெனவறைறவர்
நனையவார்பொழினகரமுமாலவாய்நாமம்
புனையலாயதெப்போதுமப்பொன்னகர்தன்னைக்
கனையவார்கழற்காலினுன்பண்டுபோற்கண்டான். (உ௬)

கொடிகணீண்மதின்மண்டபங்கோபுரம்வீதி
கடிகொள்பூம்பொழிலின்னவும்புதியவாக்கண்டு
நெடியகோளகைகிரீடம்வாணிழன்மணியாற்செய்
தடிகள்சாத்தியகலன்களும்வேறுவேறமைத்தான். (உஎ)

பல்வகைப்பெருங்குடிகளும்பரப்பெலாநிரப்பிச்
செல்வவானவன்புரந்தரன்புரத்தினுஞ்சிறப்ப
மல்லன்மாநகர்பெருவளந்துளும்பிடவளர்த்தான்
றொல்லைநாட்குலசேகரன்போல்வருதோன்றல். (உஅ)

நாற்பத்தொன்பதாவது

திருவாலவாயானபடலம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ருஅ - க்கு திருவிருத்தம் - உஙசகூ.

ஐம்பதாவது

சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அங்கணருரகமணிந்தருள்வடிவமடைந்தரசகமகிழக்
கங்கணவிடவரவங்கொடுகடிநகர்கண்டருண்முறையிதுவாகுஞ்
சங்கணிகுழையினர்பஞ்சவன்வழிபடுதம்பெயரொழுதியகூர்
வெங்கணைகொடுவளவன்படைமுடுகியவென்றியையினிமொழிவோம்.

வெங்கயனீள்கொடிவங்கியசேகரன்வெண்குடைநீழலின்வாய்
வங்கமுலாவியதெண்கடன்ஞாலமடந்தையுமாசறுசீர்ச்
செங்கமலாலயமங்கையும்வாலியதிண்பதுமாலயமே
னங்கையுமோவறமங்கலமானநயம்பெறுவாழ்வுறுநாள். (உ)

(உஎ) கோளகை-வட்டம். (உஅ) செல்வவானவன் - குபேரன்.
(க) வளவன்-விக்கிரமச்சோழன். வென்றி, இது காரியவாகுபெயராய்த்திருவிளையாடலாகிய காரணத்தை விளக்கிநின்றது.
(உ) ஓவு - ஒழிவு.

வேழமறப்படைசூழவெதிர்ந்தவர்வீறுகெடுத்தடியிற்
றாழவடர்த்திகல்வாகைதொடுத்தலர்தார்புனைவிக்கிரம
சோழன்மதிக்குலநாயகனைப்பொருசூள்கருதித்தொலையா
வாழ்கடலுக்கிணையாமனிகத்தொடுமோடமருக்கெழுவான். (௩)

கயபதிகாய்சினரபதிபாய்துரகதபதியேமுதலா
வயமிகுதோள்வடதிசையினராதிபர்வலிகெழுசேனையினோ
டியமிடியேறிமிழிசையெனவாய்விடவிரதமதேறிநடாஅய்ப்
பயன்மலிகாவிரிநதியருகேயுறைபதிகொடுமேயினனால். (௪)

சிலைத்தெழுசெம்பியன்வெம்படைமள்ளர்செயிர்த்துமதிக்கடவுட்
குலத்தவனாட்டினிருந்தெழிலானிரைகொண்டுகுறும்புசெய்து
மலர்த்தடமேரியுடைத்துநகர்க்குவரும்பலபண்டமுமா
றலைத்துமுடக்கிநடுக்கம்விளைத்துமமர்க்கடியிட்டனரால். (௫)

மாறனதிந்நிலையென்செய்துநேரியன்வன்படையோவளவின்
றேறியெதிர்ந்தமராடினனைக்கரிதிக்குறையைப்பிறையோ
டாறணிபூரணசுந்தரனேநதையடிதலைமுன்குறுகாக்
கூறியிரந்தவரைப்பெறுகென்றிறைகோயிலடைந்தனனால். (௬)

அடைந்துபணிந்தருணாயகனேயடியேனொடுவிக்கிரமன்
றொடர்ந்தமராடவியற்புலமன்னவர்தொகையொடுபாசறைவாய்ப்
படர்ந்திறைகொண்டனனோபொரவொத்தபதாதியெனக்கிலையே
மிடைந்துவரும்படைமிக்கவிடத்தரண்வேறுளதோவிறைவா. (௭)

என்னையினிச்செயுமாறெனமாறனிரந்துமொழிந்திடலு
முன்னவன்வானிடையின்றசரீரிமொழிந்தருள்வான்முதனீ
யன்னவனோடமராடிறுமடைந்துதவித்துணையாய்
நின்னதுவாகையெனப்பொருகின்றனனீயினியஞ்சலெனா. (௮)

சிந்தைகளித்திருகண்கடுளித்திருசெங்கைகுவித்திறைவ
னந்திமதிச்சடையந்தனைத்தொழுதன்றுபுறப்படமுன்
வந்தனனேற்றுவனந்திவரைக்கயல்வந்ததுவிக்கிரமன்
வெந்தறுகட்படையென்றரசற்குவிளம்பினனப்பொழுதே. (௯)

---

(௩) பொருசூள் - போர்த்தொழிலைக் குறிக்கும் வஞ்சினம்.

(௪) துரகம் - குதிரை. (௫) குறும்பு - கொடுந்தொழில். ஆறலைத்தல் - வழிபறித்தல். அடியிடல் - தொடங்கல்.

(௬) ஏறி - மேற்சென்று. (௭) பாசறை - படைவீடு.

(௯) நந்திவரை - இடபமலை.

அரசனியம்பலவதிரவலம்புரியலறவலங்குளோமா
ணிரதமணைநிடவிசைகொடுசிந்தைபிணிடவலவன்கடைப்
புரசைநெடுங்கரிநிரையெறியுங்கடல்பொருபரிவிண்டொடுதேர
விறைசெய்நாறுந்தொடைவிருதர்கணம்புடைவிரவநடந்தனனால். ()

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அளந்துசூழ்திருவாலவாய்மதிலின்புறத்தகழாழிபோல்
வளைந்தசோழனெடும்படைக்கெதிரவஞ்சிவேய்ந்தெழுபஞ்சவன்
கிளர்ந்தசேனையதிர்ந்துகிட்டினகிட்டியவ்விருபடைஞருங்
களஞ்சிறந்திடவஞ்சினங்கொடுகைவகுத்தமர்செய்வரால். (௧௧)

சையமொத்தெழுதேரினொடுசையமொத்தெழுதேரரு
மையனமைக்கரிவீரரோடெதிர்மையனமைக்கரிவீரருங்
கொய்யுளைப்பரிவயவரோடிகல்கொய்யுளைப்பரிவயவருங்
கையழற்படைவீசிமின்விடுகாளெனப்பொருவாரரோ. (௧௨)

முடங்குவெஞ்சிலைவில்லரோடுமுடங்குவெஞ்சிலைவில்லரும்
விடங்கலுழ்ந்திடுவேலரோடுவிடங்கலுழ்ந்திடுவேலரு
மிடங்கைதோல்வலவாளரோடுமிடங்கைதோல்வலவாளரு
மடங்கலேறுமடங்கலேறுமலைப்பதென்னமலைப்பரால். (௧௩)

அரவினன்னிலமம்புயம்பொறையாற்றுமீனவனாற்றல்கூர்
புரவியின்னிரைவையமேல்கொடுபோந்தநேரியர்வேந்தனோ
டிரவிமின்னியமுரசியம்பமிடைந்துவெஞ்சமராடுமா
றிரவிதன்னொடுமதியவன்பொரவேகினானிகராகுமால். (௧௪)

துள்ளுமாவொலிதானயாறுதுளும்புமாவொலிதூண்டுதேர்
தள்ளுமாவொலிபடையொடும்படைதாக்குமாவொலிபொருகராத்
தெள்ளுமாவொலிமள்ளர்பைங்கழலேங்குமாவொலியீங்கியத்
தெள்ளுமாவொலிவேறுபாடுதிரிந்துகலலெனலாயதே. (௧௫)

துடித்தவாளரவென்னவீசியதூங்குகையினவீங்குநீர்
குடித்தகாரொடுகார்மலைந்திடுகொள்கைபோலவுடன்றுடன்

(௧௦) உளை - புறமயிர். (௧௧) வஞ்சி - போர்மேற்செல்வோரணியுமாலை. (௧௪) அரவு-ஆதிசேடன். வையம்- தேர்.

(௧௫) துள்ளுமா, தேர்தள்ளுமா என்பன - குதிரைகளை. தானயாறுதுளும்புமா - யானை. இச்செய்யுளில்வரும் ஏனையமா என்னு மோரெழுத் தொருமொழிகள் பெருமை என்னும்பொருளன.

திடுத்தவராயினவசனியேறினிருப்புலக்கையெடுத்தெறிந்
தடுத்தசோரியொடாவிசோரவிழுந்தவெஞ்சினவானையே. (கசு)

எய்தவாளியிலக்குவார்பிறிதெய்யும்வாளிதமார்புபோழ்
செய்தபோதவராண்மைகண்டுசிரித்துவென்றிவியப்பரால்
வைதவாயடிவேலெறிந்திடவருவதைக்குறிவழியினாற்
கொய்தனாமறவாளெறிந்துகுறைத்துவேறுபடுத்துவார். (கஎ)

பின்னிடாதிருபடையுமொத்தமராடுமெல்லைபெரும்படைச்
சென்னிதன்றுணையாயவுத்தரதேயமன்னவர்படையொடுந்
துன்னிஞாலமுடிக்குநாளெழுசூறைதசள்ளவதிர்ந்தெழும்
வன்னியென்னவுடன்றெதிர்ந்தனர்வழுதிசேனையுடைந்ததே. (கஅ)

மின்னிலங்கிலைவாளொடுஞ்சிலைவில்லிழந்தனர்வீரரோ
டன்னலம்புனைதேரொடுங்கரிபரியிழந்தனர்பாகரோ
டென்னவன்பொருவலியிழந்தனனென்றுசெம்பியன்வாகையுந்
தன்னதென்றுதருக்குமேல்கொடுசங்கெடுத்துமுழக்கினான். (ககூ)

அந்தவேலையின்முனருந்தமதருவெனக்குளிர்கடிபுனற்
பந்தர்நீழலளித்துமோடைபடுத்தியும்பகைசாயவே
வந்தவேடருவண்ணமேயொருமானவேடரசாய்வலஞ்
சிந்தவாகுலமூழ்குமீனவர்சேனைகாவலராயினார். (உ0)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குன்றயில்வேடன்சாபங்குழைவித்துச்சூதகோச
னென்றதன்றைமந்திட்டியிட்டகூர்ங்கணைகடேண்டி
வென்றனமென்றுவாகைமிலைந்துவெண்சங்கமார்த்து
நின்றவன்சேனைமீதுநெறிப்படச்செலுத்தாநின்றான். (உக)

அம்முனைவாளியொவ்வொன்றடல்புனைநூற்றுநூறு
தெம்முனைவீரர்தம்மைச்செகுத்துயிருண்ணநோக்கி
யிம்முனைவாளியொன்றுக்கிதுதுணைவலியாதென்று
வெம்முனைமறவேற்சென்னிவியந்தநுமானமெய்தா. (உஉ)

(கசு) அசனி - இடி. (கஎ) வை-கூர்மை.

(கஅ) உத்தரதேயம்-வடதேயம். சூறை - சண்டமாருதம். வன்னி - வடவாமுகாக்கினி. (உஉ) நூற்றுநூறு - இதுபண்புத்தொகையாய் பதினாயிரமென்னும் எண்மேனின்றது. அநுமானம்-புகையைக் கண்டு நெருப்புண்டெனவறிதல்.

அன்னகூர்வாளிதன்னைக்கொணர்கெனவதனைவாசிந்
தின்னதுசுந்தரேசனெனவவரைந்திருப்பதிது
தென்னவற்காலவாயான்றுணைசெய்தசெயலென்றஞ்சிப்
பொன்னிநாடுடையான்மீண்டுபோகுவான்போகுவானை. (உரு)

செருத்துணையாகிவந்தவுத்தரதேயத்துள்ளார்
தருககரொட்டியர்வேறுள்ளார்யாவருஞ்சூழ்ந்துநில்லென்
றுருத்தனர்வைதுநீபோர்க்குடைந்தனைபோதியீதுன்
கருத்தெனிறுண்மையாவர்கண்ணதுன்மானமென்றும். (உ௭)

செல்லலைவருதியென்றுச்செயிர்த்தெழுந்திடியிறார்த்துக்
கல்லெழுவனையதிண்டோட்கௌரியன்படைமேற்சென்று
வில்லிறவலித்துவாங்கிவேறுவேறாகிநின்று
சொல்லினுங்கடியவாளிதொடுத்தனர்விடுத்தார்தூர்த்தார். (உரு)

வடுத்தவாமருமச்செம்புண்மறமகனுகின்ற
கடுத்தவாமிடறுமூக்கட்கண்ணுதற்சாமிதான்மூன்
னெடுத்தவாடகவிலன்னவிருஞ்சிலைவாளியொன்று
தொடுத்தவாடவர்தாம்விட்டசுடுசரந்தொலைத்துப்பின்னும். (உசு)

பத்தம்புதொடுத்துநூற்றுப்பத்துமான்றேரைச்சாய்த்தான்
பத்தம்புதொடுத்துநூற்றுப்பத்துவெங்களிற்றைமாய்த்தான்
பத்தம்புதொடுத்துநூற்றுப்பத்துவாம்பரியைக்கொன்றான்
பத்தம்புதொடுத்துநூற்றுப்பத்துமானிடரைவென்றான். (உ௭)

நூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுவெம்பரிமேலெய்தான்
நூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுவெங்கரிமேற்பெய்தான்
நூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுதேர்சிதையவிட்டான்
நூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுசேவகரையட்டான். (உஅ)

ஆயிரம்வாளியானூறாயிரம்பரியைக்கொன்றான்
ஆயிரம்வாளியானூறாயிரங்கரியைவென்றான்
ஆயிரம்வாளியானூறாயிரந்தேரைச்சாய்த்தான்
ஆயிரம்வாளியானூறாயிரம்பேரைத்தேய்த்தான். (உகூ)

தடிந்தனதோளுந்தாளுந்தகர்ந்தனசென்னிமண்ணிற்
படிந்தனமடிந்தோர்யாக்கைபரிந்தனதும்பைத்தாமம்

(உரு) சொல் என்றது-முனிவரிடும்சாபத்தை.
(உசு) மருமம் - மார்பு.

மடிந்தனமைபல்யானைமாண்டனதாண்டும்பாய்மா
வொடிந்தனகொடுஞ்சிமானத்தேரொடுதுஞ்சினவொழிந்தசேனை. (௬௦)

ஆவிமுன்போயதாமுமருக்கமண்டலத்தாறேகத்
தாயுமவ்வன்னவாடுதலைபலசிலைவாள்பட்டுக்
கூவிளியெடுத்துவீழாக்குறைத்தலையாடப்பாதிச்
சாவுடனின்றுகைகள்கொட்டுவதாளமென்ன. (௬௧)

தரைவிழுந்தனதுசென்னிவீட்டினார்தம்மைநின்ற
குறையுடற்கைவேல்குத்திநூக்குவகுரவைபாடி
வெறிபடுதலைகள்வாய்மென்றெயிறதுகறித்துவீழ்ந்து
கறுவினமார்புதட்டிநிற்பனகவந்தயாக்கை. (௬௨)

ஒருவயிற்பட்டுவீழுமிருதலையொன்றற்கொன்று
மருவியமெய்ம்மைத்தாகிவாயெயிறிலங்கநக்குப்
பிரியறவந்தாய்நீயுமென்றெதிராபேசிப்பேசிப்
பரிவுறமொழிந்துமோந்துபாடிநின்றாடல்செய்த. (௬௩)

மாகவாறியங்குசேனம்வல்லிருட்குவையினன்ன
காகம்வன்கழுகுவெம்போர்க்களனிடையவிந்துவீழ்ந்தோ
ராகமேற்சிறகடிக்கொண்டசைவனவேடைநீக்கப்
பாகநின்றாலவட்டம்பணிப்பனபோன்றவன்றே. (௬௪)

வெள்ளமாச்சோரியீர்ப்பமிதக்கின்றதேர்கள்வெம்பேய்ப்
பிள்ளைகண்மூழ்கிக்கீழ்போய்மறித்தெனப்பெயர்ந்துவீழ்வ
தெள்ளுநீர்க்கடலின்மீதார்சிதைக்கலநிரையுந்தாக்கித்
துள்ளிமற்றவற்றைச்சாய்க்குஞ்சுறவமும்போன்றவன்றே. (௬௫)

கத்திநின்றுருபாலீர்ப்பக்கருங்கொடிசேனந்துண்டங்
கொத்திநின்றுருபாலீர்ப்பக்குடவயிற்றழல்கட்பூதப்
பத்திநின்றுருபாலீர்ப்பப்பட்டவராகங்கூளி
பொத்திநின்றுருபாலீர்ப்பவைம்பொறிபோலமன்றே. (௬௬)

துடுவைவான்முறங்காறள்ளுந்துணைச்செவியரிசிகோட்டி
யுடுவைநேர்மணியின்குப்பையுரலடியுலக்கைதிண்கோ

---

(௬௦) ஒழிந்தசேனை என்றது - வில் வாட்சேனைகளை.
(௬௧) குறைத்தலை - கவந்தம். பாதிச்சாவுடல் - முற்றுஞ்சாகாதவுடல். (௬௨) கறித்து-கடித்து. குரவை-கைகோத்தாடல்.
(௬௪) மாகம் - ஆகாயம். வேடை - வெப்பம்.
(௬௬) கொடி - காக்கை. துண்டம் - மூக்கு. கூளி-பேய்.
(௬௭) துடுவை - துடுப்பு. உடு - நட்சத்திரம். மணி - முத்து. கடம் - கதுப்பு.

டடுகலங்கடந்தீச்சோரிமத்தகமடுப்பென்றியானைப்
படுகளம்விசயச்செல்வியடுமடைப்பளிமாறுவ. (௩௭)

பிணத்தினைக்கோலிபபுண்ணீராற்றினைப்பெருகவிட்டுக்
கணத்தினையுதைத்துநூக்கிக்கரையுடைத்தொருவன்பூத
நிணத்தொடும்வருமந்நீத்தநேர்படவிருந்துகையா
லணைத்துவாய்மடுக்கும்வைகையருந்திபபூதமென்ன. (௩௮)

புரத்தினுளுயர்ந்தகூடற்புண்ணியனெழுதியெய்த
சரத்தினிலவிந்தார்சென்னிக்குற்றுழிசசார்வாய்வந்த
வரத்தினையறுக்குமவைவேலயற்புலவேந்தர்நச்சு
மரத்தினையடுத்தசாந்துங்கதழெரிமடுத்ததென்ன. (௩௯)

மாசறுகாட்சியான்றன்வாளியாலவிந்தோர்தம்மை
மூசுவண்டென்னச்சூழ்ந்துமொய்த்தனபைத்தகூளி
காய்சினச்சேனங்காகங்கழுகினம்பற்றியீர்த்துப்
பூசவிட்டொன்றோடொன்றுபோர்செய்வான்றொடங்கிற்றம்ம. (௪௦)

வெஞ்சினமறக்கோனம்பிவிடுகணைவெள்ளத்தாழ்ந்து
வஞ்சினமுறுதன்சேனைமடிந்ததுகண்டுமாழாந்
தெஞ்சினபடையுஞ்சூழவேதிலார்நகையுஞ்சூழத்
துஞ்சினமறமுஞ்சூழச்சோழனுமுடைந்துபோனான். (௪௧)

வில்லொடுமேகமன்னவெஞ்சிலைவேடவேந்தன்
மல்லொடுபயின்றதென்னன்மலர்முகச்செவ்விநோக்கி
யல்லொடுமதிவந்தென்னவருணகைசிறிதுபூத்துச்
செல்லொடுபகைபோற்கொண்டதிருவுருமறைந்துபோனான். (௪௨)

பாடுவாயளிதேனூட்டும்பைந்தொடைச்செழியன்வென்றிக்
கோடுவாயவைத்திட்டாரதுக்குஞ்சரமுகட்டியெழுந்
தோடுவாய்கிழிக்குங்கண்ணார்மங்கலந்துவன்றியேய்ந்த
நீடுவார்திரைநீர்வேலிநீண்மதிநகரிற்புக்கான். (௪௩)

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சிலைவிற்சேவகஞ்செய்துவாகைவாங்கித்திருவளித்தசேவகற்குச்
சிறந்தபூசை, நிலைவித்தாய்மணிப்பொலம்பூணிறுவிச்சாத்தி நிழல்விரி

(௩௮) நூக்கி- தள்ளி. (௩௯) புரத்தினுளுயர்ந்த கூடல் என்றது - காசி, அயோத்தி, மாயை. காஞ்சி, அவந்திகை, துவாரகைமுதலியவற்றிற்கும் மேற்பட்டுநிற்கும் மதுரையை. (௪௧) துஞ்சினமறம்என்றது - தோல்வியை. (௪௩) வென்றிக்கோடு - ஜயசங்கம்.

க்கும்வெயின்மணியா னெடியமேரு, மலைவிற்றானென்னவரிச்சிலையு
நாமம்வரைந்தகடுங்கூர்ங்கணையும்வளைந்துசாத்தி, யலைவிததாழ்கட
லுலகுக் ககலச்செங்கோ லறம்பெருக்கும் வங்கியசேகரனுமண்ணல்

ஐம்பதாவது

சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௫௰ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௩௬௩.

ஐம்பதொன்றாவது

சங்கப்பலகைதந்தபடலம்.

வேடுருவாகிமேருவில்லிதன்னுமக்கோலெய்
தாடமராடித்தென்னனடுபகைதுரந்தவண்ணம்
பாடினஞ்சங்கத்தார்க்குப்பலகைதந்தவரோடொப்பக்
கூடிமுத்தமிழினசெல்வம்விளக்கியகொள்கைசொல்வாம். (௧)

வங்கியசேகரன்கோல்வாழுநாண்மேலோர்வைகற்
கங்கையந்துறைசூழ்கன்னிக்கடிமதிற்காசிதன்னிற்
பங்கயமுளரிப்புத்தேள்பத்துவாம்பரிமாவேள்வி
புங்கவர்மகிழ்ச்சிறாங்கமறைவழிபோற்றிச்செய்தான். (௨)

நிரப்பியவழிநாணன்னீராடுவாணிண்டவீணை
நரப்பிசைவாணிநாவிற்றிரியெனுநங்கைவேத
வரப்பிசைமனுவாங்காயத்திரியெனுமடவாரோடும்
பரப்பிசைகங்கைநோக்கிப்படருவான்படருமெல்லை. (௩)

நானவார்குழலினரம்மூவரினுவின்செல்வி
வானவாறியங்கும்விஞ்சைமாதராளொருத்திபாடுங்
கானவாறுள்ளம்போக்கிநின்றனள்கமலயோனி
யானவாலறிவனேகியந்நதிக்கரையைச்சேர்ந்தான். (௪)

---

(௪௯) அலைவி - ஐம்பகை. இதனை முன்னர்காண்க.

(௧) நாமக்கோல்-திருப்பெயரொழுதிய அம்பு. (௨) கோல்வாழுநாள் - செங்கோல் செல்லுங்காலை. கன்னி - அழிவில்லாத. -

(௩) வழிநாள் - பின்னாள். வரம்பு - வரப்பெனவலிந்துநின்றது. வீணைஎன்றது - பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழென்னு நால்வகையாழினை. (௪) நானம் - வாசனை.

நாமகள்வரவுதாழ்ப்பநங்கையிருவரோடுந்
தாமரைக்கிழவன்மூழ்கித்தடங்கரையேறுமெல்லைப்
பாமகள்குறுகியென்னையன்றிநீபடிந்தவாறென்
னமெனவெகுண்டாள்கேட்டவம்புயத்தண்ணல்சொல்வான். (ரு)

குற்றநின்மேலதாகநம்மைநீகோபங்கொள்வ
தெற்றெனவினையதீங்கையெண்ணறுமாக்கடோற்ற
முற்றனையொழித்தியென்னவுரைத்தனன்சாபமேற்கும்
பொற்றொடிமடந்தையஞ்சிப்புலம்புகொண்டவலம்பூண்டாள். (சு)

ஊனிடரகன்றேயுன்னருயிர்த்துணையாவேனிந்த
மானிடயோனிப்பட்டுமயங்குகோவென்னவண்டு
தேனிடையழுந்திவேதஞ்செப்பும்வெண்கமலச்செல்வி
தானிடரகலநோக்கிச்சதுமுகத்தலைவன்சாற்றும். (எ)

முகிழ்தருமூலநின்மெய்யாமுதலெழுத்தைம்பதொன்றிற்
றிகழ்தரும்ஆகாராதிஹாகாரமீறசெப்பிப்
புகழ்தருநாற்பத்தெட்டுநாற்பத்தெண்புலவராகி
யகழ்தருகடல்சூழ்ஞாலத்தவதரித்திடுவவாக. (அ)

அத்தகுவருணமெல்லாமேறிநின்றவற்றவற்றின்
மெய்த்தகுதன்மையெய்திவேறுவேறியக்கந்தோன்ற
வுய்த்திடும்அகரத்திற்குமுதன்மையாயொழுகுநாதர்
முத்தமிழாலவாயெம்முதல்வரம்முறையான்மன்னே. (கூ)

தாமொருபுலவராகித்திருவுருத்தரித்துச்சங்க
மாமணிப்பீடத்தேறிவைகியேநாற்பத்தொன்ப
தாமவராகியுண்ணின்றவரவர்க்கறிவுதோற்றி
யேமுறப்புலமைகாப்பாரொன்றனன்கமலப்புத்தேள். (ய)

அக்கரநாற்பத்தெட்டுமவ்வழிவேறுவேறு
மக்களாய்ப்பிறந்துபன்மாண்கலைகளின்வகைமைதேர்ந்து
தொக்கவாரியமுமேனைச்சொற்பதினெட்டுமாய்ந்து
தக்கதென்கலைநுண்டேர்ச்சிப்புலமையிற்றலைமைசார்ந்தார். (கக)

(சு) மாக்கள்தோற்றம் - மானிடப்பிறவி. (எ) ஊனிடர்-பிறவித்துன்பம். (அ) முகிழ் - தாமரையரும்பு. மெய் - தேகம். முதலெழுத்து - உயிரும்மெய்யுமாகிய வெழுத்துக்கள்.

(கூ) வருணம், எழுத்து. (கக) பல்மாண் கலைகளின் வகைமை என்றது - பலவகைப்பட்ட, அறம்பொருளின்ப வீடுகளையுணர்த்து நூல்களினுண்ணியபொருள்களை. ஆரியம் - வடகலை.

கழுமணிவயிரம்வேய்ந்தகலன்பலவன்றிக்கண்டிக்
கொழுமணிக்கலனும்பூணுங்குளிர்நிலாநீற்றுமெய்யர்
வழுவறத்தெரிந்தசெஞ்சொன்மாலையாலன்றியாய்ந்த
செழுமலர்மாலையாலுஞ்சிவார்ச்சனைசெய்யுநீரார். (௧௨)

புலந்தொறும்போகிப்போகிப்புலமையால்வென்றுவென்று
மலர்ந்ததண்பொருநைநீத்தவளங்கெழுநாட்டில்வந்து
நிலாத்தருதிருவினான்றனிறைநிதிச்செழியன்செங்கோ
லலந்தருமதுரைநோக்கிநண்ணுவார்நண்ணுமெல்லை. (௧௩)

பற்பலகலைமாண்டேர்ச்சிப்பனுவலின்பயனாய்நின்ற
வற்புதமூர்த்தியெந்தையாலவாயடிகளங்கோர்
கற்பமைகேள்விசான்றகல்வியின்செல்வராகிச்
சொற்பதங்கடந்தபாதமிருநிலந்தோயவந்தார். (௧௪)

அவ்விடைவருகின்றாரைநோக்கினீராரைநீவி
ரெவ்விடைநின்றும்போதுகின்றனிரென்னவன்னார்
வெவ்விடையனையீர்யாங்கள்விஞ்சையரடைந்தோர்பாவம்
வெளவிடுபொருநைநாட்டின்வருகின்றேமென்னலோடும். (௧௫)

தனிவருபுலவர்நீவிர்தண்டமிழாலவாயெங்
கனிவருகருணைமூர்த்திகனைகழலிறைஞ்சல்வேண்டு
மினிவருகென்னநீரோவெங்களுக்களவில்கோடி
துனிவருவினைகடீர்க்குஞ்சுந்தரக்கடவுளென்றார். (௧௬)

மறையினாறொழுகும்பன்மாண்கலைகள்போன்மாண்டகேள்வித்
துறையினாறொழுகுஞ்சான்றோர்சூழமீண்டேகிக்கூடற்
கறையினார்கண்டத்தாரைப்பணிவித்துக்கரந்தாரொற்றைப்
பிறையினார்மகுடந்தோற்றாதறிஞராய்வந்தபெம்மான். (௧௭)

விம்மிதமடைந்துசான்றோர்விண்ணிழிவிமானமேய
செம்மலைவேறுவேறுசெய்யுளாற்பரவியேத்திக்
கைம்மலையுரியினார்தங்காறொழுதிறைஞ்சிமீண்டு
கொய்ம்மலர்வாகைச்செவ்வேற்செழியனைக்குறுகிக்கண்டார். (௧௮)

---

(௧௨) கழுமணி - சாணைதீர்ந்த மாணிக்கம். (௧௪) சொற்பதங் கடந்தபாதம் - ஆகமவளவைக்கெட்டாத் திருவடி. (௧௫) விஞ்சையர் - புலவர்கள். (௧௬) தனிவருபுலவர் என்றது - சோமசுந்தரக் கடவுளை. (௧௭) கலைகள் என்றது - வேதாங்கங்களை.

மறமலிநேமிச்செங்கோன்மன்னவன்வந்தசான்றோ
ரறமலிகேள்விநோக்கியவைககளக்கிழமைநோக்கித்
திறமலியொழுக்கநோக்கிச்சீரியாபோலுமென்று
நிறைறமலியுவகைபூத்தநெஞ்சினனிதனைச்செய்தான். (க௯)

திங்களங்கண்ணிவேய்ந்தசெக்கரஞ்சடிலநாதன்
மங்கலம்பெருகுகோயில்வடகுடபுலத்தின்மாடோர்
சங்கமண்டபமுணடாக்கித்தகைமைசால்சிறப்புநல்கி
யங்கமர்நதிருத்தியொன்னவிருத்தினைறினர்தமமை. (உ0)

வண்டமிழ்நாவினூர்கருமன்னவன்உரிமைசநல்கக்
கண்டுளம்புழுங்கிமுன்னைப்புலவரக்கழகத்தோரை
மண்டினர்மூண்டுமூண்டுவொறுசெய்காற்றமுட்டிப்
பணடையபுலனுந்தோற்றுபபடருழந்தெய்த்துப்போனார். (உக)

இனையர்போல்வந்தவந்தமறுபுலத்திருக்குங்கேள்வி
வினைஞருமதமேற்கொண்டுவிளையவினையவொதரும்செய்து
மனவலியிளைப்பவென்றுவைருவோரொசனைறவேண்டிய
புனையிழைபாகநீங்காப்புலவர்முனணணினறோ. (உஉ)

மூந்துநூன்மொழிந்தார்தம்மைமுறைமையால்வணங்கியெய்வை
வந்துவந்தெவருமவாதருசெய்கின்றார்வரிசையாக
வந்தமில்புலமைதூக்கியளப்பதாயெம்மனோர்க்குத்
தந்தருள்செய்திசங்கப்பலகையொன்றென்றுதாழ்ந்தார். (உ௩)

பாடியபாணற்கன்றுவலியவேபலகையிட்டார்
பாடியபுலவர்வேண்டிற்பலகைதந்தருளார்கொல்லோ

(க௯) மறம் - வெற்றி. அவைககளக்கிழமை - நல்லவை, நிறை
டவை எனனும் கல்விசசபைகட்குரிய உரிமைத்திறம் நல்லவை
நிறையவைஎன்றதை - "புகழுந்தருமநெறி நினறோர்பொய்காமம்-
இகழுஞ்சினஞ்செற்ற மில்லோர்-நிகழ்கலைகள் - எல்லாமுணர்ந்தோ
ரிருநதவிடமன்றோ - நல்லாரவைக்குநலன் எனவும், நலமடக்கஞ்
செம்மை நடுவுநிலைநான்குங் - குலனென்றறிவுடையோர் கோபில் -
புலனில்லோர் - சென்றுமொழிந்தனவுங் கேட்டோர்செறிந்தவிடம்-
அன்றோநிறைந்தவவை எனவும்வருஞ்சங்கச்செய்யுள்களாலறிக.

(உ0) வடகுடபுலம் - வடமேற்குத்திசை. (உக) மண்டினர் -
நெருங்கினர். (உஉ) மதமேற்கோடலாவது - தாங்கொண்டதை
விடாமை. ஒன்றுஎன்னும் வரையறைப்பண்பு, புலவர் சீர்தூக்குங
கருவிமேல் நிற்றலால் பண்பாகுபெயர்.

(உ௩) மூந்துநூல் - முதனூல்.

பாடியபுலவராகும்படியொருபடிவங்கொண்டு
பாடியபுலவர்காணததோன்றினூர்பலகையோடும். (௨௪)

சதுரமாயளவிரண்டுசாணதிப்பலகையம்ம
மதியினும்வாலிதாகுமந்திரவலியதாகு
முதியநூம்போல்வார்க்கெல்லாமுழமவளர்ந்திருக்கைநல்கு
மிருநூமக்களவுகோலாயிருக்குமெனறியமபியீந்தார். (௨௫)

நாமகளுருவாய்வந்தநாவலாதமக்குவெள்ளைத்
தாமமாயமளிதன்னைப்பலகையாத்தருவதென்னக்
காமனைமுனிந்தார்நலகக்கைகொடுகளிறுதாங்கு
மாமணிககோயிறன்னைவலங்துதங்கழகம்புக்கார். (௨௬)

நாறுபூந்தாமநாற்றிநறும்பனிதோய்நதசாந்தச்
சேறுவண்மலர்வண்சேசெழும்புகைதீபமாதி
வேறுபல்வகையாற்பூசைவினைமுடிததிறைஞ்சிக்கீர
னேறினன்கபிலனேடுபரணனுமேறினனே. (௨௭)

இருங்கலைவல்லோரெல்லாமிம்முறையேறியேறி
யொருங்கினிதிருந்தாயார்குமொததிடங்கொடுத்துநாதன்
றருஞ்சிறுபலகையொன்றேதன்னுளைசெய்வோர்க்கெல்லாஞ
சுருங்கிநின்றகலங்காட்டித்தோன்றுநூலபோனறதனறே. (௨௮)

மேதகுசான்றோர்நூலின்வினைபொருள்விளங்கத்தம்மி
லேதுவுமெடுத்துககாட்டுமெழுவகைமதமுங்கூறும்
போதகவைகளிந்தபின்னைபூவையேபுறம்புபோந்து
வாதுசெய்வார்கள்வந்தான்மறுத்துநோநிறுத்துமன்னே. (௨௯)

கலிவிருத்தம்.

ஆயவாறெண்புலவருமாய்ந்துணர்
பாயகேள்விப்பயன்பெறமாட்சியாற்
றூயபாடலெழுடங்கினர்செய்துகொண்
டேயவாறிருந்தாரந்தவெல்லைவாய். (௩௦)

பலருஞ்செய்தபனுவலுமாண்பொருண்
மலருஞ்செல்வமுஞ்சொல்லின்வளமையுங்

(௨௫) வாலிது - புனிதமுள்ளது. மந்திரவலி என்றது - அன்றன்று தன்னினின்று முழம்வளர்ந்து இடங்கொடுப்பதாதலின்.

(௨௮) அகலங்காட்டல் - பொருள் விரிந்துநிற்றல்.

(௨௯) ஏது - காரணம். காட்டு - உதாரணம். எழுவகை மதமாவன - உடன்படல். மறுத்தல்முதலியன.

குலவுஞ்செய்யுட்குறிப்புமொத்தொன்றிட
நலமயங்கிக்கிடந்தவத்தன்மையால் (௯௧)

வேறுபாடறியாதுவியந்துநீர்
கூறுபாடலிதுவென்றுங்கோதிலென்
றேறுபாடலிதுவென்றுஞ்செஞ்செவே
மாறுபாடுகொண்டார்சங்கவாணரே. (௯௨)

மருளுமாறுமயக்கறவான்பொருட்
டெருளுமாறுசெயவல்லகள்வர்சொற்
பொருளுமாமதுரேசர்புலவர்மு
னருளுநாவலராய்வந்துதோன்றினா (௯௩)

வந்தநாவலர்வந்திக்குநாவலர்
சிந்தையாகுலஞ்செய்யமயக்குறும்
பந்தயாப்பைக்கொணாகெனப்பாவல
ரொந்தையீங்கிவையென்றுமுன்னிட்டனா. (௯௪)

தூயசொல்லின்பொருளின்றொடர்ச்சியு
மாயநாவலரவ்வவர்தம்முது
வாயபாடல்வகைதெரிந்தவ்வவர்க்
கேயவேயெடுத்தீந்தனரொன்பவே. (௯௫)

வாங்குசங்கப்புலவர்மனங்களித்
தீங்குநீரொமரோடொருத்தரா
யோங்கிவாழ்திரொன்றொல்லெனத்தங்களைத்
தாங்குசெம்பொற்றவிசிலிருத்தினார். (௯௬)

பொன்னின்பீடிகையென்றும்பொன்றுரமேற்
றுன்னுநாவலர்சூழ்மணியாகவே
மன்னினாரநெடுநாயகமாமணி
யென்னவீற்றிருந்தார்மதுரேசரே. (௯௭)

நதியணிந்தவர்தம்மொடுநாற்பத்தொன்
பதின்மரொன்னப்படும்புலவோரொலா
முதியவான்றமிழ்பின்னுமுறைமுறை
மதிவிளங்கத்தொடுத்தவண்வாழுநாள். (௯௮)

---

(௯௨) செஞ்சவே-இது சேரோனென்னும் பொருள்தந்துநின்றது.
(௯௪) பந்தம் - தளை.

கலிநிலைத்துறை.

வங்கியசேகரன்வங்கியசூடாமணிதன்னைப்
பொங்கியதேசார்முடிபுனைவித்துப்புவிநல்கி
யிங்கியல்பாசவினைப்பகைசாயவிருந்தாங்கே
சங்கியல்வார்குழையானடியொன்றியசாபுற்றான். (௫௯)

ஐம்பத்தொன்றாவது
சங்கப்பலகைதந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௫0 - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௪௬௨.

உ

ஐம்பத்திரண்டாவது

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

பொற்குவைதேரும்பாவலர்மேவத்தொகுபீட
மற்குவைகண்டத்தண்ணலளித்ததறைந்தேமாற்
றற்குவைதந்தாலுய்குவலென்னுந்தருமிக்குப்
பொற்குவைநல்கும்வண்ணமெடுத்துப்புகல்கிற்பாம். (௧)

மன்னவர்மன்னன்வங்கியசூடாமணிமாறன்
றென்னவராகித்திகிரியுருட்டுஞ்சென்கூடன்
முன்னவரன்னங்கண்டறியாதமுடிக்கேற்பப்
பன்மலர்நல்குநந்தனம்வைக்கும்பணிபூண்டான். (௨)

மாதவிபாதிரிதாதகிகூவிளமந்தாரந்
தாதவிழ்மல்லிகைமுல்லையிலஞ்சிதடங்கோங்கம்
வீதவழ்கொன்றைகரந்தைசெழுங்கரவீரந்தண்
போதவிழ்நந்திசெருந்திகுருந்தம்புன்னாகம். (௩)

முண்டகமென்கடிநீலமுதற்பலமுப்போது
மெண்டிசையுங்கமழும்படிநந்தனமெங்குந்தே
னுண்டிசைவண்டுபடிந்துமுரன்றிடவுண்டாக்கி
வண்டிமிர்சண்பகநந்தனமுந்தனிவைத்தானால். (௪)

---

(௧) உவைஎன்றது - பொற்கிழியை. (௩) மாதவி-குருக்கத்தி. தாதகி-ஆத்தி. இலஞ்சி - மகிழ். வீ-வண்டு. கரவீரம் - அலரி.
(௪) வண்டிமிர்சண்பகம் என்றதுஜாதியடை.

பொய்த்திடுநுண்ணிடைமங்கலமங்கையர்பொன்பூண்
டோத்தெழுசணபகமொய்த்தவரும்பருடைந்தெங்கும்
வைத்திடுநந்தனவாசம்விழுங்கிமணங்கான்று
பைத்துமலர்ந்தனகண்டுமெகிழ்ந்துபரித்தேரான். (௫)

செருக்கியவண்டுவிழாமலர்கொய்துதெரிந்தாய்ந்து
நெருக்கியவிண்டைநிரைத்தொடைதொங்கனெடுந்தாம
மருக்கிளர்கண்ணிதொடுத்தணிவித்துவணங்காரூர
கருக்கியகண்ணுதலார்திருமேனிகவின்செய்தான். (௬)

அன்னவியன்பொழின்மாமதுரேசரடித்தாழ்வோன்
பொன்னவிர்சண்பகமாலைபுனைந்தபுதுக்கோலந
தன்னையியந்திவர்சண்பகசுந்தரர்தாமென்று
முன்னரிறைஞ்சினனிம்பமணிந்தமுடித்தென்னன். (௭)

அன்னதொர்நாமம்பெற்றனரின்றுமணிக்கூடன்
முன்னவரந்தத்தாமமவர்க்குமுடிக்கேற்று
மின்னதோர்நீராற்சணபகமாறனென்றேபேர்
மன்னிவிளங்கினன்வங்கியசூடாமணிதானும். (௮)

சண்பகமாறன்சண்பகசுந்தரர்தம்பாடே
நண்பகமாறுநன்பணிசெய்யுநனாளிற்
பண்பகர்சொல்லார்தம்புடைமாரன்படுபோர்மூண்
டெண்பகவெய்வாளுகியவந்தன்றிளவேனில். (௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மனிதர்வெங்கோடைதீர்க்கும்வசந்தமெனகாலும்வேறு
துனிதவிரிளங்கால்வேண்டுஞ்சோலையுஞ்சோலைவேண்டும்
புனிதநீர்த்தடமும்வேறுபுதுமலரோடைவேண்டும
பனிதருமதியும்வேறுபான்மதிவேண்டுங்காலம். (௧௦)

அண்டவான்றருமேற்சீறிச்செலந்தெழுந்தாங்குத்தேமா
தண்டளிரீன்றுவானந்தைவரநிவந்தகாசு
கொளடிடையழுத்திச்செய்தகுழையணிமகளிர்போல
வணடிறைகொளளப்பூத்துமலர்ந்தனசெருந்தியெல்லாம் (௧௧)

(௬) இண்டை - தண்டவடிவாகத் தொடுத்தமாலை. தொடை - சரமாகத்தொடுக்குமாலை. தாமம் - கோத்தமாலை. கண்ணி - வட்டயாகத்தொடுத்தமாலை. வணங்கார - பகைவர்.

(௯) எணபக - அளவிறப்ப. (௧௦) இளங்கால் - தென்றல்.

செங்கதிர்மேனியான்போலவிழ்ந்தனசெழும்பலாச
மங்குலூர்செல்வன்போலமலர்ந்தனகாஞ்சிதிங்கட்
புங்கவன்போலப்பூத்தபூஞ்சினைமரவஞ்செங்கை
யங்கதிராழியான்போலலர்ந்தனவிரிந்தகாயா. (கஉ)

தளைகிழித்தெழுநீர்வைகைத்தடங்களையெக்கரல்கு
லரவமேகலைசூழ்ந்தென்னவலர்ந்துதாதுகுப்பஞாழன்
மரகதந்தழைத்துவெண்முத்தரும்பிப்பொன்மலர்ந்துவாங்குந்
திரைகடற்பவளக்காடுசெயவனகன்னிப்புன்னை. (கங)

ஊடினார்போலவெம்பியிலையுதிர்ந்துயிரன்னாக
கூடினார்போலவெங்குங்குழைவரத்தழைததுநீங்கி
வாடினார்போலககண்ணீர்வாரமெய்பசந்துமைய
லீடினாலர்போற்பூத்துநெருங்கினமரங்களெல்லாம். (கச)

விழைதருகாதலார்தாமெலிவுறமெலிந்துநெஞ்சங்
குழைவுறக்குழைந்துரிற்குங்கோதிலாக்கற்பினார்போன
மழையறுங்கோடைதீப்பமரந்தலைவாடவாடித்
தழைவுறத்தழைத்துநின்றதழீஇயபைங்கொடிகளெல்லாம். (கரு)

சேட்டிகைத்தெனகாறள்ளததெண்மதுச்சிதறத்தும்பி
நீட்டிசைமுரலச்சாயாநின்றுபூநகொம்பராட
ஞட்டியப்புலவனட்டநகைமுகம்வெயர்வைசிந்தப்
பாட்டிசைத்தாடாநினறபாவைமாரபோன்றவன்றே. (கசா)

மலர்ந்தசெல்வந்திப்போதும்வகுளமுமுதிர்ந்துவாடி
யுலர்ந்துமொய்த்தளிதேனக்ககிடப்பனவுள்ளமிக்க
குலந்தருநல்லோர்செல்வங்குன்றினுந்தம்பாலில்லென்
றலர்ந்தவர்க்குயிரைமாறியாயினுங்கொடுப்பரன்றே. (கஎ)

நாறியதண்ணந்தேமாநறுந்தளிர்கோதிக்கூவி
யூறியகாமர்ப்பேட்டையுருக்குவகுயின்மெனசேவல்

(கஉ) கதிர் - சூரியன். மங்குலூர்செல்வன்-இந்திரன். மங்குல் - மேகம். மரவம் - குங்குமமரம். ஆழியன் - திருமால்.

(கங) எக்கர் - மேடு. அரவம - ஒலி. ஞாழல்-குங்குமமரம். மரகதம் - பசிய இலைகள். (கச) குழை - தளிர். கண்ணீர் - கண்களினின்றுஞ் சிந்தும்நீர், கள்ளாகியநீர். பசந்து - பசுமையாய், பசலைபூத்து. அலர் - அல்லாதவா. (கசா) திசை-திக்கு. நீட்டிசை-நெட்டிசை. (கஎ) அலம் - துன்பம். உள்ளமிக்க என்றது-பெருந்தளணத்தை. (கஅ) நாறல் - தளிர்த்தல். மாறியவேந்தன் என்றது - குறு நிலமன்னனை.

வீறியசெங்கோல்வேந்தன்வெளிப்படத்தேயங்காவன்
மாறியவேந்தன்போலவொடுங்கியமயில்களெல்லாம். (௧௮)

பொங்கரினுழைந்துவாவிபுகுந்துபங்கயந்துழாவிட்
பைங்கடிமயிலைமுல்லைமல்லிகைப்பந்தர்தாவிக்
கொங்கலர்மணங்கூட்டுண்டுகுளிர்ந்துமெல்லென்றுதென்ற
லங்கங்கேகலைகடேருமறிவன்போலியங்குமன்றே. (௧௯)

தாமரைகளாஞ்சிதாங்கத்தண்குயின்முழவமேங்க
மாமருதமருங்கிளைமங்கலமியம்பத்தும்பி
காமரமிசைப்பமுள்வாய்க்கைதைவாளெடுப்பவேனிற்
கோமகன்மகுடஞ்சூடியிருப்பதகுளிர்பூஞ்சோலை. (௨௦)

கலையினுனிறைந்தவிந்துகாந்தமண்டபத்திற்செய்த
மலையினுமெழுதுமாடமருங்கினுநெருங்குசோலைத்
தலையினுங்கமலவாவித்தடத்தினுந்தண்முத்தார
முலையினுமன்றிக்கோடைமுடிவிடங்காணார்மைந்தர். (௨௧)

நிலந்தருதிருவினன்றநிழன்மணிமாடக்கூடல்
வலந்தருதடந்தோண்மைந்தர்வானமும்வீழும்போக
நலந்தருமகளிரோடுநாகநாடவர்தஞ்செலவப்
பொலந்தருவனையகாட்சிப்பூம்பொழினுகர்வான்போவார். (௨௨)

மேற்படி வேறு.

மாத்தாண்மதமாவெருத்தின்மடங்கலெனச்செல்வாரும்
பூத்தாரொலிவாம்பரிமேற்புகர்மாவெனப்போவாரும்
பாத்தார்பரிதியெனவாம்பரித்தேருகைத்தூர்வாருந்
தேத்தாருளர்வண்டலம்பச்சிலம்பினடகின்றாரும். (௨௩)

நீலப்பிடிமேற்பிடிபோனெறிக்கொள்வாருந்தரள
மாலைச்சிவிகைமிசைவெண்மலராளெனச்செல்வாரு
மாலைக்கரும்பன்றுணைபோலளித்தார்ப்பரியூர்வாருங்
கோலத்தடக்கைபற்றிக்கொழுநருடன்போவாரும். (௨௪)

---

(௨௦) காமரம் - இசைப்பாட்டு. (௨௧) செய்தமலை - செய்குன்றம். வீழும - விரும்பும். பொலந்தரு - பொற்றருவாகிய கற்பகம். வானம் - இடவாகுபெயர்

(௨௩) புகர்மா - யானை. பாத்தார்பரிதி - பன்னிருபகுதியவாய சூரியர்கள். சிலம்பு - மலை. (௨௪) கரும்பன் - மன்மதன். துணை என்றது - இரதிதேவியை.

கருப்புக்கமழ்தேஙகண்ணித்தொடைபைங்கழலாடவருங்
கருப்புச்சிலைமன்னவனுற்கருவிப்படையன்னவரும
விருப்புற்றெறிநீர்வைகைவெள்ளத்தரளநதெள்ளிப்
பொருப்பிற்குவிக்கும்புளினம்புறஞ்சூழ்சோலைபுகுவார். (உரு)

கூந்தற்பிடியும்பரியுமூர்வார்கொழுநர்தடந்தோ
ளேந்தச்சடமாதென்னத்தழுவாவிழிந்துபொழில்வாய்ப்
பூந்தொத்தலர்பொற்கொடிதாதுகுமாறென்னப்புனைந்த
சாந்தக்கலவைபுகப்போய்வனமங்கையர்போற்சார்ந்தார். (உசு)

ஏமாசலமென்முலையாரநடையோவியமேயென்னப்
பூமாதவிசேர்வாரும்புன்னைநிழல்சேர்வாருந்
தேமாநிழல்சேர்வாருஞ்செருந்திநிழல்சேர்வாருங்
காமாயுதசாலைகள்போற்கைதைநிழல்சேர்வாரும். (உஎ)

கோடும்பிறைவாணுதலார்குழலைக்கருவிக்காரென்
றோடுந்தோகையவாகண்ணோக்கிக்கணையென்றஞ்சி
யோடுங்கொடியினன்னுருருமாந்தளிரொன்றயில்வா
ளோடுங்குயிலன்னவர்பண்ணிசைகேட்டொதுங்கிநாணும். (உஅ)

நீடுந்தரங்கமிரங்குநிறைநீர்நிலையேயன்றிப்
பாடுஞ்சுரும்புண்கழுநீர்பைந்தாட்குமுதம்பதுமங்
கோடும்பூத்தவெனனக்கொடியேரிடையார்குழையுந்
தோடுங்கிடந்தவதனந்தொகையாற்பொலிவசோலை. (உகூ)

பிடிகளென்னநடந்தாருடன்போயகொழுநர்பெருந்தண
கொடிகண்மிடைந்தவில்லியக்கர்போலக்குறுகிக்
கடிகொள்பனிநீர்சொரிந்துவேடைதணித்துங்கன்று
மடிகள்பிடித்துஞ்சேடியவர்கைக்குதவியாவார். (௩0)

மைவார்தடங்கண்மடவார்வளைப்பார்கொம்பின்மலரைக்
கொய்வார்குமிழ்மோந்துயிர்ப்பார்குழையுஞ்செவியுங்குழலும்
பெய்வார்மகிழ்ச்சிசெய்வார்பேராமையல்கூர
வெய்வாரகணைபோற்றைப்பக்கொழுநர்மார்பத்தெறிவார். (௩க)

(உரு) படையன்னவர் - மன்மதன் சேனையாகிய பெண்கள். தெள்ளி - கொழித்து. புளினம்- மணற்குன்று.
(உசு) கூந்தற்பிடி - புறமயிரினையுடைய பெண்யானை. தொத்து - கொத்து. வனமங்கையர் - வனதேவர்களை.
(உஎ) ஏமாசலம் - பொன்மலை. கைதை - தாழை.
(உஅ) கருவிக்கார்-சூன்முதிர்ந்த மேகம். (உகூ) தரங்கம்-அலை. கோடு - பூங்கொம்பு. (௩க) குமிழ் என்றது - நாசியை.

முத்தேர்நகையார்வளைப்பமுகைவிண்டலர்பூங்கொம்பர்ப்
புத்தேள்வண்டும்பெடையும்புலம்பிகருழலிற்புகுந்து
தெத்தேயெனப்பாண்செய்துதீந்தேனருந்துந்துணையோ
டொத்தேழிசைபாடிகளுணனும்பாணரொத்தே. (கஉ)

மேற்படி வேறு.

இம்பர்வீடளிகருந்தெய்வமகளிரோவென்பாராகூற்றம்
வம்பலமெபயேபோலும்வளைக்கையார்வளைப்பத்தாழ்ந்து
கம்பமுற்றடிப்பூசசிந்திமலர்முகங்கண்ணீர்சோரக்
கொமபரும்பணிந்ததென்றூலுலகியலகூறற்பாற்றே. (கங)

மைக்கணுளொருத்தியெட்டாநிமிர்கொம்பைவளைக்குந்தோறுங்
கைககுநேர்படாமைவாடுங்கடிமலர்க்கொடிபோனிற்பது
தைக்கும்பூங்கணைவேளன்றுென்றுருமகன்றலைப்பட்டென்னை
யெய்க்கின்றாய்தோண்மேலேறிப்பறியெனவேற்றிநின்றான். (கச)

தையலாளொருத்தியெட்டாமலாக்கொம்பைத்தளிாக்கைநீட்டி
யையநுண்மருங்குனோவவருந்தலுமாற்றாக்கேள்வ
னெய்யெனவிதுவுமென்னையூடியமகளிரோயோ
கொய்யெனவளைத்துநின்றான்கண்மூத்தங்கொழிப்பநின்றாள். (கரு)

மைக்குழலொருத்திகாதில்வட்டப்பொன்னோலையூடே
திக்கயமனையான்கொய்தசெருந்திப்பூச்செருகிநோசகி
யிக்குழையழகிதென்றாளிடுவெங்கைக்கிடுதியென்று
வக்குழையோடும்வீசியன்பனுக்கலக்கண்செய்தாள். (கசு)

மயிலிளம்பெடையன்றோர்மாதர்மாங்குடம்பைசெல்லுங்
குயிலிளம்பெடைதன்றுவிச்சேவலைககூவநோக்கி
யயிலிளங்களிறன்றேனைக்கடைக்கணித்தளியுந்தேறும்
பயிலிளந்சோலைமாடோர்மாதவிபபந்தர்சேர்ந்தாள். (கஎ)

பாசிழையொருத்தியாற்றாப்புலவியாள்பைந்தாரான்முன்
பூசகில்வாசங்காலிற்போக்கியும்புனைபூண்காஞ்சி
யோசையைச்செவியிலுய்த்துங்கலவியிழைருவாநீட்டுந்
தூசினையுடுத்தும்போர்த்துந்தூதுவிட்டவள்போனின்றாள். (கஅ)

(கஉ) புத்தேள் - புதுமை. (கங) கம்பம - நடுக்கம்.
(கரு) எங்கை என்றது - தங்கையாயமைந்த பரத்தையை.
(கஎ) குடம்பை - கூண்டு. களிறன்னான் என்றது-கணவனை.
அளி - ஆண்வண்டு. தேன் - பெண்வண்டு. மாதவி - குருக்கத்தி.
(கஅ) புலவி - ஊடல்.

வாய்ந்தநாண்மலர்கொய்தீவான்மெய்யிலம்மலர்த்தேந்தாது
சாந்தமான்மதம்போற்சிந்திக்கிடப்பவோர்தையல்யாளைத்
தோய்ந்தசாந்தென்றானுள்ளதுன்னையுஞ்சுமந்துகொய்த
வாய்ந்தசண்பகத்தாதென்றனெய்சொரியழலினின்றாள்.　(௩௯)

பிணியவிழ்கோதையாளோர்பேதைதன்பதிதன்னூட
றணியவந்தடியில்வீழத்தன்னிழலனையான்சென்னி
மணியிடைகண்டுகங்கைமணாளனையொப்பீரோம்மைப்
பணிவதென்னென்றூநக்குப்பரிவுமேறபரிவுசெயதாள்.　(௪௦)

மதுகைவாளொருவனங்கோர்மங்கைதன்வடிவைநோக்கிப்
பதுமமேயடிகைகாந்தள்பயோதரங்கோங்குகாவிப்
புதுமலர்விழிவாயாம்பற்போதுநும்மூரலெப்போ
ததனைவாய்திறந்துகாட்டிப்போமினென்றடுத்துநின்றான்.　(௪௧)

விடைத்தனியேறன்னானோர்விடலையோர்வேறகணுண்முன்
கிடைத்துநும்மிடத்தெனவெனஞ்சங்கெட்டுவந்தொளித்ததல்குற்
றடத்திடையொளித்ததேயோதனத்திடையொளித்ததோபூம்
படத்தினைத்திறந்துகாட்டிப்போகெனப்பற்றிச்சென்றான்.　(௪௨)

மாந்தளிரடியார்சாய்ப்பவளைந்தபூஞ்சினைகண்டன்னா
கூந்தலிற்கிடந்தசெம்மற்கோதைமேல்வீழ்ந்தகறபி
னேந்திழையவளைநீத்துப்பலர்நுகாந்தெச்சிலாகும்
பூந்தொடியவளைதுய்க்கும்பேதையர்போன்றதன்றே.　(௪௩)

கலிவிருத்தம்.

புல்லிமைந்தர்பொருள்கவாந்தானொன
வல்லியன்னமடந்தையர்கொய்தலி
னல்லிநாண்மலரற்றபின்கைப்பொரு
ளில்லியென்னவிளைத்தனகாவெலாம்.　(௪௪)

மையுண்கண்ணியர்மைந்தரொடம்மலர்
கொய்யுஞ்செல்வநுகர்ந்துகொழுங்கனு
மெய்யுந்தோயிற்கொழுநரின்வேற்றுமை
செய்யும்பொய்கைதிளைப்பச்சென்றாரரோ.　(௪௫)

(௩௯) உன்னையும்என்றஉம்மை, நாயகன்கருத்தில் உயர்வுசிறப்பும்மையாகவும் – நாயகியின்கருத்தில் இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மையாகவும் பொருள் பயந்துநின்றது. (௪௦) பிணி-கட்டு. பரிவு-துன்பம். (௪௧) மூரல்-பல். மதுகை-பலம். (௪௨) படம் - வஸ்திரம். (௪௩) செம்மல்-பழம்பூ. பூந்தொடியவர் என்றது-விலைமாதரை.

அன்னமன்னவராடுங்கயந்தலை
நன்னர்நீலநளினங்குமுதமென்
றின்னவனறியெழின்முல்லைசண்பகம்
பொன்னங்கோங்கமும்பூத்தனபோன்றவே. (சசு)

கலிநிலைத்துறை.

குரவவோதியர்கயந்தலைகுறுகுமுனகயலு
மரவும்யாமையுமலவனுமன்னமுமகன்ற
பருவரால்களுமிரிந்தனபகைஞர்மேலிட்டு
வரவரோவெதிர்நிற்பரோவலியிழந்தவரே. (சஎ)

பண்ணெனுஞ்சொலார்குடைதொறும்பன்மலர்விழிப்ப
தண்ணெனுந்திரையலைதொறுநிரைநிரைதாக்க
கண்ணுநீலமுமுகங்களுங்கமலமும்வாயும்
வண்ணமாம்பலுந்தத்தமின்மலைவனவனைய. (சஅ)

கூழைபாசியின்விரிந்திடமகிழ்ந்துநீர்குடையு
மாழையுண்கணார்கொங்கையுமுகங்களுமருங்கா
சூழரும்பொடுமலர்ந்தசெந்தாமரைத்தொகுதி
யாழ்தரங்கநீரிடைக்கிடந்தலைவனவனைய. (சகூ)

தூயநீர்குடைந்தேறுந்தன்றுணைவியைத்துணைவன்
வாயுங்கண்களும்வேறுற்றவண்ணநகண்டென்க
ணேயவின்னுயிரனையவளெங்குளாளென்றுன்
காயும்வேற்கணாள்முலைகுளிப்பாட்டினன்கண்ணீர். (ருo)

மங்கைநல்லவளொருத்திநீராடுவான்மகிழ்ந
னங்கைபற்றினளேகுவாளவன்குடைந்தேறும்
பங்கயக்கணொருத்தியைப்பார்த்தனன்சிந்து
வெங்கையெச்சினீராடலேனெனக்கரைநின்றாள். (ருக)

வனைந்தபைங்கழலான்புனலாடலின்மார்பி
னனைந்தகுங்குமத்தலையெறிநளினமொட்டழுந்தப்
புனைந்தகொங்கையால்வடுப்படப்பொறித்தவள்யாவ
டினைந்தழுங்கினணெய்சொரியெரியெனவொருத்தி. (ருஉ)

(சசு) முல்லை, சண்பகம், கோங்கு என்பன நீராட்டயரும் மகளிரது, பல், மேனி, தனம் இவற்றை நிலைக்களனால் விளக்கி நின்றது.

(சகூ) கூழை - கூந்தல். (ருஉ) மொட்டு - அரும்பு.

வீழ்ந்தகாதலன்செய்ததீங்காகியவேலாற்
போழ்ந்தநெஞ்சினுள்புலவிநோய்பொருளவன்காண
வாழ்ந்ததீரிடையழுந்துவாள்போன்றயர்ந்தயலே
தாழ்ந்தவன்னத்தைநோக்கிக்கைதாவெனவிரந்தாள். (௫௩)

கரும்புபோன்மொழியாளொருகாரிகைவதனஞ்
சுரும்புசூழ்கமலங்களுட்கமலமாய்த்தோன்ற
விரும்புகாதலனையுற்றுமெலிந்தனனமெல்ல
வரும்புமுல்லைகண்டையத்தினீங்கிச்சென்றணைந்தான. (௫௪)

களித்தகாதலன்மொக்குள்வாய்த்தன்னிழல்கண்டு
தெளித்துவாணகைசெய்யமாற்றாளென்றுசீறிச
தளிர்க்கைநீட்டினள்கண்டிலடடவினள்சலத்து
ளொளித்தியோவெனவுதைத்தனள்பேதைமாதொருத்தி. (௫௫)

நாறுசுண்ணமென்கலவையுநானமுந்தம்மின்
மாறிவீசினின்றுடுவாமாலைதாழகலத
தூறுபாடறவந்சரததளிகவர்நதுண்ப
வாறுசெல்பவாபொருள்வௌவுமரட்டரோபோல (௫௬)

கொயயுநீலமுங்கமலமுங்கொண்டுகொண்டனாக
ணெய்யும்வாளியினெறிவராலெறிந்திடுமெலனாக
கையினுற்புடைத்தெறிந்தவர்கதிர்முகம்படக்கண
டைதுவாணகைசெய்தகமகிழ்ச்சியுளாழ்வா. (௫௭)

வாசமென்பனிநீரொடுசுண்ணமும்வாரி
வீசுவாரிளம்பிடியொடுவேழமாநினைபோற
காசுலாந்தொடிவில்லிடக்கைகளாலள்ளிப்
பூசுசாந்தவையழிந்திடப்புனிததீரிறைப்பார. (௫௮)

அப்பெரும்புனற்றடங்குடைந்தாடுவாராயத்
தொப்பருந்தனியொருமகளொருவன்றன்முகத்துத்
துப்பைவென்றசெந்துவரிதழ்ச்செய்யவாய்த்தூநீா
கொப்பளித்தனளாம்பலந்தேனெனகுடித்தான். (௫௯)

ஆழமவ்விடைச்செல்லலைநில்லெனவடுத்தோா
வேழமன்னவன்விலக்குவான்போலொருவேற்க

(௫௩) வீழ்தல் - விரும்பல். கைதா - கைகொடு, தாழை.
(௫௫) மொக்குள்-நீர்க்குமிழி. தன்னிழல்என்றது- மனைவியின் பிரதிபிம்பத்தை. (௫௬) உளறுபாடு - கவலை. அரட்டர் - குறுநில மன்னர். (௫௮) வில்-ஒளி. (௫௯) துப்பு-பவளம். துவர்-செம்மை.

ணமைழதன்னைக்கையால்வளைத்தேந்தி வண்டறைதார்
குழுமாபணைத்திரடிதோடோய்த்தவிறுத்தான். (௬0)

மாசிறுணமுஞ்சூடியமாலையுமெய்யிற்
பூசுசாந்தமுமாரமும்பொய்கைக்குக்கொடுத்த
வாசமெய்யினிலம்புயவாசமும்பயர்க
வாசைமைந்தரோடிளையவரகன்கரையடைவார். (௬௧)

தையலார்சிலர்நனைந்ததுண்டானையுட்பொதிந்த
மெய்யெலாம்வெளிப்படக்கரையேறுவான்வெள்கி
மையதாபொலந்துகிலெனவன்பரைக்கூய்க்கண்
செய்யமாயனைக்கேட்குமாய்ச்சியரொத்தார். (௬௨)

உலத்தைவென்றதோளாடவருச்சிமேற்பொழிந்த
வலத்தகத்தொடுகுங்குமமளைந்துசெம்புனலாய்
மலர்த்தடங்குடைந்தவர்களுகிராகுனவட்ட
கலத்தையொத்தனசுற்றநின்றோராத்தடிகள். (௬௩)

பட்டும்பன்னிறக்கலிங்கமும்பணமணிக்கலனும்
கொட்டுஞ்சாந்தமுநானமுங்குங்குமச்சேறும்
கட்டுந்தாமமுந்தமதுகட்டபூவெலாங்கரைய
மட்டுணகோதையராடவாமனமெலாங்கவர்ந்தார். (௬௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காவியுங்கமலப்போதுங்கள்ளொழுகாம்பற்போது
மாவியுட்பூத்தபோலவாடியுட்பூப்பநோக்கி
யேவிரண்டன்னகண்ணாலனங்கனையேவல்கொளளும்
பூவிரிபொலங்கொம்பனாருபுரமருங்கரப்புக்கார். (௬௫)

பொன்னினும்வெள்ளியாலும்பளிங்கினும்பவளத்தாலும்
நன்னிறக்கலத்திற்கூர்வாணட்டெனவாசித்திசைய
மின்னனார்களித்தேறற்சிறுதுளிவிரலிற்றெள்ளித்
துன்னிவீழ்களிவணடோச்சித்தொண்டையங்கனிவாய்வைப்பார். ()

---

(௬௧) மைந்தர் என்றது - கணவரை. (௬௩) அலத்தகம் - செம்பஞ்சுக்குழம்பு.

(௬௫) காவி-நீலோற்பலம். ஏ-அம்பு. (௬௬) சிறுதுளிவிரலிற்றெள்ளி என்றது-கள்ளுண்போர் மதுவைவிரலாற்சுட்டுத்தெறித்துப் பின்னருண்ணும் முறைமையை. தொண்டை - கோவை.

வள்ளத்துவாள்போல்வாக்குமதுக்குடந்தன்பாற்பெய்த
கொள்ளைத்தெண்மதுவைக்கொள்ளை கொளவந்தவள்ளமீதென்
றுள்ளத்துவெகுண்டுவைவாளூன்றிமாபிடப்பதொத்த
சள்ளைச்சூழ்காளைவண்டுசெருச்செயல்காண்பவொத்த. (௬௭)

தணியலுண்டுள்ளஞ்சோருமொருமகடணியலுண்பான்
பிணியவிழ்கோதையாளோர்பெண்மகளகலத்தில்வாக்குந்
துணிமதுத்தாரைதன்னைவாளெனத்துணிந்துபேதாய்
திணிகதிர்வாளாலவள்ளஞ்சிதைத்தியோவென்றுநக்காள். (௬௮)

மலர்தொறுஞ்சிறுதேனக்கித்திரிவண்டுமெடவார்தங்கைத்
தலனெடுத்தோச்சவோடாதழீஇத்தடஞ்சாடிமொய்ப்ப
விலமெனப்பல்லோர்மாட்டெமிரந்திரந்தின்மைநீங்கா
தலமரும்வறியோர்வைத்தநிதிகண்டாலகல்வரோயோ. (௬௯)

உண்டவளொருத்திகள்வாயுதிக்குந்தன்முகமுங்கண்ணுங்
கண்டுதாமரைகள்வேலைமுளைத்ததக்கள்ளையார
மொண்டுணப்பேதைத்தும்பியம்மதுமுளரிவாதே
னுண்டுளிசெறிவதென்றுநொடித்துக்கைபுடைத்துநக்காள். (௭௦)

மங்கையாளொருத்திநானுண்டெஞ்சியமதுவுட்டோன்றுந்
திங்களைநோக்கியென்னைப்பிரிவின்கட்டீயாய்ச்சுட்டா
யிங்குவந்தகப்பட்டாயேயினிவிடேன்கிடத்தியென்று
வங்கொருவள்ளங்கொண்டுசேமித்தாளருந்தல்செய்யாள். (௭௧)

வெவ்வியநறவமுண்டவிளங்கிழையொருத்திகையிற்
கௌவியவாடிதன்னிற்கருங்கயனெடுங்கட்சேப்புங்
கொவ்வைவாய்விளர்ப்புநோக்கியென்னலங்கூட்டுண்டேகு
மௌவியமனத்தான்யாரொன்றயாகின்றளயலாமொள்ள. (௭௨)

ஒருத்திகள்ளுண்கின்றாடன்னுருவமந்நறவுட்டோன்ற
வொருத்தியென்னுடன்வந்துண்பாள்காணெனவுண்டதோழி
யொருத்திவந்தெனசெய்வாடன்னுருவமுநோக்கிப்பேதா
யொருத்தியோவிருவவொன்றுளெசிலென்றுருத்துநக்காள். (௭௩)

---

(௬௭) காண்ப என்றது - பகரவீற்றுயர் திணைப்பலர்பாற்படர்க்கைவினை முற்றாதலின், காண்போர் எனப்பொருள்பயந்து நின்றது.

(௬௮) தணியல்-கள். (௭௦) வேலை-கடல். (௭௧) சேமித்தல்-சிறைப்படுத்தல். (௭௨) விளர்ப்பு - வெண்மை. கூட்டுணல், கொள்ளைகொள்ளல்.

சாடியுணறவமுண்டாடன்னுருவேறு பாட்டை
யாடியுனேக்கினாரேவல்லரேயெவளைக்கரான்கைம்மேவ
போடினர்பிறருமுண்டோவுயிரன்னான்வந்தெனைப்
தேடினென்செய்கேனென்னைத்தேடித்தாசேய யென்றாள். (...)

களித்தவளொருத்திநின்றவாடியுட்கணவன்றன்பி
னொளித்தவனுருவுந்தானுநேர்படவுருத்துநோக்கித்
துளித்தகண்ணீரளாகியேதிலாடோடோய்ந்தின்பங்
குளித்தனையிருத்தியோவென்றுதைத்தனள்கோபமூண்டாள். (எரு)

இளம்புளிந்தயிர்விராயவின்சுவைபொதிந்தசோறு
வளம்படவிருந்தினோடுமருந்துவார்வசந்தவீணை
களம்படுமெழாலினோடுகைவிரனடத்திக்காம
னுளம்புகுந்தலைப்பவெண்ணெய்ப்பாவைபோலுருகிச்சோர்வார். ( )

இவ்விளவேனிற்காலத்தினுயிர்த்துணைவியோடுஞ்
செவ்வியசெங்கோனேமிச்செண்பகமாறனோர்நாள்
கைவ்வினைவல்லோன்செய்தகதிர்விடுகொந்தக்குன்றில்
வெவ்வியவேடைநீப்பானிருந்தனன்வேறுவைகி. (எஎ)

மாந்தளிரீன்றுகோங்குவண்டளவரும்பித்தண்டேங்
காந்தள்செங்கமலமாம்பல்சண்பகங்கழுநீர்பூத்துச்
சாய்ந்தமென்கொடியுநானுந்தனியிடத்திருப்பானேபோ
யாய்ந்ததோர்நாற்றந்தோன்றவசைந்ததுவசந்தத்தென்றல். (எ௮)

வெவ்வியவேலான்வீசும்வாசமோந்தீதுவேறு
திவ்வியவாசமாகவிருந்ததுதென்றல்காவில்
வெளவியவாசமன்றுகாலுக்கும்வாசமில்லை
யெவ்வியல்வாசமேயோவிதுவெனவெண்ணங்கொள்வான். (எகூ)

திரும்பித்தன்றேவிதன்னைநோக்கினான்றேவியைம்பா
லிரும்பித்தைவாசமாகியிருந்ததுகண்டிவ்வாசந்

(எசு) வசந்தவீணை என்றது-பாலையாழ்வீணை. எழாலென்றது - பெரும்பாலை ஏழனுள், நாகநாதம் ஆசிரி, தோடி, கௌளி, காந்தாரம், செந்துருத்தி, உதயகிரிமுதலிய செம்பாலையை.

(எஎ) கைவினை - சிற்பத்தொழில். (எ௮) தளவு-முல்லை. மாந்தளிர்முதலிய உவமானச்சொற்கள், மேனிமுதலிய உவமேயங்களை யுணர்த்திநின்றது. (எகூ) திவ்ய=திவ்-விண்ணுலகில், ய-பிறப்பது.

(௮0) ஐம்பால் என்றது-முடி, கொண்டை, சுருள், குழல், பனிச்சையென ஐம்பகுப்பினவாயமைந்த கூந்தலை. பித்தை-கூந்தல்.

சுரும்பிற்குந்தெரியாதென்னுச்சூழ்ந்திறும்பூதுகொண்டு
கரும்பித்தைக்கியல்போசெய்கையோவெனவையங்கொண்டான். ( )

ஐயுறுகருத்தையாவராயினுமறிந்துபாடல்
செய்யுநரவர்க்கேயின்னவாயிரஞ்செம்பொனென்றக்
கையுறைவேலானீந்தபொற்கிழிகைக்கொண்டேகி
மெய்யுணர்புலவாமுன்றூக்கினார்வினைசெய்மாக்கள் (௮௧)

வங்கத்தார்பொருள்போல்வேறுவகையமைகேழ்விநோக்கிச்
சங்கத்தாரெல்லாந்தமமிற்றனித்தனித்தேர்ந்துதேர்ந்து
துங்கத்தார்வேம்பனுள்ளஞ்சூழ்பொருடோல்வியுற்ற
பங்கத்தாராகியெய்த்துப்படருறுமனத்தரானார். (௮௨)

கலிவிருத்தம்.

அந்தவேலையிலாதிசைவரில்
வந்தமாணவனமணஞ்செய்வேட்கையான்
முந்தையாச்சிமமுயலும்பெற்றியான
றந்தைதாயிலானதருமியென்றுளான். (௮௩)

ஒருவனென்முகத்தொருவன்மாபுறை
திருவனுடருந்தேவனுரு
வருவனுலகன்றனைத்தனகலி
வெருவநாடிமுன்வீழ்ந்துவேண்டுவான் (௮௪)

தந்தைதாயிலேன்றனியனாகிய
மைந்தனேன்புறுவதுவைவேட்கையேன்
சிந்தைநோய்செயுஞ்செல்லறீர்ப்பதற்
கெந்தையேயிதுபதமென்றேத்தியே. (௮௫)

நெடியவேதநூனிறையவாகம
முடியவோதியமுறையினிறகெனும்

---

(௮௧) கிழி - முடிப்பு. (௮௩) மாணவன் - பிரமசாரி.

(௮௪) ஒருவன் என்றது - தனக்கோர் ஒப்புயர்விகந்துநின்றசிவ பெருமானை. திரு-இலக்குமி. உருவருவநாலகன்றான் என்றது-மகேஸ்வரன், உருத்திரன், திருமால், பிரமன் என்னும் உருவமும், சிவம், சத்தி, நாதம், விந்துஎனனும் அருவமும், சதாசிவமென்னும் அருவுருவமுமாகிய மூத்திறப்பட்ட தத்துவங்களை யதிட்டித்துநிற்குமசிவமுதற்பிரமனீறாகிய மூத்திறத்தொன்பது வர்க்கங்ளிலும்வேற்றுமையின்றிக் கலந்துநின்று, அவ்வத்தொழில்களை நடத்தித், தன்னியல்பு சிறிதும் விகாரமின்றிநிற்கும் சுத்தசிவத்தை.

(௮௫) செல்லல் - வறுமை.

வடிவில்லறவாழ்க்கையின்றிநின்
னடியருச்சனைக்கருகனுவனே. (சா)

ஐயயாவையுமறிதியேயொலோ
வையைநாடவன்மனக்கருத்துணர்ந்
துய்யவோர்கவியுரைத்தெனக்கருள்
செய்யவேண்டுமென்றிரந்துசெப்பினன். (எ)

தென்னவன்குலதெய்வமாகிய
மன்னர்கொங்குதேர்வாழ்க்கையின்றமிழ்
சொன்னலம்பெறச்சொல்லிநல்கினு
ரின்னறீர்ந்தவனிறைஞ்சிவாங்கினன். (அ)

பொற்றளிர்ச்சடைப்புவனநாயகன்
சொற்றபாடல்கைக்கொண்டுதொன்னிதி
பெற்றெடுத்தவன்போன்றபீடிறாக்
கற்றநாவலர்க்கழகநண்ணினுன். (கூ)

கல்வியாளர்தங்கையினீட்டினுன்
வல்லையாவரும்வாங்கிவாசியா
சொல்லினசெல்வமும்பொருளுநோக்கியோ
நல்லநல்லவென்றுவகைநண்ணினர். (கO)

அளக்கில்கேள்வியாரரசன்முன்புபோய்
விளக்கியக்கவிவிளம்பினர்கடன்
னுளக்கருத்துநேரொத்தலாற்சிரந்
துளக்கிமீனவன்மகிழ்ச்சிதூங்கினன். (கக)

உணர்ந்தகேள்வியாரிவரொடொல்லைபோய்
புணர்ந்தவாயிரம்பொன்றுவமின்றமிழ்
கொணர்ந்தவேதியர்க்கொள்ளவின்றென
மணந்தநாரிறன்மகிழ்ந்தானலினுன். (கஉ)

வேந்தனேவலால்விபுதர்சும்மொடும்
போந்துமீண்டவைப்புறம்புதூங்கிய
வாய்ந்தபொற்கிழியறுக்குநம்பியை
நேர்ந்துகீரனில்லெனவிலக்கினன். (கங)

(கங) விபுதர்மன்றது - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சங்கப் புலவரை.

குற்றமிக்கவிக்கென்றுகூறலுங்
கற்றிலானெடுங்காலம்வெம்பசி
யுற்றிவன்கலத்துண்ணுமெல்லைகைப்
பற்றவாடினான்பண்புபற்றினான். (௯௪)

உலர்ந்தநெஞ்சுகொண்டொதுங்கிநாயக
னலந்தருங்கழனண்ணினானவன்
மலர்ந்தபாடல்கொண்டறிஞரவைகிடந்
தலர்ந்தசிந்தைகொண்டடைந்தவைந்தனே. (௯௫)

செய்யுள்கொண்டுபோய்த்திருமுன்வைத்துளப்
பையுள்கொண்டவப்பனவனென்னைநீ
மையுண்கண்டவிவ்வழுவுபாடலைக்
கையுணல்கினாய்கதியிலேற்கெனா. (௯௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வறுமைநோய்பிணிப்பப்பன்னாளுழிபடுமடியேனின்பாற்
பெறுபொருளிழந்தேனென்றுபேசிலேன்யார்க்குமேலாங்
கறைகெழுமிடற்றோயநின்றனகவிக்குற்றஞ்சில்வாழ்நாட்சிற்
றறிவுடைப்புலவர்சொன்னாலாருனைமதிக்கவல்லார். (௯௭)

எந்தையிவ்விகழ்ச்சிநின்னதல்லதையெனக்கியாதென்னாச்
சிந்தைநோயுழந்துசைவச்சிறுவனின்றிரங்கயாரகும்
பந்தமும்வீடும்வேதப்பனுவலும்பயனுமான
சுந்தரவிடங்கனங்கோர்புலவனாய்த்தோற்றஞ்செய்தான். (௯௮)

கண்டிகைமதாணியாழிகதிர்முடிவயிரம்வேய்ந்த
குண்டலங்குடிகொண்டாகத்தழகெலாங்கொள்ளைகொள்ளத்
தண்டமிழ்மூன்றும்வல்லோன்றானெனக்குறியிட்டாங்கே
புண்டரநுதலிற்பூத்துப்பொய்யிருள்கிழித்துத்தள்ள. (௯௯)

விரிகதிர்ப்படாத்திற்போர்த்தமெய்ப்பையுளடங்கிப்பக்கத்
தெரிமணிக்கடகத்திண்டோளிளையவரடைப்பையோடுங்
குருமணிக்களாஞ்சியம்பொற்கோடிகந்தாங்கமுந்தாற்
புரிமதிக்குடைக்கீழ்ப்பொற்காற்கவரிபால்புரண்டுதுள்ள. (௧௦௦)

சொல்வரம்பிகந்தபாதமென்பதுதோன்றவேத
நல்லபாதுகையாய்ச்சூடநவின்றனகற்றுப்பாட

---

(௯௫) அவன்என்றது - சோமசுந்தரக்கடவுளை.
(௯௬) பையுள் - கவலை. (௯௯) பொய்யிருள்- மல்லிருள்.

வல்லவர்மறையினூறுமனுமுதற்கலைபோற்பினபு
செல்லநூலாய்ந்தோர்வைகுந்திருந்தவைக்களத்தைச்சேர்ந்தான். ( )

ஆரவைகுறுகிநேர்நின்றங்கிருந்தவரைநோக்கி
யாரைநங்கவிக்குக்குற்றமியம்பினாரொன்றுமுன்னங்
கீரனஞ்சாதுநானேகிளத்தினேனென்றானின்ற
சீரணிபுலவன்குற்றம்யாதெனத்தேராகீரன். (கoஉ)

சொற்குற்றமின்றுவேறுபொருட்குற்றமென்றான்றூய
பொற்குற்றவேணியண்ணல்பொருட்குற்றமென்னையென்ற
றற்குற்றம்வருவதோரானபுனைமலர்ச்சாபாலன்றி
யற்குற்றகுழற்குநாற்றமில்லையேயென்றானையன். (கoங)

பங்கயமுகமென்கொங்கைப்பதுமினிகுழலோவென்ன
வங்கதுமனைத்தேயென்றாலவாயுடையான்றெய்வ
மங்கையர்குழலோவென்னவன்னதுமந்தாரத்தின்
கொங்கலரளைந்துநாறுங்கொள்கையாற்செய்கைத்தென்றான். (கoச)

பரவிநீவழிபட்டேத்தும்பரஞ்சுடர்திருக்காளத்தி
யரவுநீர்ச்சடையார்பாகத்தமர்ந்தஞானப்பூங்கோதை
யிரவினீர்ங்குழலுமற்றேவெனவஃதுமற்றேயென்றா
வெருவிலானசலமேமுற்றச்சாதித்தான்விளைவுநோக்கான். (கoரு)

கற்றைறவாசடையானெற்றிக்கண்ணினைச்சிறிதேகாட்டப்
பற்றுவானின்னுமஞ்சானும்பரார்பதிபோலாக
முற்றுநீகண்ணுனாலுமொழிந்தநும்பாடல்குற்றங்
குற்றமேயென்றான்றன்பாலாகியகுற்றந்தேரான். (கoசு)

கலிநிலைத்துறை.

தேய்ந்தநாண்மதிக்கண்ணியானுதல்விழிச்செந்தீப்
பாய்ந்தவெம்மையிற்பொறாதுபொற்பங்கயத்தடத்தூ
ளாய்ந்தநாவலன்போய்விழுந்தாழ்ந்தனனவனைக்
காய்ந்தநாவலனிம்மெனத்திருவுருக்கரந்தான். (கoஎ)

ஐம்பத்திரண்டாவது

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ருஉ - க்கு திருவிருத்தம் - உருஙக.

(கoக) மறையினூறும் என்றது - சிட்சைமுதலியசடங்கங்களை.
(கoஉ) ஆரவை - நிறையவை,
(கoங) பொற்குற்றவேணி என்றதில் - குற்ற என்பது குறுகிய
வென்னும் பொருளது. (கoச) மந்தாரம்-பஞ்சதருக்களிலொன்று.

ஐம்பத்துமூன்றாவது

கீரனைக்கரையேற்றியபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

மாரனைப்பொடிகண்டவனந்தணமைந்தனுக
காரநற்கனகக்கிழியீந்ததறைநதன
மேரனத்திரள்சூழ்மலரோடையிடத்தினுங்
கீரனைக்கரையேற்றியவாறுகிளத்துவாம். (௧)

தாழ்ந்தவேணியனெற்றிமுளைத்தழற்கணாற்
போழ்ந்தநாவலனுடகபங்கயப்பொய்கைவாய்
வீழ்ந்தரும்படர்வேலையில்வீழ்ந்தனன்விம்முறச்
சூழ்ந்தநாவலர்கண்டுபொறாதுதுளங்குவார். (௨)

என்றவேந்தனிலாக்குடியீட்டமுமின்கதிர்
கான்றநாயகமாமணிபோகியகண்டியு
மான்றஞானமிலாதவர்கல்வியுமானதே
சான்றகீரனிலாதவைகூடியசங்கமே. (௩)

ஐயசொற்பொருடன்வடிவானவராலவாய்
மைதழைத்தமிடற்றினர்தம்மொடும்வாதுதான்
செய்தவிப்பிழையோபெரிதெப்படிதீருமோ
யுய்வதற்புதமேயெனயாவருமுன்னினான். (௪)

எய்திவெள்ளிமலைபெயர்த்தானுமிறுத்ததன்
கையில்வீணைதொட்டின்னிசைபாடக்கனிந்தவன்
செய்ததீங்குபொறுத்ததுமன்றித்திண்டேரொடு
மொயகொள்வாளுங்கொடுத்தனன்புண்ணியமூர்த்தியே. (௫)

யாவராலுமகற்றரிதிப்பிழையாவர்க்குந்
தேவராமவரோதிருவுள்ளந்திரும்பினாற
போவதேயிதுவேதுணிபென்றுபுகன்றுபோய்ப்
பாவலோர்பரன்றாணிழலிற்பணிந்தேத்துவார். (௬)

திருத்தனேசரணஞ்சரணம்மறைச்சென்னிமே,
னிருத்தனேசரணஞ்சரணந்நிறைவேதநூ
லருத்தனேசரணஞ்சரணந்திருவாலவா
யொருத்தனேசரணஞ்சரணங்களுனக்குநாம். (௭)

---

(௭) திருத்தன் - விசுத்ததேகமுடையவன்.

பாயுமாலவிடைமேல்வருமோய்பல்லுயிர்க்கெலாந்
தாயுந்தந்தையுமாகுநின்றண்ணளிதாயனைக்
கேயுமாதவன்போனலநீயவியற்றினாய்
காயுமின்பழமாகுமன்பழமாக்கருதாதலால். (அ)

அத்தகற்றசெருக்கினாலிவழிக்கீரனின்
வித்தகக்கவியைப்பழுதென்றவிதண்டையான்
மத்தகக்கண்விழித்துவெருப்பின்மலர்ந்தபொன்
முத்தகக்கமலத்திடைவீழுமுடிக்கிறாய். (கூ)

இருணிறைந்தமிடற்றடிகேளினியிப்பிழை
கருணைசெய்துபொறுத்தருளென்றுகபிலனும்
பரணனும்முதலாகியபாவலர்யாவருஞ்
சரணமென்றுவிழுந்திரந்தாரடிசாரவே. (ய)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அக்கீரவேலையாலமயின்றவெங்கருணைவள்ள
லிக்கீரமழலைத்தீஞ்சொலிறைவியோடெழுந்துபோந்து
நக்கீரன்கிடந்தசெம்பொனளினப்பூந்தடத்துஞாங்கர்ப
புக்கீரமதுரத்தீஞ்சொற்புலவர்தங்குழாத்துணின்றான். (கக)

அனற்கணானோக்கினான்பின்னருட்கணானோக்கவாழ்ந்த
புனற்கணேகிடந்தகீரன்பொறிபுலன்கரணமெல்லாங்
கனற்கணார்தமவேயாகக்கருணைமாகடலிலாழ்ந்து
வினைக்கணேயெடுத்தயாக்கைவேறிலன்புருவமானான். (கஉ)

போதையாருலகமீன்றபுனிதையார்பரஞானப்பூங்
கோதையாற்குழற்குத்தீங்குகூறியகொடியநாவின
தீதையார்பொறுப்பரோயோவவரனறிந்திருக்காளத்திக்
காதையார்குழையினானைக்காளத்திகைலையென்றான். (கங)

எடுத்தசொன்மாறிமாறியிசையமைந்திசைவெண்பாவாற்
றொடுத்தவந்தாதிசாத்தித்துயிலைச்செயிமடுத்தோர்வக்

(கூ) விதண்டை - பிறர்கூறுங் கூற்றைக்கூற்றை மறுத்துத் தன்னுட்கோளை நாட்டல்.

(கக) கீரம்-பால், க்ஷீரமென்பதின்றிரிபு. இக்கு-கரும்பு. நக்கீரன=உயர்ந்தசொல்லையுடையவன். (கங) போதம்-ஞானம்.

(கச) எடுத்தசொன்மாறி மாறினென்றது- ஒருபாசுரத்தில் கைலையையும், மற்றொருபாசுரத்தில்காளத்தியையும், சிறப்பித்துப்பாடியதை

தடுத்தவன்கையைப்பற்றியகன்கரையேற்றினார்தாள்
கொடுத்தெழுபிறவிவேலைக்கொடுங்கரையேற்றவல்லார். (௧௪)

கைதந்துகரையேறிட்டகருணையங்கடலைத்தாழ்ந்து
மைதந்தகயற்கணாளோவந்தித்தாத்தீங்குநன்கு
செய்தார்த்தோர்க்கிகலுமனபுஞ்செய்தமைபொருளாச்செய்யுட்
பெய்தந்துபாடுகினான்பிரானருணாடுகின்றான். (௧௫)

அறனிலானிழைத்தவேள்வியழித்தபேராண்மைபோற்றி
மறனிலாத்தண்டிக்கீந்தமாண்பெருங்கருணைபோற்றி
கறுவிவீழ்கூற்றைக்காயந்தகனைகழற்கமலம்போற்றி
சிறுவனுக்கழியாவாழ்நாளளித்தருள்செயநிபோற்றி. (௧௬)

சலந்தரனுடலங்கீண்டசக்கரப்படையாய்போற்றி
வலந்தருமதனைமாயோன்வழிபடக்கொடுத்தாய்போற்றி
யலர்ந்தசெங்கமலப்புத்தேணடுச்சிரமரிந்தாய்போற்றி
சிலந்தியைமருடஞ்சூட்டாவரசருள்செல்வம்போற்றி. (௧௭)

திரிபுரம்பொரியநக்கசேவகம்போற்றிமூவர்க்
கருளியதலைமைபோற்றியானங்கனையாகந்தீய
வெரியிடுநயனம்போற்றியிரதிவெந்திரப்பமீளக்
கரியவன்மகனுக்காவியுதவியகருணைபோற்றி. (௧௮)

நகைத்திடவந்தவந்நகுசிரந்திருகிவாங்கிச
சிகைத்திருமுடிமேல்வைத்ததிண்டிறல்போற்றிசேயி
லகத்தவிசுடரைத்தாண்டுமெலிதகரசாளமூன்று
சகத்தையுமளித்தசீரவர்தம்பிரானசரணம்போற்றி. (௧௯)

பொருப்பகழ்ந்தெடுத்தோனசென்னிபுயமிறமிதித்தாய்போற்றி
யிருக்கிசைத்தவனேபாடவிரங்கிவாள்கொடுத்தாய்போற்றி
தருக்கொடுமிருவர்தேடத்தழற்பிழம்பானாய்போற்றி
செருக்குவிட்டவரேபூசைசெய்யநேர்நின்றாய்போற்றி. (௨௦)

பருங்கைமால்யானையேனம்பாய்புலியரிமான்மீன
மிருங்குறள்யாமைகொண்டவிகல்வலிகடந்தாய்போற்றி

---

(௧௫) பெய்தந்து - அமைத்து. (௧௬) அறனிலான் - தக்கன். சண்டி - சண்டேசுரநாயனார். (௧௮) மூவரென்றது-வித்துன்மாலி, தாருகாக்கன், கமலாக்கனென்னுந் திரிபுராதிகளை. கரியவன் - திருமால். (௧௯) நகுசிரம் - வெண்டலை.

குரங்குபாம்பெறும்புநாரைகோழியாணைலவன்றேரை
கருங்குரீஇகழுகினன்புக்கிரங்கியகருணைபோற்றி. (உக)

சாலநானிழைத்ததீங்குக்கென்னையுந்தண்டஞ்செய்த
கோலமேபோற்றியஞ்சிக்கொடியனேனன்றெடுத்தபுன்சொன்
மாலைகேட்டென்னையாண்டமலைமகண்மணாளபோற்றி
யாலவாயடிகள்போற்றியம்மைநின்னடிகள்போற்றி. (உ௨)

கலிநிலைத்துறை.

ஆவலந்தனைனடியனேற்கருளருளென்றுக்
கோவமும்பிரசாதமுங்குறித்துரைபனுவற்
பாவலங்கலாற்பரனையும்பங்கிலங்கயற்கட்
பூவைதன்னையுமுறைமுறைபோற்றியென்றேத்தா. (௨௩)

தேவதேவனைப்பின்பெருந்தேவபாணியொடுந்
தாவிலேழிசையேழுகூற்றிருகையுஞ்சாத்திப்
பூவர்சேவடிசென்னிமேற்பூப்பவீழ்ந்தெழுந்தானா
பாவலோர்களுந்தனித்தனிதுதித்தனர்பணிந்தாரா. (உ௪)

துதித்தகீரனுக்கின்னருள்சுரந்தநீமுன்போனா
மதித்தநாவலர்குழாத்திடைவதியெனமறைந்தா
னுதித்தநாவிறாகருணைசெய்தருக்கரந்தயன்சேய
விதித்தகோயிலபுக்கமர்ந்தனாயினங்கிழையோடும். (உ௫)

கற்றகீரனுங்கலைஞருங்கழகமண்டபத்தி
லுற்றவாடகக்கிழியறுத்தந்தணற்குதவிக்
கொற்றவேந்தனும்வரிசைகள்பலசெயக்கொடுப்பித்
தற்றநீங்கியகல்வியின்செல்வராயமர்ந்தார். (உ௬)

சண்பகமாறனென்னுநதமிழ்நர்தம்பெருமான்கூட
லம்பகநுதலிறளையங்கயற்கண்ணிறளை
வம்பகநிறைந்தசெநதாமரையடிவந்துதாழ்ந்து
நம்பகநிறைநதவன்பாற்பல்பணிநடத்திவைகும். (உ௭)

ஐம்பத்துமூன்றாவது

கீரனைக்கரையேற்றியபடலம் முற்றிற்று

ஆக படலம் - ௫௨ - கரு திருவிருத்தம் - உ௫௬௬.

(உஉ) மாலை - திருவந்தாதி. (உ௩) பனுவல் - கோபப்பிரசாதம். (உ௪) ஏழிசைஎன்றது-சப்தசுரங்களை.
(உ௫) அயன்சேய் - விஸ்வகர்மன்.

ஐம்பத்துநான்காவது

கீரனுக்கு இலக்கணமுபதேசித்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொன்றையந்தெரியல்வேய்ந்தகூடலெம்பெருமான்செம்பொன்
மன்றலங்கமலத்தாழ்ந்துவழிபடுநாவலோனை
யன்றகன்கரையேறிட்டவருளுறைசெயதேமிப்பாற்
றென்றமிழனையான்றேறத்தெருட்டியதிறனுஞ்சொல்வாம். (௧)

முன்புநான்மாடக்கூடன்முழுமுதலாணையாற்போ
யின்புறவறிஞரீட்டத்தெய்தியாங்குறையுங்கீரன்
வன்புறுகோட்டந்தீர்ந்துமதுரையெம்பெருமானருளி
லன்புறுமனத்தனாகியாய்ந்துமற்றிதனைச்செய்வான். (௨)

கட்டவிழ்கடுக்கையண்ணல்கண்ணினாலவிந்தகாளை
மட்டவிழ்மலரோனாலுமாயவனாலுங்காககப்
பட்டவனல்லனன்னாநுதல்விழிப்படுதீநம்மைச்
சுட்டபோதுருப்பந்தீர்த்துக்காத்ததிச்சுவணகஞ்சம். (௩)

இப்பெருந்தடமேயெம்மையெம்மையுங்காப்பதென்னாக்
கப்பிலாமனத்தான்மூன்றுகாலமுமூழ்கிமூழ்கி
யப்பனையாலவாயெம்மடிகளையடியார்சேம
வைப்பினையிறைஞ்சிநித்தம்வழிபடுநியமம்பூண்டான். (௪)

மையறுமனத்தான்வந்துவழிபடுநியமநோக்கிப்
பையரவாரம்பூண்டபரஞ்சுடர்மாடக்கூட
லையனுமணியனாகியகமகிழ்ந்தவனுக்கொன்று
செய்யநன்கருணைபூத்துத்திருவுளத்திதனைத்தேர்வான். (௫)

இலக்கணமிவனுக்கின்னுந்தெளிகிலவிதனாலாய்ந்த
நலத்தசொல்வழூஉச்சொலென்பதறிகிலனவைதீர்கேள்விப்
புலத்தவர்யாரைக்கொண்டுபோதித்துமிவனுக்கென்னா
மலைத்தனுவளைத்தமுக்கண்மன்னவனுன்னுமெல்லை. (௬)

---

(௧) தமிழ் - கருவியாகுபெயராய் நூலின்மேல் நின்றது.
(௨) கோட்டம் - மாறுபாடு. (௩) சுவணகஞ்சம் - பொற்றாமரை. (௪) கப்பிலாமனம்-பிளவுபடாதமனம்; எனவே ஒன்றுபட்ட மனம் என்பது பொருள்.

பங்கயச்செங்கைகூப்பிப்பாலினேர்மொழியாள்சொல்வா
ளங்கணுவங்கைநெல்லிக்கனியெனவனைத்துங்கண்ட
புங்கவாநினதுசங்கைக்குத்தரம்புகலவல்லா
ரெங்குளாரேனுமென்னெஞ்சுறிப்பதொன்றிசைப்பேனையா. (எ)

பண்டொருபோதுவெள்ளிப்பனிவரையிடத்துன்பாங்கர்ப்
புண்டவழ்குலிசக்கோமான்பூமகன்மாயப்புத்தே
ளண்டருஞ்சனகனாதியருந்தவர்பிறருமீண்டிக்
கொண்டனரிருந்தாரிந்தக்குவலயம்பொறாதுமாதோ. (அ)

தாழ்ந்ததுவடகீழெல்லையுயர்ந்ததுதென்மேற்கெல்லை
சூழ்ந்ததுகண்டுவானோர்தொழுதுனைப்பரவியைய
ஆழ்ந்திடுமரவம்பூண்டோயொருவனின்னொப்பானங்கே
வாழ்ந்திடவிடுத்தாலிந்தவையநேர்நிற்குமென்றார். (கூ)

பைத்தலைபுரட்டுமுந்நீர்ப்பௌவமுண்டவனேயெம்மை
யொத்தவனனையான்வாழ்க்கைக்குரியளாகியவுலோபா
முத்திரையிமவான்பெற்றமுகிழ்முலைக்கொடியொப்பாளென்
றத்திருமுனியைநோக்கியாயிடைவிடுத்தாயன்றே. (க0)

விடைகொடுபோவானென்னைவேண்டினனேகுந்தேயந்
தொடைபெறுதமிழ்நாடென்றுசொல்லுபவந்தநாட்டி
னிடைபயின்மனிதரெல்லாமின்றமிழாய்ந்துகேள்வி
யுடையவரெனபகேட்டார்க்குத்தரமுரைத்தல்வேண்டும். (கக)

சித்தமாசகலவந்தச்செந்தமிழியனூறன்னை
யத்தனேயருளிச்செய்தியென்றனனனையான்றேற
வைத்தனைமுதனூறன்னைமற்றதுதெளிந்தபின்னு
நித்தனேயடியேனென்றுநின்னடிகாண்பேனென்றான். (கஉ)

கடம்பமாவனத்திலெம்மைக்கண்டனையிறைஞ்சியுள்ளத்
திடம்பெறயாதுவேட்டாயவையெலாமெம்பாற்பெற்றுத்
திடம்பெறமலயத்தெய்தியிருக்கெனவிடுத்தாயென்று
குடம்பெறுமுனியுமங்கேயிருக்கின்றான்கொடியினோடும். (கங)

இனையதுன்றிருவுள்ளத்துக்கிசைந்ததேலிவற்குக்கேள்வி
யனையமாதவனைக்கூவியுணர்த்தெனவணங்குகூற
வினையநாணிகழ்ச்சியெல்லாமறந்திடாநின்றுசொன்ன
யனையதேசெய்துமென்றவறிவனைநினைந்தானையன். (கச)

(கூ) உளழ்த்தல் - கருதல். (க0) பைத்தல் - பரத்தல்.
(கங) கொடி என்றது - உலோபாமுத்திரையை.
(கரு) அஞ்சலி - கூப்புகரம்.

கலிநிலைத்துறை.

உடையநாயகன்றிருவுளமுணர்ந்தனன்முடிமே
லடையவஞ்சலிமுகிழ்த்தனனருந்தவவிமானத்
திடைபுகுந்தனன்பன்னியோடெழுந்தனனகல்வா
னடையணுகிவந்தடைந்தனனற்றமிழ்முனிவன். (௧௫)

இயங்குமாதவத்தேரினும்பன்னியோடிழிந்து
புயங்கனாலயம்புகுந்துநாற்புறம்புடைகிளைததுத்
தயங்குசெம்பவளாசலந்தன்னையுமதனபால்
வயங்குமிந்திரநீலமால்வரையையும்பணியா. (௧௬)

பெருகுமன்புளந்துளும்பமெய்யானந்தம்பெருக
வருகிருந்தனனாவையிற்கீரனுமம்பொன்
முருகவிழ்ந்ததாமரைபடிந்திறைவனைமுன்போ
லுருகுமன்பினாலிறைஞ்சுவானெல்லைவந்தடைந்தான். (௧௭)

இருந்தமாதவச்செல்வனையெதிர்வரநோக்கி
யருந்தவாவிவற்கியற்றமிழமைந்திலவெம்பாற்
றெரிந்தநீயதையரிறபத்தெருட்டெனப்பிணியு
மருந்துமாகியபெருந்தகைசெய்யவாய்மலர்ந்தான். (௧௮)

வெள்ளைமாமதிப்பிளவணிவேணியங்கருணை
வள்ளலார்பணிசிரத்தினுமனத்தினுந்தாங்கிப்
பள்ளமேழையும்பருகினோன்பணியுநக்கீர
னுள்ளமாசறவியாகரணத்தினையுணர்த்தும். (௧௯)

இருவகைப்புறவுரைதழீஇயெழுமதமொடுநாற்
பொருளொடும்புணர்ந்தையிருகுற்றமும்போக்கி
யொருவிலையிரண்டழகொடுமுத்தியெண்ணான்கு
மருவுமாதிநூலினைத்தொகைவகைவிரிமுறையால். (௨௦)

---

(௧௬) புயங்கன் - கரும்பாம்பையணிந்த சிவபெருமான். பவளமலை நீலமலை என்றது - சிவபெருமானையும் உமாதேவியையும்.

(௧௮) பிணியுமருந்துமாகி என்றது - தமதாணைவழியொழுகாத உயிர்களுக்கு நோயும், அவ்வழியி னிற்பவர்க்கு மருநதுமாகிநிற்றலை.

(௧௯) பள்ளம் - கடல். (௨௦) புறவுரை - நூல் நுதலியபொருளல்லாதவை, எனவேபாயிரம் என்பதுபொருள். எழுவகை மதமாவன, உடன்படல்முதலியன. நாற்பொருளாவன, அறம், பொருள் - இன்பம், வீடு. ஐயிருகுற்றமாவன-குன்றக்கூறல்முதலியன. ஐயிரண்டழகாவன - சுருங்கச்சொல்லன்முதலியன. உத்திஎண்ணான்காவன; நுதலிப்புகுதல்முதலியன, ஆதிநூல் - முதனூல்.

கருத்துக்கண்ணழிவாதியகாண்டிகையாலும்
விருத்தியானூற்கிடைப்பொருடெளக்கறவிளக்கித்
தெரித்துரைத்தனனுரைத்திடுதிறங்கண்டுநூலி
னருத்தமேவடிவாகியவாதியாசிரியன். (௨௧)

தருக்குமின்பமுங்கருணையுந்தழைப்பமாதவனைத்
திருக்கரங்களான்மகிழ்ச்சியுட்டிளைத்திடத்தழுவிப்
பெருக்கவேண்டியபேறெலாம்பீடுறநல்கி
யிருக்கையிற்செலவிடுத்தனனாலவாயிறைவன். (௨௨)

பொன்னனாளொடுங்குறுமுனிவிடைகொடுபோன
பின்னையாருயிர்க்கிழத்திதன்பிரானைநேர்நோக்கி
யென்னைநீயிவற்குணர்த்திடாதிதவப்பொதியின்
மன்னனாலுணர்த்தியதெனமதுரைநாயகனும். (௨௩)

தன்னைநித்தலும்வழிபடுந்தகுதியோர்சாலப்
பொன்னளிப்பவர்தொடுத்தமற்சரமிலாப்புனிதர்
சொன்னசொற்கடவாதவர்துகடவிர்நெஞ்சத்
தின்னவர்க்குநூல்கொளுத்துவதறனெனவிசைப்ப. (௨௪)

இவனெடுத்தமற்சரத்தினால்யாமுணர்த்தாதத்
தவனைவிட்டுணர்த்தினமெனச்சாற்றினன்கேட்டுக்
கவலைவிட்டகமகிழ்ச்சிகொண்டிருந்தனள்கதிர்கா
லவமணிக்கலம்பூத்ததோர்கொடிபுரைநங்கை (௨௫)

கற்றகீரனும்பின்புதான்முன்செய்தகவிகண்
முற்றுமாய்ந்துசொல்வழுக்களும்வழாநிலைமுடிபு
முற்றுநோக்கினனறிவின்றிமுழுதொருங்குணர்ந்தோன்
சொற்றபாடலிற்பொருளவழுச்சொல்லினேனென்று. (௨௬)

மறையினந்தமுந்தொடாததாணிலைதொடவந்த
நிறைபரஞ்சுடர்நிராமயநிருதநூற்குப்பிழைத்தேனை
சிறியகேள்வியோர்கழியவுஞ்செருக்குடையோனென்
றறிஞர்கூறியபழஞ்சொலென்னளவிற்றேயம்ம. (௨௭)

அட்டமூர்த்திதனிருவடிக்கடியனேன்பிழைக்கப்
பட்டதீங்கினாலெனையவனுதல்விழிப்படுதீச்

---

(௨௧) கண்ணழிவு - பதச்சேதம். துளக்கம் - சந்தேகம்.
(௨௨) மாதவன்- அகத்தியமுனிவர். (௨௩) பொன்னனாளென்றது - உலோபாமுத்திரையை. (௨௪) மற்சரம் - அழுக்காறு.
(௨௭) மறையினந்தம்-உபநிடதம். (௨௮) விழுமம்-துன்பம்.

சுட்டதன்றியென்னெஞ்சமுஞ்சுடுவதெயென்றென்
றுட்டதும்பியவிழுமநோயுவரியுளாழ்ந்தான். (உஅ)

மகவையீன்றதாய்கைத்திடுமருந்துவாய்மடுத்துப்
பகைபடும்பிணியகற்றிடும்பான்மைபோலென்னை
யிகலிழைத்தறிவுறுத்தினுய்க்கேழையேன்செய்யத்
தகுவதியாதெனவரம்பிலாமகிழ்ச்சியுட்டாழ்ந்தான். (உகூ)

மாதவன்றனக்காலவாய்மன்னவனருளாற்
போதகஞ்செய்தநூலினைப்புலவரோரோகரு
மாதரஞ்செயக்கொளுத்தியிட்டிருந்தனனமலன்
பாதபங்கயமூழ்கியபத்திமைகீரன. (௩௦)

ஐம்பத்துநான்காவது
கீரனுக்கிலக்கணமுபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.
ஆக படலம் - ௫௩ - க்கு திருவிருத்தம் - உ௫௯௯.

ஐம்பத்தைந்தாவது

சங்கத்தார் கலகந்தீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காமனைப்பொடியாக்கண்டகண்ணுதலருண்ணூல்கீர
னாமநற்புலவற்கீந்தநலமிதுபொலம்பூங்கொன்றைத்
தாமனச்சங்கத்துள்ளார்தலைதடுமாற்றநேற
லூமனைக்கொண்டுபொடலுணர்த்தியவொழுக்குஞ்சொல்வாம். (க)

அந்தமில்கேள்வியோரொண்ணறுவரும்வேறுவேறு
செந்தமிழ்செய்துதம்மிற்செருக்குறுபெருமைகூறித்
தந்தமினமாறுய்த்தத்தந்தராதரமளக்கவல்ல
முந்தைநூன்மொழிந்தவாசான்முன்னர்வந்தெய்தினோ. (உ)

தொழுதனரடிகள்யாங்களெடுத்தவிப்பாடறம்முள்
விழுமிதுந்தீதுந்தூக்கிவேறுபாடளந்துகாட்டிப்
பழுதறுத்தையந்தீரப்பணிக்கெனப்பணிந்தார்கேட்டு
முழுதொருங்குணர்ந்தவேதமுதல்வனுமுக்கண்மூர்த்தி. (௩)

---

(௩௦) நூல் - இறையனாரகப்பொருள்.
(உ) எண்ணணறுவராவார் - சங்கப்புலவர் நாற்பத்தெண்மர். ஆசான் என்றது - சோமசுந்தரக்கடவுளை.

இருவருந்தருவநீண்டவெரியழற்றூணிற்றோன்று
முருவெனவறிவானந்தவுண்மையாயுலகுக்கெல்லாங்
கருவெனமுளைத்தமூலவிலிங்கத்தூணின்றுங்காண்டற்
கரியதோராபுலவனாகித்தோன்றியொன்றருளிச்செய்வான்.

கலிநிலைத்துறை.

இம்மாநகருள்ளானொருவணிகன்றனபதியென்
றம்மாநிதிக்கிழவோன்மனைகுணசாலினியனையார்
தம்மாதவப்பொருட்டால்வெளிற்றறிவாளரைத்தழுவும்
பொய்ம்மாசறவினன்போலவதரித்தானொருபுத்தேள். (௫)

ஓயாவிறன்மதனுக்கிணையொப்பானவனூமைச்
சேயாமவனிடைநீருரைசெய்யுட்கவியெல்லாம்
போயாடுமினனையானதுபுந்திக்கிசைந்தானை
றாயாவருமதிக்குந்தமிழதுவேயெனவறைந்தான். (௬)

வன்றாண்மழவிடையாயவன்மணிவாணிகனூம
னென்றாலவன்கேட்டெங்ஙனமிப்பாடலிற்கிடக்கு
நன்றானவுந்தீதானவுநயந்தாயந்தன்றன்மை
குன்றாவகையறிவானெனமன்றாடியகூத்தன். (௭)

மல்லார்தடம்புயவாணிகமைந்தன்றனக்கிசையச்
சொல்லாழமும்பொருளாழமுங்கண்டான்முடிதுளக்காக்
கல்லார்புயம்புளகிதமுளங்களிதூங்குவன்கலக
மெல்லாமகன்றிடுமுங்களுக்கென்றாலயஞ்சென்றான். (௮)

பின்பாவலரெல்லாம்பெருவணிகக்குலமணியை
யன்பாலழைத்தேகித்தமதவையத்திடையிருத்தா
நன்பான்மலர்நறுஞ்சாந்துகொண்டருச்சித்தனர்நயந்தே
முன்பாலிருந்தருந்திறற்றமிழ்மொழிந்தாரவைகேளா. (௯)

மகிழ்ந்தான்சிலர்சொல்லாழ்ச்சியைமகிழ்ந்தான்சிலர்பொருளை
யிகழ்ந்தான்சிலர்சொல்வைப்பினையிகழ்ந்தான்சிலர்பொருளைப்

(௪) கரு என்றது-மேருமுதலிய திவ்யக்ஷேத்திரங்களி லெழுந்தருளிய அருட்குறியினை, அல்லது உலகத்தோற்றத்திற்குக் காரணமாய்நின்ற வெனப்பொருள் கோடலுமொன்று.

(௫) வெளிற்றறிவு - மந்தபுத்தி. பொய் - அஞ்ஞானம். ஒருபுத்தேள் என்றது - முருகக்கடவுளை; இதனை வலைவீசியபடலத்திலும், இறையனாரகப்பொருள் நக்கீரர் உரையிலும் காண்க.

(௯) ஆடல் - சொல்லல்.

புகழ்ந்தான்சிலர்சொல்லின்பமும்பொருளின்பமுமொருங்கே
இகழ்ந்தான்சிலர்சொற்றிண்மையும்பொருட்டிண்மையுந்தேர்ந்தே. ()

இத்தன்மையருகிக்கலைவல்லோர்தமிழெல்லாஞ்
சித்தங்கொடுதெருட்டுஞ்சிறுவணிகன்றெருள்கீரன்
முத்தண்டமிழ்கபிலன்றமிழ்பரணன்றமிழ்மூன்று
மத்தன்மையனறியுந்தொறுமறியுந்தொறுமெல்லாம். (கக)

நுழைந்தானபொருடொறுஞ்சொற்றொறுநுணுகுஞ்சுவையுண்டே
தழைந்தானுடல்புலனைந்தினுந்தனித்தானசிரம்பனித்தான
குழைந்தான்விழிவழிவேலையுட்குளித்தான்றனையளித்தான
விழைந்தான்புரிதவப்பேற்றினைவிளைத்தான்களித்திளைத்தான. (கஉ)

பல்காசொடுகடலிற்படுபவளஞ்சுடர்தரள
மெல்லாநிறுத்தளப்பானெனவியல்வாணிககுமரன்
சொல்லாழமும்பொருளாழமுந்துலைநாவெனத்தூக்க
நல்லாறறிபுலவோர்களுநட்டாரிகல்விட்டார். (கங)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகினுட்பெருகியந்தவொண்டமிழ்மூன்றும்பாடற்
றிலகமாயச்சிறந்தவாய்ந்ததெய்வநாவலருந்தங்கள
கலகமாநவையிற்றீர்ந்துகாசறுபனுவலாய்ந்து
புலமிகுகோட்டிசெய்துபொலிந்தனரிருந்தார்போலும். (கச)

ஐம்பத்தைந்தாவது

சங்கத்தார் கலகந்தீர்த்தபடலம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ருரு - க்கு திருவிருத்தம் - உருகo.

(கஉ) பொருடோறும் என்றது - காமம், கருணை, நகை, வீரம், உருத்திரம், அச்சம், குறிப்பு, வியப்பு, சாந்தம்என ஒன்பான்வகைப் பட்ட பொருட்சுவைகளை. சொற்றொறும் என்றது - குணம், அலங் காரம் என்னும் சொற்சுவைகளை. புலனைந்தினுந் தனித்தான் என் றது - சத்தாதியைம்புலங்களுள் சத்தத்தின்வழியே நின்றமையை.

(கங) காசு - மணி.

(கச) தமிழ் மூன்றுவன - நக்கீரர், கபிலர், பரணர்கூறியதமி ழ்நூல்கள். தெய்வநாவலர் - சங்கப்புலவர்.

ஐம்பத்தாறுவது

இடைக்காடன் பிணக்குத்தீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குடைக்காடன் பசிக்கன்னக் குழியருத்தி வேட்கையறக் கொடுத்த கங்கைச், சடைக்காடன் புலவரிக றணிவிதக முறையிதுமேற் றன்னைப் பாடு, தொடைக்காடன் பகன்றிகழ்ந்த தென்னவனைமுனிந்துதன்னைத் தொழுதுபோன, விடைக்காடனுடன்போய்ப்பின் வெழுந்தருளிப் பிணக்கறுத்த வியல்பு சொல்வாம். (க)

இந்திரன்றன் பழிதுரந்தி யரசளித்துப் பின்புகழி யின்பமீந்த, சுந்தரன்பொன னடிககன்பு தொடுத்துநறுஞ் சண்பகத்தார் தொடுத்துச் சாத்தி, வந்தனைசெய் திருத்தொண்டின் வழிக்கேற்பச் சண்பகப்பூ மாறவேந்த, னந்தரகு டாமணியாஞ் சிவபுரத்து ணிறைசெல்வமடைந்தா னிப்பால். (உ)

ஆற்றன்மிகுபிரதாபசூரியன்வங்கிசத்துவசனளவில்சீர்த்தி
சாற்றறியவிரிபுமருத்தனன்சோழவங்கிசாந்தகன்றுன்வென்றி
மாற்றறியபுகழ்ச்சேரவங்கிசாந்தகன்பாண்டிவங்கிசேசகன்
ேறுற்றமுறுபரித்தேர்வங்கிசசிரோமணிபாண்டீச்சுரன்றுன்மன்னே.

துணிவுடையகுலத்துவசன்வங்கிசபூடணமாறன்சோமசூடா
மணிகுலசூடாமணியேயிராசசூடாமணியேமாற்றுர்போற்றிப்
பணியவரும்பூபசூடாமணியேகுலேசபாண்டியனேயென்னக்
கணிதமுறுபதினைவர்வழிவழிவந்துதித்துநிலங்காவல்பூண்டோர். (௪)

அத்தகைய பாண்டியருட் குலேசபாண் டியனென்று மாசன மேறுண்மேல், வைத்தவனி நலம்புரப்போ னிலக்கணமு மிலக்கியமும் வரம்பு கண்டோ, னந்தகைய பெருநூல மெல்லைகண்டோ னுதவிறு லிவனுக்கேற, முத்தமிழோர் பயிலசங்க மிடங்கொடுத்த தலையமணி முழவுத் தோளான். (ரு)

கழிந்தபெருங் கேள்வியிறு னெனக்கேட்டு முழுதுணர்ந்த கபிலன் றன்பாற், பொழிந்தபெருங் காதன்மிகு கேண்மையிறு னிடை

(க) தென்னவன்-குலேசபாண்டியன். (உ) அந்தரசூடாமணியாஞ் சிவபுரம் என்றது - புவலோகம்முதலிய ஏழுலகங்களுக்கும் தலைமையாய் விளங்குஞ் சிவபுரத்தினை. (௩) இரிபுமருத்தனன் - பகைவரைமர்த்தனஞ்செய்பவன். (ரு) பெருநூல்-அறுபத்துநான்குகலைகள்.

க்காட்டுப் புலவன் றென்சொன், மொழிந்தரசன் றனைக்காண்டு மெ னத்தொடுத்த பனுவலொடு மூரித் தீந்தேன், வழிந்தொழுகு தாரா னைக் கண்டுதொடுத் துரைப்பனுவல வாசித்தானால். (சுசு)

வழுக்காத சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும்பகிர்ந்தருந்த வல் லோனுள்ளத, தழுக்காற்றூற் சிரந்துளக்கா னகமகிழ்ச்சி சிறிதுமுகத தலர்ந்து காட்டா, னெழுக்காயுந் திணிதோளா றென்றுமுறை யான் வாளா விருந்தானுயநத, குழுக்காத னண்புடையான் றனைமானம் புறந்தள்ளக் கோயில்புககான். (எ)

சன்னிதியில் வீழ்ந்தெழுந்து தமிழறியும் பெருமானே தன்னைச் சேர்ந்தார், நன்னிதியேதிருவால வாயுடைய நாயகனே நகுதார்வேம் பன், பொன்னிதிபோ லளவிறந்த கல்வியுமிக குளனென்று புகலக் கேட்டுச், சொன்னிறையுஙகவிதொடுத்தே னவமதித்தான் சிறிதுமு டிதுளக்கானுகி. (அ)

பரிவாயின்மொழிதொடுத்து வருணித்தோர்க்ககமகிழ்ந்தோர்பய னுநல்கா, விரிவாயதடங்கடலே நெடுங்கழியேயடுங்கானவிலங்கேபுள் ளே, பொரிவாயபராரைமரநிரையேவான்றூடுகுடுமிப் பொருப்பே வெம்பு, மெரிவாயகொடுஞ்சுரமேயெனவிவற்றோரஃறிணை யொத்தி ருந்தானெந்தாய். (கூ)

என்னையிகழ்ந்தனனோசொல் வடிவாய்நின்னிடம்பிரியா விமயப் பாவை, தன்னையுஞ்சொற்பொருளான வுன்னையுமேயிகழ்ந்தனனெ ன்றணக்கியாதென்னு,முன்னைமொழிந்திடைக்காடன் றணியாதமுனி வீர்ப்பமுந்திச்சென்று, னன்னவுரைதிருச்செவியி னூறுபாடெனவு றைப்பவருளின்மூர்த்தி. (கo)

போனவிடைக்காடனுக்குங் கபிலனுக்குமகத்துவகைபொலியுமா ற்றான், ஞானமயமாகியதன் னிலிங்கவுருமறைத்துமையா நங்கை யோடும், வானவர்தம்பிரானெழுந்துபுறம்போய்த்தன்கோயிலினேர்வ டபால்வைகை, யானநதித்தென்பாலோ ராலயங்கண்டங்கணினிதம ர்ந்தான்மன்னோ. (கக)

சங்கவான்றமிழ்த்தெய்வப்புலவோருமுடனெழுந்துசைலவேந்தன்
மங்கைநாயகனபோனவழிபோயங்கிருநதாரவ்வழிநாள்வைகற்
கங்குல்வாய்புலரவரும்வைகறையிற்பள்ளியுணர்காலத்தெய்தி
யங்கணுயகனடியாரசேவிப்பாரிலிங்கவுருவங்குக்காணூர். (கஉ)

(எ) ஆய்ந்தகுழு - புலவர்கூட்டம். (கo) ஊறுபாடு - துன்பப் படுத்துவது ; இது-ஈண்டு நாராசத்தைவிளக்கிநின்றது.

என்னவதிசயமோவீதென்றயிர்த்தாரிரங்கினாரிதனையோடி, மன்னவனுக்கறிவிப்பான்வேண்டுமெனப்புறப்பட்டுவருவாராவி, யன்னவரைப்பிரிந்துறையுமணங்கனையா ரெனவுமலரணங்குநீத்த, பொன்னவிர்தாமரையெனவும் புலம்படைந்துபொலிவழிந்த புரமுங்கண்டார்.

அரசனிடைப்புகுந்துள்ள நடுநடுங்கிநாவுணங்கி யரசேயாமொன்றுரைசெயவஞ்சுதுமுங்களையனைத்திருப்பள்ளியுணர்ச்சிநோக்கி, மறைமலர்ச்சேவடிபணியப்புகுந்தன மின்றுங்கவன்றன் வடிவங்காணேம், புரமுநனிபுலம்படைந்ததெனறழல்வே லெனச்செவியிற்புகுத்தலோடும். (௧௪)

வழுதியரியணையிலிருந்தடியிறவீழ்பழுமரம்போன் மண்மேல்யாக்கை, பழுதுறவீழ்ந்துயிரொடுங்கவறிவொடுங்கிமட்பாவைபடிந்தாங் கொல்லைப், பொழுதுகிடந்தறிவு சிறிதியங்கவெழுந்தஞ் சலிக்கைப் போதுகூப்பி, யழுதிருகண்ணீர்வெள்ளத் தாழ்ந்தடியேனென்பிழைத்தேனண்ணலண்ணல். (௧௫)

கொலையினையோரவுணர்புர நொடிவரையிற்பொடியாகக் குனித்தமேருச், சிலையினையோபழையசிவபுரத்தினையோவருவி மணிதெறிக்கும்வெள்ளி, மலையினையோதம்மைமறந்துனைநினைப்பார்மனத்தினையோவாழ்த்தும்வேதத், தலையினையோவெங்குற்றா யெங்குற்றாயென்றென்றுதளருமெல்லை. (௧௬)

சிலர்வந்துமன்னவோரதிசயங்கண்டனம்வைகைத்தென்சாராக, அலர்வந்தோன்படைத்த நாண்முதலொருகாலமுங் கண்டதன்றுகேள்வித், தலைவந்தபுலவரொடுமாலவாயுடையபிரான்றானே செம்பொன், மலைவந்தவல்லியொடும்வந்திறைகொண்டுறைகின்றான் யாதோவென்றார். (௧௭)

அவ்வுரைதன்செவிநுழைந்து புகுதிரப்பவெழுந்தரசனச்சத்தாழ்ந்து, தெவ்வர்முடித்தொகையிடறுங்கழற்காலானடந்தேகிச் செழுநீர்வையை, கௌவைநெடுந்திரைகரத்தாற்கடிமலர்தூஉய்ப்பணியத்தென்கரைமேல்வந்து, மௌவலிளமுகைமுறுவன்மாதினொடுமிருக்கின்றமணியைக்கண்டான். (௧௮)

படர்ந்துபணிந்தன்புருக்குங்கண்ணீர்சோர்ந்தானந்தப் பௌவத்தாழ்ந்து, கிடந்தெழுந்துநாக்குழறித்தடுமாறிநின்றிதனைக் கிளக்கும்

---

(௧௬) ஓர்-தேர்ந்த. (௧௭) அலர்வந்தோன் - பிரமன்.
(௧௮) தெவ்வர் - பகைவர். கௌவை - ஒலி.

வேதந், தொடர்ந்தறியாவடிசிவப்ப நகர்புலம்பவுலகீன்ற தோகை யோடிங், கடைநதருளுங்காரணமென் னடியேனுற்பிழையுளதோ வையாவையா. (கக)

அல்லதையென்றமராலென் பகைஞராற் கள்வரா லரியகானத், தெல்லையிலங் காதிகளா லிடையூறின் றமிழ்நாட்டி லெய்திற்றுலோ, தொல்லைமறையவரொழுக்கங்குன்றினரோதவந்தருமஞ் சுருங்கிற்று லோ, வில்லறனுந் துறவறனும் பிழைத்தனவோயானறியே னெந்தா யெந்தாய். (உ௦)

கள்ளேறுகடுக்கைநறுஞ்சடையானேபோற்றிபெருங்கருணைபோ ற்றி, வெள்ளேறுகொடியுயர்த்த விடையானேபோற்றியருள் விகிர்தா போற்றி, புள்ளேறுகொடியுயர்த்த புனிதனயன்றேறுதபுனிதாபோற் றி, வள்ளேறுசிறுகுழவிமதிநுதலங்கயற்கண்ணிமணாளபோற்றி. (உக)

பாதமலரிணைபோற்றிபன்னிரண்டுகையானைப்பயந்தாய்போற்றி
வேதமுடிகடந்தபரஞானத்திலானந்தவிளைவேபோற்றி
போதவடிவாய்நால்வர்க்கசைவிறந்துநிறைந்தபரம்பொருளேபோற்றி
மாதவளநீறணிந்தமன்றுவங்கயற்கண்ணிமணாளபோற்றி. (உஉ)

பொக்கமுடையார்செய்யும்பூசைதவங்கண்டுநகும்புராணபோற்றி
தக்கன்மகம்பொடியாகத்திருப்புருவநெரித்தகொடுந்தழலேபோற்றி
செக்கமலக்கண்ணிடந்தகணணனுக்குத்திகிரியருள்செல்வாபோற்றி
மைக்குவளையனையமணிகண்டாவங்கயற்கண்ணிமணாளபோற்றி. ()

மேற்படி வேறு.

தென்னவனின்னவண்ணமேத்திறுன்செம்பொற்கூடன்
மன்னவன்கேட்டாகாயவாணியால்வைகைநாட
வுன்னதுசோத்தநாங்கேட்டுவந்தனமினியதாயிற்
றின்னமொன்றுளதுகேட்டியென்றனனருளிச்செய்வான். (உச)

இயம்பரும்பதிகடம்முளால்வாயேறறமிங்குச்
சயம்புவாயனந்தமுள்ளதானவரியக்கர்சித்தர்
வயம்புரியரக்கர்வானோர்முனிவரர்மனிதருள்ளார்
நயம்பெறவிதியாற்கண்டநங்குறியனநதமுண்டால். (உரு)

(உக) வள்-கூர்மை. விகிர்தம் - வேறுபாடு. (உஉ) பன்னிர ண்டுகையான்-குமாரக்கடவுள். (உங) பொக்கம்-பொய்நெறி.
(உச) செங்கமலம் - செக்கமலமென வலிந்துநின்றது.
(உச) சோத்தம்-இழிந்தோர் செய்யும்வந்தனம். இதனை "சோ த்துன்னடியமென்றோனைக்குழுமி" என்னுந் திருக்கோவையார்க்கு நச்சினார்க்கினியரெழுதிய வுரையானுமுணாக.

அக்குறிகளின்மேம்பட்டகுறியறுபத்துநான்கா
மிக்குறிகளின்மேம்பட்டகுறிகளெட்டினையவெட்டுத்
திக்குறைறவானோர்பூசைசெய்தனவிவற்றியாம்வந்து
புக்குறைகுறிநந்தோழன்பூசித்தகுறியதாகும். (உசு)

அறைந்தவித்தெய்வத்தானமனைத்துமோரூழிக்காலத்
திறந்தநந்தோழன்கண்டவிலிங்கமாமதனுளிங்கே
யுறைந்தனமுறைறதலாலேயுத்தரவாலவாயாய்ச்
சிறந்திடத்தகுவதின்றுமுதலிந்தத்தெய்வத்தானம். (உஎ)

ஓங்குதண்பணைசூழ்நீபவனத்தைநீத்தொருபோதேனு
நீங்குவமல்லேங்கண்டாயாயினுநீயும்வேறு
தீங்குளையல்லைகாடன்செய்யுளையிகழ்தலாலே
யாங்கவனிடத்தியாம்வைத்தவருளினால்வந்தேமென்று. (உஅ)

பெண்ணினைப்பாகங்கொண்டபெருந்தகைப்பரமயோகி
விண்ணிடைமொழிந்தமாற்றமீனவன்கேட்டுவானோர்
புண்ணியாசிறியோர்குற்றம்பொறுப்பதுபெருமையன்றோ
வெண்ணியபெரியோர்க்கென்றுவேத்தினனிறைஞ்சினனே. (உகூ)

அடிபணிந்தேத்தினனையருள்சுரந்தசையுமின்னுக்
கொடியணிமனையிற்போக்கிக்கோமளவல்லியோடு
முடனுறைபுலவரோடுமொல்லைதன்கோயில்புக்கான்
வடதிருவாலவாயில்வந்துவீற்றிருந்தவள்ளல். (௩0)

மின்மதிச்சடையினான்பினடந்துபோய்விடைகொண்டேகு
மன்னவன்றன்னைப்பாடிவந்தவன்றன்னைமாட்சித்
தன்மைசால்சங்கவாணாதம்மொடுங்கொடுபோயென்றும்
பொன்மகளகாணிகொண்டபுரிசைசூழ்கோயில்புக்கான் (௩க)

விதிமுறைகதலிபூகங்கவரிவால்விதானந்தீபம்
புதியதார்நிறைநீர்க்கும்பங்கதலிகைபுனைந்தமன்றற்
கதிர்மணிமாடத்தம்பொற்சேக்கைமேற்கற்றோர்சூழ
மதிபுனைகாடன்றன்னைமங்கலவணிசெய்தேற்றி. (௩உ)

(உசு) தோழன் என்றது - குபேரனை.

(உஎ) உத்தர ஆலவாய்- வடமதுரை. (உஅ) காடன்-இடைக்காடன். இதுமுன்மொழிகெட்டுப் பின்மொழியிற் பொருள்சிறந்து நின்றது; இதனைத் தார்க்கிகர் நாமைகதேச நாமக்கிரகணம் என்பர்.

(௩க) விதானம் - மேற்கட்டி. கதலிகை - துவசம். சேக்கை - ஆதனம்.

சிங்கமான்சுமந்தபொன்னஞ்சேக்கைமேலிருந்துவெள்ளைக்
கொங்கவிழ்தாமந்தூசுகுளிர்மணியாரந்தாங்கி
மங்கலமுழவமார்ப்பமறையவராக்கங்கூற
நங்கையாபல்லாண்டேத்தநன்மொழிப்பனுவல்கேட்டு. (௫௩)

அறிவுடைக்காடனுக்குமருமைமாண்புலமையோடகு
முறைமையாலாரந்தூசுமுகிழ்முலைக்கொடியினன்னார்
நிறைநிதிவேழம்பாய்மான்விளைநிலநிரம்பநல்கி
யறைகழற்காலிற்பின்னேழடிநடந்திதனைவேண்டும். (௫௪)

புண்ணியப்புலவீர்யானிப்போழ்திடைக்காடனாக்குப்
பண்ணியகுற்றமெல்லாம்பொறுக்கெனப்பரவித்தாழ்ந்தா
னுண்ணியகேள்வியோருமன்னநீநுவன்றசொல்லாந்
தண்ணியவமுதாலெங்கள்கோபத்தீத்தணிந்ததென்றார். (௫௫)

இன்னமுமாலவாயெம்மிறையவன்கருணைநோக்காற்
பன்னரும்புகழ்மைக்குன்றாப்பாக்கியமுனக்குண்டாக
வென்னநல்லாசிகூறியேகினாராகவேந்த
தென்னவன்குலேசன்செய்தவமுருத்திரிந்தாலென்ன. (௫௬)

எரிமருத்தவனிமுன்றாமெண்வகையுருத்தியனைப்பு
புரிமருத்துவனைச்சூழ்ந்தபொருபழிதுடைத்தோன்சோதி
விரிமருத்துடல்வானறிங்கண்மிலைந்தவனருளின்வந்தா
னரிமருத்தனனுந்தென்னனடலரிக்குருளையன்றான். (௫௭)

கலிநிலைத்துறை.

பரிசிலைப்புலவருக்கருள்குலேசன்பலபகல்கழித்துத்
திரிமருப்பிரலையம்மழுவெடுத்தவன்மதிச்சென்னிமேல்
வரிசிலைப்படைபொறித்தவனைப்பெறுவரமைந்தனு
மரிமருத்துவனரிடத்தவளிவைத்தரணடியெய்தினான். (௫௮)

ஐம்பத்தாறாவது
இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.
ஆக படலம் - ௫௬ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௬௪௪.

---

(௫௩) வெள்ளைக்கொங்கவிழ் தாமந்தூசுகுளிர்மணியாரந் தாங்கி என்றது- பாட்டுடைத்தலைவன், வெண்மலர்மாலையும், வெள்ளாடையும், வெள்ளணியுந் தரித்துக்கேட்கவேண்டுமென்னுஞ் சம்பிரதாயத்தை. (௫௫) தண்ணியவமுது-நீர், இன்சொல்லாகிய அமிர்தம்போன்ற செம்மொழிச் சிலேடைப்பொருள் தந்துநின்றது. (௫௭) எரி-நெருப்பு. மருத்து-காற்று. மருத்துவன்-இந்திரன். மருத்துடல்-அமிர்தம் நிறைந்தவுடல். மருந்து-அமுதம். (௫௮) பரிசில்-பேறு. இரலை-மான்.

உ

ஐம்பத்தேழாவது

வலைவீசின படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்றிரித்தன்னவேணிவேதியனிடைக்காடன்பின்
சென்றுமீண்டனையான்கொண்டபிணக்கினைத்தீர்த்தவண்ண
மின்றுரைசெய்துமுந்நீரெறிவலைவீசிஞாழன்
மன்றலங்குழலினாளைமணந்துமீளவண்ணஞ்சொல்வாம். (௧)

அந்தமிலழகன்கூடலாலவாயமர்ந்தநீல
கந்தரனுலகமீன்றகன்னியங்கயற்கண்ணாளாங்
கொந்தவிழலங்கற்கூந்தற்கொடிக்குவேறிடத்துவைகி
மந்தணமானவேதமறைப்பொருளுணர்த்துமாதோ. (௨)

நாதனின்னருளாற்கூறுநான்மறைப்பொருளையெல்லாம்
யாதுகாரணத்தான்மன்னோவறிகிலேமெம்பிராட்டி
காதரமடைந்தாள்போலக்கவலையுஞ்சிறிதுதோன்ற
வாதரமிலளாய்க்கேட்டாளஃதறிந்தமலச்சோதி. (௩)

அராமுகமனையவல்குலணங்கினைநோக்கியேனை
யிராமுகமனையவுள்ளத்தேழைமார்போலவெம்பால்
பராமுகையாகிவேதப்பயனொருப்படாதுகேட்டாய்
குராமுகையவிழ்ந்தகோதாயுற்றவிக்குற்றந்தன்னால். (௪)

விரதமுமறனுமின்றிமீன்படுத்திழிஞரான
பரதவர்மகளாகென்றுபணித்தனன்பணித்தலோடு
மரதனவாரந்தாழ்ந்தவாரமென்முலையாளஞ்சி
வரதநிற்பிரிந்துவாழவல்லனோவென்றுதாழ்ந்தாள். (௫)

வீங்குநீர்ச்சடையானீங்குமெல்லியல்பரிவுநோக்கி
வாங்குநீர்க்கானல்வாழ்க்கைவலைஞர்கோன்மகளாய்வைகி
யாங்குநீவளர்நாள்யாம்போந்தருங்கடிமுடித்துமென்றுத்
தேங்குநீரமுதன்னாளைச்செலவிடுத்திருந்தானிப்பால். (௬)

---

(௧) ஞாழல் - குங்குமமரம். மந்தணம் - இரகசியம்.

(௩) காதரம் - மறதி. அல்லது தீவினைப்பகுதி. (௪) அராமுகம் - பாம்பின்படம், இராமுகம் - இருள். (௫) பரதவர்-நெய்தனிலமாக்கள். (௬) கானல் - கடற்கரைச்சோலை.

அன்னதுதெரிந்துநால்வாயைங்கரக்கடவுடாதை
முன்னர்வந்திதனாலன்றேமூண்டவிச்செய்தியெல்லா
மென்னவீங்கிவளம்போலாங்கிருந்தபுத்தகங்களெல்லாந்
தன்னெடுங்கரத்தால்வாரியெறிந்தனன்சலதிமீதால். (௭)

வரைபகவெறிந்தகூர்வேன்மைந்தனுந்தந்தைகையி
னுறைபெறுபோதநூலையொல்லெனப்பறித்துவல்லே
யிறைபுகவெறிந்தானாகச்செல்வநான்மாடக்கூட
னறைவிடையுடையநாதனந்நிலைவெருண்டுநோக்கா. (௮)

அடுத்துநாமிருக்குஞ்செவ்வியறிந்திடாதிவரைவாயில்
விடுத்துநீயிருந்தாய்நீயுங்குவிளைநத்துன்றனக்குமிந்தத்
தொடுத்ததீங்கொழியவின்றோர்சுறவுருவாகிவைய
முடுத்தகாரோதநீர்புக்குழல்கெனப்பணித்தான்மன்றே. (௯)

வெருவருஞ்செலவின்வேழமுகத்தனைவிதித்தசாபப்
பெருவலிதன்னைச்சாரும்பெற்றியாற்சாபங்கூறு
னருவரைநெஞ்சுபோழ்ந்தவள்ளிலைவடிவேற்செங்கை
முருகனைவணிகர்தம்மின்மூங்கையாகென்றுனிப்பால். (௧௦)

நாயகனேவலாலேநாயகிவலைஞர்மாத
ராயதுநந்திப்புத்தேளடுசுறவாகிமுந்நீர்
மேயதுங்கருணைவள்ளன்மீன்படுத்தணங்கைவேட்டுப்
போயதுமவட்குக்கேள்விபுகன்றதுமுறையிற்சொல்வாம். (௧௧)

கலிநிலைத்துறை.

சூழும்வார்திரைவையைத்துறைகெழுநாட்டுட்
கீழையார்கலிமுகத்ததுநெய்தலங்கீழ்நீ
ராழநீள்கருங்கழியகழ்வளைந்துசாரலைந்த
தாழைமூதெயிலுடுத்ததோர்தண்டுறைப்பாக்கம். (௧௨)

முடங்குமுள்ளிலையாற்புதைத்தெறிகொதிர்மொய்த்து
நுடங்குகைதைபோதொகிவளிநூக்கநின்றசைவ
மடங்குமெய்யராய்க்கையிருங்கேடகவட்டத்
தடங்கிவாள்பனித்தாடமராற்றுவாரனைய. (௧௩)

---

(௯) செவ்வி - அமையம். சுறவு - மகரமீன். (௧௦) மூங்கை - உருத்திரசன்மனாகியஊமன். (௧௨) பாக்கம் - நெய்தனிலத்தூர். கீழ்நீர் - கூவல். (௧௩) வளி - காற்று.

புலவுமீனுணக்கோசையும்புட்களோப்பிசையும்
விலைபகர்ந்திடுமமலையுமீன்கொள்கம்பலையும்
வலையெறிந்திடுமரவமும்வாங்குமாரவமு
மலையெறிந்திடுபேரலைவாயடைப்பனமாதோ. (௧௪)

வாட்டுநுண்ணிடைநுளைச்சியர்வண்டலம்பாவைக்கு
கூட்டுகின்றசோறருகிருந்துடைந்தபூங்கைதை
பூட்டுகின்றனநிதிலமபொருகடற்றரங்கஞ்
சூட்டுகின்றனகடிமலர்சூழல்சூழ்ஞாழல். (௧௫)

நிறைந்ததெண்கடலாடிநீணெறியிடைச்செல்வோர்க்
கறந்தெரிந்தபோற்பொதிந்தசோறவிழ்ப்பனதாழை
சிறந்தமுத்தொடுபசும்பொனும்பவளமுந்திரட்டிப்
புறந்தெரிந்திடக்கொடுப்பனமலர்ந்தபூம்புன்னை. (௧௬)

கொன்றுமீன்பகர்பரதவர்குரம்பைகடோறுஞ்
சென்றுதாவிமேற்படர்வனதிரைபடுபவள
மன்றல்வார்குழனுளைச்சியர்மனையின்மீனுணக்கு
முன்றில்சீப்பனகடலிடுமுழுமணிக்குப்பை. (௧௭)

கூற்றம்போன்றகண்ணுளைச்சியர்குமுதவாய்திறந்து
மாற்றம்போக்கினர்பகர்தருங்கயற்குநேர்மாறுந்
தோற்றம்போக்குவவவர்விழித்துணைகளக்கயன்மீ
னாற்றம்போக்குவவவர்குழனகைமலர்க்கைதை. (௧௮)

அலர்ந்தவெண்டிரைக்கருங்கழிக்கிடங்கரினரும்பர்
குலைந்தவிழ்ந்துதேனறுளும்பியகுமுதமேயல்ல
கலந்தருங்கடலெறிகருங்காற்பனங்கள்வாய்
மலர்ந்தருந்தியகுமுதமுமொய்ப்பனவண்டு. (௧௯)

ஆயபட்டினத்தொருவன்மேலாற்றியதவத்தாற்
றூயவானவர்தம்மினுந்தூயனாய்ச்சிறிது
தீயதீவினைச்செய்தியாற்றிண்டிமிலவாணர்
மேயசாதியிற்பிறந்துளான்மேம்படுமனையான். (௨௦)

---

(௧௫) வண்டல் - மகளிர் விளையாடுமிடம். சோறு என்றது-மகரந்தத்தை. (௧௭) குரம்பை-சிறுகுடில். உணக்கல்-காயச்செய்தல்.

(௧௮) நேர்மாறுந்தோற்றம் போக்குவ என்றது - கயலை வென்றமையை. (௧௯) குமுதமிரண்டனுள் முன்னையது - அல்லிமலர் பின்னையது - அல்லிமலர்போன்ற பெண்களதுவாய்.

(௨௦) திமில் - தோணி.

செடியகாருடற்பரதவர்திண்டிமினடத்தா
நெடியவாழியிற்படுத்தமீன்றிறைகொடுநிறைக்குங்
கடியவாயிலோனவர்க்கெலாங்காவலோனேற்றுக்
கொடியவானவனடிகருமெய்யன்புசால்குணத்தோன். (உக)

மகவிலாமையாலாற்றநாண்மறுமையோடிம்மைப்
புகலிலானெனவருந்துவானொருபகற்போது
தகவுசால்பெருங்கிளையொடுஞ்சலதிமீன்படுப்பா
னகலவார்கலிக்கேகுவானணுகினனொருசார். (உஉ)

தக்கமேருமாமலைமகளோடையிற்றவழ்தான்
மிக்கமீனவன்வேள்வியின்விரும்பியமகவாய்ப்
புக்கநாயகிதன்பதியாணையாற்புலவு
தொக்கமீன்விலைவலைஞனமேற்றவப்பயனார்ப்ப. (உங)

இச்சையாலவனன்பினுக்கிரங்குவாள்போலச்
செச்சைவாய்நிறந்தழுவொருதிருமகவாகி
நெய்ச்சபாசிலைப்புன்னைநன்னீழலிற்கிடந்தாண்
மைச்சகாருடற்கொடுந்தொழில்வலைஞர்கோன்கண்டான். (உச)

கார்கொணீர்த்திருமாதுகொலகரநதீருறையும்
வார்கொள்பூண்முலைமடந்தைகொல்வனத்துறைவாழ்க்கைத்
தார்கொள்பூங்குழலணங்குகொறடங்கணேறுமிமைப்ப
வார்கொலோமகவாகியீண்டிருந்தவளென்று. (உரு)

பிள்ளையின்மையேற்றிரங்கியெம்பிரான்றமிழ்க்கூடல்
வள்ளனல்கியமகவிதுவேயெனவலைஞர்கோ
னுள்ளவன்புகூர்ந்தெடுத்திருதோளுறப்புல்லித்
தள்ளருந்தகைக்கற்பினாடனதுகைக்கொடுத்தான். (உசு)

பிறவியந்தகன்றெரிந்துகண்பெற்றெனக்கழிந்த
வறியனீணிதிபெற்றெனவோங்கினான்வலைஞ
னறியும்வேலையினார்த்தனர்கையெறிந்திரட்டிக்
குறியவாணகைவலைச்சியர்குழறினார்குரவை. (உஎ)

(உக) செடி - முடைநாற்றம்.

(உங) ஓடை - மலர்த்தடம். மேரு என்றது - இமயமலை மகம் மேருவின் ஓர் கிளையாதலின்.

(உச) செச்சை-செந்நிறம். நெய்ச்ச, மைச்ச என்றது - நெய்த்த, மைத்த என்பதன் போலி. (உஎ) இரட்டி - வீசி.

பிழையில்கற்புடைமனைவியும்பெருந்துபெற்றெடுத்த
குழவியைத்தடங்கொங்கையுங்கண்களுங்குளிரத்
தழுவிமுத்தமிட்டுச்சிமோந்தன்புளந்ததும்ப
வழுகிதாகியமணிவிளக்காமெனவளர்ப்பாள். (உ, ;)

புலவுமீன்விலைப்பசும்பொனாற்செய்தபல்பூணு
மிலகுமாரமும்பாசியுங்காசிடையிட்டுக்
குலவுங்கோவையுஞ்சங்கமுங்குலத்திலுக்கிசைய
வலகிலாதபேரழகினுக்கழகுசெய்தணிந்தாள். (உகூ)

தொண்டைவாய்வலைச்சிறுமியர்தொகையொடுந்துறைபோய்
வண்டலாடியுநித்திலமாமணிகொழித்தும்
கண்டன்ஞாழல்சூழ்கானலங்கடிமலர்கொய்தும்
கொண்டலோதிபின்முந்நீர்க்குணாகடல்குளித்தும். (ஙo)

தளர்ந்தபைங்கொடிமருங்குலுந்தன்னுயிர்த்தலைவ
னளந்தவைகளுங்குறைபடவவனிடத்தார்வங்
கிளர்ந்தவன்புமொண்கொங்கையுங்கிளரநாட்சிறிதில்
வளர்ந்துவைகினள்வைகலுமயிலொலாம்வளர்ப்பாள். (ஙக)

ஆல்வாயுடைநாயகனேவியவாறே
மாலைதாழிளமதிச்சடைமகுடமுங்கரங்க
ணாலுமாகியவடிவுடைநந்தியுஞ்சுறவக்
கோலமாகிவெண்டிரைக்கடல்குளித்தினிதிருந்தான். (ஙஉ)

குன்றெறிந்தவேற்குழகனுங்கரிமுகக்கோவு
மன்றெறிந்ததந்திரமெலாஞ்சிரமிசையடக்காக்
கன்றெறிந்தவனறிவருங்கழன்மனத்தடக்கா
வினெறிந்தகன்மத்தெனவுழக்கிடாநிற்கும். (ஙங)

கிட்டுந்தோணியைப்படகினைத்திமிபடவிசைபோய்த்
தட்டுஞ்சோங்கினைமேவிசைரகொடுங்கயிழ
முட்டுந்திமிமேல்வரும்பலசுறவெலாமுடுக்கு
வெட்டுங்கோடுகோத்தேனையமீனெலாம்வீசும். (ஙச)

(உகூ) காசு - மணி. (ஙo) வண்டலாடல் - சிற்றில் விளையாடல். கண்டல் - செந்தாழை.

(ஙங) குன்று - கிரவுஞ்சமலை. தந்திரம் - ஆகமநூல். கன்றெறிந்தவன் - திருமால். கல் என்றது-மந்தரகிரியை. (ஙச) தோணி, படகு, சோங்குஎன்னு மிவைகள், மரக்கலத்தின் வேறுபாடுகள்.

தரங்கவாரிநீர்கலக்கலாற்றந்திரங்கொடுமே
லிரங்குவான்புலவோர்க்கமுதீகையாலெண்ணார்
புரங்கண்மூன்றையும்பொடித்தவனாணையாற்புனலிற்
கரங்களுண்மையுங்கரந்தமீன்மந்தரங்கடுக்கும். (௩௫)

தள்ளுநீர்த்திரைபோய்நுளைச்சேரிகள்சாயத்
துள்ளுநீர்குடித்தெழுமழைசூலிறப்பாயு
முள்ளுநீண்மருப்புடையமீன்மொய்கலமந்தத்
தெள்ளுநீர்த்துறைநடையறவின்னணந்திரியும். (௩௬)

எற்றிதாலெனத்துறைமகன்யாமிதுபிடிக்கும்
பெற்றியாதெனக்கிளையொடும்பெருவலைப்பாசம்
பற்றியாழியூர்படகுகைத்தெறிந்தனன்படகைச்
சுற்றிவாய்கிழித்தெயிற்றிறப்பாய்ந்ததுசுறவம். (௩௭)

படவுடைப்பவோர்தோணிமேற்பாய்ந்துமத்தோணி
விடவுறாதெறிந்தெறிந்திடவிசைத்தொருசோங்கி
னிடைபுகுந்துநீள்வலையெறிந்திங்ஙனம்வெவ்வே
றுடல்புகுந்துழலுயிரெனப்பரதனுமுழல்வான். (௩௮)

முன்னர்வீசிறாற்பின்னுறமுளைத்தெழுமுயன்று
பின்னர்வீசிறான்முன்னுறப்பெயர்ந்தெழும்வலத்தி
னுன்னிவீசிறவிடம்படவுருத்தெழுமிடத்தின்
மன்னிவீசிறல்வலத்தெழுமகரவேறதுதான். (௩௯)

எறிவலைப்படுமகமலர்ந்தீர்ப்பவனுள்ள
மறுதலைப்படவலையிறவும்வழீஇப்பொருளாசை
நெறிமலர்க்குழனல்லவாரினைவெனநினைவுற்
றறிபவர்க்கரிதாய்பரம்பொருளெனவகலும். (௪௦)

ஏவலாளரோடின்னவாறின்னமீன்படுத்தற்
காவதாந்தொழிலியற்றவுமகப்படாதாக
யாவரோயிதுபடுப்பவரென்றிருங்கானற்
காவலாளரும்பரதருங்கலங்கஞருழந்தார். (௪௧)

---

(௩௫) அமுதென்றது - ஆகமப்பொருளை. (௩௬) சூல்-கரு.
(௩௭) துறைமகன் - நெய்தனிலத்தலைவன். (௩௯) மகரவேறென்றது - கடல்வாழ்சுறவு மேறெனப்படுமே என்னு மிலக்கணம் பற்றி. (௪௦) நல்லவர் என்றது - விலைமாதரை.
(௪௧) ஆவதாந்தொழில் - பிடித்தற்குக்கூடிய தொழில்.

சங்கலம்புதண்டுறைகெழுநாடனிச்சலதித்
துங்கமந்தரமெனக்கிடந்தலமருஞ்சுறவை
யங்கணைந்தவன்பிடிப்பவனவனியாளீன்ற
மங்கைமங்கலக்கிழாவெனமனம்வலித்திருந்தான். (௪௨)

நந்திநாதனுமினையனையங்கயனாட்டத்
திந்துவாணுதலாளுமங்கையளாயிருப்ப
தந்திநாலிரண்டேந்தியதமனியவிமானத்
துந்துநீர்ச்சடையார்மணமுன்னினார்மன்னோ. (௪௩)

உயர்ந்தசாதியுந்தம்மினுமிழிந்தவென்றுன்னிக்
கயந்தநெஞ்சுடைவலைக்குலக்கன்னியைவேட்பான்
வியந்துகேட்பதெவ்வாறவர்வெறுக்குமுன்னவருக்
கியைந்தமீன்வலையுருவெடுத்தேகுதுமெனா. (௪௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருகிருண்முகந்தாலன்னகச்சினன்கச்சோடார்த்த
சுரிகையன்றோண்மேலிட்டதுகிலினன்குஞ்சிசூடு
முருகுகொப்பளிக்குநெய்தற்கண்ணியன்மூத்தவாறோ
ரிருவருமறையுந்தேடியிளைப்பவோர்வலைஞனானான். (௪௫)

முழுதுலகீன்றசேற்கண்முதல்வியையருளிலார்போ
லிழிதொழில்வலைமாதாகச்சபித்தவாறென்னேயென்றும்
பழிபடுசாபமேனூர்பரதராய்வரவும்வேண்டிற்
றழகிதுநன்றுநன்றேயாலவாயடிகள்செய்கை. (௪௬)

தன்பெருங்கணத்துளானோர்தலைவனுஞ்சலதிவாண
னென்பதுதோன்றவேடமெடுத்தெறிவலைதோளிட்டு
வென்புறமலைப்பககாவிமீனிடுகுடம்பைதாங்கிப்
பின்புறநடந்துசெல்லப்பெருந்துறைப்பாக்கம்புக்கான். (௪௭)

கழித்தலைக்கண்டற்காடுங்கைதையங்கானலுநெய்தற்
சுழித்தலைகிடங்குநீத்துச்சுஃறெனுந்தோட்டுப்பெண்ணை
வழித்தலைசுமர்துவார்கள்வார்ப்பவாயங்காந்தாம்பல்
குழித்தலைமலர்பூங்கானறகொடுவலைச்சேரிசார்ந்தான். (௪௮)

---

(௪௨) கிழான் - உரியவன். (௪௪) கயம் - பெருமை.
(௪௮) தோடு - மடல். பெண்ணை-பனை. சுஃறு - ஒலிக்குறிப்பு. கைதை - வெண்டாழை.

பெருந்தகையமுதன்னாளைப்பெறாதுபெற்றெடுப்பானோற்ற
வருந்தவவலைஞர்வேந்தனநிசயமகத்துட்டோன்ற
வருந்தகையுடையகாளைவலைமகன்வரவுநோக்கித்
திருந்தழகுடையநம்பியாரைநீசெப்புகென்றான். (௪௯)

சந்தநான்மறைகடேறாத்தனியொருவடிவாய்த்தோன்றி
வந்தமீன்கொலைஞன்கூறுமதுரையில்வலைஞர்க்கெல்லாந்
தந்தைபோற்சிறந்துளானோர்தனிவலையுழவனல்ல
மைந்தன்யான்படைத்துக்காத்துத்துடைக்கவும்வல்லனாவேன். (௫௦)

அல்லதுவான்மீனெல்லாமகப்படவலைகொண்டோச்ச
வல்லவனாயேனென்னமற்றிவன்வலைஞன்கோலம்
புல்லியமகன்கொன்முன்னம்புகன்றசொல்லொன்றிப்போது
சொல்லியதொன்றிரண்டுஞ்சோதனைகாண்டுமென்னா. (௫௧)

தொண்டுறைமனத்துக்கானற்றுறைமகனஃதேலிந்தத்
தண்டுறையிடத்தோர்வன்மீனறழலெனக்காந்துசீற்றங்
கொண்டுறைகின்றதையகுறித்ததுபிடித்தியேலென்
வண்டுறைகோதைமாதைமணஞ்செயத்தருவேனென்றான். (௫௨)

சிங்கவேறனையான்காலிற்சென்னடைப்படகிற்பாய்ந்து
சங்கெறிதரங்கந்தட்பத்தடங்கடல்கிழித்துப்போகிக்
கிங்கரனைகாளைவரையெனக்கிளைத்ததோண்மேற்
றொங்கலிற்கிடந்துஞான்றதொகுமணிவலையைவாங்கி. (௫௩)

செவ்விதினோக்கியாகந்திருகநின்றெறிந்தான்பக்கங்
கௌவியமணிவில்வீசவிசையொலிகறங்கிப்பாயப்
பையிரித்துயிர்த்துநாகம்விழுங்கவாய்ப்பட்டமீன்போல்
வெவ்வினைச்சுறவேறையன்விடுவலைப்பட்டதன்றே. (௫௪)

மாசறுகேளிரன்பின்வலைப்படும்வலைஞர்கோன்றாய்
வீசியவலையிற்பட்டமீனினைச்சுருக்கிவாங்கிக்

---

(௪௯) நம்பி - ஆணிற் சிறந்தவன். (௫0) சந்தம் ஆவது=உக்தை முதலிய சந்தோபேதங்களுக்கு அக்ஷர சங்கியை கற்பிப்பது. படைத்துக் காத்துத் துடைக்கவும் வல்லனென்றது - தமதியற்கைக் குணமும், கடல்வாணராதலின் கடலிற்குரிய முத்தொழிற் குணமுந் தமக்குளவென்பதும் தோன்றநின்றது.

(௫௧) வான்மீன்=பெரியமீன - நட்சத்திரங்கள்.

(௫௩) கிங்கரன் - பணிசெய்வோன். (௫௫) கேளிர் என்றது-அடியாரகளை. தாய் - தாவி.

காசெறிதரங்கமுந்நீர்க்கரையிடையிட்டான்கள்வாய்
மூசுதேனென்னவார்த்துமொய்த்தனபரதசாதி. (௫௫)

இளையுநங்கோனும்வீசுவலைஞராய்க்கிளர்தோளாற்றல்
விளைவொடுமுயன்றுபன்னாள்வினைசெயப்படாதமீனிவ்
விளையவனொருவன்றனையொருவிசையெறிந்தானீர்த்தா
னளியநங்குலத்தோர்தெய்வமகனிவனாருமென்றார். (௫௬)

கைதைசூழ்துறைவனேனைக்கைமிகப்பம்பையேங்க
நெய்தெனுநுசுப்பிற்கள்வாய்நுளைச்சியர்குரவைதூங்கப்
பைதழைபகுவாய்க்கச்சைப்பரதவர்கலங்கன்றாழல்
செய்தெழுங்கோதைமாதைத்திருமணம்புணர்த்தினானே. (௫௭)

அந்நிலைவதுவைக்கோலமாயினமருகனாரு
மின்னிலைவேற்கணாளும்விண்ணிடைவிடைமேற்கொண்டு
தன்னிலைவடிவாய்த்தோன்றித்தடங்கரைமீனுந்தானு
நன்னிலைவடிவேபோன்றுநந்தியாய்முந்தித்தோன்ற. (௫௮)

கொற்றவெள்விடைமேற்காட்சிகொடுத்தவர்கருணைநாட்டம்
பெற்றவின்மேலைச்சார்பாற்பிணித்தவிப்பிறவிவாழ்க்கைச்
சிற்றறிவொழிந்துமுந்நீர்ச்சேர்ப்பனல்லறிவுதோன்றப்
பொற்றனுமேருவீரன்பூங்கழலடிக்கீழ்த்தாழ்ந்தான். (௫௯)

இரக்கமில்விழிந்தயாக்கையெடுத்துழலேழையேனைப்
புரக்கவின்றென்போல்வந்தபுண்ணியவடிவம்போற்றி
யரகநெறிபவளச்செவ்வாயணங்கினைமணந்தென்பாசங்
கரக்கவெள்விடைமேனின்றகருணையேபோற்றியென்றான். (௬௦)

அகவிலான்பரவிநின்றவன்பனைநோக்கிப்பன்றெண்
மகவிலாவருத்தநோக்கியுமையைநாமகளாத்தந்து
தகவினான்மணந்தேநீயித்தரணியிற்றனதனோடே
நகவிலாப்போகமூழ்கிநம்முலகடைவாயென்னா. (௬௧)

பெண்ணினைவதுவைக்கீந்தபெருந்துறைச்சேர்ப்பற்[illegible]
தண்ணளிசுரந்துநல்கித்தருமமாலவிடைமேற்சென்று

---

(௫௬) தெய்வமகன் என்றது - வருணனை.

(௫௭) பம்பை - நெய்தற்பறை. பகுவாய் - வினைத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடராய் அரவின்மேல் நின்றது. (௫௮) தன்னிலை வடிவம் - தமக்குரிய அருளுருவம். (௬௧) அகம் - அடியாரிருதயம். தகவினால் என்றது - எண்வகை மணங்களுள் பிரமமணம் புணர்ந்தமையை.

விண்ணிடைநின்றான்சென்றான்வேத்திரப்படையானோடு
முண்ணிறையன்பரோடுமுத்தரகோசமங்கை. (கூஉ)

அங்கிருந்தஞ்திமூர்த்தியாதிநான்மறைகளேத்துங்
கொங்கிருங்கமலச்செவ்விகருணைகழல்வணங்கிக்கேட்பப்
பங்கிருந்தவட்குவேதப்பயனெலாந்திரட்டிமுந்நீர்ப்
பொங்கிருஞ்சுதைபோலட்டிப்புகட்டினான்செவிகளார. (கூங)

மேற்படி வேறு.

அவ்வேலையன்புடையாரறுபதினாயிரவர்க்குமளித்துப்பாச
வெவ்வேலைகடப்பித்துவீடாதபரானந்தவீடுநல்கி
மைவ்வேலையனையவிழியங்கயற்கண்ணங்கையொடுமதுரைசார்ந்தா
னிவ்வேலைநிலம்புரக்கமுடிகவித்துப்பாண்டியனென்றிருந்தமூர்த்தி. ()

ஐம்பத்தேழாவது

வலைவீசினபடலம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் - கூகூ - க்கு திருவிருத்தம் - உஎகக.

உ

ஐம்பத்தெட்டாவது

வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

கலைவீசுமதிச்சடையோன்கடற்றுறையவன்றலைச்சென்று
வலைவீசியவன்பாசவலைவீசியபரிசிதுமே
லலைவீசும்புனல்வாதவூரனைவந்தவிச்சைவலி
நிலைவீசிப்பணிகொண்டநெறியறிந்தபடிமொழிவாம். (க)

தொடுத்தவறுமையும்பயனுந்தூக்கிவழங்குநர்போல
வடுத்தவயற்குளநிரப்பியறம்பெருக்கியவனியெலா
முடுத்தகடலொருவற்குமுதவாதவுவரியென
மடுத்தறியாப்புனல்வைகைக்கரையுளதுவாதவூர். (உ)

(கூங) சுதை - அமுதம். அட்டி - திரட்டி.

(கூச) அறுபதினாயிரவராவார்-சிவபெருமானுக்கையால், திருவுத்தரகோச மங்கையில ஞானோபதேசம்பெற வீற்றிருந்த அடியார்களும், சிவயோகிகளுமென்க.

(க) அவிச்சை - அஞ்ஞானம்.

விழவறாநகரொங்கும்விருந்தறாமனையெங்கு
மழவறாமகிழ்வெங்குமறையறாகிடையெங்கு
முழவறாவரங்கெங்குமுகிலறாபொழிலெங்கு
முழவறாவயலெங்குமுடம்பறாவுயிரொன்ன. (௩)

ஆயவளம்பதியதனினமாத்தியரிலருமறையின்
றூயசிவாகமநெறியினறுறைவிளங்கவஞ்சனையான்
மாயனிடம்புத்தவிருளுடைந்தோடவந்தொருவர்
செயவிளம்பரிதியெனச்சிவனருளாலவதரித்தார். (௪)

பேர்வாதவூரரெனப்பெற்றுத்தம்பிறங்குமறைச்
சார்வாயநூல்வழியாற்சடங்கெல்லாநிறைவெய்தி
நீர்வாயவிளமதிபோனிரம்புவார்வேதமுதற்
பார்வாயெண்ணெண்கலையும்பதினாறாண்டினிற்பயின்றார். (௫)

இத்தகையோர்நிகழ்செய்தியறிந்தவர்சென்றியம்பவரி
மர்த்தனபாண்டியன்கேட்டுவரவழைத்துமற்றவரைச்
சித்தமகிழ்வரிசையினாற்சிறப்பளித்துதன்கோயில
வித்தகன்மதியமைச்சின்றொழில்பூட்டிமேம்படுத்தான். (௬)

செற்றமிகுங்கருவிகளின்றிறநூலுமனுவேந்தன்
சொற்றபெருந்தொன்னூலுந்துளக்கமுறவிளக்கமுற
கற்றறிந்தோராதலினாற்காவலற்குக்கண்போன்ற
முற்றுணர்ந்தவமைச்சரினுமுதலமைச்சராய்நிகழ்வார். (௭)

புல்லாதார்முரணடக்கிப்பொருள்கவர்வாரொன்பதெவன்
செல்லாதபல்வேறுதீபத்துச்செங்கோன்மை
வல்லாருந்தத்தமதேத்தரியபொருள்வரவிடுத்து
நல்லாராயொப்புரவுநட்படையாநடக்கின்றார். (௮)

---

(௩) மழவறாமகிழ்வு என்றது-பொன். மணி, பெருமுதலியவற்றால்வரும்மகிழ்ச்சி, மகவில்லாத விடத்து நிறைப்படையாமையாலும் பொருள்பயந்து நின்றது-மழவு-பிள்ளைகள். (௪) மாயனிடம்புத்தவிருள் என்றது-திரிபுராதியரை வஞ்சித்தற்பொருட்டு மாயையில்வல்ல திருமால்நிறுத்திய புத்தசமயமாகிய பேரிருளை.

(௬) சிறப்பென்றது-அமைச்சியற் கேற்பத் தென்னவன் பிரமராயனென் றரசனுலமைத்த சிறப்புப்பெயரை. (௭) கருவி- சேனை. கருவிகளின்றிறநூல் - போர்ப்பயிற்சியை யுணர்த்தும்நூல். தொன்னூல் என்றது - மநுநூன்முதலிய தருமசாத்திரங்களை.

(௮) புல்லாதார் - பகைவர். தீபம் - தீவு.

அண்ணலரிமருத்தனனுக்கடல்வாதவூரமைச்சர்
கண்ணுமிடுகவசமும்போற்காரியஞ்செய்தொழுகுவார்
தண்ணளிசெங்தவனியெலாந்தங்கிளைபோற்குளிர்தூங்க
வண்ணமதிக்குடைநிழற்றிமுறைறசெய்துவாழுநாள். (கூ)

கலிநிலைத்துறை.

மெய்ம்மையாம்பொருள்விவேகமும்வேறுபாடாய
பொய்மமையாம்பொருள்விவேகமும்புந்தியுட்டோன்ற
விம்மையாசையுமறுமையிலாசையுமிகந்து
செம்மையாகியகருத்தராய்ப்பரகதிதேர்வார். (கO)

புத்தராதியோர்புறவுரைநெறிகளும்பொய்யா
நித்தவேதநூறழுவியவகவுரைநெறியுஞ்
சித்தமாசறுத்தரனருட்டெளிவியாவதனுன்
மித்தையாணவத்தொடக்கறுதில்லையாம்வீடு. (கக)

பத்திசெய்தரனருட்பெறும்பத்தருக்கன்றி
முத்தியெய்தரிதெனமறைமொழிவதப்பொதுநூல்
சத்தியப்பொருட்டெளிவெலாஞ்சததிநிபாதர்க்
குய்த்துணர்த்தியதாகமமென்பாமெய்யுணர்ந்தோர். (கஉ)

வேதவாகமச்சென்னியில்விளைபொருளபேதம்
பேதமாகியபிணக்கறுத்திருட்பிணியவிழ்த்து
நாதனாகியதன்னையுமென்னையுநல்கும்
போதனாகியகுருபரன்வருவதெப்பொழுதால். (கங)

கரவிலாதபேரன்பினுக்கெளிவருங்கருணைக்
குரவனாரருளன்றியிக்கொடியவெம்பாசம்
புரையில்கேள்வியாற்கடப்பதுபுணையினாலன்றி
யுரவுநீர்க்கடல்கரங்கொடுநீந்துவதொக்கும். (கச)

(கO) மெய்மையாம்பொருள் என்றது - தனகசோர் ஆக்கக்கேடு களின்றிச் சுட்டறிவிற்படாதுநின்றசத்ததனை. வேறுபாடாய பொய் ம்மையாம் பொருள்என்றது - ஆக்கக்கேடுக ளுடைததாய்க்காலமிட முதலியவற்று லேகதேசப்படுதலும், அதுவதுவாய்ப் பலவேறுவகை ப்படுதலும் உடைத்தாய்ச் சுட்டறிவிற்பட்டு நிற்கும் அசத்ததனை.

(கக) புறவுரைநெறி என்றது - புறப்புறச்சமயம் புறச்சமயங் களை. அகவுரைநெறிஎன்றது - அகப்புறச்சமயம் அகச்சமயங்களை.

(கஉ) பொதுநூல் - பலபொருள் படத்தோன்றுந் தன்மையதா யவேதம். சத்திநிபாதம் - திருவருட்பதிவு. சத்தி - திருவருள் - பா தம் - பதிவு.நி- அனு சுவர்க்கம்.

என்றிவ்வாதவூர்மறையவரின்பவீடெய்தத்
துன்றுமாசையாற்றேடக்குண்டுசுருதியாகமநூ
லொன்றுகேள்வியோர்வருந்தொறுமுணர்ந்தவரிடைத்தாழ்ந்
தென்றுகாண்டொறுமளவளாய்த்தேர்குவாரானார். (கரு)

எண்ணிலாரிடத்தளந்தளந்தறிபொருளெல்லா
முண்ணுநீர்விடாய்க்குவரிநீருண்டவரொப்ப
வண்ணலாரகத்தமைவுறாதரசனுக்குயிருங்
கண்ணுமாயமைச்சுரிமையுங்கைவிடாதியல்வார். (கசு)

கள்ளக்காதலனிடத்தன்புகலந்துவைத்தொழுகு
முள்ளக்காரிகைமடந்தைபோலும்பணைக்காப்பான்
பள்ளக்காரியுண்டவனிடத்துள்ளன்புபதிந்து
கொள்ளக்காவலனிடைப்புறத்தொழிலுமுட்கொண்டார். (கஎ)

இன்னசெய்கையினொழுகுவாரொருபொழுதேகித்
தென்னர்தம்பிரானவையிடைச்சென்றெதிர்நின்று
ரன்னபோதடுபரிநிரைகாப்பவரரசன்
முன்னர்வந்துதாழ்ந்தொருசிறைநின்றிதுமொழிவார். (கஅ)

மறந்தவாதவேல்வலவநம்வயப்பரிவெள்ளத்
திறந்தவாம்பரிபோகநின்றெஞ்சியவெல்லா
நிறைந்தநோயவுநெடிதுமூப்புடையவுமன்றிச்
சிறந்தவாம்பரியொன்றிலதேர்ந்திடினென்றார். (கக)

மன்றல்வேம்பனும்வாதவூர்வள்ளலைநோக்கி
யின்றுநீர்நமதறைதிறந்திருநிதியெடுத்துச்
சென்றுவேலையந்துறையில்வந்திறங்குவதெரிந்து
வெனறிவாம்பரிகொடுவரப்போமென்றுவிடுத்தான். (உ0)

உள்ளம்வேறுபட்டமைச்சியநெறியினின்றொழுகும்
வள்ளலார்நிதியறைதிறந்தரும்பெறல்வயமான்
கொள்ளவேண்டியபொருளெலாங்கொண்டுதொழிறுக்கி
வெள்ளைமாமதிவேந்தனைவிடைகொடுபோவார். (உக)

(கஅ) சிறை-பக்கம். இன்ன, அன்ன என்பன - இகர அகரச் சுட்டின்திரிபுகள். (கக) வலவன் - சமர்த்தன். எஞ்சிய-இறுவினை முதற்பொருண்மேல் நிற்றலால் வினைமுற்றுப்பெயர்.

(உ0) வேம்பன் - அரிமர்த்தனபாண்டியன். அறை என்றது- பொக்கிஷசாலையை. (உக) மதிவேந்தன் - சந்திரவமிசத்திற் றோன்றிய அரசன்.

எடுத்தபொற்சுமையொட்டகத்திட்டுமுன்னேக
விடுத்துவிண்டொடுதிண்டிறல்விடையவன்கோயி
லடுத்தவீழ்ந்தபொன்னம்புயத்தடம்படிந்தனைய
மடுத்தடங்களைச்சித்தியைங்கரத்தனைவணங்கா. (உஉ)

கருணைநாயகியங்கயற்கண்ணியெம்பிராட்டி
யருணநாண்மலர்ச்செய்யசீறடித்தலமிறைஞ்சி
வருணனூர்பெருவயிற்றுநோய்வலிகெடுத்தாண்ட
தருணநாண்மதிச்சடையுடையடிகண்முன்குழா. (உ௩)

ஒன்றுவேண்டுமிப்பொருளெலாமுனக்குமைம்பொறியும்
வென்றுவேண்டுநின்னன்பர்க்குமாக்குகவெள்ளி
மன்றுவேண்டிநின்றாடியவள்ளலென்குறையீ
தென்றுவேண்டிநின்றேத்துவார்க்கிறைவனின்னருள்போல். ()

ஆதிசைவனுமருச்சகனொருவனேரணைந்து
பூதியீந்தனனமக்கிதுபோலிலைநிமித்த
மீதுநன்னெறிக்கேதுவென்றிருகையேற்றணிந்து
வேதநாதனையிறைஞ்சினார்விடைகொடுமீண்டார். (உ௫)

கலிவிருத்தம்.

இன்னியமதிர்ந்தனவெழுந்தனபதாதி
துன்னியவிணைக்கவரிதுள்ளினதுகிர்க்காற்
பொன்னியன்மதிக்குடைநிழற்றினபொலங்கொண்
மின்னியமணிச்சிவிகைமேற்கொடுநடந்தார். (உ௬)

மற்றிவர்வழிப்படுமுன்மாறிநடமாடும்
வெற்றிவிடையாரிவர்வினைத்தொகையினொப்பும்
பற்றியவிருட்டுமலபக்குவமுநோக்கா
வுற்றடிமைகொண்டுபணிகொணடருளவுன்னா. (உ௭)

(உஉ) திண்டிறல் - ஒருபொருட்கிளவிகள்.

(உ௩) அருணம் - செம்மைநிறம். (உ௫) பூதி - (ஐஸ்வரியத்தைத்தருவது) திருவெண்ணீறு. ஏது-சாதனம். (உ௬) மதிக்குடை-முத்தாலாகியகுடை. அதிர்ந்தன முதலியன முற்றெச்சங்கள்.

(உ௭) வினைத்தொகையினொப்பும் என்றது-சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியாற் சுகதுக்கங்களைத் தருதற்குக்காரணமாகிய கன்மமல்மிரண்டற்கொன்று ஏறுதுலைபோலத் தம்முளொத்தலாகிய இருவினையொப்பினை. மலபக்குவமும் என்றது-தனது சத்திகெடுதற்குரியகாரணங்களோடுங்கூடிப்பதனழியும் பருவமுடையதாயமலபரிபாகத்தை.

சந்தமறைநீண்டரியதங்கருணையாலோ
ரந்தணர்குலக்குரவனாகியடிநீங்கா
மைந்தர்பலர்தம்மொடுபெருந்துறையில்வந்தோர்
கொந்தலர்நெருங்கியகுருந்தடியிருந்தார் (௨அ)

பொருங்கடலனீகமொடுபோய்ப்புறவடுத்த
விருங்கடமளப்பிலகடந்தெழுபிறப்பாங்
கருங்கடல்கடக்கவருவார்கருணைவெள்ளப்
பெருங்கடனிறைந்துறைபெருந்துறையடைந்தார். (௨௯)

அடுத்திடவடுத்திடவகத்துவகைவெள்ள
மடுத்திடமுகிழ்த்தகைம்மலர்க்கமலமுச்சி
தொடுத்திடவிழிப்புனறுளித்திடவினைக்கே
விடுத்திடமனத்தருள்விளைந்திடநடந்தார். (௩0)

பித்திதுவெனப்பிறர்நகைக்கவருநாலாஞ்
சத்திபதியத்தமதுசத்தறிவுதன்னைப்
பொத்தியமலத்தினும்வெரீஇச்சுமைபொறுத்தோ
னொத்திழிபிணிப்புறுமொருத்தனையுமொத்தார். (௩௧)

நெருப்பிலிடுவெண்ணெயெனநெஞ்சுருகவென்னை
யுருக்குமிதனாலெனையொளித்தமலவாற்றல்
கருக்குமவனாகியெனையாள்கருணைவெள்ள
மிருக்குமிடனேயிதெனவெண்ணிநகர்புக்கார். (௩௨)

காயிலையடைந்தகழுமுட்படைவலத்தார்
கோயிலையடைந்துகுளிர்வான்புனல்குடைந்து
வாயிலையடைந்துடலமண்ணுறவிழுந்து
வேயிலையடைந்தவரைமெய்ப்புகழ்வழுத்தா. (௩௩)

(௨அ) மைந்தர் என்றது - திருவடிஞானசம்பந்திகளாயுள்ள மாணவர்களை. (௨௯) அநீகம் - சேனை. புறவு - முல்லைநிலம். இருங்கடம் என்றது - பாலைநிலத்தை. (௩0) உவகை-ஆராமகிழ்ச்சி. முகிழ்த்த - கூப்பிய. வினை என்றது - சிவன்றிருப்பணிகளை.

(௩௧) நாலாஞ்சத்திநிபதிய என்றது - மந்ததரம், மந்தம், தீவிரம், தீவிரதரம்என்னு நான்கனுள் தீவிரதரசத்திநிபாதத்தை. சத்தறிவு என்றது - சிவத்தொடுகலந்து பேரின்பநுகருஞ் சிவஞானவுணர்ச்சியை. பொத்தியமலம் என்றது-கன்மம், மாயை, ஆணவமென்னு மும்மலங்களை. (௩௨) ஆற்றல் - வன்மை.

(௩௩) வே இல் - மூங்கிலாகிய இடம்.

ஆலயமருங்குவலமாகவருவார்முன்
மூலமறையோதிமுடியாதபொருடன்னைச்
சிலமுனிவோர்தெளியமோனவழிதேற்றுங்
கோலமுறைகின்றதோர்குருந்தையெதிர்கண்டார். (௩௪)

கலிநிலைத்துறை.

வேதநூலொருமருங்கினுமெய்வழிச்சைவப்
போதநூலொருமருங்கினும்புராணத்துட்கிடந்த
கீதநூலொருமருங்கினுங்கிளைகெழுசமய
பேதநூலொருமருங்கினும்வாய்விட்டுப்பிறங்க. (௩௫)

சுருதிகூறியவறமுதனான்குமத்தொன்றாற்
கரியதாங்கதிக்கேதுவென்றாகமங்காட்டுஞ்
சரியையாதிநாற்பாதமுந்தலைதெரிந்துணர்ந்த
பெரியமாணவர்கழகமும்வினாவிடைபேச. (௩௬)

சரியைவல்லமெய்த்தொண்டருஞ்சம்புவுக்கினிய
கிரியைசெய்யுநன்மைந்தருங்கிளர்சிவயோகந்
தெரியுஞ்சாதகக்கேளிருந்தேசிகத்தன்மை
புரியும்போதகச்செல்வருமளவிலர்பொலிய. (௩௭)

---

(௩௪) முனிவோர் - சநகாதிகள். மோனம் - மௌனநிலை. கோலம் - ஆசிரியத்திருக்கோலம். (௩௫) சைவப்போத நூல் - ஆகமம். கீதநூல்என்றது - இசையமைந்த கலை மிருதிமுதலியநூல்களை.

(௩௬) அறமுதனான்காவன - தர்மார்த்த காமமோக்ஷங்கள். சரியையாதி நாற்பாதமாவன - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகியசோபான மார்க்கங்கள். தலைதெரிந்து என்றது - பாகுபாடு செய்தாராய்ந்தறிந் தமைமையை.

(௩௭) சரியையாவது - புறத்தொழிலொன்றால் உருவத்திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும்வழிபாடு. கிரியையாவது-புறத்தொழி லகத்தொழி லிரண்டாலும் அருவுருவத் திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும் வழிபாடு. யோகமாவது - அகத்தொழிலொன்றால் அருவுருவத் திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும்வழிபாடு. இவற்றுள்சரியை,தாதமார்க்கமாதலால் மெய்த்தொண்டரெனவும் - கிரியை, புத்திரமார்க்கமானதால்,மைந்தரெனவும்,யோகம்,சகமார்க்கமாதலாற்கேளிர் எனவும்கூறினார். சாதகக்கேளிர் என்றது-இறைவன்திருவடியி லன்புமிகுந்து தமது மலங்களை யொழிப்பவராதலின். போதகச்செல்வர் - போதகாசிரியர்.

ஒழித்தநோன்பினராடலர்பாடலருல்கம்
பழித்தசெய்கையரழுகையர்நகையினர்பாசங்
கழித்தகண்களாலரனுருக்கண்டுகொண்டலகில்
விழித்தகண்குருடாத்திரிவீரரும்பலரால். (௩௮)

கரவிலுள்ளமாம்விசும்பிடைக்காசறவிளங்கும்
பரசிலாச்சுடாக்குதயமீறின்மையாற்பகலு
மிரவுநேர்படக்கண்டிலரியன்றுசெய்நித்த
விரதமாதிநோன்பிழந்துறைநவிஞ்சையர்பலரால். (௩௯)

உடையுங்கோவணமுண்டியுங்கைப்பலியுறவென்
றடையுங்கேளிருமரனடியார்கண்டிகலன்கண்
படையும்பாரிடமாயினும்பகலிராமுதலீ
றிடையின்றாமிடத்துறங்குவதிஃதவர்வாழ்க்கை. (௪0)

இத்தகைப்பல்தொண்டர்தங்குழாத்திடையால
மொத்தபைங்குருந்தடியினில்யோகவாசனத்திப்
புத்தகத்தெழுதியசிவஞானமெய்ப்போதங்
கைத்தலந்தரித்திருப்பதோர்கருணையைக்கண்டார். (௪௧)

மன்றுளாடியவானந்தவடிவமும்வடவா
லொன்றிநால்வருக்கசைவறவுணர்த்தியவுருவு

---

(௩௮) ஒழிந்தநோன்பினர் என்றது-விதியிலக்கின்றிச்செய்வன வெல்லாந் தவமாக்கொண்டொழுகுவோராதலின். பாசங்கழித்தகண் ணினாலரனுருக்கண்டுகொண்டலகில் விழித்தகண்குருடாய்த் திரிவீர ர்என்றது - முப்பத்தாறுகருவிகளுங்கழன்று அருளிடத்தேநின்றுஞே யத்தழுந்துவதாகிய சாக்கிராதீதாவஸ்தையை யுடையவராதலின்.

(௩௯) கரவு - மும்மலங்களின்குணம். பரசிலாச்சுடர் என்றது-நிட்களசிவத்தை. உதயமீறின்மை என்றது - தோற்றக்கேடுகளின்றி நிற்றலே. பகலுமிரவுநேர்படக்கண்டிலர் என்பது - கேவலசகலங்களி னீங்கிய சுத்தநிலையினின்றமையை. நித்தவிரதமாதிநோன்பிழந் துறைவிஞ்சையர் என்றது-உறங்கினவன் கையிலுள்ள பாக்குத்தானே தவிர்தல்போல ஞானநிட்டை மேலீட்டால் நித்தியகன்மமுதலிய தவ ங்கள் தாமேயொழியப்பெற்றவராதலின்.

(௪0) பலி-பிச்சை. பாரிடம்-பூமி. பகலிராமுதலீறிடை யின்றா மிடத்து என்றது-சுத்தநிலையாகியசாக்கிராதீதம், கேவலசகலத்தோற் றம், கேடுநிலைகளினிகந்து நிற்றலே. (௪௧) ஆலம் - வடவாலவிருட் சம். (௪௨) நால்வர் - சநகாதியர் - உருவும் என்றது - தட்சணாமூர் த்தத்தை.

மின்றுநாயினேற்கெளிவந்தவிவ்வுருவென்று
வன்றுநாயகன்குறிப்புளத்துணர்த்திடவறிந்தார். (சஉ)

முன்பணிந்தனரணிந்தனரஞ்சலிமுடிமே
லென்புநெக்கிடவுருகினரினியராயெளிவந்
தன்பெனும்வலைப்பட்டவரருள்வலைப்பட்டார்
துன்பவெம்பவவலையறுத்திடவந்ததொண்டர். (சங)

காலமுங்களுக்காட்சியுநிமித்தமுங்கடிந்தார்
சீலமாணவர்செவ்விதேர்தேசிகனென்ன
மூலவாகமமோதினான்முறுக்கவிழ்கழுநீர்
மாலைசாந்தணிந்தடியின்மேல்வன்கழல்வீக்கி. (சச)

அண்ணல்வேதியரொழுக்கமுமன்புங்கண்டியாக்கை
யுண்ணிலாவுயிர்பொருட்புனலுடன்கவர்ந்துள்ளக்
கண்ணினான்மலங்கழீஇப்பதகமலமுஞ்சூட்டி
வண்ணமாமலர்ச்செங்கரஞ்சென்னிமேல்வையா. (சரு)

சூக்கமாகுமைந்தெழுத்தினிற்சுற்றியபாச
வீக்கநீக்கிமெய்யானந்தம்விளைநிலத்துய்த்துப்
போக்குமீட்சியுள்புறம்பிலாப்பூரணவடிவ
மாக்கினானொருதீபகம்போல்வருமண்ணல். (சகூ)

(சங) துன்பவெம்பவம் என்றது - ஆதிதெய்விகம், ஆதிபௌதிகம், ஆசியான்மிகமுதலிய பிறவித்துன்பங்களை.

(சச) காலம் - தீட்சாகாலங்கள். நிமித்தம் - சகுனம். செவ்வி-பக்குவம். ஆகமமோதினான் - சிவபெருமான். கழல்-வீரகண்டை.

(சரு) வேதியர்-திருவாதவூரர். உள்ளக்கண்ணினான்மலங்கழீஇ என்றது - அருளைக்கால் மும்மலங்களிற் சிமிழ்ப்புண்டு கிடந்த ஆன்மாவை யம்மலங்களினீக்கி, யேகதேசவறிவினைக்கழித்து வியாபகவறிவைத்தருஞ் சட்சுதீட்சையை. பதகமலமுஞ்சூட்டி என்றது-- திருவருட் பதிவுசெய்தமையை. செங்கரஞ்சென்னிமேல்வையா என்றது - சீடர்மலவாதனையைத்தவிர்க்க உளளும் புறம்பும் தம வண்ணமாகச்செய்யும் பரிசதீட்சையை.

(சகூ) சூக்கமாகுமைந்தெழுத்து என்றது - தூலம், சூக்குமம், அதிசூக்குமம் என்னுமுத்திறப்பட்ட ஸ்ரீபஞ்சாக்கரங்களுள் சூக்கும பஞ்சாக்கரத்தை. சூக்குமம் - பிராகிருதச்சிதைவு. பாசவீக்கம்நீக்கி என்றது - நமவொழித்துரைத்தமையை - இதனை, "நகரமாகியசேரியை நஞ்செனவெறுத்து, மகரமாகியவேலொலா மயலறக்களைந்து" என்னுந் திருவாக்கால்தெளிக. விளைநிலத்துய்த்து என்றது - உச்சாரணை முறையினன்றித் திருவருளிடமாகத் தம்பாலழுத்தினமையை. தீவகம் - பார்வைமிருகம்.

பார்த்தபார்வையாலிரும்புண்டநீரெனப்பருகுந்
தீர்த்தன் றன்னையுங்குருமொழிசெய்ததுந்தமமைப்
போர்த்தபாசமுந்தம்மையுமறந்துமெய்ப்போத
மூர்த்தியாயொன்றுமறிந்திலர்வாதவூர்முனிவர். (௪௭)

தேனும்பாலுந்திங்கன்னலுமமுதுமாய்த்தித்தித்
தூனுமுள்ளமுமுருக்கவுள்ளொளியுணர்ந்தினப
மானவாறுதேக்கியபுறங்கசிவதொத்தொழியா
ஞானவாணிவந்திறுத்தனளன்பர்தந்நாவில். (௪௮)

தொழுதகையினர்துளங்கியமுடியினர்துளும்ப
வழுதகண்ணினர்பொடிப்புறுமியாக்கையர்நாக்குத்
தழுதழுத்தவன்புரையினர்தமையிழந்தழல்வா
யிழுதையன்னமெய்யினர்பணிந்தேத்துவாரானார். (௪௯)

பழுதிலாதசொன்மணியினைப்பத்திசெய்தன்பு
முழுதுமாகியவடத்திறன்முறைதொடுத்தலங்க
லழுதுசாத்துமெய்யன்பருக்ககமகிழ்ந்தையர்
வழுவிலாதபேர்மாணிக்கவாசகனென்றார். (௫௰)

பாட்டிற்கின்புறுகுருபரன்பாதமேற்கண்ணீ
ராட்டிச்சொன்மலரணிந்துதற்போதவின்னமுதை
யூட்டித்தற்பரஞானமாமோமவெங்கனலை
மூட்டிச்சம்புவின்பூசைமேன்முயற்சியரானார். (௫௧)

ஆசைவெம்பவவாசனையற்றுமாணிக்க
வாசகப்பிரான்றேசிகன்மாணவரோது
மோசையாகமவுபனிடப்பொருளெலாங்கேட்டு
நேசமங்குவைத்திருந்தனனதுகண்டுநிருத்தன். (௫௨)

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தித்திக்குமணிவார்த்தையின்னஞ்சின்றேட் டிருச்செவியிலருந்த வுங்கைச்செம்பொனெல்லாம், பத்திப்பேரன்பளித்துக்கவர்ந்து வேண்டும் பணிகொடுபாண்டியனையிவர்பண்புதேற்றி, முத்திக்கேவிடுத் திடவும் புத்தைவாது முடித்திடவுந்திருவுள்ளமுன்னமெய்தி, யெத்

---

(௪௭) தீர்த்தன்-ஞானாசாரியன். மெய்ப்போதம்-ஞானநிட்டை.
(௪௮) ஊன்-உடல். ஒளி - திருவருட்பிரகாசம். (௪௯) தமை-என்றது - தற்போதத்தை. (௫௧) தற்போதம் - சிவபோதம்.
(௫௨) பவவாசனை - பிறவிக்கேதுவாய மலவாசனை.
(௫௩) பாண்டியனை - உருபுமயக்கம்.

தித்தொண்டரைக் கருமஞ்சிறிதுண்டிங்கே யிருத்தியெனவுருக்கரந் தானடியரோடும். (௫௩)

கனவில்வருங்காட்சியெனக்கருணைமூர்த்தி காட்டிமறைத்தலுமன்பர்கலக்கத்தாழ்ந்து, நனவுகொல்லோகனவுகொல்லோவின்று நாதன் ஞமலிக்குத்தவிசிட்டநலம்போலென்னை, நினைவரியதிருமேனி காட்டியாண்டு நீத்ததையென்றையுற்றுநெஞ்சந்தேறி, யினவடியாருடன்கூட்டாதேகினுயோ வென்னையுமென்வினையையுமிங் கிருத்தியெந்தாய். (௫௪)

வஞ்சவினைகொள்கலனு முடலைத்தீவாய்மடுக்கிலேன் வரையுருண்டுமாய்ப்பேனல்லே, னஞ்சொழுகுவாளாலுங்குறைப்பேனல்லேனு தனேயதுவுநின்துடைமையென்றே, யஞ்சினேன்ருனேயுமழியாதாவியையனே நினைப்பிரிந்துமாற்றகில்லே, னென்செய்கோவெந்தாயோ வெந்தாயோவென்றிரங்கினர் புரண்டழுதாரினையசொல்வார். (௫௫)

வறியனுமொருபிறவிக்குருடன்கையில்வந்தபெருவிலைமணிபோன் மழலைதேருச்,சிறியனுமொருமதலைகையிற்கொண்டசெம்பொன்மணிவள்ளம்போற்றேவர்யார்க்கு,மறிவரியாய்சிறியேனையெளிவந்தாண்டவருமையறியேன்றுன்பத்தழுவத்தாழப், பிறிவறியாவன்பரொடுமகன்ருய்கல்லாப்பேதையேன்குறையலதெம்பிரானுலென்னே. (௫௬)

கலிநிலைத்துறை.

மண்ணுதியாறுறுமனந்துழாவித்தமோறிப்
புண்ணுகியெனைக்காணுதுழல்கின்றேனைப்போதவருட்
கண்ணுலவைமுழுதுங்களையநோக்கியான்யானென்
றெண்ணுவெனைத்தந்தாயெங்குற்ருயோவெந்தாயே. (௫௭)

---

(௫௫) வஞ்சவினைக் கொள்கலனுமுடல் என்றது-புண்ணியமும் பொன்விலங்குபோல்வ தாதலின். கலன்-மரக்கலம்.

(௫௬) அழுவம்-பரப்பு. இதுபரவை என்ருற்போலக் கடல்மேல்நின்றது. துன்பத்துஎன்றதில் அத்து தவிர்வழி வந்தசாரியை.

(௫௭) மண்ணுதியாறுறும் எனறது - பிருதிவிமுதல் நாததத்துவமீருகிய முப்பத்தாறுதத்துவங்களை. எனைக்காணு துழல்கின்றேனென்றது - தன்னையடுத்த பலநிறங்களாகிய பொதுவியல்பைத்தன் பாற் காட்டிநிற்கும் பளிங்குபோல ஆன்மாவும் தன்னுற் சாரப்பட்ட தத்துவங்களி னியல்பாகிய பொதுவியல்பே தன்பாற்காட்டி நிற்கும் பெத்தநிலையை. அவைஎன்றது - மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம். தத்துவம் - கலைஎன்னு மத்துவாக்களை.

வானாதியைந்துமுதல்வகுத்தவோசைமுதலைந்து
மானாதியங்குமனமாதிநான்கும்வழியடைப்பத்
தேனாதியறுசுவையுங்கழியவூறுந்தெள்ளமுதம்
யானாரநல்கினையாலெங்குற்றாயோவெந்தாயே. (௫௮)

மாசாய்மறைக்குமலவலியும்நானும்வேறின்றி
யாசாவிகாரமலமாயினேனைப்பொருட்படுத்திப்
பேசாதவின்புருவினின்றோடென்னைப்பின்வைத்த
வீசாவெனையிங்கிட்டெங்குற்றாயோவெந்தாயே. (௫௯)

மேற்படி-வேறு.

என்றுவாய்திறந்தரற்றினாரிரங்கினார்புனிற்றுக்
கன்றுநீங்கியவாவெனக்கரைந்தநெஞ்சினராய்ச்
சென்றுகோபுரவாயிலின்புறம்புபோய்த்திரண்டு
நின்றகாவலன்றமர்களைநேர்ந்தனர்நோக்கா. (௬௰)

துங்கவாரியிற்கடம்பரித்தொகையெலாமாடித்
திங்களின்றலைவருமெனமுன்புபோய்த்தென்னர்
புங்கவன்றனக்குணர்த்துமின்போமெனவிடுத்தா
ரங்கணாயகன்பெருந்துறைநாயகனன்பர். (௬௧)

புரசைமாவயப்புரவிதேர்ப்பொருநர்போய்ப்பொறிவண்
டிரைசெய்தார்முடிவேந்தன்முனிறைஞ்சினாருள்ள
துரைசெய்தாரதுகேட்டொன்றுமுரைத்திலனிருந்தா
னிரைசெய்தார்ப்பரிவரவினைநோக்கியநிருபன். (௬௨)

வள்ளல்வாதவூர்முனிகளுமன்னவன்பரிமாக்
கொள்ளநல்கியபொருளெலாங்குருந்தில்வந்தாண்ட

---

(௫௮) வானாதியைந்தாவன - பஞ்சபூதங்கள். ஓசைமுதலைந்தாவன - சத்தமுதலிய தன்மாத்திரைகள். ஆனாது - நீங்காது. மனமாதி நான்காவன - அந்தக்கரணங்கள். வழியடைப்ப என்றது - மேற்கூறிய தநுகரணபுவன போகங்களுக்கேதுவாகிய பிறவிநீக்கத்தை. தேனாதியறுசுவை - தேன், பால், கன்னல், கனி, சீனி, கற்கண்டு. தெள்ளமுதம் என்றது - அமுதம் நரைதிரை மூப்புக்களை யொழித்தல்போல, இது ஆணவாதி மும்மலங்களை ஒழித்தலின் உவமவாகு பெயராய் சிவானந்தத்தை யுணர்த்திநின்றது. சுவை-இது சுவைப்பொருள் மேனிற்றலாற் பண்பாகுபெயர். (௫௯) ஆசாவிகாரம் என்றது - இச்சைகாரணமாய்வரும் தநுகரண புவனபோகங்களை.

(௬௨) புரசைமா - யானை. புரசை - கழுத்திடுகயிறு.

பிள்ளைவாண்மதிச்சடைமுடிப்பெருந்துறைமறையோர்க்
குள்ளவாதரம்பெருகமுன்வேண்டியாங்குய்ப்பார். (சுங)

சிறந்தபூசைக்குந்திருவிழாச்சிறப்புக்குஞ்செல்வ
நிறைந்தவாலயத்திருப்பணித்திறத்துக்குநிரப்பி
யறந்தவாதபேரன்பர்க்குஞ்செலுத்தியத்தலத்தே
யுறைந்தவாவறவின்னணமொழுகுநாள்கழிப்பார். (சுச)

எல்லைகூறியகுளிர்மதியடுக்கவந்தெய்த
மல்லல்யானையானின்னமும்வயப்பரிவந்த
தில்லையாலிதுவென்னெனவோலையுமெழுதிச்
செல்லவுய்த்தனன்வாதவூரமைசசாதந்திருமுன். (சுரு)

மன்னவன்றிருமுகங்கண்டுமுறைமையால்வாங்கி
யன்னவாசகந்தெரிந்துகொண்டாதியீறில்லா
முன்னவன்றிருவருட்கடன்மூழ்கியமுனிவ
ரொன்னைவேறினிச்செய்யுமாறென்றுநின்றயர்வார். (சுசு)

சிந்தையாகியசெறுவினுட்சிவமுதலோங்கப்
பந்தபாசம்வேரறக்களைந்தருட்புனல்பாய்ச்சி
யந்தமாதியின்றாகியவானந்தபோகந்
தந்ததேசிகவுழவன்றன்கோயிலைச்சார்ந்தார். (சுஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்னாயகனேபொன்னாடோறேயேறுகொடியுயர்த்த
மன்னாதென்னாபெருந்துறையெம்மணியேவழுதிபொருளெல்லா
நின்னாலயத்துநின்னடியாரிடத்துஞ்செலுத்துநெறியளித்தாய்
பின்னானவனுக்கென்கொண்டுபெரிமாச்செலுத்தப்பெறுமாறே. (சுஅ)

என்னாவிறைஞ்சியெழுந்தேத்தியிரந்தாரொதிரோபெருந்துறையின்
மின்னார்சடைமேற்பிறைமுடித்தோன்விசும்பினிறைந்த திருவாக்கா
மன்னனவற்குப்பரியெல்லாம்வருமென்றோலைவிடுதியெனச் [ன்
சொன்னதுகேட்டகத்துவகைதுளும்பிவரைந்துசுருள்விடுத்தார். ()

அந்தவோலைப்பாசுரமுமறையக்கேட்டுநின்றாங்கோர்
சிந்தையானுமகிழ்சிறப்பவிருந்தான்புரவித்தேரோடும்

(சுரு) குளிர்மதி-கடகமாதம். (சுஎ) செறுவு - வயல். சிவமுதல் என்றது - அன்பென்னும் பைங்கூழை ; இதனை "அன்புசிவமிரண் டென்பரறிவிலார் - அன்பேசிவமாவதாருமறிகிலர், அன்பேசிவமாவதாருமறிந்தபின், அன்பேசிவமாயறிந்திருப்பாரோ" என்ற திருமந்திரத்தாலறிக.

வந்தவாதிச்செங்கதிரோன்மறைந்தானவனுலவையமெல்லாம்
வெந்தவேடைதணிப்பான்போன்முளைத்தானுதிவெண்கதிரோன். ()

அன்றுதுயிலும்வாதவூரடிகள்கனவிற்சுடர்வெள்ளி
மன்றுகிழவர்குருந்தடியில்வடிவங்காட்டியெழுந்தருளி
வென்றிவேந்தன்மனங்கவரும்விசயப்பரிகொண்டணைகின்றே
மின்றுநீமுன்னேகுதியென்றருளிச்செய்யவெழுந்திருந்தார். (எக)

கனவினிடத்துந்தேவர்க்குங்காண்டற்கரியகருணையுரு
நனவினிடத்துங்கனவிடத்துமெளிதேயன்றோநமக்கென்ன
நினைவினிடைக்கொண்டிருக்கின்றார்நிருத்தானந்தச்சுடருள்ளத்
தினவிருளைத்தின்றெழுவதெனவெழுந்தானிரவியிரவொதுங்க. (எஉ)

எழுந்தாருடையபெருந்துறையாரிருதாள்பணிந்தாரினிப்பிறப்பி
லழுந்தார்வழிக்கொண்டாரடைந்தாரகன்றார்நெறிகளவிர்திங்கட்
கொழுந்தார்சடையார்விடையார்தென்கூடலணைந்தார்பாடளிவண்
டுழுந்தாரவேந்தன்பொற்கோயிலுற்றார்காணப்பெற்றூரால். (எங)

மன்னர்பெருமானெதிர்வந்தமறையோர்பெருமான்வழிபாடு
முன்னர்முறையாற்செய்தொழுகிமுன்னேநிற்கமுகநோக்கித்
தென்னர்பெருமானெவ்வளவுசெம்பொன்கொடுபோயெவ்வளவு
நன்னரிவுளிகொண்டதெனக்கேட்டான்கேட்டநான்மறையோர். ()

பொன்னுமளவோவிலைகொண்டபுரவித்தொகையுமனைத்தகைதாம்
பின்னர்வரக்கண்டருளுதியெம்பெருமானிதனுற்றுரங்கபதி
யென்னுநாமம்பெறுதிமதியென்றூன்றமந்திரர்க்குத்
தென்னன்சிறந்தவரிசைவளஞ்செய்துவிடுப்பச்செல்கின்றூர். (எ௫)

பொன்னகமலத்தடமபடிந்துபுழைக்கைமதமாமுகக்கடவு
டன்னங்கமலசரணிறைஞ்சித்தனியேமுளைத்தசிவக்கொழுந்தை
மின்னங்கயற்கட்கொடிமருங்கில்விளைநதேனைமுகந்துண்டு
முன்னங்கருத்துமொழியுடமபுமுனறுமன்பாய்ந்தோனறின்றூர். (எசு)

மன்னேயென்னையாட்கொண்டமணியேவெள்ளிமன்றூடு
மன்னேயடியேன்வேண்டியவாறரசனீந்தநிதியெல்லா
முன்னேகொண்டென்பணிகொண்டாய்முனியாதரசனனிமகிழ
வென்னேபுரவிவரும்வண்ணமென்றுவேண்டிநின்றிடலும். (எஎ)

(எ௦) ஆதிச்செங்கதிர், ஆதிவெண்கதிர் என்றது - சூரியசந்திரர்கள்செல்லும் மேஷவீதி, ரிஷபவீதி, மிதுனவீதியென்னு மூன்றனுள், ஆடிமாதம் மேடவீதியாகியமுதல்வீதி யாதலின். (எஉ) இனவிருள் என்றது - ஆணவமலவிருளை. (எசு) இவுளி - குதிரை.

மெய்யன்புடையாயஞ்சலைநீவேட்டவண்ணம்விண்ணிரவி
வையம்பரிக்கும்பரியனையவயமாக்கொண்டுவருதுமென
வையன்றிருவாக்ககல்விசும்பாறெழுந்ததாகவதுகேட்டுப்
பொய்யன்பகன்றார்சிவன்கருணைபோற்றிமனையிற்போயினார். (எ௯)

மேற்படி - வேறு.

கடிமனையடைந்தவெல்லைவாதவூர்க்காவலோரை
மடிமையில்சுற்றத்தோருங்கேளிருமாண்டகாத
லடிமையுள்ளாருமேதிலாளரும்பிறருமீண்டி
யிடிமழைவாய்விட்டென்னப்புறதிகளினையசொல்வார். (எகூ)

மந்திரக்கிழமைபூண்டுமன்னவர்கருமஞ்செய்வ
தந்தணர்க்கறனேயல்லவமைச்சியலறத்துநின்றால்
வெந்திறலரசர்க்கேற்றசெய்வதேவேண்டுமென்னத்
தந்திரமறுநூல்வல்லோர்சாற்றுவாரன்றோவையா. (௮௦)

அரைசியலமைச்சுநீதியாய்ந்தநுங்கட்குநாங்க
ளுரைசெய்வதெவனீர்செய்வதொன்றுநன்றாவதில்லை
விரைசெறிதாரார்க்கின்றுவெம்பரிவருவதாக
வரையறைசெய்தீர்நாளையென்சொலவல்லீரையா. (௮௧)

தழுவியகிளைஞர்நட்டோர்சார்வுளோர்தக்கசான்றோர்
குழுவினைக்காக்கவேண்டுங்குறிப்பிலீர்போலுநீவி
ரொழுகுறுசெயலினாலேயுஞ்செயலுமக்கேசால
வழகிதுபோலுமென்னக்கழறினாரதுகேட்டையன். (௮௨)

சுற்றமுந்தொடர்புநீத்தேந்துன்பமுமின்பமற்றேம்
வெற்றுடன்மானந்தீர்ந்தேம்வெறுக்கைமேல்வெறுக்கை வைத்தேஞ்
செற்றமுஞ்செருக்குங்காய்ந்தேந்தீவினையிரண்டுந்தீர்ந்தேங்
கற்றைறவார்சடையான்கோலங்காட்டியாட்கொண்டவன்றே. (௮௩)

தந்தைதாய்குரவனாசான்சங்கரனிராசைபெண்டிர்
மைந்தர்பல்லுயிருஞ்சுற்றமாசிலாவீசனன்ப
ரந்தமில்பிறவியேழுமடிபணையென்பதோர்ந்தே
மெந்தையார்கருணைகாட்டியெம்மையாட்கொண்டவன்றே. (௮௪)

(எ௯) வையம் - தேர். (எகூ) வாய்விடல் - ஒலித்தல்.

(௮௦) தந்திர மறுநூல் என்றது - அறுபத்துநான்கு கலைகளுள் மறுநூலுமொன்றாதலின். (௮௩) வெறுக்கை - செல்வம்.

(௮௪) குரவன் - போதகாசிரியன். ஆசான் - ஞானாசிரியன். நிராசை - ஆசையின்மை.

ஊரொலாமட்டசோறுநம்மதேயுவரிசூழ்ந்த
பாரொலாம்பாயறுன்னற்கோவணம்பரிக்குமாடை
சீரொலாஞ்சிறந்தசாந்தந்தெய்வநீறணிபூண்கண்டி
நீரொலாஞ்சுமந்தவேணிநிருத்தனுட்கொண்டவன்றே. (அரு)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இறக்கினு மின்றே யிறக்குக வென்று மிருக்கினு மிருக்குக வேந்த, னொறுக்கினு மொறுக்க வுவகையுமுடனே யூட்டினு மூட்டுக வானிற், சிறக்கினுஞ் சிறக்க கொடியதீ நரகஞ்சேரினுஞ் சேருகசிவனே, மறக்கிலம் பண்டைப் பழவினை விளைந்தான் மாற்றுவார் யாரொன மறுத்தார். (அசு)

ஐம்பத்தெட்டாவது
வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.
ஆக படலம் - ருஎ - க்கு திருவிருத்தம் - உஎகூஅ.

ஐம்பத்தொன்பதாவது

நரிபரியாக்கியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அரிகணைதொடுத்துவேழமட்டவன்செழியன்வாயிற்
றெரிகலையமைச்சரோற்றைத்தேசிகவடிவத்தீண்டி
வரிகழல்சூட்டியாண்டவண்ணமிவ்வண்ணமைய
னரிகளைப்பரிகளாக்கிநடத்தியவாறுஞ்சொல்வாம். (க)

சுற்றமாம்பாசநீவித்துகளறுத்திருந்தார்தம்மை
மற்றைநாளழைத்தேவேந்தன்மந்திரபோலுமின்னங்
கொற்றவாம்பரிகளென்னக்குறுமதிமுடித்தானன்ப
ரிற்றைநாண்முதலொண்மூன்றிலீண்டுவ்விறைவவென்றான். (உ)

சிந்துரநுதன்மால்யானைச்செல்வவப்பரிக்குவேறு
மந்துரையகன்றவாகவகுக்கசூழ்தண்ணீரூட்ட
நந்துறைதடங்கள்வேறுதொடுகநீணகரமெங்கு
மிந்துறைமாடமெல்லாமழகுசெய்திடுகவென்றார். (ஙு)

(அரு) துன்னம் - தைத்தல்.
(க) அரிகணை-நாரசிம்மாஸ்திரம். இதில் ககரமெய்தொகுத்தல்.
(உ) பாசத்தைச் சுற்றமென்றது, உயிர்ச்சார்பாய்நிற்றலின்.
(ஙு) மந்துரை - குதிரைலாயம்.

காவலன்கருமஞ்செய்வோர்கந் துகப்பந் தியாற்றி
யோவறநகரமெங்குமொளிபெறவழகுசெய்யத்
தாவுதெண்கடலேழ்கண்டசகராபோல்வைகன்மூன்றில்
வாவியுங்குளனுந்தொட்டார்மண்டொடுகருவிமாக்கள். (௪)

வளையறைசெய்தமூன்றுவைகலுங்கழிந்தபின்றாட்
களையறுபரிமாவீண்டக்கண்டிலமின்னமென்றே
விளையறைறவண்டார்தண்டாரவேம்பனும்விளித்துவந்த
வுளையறநாவினானையொறுப்பவனெத்துச்சீறு. (௫)

என்னிவன்பரிமாக்கொண்டதென்றவைவருவவென்றுத்
தன்னெதிர்நின்றவஞ்சத்தறுகணார்சிலரைநோக்கிக்
கொன்னுமிக்கள்வன்றன்னைக்கொண்டுபோய்த்தண்டஞ்செய்தெம்
பொன்னெலாமறுவுகொண்டுவாங்குமின்போமினென்றான். (௬)

கற்றிணிதோளான்சிற்றங்கண்டெதிர்நில்லாதஞ்சிச்
சுற்றியபாசம்போலத்தொடர்ந்துகொண்டேகிமள்ள
ரொற்றினிவகைதான்பொன்னுக்கியம்புமென்றெதிர்த்துச்சீறிச்
செற்றமில்சிந்தையார்மேற்செறிந்தகல்லேற்றினாரே. (௭)

பொன்னெடுஞ்சைலங்கோட்டிப்புரம்பொடிபடுத்தவீரர்
சொன்னெடுந்தாளையுள்கினின்றனர்சுமந்தபார
மன்னெடுந்தகையார்தாங்கியாற்றினாரடைந்தவன்பர்
தன்னெடும்பாரமெல்லாந்தாங்குவாரவரேயன்றே. (௮)

சிலையதுபொறைதோற்றதுசிவனடிநிழலினின்றார்
நிலையதுநோக்கிமாயநெறியிதுபோலுமென்றுக்
கொலையதுவஞ்சாவஞ்சர்கொடுஞ்சினந்திருகிவேதத்
தலையதுதெரிந்தார்கையுந்தாள்களுங்கிட்டியார்த்தார். (௯)

அக்கொடுந்தொழிலுமஞ்சாதிருந்தனரரனையுள்கி
யிக்கொடுந்தொழிலினார்தாமினிநனியொறுப்பரொன்றாப்
புக்கதுகாண்டற்குள்ளம்பொறாரெனவிரவிப்புத்தேண்
மிக்கதன்னொளிகண்மாழ்கிவிரிகடலழுவத்தாழ்ந்தான். (௧௦)

சுந்தரவிடங்கரன்பர்சூழ்துயரகற்றநேரே
வந்தெழுகாட்சிபோலவந்ததுசெக்காவான

---

(௫) களை – அளவு. விளை – வாசனை.
(௬) தறுகணார் – கொடுமையாளர். என் என்றது இகழ்வின்மேனின்ற வினாவிடைச்சொல். அறுவு – அறுதி.
(௯) வேதத்தலை – உபநிடதம். (௧௦) அழுவம் – பரப்பு.

மிந்தவர்மார்பந்தூங்குமேனவெண்கோடுபோன்ற
தந்தரவுடுக்களெல்லாமயன்றலைமாலையொத்த. (௧௧)

சுழிபடுபிறவித்துன்பத்தொடுகடலழுவத்தாழ்ந்து
கழிபடுதனையுங்காப்பான்கண்ணுதன்மூர்த்தியாரம்
வழிபடுமவரைத்தேறான்வன்சிறைப்படுத்ததென்னன்
பழிபடுபுகழ்போலெங்கும்பரந்ததுகங்குலீட்டம். (௧௨)

கங்குல்வந்திறுத்தலோடுங்கருஞ்சிறையறையிற்போக்கிச்
சங்கிலிநிகளம்பூட்டித்தவத்தினைச்சிறையிட்டென்னச்
செங்கனல்சிதறநோக்குஞ்சினங்கெழுகாவலாளர்
மங்குலினிருண்டகண்டர்தொண்டரைமறுக்கஞ்செய்தார். (௧௩)

மிடைந்தவர்தண்டஞ்செய்யவெஞ்சிறைவெள்ளத்தாழ்ந்து
கிடந்தவர்கிடந்தோன்பூமேலிருந்தவன்றேடக்கீழ்மே
னடந்தவர்செம்பொற்பாதநகைமலர்புணையாப்பற்றிக்
கடந்தனர்துன்பவேலைபுலர்ந்ததுகங்குல்வேலை. (௧௪)

அந்தமிலழகன்றன்னையங்கயற்கண்ணியோடுஞ்
சுந்தரவமளிப்பள்ளியுணர்த்துவான்றொண்டர்சூழ
வந்தனைசெய்யுமார்ப்புமங்கலசங்கவார்ப்பும்
பந்தநான்மறையினார்ப்பும்பருகினார்செவிகளார. (௧௫)

போதவானந்தச்சோதிபுனிதமெய்த்தொண்டர்க்காக
நாதமாமுரசமார்ப்பநரிப்பரிவயவர்சூழ
வேதவாம்பரிமேற்கொண்டுவீதியில்வரவுகாணுங்
காதலான்போலத்தேர்மேற்கதிரவனுதயஞ்செய்தான். (௧௬)

கயனெடுங்கண்ணியோடுங்கட்டவிழ்கடிப்பூஞ்சேக்கைத்
துயிலுணர்ந்திருந்தசோமசுந்தரகருணைவள்ளல்
பயினெடுஞ்சிகரநோக்கிப்பங்கயச்செங்கைகூப்பி
நயனபங்கயநீர்சோரநாதனைப்பாடலுற்றார். (௧௭)

---

(௧௩) நிகளம் - விலங்கு. மங்குல் - மேகம். கருஞ்சிறை என்றதில் - கருமை இழிவின்மேலது. (௧௪) கிடந்தோன் என்றது - திருமாலை. பூமேலிருந்தவன் - பிரமன். வேலையிரண்டனுள், முன்னது - கடல். பின்னது - பொழுது. (௧௫) அமளிப்பள்ளி-படுக்கை; இது ஒருபொருட்கிளவி. (௧௬) போதம் - அறிவு. நாதம்-நாததத்துவம். வயவர் - வீரர். (௧௭) பூஞ்சேக்கை-மலர்ப்பள்ளி. துயிலுணர்தல்-நித்திரையினின்றும் எழுதல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

எந்தாயனைத்துலகுமீன்றுமெத்தேவர்க்குந்
தந்தாய்செழுங்குவளைத்தாராய்பெருந்துறையில்
வந்தாய்மதுரைத்திருவாலவாயுறையுஞ்
சிந்தாமணியேசிறியேற்கிரங்காயோ. (௧௮)

மூவாமுதலாய்முதுமறையாயம்மறையுந்
தாவாதசோதித்தனிஞானபூரணமாய்த்
தேவாதிதேவாய்த்திருவாலவாயுறையு
மாவார்கொடியாயடியேற்கிரங்காயோ. (௧௯)

முன்னைமுதுபொருட்குமுன்னைமுதுபொருளாய்ப்
பின்னும்புதுமைக்கும்பின்னும்பேரொளியாய்த்
தென்னமதுரைத்திருவாலவாயுறையு
மென்னையகனேயெளியேற்கிரங்காயோ. (௨௦)

மண்ணாய்ப்புனலாய்க்கனலாய்வளியாகி
விண்ணாயிருசுடராயித்தனையும்வேறாகிப்
பண்ணாயிசையாய்ப்பனுவலாயெங்கண்ணுங்
கண்ணானையெனானுறுகண்காணுவாறென்கொல்லோ. (௨௧)

பொங்குஞ்சினமடங்கல்போன்றுருத்துவெங்கூற்ற
மங்கும்புரியாவருந்துன்பத்தாழ்ந்துநான்
மங்கும்படியறிந்தும்வந்துஞ்சலென்கிலையா
லெங்குஞ்செவியுடையாயகேளாயோவென்னுரையே. (௨௨)

பூட்டியருட்பாசமிருபாதம்பொறித்துடலிற்
கூட்டியடியாருளகப்படுத்தாட்கொண்டருமை
காட்டியவோவின்றென்னைக்கைவிட்டாய்வெய்யவரை
யாட்டியொறுக்குமிடத்தாரோன்றுகொள்வாரே. (௨௩)

ஊராருமைச்சிரிப்பதோராயென்றுன்னடிமைக்
காராயடியேனயர்வேனஃதறிந்தும்
வாராயரசன்றமரிழைக்கும்வன்கணோய்
பாராயுன்றன்மையிதுவோபரமேட்டீ. (௨௪)

---

(௧௮) செழுங்குவளைத்தாராய் என்றது-ஆசிரியத்திருக்கோலமாயெழுந்தருளினமைபற்றி. (௧௯) மூவாதஎன்றது - ஈறுகெட்டுமூவாஎனநின்றது ; மூத்தலில்லாத என்பதுபொருள். ஆ ஆர் கோடி-இடபக்கொடி. (௨௦) "முன்னும்—ஒளியாய் - என்றதை" முன்னைப்பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளேயென்னுந்திருவாசகத்தாலுணர்க. (௨௨) அங்கும் என்றது - இயமபுரியை.

கலிநிலைத்துறை.

என்றிரங்குவோரிரங்கொலியிளஞ்சிறாரழுகை
சென்றுதாயர்தஞ்செவிதொளைநுழைந்தெனச்செல்லக்
குன்றிருஞ்சிலைகோட்டியகூடனாயகன்கேட்
டன்றுவன்சிறைநீக்குவான்றிருவுளத்தமைத்தான். (௨௫)

நந்தியாதியாம்பெருங்கணநாதரைவிளித்தான
வந்தியாவரும்பணிந்தனர்மன்னவற்கின்று
முந்தியாவணிமூலநாள்வந்ததுமுனிவு
சிந்தியாமுனம்பரியெலாஞ்செலுத்துவான்வேண்டும். (௨௬)

யாவரும்புனத்தியங்குறுநரியெலாமீட்டித்
தாவரும்பரியாக்கியத்தாம்பரிநடத்துநஞ்
சேவகஞ்செய்வோராகிமுன்செல்லுமின்யாமும்
பாவகம்படவருதுமப்படியெனப்பணித்தான். (௨௭)

ஏகநாயகனாணைபூண்டெழுகணத்தவரு
நாகநாடரும்வியப்புறநரியெலாந்திரட்டி
வேகவாம்பரியாக்கியவ்வெம்பரிநடத்தும்
பாகராயினரவர்வரும்பரிசதுபகர்வாம். (௨௮)

தூக்கியார்த்தசெம்பட்டினர்சுரிகையர்தொடுதோல்
வீக்குகாலினரிருப்புடற்காப்பினர்வெருளி
னோக்குபார்வையர்புண்டரநுதலினரிடியிற்
றாக்கியார்ப்பெழுநகையினர்தழன்றெழுசினத்தோர். (௨௯)

வட்டத்தோல்வரிப்புறங்கிடந்தசையவைவடிவா
டொட்டகையினர்சிலர்நெடுந்தோமரஞ்சுழல
விட்டகையினர்சிலர்வெரிநிடைநெடுவிசிகப்
புட்டில்வீக்கிவிற்றூக்கியபுயத்தினர்சிலரால். (௩௦)

செம்படாஞ்செய்தபோர்வையர்சிலர்பசும்படத்தான்
மொய்ம்புவீக்கியகவயத்தர்சிலர்கருமுகில்போ
லம்புயம்புதைகாப்பினர்சிற்சிலரவிரும்
பைம்பொன்வாணிறப்படாஞ்செய்குப்பாயத்தர்சிலரால். (௩௧)

---

(௨௫) இரங்கொலி - முறையீடு. (௨௬) பெருங்கணநாதரா வார் - நந்தி, பிருங்கி, மகாகாளர், கும்போதரர், முதலாயினோர்.

(௨௭) பாவகம் - பாவனை. தாவும் - தாம்என நின்றது இடைக் குறை. (௨௯) உடற்காப்பு - கவசம்.

(௩௦) வட்டத்தோல்-கேடகம். வை-கூர்மை. வெரிந் - முதுகு. விசிகப்புட்டில் - அம்பறாத்தூணி. விசிகம் - அம்பு. (௩௧) குப்பாயம் - சட்டை.

பிச்சவொண்குடையார்பலர்கவரிவால்பிறங்கத்
தைச்சதண்குடையார்பலர்சல்லிசூழ்நாற்றி
வைச்சவண்குடையார்பலாவாணிலாமுத்த
மொய்ச்சவெண்குடையார்பலர்மொய்ம்பினரிவருள். (கஉ)

தருமமாதிநாற்பொருளெனுந்தாளதுஞான
கருமகாண்டமாஞ்செவியதுகாட்சியைக்கடந்த
வொருமையாம்பரமபரமாமுணர்வெனுங்கண்ண
தருமையாம்விதிமுகத்ததுநிடேதவாலதுவால். (கங)

தந்திரங்களாற்புறவணிதரித்ததுவிரித்த
மந்திரங்களாற்சதங்கைதார்மணிச்சிலம்பணிந்த
தந்தரஞ்சுழல்சோமனுமருக்கனுமிதிக்குஞ்
சுந்தரப்பதம்பொறைகொளத்தூங்கிருபுடைத்தால். (கச)

மாண்டதாரகப்பிரமமாங்கலினம்வாய்கிழியப்
பூண்டதாற்புறச்சமயமாம்பொருபடைமுரிய
மூண்டுபோரெதிர்விளைத்திகன்முடிப்பதுமுளரி
யாண்டகோமுகமந்துரையாகமேவியதால். (கரு)

அண்டகோடிகளனைத்துமோர்பிண்டமாவடுக்கி
யுண்டநீரதாமுதுகின்மேலுபநிடக்கலனை
கொண்டவாலியவைதிகப்புரவிமேற்கொண்டான்
றொண்டர்பாசவன்றொடரவிழ்த்திடவருஞ்சோதி. (கசு)

ஆனமந்திரக்கிழார்பொருட்டன்றியும்வென்றி
மீனவன்பிறப்பறுக்கவும்வார்கழல்வீக்கி
வானநாயகனேந்தியமறையுறைகழித்த
ஞானவாள்புறவிருளையுநக்கிவாளெறிப்ப. (கஎ)

(கஉ) பிச்சம் - வெண்குடை. (கங) நாற்பொருள் - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு ஞானம். பரம் அபரமாம் உணர்வு என்றது - பரஞானம், அபரஞானங்களை. நிடேதம்-விலக்கு.

(கச) தந்திரம் - சிவாகமம். தந்திரங்களாற் புறவணிதரித்தது என்றது - வேதங்களை விளக்கஞ்செய்வன ஆகமங்களாதலின். இருபுடைத்து என்றது - குளம்பின்மேலிடத்துள்ள புடைப்புகளை.

(கரு) தாரகம் - பிரணவம். முளரிஆண்டகோ - பிரமன். மந்துரை - லாயம். (கசு) கல்லனை - இது கலனைஎனதொகுத்தற்பெற்றது. வாலிய - தூய.

(கஎ) மந்திரக்கிழார் - வாதவூரடிகள். மீனவன் - அரிமர்த்தனபாண்டியன்.

சாய்ந்தகொண்டையுந் திருமுடிச்சாத்தும்வாள்வைரம்
வேய்ந்தகண்டியுந் தொடிகளுங்குழைகளும்வினையைக்
காய்ந்தபுண்டரநுதலும்வெண்கலிங்கமுங்காப்பு
மாய்ந்ததொண்டர்தமகம்பிரியாதழகெறிப்ப. (௩அ)

பிறக்குமாசையோர்மறந் துமிங்கணுகன்மின்பிறப்பை
மறக்குமாசையோரிமமெனவம்மினன்பனாவேந்
தொறுக்குநோய்களைவானெனவொருவனும்பிறவி
யறுக்கவந்தனனென்பபோற்பரிச்சிலம்பலம்ப. (௩௯)

கங்கையைச்சடைமுடியின்மேற்கரந்தனையவள்போ
லெங்கடம்மையுங்கரந்திடென்றிரந்துகாவேரி
துங்கபத்திரியாதியாநதிகளுஞ்சூழப்
பொங்கிவீழ்வபோலொலியலுங்கவரியும்புரள. (௪0)

வாவிநாறியவாவிதழ்த்தாமரைமலரோ
னாவினூனைநாயகனுன்மறைபரியா
மேவினனெனத்தானொருவெண்குடையாகிப்
பாவினலெனமுடியின்மேற்பானிலாக்கால. (௪௧)

முறையினேதியபுராணமூவாறுநாமொழியு
மிறைவனுமிவன்படைத்தளித்தழிப்பவனிவனே
மறையெலாமுறையிடும்பரம்பொருளெனவாய்விட்
டறையுமாறுபோலியங்களீரொன்பதுமார்ப்ப. (௪௨)

மிடைந்தமாயவாம்பரித்திரண்மேற்றிசைநோக்கி
நடந்தநாயகனுன்மறைப்புரவியுநாப்ப
ணடைந்ததாலெழுந்தூளிகளண்டமுந்திசையும்
படர்ந்தபோம்வழியாதெனமயங்கினன்பரிதி. (௪௩)

பள்ளமாக்குவதிடரினைப்பள்ளத்தைமேடு
கொள்ளவாக்குவபாரொலாம்விலாழிகொப்புளித்து
வெள்ளமாக்குவதூளியால்வெளளத்தைவெறிதா
யுள்ளதாக்குவபுள்ளுவவுருக்கொணடபரிமா. (௪௪)

(௩அ) வினை என்றது-சஞ்சிதவினையை. கலிங்கம்-வஸ்திரம்.
(௩௯) பரி - வேதக்குதிரை. (௪0) ஒலியல்-ஈயோட்டுங்கருவி.
(௪௧) நாறல் - தோனறல். (௪௨) இயம் - வாத்தியம்.
(௪௩) மாயவாம் புரவி என்றது - மாயையாலமைந்த நரிகளாகிய குதிரைகளாதலின்.
(௪௪) விலாழி - வாய்நுரை. புள்ளுவம் - வஞ்சகம்.

கொய்யுளைப்பரியெழுந்ததூள்கோப்பவான்கங்கை
வையையொத்ததேழ்பசும்பரிசெம்பரிமாவாச்
செய்தவொத்ததுசிந்துரந்திசைககயமுகத்துப்
பெய்தவொததகாலொத்ததுபெரும்பகனமாலே. (சரு)

விளம்புகின்றவச்சம்புவெம்பரித்திரண்மிதிக்குங்
குளம்புகிண்டியவெழுந்ததூள்குன்றிறகரிந்தோன்
வளமபுகுந்தடைவார்குரவழிபுரிவேளவிக்
களம்புகைந்தெழுதோற்றமேயல்லதுகடாதால். (சசு)

மட்புலந்திசைவான்புதைபூழியுண்மறைந்து
கொட்புறும்பரிச்சதங்கைதாரொலியினுங்குளிர்வான்
பெட்புறுங்குரவொலியினுஞ்செவியினிற்பிறிது
கட்புலங்களாற்கண்டிலர்வழிவரக்கண்டோர். (சஎ)

கலிவிருத்தம்.

தரங்கமெறிமுத்திவைவிலாழியலதார்மா
விரங்குமொலியல்லதிரையேங்குமொலியின்ன
துரங்கமலமற்றிவைசுரர்க்கரசனின்றும்
புரங்கொலவிடுத்திடவரும்புணரியென்பார். (சஅ)

இம்பருலகுள்ளவலபண்டினையபாய்மா
வும்பருலகாளிபரியேகொலதுவொன்றே
வெம்பரிதிவெம்பரிகொலேழவைகளேழும்
பைம்பரிகள்யாவினையபாய்பரிகளென்பார (சகூ)

வெம்பணிகளைப்பொரவெகுண்டெழுவதேயோ
பைம்புனலுடுத்தமுதுபார்முதுகுகீறு
மும்பருலகைப்பொரவுருத்தெழுவதேயோ
வம்பரமுகட்டளவடிக்குரமழுத்தும். (ருO)

(சரு) பெரும்பகல் - நடுப்பகல். (சசு) சம்பு - நரி - சிவபெருமான். இது செம்மொழிச் சிலேடை. குரம் - குளம்பு. கடாது - ஒவ்வாது. (சஎ) பூழி - புழுதி. கொட்புறல் - கொள்ளி வட்டம் போற் சுழலுதல். வான் - மேகம்.

(சஅ) சுரர்க்கரசன் - இந்திரன். (சகூ) பைம்பரிகள்-பச்சைக் குதிரைகள். யா - பலவின்பாலில் வந்த வினாவிடைச்சொல்.

(ருO) பணிகள் - பாதலத்தில் வசிக்கும் ஆதிசேடன்முதலிய சர்ப்பங்கள். உம்பருலகு - தேவருலகம். அம்பரம் - ஆகாயம். அடிக்குரம் - காற்குளம்பு.

உத்தரதிசைப்புரவிதெற்கடையுமாறு
மத்தகையதெற்குளவடக்கடையுமாறு
மித்தகைகுடக்கொடுகுணக்கடையுமாறுஞ்
சித்தர்விளையாடலின்வெளிப்படுதல்செயயா. (ருக)

மறைமரபுசாலவரும்வன்னியிவைபொன்னித்
துறைவனுளமுஞ்சுடுமிரும்பனைதொடுக்கு
மறவனுளமுஞ்சுடுமமைச்சரையொறுக்கு
மிறைவழுதியுள்ளமுமினிச்சுடுவதென்பார். (ருஉ)

முந்தையொருதந்திரிபொருட்டரசன்முன்னு
வந்தமிலனீகமொடரும்பரியில்வந்தாங்
கிந்தமறைமந்திரியிடும்பைதணிவிப்பான
வந்தனர்கொலிப்பரிவரும்பொருநரென்பார். (ருக)

காமனிவனேகொலறுகாலுழுகடப்பந்
தாமனிவனேகொல்பொருதாரகனைவென்றோன்
மாமனிவனேகொன்மலைவன்சிறகரிந்த
நாமனிவனேகொலெனநாரியரயிர்த்தார். (ருச)

அடுத்திடுவர்கண்ணிறையவண்ணலழகெல்லா
மடுத்திடுவர்கைவளையைமாலைவிலையென்னக்
கொடுத்திடுவர்மாலைகள்கொடுத்திடுதியன்றே
லெடுத்திடுதியெங்கள்வளையெங்கள்கையிலென்பார். (ருரு)

ஏந்தன்முடிமாலைமலர்சிந்தினவெடுத்துக்
கூந்தலின்மிலைந்துமதன்வாகைமலர்கொள்வார்
சாந்தனையசிந்தினதனந்தடவியண்ணற்
றோய்ந்தளவிலாமகிழ்துளும்பினவராவார். (ருசு)

பொட்டழகன்மார்பிலிடுபோர்வைகவசப்பே
ரிட்டதுமெய்நம்முயிாதடுத்தமையினென்பாா

(ருஉ) மறைமரபு என்றது - வேதத்தின் வழிநூலாகிய அஸ்வ சாஸ்திரத்தை. வன்னி - குதிரை. பொன்னித்துறைவன்- சோழன். பனைதொடுக்கு மறவன் - பனைமாலைசூடிய சேரன. வழுதி - அரிமருத்தன பாண்டியன். (ருக) தந்திரி என்றது - சேனை காவலராகிய சவுந்தர சாமந்தரை. பொருநர் - வீரர்.

(ருச) கடப்பந்தாமன் - கடப்பமாலைசூடிய முருகக்கடவுள். தாருகனைவென்றோன் மாமன்-தாருகாசுரனை வதைத்த முருகக்கடவுள் மாமனாகிய திருமால். மலைவன்சிறகரிந்தநாமன் - இந்திரன். நாரியர் - பெண்கள்.

கட்டழகன்மாலையதுகண்ணியெனவோதப்
பட்டதுமெய்நம்முயிர்படுத்தமையினென்பார். (௫௭)

கலிநிலைத்துறை.

இச்சையால்வடிவெடுப்பவனிந்திரசால
விச்சைகாட்டுவோனெனப்பரிவீரனிவுலகைப்
பிச்சதேற்றிடமயக்கியுங்காமனிற்பெரிது
நச்சமாதரைமயக்கியுமிங்ஙனநடந்தான். (௫௮)

தாவுகந்துகமிநதியமொத்தனசயமா
வாவுதிண்கணமளளர்கண்மனங்களையொத்தார்
மேவியம்மனநதொறுமிடைவிடாதுநின்றியக்கு
மாவியொத்ததுநடுவெருமருமறைப்பரியே. (௫௯)

துன்னுமின்னியமுழககமுந்துரகதவொலியு
மன்னவீரர்வாயரவமுந்திசைசெவிடடைபபக்
கன்னிமாமதில்சூழ்கடிநகர்க்கரைக்காத
மென்னவெய்திஞன்மறைப்பரிப்பாகனவ்வெல்லை. (௬௦)

தாழிசையொருபோகு கொச்சகம்.

கண்டவர்கடிதோடிக்கடிநகாகுறுகிக்கார்
விண்டவழ்மணிமாடத்தடுசிறைறமிடைகின்ற
கொண்டலினையார்முன்குறுகினர்மலர்செவ்வி
முண்டகவதனத்தார்முகிழ்நகையினர்சொல்வார். (௬௧)

மன்னவனெறிகோடாமந்திரரடலேறே
பன்னிறவெழுமுந்நீர்ப்பறவைகள்வருமாபோற்
றுன்னினவருகின்றதுரகதமுளவெல்லாம்
பொன்னெயின்மணிவாயில்புகுவனவிதுபோதில். (௬௨)

ஒல்லையிலதுமன்னற்குரையுமினெனமேரு
வில்லவனருள்பெற்றவேதியர்பெருமான்போய்ச்
செல்லதுதவழிட்டதிருமகனருகெய்தி
மல்லணிதிணிதோளாய்வருவனபரியென்றூர். (௬௩)

---

(௫௮) பிச்சு - மயக்கம்; இது பித்து என்பதன்போலி.
(௫௯) கந்துகம், சயமாஎன்பன - குதிரைகள்.
(௬௧) கொண்டலினையார் என்றது-மேகம் கைம்மாறுவேண்டாதுலகிற்கு இன்பந்தருவதுபோல, ஆனமாக்களுக்குப் பிறவிவெப்பொழிததுப் பேரின்பந்தரும் அருமைத் திருவாசகமருளிய வாதவூரடிகளை. (௬௨) எழுமுந்நீர - எழுகடல். (௬௩) செல் - மேகம்.

மருத்தெனவருகின்றமாக்கடலெனமன்னன்
றிருத்தணிகடகப்பூண்டெறித்திடவுடல்வீங்கப்
பெருத்தெழுமகிழ்தூங்கிப்பெருவிலைமணியார
மருத்திகொள்கலைநல்கியமைச்சனைமகிழ்வித்தான். (சூச)

ஏந்தரியணைநீங்கியெழுதியதலைவாயிற்
போந்தருகொளிர்மாடம்புகுந்தரியணைமேவிக்
காந்தளின்விரனல்லார்கவரிகள்புடைவீச
வாய்ந்தவர்புறஞ்சூழவடிபரிவரவேற்பான். (சூரு)

பரனருள்விளையாடல்காட்டியபரிவெள்ளம்
வருவனசிறுகாலந்தாழ்த்தலுமதிவேந்தர்
புரவலன்மனம்வெள்கிப்பொய்யிதுவெனவுள்கி
யருகணையுழையோரைக்குறித்தனனழல்கண்ணன். (சூசூ)

மன்னவனிளைவாற்றான்மந்திரர்பெருமானைத்
துன்னினர்கொடுபோயத்தோளவலிமறமள்ள
ருன்னரிதெனவஞ்சாதொறுத்தனருரவோர்தந்
தென்னவர்தமையுள்கிச்சேவடிதுதிசெய்வார். (சூஎ)

கலிநிலைத்துறை.

பூவார்முளரிப்புத்தேளறியாநெறிதந்தாய்
பாவாதென்சொற்பனுவன்மாலைப்பணிகொண்டாய்
தேவாதேவர்க்கரசேசிறியேனுறுதுன்ப
மாவாவெனநுவஞ்சேலென்னயறனேயோ. (சூஅ)

நெஞ்சேயுனையேசெயலேயெல்லாநினவென்றாய்
வஞ்சேபோலுமஃதேலின்றுவாராயோ
பஞ்சேரடியாளபாகாகூடற்பரமேட்டி
யஞ்சேலென்னுவிதுவோவருளுக்கழகையா. (சூகூ)

காவிநேருங்கண்டாநாயிற்கடையான
பாவியேனைப்பொருளாக்கொண்டென்பணிகொண்டா
யாவியோடிவ்வுடலுநினதேயன்றோவின்
றோவிவாளாதிருந்தால்யாரொன்னுடையானே. (எ0)

(சூச) மருத்து - காற்று. திருந்த எனறது - அகரவீறுதொக்குவலித்தற்பெற்று திருத்தென நின்றது. (சூரு) ஆய்ந்தவர்என்றது - அமைச்சர், புரோகிதர் முதலாயினோரை.

(சூசூ) உழையோர்-தண்டலாளர். (சூஎ) உரவோர்-பெரியோர். தென்னவர்என்றது-சோமசுந்தரக்கடவுளை. (சூஅ) நெறிஎன்றது-திருவடிஞானத்தை. (சூகூ) வஞ்சகம் - இதுகடைக்குறையாய் வஞ்சென நின்றது. (எ0) காவி - நீலோற்பலம். ஒவி - கைவிட்டு.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றிரந்திரங்குமன்பரிருசெவியூடேயேகுங்
கன்றிளஞ்செவியினல்லான்கனைகுரலோசைபோல
வொன்றியசின்னங்காளங்காகளமொலிக்குமோசை
வென்றிகொள்புரவிச்செந்தூடிசையெலாம்விழுங்கக்கண்டார். (௭௧)

வழுதியுமறிந்துவாதவூரனைவிளித்துவந்த
தொழுகுலவமைச்சர்தம்பாற்றுகடவிரன்புகூர்ந்தெம்
பழுதறுகருமநும்போற்பரிக்குநர்யாரையென்று
வெழுதருமகிழ்ச்சிமேற்கொண்டளவளாயிருக்குமெல்லை. (௭௨)

பாயிருட்படலங்கீறிப்பல்கதிர்பரப்பித்தோன்றுஞ்
சேயிளம்பரிதிவானோரனையராய்ச்சிறந்தகாட்சி
மேயினபாகரோடும்விலாழியாற்பரவைசெய்யும்
வாயினவாகிவந்தமாயவாம்பரிகளெல்லாம். (௭௩)

வண்டுழுதாரினான்றன்மரபின்மன்னவருமுன்னாட்
கண்டறியாதகாட்சிக்கவனவாம்பரியைநோக்கி
யண்டநாயகன்போலுமாயிரங்கண்பெற்றாலு
முண்டமையாவென்றுளக்குறிப்பொடுமுவகைபூத்தன். (௭௪)

தானெனமகிழ்ச்சியென்னத்தலைதடுமாறிவேந்தன்
மானவெம்பரிமேல்வந்தவயவனைவியந்துமிக்கா
ரானவரிவருள்யாரென்றமைச்சனைவினவவையா
யானதுவறியேனென்றார்யாரையுமறியவல்லார். (௭௫)

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டமெலாமாதாரமாகததாங்கு மானந்தத்தனிச்சோதியண்டந்தாங்குஞ், சண்டமறைப்பரிதனக்காதாரமாகித தரிக்கவொருகாலத

---

(௭௨) அளவளாய் - மனங்கலந்து. (௭௩) சேயிளம்பரிதி வானோர் என்றது - துவாதசாதித்தர்களை. (௭௫) மானம் - பெருமை. இது அளத்தற்கரிய வேதத்தின்மேல் நின்றமையால் பண்பாகுபெயர்.

(௭௬) சண்டம் - வேகம். அண்டந்தாங்குஞ் சண்டமறைப்பரி என்றது - இலக்குமியின் சாபத்தால் கோட்டான் வடிவமான பிரமனிட்ட முட்டையில் தோன்றிய வேதப்பரியை. இதனை - "மிக்க செழுமறை நாவில் கமலநாதன் விழிப்புனலே விணோர்களெண் மர்தம்பால், மைக்கடன்மேலமிர்தத் திலங்கிமீதில் மல்குகருப்பையிலூகவண்டந்தன்னிற், றொக்கவெழுபேதமெனு மிவற்றிற்றோன்றுந் தொன்மையவாய்" என வரும் வாதவூரடிகள் புராணத்தானு முணர்க. அண்டம்-முட்டை. குதிரையேற்றம் என்றது-ஐங்கதிபேதமும், இருவகைச்சாரியும், நாகபந்தம், விருத்தம், நெடுவீதி முதலிய விசித்திர விகற்பங்களையும்.

துமசைவிலாத, புண்டரிகத்தாளசையப்பாசநீக்கும்புனைகரததாற்பரி
பூணடபாசம்பற்றிக, கொண்டரசனெதிர்போந்து மன்றுவெங்கள்கு
திரையேற்றஞ்சிறிதுகாண்டியென்றார். (௭௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

இசைத்தவைங்கதியுஞ்சாரியொனபதிற்றிரட்டியாதி
விசித்திரவிகற்பந்தோன்றவேந்தனுமவையுமறித்
திசைப்புலததவருமேலைத்தேவருமருளமேற்கொண்
டசைத்தனரசைவற்றெல்லாவுலகமுமசைக்கவல்லார். (௭௭)

ஆண்டகையவர்போனினறவடுகணைத்தவருநததங்
காண்டகுபுரவியெல்லாநடத்தினாகாட்டக்கணடு
பாண்டியனவரைநோககிநுங்களிற்பதியாநதன்மை
பூண்டவாயாவொனறுனிவொன்றார்புரவிவீரர். (௭௮)

சுட்டுதற்கரியசோதிசுருதிவாம்புரவியோடு
மட்டவிழ்தாரினான்முனவருதலுங்கருணைநாட்டம்
பட்டுளமயங்கிததன்னைமறநதெழீஇபபாணடிவேநதன்
றட்டவிழ்கமலச்செங்கைதலைமிசைக்கூப்பிநினறான. (௭௯)

பின்னவனாணையாலேமறைப்புண்டபெருநீர்க்கூடன்
மனனவனறிவுதோன்றவின்றொருவயமாவீரன்
தன்னைநாங்கண்டெழுந்துதடங்கரங்கூப்பிநின்ற
தென்னனததவிசின்மீளவிருந்திடநாணிநின்றான். (௮0)

நிற்கின்றான்முகத்தைநோக்கிநேர்நின்றமறைமாவீரர்
பொற்குன்றம்புயததாயுன்றன்பொருளெலாங்கொண்டுபோந்துன்
சொற்குன்றுவமைச்சன்றானேநமக்குநஞ்சூழனீங்கா
மற்குன்றுநமர்க்குமாரவழங்கினான்வழங்கலாலே. (௮௧)

வானவர்தமக்கேயன்றிமணிதருக்கிசையத்தக்க
வானவன்றறிஞரிட்டவிலைவரம்பகன்றநூலின்

---

(௭௭) ஐங்கதியாவன - மல்லகதி, மயூரகதி, வியாககிரகதி, வாநரகதி, இடபகதி. (பின்னிரண்டையுநீக்கி, சசகதி, சரகதிஎனக்கூட்டியுரைப்பதுமொன்று.) இருவகைச்சாரியாவன- வலசாரி இடசாரிகள். இவற்றை அஸ்வநூலுட் காண்க. (௭௯) சுட்டுதற்கரியசோதி என்றது - மனவாககிற் ககோசரப்பட்டு நின்றவராதலின்.

(௮௨) அறிஞா - குதிரைநூலுணாச்சியில் வல்லவர். நூலின்மானமுள்ளன என்றது - அசுவநூலிற் கூறிய இலக்கணங்கள் முற்றுமுடைமையை. உளனமில்பரி என்றது - "கொம்புகன்னநதிருகுகன்னநஞ்சபாதம் கொள்ளிக்கால் வெள்ளிக்கண் டீனிகுன்று, வெம்பூதழற்சுடிலை முகப்பரனேர் கணட- மண்டப்பாழ்விலங்கிபலவண்டமாதல், செமபொறியாமக்கினி சித்திரங்கள்மூன்று, சிறந்தினியமட்டிற்பாலறுபாலென்றே - அம்புவியோமொழிந்த பழுது" எனவாத ஆரடிகள் பூராணத்தில் வருதல்காண்க.

மானமுள்ளனவாய்நல்லவாசிகளுனக்குவந்த
ஊனமிலபரிமாவிற்கும்வாணிபமுறைப்பக்கேட்டி (௮௨)

இன்னவாம்பரிகளென்பாலின்றுநீகயிறுமாறி
நின்னவாக்கொள்ளுநீராணின்னவாம்பரியேநாளை
யென்னவாயிருந்தவேனுமெனக்குமுனரனகருநகொண்டு
மனனவாகருமமில்லைபரிவிலைவழகீதெனறா. (௮௩)

அபபொழுதரசன்றனுமகமகிழ்ந்ததற்குநோநதெம்
மெய்ப்புகழமைச்சாதமமின்மேம்படுவாதவூர
ரொப்பருந்திறத்தராகியும்மிடைநட்பானமிக்க
துப்புரவுடையரானெனநனிசொலலினனே. (௮௪)

உரகதவாரந்தோற்றுதுயர்மறைப்பரிமேல்வந்தார்
மரகதநிறத்துநிம்பமாலைதாழ்மாரபினற்குக்
குரகதங்கயிறுமாறிகொடுப்பவாபொதுமையாய
துரகதவிலக்கணங்கள்சொல்லுவான்றொடங்கினாரே. (௮௫)

காயும்வேன்மன்னவோரிக்கடும்பரியமையம்வந்தான்
ஞாயிலுந்தாண்டிச்செல்லுநாட்டமுநுழையாச்சால
வாயிலுநுழையுங்கண்டவெளியெலாம்வழியாச்செல்லுந
தீயவெம்பசிவந்துற்றுற்றின்றதவெனினுநதின்னும். (௮௬)

கலிவிருத்தம்.

பொருவில்சீரிலக்கணப்புரவியொன்றுதா
னொருவனதிடைவதிந்துறையினெல்லென
மருவுறுந்திருமகண்மல்லற்செல்வமும
பெருகுறுங்கீர்த்திகள்பல்கும்பெற்றியால். (௮௭)

நெய்த்திடுமொந்தளிர்நிறத்தநாவின
வைத்திடுகுளம்புகளுயாந்தவார்ந்துநே
ரோதிடுமெயிற்றினவுரமுங்கண்டமும்
பைத்திடுமராப்படம்போனறபாடலம். (௮௮)

---

(௮௩) பரிவிலை வழககு - அசுவவாணிப வழக்கம்.
(௮௪) துப்புரவு - ஐம்புலநுகர்ச்சி. (௮௫) உரகதம்-சர்ப்பம்.
(௮௬) ஓரிக்கடும்பரி என்றது - ஒப்பில்லாத வேகத்தையுடைய இந்தக் குதிரைகள் - நரியாகிய வேகத்தையுடைய குதிரைகள் எனக்கவர் பொருள்படநின்றது. அமையம் - போர்ச்சமையம். ஞாயில் - மதி லுறுப்பு. (௮௮) பாடலம் - பாடலமென்னும் பெயரையுடைய குதிரைகள்.

அகலியநுதலினவாய்ந் தருஞ்சிபோ
ணிகரறுகொய்யுளைநிறமொனருயின
புகரறுகோணமூனருகிப்பொற்புறு
முகமுடையனவயமொய்கொள்கோடகம். (அகூ)

முட்டியசமரிடைமுகத்தில்வாளினல்
வெட்டினுமெதிர்பபதாய்க்குரஙகுவேங்கைதோல்
பட்டிமைநரியரிசரபம்பாய்முய
லெட்டியகதியினவிவுளியென்பவே. (கூ0)

உன்னதநீளமுண்டாகிச்சங்குவெண்
கன்னலின்வாலியவிலாழிகாலவதாய்ப்
பின்னமாகியதனிவன்னமபெற்றுமை
வன்னமுமுடையதுவன்னியாவதே. (கூக)

திணிதருகழுத்தினிற்சிறந்ததெயவத
மணியுளதாகியெண்மங்கலத்ததா
யணிதருபஞ்சகல்யாணமுள்ளதாய்க்
குணிதருநீரதுகுதிரையாவதே. (கூஉ)

குங்குமங்கருப்புரங்கொழுந்திண்காரகிற்
பங்கமான்மதமெனக்கமழும்பாலதாய்ச்
சங்கமுமேகமுஞ்சரபமுங்கொடுஞ்
சிங்கமும்போலொலிசெய்வதாம்பரி. (கூஙு)

நாலுகால்களுங்கடைந்தெடுத்துநாட்டினற்
போல்வதாய்க்கொட்புறும்போதுசுற்றுதீக்
கோலையொப்பாகிமேற்கொண்டசேவகன
காலினுளடங்குவதாகுநகந்துகம். (கூச)

(அகூ) கோணமூனறு - முக்கோணம. இது கோடகமென்னுங் குதிரையினிலக்கணங் கூறியது. (கூ0) தோல் - யானை. பட்டிமை- வஞ்சகம. அரி - சிங்கம். இச்செய்யுள் இவுளிஎன்னுங் குதிரையினி லக்கணங் கூறியது. (கூக) உன்னதம் - உயரம். வெண்கன்னல் - வெள்ளைக்கரும்பு. பின்னமாகிய வன்னம் என்றது - கபிலநிறத்தை.

(கூஉ) தெய்வதமணி என்றது-கழுத்தில் வலமாகச் சுழித்திருக் குந் தேவமணியை. எண்மங்கலம், பஞ்சகல்யாண மென்பவற்றின் விரிவை, இப்படலம்-கக0-வது செய்யுளிற் காண்க.

(கூஙு) அகிற்பங்கம் - அகிற்குழமபு. (கூச) கொட்புறல்-சுற்றி வருதல். சுற்றுதீக்கோல் - கொள்ளிவட்டம்.

அரணமுந்துருக்கமுமாறுந்தாண்டிடு
முரணினவாகியிம்முற்றிலக்கணப்
புரணமெல்லாநிறைபுரவிபோந்தன
விரணவேலாய்வயதெட்டிச்சென்றவால். (௯௫)

பகைத்திறமுருக்குமிப்பரிகண்மன்னநீ
யுகைத்திடத்தக்கவெனச்ருதிவேதநூற்
சிகைத்தனிச்சேவகர்திருமபித்தயமன்றோ
முகத்தினைநோக்கினாமொய்த்தவீரரும. (௯௬)

வாம்பரிமறைகளெலாம்வரம்புகாட்டிவெ
தாம்படிகண்டவரறிவும்பிற்படப்
போம்படிமுடுக்கினார்புரவியாவையும
வேம்பணிதோளினான்வியப்புமெய்தியே. (௯௭)

ஆத்தராய்மருங்குறையமைச்சாயாளாயும்
பாதத்தசையாமுடியசைத்துப்பைபயப்
பூத்தவாணகையொடுமகிழ்ச்சிபொங்கினான்
தீர்த்தனுநடத்தினன்றெய்வமாவினே. (௯௮)

இருவகைச்சாரியுமெதிர்ந்துவட்டமாய்
வருவழிஞெகிழிபோனமறுகெலாமொரு
துரகதமேநிலைநின்றதோற்றமொத்து
தொருவறநடத்தினாரொருகணத்தினே. (௯௯)

இந்நிலையலமருமிவுளிமேலொரு
மின்னிலைவேலினான்வினவதங்கையின்
மன்னியகங்கணம்விடுத்துமாநகர்
தன்னிலைகாட்டியதன்மையொத்ததே. (௧00)

பன்னிறமுடையவாம்பரியும்வீதியுட்
பின்னியவாவெனப்பின்னிவட்டமாய்த்
தன்னிகர்மதுரையாந்தையல்கையணி
துன்னியபன்மணித்தொடியும்போன்றவே. (௧0௧)

---

(௯௫) அரணம் - கோட்டை. துருக்கம்-மலைக்கோட்டை. புரணம் - ஒளி. (௯௬) வேதநூற்சிகைத் தனிச்சேவகர் என்றது-ஞானகாண்டத்தி னுட்கிடை சிவமே பொருளெனத் தேற்றுதலை.

(௯௭) பரிமறை - அசுவநூல். ஞெகிழி - கொள்ளிவட்டம்.

(௧00) வேலினான் என்றது - வங்கியசேகர பாண்டியனை.

இந்தியனுதலினுரிடித்தபொற்சுணஞ்
சிந்தியமறுகிடைநடக்குந்திண்பரிப்
பந்தியினெழுந்ததூள்சுவணப்பாரின்மா
வுந்தியவெழுந்தபொற்பூழியொத்ததே. (கoஉ)

தேவருமனிதருந்திருந்துகூடலார்
யாவருமுவப்புறவிவுளிவிட்டுமெண்
காவலனமுன்குறீஇக்கருணைமாக்கடன்
மாவருதிறனெலாம்வகுத்துத்தேற்றுமால். (கoங)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வளங்கொள்காம்போசமிப்பரியிம்மாமந்தரமிந்தவாம்புரவி
விளங்குகாந்தாரமிகுரங்குளைவான்மீகமிககந்துகஞ்சிந்து
துளங்கில்பாஞ்சாலமிககனவட்டந்துளுவமிக்குதிரையித்துரகங
களங்கமிலிமயப்பருப்பதமிந்தக்கற்கியின்மண்டலங்கலிங்கம. (கoச)

ஆரியமிந்தப்பாடலமிநதவச்சுவங்கூர்ச்சரமிந்தச்
சீரியதுரங்கங்கேகையமிநததிறலுறுகொய்யுளையவனம்
வேரியம்பணைசூழ்மக்கமிக்கொக்குவிரிபொழில்வனயுசமிந்தப்
போரியலிவுளிபல்லவமிந்தப்பொலம்புனைதார்நெடும்பாய்மா. (கoரு)

கற்றவர்புகழ்சவ்வீரமிக்கோரங்கன்னிமாராட்டமிவ்வனனி
கொற்றவர்பயில்வாசந்திகமிந்தக்கோடகங்காடகஙகன்ன
லுற்றகான்மீரமிவ்வயமிநதவுத்தமகோணமாளவமிவ்
வெற்றிசேர்குந்தங்கந்தரமிந்தவிறல்புனையரிசவுராட்டம். (கoசு)

விரிபொழிற்சாலிவேய்மிகுகிள்ளைவேறுதீவாந்தரமிந்தத்
தரகதமிநதக்குரகதங்கொண்டல்சூழ்குருக்கேத்திரமின்ன
பரவுபல்வேறுதேயமுமுள்ளபரியெலாமிவன்றருபொருளின
விரவியநசையாற்கொணாநதிவாவநதார்வேநதகேளிநதவாம்பரியுள்.

வெண்ணிறஞ்செவப்புப் பொன்னிறங்கறுப்பும் வேறறவிரவிய நான்கு, வண்ணமுளனவும்வேறுவேருயமரபு மைவண்ணமுமவந்த,வெண்ணியவிவற்றின்சிறப்பிலக்கணத்தை யியம்புதுங்கேளென வி கல்கா, யண்ணலங்களிற்ரூற்கருமறைப்பரிமேலழகியாரடைவுறவிரிப்பார். (கoஅ)

(கoஉ) சுவணப்பாரின்மா என்றது - தெய்வலோகத்திலுள்ள உச்சைச்சிரவ மென்னுங் குதிரையை. பூழி - புழுதி.

(கoச) குரங்கு உளை - வளைந்த புறமயிர். மண்டலம் - நாடு. பரிமுதலியன சாதியொருமை. (கoசு) கன்னி - அழிவில்லாதது.

வெள்ளிசித்திலம்பால்சந்திரன்சங்கு வெண்பனிபோல்வதுவெ ள்ளைத், துள்ளியபுரவிமாதுளம்போதுசுகிர்ந்தசெம்பஞ்சியின் குழம் பிற், றெள்ளியநிறத்தசெம்பரிமாமை சிறைக்குயில்வணடு கார்முகில் போ, லொள்ளியகரியபரியெரியழலானுரோசனை நிறத்த பொற் பரியே. (கoகூ)

தெரிதரவகுத்தவிந்நிறநான்குஞ்செறிந்ததுமிசசிரமிதன்பே, ருரை செய்வர்முகமார்புச்சிவால்காலென் றுரைததவெட்டுறுப்பினுமவெண் மை, விரவியதட்டமங்கலந்தலைவால்வியனுரமென்றவிம்மூன்று,மொ ருவியவுறுப்போரைந்திலும்வெள்ளையுள்ளதுபஞ்சகல்யாணி. (ககo)

அணிகிளர்கழுத்தில்வலஞ்சுழித்திருந்தாலறிந்தவரதனையேதெய்வ
மணியெனவிசைப்பர்முகந்தலைநாசிமார்பமிந்நான்குமிவ்விரண்டு
பணிதருசுழியுநதனடுப்பின்னைப்பககமுமொவ்வொருசுழியுந்
துணிதரவிருப்பதிலக்கணமுளதிச்சுழியிலதிலக்கணவழுவே. (ககக)

பிரிவுறவுரத்திலைஞ்சுழியுளதுபேர்சிரீவற்சமாதுதலி
லிருசுழியாதன்முச்சுழியாதலிருக்கினுநன்றதுவன்றே
லொருவறநானகுசுழிவலம்புரியாயுள்ளதுநல்லதுவன்றி
யிருசுழிமுன்னங்கால்களின்மூலததிருக்கினுநல்லதென்றிசைப்பார.()

களநடுவிரட்டைச்சுழியுடைப்பரிதன்கருத்தனுக்கறமிடிகாட்டு
மளவறுதுனபமரணமுண்டாக்குமவைகணைக்காலுளவாகி
லுளபயநதுன்பநிகளபந்தனமேலுதடுமுற்காலடிகபோலம் [ம்.
வளர்முழந்தாளிந்நான்கினுஞ்சுழிகண்மன்னினுந்தலைவனை வதைக்கு

இச்சுழியுடையபுரவிபந்தியில்யாததிருக்கினும்பழுதிவைகிடக்க, வச்சமில்பரிகருப்பிராயநாலெட்டா மவத்தைபத்தாகு மொவ்வொன் றில், வைச்சதுமூன்றுவருடமுமிரண்டுமெதியமும்பன்னிருநாளு, நிச்ச யித்தளந்தாரின்னமுமொருசாரிகழ்த்திடுமிலக்கணமதுகேள். (ககச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எவ்வண்ணபேதமிகுந்திருந்தாலும்வெள்ளைகலந்திருந்ததாளு, லவ் வண்ணப் பரிநன்றுகரும்புரவிக்ககடேனுமகன்மாரபேனுஞ், செவ்வ

(கoகூ) சுகிர்நத - சிவிய. மை - கருமை. உரோசனை-கோரோ சனை. (ககo) உறுப்போரைந்தாவன - உச்சியும் நான்கு கால்களு மாகிய வைந்துறுப்புகள். (ககஉ) களநடு-கண்டத்தினடு. மிடி-வறு மை அவைஎன்றது-அவ்விரட்டைச் சுழிகளை. நிகளபந்தனம-தளை பூணல். (ககச) அவத்தை - தசை. (ககரு) அகடு-வயிறு. வாரு ணம்-வயிற்றிலும் மாரபிலும் வெண்மைகலந்த கரும்புரவி.

ண்ணமிருக்கினதுசயமுளதப்படிவெண்மைசேர்ந்தாலந்த,மைவ்வண்ணப்பரியின்பேர்வாருணமாஞ்சயங்கொடுக்குமாற்ருர்போரில். (ககரு)

மகவளிக்கும்பிடர்வெளுப்புமகிழ்வளிக்குமுரவெளுப்பு மணித்தார்க்கண்டத், தகவெளுப்புப்பொருள்கொடுக்குமுகவெளுப்புச் சயங்கொடுக்குமதன்பின்பக்கத, தகவெளுப்புச்சுகம்பயக்கு மிடவெளுப்புச்சநதானநதழைக்குஞ்செல்வ, மிகவளாக்குந்தனம்பலதானிய நல்கும்வலப்புறததுவெள்ளைமாதோ. (ககசா)

நற்புறமவான்முகமூன்றும்வெளுத்தபரிவென்றிதருநாபிதொட்டு, முற்புறமெல்லாம்பரிதியெனச்செவந்துமதியெனப்பின்முழுதும் வெள்கும்,பொற்புடையவயப்பரிக்குப்பகல்விசயமதியெனமுற்புறம்புவெள்கிப், பிற்புறமெல்லாங்கதிர்போற்செவந்தபரிககிரா விசயம்பெருககுமன்றே. (ககஎ)

வந்தனவாலிவ்விரண்டுவகைப்பரியும்புரவியடிவைததாலொத்த
பந்தெனவுநின்ருலோமமலையெனவுமொலித்தாலோபகடுசீறும்
வெந்தறுகணரியெனவும்வேகத்தாற்காற்றெனவுமிதிக்குங்கூததாற்
சந்தநடமகனெனவுநடக்கிலரிகளிறெனவுந்தகையதாகி. (ககஅ)

குலமகள்போற்கவிழ்முகமுநகருநெய்தலெனக்கண்ணுங் கொண்டு காற்போ, னிலவியசிரவணமுங்கார்நெயதலெனக்கடிமணமுநிறைநதுநாற்ற, மலரகில்சந்தெரிமணிப்பூணலங்கரிக்கிலாறுத மகிழ்ச்சியெயதி, யிலகுவதுத்தமவாசியென்றுரைப்பாபரிவேதத தெல்லைகண்டோர். (ககக

நூறுவிரலுத்தமவாம்பரிக்குயர்வீரெட்டுவிரனூறுநீக்கிக்
கூறுவிரனமத்திமவாம்பரிக்கறுபத்தொன்றதமகுதிரைகென்ப
வீறிலபுகழாயவொருநரிப்பரியைப்பூசனஞ்செய்திறைஞ்சிப்பாச
மாறுவராலெனமணித்தாசதங்கைசிலம்பணிவிததுமதிக்கோமாறன்.

கொத்தவிழ்தார்நறுஞ்சாநதங்கொணடுசெழும்புகை தீபங்கொடுத்துப்பூசை, பததிமையாறசெயதிறைஞ்சியெதிாநிற்பவாலவாயப பரனைநோககிக, கைததலநதஞ்சிரமுகிழ்த்துவாழியெனப் பரிகொடுத்தானகயிறுமாறி, முததொழிலினமூவராய்மூவாக்குந்தெரியாத முக்கண்மூர்த்தி. (க௨க)

(ககஎ) புறம் - முதுகு. கதிா-சூரியன். (ககஅ) அரி - சிங்கம். நடமகன் - நாட்டியபபுலவன. களிறு-யானை. (ககக) கார்நெய்தல்-கருநெய்தல். (க௨0) ஈரெட்டு விரனூறுநீக்கிக் கூறுவிரல்-எணபத்துநான்கு விரலளவு. பூசனம்-பூசை. ஒரு நரிப்பரியை-ஒருநரியாகிய குதிரையை. ஒருநா இ பரியை - எனப்பிரித்துச்செம்மொழிச்சிலேடையாக்குங்கால் ஒருநர்என்பதில் நகரம்பெயரிடைநிலை.

மேற்படி வேறு.

உபனிடக்கலனைவாசியொன்றலானின் றமாயக்
கவனவாமபுரவியெலலாங்கொடுததிடக்கவாந்துவீறு
தவனனில்விளஙகுந்தென்னன்றனபெருங்கோயிலுய்ப்பப்
பவனமுங்கடலும்போலககொணடுபோயப்பநதிசோததார். (கஉஉ)

வாசிவாணிபர்கருத்தென்னனவெணடுகிலவரிசையாக
வீசினனபாணற்கேவல்செய்தவர்வெளகுவாரோ
கூசிலாநேசர்க்காப்பான்குதிரையினிழிநதேற்றந்தத்
தூசினையிரண்டாங்கங்கையெனமுடிசூடிநின்றார். (கஉ௩)

இனையதூசியன்பாலூாதியிழிநதுநினறேற்றுச்செனனி
புனைவதென்னிவாகையோடும்புனைந்ததிக்குடையும்பூண்ட்
கனலராப்பூணுமன்னனகவருமோவென்றுதம்மில்
வினவினர்வெகுணடுசொன்னாகணத்தனிவீரரொல்லாம். (கஉச)

அறநதருகோலான்வெவ்வேறடுபரியவர்யார்க்கு
நிறநதருகலிங்கமீந்தானேர்ந்தவைவாங்கியன்பிற்
சிறந்தருள்வடிவாய்வந்தார்செழுமறைப்புரவியோடு
மறைநதனர்மறைந்தாரொக்கமாயவாம்பரிமேல்வநதார். (கஉரு)

இருமைக்குந்துணையாய்நின்றவிருபிறப்பாளாககேற்ப
வருமைத்தாஞ்சிறப்புநல்கியவரிடததவரையுய்த்துப்
பருமத்தயானைவேந்தன்பகற்கதிர்வானத்துச்சி
வருமப்போதெழுந்துசெம்பொன்மாடநீள்கோயில்புக்கான். (கஉசு)

ஏனைமந்திரருந்தத்தமில்புகப்புரவிபாாத்த
மாநகராருந்தத்தமனைபுகப்பரியின்பாக
ரானவர்தாமுங்கோயிலடைந்துதம்விளையாட்டெல்லா
மீனெடுங்கண்ணிஞட்குவிளம்பினாிருந்தாரன்றே. (கஉஎ)

ஐம்பத்தொன்பதாவது

நரிபரியாக்கியபடலம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் - சுஅ - க்கு திருவிருததம் - உகூஉரு.

(கஉஉ) தவனன் - சூரியன். பவனம் - காற்று.

(கஉச) ஓடு - பலிப்பாத்திரம். திக்குடை - திக்காகிய ஆடை. கனல் - விஷம். (கஉசு) பருமம் - கவசம். (கஉஎ) பரியின்பாகர் என்றது - வேதப்புரவியின்மேல் வந்த சோமசுந்தரக்கடவுளை.

அறுபதாவது

பரிநரியாக்கியபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஞானநாயகனுணையானரிபரிவெள்ள
மானவாறுசெய்துமீண்டப்பரிநரியாய்ப்
போனவாறுகண்டமைச்சனைப்புரவலன்கறுப்ப
வானவாறுபோல்வைகைநீர்வந்தவாறுரைப்பாம். (க)

நெருங்குதூரியமுழக்கமுந்தானையுநிமிர
மருங்கிலாதவர்வந்தெதிர்மங்கலமேந்த
வரங்கொல்வேலினனருளியவரிசையோடணைந்து
புரங்கொல்வேதியர்க்கன்பர்தந்திருமனைபுகுந்தார். (உ)

உடுத்தசுற்றமுங்கழகமுமொட்டியநட்பு
மடுத்தகேண்மையால்வினவுவாரவரவர்க்கிசைய
வெடுத்தவாய்மையான்முகமனுமகிழ்ச்சியுமீந்து
விடுத்தவாதவூராளிகள்வேறிடத்திருந்து. (ந)

கரந்தைசூடியவாலவாய்க்கண்ணுதனுமன்
றிரந்தவண்ணமேயாங்கொடுபோகியவெல்லாம்
பரந்தவன்பருந்தானுங்கொண்டெம்மையுமபணிகொண்
டரந்தைதீர்த்தனனன்றியுமரசனுக்கிசைய. (ச)

நல்லவாம்பரிசெலுத்தினனமக்கினிக்கவலை
யில்லவாம்படியாகினனின்னமொன்றுலகை
வெல்லவாம்படிதன்னருளவிளைகருமானந்தம்
புல்லவாம்படியெமைததவமபூட்டுவானவேணடும். (ரு)

என்றவாதரந்தலைக்கொளவிகபரத்தாசை
யொன்றுமின்றியேபுணர்வினுக்குள்ளுணர்வாகத்

(உ) தூரியம் - வாத்தியம். தானை - சேனை. நிமிர - நெருங்க. மருங்கு - இடை. அரஙகொல்வேல்-அரத்தினலராவிச்செய்த வேல். புரம் - திரிபுரம். (ந) கழகம் என்றது - இடவாகுபெயராய்க் கல்வியின்றூர்மேல் நின்றது. (ச) அரந்தை - பிறவித்துன்பம்.

(ரு) உலகை என்றது - அவனவளதுவென்று சுட்டப்படும் பிரபஞ்சத்தை.

துன்றுபூரணமாகியசுந்தரச்சோதி
மன்றுளாடியசேவடிமனம்புதைத்திருந்தார். (௬)

நாளையுந்திருவாலவாய்நாயகன்றமரை
யாளமண்சுமந்தருளுமென்றதனையுங்காண்பா
னாளைவெம்பரித்தூளிபோர்ப்புண்டமெய்கழுவி
மீளவேண்டுவானபோற்கடல்குளித்தனன்வெய்யோன். (௭)

ஈசனுடல்வெம்பரிக்குழாத்தெழுந்தசெந்தூளான்
மாசுமூழ்கியவண்டத்தைவானிலாவென்னுந்
தூசினாலவைதுடைப்பவனெனமணித்தொகுதி
வீசுமாழியுண்முழுத்தனன்வெண்மதிக்கடவுள். (௮)

சேயதாரகைவருணமாத்தீட்டியவான
மாயவேட்டினையிருளெனுமஞ்சனந்தடவித்
தூயவாணிலாவெனனும்வெண்டூசினாற்றுடைப்பான்
பாயவேலையின்முழுத்தனன்பனிமதிக்கடவுள், (௯)

களவொழுக்குதார்மீனவன்கடிமனைபுகுந்த
புள்ளுவப்பரிநள்ளிருட்போதுவந்தெய்தப்
பிள்ளையாகியமதிமுடிப்பிரான்விளையாட்டா
லுள்ளவாறுதமவடிவெடுத்தொன்றொடொன்றுசாவும். (௧0)

சங்கினோசையும்பிணைப்பறையோசையுஞ்சரிந்த
மங்குலோதியரழுகுரலோசையும்வடந்தாழ்
கொங்கைசேப்புறக்கையெறியோசையுங்குளிர
வெங்குநாஞ்செவிபருகுவமின்னமுதென்ன. (௧௧)

வாம்பரித்திரளாகிநாமணித்தளைச்சுமந்து
தாமபுசங்கிலிதொடக்குண்டுமத்திகைதாக்க
வேம்பலுற்றனம்பகலெலாமிப்பொழுதீண்டு
நாமபடைத்தனநம்முருநம்விதிவலத்தால். (௧௨)

கானகந்தனிலொழுகுநாண்முதலிந்தக்கவலை
யானதுன்பநாமறிந்திலமின்னமுமார்த்த
மானவன்றெருடர்வடுக்களுமத்திகைத்தழும்பும்
போனவன்றினிப்புலருமுன்போவதேகருமம். (௧௩)

---

(௬) பூரணம் - நிறைவு. (௭) தமா எனறது-வாதவூரடிகளை.
(௮) தூசு-வஸ்திரம். (௯) தாரகை - நடசத்திரம். வருணம்-எழுத்து. (௧௨) மத்திகை - குதிரைச் சம்மட்டி. ஏம்பல்-வருத்தம், விதிவலம் - ஆகூழின்வன்மை. (௧௩) புலர்தல் - விடிதல்.

உள்ளமாரநாந்தின்பதற்கூன்சரிந்தொழுகு
நொள்ளைநாகிலநந்திலநுழைந்தளையொதுங்கும்
கள்ளநீள்கவைக்கான்ஞெண்டுமிலவினிக்கடலை
கொளளிநோடுமைப்பயறுபுற்கொள்வகையடாதால். (க௪)

நாடிக்காவலன்றமருளார்நகருளார்கண்டாற்
சாடிக்காய்வரோபுலருமுன்சஙகிலிததொடர்நீத்
தோடிப்போவதேசூழ்ச்சியென்றூக்கமுற்றொருங்கே
கூடிப்பேசினவுளைவாய்க்குறுநரிக்குழாங்கள். (க௫)

வெறுத்தகாணமுங்கடலையும்விரும்பினகோழுன்
றுறுத்தநாகுநந்தலவளைச்சங்கிலித்தொடரை
முறித்தகால்களிறகட்டியகயிற்றொடுமுளையைப்
பறித்தவுளையிட்டெழுந்தனபோம்வழிபார்ப்ப. (க௬)

நின்றநீணிலைப்பந்தியுணெருங்குமாநிரையைச்
சென்றுதாவிவாளெயிறுறச்சிதைபடக்கடித்து
மென்றுசோரியைக்குடிப்பனவீட்கியமுளையோ
டொன்றவோடவேயண்டத்திலூறுசெய்வனவால். (க௭)

ஊளையோசைகேட்டிம்மெனவுறக்கநீததெழுந்து
காளைவீரராய்மந்துரைகாப்பவர்நெருந
லாளிபோல்வருபரியெலாநரிகளாய்மற்றை
யோளிமானிரைகுடர்பறிததுண்பனகண்டார். (க௮)

காண்டலுஞ்சிலவலியுளகடியமுள்ளரணந
தாண்டியோடினசிலநரிசாளரமுழையைத்
தூண்டியோடினசிலநரிசுருங்கையின்வழியா
லீண்டியோடினநூழிலபுக்கேகினசிலவே. (க௯)

முடங்குகாலுடைச்சமபுவுமுப்படைந்தாற்ற
லடங்குமோரியுங்கண்குருடாகியநரியு
மொடுங்குநோயுழந்தலமருமிகலனுமோடு
மிடங்கள்கண்டிலபந்தியிற்கிடந்தனவேங்கி. (௨௦)

(க௪) நொள்ளைநாகு-கட்புலனில்லாத நத்தைகள். நநது-சங்கு. அளை - வளை. (க௫) சூழ்ச்சி-ஆலோசனை. ஊக்கம்-மனவெழுச்சி.
(க௭) அண்டம் - பீஜம். (க௮) ஒளி - ஒழுங்கு.
(க௯) அரணம் - கோட்டை. சாளரம்-பலகணி. முழை-துவாரம். சுருங்கை - கள்ளவழி. நூழில் - கரந்துறைவழி.
(௨௦) ஓரி - கிழநரி. இகலன், சம்பு—நரி.

கிட்டியோடினர்வெருட்டுவோர்கீழ்விழக்கடித்துத்
தட்டியோடுவசிலவெதிர்தடுப்பவரடிக்கீ
ழொட்டியோடுவசிலகிடந் தூளையிட்டிரங்குங்
குட்டியோடணைத்தெயிலிறக்குதிப்பனசிலவே. (உக)

மறம்புனைந்தவேன் மீனவன்மாளிகைதள்ளிப்
புறம்படைந்தவிந்நரியெலாம்பொய்கையுய்யான
மறம்பயின்றநீணமனைமறுகாலயங்கவலைத்
திறம்படாந்தபன்மாடநீணகரொலாஞ்செறிந்த. (உஉ)

மன்றுஞ்சித்திரகூடமுமாடமுமணிசெய்
குன்றுந்தெற்றியுமுற் றமுநாளொடுகோள்வந்
தென றுஞசுற்றியபொங்கருமெங்கணுநிரம்பி
யொன்றுஞ்சுறறமோரோயிட்டுழல்வனநரிகள். (உங)

கரியினோசையும்பல்லியவோசையுங்கடுந்தோப்
பரியினோசையுமின்றமிழோசையும்பாணர்
வரியினோசையுநிரம்பியமணிநகரொங்கு
நரியினோசையாய்க்கிடந்ததுவிழித்ததுநகரம். (உச)

விழித்தஞாளிகள்விழித்தனகேகையம்வெருவி
விழித்தகோழிகள்விழித்தனமதுகரம்வெருண்டு
விழித்தவோதிமம்விழித்தனகுருகினம்விளைய
விழித்தவாரணம்விழித்தனகருங்கொடிவெள்ளம். (உ௫)

அட்டில்புக்கனதிணைத்தினையமுறபசியுருக்கப்
பட்டடுக்கியகருங்கலமுருட்டுவபாகு
சுட்டசோறுபல்லுணவுவாய்மடுப்பனசூழ்ந்த
குட்டியுண்ணவுங்கொடுப்பனகூவிளிகொள்வ. (உசு)

(உஉ) உய்யானம் - பூந்தோட்டம். அறம்பயினற நீள் மனை-தருமசத்திரம். மறுகு - வீதி. கவலை - முத்தெருககூடுமிடம்.

(உங) தெற்றி - திண்ணை. முற்றம-முன்றில். நாள் - நட்சத்திரங்கள். கோள் - நவக்கிரகங்கள. பொங்கா - சோலை.

(உச) வரி - இசை. நகரம் - இடவாகுபெயராய் அஃறிணைச் சொல்லாய் நிறறலால், விழித்ததுஎன அஃறிணை யொருமை முடிபு தந்தாா. (உ௫) ஞாளி - நாய். கேகயம் - மயில். மதுகரம் - வண்டு. குருகினம் - பறவைக்கூட்டம். வாரணம் - யானை. கொடி-காக்கை.

(உசு) சுட்டசோறு-வெந்த அன்னம். கூவிளி-பேரிறைச்சல்.

புறவுபூவைபைங்கிள்ளைகள்பூத்தலைச்சேவல்
பிறவுமவாருவவுறங்கியபிள்ளையைக்கொடுபோய்
நறவுநாறியகுமுதவாய்நகையெழநக்கி
யுறவுபோல்விளையாடவெவூறுசெய்யாவால். (உஎ)

பறிப்பவேறொடுமுன்றில்வாய்ப்படர்பசுங்கொடியைக்
கறிப்பனுகிளங்காயெலாங்கரும்புதேன்கவிழ
முறிப்பவாயிட்டுக்குதட்டுவவண்டுவாய்மொய்ப்பத்
தெறிப்பவூளையிட்டாடுவதிரிவனபலவே. (உஅ)

ஆயிரம்பொரிதிரிமருப்படல்கெழுமேட
மாயிரங்கருந்தாதுநேராக்கையவேன
மாயிரங்கவிரனையசூட்டவிதலைக்கோழி
யாயிரங்குறும்பார்ப்பொடுமொருயிரசெகுப்ப. (உகூ)

பின்றொடர்ந்துநாய்குரைப்பொடுதுரந்திடப்பெயர்ந்து
முன்றொடாந்துயிர்செகுப்பனவெஞ்சினமூட்டி
வன்றடம்புயமள்ளர்போய்வலிசெயப்பொறுது
கன்றிவந்துசெம்புனலுகக்கடிப்பனவநந்தம். (௩௦)

பன்றிவாய்விடுமிரக்கமும்பல்பொறிமுள்வாய்
வென்றிவாரணச்சும்மையுமேழகத்தொலியு
மன்றிநாய்குரைப்போசையுமாடவரார்ப்பு
மொன்றியூளைவாய்நரிக்குரற்கொப்பதுண்டொருசார். (௩க)

கங்குலெல்லைகாணியநகாகண்விழித்தாங்கு
மங்குறேய்பெருவாயில்கடிநத்தலுமாறு
தெங்குமீண்டியநரியெலாமிம்மெனவோடிப்
பொங்குகாரிருட்டுணியெனப்போயினகானம். (௩உ)

ஈறிலாச்சிவபரஞ்சுடரிரவிவநதெறிப்பத்
தேறுவாரிடைத்தோன்றியசிறுதெய்வம்போல

(உஎ) புறவு-புறு. பூ தலை சேவல்-முண்முருக்கம்பூவை யொத்த சூட்டுப்பொருந்திய தலையையுடைய சேவல். ஊறு-துன்பம்.
(உகூ) பொரிதிரிமருப்பு - பொறுக்குப்பொருநதிய முறுக்கிய கொம்பு கருந்தாது - இரும்பு. ஏனம்-பன்றி. ஆயிரம்-அளவின்மை மேல் நின்றது. (௩க) இரக்கம்-இதில் அம் பகுதிப்பொருள் விகுதி. இரக்கு-முழக்கம். வாரணம் - சேவற்கோழி. மேழகம் - ஆடு.
(௩௩) தேறுவாரிடைத் தோன்றிய சிறு தெய்வம்போல என்றது சிவஞானத்தால் பதியிலக்கணததை யாராய்வாருக்குத் தத்துவங்கடோறும்நின்ற அவ்வத்தெய்வங்கள்பொய்த் தேவர்களாகக்கழிந்து, த்துவங்களைக்கடந்துநின்றநிட்களசிவம்பொருளாய் நின்றுவிளங்கலை.

மாறிலாதபன்செங்கதிர்மலாந்துவாளெறிப்ப
வீறுபோயொளிமழுங்கினமீன்கணமெல்லாம். (௩௩)

அண்டருக்கரிதாகியமறைப்பொருளழகைத்
தொண்டருக்கெளிதாகிமண்சுமந்தருள்வருத்தங்
கண்டருட்கழல்வருடுவான்கைகளாயிரமுங
கொண்டருக்கவெங்கடவுளுங்குணகடலுதித்தான். (௩௪)

கவனவெம்பரிசெலுத்திமேற்கவலைதீர்ந்துள்ளே
சிவமுணர்நதவாசிநதைபோன்மலாநதசெங்கமல
முவமையில்பரம்பொருளுணர்ந்துரையிறந்திருந்தோர்
மௌனவாயெனவடங்கினமலர்ந்தபைங்குமுதம். (௩௫)

பந்தியாளர்கள்யாதென்பகர்துமென்றச்சஞ்
சிந்தியாவெழுந்தொல்லைபோய்த்திரண்மதங்கவிழ்க்குந்
தந்தியானரசிறைகொளுமிருக்கையைச்சார்நது
வந்தியாவுடல்பனிப்புறவந்ததுமொழிவார். (௩௬)

காற்றினுங்கடுங்கதியவாய்க்கட்கினியனவாய்
நேற்றுவந்தவாம்பரியெலாநின்றவாம்பரிக்குக்
கூற்றெனும்படிநரிகளாய்நகரொலாங்குழுமி
யூற்றஞ்செய்துபோய்க்காட்டகத்தோடியவென்றார். (௩௭)

கருத்துறுதவிச்சொல்லெனுங்கடியகால்செவியாந்
துருத்தியூடுபோய்க்கோபமாஞ்சுடுதழன்மூட்டி
யெரித்ததீப்பொறிசிதறிடக்கண்செவந்திறைவ
னுருத்தவாறுகண்டமைச்சரும்வெருவினரொதுங்கி. (௩௮)

அமுதமுண்டவனஞ்சமுண்டாவெனமுதனுட்
சமரவெம்பரிமகிழ்சியுட்டாழ்ந்தவனவையே
திமிரவெங்குறுநரிகளாய்ச்சென்றவேயென்று
வமரரஞ்சியவாணையாறரனுராழ்ந்தான். (௩௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அருகிருக்குந்தொல்லமைச்சர்தமைநோக்கிவாதவூராளியென்னுங் [ற்
கருகிருட்மெனக்கள்வனம்முடையபொருண்முழுதுங்கவர்ந்து காட்டி

(௩௪) கைகளாயிரம் என்றது - சூரியகிரணத்திற்குக் கரம் எ ன்பதோர் பரியாய நாமமாதலின்.

(௩௫) உள்ளே சிவமுணர்ந்தவர் என்றது - ஆன்மாவிடத்து விரவிய சிவத்தைத் தரிசித்துநின்ற வாதவூரடிகளை.

(௩௯) சமரம் - போர். திமிரம் - இருள். அனர் - துன்பம்.

குருதிநிணக்குடர்பிடுங்கித்தின்றுதிரிநரிகளெல்லாங்குதிரையாக்கி
வரவிடுத்தானிவன்செய்தமாயமிதுகண்டீரோமதிநூலவல்லீர். (௪௦)

இஃமாயஞ்செய்தானையென்செய்வதெனவுலகிலெமருக்கெல்லாம்
வெம்மாசுபடுபாவம்பழியிரண்டும்படவிழுககுவிளைததுதீய [று
கைம்மாறுகொன்றான்றனபொருட்டினியாமேதுரைக்கக்கடவேமென்
சும்மாதுசிரந்தூககியெதிராடாதிருநதாரச்சூழவல்லோர்கள். (௪௧)

அவ்வேலைமனக்கினியபரிசெலுத்தியரசகாரியநன்றாக்கி
வெவ்வேலைமனக்கவலைவிடுத்தனமென்றகமகிழ்ச்சிவிளைவுகூர
மைவ்வேலைவிடமுண்டவானவனைநினைந்தறிவுமயமாமினப [டே.
மெய்வேலையிடைவீழ்ந்தாவிளைந்ததறியார்வநதார்வேந்தன்மாட்

வந்தவரைச்செவந்தவிழிப்பொறிசிதறககடுகடுத்துமறவோனோக்கி
யந்தமிலாப்பொருள்கொடுபோய்நல்லவயப்பரிகொடுவந்தழகிதாகத்
தந்தனையன்றோவரசகருமமுடித்திசைநிறுததத்தகோநினபோ
லெந்தவுலகுளரோயோவெனவெகுண்டானதுகேட்டவீசன்றொண்டர்

குற்றமேதப்புரவிக்கெனக்கேட்டார்கோமகனுங்குற்றமேது
மற்றதாலாயிரவினரியாகியயனின்றபுரவியெல்லாஞ்
செற்றுவார்குருதியுகநிணஞ்சிதறக்குடர்பிடுங்கித்தின்றுநேர்வந்
துற்றபேர்க்கூற்றமிழைத்தூர்கலங்கக்காட்டகத்திலோடிற்றன்றே. ()

கண்ணுமிடுகவசமும்போற் காரியஞ்செய்தொழுகியதுங் காலம்
பார்த்தெம், மெண்ணரியநிதியீட்டங் கவர்வதற்கோ நின்னமைச்சி
னியற்கைநன்றாற், புண்ணியவேதியர்மரபிற் பிறந்தனமென் றொரு
பெருமை பூண்டாயேநீ, பண்ணியகாரியம்பழுது பிறராகிற்றண்டிக்
கப் படுவொன்றான். (௪௫)

தண்டலாளர்களிவனைக் கொடுபோய் நம்பொருண்முழுதுந் தடு
த்துமீத்தும்,மிணடிறல்வலிசெய்தும்வாஙகுமென வெகுண்டரசன்
விளம்பக்கூற்று, மண்டுமேன் மறஞ்செய்யுமவலியுடையார கதிரையி
ருளடுத்துப்பற்றிக், கொண்டுபோனலென்னக்கொடுபுறம்போ யற
வோரைக் கொடுமைசெய்வார். (௪௬)

---

(௪௧) இழுக்கு - மறுவு. சும்மாது - இதில து பகுதிப்பொருள் விகுதி, வாளாது என்றாற்போல. (௪௪) புரவி - சாதியொருமை.
(௪௫) பிறராகில் தண்டிக்கப்படுவொன்றான் என்றது - அந்தணரை அரசனொறுததல் மநுநூல்முறை யன்றென்பதை விளக்கி நின்றது. (௪௬) தடுத்து என்றது-கீறிய கீற்றினின்றுந் தப்பாது நிறுத்துதலை.

கதிர்நோக்கிக்கனன்மூட்டுங் கடும்பகலுச்சியிலிரவிக் கடவுணோர்நின், றெதிர்நோக்கநிலைநிறுத்திக் கரங்களிலும்நுதலிலுங்கல்லேற்றிச்செந்தீப், பிதிர்நோக்கததவரொறுப்பவாற்குராய்வீழ்ந்திருளைப் பிளப்போன்செந்தீ, மதிநோக்கத்தனிச்சுடனை யழைத்தழுது துதிசெய்வார் வாதவூரர். (சஎ)

கொச்சகக்கலிப்பா.

நாதவோநாதமுடிவிறந்தநாடகஞ்செய்
பாதவோபாதகனுமென்னைப்பணிகொண்ட
வேதவோவேதமுடிவின்விளைநததனிப்
போதவோபோதநெறிகடந்தபூரணவோ. (சஅ)

ஐயவோவென்னுடையவன்பவோவன்பர்க்கு
மெய்யவோமெய்யில்வினையேன்றலைவைத்த
கையவோசெய்யகழற்காலவோகாலனைக்காய்
செய்யவோவேதப்பரியேறுஞ்சேவகவோ. (சகூ)

அத்தவோகல்லாக்கடையேனையாட்கொண்ட
பித்தவோபொய்யுலகைமெய்யாகப்பேதிகருஞ்
சித்தவோசித்தநதெளிவித்தெனைததந்த
முத்தவோமோனமயமானமூர்த்தியவோ. (ருO)

ஒருபோகுகொச்சகக்கலிப்பா.

என்றேறியபுகழ்வேதியரிரங்குந்துதிசெவியிற்
சென்றேறலும்விடையேறுசுநதரன்மற்றிவர்செயலை
மன்றேறவுமுடிமேனதிமண்ணேறவுமுதியா
ளன்றேறியதேரோடும்விண்ணடைநதேறவுநினைந்தான். (ருக)

(சஅ) நாத என்றது - நாததததுவ வடிவனாய் ஆன்மாக்களைப்பெத்தததிற் செலுததும் ஊனநடன முடைமையை. நாதமுடிவிறந்த நாடகனு செய்பாதவோ என்றது - அப்பெத்தத்தைக் கழற்றி முத்தியிற்செலுத்தும் ஞானநடன முடைமையை. போதவோபோதநெறிகடந்த பூரணவோ, என்றமை முறையே அபரஞானம், பரஞானங்களை யருள்வோனென்பதை விளககிநின்றன.

(ருO) பொய்யுலகை மெய்யாகப்பேதிக்குஞ் சித்த என்றது-ஆன்மாக்களுக்குப் பக்குவம் வருவிககப் பொய்யாகிய அவனவளது வென்னும் பிரபஞ்சத்தை மெய்ம்மையாகப் பேதித்து வினைக்குத் தக்கபடியூட்டுவோனாதலின. சிததந்தெளிவித்தெனையாண்ட முத்த என்றது-சாதாரத் திருவுருக்கொண்டு வந்தருளி ஆன்ம தரிசனமும், ஆன்ம சுத்தியும், ஆன்மலாபமும் பெற அருளினமையை.

(ருக) மன்று - சபை. முதியாள் என்றது-வந்தியாகிய . மூதாட்டியை.

கங்கைப்புனல்வடிவாகியகௌவைத்திரைவையைச்
சங்கச்சரியறலாமலர்த்தாரோதியைநோக்கா
வங்கக்கடல்பேரூழியில்வருமாறெனவெவரு
மிங்கற்புதமடையப்பெருகென்றனருள்குன்றான். (ருஉ)

தும்பைச்சடைமுடியானொருசொல்லாடவுமுன்னாள்
வம்பைப்பொருமுலையால்வரிவளையால்வடுவெழுத்துங்
கொம்பைத்தவங்குலைப்பானடுங்கோபங்கொடுநடக்குங்
கம்பைப்பெருநதியிற்கடுங்கதியால்வரும்வையை. (ருங)

பத்திக்குளிர்கமுகின்குலைபரியக்கரைமுரியக்
குத்திப்பழஞ்சிதறச்செறிகோட்டங்களைவீட்டி
முத்திக்கொடுகதலிப்புதன்முதுசாலிகள்பரித்துத்
தத்திப்பலதருவேரொடுந்தள்ளிககடுகியதே. (ருச)

பல்லாயிரஞ்செந்தாமரைபரப்பிக்கொடுவரலா
னல்லாயிரங்கண்ணனெழினயக்குங்குளிர்நளினங்
கல்லாரமுங்கடிமுல்லையுங்கரும்புங்கொடுவரலால்
வில்லாயிரங்கொடுபோய்ச்செயுமவேள்வீரனுமானும். (ருரு)

மணிமாலையும்மலர்மாலையுஞ்சிதறவிறுமருங்கே
யணிகாஞ்சியுமொளிசங்கமுமலறப்புடையெறியாக்
கணியாவெழின்முகதாமரைகண்ணீரொடுகவிழத்
தணியாமுனிவுடனூடியதடங்கண்ணியர்போலும். (ருசு)

வரையுந்தியமதுமுல்லையினெய்பாறயிர்மருதத்
தரையுந்தியகரும்பின்குறைசாரோடுவரன்றி
யிரையுந்தெழுதூநீர்வையையிந்நகர்வைகுந்
திரையுந்தெழுகடறம்மிடஞ்சென்றாலதுபோலும். (ருஎ)

கல்லென்றதிர்சும்மைப்புனல்கடிமாமதிற்புறம்போ
யில்லங்களுஞ்சிறிதுச்சிலுமறித்திட்டிருங்கடல்வாய்ச்

(ருஉ) கங்கைப்புனல் வடிவாகிய வையையென்றது - குண்டோதரனிமித்தம் முன் கங்கையையே வையையாகவரச்செய்தமையை. கௌவை - ஒலி. சரி-வளை. அறல் - கருமணல். பேர்ஊழி - மகாப்பிரளயகாலம்.

(ருங) வம்பு - கச்சு. (ருச) கோட்டம் - வயல். முந்தி - முத்தியென வலித்தற்பெற்றது. புதல் - புல். வாழையைப்புல்என்றது-புறக்காழனவே புல்லெனப்படுமே என்ற சூத்திரத்திற் காண்க.

(ருசு) இது செம்மொழிச் சிலேடையாதலின் நதிக்குக் கூறுங்கால். காஞ்சி - ஓர் விருட்சம். முகதாமரை - முகம்போலுள்ளதாமரை. கண்ணீர் - கள்ளாகிய நீர்எனப் பொருள்கொள்க.

(ருஎ) இரை - ஒலி. (ருஅ) துச்சில் - சிறு குடிசை.

செல்லுங்கலநாவாய்பலதிமில்போற்சுமந்தேகிப்
புல்லும்புரிசையுந்தள்ளியுள்புகுகின்றதைநன்றே. (ருஅ)

மறுகும்பலபொருளாவணமணிவீதியுமன்றுஞ்
சிறுகுங்கணமதமாநிரைசேருந்தெருவும்போய்
முறுகுஞ்சினமொடுதெண்டிரைமூரிப்புனலாவிக்
குறுகும்படிகண்டஞ்சினாகொடிமாநகருள்ளார். (ருகூ)

சிலர்மைந்தரையெடுப்பார்களுஞ்சிலர்மைநதரைக்காணு
தலமந்தழுவாருஞ்சிலரங்கைத்தளிரபற்றிக்
குலமங்கையர்தமைக்கொண்டியெப்போவார்களுங்குறுகுந்
தலமெங்கெனத்திகைப்பாாகளுந்தடுமாறுகின்றாரும. (சுO)

பொன்னுள்ளனபணியுள்ளனபொருள்பேணல்செய்வாரு
மன்னுஞ்சிலபொருள்கைக்கொளமறப்பார்களுமாட
மின்னுங்கொடிநெடுமாளிகைமேலேறுகின்றாரு
மிந்நன்னகர்துயர்மூழ்குதற்கேதேதுவென்பாரும். (சுக)

நேற்றும்பரிநரியாயினநெடுமாநகரொங்கு
மூற்றஞ்செய்தவென்பார்களுமொருகாலமுமிந்த
வாற்றின்பெருக்கிலையெனநயர்வாருங்கடலரசன்
சீற்றங்கொடுமுன்போல்வருஞ்செயலேகொலென்பாரும். (சுஉ)

நங்கோமகன்செங்கோல்பிழைத்தனனோவெனநவில்வா
ரங்கோல்வளைபங்கன்வினையாட்டோவெனவறைவா
ரிங்காரிதுதணிப்பாரெனவிசைப்பாரிதுதணிப்பான்
பொங்காலமுண்டருள்சுந்தரனலதியாரெனப்புகல்வார். (சுங)

அடுத்தாயிரங்குண்டோதரரொதிரோற்றிருந்தகல்வாய்
மடுத்தாலுமிதடங்காதெனமதிப்பாரிதுதனையு
மெடுத்தாயிரமுககங்கையினிறைவன்சடையேறக்
கொடுத்தாலலதடங்காதிதன்கொடுங்கோபமதென்பார. (சுச)

வாணுறிழிநதியாயிரமுகத்தால்வருவதுபோ
லாணுதெழுநீத்தந்தணியாவாறுகண்டன்பு
தாணுகியசிவனன்பரையொறுக்குந்தறுகண்ணர்
போனார்தமதகத்தேயுளபொருள்பேணுதல்கருதா. (சுரு)

(ருஅ) புல் என்றது - கமுகு, தெங்குமுதலியவற்றை.
(ருகூ) கண்ண-இது இடைக்குறையாய் கணவென நின்றது.
(சுச) ஆயிரமுகம் - ஆயிரந் துறைகள்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வழுதிதன் றமர்விட்டேகமதுரைநாயகன்பாலேகி
யழுதிசைபாடுநதொண்டிலகப்படும்பாதம்போற்றித்
தொழுதுகொண்டறிவாயூறுஞ்சுகப்பெருங்கடலின்மூழ்கி
யெழுதுசித்திரம்போன்மன்னியிருந்தனாவாதவூரர். (சுசு)

அறுபதாவது
பரிநரியாக்கியபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - சுகூ - க்கு திருவிருத்தம் - உகூகூக.

௳
அறுபத்தொன்றாவது

மண்சுமந்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பணைசுமந்தமறைநாடரும்பொருள்பதஞ்சுமந்தமுடியார்மனம்
புணைசுமந்ததுயர்தீரவந்தபரிநரிகளாயடவிபோனபின்
விண்சுமந்தசுரநதியெனப்பெருகுவித்தவையையிதுவிடையவன்
மண்சுமந்துதிருமேனிமேலடிவடுச்சுமந்தகதையோதுவாம். (க)

கருங்கடற்றிரையிடைக்கிடந்துசுழல்கலமெனக்ககனமுகடளாய்
வரும்புனற்பரவையுட்கிடந்துநகர்மறுகியுட்கமறவேலினு
னொருங்கமைச்சரைவிளித்துநீர்கரைசுமந்தொதுக்கிவருமோதநீர்ப்
பொருங்கதத்தினையடக்குவீரெனவமைச்சருந்தொழுதுபோயினர். ()

வெறித்தடக்கைமதயானைமந்திரிகளவேறுவேறுபலகுடிகளுங்
குறித்தெடுத்தெழுதியெல்லையிட்டளவுகோல்கிடத்திவரைகீறியே
யறுத்துவிட்டுநகரொங்கணும்பறையறைநதழைத்துவிடுமோளொலாஞ்
செறித்துவிட்டவரவர்க்களந்தபடிசெய்மினென்றுவருவித்தனர். (ந)

மண்டொடுங்கருவிகூடையாளருமரஞ்சுமந்துவருவார்களும்
விண்டொடுமெபடிநிமிர்நதுவண்டுபடுவிரிபசுந்தழைபலாலமுங்
கொண்டதிர்த்துவருவாரும்வேறுபலகோடிகூடியகுழாமுநீர்
மொண்டருந்தவருமேகசாலமெனவருபுனற்கரையின்மொய்த்தனர். ()

(உ), பரவை - பரப்பு. (ந) பறையறைந்து என்றது-இயற்று வோன்‌ரெழிலுக்கு ஏவுவானும் வினைமுதலாதலின்.
(ச) பலாலம் - வைக்கோல். மேகசாலம் - மேகபடலம்.

கிட்டுவார்பரிநிறுத்துவாரரவுருட்டுவாரடிகிடத்துவா
ரிட்டுவார்தழைநிரப்புவார்விளியெழுப்புவாரபறையிரட்டுவார்
வெட்டுவார்மணலெடுத்துளாரசெலவெருட்டுவார்கடிதுதுடுமெனக்
கொட்டுவாரகரைபரப்புவாருவகைகூருவாகுரவைகுழறுவார். (ரு)

கட்டுவார்கரை யுடைப்பநீர்கடுகல் கண்டுநெஞ்சது கலங்குவார், மட்டிலாதமுனி வென்னையன்னையினி யாறுகென்றெதிர வணங்குவார், கொட்டுவார்மண லுடைப்படங்கமகிழ் கொள்ளுவார்குரவை துள்ளுவா, ரொட்டுமாதிரமு மெட்டவாயொலி யெழுப்புவார்பறை யிரட்டுவார். (சு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இந்நிலையூரினுள்ளார்யாவருக்குங்கூலியாளர்
துன்னிமுன்னளந்தவெல்லைதொழின்முறைறமூண்டுசெய்வா
ரந்நிலைநகரின்றென்கீழ்த்திசையுளாளளவிலாண்டு
மன்னியநரைமூதாட்டியொருத்திபேர்வந்தியென்பாள். (எ)

செவியுணவானவேதசிரப்பொருளுணர்ந்துசெந்தீ
யவியுணவூட்டுமீசனன்பரினுற்றநோற்ற
தவநிறைபேறுதுய்ப்பாடாயிலாக்கனையொப்பாள்
சுவையுறுபிட்டுவிற்றுண்டொழிலினுடமியளாவாள். (அ)

வைகலுமவித்தசெவ்விப்பிட்டினைமருங்குநான்கு
கைகளாய்முளைத்தமுக்கட்கரும்பினையரும்புமூரற்
செய்கதிர்முகத்தாநந்தத்தேறலையாலவாயெம்
மையனையகத்தானோக்கியனபினுலருத்துவிற்பாள். (கூ)

வளைந்தமெய்யுடையவஃதமாதவநரைமூதாட்டிக
ளளந்தபங்கடைப்பான்கூலியாள்கிடையாமலாற்றத்
தளர்ந்தினியென்னேமன்னனறண்டிககினென்செய்கேனென்
றுளந்தமொழிக்கூடலுடையநாயகனையுன்னு. (கo)

பிட்டுவிற்றுண்டுவாழும்பேதையேனிடும்பையென்ப
தெட்டுணையேனுமின்றியிரவியெங்கெழுகென்றிநநாண்
மட்டுநின்னருளாலிங்குவைகினேறகின்றுவந்து
விட்டதோரிடையூறையமீனவனுணையாலே. (கக)

(ரு) பரி நிறுத்தல்-குதிரை மரங்களை நிறுத்தல். அரவுருட்டல்-பாம்புபோல வைக்கோலா லுருட்டுதல். (சு) மாதிரம் - திசை.
(கக) எழுகென்று என்றதில் - எழுக என்னும் வியங்கோளீறு தொக்கது.

துணையின்றிமக்களின்றிததமரின்றிச்சுற்றமாகும்
பணையின்றியேன்றுகொளவாரபிறரின்றிப்பற்றுக்கோடாம்
புணையின்றித்துன்பததாழ்ந்துபுலம்புறும்பாவியேற்கின்
றிணையினறியிந்தத்துன்பமெய்துவதறனேவெந்தாய். (கஉ)

தேவர்க்குமரியனுக்குந்தேவனேயன்பராவார்
யாவர்க்குமெளியனுகுமீசனேவேநதனுணைக்
காவற்செங்கோலார்சிற்றநகடுகுமுன்கூலியாளா
யேவற்செய்வாரைக்காணேனேழையேனினியென்செய்கேன். (கங)

கூலியாள்வருவதுண்டோவென்றுதன்கொங்கைமுற்றத்
தாலிபோற்கண்ணீர்சோர்வாள்குறித்துமுன்பருத்தும்பிட்டை
வேலைநீர்ஞாலங்காணமிசைந்தவரிடும்பைதீர்ப்பான்
பாலினேர்மொழியாள்பாகமறைததருட்படிவங்கொள்வா. (கச)

குறட்குநீருத்திவையைக்குடிஞையாயொழுகுங்கங்கை
யறற்குழல்பிரிவிஞற்றுதன்பிஞலவளைக்காண்பான்
மறக்கயனெடுங்கண்ணுளைவஞ்சித்துவடிவமாறிப்
புறப்படுவாரைப்போலபபோதுவார்போதமூர்த்தி. (கரு)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அழுக்கடைந்தபழந்துணியொன்றரைக்கசைத்துவிழுத்தொண்டர்
குழுக்கடந்தவிண்டைநிகர்சுமையடைமேற்கூடைகவிழ்த்
தெழுக்கடந்துதிசைகடந்திட்டிணைகடந்ததிருத்தோண்மேன்
மழுக்கடைந்துவிளங்கியவாய்மண்டொடுதிணபடையேந்தி. (கசு)

திடங்காதல்கொண்டறவோர்திருவேள்விதருமமுது
மிடங்காவல்கொண்டுறைவாளருததமுதுமினிதுண்டு
மடங்காதபசியினர்போலன்னைமுலைப்பாலருநத
மடங்காதபெருவேட்கைமகவுபோற்புறப்பட்டார். (கஎ)

ஆலுமறைச்சிரமுடியாரடிக்கமலநிலஞ்சூடக்
கூலிகொடுத்தென்வேலைகொள்வாருண்டோவென்றென்
ருேலமறைததிருமொழிபோலுமைபரப்பிக்கலுழ்கண்ணீர்
வேலையிடைப்படிநதயர்வாள்வீதியிடத்தணைகின்ருர். (கஅ)

(கச) ஆலி - மழைத்துளி. (கரு) போதம் - ஞானம்.
(கசு) இண்டை - கண்ணிமாலை. (கஎ) வேள்விதரு மமுது-அவியுணவு.

தந்தைதாய்பிறரின்றிவருகின்றதனிக்கூலி
மைந்தனூர்வாய்மலருங்குரல்கேட்டுவந்தியுந்தன்
சிந்தையாகுலமிழந்துநல்கூர்ந்தார்செல்வமகந்
தந்தபோதெழுமகிழ்ச்சிதலைக்கொள்ளப்புறம்போந்தாள். (௧௯)

அன்னையெனத்தன்பாலின்னருள்சுரந்துவருகாளை
தன்னையழைத்தெனக்களந்தகரையடைத்துத்தருவாயோ
வென்னவிசைத்தனளாகவடைக்கின்றேனெனக்கன்னை
பின்னையதற்கிடுங்கூலியாதென்றாபெருமுதியாள். (௨0)

பிட்டிடுவேனுனக்கென்றாளதற்கிசைந்துபெரும்பசியாற்
சுட்டிடநான்மிகமெலிந்தேன்சுவைப்பிட்டிலுதிர்ந்தவெலா
மிட்டிடுவாயதுமுந்தத்தின்றுநானினிப்பாறிக்
கட்டிடுவேனின்னுடையகரையென்றார்கரையில்லார். (௨௧)

தெள்ளியடுசிற்றுண்டிசிக்கடைந்தபொதிநீக்கி
யள்ளியெடுத்தருந்தப்பாவென்றிட்டாளரைக்கசைத்த
புள்ளியுடைதுகினீத்தாபுறத்தானைவிரித்தேந்தி
யொள்ளியதென்றவளன்புமுடன்கூட்டியமுதுசெய்தார். (௨௨)

அன்னைமுலைத்தீம்பாலினரியசுவைத்திஃதந்தத்
தென்னவனாயுலகாண்டதிருவாலவாயுடைய
மன்னர்பிரான்றனக்கேயாமென்றென்றுவாய்மலர்ந்து
சென்னியசைத்தமுதுசெய்தார்தீவாய்நஞ்சமுதுசெய்தார். (௨௩)

தந்தையொடுதாயின்றிதனிக்கூலியாளாக
வந்தவெனக்கொருதாயாயருள்சுரந்துமாறாத
விந்தவிளைப்பொழித்தனையேயினிவேலைத்தலைச்சென்றுன்
சிந்தைகளிப்பெழவேலைசெய்வேனென்றிசைத்தெழுந்தார். (௨௪)

தந்திவாய்மருப்பிடறிவருங்குடிரைத்தடங்கரையில்
வந்தியான்வந்தியாளெனநேரட்டிலவரைவித்துப்
புந்தியாலுரையானூற்பொருளினாலளப்பரிய
வந்திவான்மதிச்சடையார்கரையடப்பாராயினார். (௨௫)

வெட்டுவார்மண்ணைமுடிமேல்வைப்பார்பாரமெனக்
கொட்டுவார்குறைதெடுத்துக்கொடுபோவார்சுமடுவிழத்
தட்டுவார்சுமையிறக்கியெடுத்ததனைத்தலைபடியக்
கட்டுவாருடன்சுமந்துகொடுபோவார்கரைசொரிவார். (௨௬)

---

(௨௧) கரையில்லார் என்றதில் கரை - அளவு.
(௨௨) சிக்கம் - உறி. இது ஈறுதொக்குநின்றது.

இவ்வண்ணமிவரொருகாலிருகான்மண்சுமந்திளைத்துக்
கைவ்வண்ணமலர்கன்றக்கதிர்முடிமேல்வடுவெழுந்த
மைவ்வண்ணனறியாதமலரடிசெம்புனல்சுரந்து
செவ்வண்ணம்படைப்பவொருசெழுந்தருவின்மருங்கணைந்தார். (உஎ)

தருமேவுமலைமகளுஞ்சலமகளுமறியாமற்
றிருமேனிமுழுதுநிலமகடீண்டித்திளைப்பெய்தக்
குருமேவுமதிமுடியைக்கூடையணைமேற்கிடத்தி
வருமேருவனையார்தம்வடிவுணர்ந்துதுயிலகின்றார். (உஅ)

அத்தருவேயாலநெடுந்தருவாகவலைபுரட்டித்
தத்திவரும்புனலடைப்பார்சநகாதிமுழுதுணர்ந்த
மெய்த்தவராய்க்கண்களிப்பமெய்யுணர்ச்சிமோனமயச்
சுத்தவுருத்தெளிவிப்பாரெனத்துயிலுந்துயிலுணர்ந்தார். (உகூ)

ஆடுவார்சாமமெனததித்திக்குமமுதவிசைப்
பாடுவார்நகைசெய்வார்தொழில்செய்வார்பராக்கடையக்
கோடுவார்மணல்குவிப்பாருதிப்பார்தூளெழவடிபாயந
தோடுவாருடனமீள்வாருன்மத்தரெனவிருப்பார். (௩0)

வேலையினலறவருந்தியிளைத்தார்போன்மெய்வேர்வை
காலமிசைழுச்செறிந்துவாயொலியாற்காற்றழைத்துச்
சாலநெடுமெபசியினர்போற்றளர்ந்தடியாளிடும்பிட்டின்
மேலடைந்தவிருப்பினராய்மீண்டுமவள்பாலணைவார். (௩க)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இடும்பைநோய்வெள்ளநீந்தியின்பநீர்வெள்ளத்தாழ்ந்த
கொடும்புறமுதியாண்முன்போயக்கூறுவார்கோலுக்கேற
விடம்படுகரைகளெல்லாமடைபடுகின்றவின்னங்
கடும்பசியுடையேனன்னேபிட்டுகொடுதியெனறார். (௩உ)

ஆங்கவளப்போதட்டசிற்றுணவளித்தாளையன்
வாங்கியங்கையுநாவுங்கனலெழவாயிற்பெய்து

(உஎ) செழுந்தரு என்றது - கொன்றை விருட்சத்தை. இதனை "நிறங்கிளர் கொன்றை நீழனிமைமண லணையதாக" என்னும் வாதவூரடிகள் புராணத்திற் காண்க.

(௩0) கோடு - நீர்க்கரை. கோட்டு என்பது - கோடுஎன தொகுத்தற்பெற்றது. அமுதம் - விட்டவாகுபெயராய் இனிமை மேல் நின்றது.

பாங்கிருகொடிறுமொற்றிப்பதமுறப்பருகிக்கொண்டு
நீங்கிமுன்போலப்போந்துநெடுங்கரையடைக்கலுற்றார். (௩௩)

பிட்டுவாய்மிதப்பவுண்பார்பெருவலியுடையார்போல
வெட்டுவாரொடுத்தமண்ணைக்கொண்டுபோய்வேற்றுப்பங்கிற்
கொட்டுவாருடைப்புமாறுங்கொள்கைகண்டார்த்துத்திண்டோ
டட்டுவாரயனினாறாததழுவுவார்களிப்புத்தாங்கி. (௩௪)

எடுத்தமண்கூடையோடுமிடறிவீழ்வார்போலாற்றின்
மடுத்திடவீழ்வர்நீந்திவல்லைபோய்க்கூடைதள்ளி
யெடுத்தகன்கரைமேலேறியடித்தடித்தீரம்போகித்
தொடுத்தகட்டவிழ்ப்பாமீளத்துன்னுவர்தொடுவர்மண்ணை. (௩௫)

கொட்டுமண்சுமந்துசெல்வர்கூடையையுடைப்பில்வீழத்
தட்டுவரொடுப்பார்போலத்தாவிவீழ்ந்தலையிலோட
விட்டொருமரத்தைப்பற்றிமிதப்பாதிண்கரையிலேற
முட்டுவர்சுழியிலாழ்வர்சேட்சென்றுமுளைப்பர்மீள்வர். (௩௬)

கொட்டினைக்கழலப்பார்ப்பார்கோப்பர்கோலிடையாப்பிட்டுத
தட்டுவருயிராப்புவீங்கித்தள்ளநின்றிளைப்பர்கச்சிற்
பிட்டினைநுகர்வர்வேலைவினைகெடப்பிறர்க்குமள்ளி
யிட்டுமாறோச்சநோக்கிநகைப்பர்கையிரண்டுந்தாங்கி. (௩௭)

வானதின்மண்ணிற்பெண்ணின்மைந்தரிற்பொருளிலாசை
தானற்றுத்தமையுநீத்துத்தத்துவமுணர்ந்தயோகா
ஞானக்கண்கொண்டேயன்றிநாடருஞ்சோதிமண்ணோ
ரூனக்கண்கொண்டுங்காணவுடன்விளையாடல்செய்வார். (௩௮)

அருளினாலுலகமெல்லாமாக்கியுமளித்துநீத்தும்
பெருவிளையாடல்செய்யும்பிறைமுடிப்பெருமானிங்ங
னொருவிளையாடல்செய்யவோச்சுகோற்கையராகி
யருகுநின்றேவல்கொள்வாரடைகரைநோக்கப்புக்கார். (௩௯)

நெட்டலையொதுங்கியோடநிவப்புறவரைபோலிட்டுக
கட்டியகரைகளெல்லாங்கண்டுகண்டொப்புநோக்கி

---

(௩௫) மண்கூடை - உருபும்பயனுந் தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகைநிலைதொடராதலால், "சாதி குழூஉப்பரண்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில், பிற என்ற மிகையால் நிலைமொழி யீறுதிரியாது நின்றது. (௩௭) மாறுஒச்ச என்றது - ஆளோட்டிகள் 'பிரம்பாற் புடைத்தோட்டுதலை. (௩௮) தமையுநீத்து என்றது-தற்போத மொழித்தமையை. தத்துவம் - உண்மைநிலை.

யட்டமேசெல்வார்திங்களாயிரந்தொழுதாள்பேரால்
விட்டபஙகடைபடாமைகண்டனாவெகுளிமூண்டாா. (சO)

வநதிக்குக்கூலியாளாய்வந்தவன்யாரென்றேடிக்
கந்தர்ப்பனெனநேர்நின்றகாளையைநோக்கியேடா
வநதப்பங்குள்ளவெல்லாமடைபட்டதெவனீயினன
மிர்தப்பங்கடையாய்வாளாதிருத்தியாறம்பீயென்றூர். (சக)

வேறுளையாதுதம்மையுணாந்தவர்வீறுதோன்ற
வீறிலாரிறுமாப்பெய்தியிருந்தனராகமேலிட்
டாறுவந்தடுத்தபங்கில்லடைகளைகல்லிச்செலல
மாறுகொண்டோச்சவஞ்சிமயங்கினூர்வலியுகோலார். (சஉ)

பித்தனேவிவன்றூனென்பாரலதுபேய்கோட்பட்ட
மத்தனேவிவன்றூனென்பார்வந்தியையலைப்பான்வந்த
வெத்தனேவிவன்றூனென்பாரிந்திரசாலங்காட்டுஞ்
சித்தனேவிவன்றூனென்பாராென்றுந்தெளியோமென்பார். (சஙு)

பாடல்விஞ்சையனேவென்பார்பண்ணினூற்பாணிக்கேற
வாடல்விஞ்சையனேவென்பாரரும்பெறற்செல்வத்தாழ்ந்து
வாடியமகனேவென்பாரிசைபடவாழ்ந்துகெட்ட
வேடவிழ்தாரினூருள்யார்மகனிவன்கொலென்பார். (சச)

கரும்பனும்விரும்பநின்றகட்டழகுடையனென்பா
ரரும்பெறலிவன்றூன்கூலிக்காட்செய்ததெவனேவென்பா
ரிரும்பெருங்குரவரற்றதமியனேவென்பாரவேலை
புரிந்தவனல்லனென்பாரதுமேனிபுகலுமென்பார. (சரு)

கூலியுங்கொண்டான்றூனேகணக்கிலுங்குறிக்கச்சொன்னூன்
வேலையுஞ்செய்யானின்சொல்விளம்பினுங்கேளானகல்லின்
பாவறைமுளையேயாகிப்பராமுகம்பண்ணிநின்றூ
னேலநாமிதனைவேந்தற்குணர்த்துதுமென்றுபோனூர். (சசா)

தலைமகன்றிருமுன்றூழ்ந்துசாற்றுவாரடிகேளிந்த
வலைபுனனகராாதத்தம்பங்கெலாமளந்தவாற்றூன

(சO) அட்டம் - குறுக்கு. இது திசைச்சொல். திங்களாயிரந் தொழுதா ளென்றது - ஆயுள்வரை யறைசெய்யும் நூலோருளொரு சாரார் பத்துமாதம் ஓராயுளாகக் கோடலின்.

(சக) கந்தாப்பன் - மன்மதன். (சஉ) வலியகோலார் என்றது- வேலைவாங்கும் அதிகாரிகளை. (சரு) இரும்பெருங் குரவா - தாய் தந்தையர்; இரும்பெரு=ஒருபொருட் பன்மொழி.

மலையினும்வலியவாகச்சுமத்தினர்வளைந்தசிற்றூண்
விலைநனையாட்டிதன்பங்கடைத்திலள்வென்றிவேலோய். (௪௭)

வேளையும்வன்பினாலேவென்றவனொருவன்வந்தி
யாளெனவிங்கேவந்துபதிந்தனனரசர்செல்வக்
காளைபோற்களிப்பன்பாடுமாடுவன்காலம்போக்கி
நீளுவன்வேலையொன்றுநெஞ்சினுநினைதல்செய்யான். (௪௮)

ஆண்டகையவனப்பைநோக்கியடிக்கவுங்கில்லேமஞ்சி
யீண்டினேமென்றுகூறவிம்மெனவமைச்சரோடும்
பாண்டியனெழுந்துநாம்போய்ப்பங்கடைபட்டவெல்லாங்
காணடுமென்றெறிநீர்வையைக்குடிஞையங்கரையைச்சார்ந்தான். ()

எடுத்ததிண்கரைகளெல்லாமிறைமகனுள்ளத்தோகை
மடுத்தனனோக்கிச்செல்வான்வந்திபங்கடைப்பாரின்றி
யடுத்தநோன்கரையைக்கல்லியழித்தெழுவெள்ளநோக்கிக்
கடுத்துநின்றெங்குற்றானிக்கரைசுமந்தடைப்பானென்றான். (௫0)

வள்ளறன்கோபங்கண்டமாறுகோற்கையரஞ்சித்
தள்ளருஞ்சினத்தராகித்தடக்கைதொட்டீர்த்துப்பற்றி
யுள்ளொடுபுறங்கீழ்மேலாயுயிர்தொறுமொளித்துநின்ற
கள்வனையிவன்றான்வந்தியாளெனக்காட்டிநின்றார். (௫௧)

கண்டனன்கனன்றுவேந்தன்கையிற்பொற்பிரம்புவாங்கி
யண்டமுமளவிலாதவுயிர்களுமாகமாகக்
கொண்டவன்முதுகில்வீசிப்புடைத்தனன்கூடையோடு
மண்டனையுடைப்பிற்கொட்டிமறைந்தனனிறைந்தசோதி. (௫௨)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாண்டியன்முதுகிற்பட்டதச்செழியன்பன்னியருடம்பினிற்பட்ட
தாண்டகையமைச்சர்மேனிமேற்பட்டதரசிளங்குமரர்மேற்பட்ட
தீண்டியகழற்கால்வீரர்மேற்பட்டதிவுளிமேற்பட்டதுபருமம் [ழும்பு
பூண்டவெங்கரிமேற்பட்டதெவ்வுயிர்க்கும்போதன்மேற்பட்டவத்த

பரிதியுமதியும்பாம்புமைங்கோளும்பன்னிறம்படைத்தநாண்மீனு
மிருநிலம்புனல்காலெரிகடுங்கனல்வானென்னுமைம்பூதமுங்காருஞ்
சுருதியுமாறுசமயவானவருஞ்சுரர்களுமுனிவருந்தொண்டின்
மருவியமுனிவர்கணங்களும்பட்டமதுரைநாயகனடித்தழும்பு. (௫௪)

---

(௪௭) சுமத்தினவொன்றவிடத்து=சுமந்தவொன்றும்பாடம்.
(௪௯) கில் எதிர்மறைப்பொருளையுணர்த்தும் ஓரிடைச்சொல்.
(௫0) சுமந்து=முதனிலைதிரியாதுவந்த பிறவினைவினையெச்சம்.

வானவர்மனிதர்நாகாபுள்விலங்குமாசுணஞ்சிதலெறும்பாதி
யானபல்சரமுமலைமரங்கொடிபுல்லாதியாமசரமுமபட்ட
வூனடைகருவும்பட்டனதழும்போடுதிததனவுயிரிலோவியமுந்
தானடிபட்டசராசரசடங்கடமக்குயிராயினேனறழும்பு. (௫௫)

துண்ணெனமாயோன் விழித்தனனகமலச் சோதியும்யாதெனவியநதான், விண்ணவர்பெருமான வெருவினனவானோர் வேறுளார் மெயப்பனிப் படைந்தார், வண்ணயாழியக்கர் சித்தர்சாரணர்தம் வடுப்படாவுடம்பினிற் பட்ட, புண்ணையாதென்று தத்தமிற்காட்டி மயங்கினர் புகுந்தவா றறியார். (௫௬)

ஏகநாயக னெவ்வுயிர்களுந் தானேயென்பது மன்பினுக்கெளியனாகியதிறனுங் காட்டுவானடிபட் டஙகொரு கூடைமண்கொட்டி, வேகநீர்சுருங்கக்கரை யிணையுயர்த்தி மிகுதது டன்வேலைநீத் தொளித்துப, போகிய வாறு கண்டுகோறகையாபோய் நரையாட்டியைத் தொடாந்தார். (௫எ)

வன்புதாழ்மனத்தோர் வலிசெயவின்ன மன்னனுன்மறுக்க மூண்டேயோ, முன்புபோகியவாளென் செய்தானென்னுய் முடியுமோவினி யெனத்திரங்கி, யென்புபோல்வெளுத்த குழலினுள்கூடலிறைவனைநோக்கி நின்றிரங்க, வன்புதேனுகவருத்திய சிற்றுணமுதுசெய் தருளினுரருளால். (௫அ)

கண்ணுதனந்திகணத்தவர்விசும்பிற்கதிர்விடுதிப்பியவிமான
மணணிடையிழிச்சியன்னைவாவென்றுவல்லைவைத்தமரர்பூமழையும்
பண்ணிறைகீதவோதையும்வேதப்பனுவலுந்துந்துபியைந்தும்
விண்ணிடைநிமிரச்சிவனருளடைந்தோாமேவியசிவபுரத்துய்த்தார்.

மன்றுடையானோகூடைமணகொட்டிமறைநந்ததுமடைகரைநீண்ட
குன்றெனவுயாநததன்மையுந்தம்மேற்கோலடிபட்டதுநோக்கி [ச்சர்
யென்றன்மேற்பட்டதெனறன்மேற்பட்டதிதுவெனவதுவெனவமை
நின்றவருணர்த்துநிகழ்சசியும்பிறாபாணிகழ்சசியுநோககியந்நிருபன. ()

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உள்ளத்தாசங்கைபூண்டானுகமண்ணுடைப்பிற்கொட்டிக்
கள்ளததாராகிபபோனுர்ககனத்தாராகிச்சேனை

(௫௫) ஓவியமுந் தானடிபட்ட என்றது-சித்திரங்க ளுயிரில்லனவாயினும் உடம்போடு கூடிநிற்றலின். (௫௬) வண்ணம் யாழ் என்றது - பெருவண்ணமுதலிய பாடற்றொழிலமைந்த வீணையை.

(௫௯) நந்திகணத்தவர் என்றது - நந்திநாயனுரா லேவப்பட்ட சிவகணத்தவரை. (௬௧) ஆசங்கை-ஐயம். ககனத்தாராகி என்றது-திருவுருவந்தோற்றுது நின்றனராதலின்.

வெள்ளத்தார்பிறருங்கேட்பமீனவற்குவகைவெள்ளங்
கொள்ளத்தாமழைத்தாகாயவாணியாற்கூறலுற்றூர். (சுக)

மறத்தாறுகடீந்தசெங்கோல்வழுதிநின்பொருள்களெல்லா
மறத்தாற்றினீட்டப்பட்டவனையவைபுனிதமான
திறத்தாலேநமக்குநம்மைச்சேர்ந்தவர்தமக்குமார்வ
முறத்தாவில்வாதவூரனுதவினுறுதலாலே. (சுஉ)

அனையனை மறுக்கஞ்செய்தாயரும்பிணப்புலவுத்தீவாய்
வனைநரித்திரளையீட்டிவாம்பரியாகக்கித்தந்தேங்
கனையிருட்கங்குற்போதிற்கழிந்தனபினனுந்தண்ட
வினையாபால்விடுத்துத்துன்பம்விளைததனையதுபொறுதேம். (சுங)

வருபுனல்பெருகப்பார்த்தேம்வந்திகைப்பிட்டுவாங்கிப்
பருகிவந்தாளாய்மாறுபட்டனமண்போகட்டுப்
பொருகரையுயரச்செய்துபோகியவ்வனைபோல்வாள்
பெருகியவிடும்பைதீர்த்தெம்பேருலகடையச்செய்தேம். (சுச)

இத்தனையெல்லாஞ்செய்ததிவன்பொருட்டிநதவேத
வித்தகன்றன்மையொன்றுமறிந்திலேவேட்கையென்பால்
வைத்துனககிமமையோடுமறுமையுந்தேடிததந்த
வுத்தமனறுடைசந்தாதிபபுறபபற்றுமொழிந்தநீரான். (சுரு)

நிறையுடையிவனையிச்சைவழியினுனிறுத்தியான்ற
மறைநவழிநின்றுநீதிமன்னவர்க்களந்தவாழ்நாள்
குறைபடாதானுச்செல்வவாரியுட்குளிததுவாழ்கென்
றிறையவன்மொழிநதமாற்றமிருசெவிநிரபபத்தென்னன். (சுசு)

அச்சமுற்றுவகையீர்ப்பவதிசயவெள்ளத்தாழ்ந்து
பொச்சமிலன்பறொங்குற்றுறோனப்புகுந்துதேடி
நச்சரவசைத்தகூடனுயகன்கோயினணணி
விச்சையிலிருக்கின்றுனைக்கண்டுபோயிறைஞ்சிவீழ்ந்தான். (சுஎ)

தொல்லைநீருலகமாண்டுசுடுதுயர்நரகத்தாழ
வல்லவென்னறிவுக்கேற்றவண்ணமேசெய்தேனீரொன்
னெல்லைதீர்தவப்பேறுய்வந்திகபரவேதுவாகி
யல்லல்வெம்பிறவிநோய்க்குமருமருந்தானீரையா. (சுஅ)

(சுஉ) மறம - பாவம். (சுச) மாறு - அடி. (சுசு) மறைநவழி என்றது - வேததின்வழிநூலாகிய மநுநூன்முறைறயை.
(சுஎ) பொச்சம் - பொய். விச்சை - சிவஞானம்.

செறுத்துநானும்மையெண்ணுதிழைத்தவித்திங்குதன்னைப்
பொறுத்துநீர்முன்போலுங்கள்புவியெலாங்காவல்பூண்டு
மறுத்துடைத்தாள்வதாகென்றிரந்தனன் மண்ணிலாசை
வெறுத்தவர்நகையுட்டோன்றவேந்தனைநோக்கிச்சொல்வார். (சுகூ)

பாய்திரைபுரளுமுந்நீர்ப்படுகெடலுல்குக்கெல்லா
மாயிரஞ்செங்கணன்போலரசவீற்றிருப்பீருங்க
ளாயகனருளிச்செய்தவணணமேநயந்துசெயவீர்
தூயவரன்றேநுங்கள்சூழல்சேர்ந்தொழுகவல்லார். (எ௦)

உம்மைநானடுத்தநீராலுலகியல்வேதநீதி
செம்மையாலிரண்டுநன்றாய்த்தெளிந்ததுதெளிந்தநீரான்
மெய்ம்மையாஞ்சித்தசுத்திவிளைந்ததுவிளைந்தநீராற்
பொய்ம்மைவானவரினீந்திப்போந்ததுசிவன்பாற்பத்தி. (எக)

வந்தவிப்பத்தியாலேமாயையின்விருத்தியான
பந்தமாம்பவஞ்சவாழ்க்கைவிளைவினுட்பட்டதுன்பம்
வெந்ததுகருணையாகிமெய்யுணர்வினபந்தன்னைத்
தந்ததுபாதஞ்சூட்டித்தன்மயமாகநிற்றன்றே. (எஉ)

சச்சிதானந்தமாமத்தனிப்பரசிவனேதன்ன
திச்சையாலகில்மெல்லாம்படைத்தளித்திறுசெய்யும்
விச்சைவானவரைத்தந்தமேலவன்பிறவித்துன்பத்
தச்சமுற்றடைந்தோர்க்காணுவின்பவீடளிக்குமன்றோன். (எங)

மந்தரங்கயிலைமேருப்பருப்பதம்வாரணசி
யிந்தநல்லிடங்கடோறுமிகபரயோகம்யார்க்குந்
தந்தருள்செய்தெம்போல்வார்தம்மனம்புறம்போகாமற்
சிந்தனைதிருத்திஞானத்திருவுருவாகிமன்னும். (எச)

ஒப்பவர்மிக்கோர்வேறற்றொருவனுயெவருந்தங்கு
மப்பரஞ்சுடரேயிந்தவாலவாயுறையுஞ்சோதி
கைப்படிகனிபோன்மேனாட்கண்ணுவனுதியோர்க்கு
மெய்ப்பொருள்விளங்கித்தோன்றவேதத்தைவிருத்திசெய்தான். ()

(எஉ) பவஞ்சம் - பிரபஞ்ச மென்பதன்திரிபு. (எங) இச்சை என்றது - ஆன்மாக்களுக்குமலபாகம் வருவித்தற்பொருட்டு வைத்த நேயம். வானவா என்றது - பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரனென்னு மிவர்களை. (எச) பருப்பதம் - ஸ்ரீபர்வதம். வாரணசி - காசி.
(எரு) வேறற்று என்றது - உயிர்கடோறும்விரவிநிற்றலை.

தன்னருளானஞானத்தமனியமாகுந்தில்லைப்
பொன்னகரிடத்திலென்னைப்போகெனப்பணித்தானீரு
மன்னதற்கிசைந்தீராகென்றுலவாயடிகடம்மைப்
பன்னருந்துதியாலேத்திவிடைகொடுபணிந்துபோவார். (எசு)

தன்றொடக்கறுத்தநாதன்றொட்டொடக்குண்டுபோவார்
பின்றொடர்ந்தரசன்செல்லப்பெருந்தவர்நின்மினின்மி
னென்றனர்செலவுங்கூப்பிடெல்லைசென்றணியனாகிச்
சென்றடிபணிந்தத்தென்னன்விடைகொடுதிரும்பினானே. (எஎ)

துறந்தவர்போகமீண்டுதொன்னகரடைந்துதென்ன
னறந்தருபங்கிறாளையடைந்துதான்பிரம்புநீட்டப்
புறந்தருகருணைவெள்ளம்பூரிப்பத்தாழ்ந்துநெஞ்ச
நிறைந்ததுவாய்கொள்ளாமனின்றெதிர்துதிப்பதானான். (எஅ)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அடையாளம்படவொருவனடித்தகொடுஞ்சிலைத்தழும்புந்
தொடையாகவொருதொண்டன்றொடுத்தெறிந்தகல்லும்போற்
கடையானேன்வெகுண்டடித்தகைப்பிரம்புமுலகமெல்லா
முடையானேபொறுத்ததோவுன்னருமைத்திருமேனி. (எகூ)

கடியேறுமலர்மகன்மான்முதலாயகடவுளரும்
படியேழுமளவிறந்தபல்லுயிருநீயேயோ
முடியேறமண்சுமந்தாய்முதுகுதனிலடிபட்ட
தடியேனும்பட்டேனின்றிருமேனியானேனே. (அ0)

கைக்குமருந்தின்சுவைபின்காட்டுமாறெனவினைக்கும்
பொய்க்குமருங்கலனாகிமண்ணாண்டுபுலைநரகந்
துய்க்குமருந்துயர்களைவான்மாறாய்நின்றுணையடிக்கே
யுய்க்குமருந்தவரிவரென்றறியாமையொறுத்தேனே. (அக)

பாதியுமையுருவானபரமேட்டீயெனக்கிம்மை
யூதியமும்பரகதியுமுறுதியெனவிளைவிக்கும்
நீதியினன்மந்திரியாம்நின்னருளாயவதரித்த
வேதியனையறியாதேவெறுத்துநானொறுத்தேனே. (அஉ)

மாயாவிருத்தியினான்மாழாந்துமாதவனை
யாயாதொறுத்தேனருநரகத்தாழ்ந்துநான்

(எஎ) தொடக்கு - பாசபந்தம். (அக) வினை - கன்ம மலம். பொய் - மாயாமலம். (அங) மாழாந்து - மயங்கி.

வீயாமலின்றனையார்மெய்ம்மையெலாந்தேற்றியவென்
றூயாறுய்தண்ணளிக்கென்றமியேன்செய்கைம்மாறே. (அங)

நின்னையுணர்ந்தவர்வேதநெறிவேள்விசெய்தூட்டு
மின்னமுதிற்கழிசுவைத்தோவிவளிடும்பிட்டெவ்வுயிர்க்கு
மன்னவனேசெந்துவர்வாய்மலர்ந்தமுதுசெய்தனையா
லன்னையிலாவுனக்கிவளோரன்னையாய்வந்தாளோ. (அச)

அன்றுசிறுத்தொண்டரிடும்பிள்ளைக்கறியமுது
மென்றுசுவைதெரிந்தவேடனிட்டவூனும்போ
னன்றுநரையாட்டியிடுபிட்டுநெயந்தருந்தி
யென்றுமடியார்க்கெளிவந்தாயெந்தாயே. (அரு)

நரியாவும்பரியாக்கிநடத்தியுமம்பரமன்றித்
தரியாயான்றருதுகிலைத்திருமுடிமேற்றரித்துமறைக்
கரியாய்நீயென்பாசமறுக்கவருந்திருமேனி
தெரியாதேபரியாசைதிளைத்திறுமாந்திருந்தேனே. (அசா)

விண்சுமக்கும்புள்ளாய்விலங்காய்ச்சுழன்றுமனம்
புண்சுமக்குஞ்சூழ்ச்சிவலியுடையபுத்தேளிர்
மண்சுமக்குமள்ளராய்வந்திலரோவந்தக்காற்
பண்சுமக்குஞ்சொல்லிபங்கன்பாதமுடிகாண்பாரோ. (அஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுபலமுறையாலேதுதித்தடைந்தோர்க்கன்பரிவரிவரைத்தேறி
னன்றுமிகப்பரபோகம்வீடுபெறலெளிதென்றுநகைத்தார்வேந்த
னன்றுதிருப்பணிபூசைபிறவுநனிவளம்பெருக்கியழகார்வெள்ளி
மன்றுடையாரடிக்கன்புமுயிர்ககன்புஞ்சுரநதொழுகிவாழுநாளில். ()

முன்புபெருந்துறையார்க்குமடியார்க்குமறநதெரிந்த முறையா வீட்டுந், தன்பொருள்போ யுடன்பலவாய்த தழைத்துவரு பயனே போற் றலையுவாவி, னன் பணிகான்மதிகண்ட வுவரியெனப் பலசெல் வநாளுமோங்க, வின்புறுவான்சகநாத னெனுமகப்பெற் றின்பத்து ளின்பத்தாழ்ந் தான். (அகூ)

அம்மகனைமுடிசூட்டி யரசாக்கிவாதவூ ரமைச்சர்சார்பான், மெய்ம்மைநெறிவிளங்கியிரு வினையொப்பி லரன்கருணை விளைந்தநோக்

(அசா) அம்பரம் - ஆகாயம். (அஎ) புள்ளாய் விலங்காய் என்றது - அன்னமும்பன்றியு மாய்த்தேடிய பிரமவிஷ்ணுக்களை.
(கூ0) வினையொப்பு - கன்மசமத்துவம்.

கான், மும்மைமலத்தொடர்நீந்திச் சிவானந்தக் கடற்படிந்து முக்க ண்மூர்த்தி, செம்மலாத்தா ணிழலடைந்தான் றிறலரிமர்த்தனனென் னுந தெனபாரவேந்தன். (கூ0)

மேற்படி வேறு.

வழுதியால்விடுக்கப்பட்டவாதவூரமுனிகடம்மைப்
பழுதிலாப்பாடல்கொள்வார்பதிபலபணிந்துபோந்து
முழுதுணாமறையோர்வேள்விப்புகையண்டமுடிநீண்டேழி
யெழுவடவரைபோற்றோன்றுமெழிற்றில்லைமூதூர்சோந்தார். (கூக)

மேற்படி - வேறு.

வீதிதொறும்வீழ்ந்துவீழ்ந்திறைஞ்சியாலயத்தெய்திமெய்மையான
சோதியறிவானநதச்சுடருருவாஞ்சிவகங்கைதோய்ந்துமேனி
பாதிபகிர்ந்தவள்காணப்பரானந்தத்தனிக்கூத்துப்பயிலாநிற்கு
மாதியருளாகியவம்பலங்கண்டுகொந்தநேரயம்போற்சார்ந்தார். (கூஉ)

அன்றுகுருந் தடியிலடி வைத்தாண்ட கோலமே யருளானந்த, மன்றினிடத தெதிர்தோன்றி வாவென்பாரெனமூரன் மணிவாய்தோ ற்றி, நின்றதனிப் பெருங்கூத்தர் நிலைகண்டாரஞ்சலித்தார் நிலமேல் வீழ்ந்தா, ரொன்றறியபுலன்காண வழிநீந்திமெய்யனபினுருவமானார்.

வண்டுபோற் புண்டரிக மலரில்வீளை சிவானந்த மதுவைவாரி, புண்டொவாசகம்பாடி யாடியழல் வெண்ணெயென வுருகுந்தொண்டர், விண்டுழா வியகுடுமி மன்றுடையான் றிருவாக்கான் மிகுந்தநேயங், கொண்டுபோய்க் குணதிசையி லருந்தவர்வாழ் தபோவனத்தைக் குறுகியங்கண். (கூச)

குறிகுணங்கள் கடந்ததனிக் கூத்தனுரு வெழுத்தைந்தின் கொ டுவாளோச்சிப், பொறிகரணக்காடெறிந்து வீசிமனப் புலந்திருத்திப்

(கூஉ) வீதிதொறும்வீழ்ந்து வீழ்ந்திறைஞ்சி என்றது - திருவீதி களிலுள்ள அந்தணர் மூவாயிரவரும் சிவகணநாதர்களாதலின்.

(கூச) புண்டரிக மலர் என்றது - (பிரமாண்டமே பிரமபுரமெ னவும் இப்பிரமாண்டத்தி னுள்ளிருக்குந் தில்லைவனம் புண்டரிகமெ னவும், சாந்தோக்கியவுபநிடதங்கூறலின்) தில்லைவனத்தை. வாசகம் பாடி என்றது-கணடபபத்து என்னுந்திருப்பதிக மருளிச்செய்ததமை யை. (கூரு கூத்தனுரு வெழுத்தைந்து எனறதை— "ஆடும்படி கேணல்லம்பலத் தானையனே, நாடுந்திருவடியிலேநகரம், கூடும் - மகரமுதரம் வளர்தோள்சிகரம், பகருமுகம் வாமுடியபார்" என்னும் உண்மைவிளக்கச் செய்யுளானுணாக. அருந்தாதருந்தல் - ஆன்ம போதவழிநின்று நுகர்தல்.

புனிதஞ்செய்து, நிறைசிவமாம் விதைவிதைத்துப் பசுபோதங்களெந் தருணன் னீர்கால்பாய, வறிவுருவாய் விளைந்ததனிப் பரானந்தவமு தருந்தா தருந்திநின்றா. (௬௫)

மானிரையுங்குயவரியும்வந்தொருங்குநின்றுரிஞ்சமயங்குகானத்
தானிரைகன்றெனவிரங்கிமோந்துநக்கவானந்தவருட்கண்ணீரைக்
கானிரைபுள்ளினம்பருகக்கருணைநெடுங்கடலிருக்குங்காட்சிபோலப்
பானிறவெண்ணீற்றன்பரசைவின்றிச்சிவயோகம்பயிலுநாளில். ()

புத்தர்சிலரிலங்கையினும்போந்துமூவாயிரமெய்ப்போதவேத
வித்தகரோடேழுநாள்வரையறுத்துச்சூளொட்டிவிவாதஞ்செய்வா
ரித்தகையநாளேழில்யாமிவரைவேறுமெனுமெண்ணம்பூண்ட
சித்தமுடையவராகவவாகனவிலெழுந்தருளித்தேவதேவர். (௬௭)

வாதவூரனைவிடுத்துவாதுசெய்வீரெனவிழித்துமறையோரந்தப்
போதவேதியரைவனம்புகுந்தழைத்தாரப்போதுபொதுவிலாடும்
வேதநாயகன்பணித்தவழிநின்றுரொதிர்மறுப்பமீண்டுபோந்து
காதராகுலமூழ்கியிருந்தார்முத்தழனிமிர்த்துக்கலியைக்காய்வார். ()

பின்னுமவர்கனவினகண்மன்றுணடம்பிரியாதபெருமான்வந்து [னு
முன்னவனைப்பெருந்துறையிற்குருந்தடியிலாட்கொண்டமுறையினு
மின்னிசைவண்டமிழ்மணிபோற்பாடுங்காரணத்தாலும்யாமன்றிட்ட
மன்னியபோமாணிக்கவாசகனெனறழைமின்களவருவனென்றுன். ()

உறக்கமொழிந்தறவோர்சென் றவர்நாமமொழிநதழைப்ப வுணர்ந்துநாத, னறக்கருணையிதுவோவென் றவரோடெழுந்துநக ரடைந்துமண்ணுந், துறக்கமுநீத்தருவருத்தார் மன்றுடுந்துணைக்கமலந் தொழுதுமீண்டோர், நிறக்கனகமண்டபத்திற் புக்கிருந்தாரறிஞாகுழா நெருங்கிச்சூழ. (௧00)

மேற்படி-வேறு.

தத்துநீர்க்கலத்திற்போந்தசீவரப்போர்வைதாங்கும்
புத்தரைவேறுவைத்துப்புகனமினும்மிறையுநூலு
மத்தலைநின்றோரெய்துங்கதியுமென்றுழ்நதகேள்வி
மெய்த்தவநெறிமாணிக்கவாசகாவிறைவினுரே. (௧0௧)

---

(௯௬) குயவரி - அரிவாள்போலும் வரிகளையுடைய புலி. இது உவமைத் தொகை நிலைக்களததுப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடர். (௯௮) காதரம் - அச்சம். ஆகுலம் - துன்பம். வேதநாயகன் பணித்த வழிநின்றுா எனறது - தில்லையிலிருக்கவென முன்னருளியவழி நிற்பவராதலின். (௧0௧) சீவரம் - கடுக்காயிற றோய்த்த போர்வை ; (மரவுரி என்பதுமொன்று.)

கனவினுநீறுகாணுக்கைதவர்காட்சியானு
மனவனுமானத்தானும்வாசகப்பெருமான்றம்மை
வினவியமூன்றுமுதேசாதியின்விதித்தார்வேத
மனையவர்கேட்டமூன்றுமநுவாதஞ்செய்துட்கொள்ளா. (கoஉ)

இன்றிவர்க்கநுமானுதியெடுப்பதென்னென்றுகாட்சி
யொன்றுகொண்டவர்கடாமேயுடம்படன்மறுத்தார்காட்சி
யன்றியேதின்மையாலேயநுமானவளவையாலு
நின்றவன்றுங்கோனுதிநிறுத்தியமூனறுமென்றார். (கoரு)

பொன்றுதன்முத்தியென்பாராபூசுரர்பிரானைநோக்கி
யின்றெமைக்காட்சியொன்றால்வென்றனமென்றீரானு
னனறுநுங்கடவுடன்னையளவையானுட்டியெம்மை
வென்றிடுமென்றாரைந்தும்வென்றவர்முறுவல்செய்யா. (கoச)

பிறவியந்தகர்க்குவெய்யோன்பேரொளிகாட்டலாமோ
மறைகளாலளவைதன்னுறறேவரான்மனத்தால்வாககா
லறிவருஞ்சோதியெங்கோனவன்றிருநீற்றுத்தொண்டின்
குறிவழியன்றிக்காணுங்கொள்கையானல்லனென்றார். (கoரு)

தேற்றமில்லாதாருங்கள்சிவனுக்குந்திருநீற்றுக்குந்
தோற்றமெப்படிதிட்டாந்தஞ்சொலலுமினென்றார்தூயோர்
வேற்றுமையறநாமின்னேவிளங்குதுமதனைநீங்க
டோற்றபினுமக்குத்தண்டம்யாதுகொல்சொனமினென்றா. (கoசு)

செக்குரலிடையிட்டெம்மைத்திரிப்பதுதண்டமென்னு
வெக்கராம்புத்தர்தாமேயிசைததனொரிவாய்நாகங்
கொக்கிறகணிந்தாரன்பருலர்ந்தகோமயத்தைவாங்கிச்
செக்கரந்தழல்வாய்ப்பெய்துசெவந்திடவெதுப்பிவாங்கி. (கoஎ)

இவ்வண்ணமிருக்குமெங்களிறைவண்ணவடிவுமந்தச்
செவ்வண்ணமேனிபூததிருவெண்ணீறதுவுமென்னு
மெய்வ்வண்ணமுணாந்தவேதவித்தகரவைமுன்காட்ட
வுய்வ்வண்ணமறியாமூடருள்ளமுமுயிருந்தோற்றார். (கoஅ)

(கoஉ) காட்சியானு மனவநுமானததானும் என்றது - புததசமயிகளுக்கு அளவைகளுள் காட்சியும் அநுமானமுமே யளவைகளாதலின். (அளவை-அளந்தறியப்படுவது) உத்தேசாதியின் என்றது-உத்தேசம், இலக்கணம், சோதனைகளை. (கoரு) ஏது என்றது - சகசஏது, காரியஏது, அநுபலததி ஏதுக்களை. (கoச) அளவையால் என்றது-காட்சியளவையை. (கoசு) தோற்றம் - இயைபு.
(கoஎ) எக்கர்-பொருதற்றொழிலுடை பவர்.

இங்கிவர்தோற்றவண்ணங்கேட்டவரிறப்பதின்பந்
தங்குவீடென்றுதேற்றுஞ்சமயத்திலாழ்ந்தவாத்திக்
கொங்கிவர்தாரானமூங்கைக்குயிற்பெடையெனத்தானீன்ற
மங்கையைக்கொண்டுதில்லைமல்லன்மாநகரில்வந்தான். (௧௦௯)

யாவரோயாகவின்றிங்கென்மகண்மூங்கைதீர்த்தோ
ராவரோவென்றேயொன்றொன்றுற்றவுமானம்பூண்டு
சாவதேமுத்தியென்பார்மணிமுதன்மூன்றுந்தங்க
டேவரோவென்றென்றுள்கிச்செய்யவுந்தீராதாக. (௧௧௦)

அந்தணர்பெருமான்முன்போயரசன்றன்மகளைப்போகட்
டிந்தநோய்நீரேதீர்க்கவேண்டுமென்றிரந்தானையன்
சுந்தரநாதன்மன்றுளாடியதுணைத்தாடன்னைச்
சிந்தைசெய்தருட்கணோக்காற்றிருந்திழையவளைநோக்கா. (௧௧௧)

வேறுவேறிறைவன்கீர்த்திவினாவுரையாகப்பாடி
யீறிலானன்பர்கேட்கவிறைமொழிகொடுத்துமூங்கை
மாறினாள்வளவன்கன்னிமடவரல்வளவன்கண்டு
தேறினான்சிவனேயெல்லாத்தேவர்க்குந்தேவனென்னா. (௧௧௨)

பின்பரவாரம்பூண்டபிரானருள்விளையப்பாடு
மன்பரைமுனிவர்மூவாயிரவரையடியிற்றாழ்ந்து
முன்பவர்சொன்னவாறேமூர்க்கரைத்தடிந்துமன்று
ளின்பரைநடங்கண்டேத்தியிறைமகன்சைவனானான். (௧௧௩)

மாசறுமணிபோற்பன்னாள்வாசகமாலைசாத்திப்
பூசனைசெய்துபன்னாட்புண்ணியமன்றுளாடு
மீசனதடிக்கீழெய்தியீறிலாவறிவானந்த
தேசொடுகலந்துநின்றாசிவனருள்விளக்கவந்தார். (௧௧௪)

அறுபத்தொன்றாவது

மண்சுமந்தபடலம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௭௦ - க்கு திருவிருத்தம் - ௩௧௦௫.

---

(௧௦௯) இறபபதின்பம் தஙகுவீடு என்று தேற்றுசமயம் என்றது— பஞ்சகந்தங்கெடுதலே இனபமிகக முத்திநிலையெனறு தேற்றிய புத்த சமயத்தை. (௧௧௦) மூங்கை - ஊமை.

(க்௧௨) இறைமொழி - விடை. மூர்க்கர் - அறிவிலிகளாகிய புத்தர்கள்.

உ

அறுபத்திரண்டாவது

பாண்டியன்சுரந்தீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வானலமுதமதிமுடிமேன்மதுரைப்பெருமான்மண்சுமந்து
தேனலமுதவாசகரைக்கதியிலவிடுத்ததிறமிதுமேற்
பானன்மணிவாய்க்கவுணியனைவிடுத்துச்சமணாபடிநறெருழுகுங்
கூனல்வழுதிசுரந்தணித்தாட்கொண்டகொள்கைகூறுவாம். (௧)

வாகுவலத்தான்சகநாதவழுதிவேந்தன்மகன்வீர
வாகுவவன்சேய்விக்கிரமவாகுவவன்சேய்பராக்கிரம
வாகுவனையான்மகன்சுரதமாறனனையான்றிருமைந்தன்
வாகுவலததானமறங்கடிந்துமண்ணுளுங்குங்குமத்தென்னன். (௨)

அன்னான்குமரன்கருப்புரபாண்டியனுமவன்சேய்காருணிய
மன்னுமவன்றன்மகன்புருடோத்தமனுமவன்றனமகனுகு
மின்னார்மௌலிச்சததுருசாதனபாண்டியனும்விறல்வேந்த
னின்னான்மகனகூன்பாண்டியனுமிவனறோள்வலியாலிசைமிககான்.

திண்டோள்வலியாற்குடநாடர்செம்மறனையுமாரலங்கல்
வண்டோலிடுதாரிரவிகுலமருமான்றனையுமலைந்துபுறங்
கண்டோர்குடைக்கீழ்நிலமூன்றுங்காவல்புரிந்துகோலோச்சிப்
புண்டோய்குருதிமறக்கன்னிப்புகழ்வேல்வழுதிநிகழ்நாளில். (௪)

விண்டுழாவுங்கைம்மாவும்வெறுக்கைக்குவையுமணிக்குவையும்
வண்டுவீழுந்தாரளகவல்லியாயமொடுநலகிக்
கண்டுகூடற்கோமகனைக்காலில்வீழ்ந்துதன்னாடு
பண்டுபோலக்கைக்கொண்டுபோனன்றேனார்பனந்தாரான். (௫)

சென்னிக்கோனுந்தானீன்றதிலதப்பிடியையுலகமெலா
மின்னிக்கோதில்புகழொளியால்விளக்குஞ்சைவமணிவிளக்கைக்

---

(௧) அல்-இருள். பால்நல்மணிவாய்-பால்மணங் கமழும் மிகவு மழகிய திருவாய. கவுணியன் என்றது - கவுணியர் கோத்திரோற்ப வராகிய ஆளுடைய பிள்ளையாரை. கூனல் வழுதி-கூன்பாண்டியனை.

(௨) வாகுவலம்-புயவலி. (௪) குடம்-மேற்கு. குடநாடர் செம்ம ல் என்றது-சேரனை. இரவிகுலமருமான்-சோழன். மறககன்னி-வீர விலக்குமி. (௫) ஆயம் - மகளிர்கூட்டம். (௬) திலதப்பிடி - இது இல்பொருளுவமையில் வந்த ஆகுபெயர். வன்னிக்கோ-தீக்கடவுள்.

கன்னிக்கோலமங்கையருக்கரசிதன்னைக்கௌரியர்க்கு
வன்னிக்கோமுன்மணம்புணாததிவாங்கினுன்றன்வளாநரடு. (௬)

மேற்படி-வேறு.

வளவர்கோன்செழியன்கற்பின்மங்கையாககரசியாருக்
களவறுநிதியஞ்செம்பொற்கலிஙகமுமணியும்போகம்
விளைநிலமனையவாயவெள்ளமும்பிறவுந்தென்ன
னுளமகிழ்சிறப்பவேந்தர்வரிசையாலுதவிப்பின்னர். (௭)

கோதறுகுணத்தின்மிக்ககுலச்சிறைபென்பானங்கோர்
மேதகுகேள்வியானைவிடுததனன்மீண்டுதென்னன்
காதலியோடுமாயக்கடவுள்செம்பதுமக்கோயின்
மாதனைமணநதுசெல்வான்போல்வநதுமதுரைசேர்ந்தான். (௮)

மலர்மகண்மார்பன்பொன்னிமன்னவன்பயந்ததெய்வக்
குலமகளுடனேவந்தகுலச்சிறைகுணனுங்கேள்வித்
தலைமையுமதியுமிக்கதனமையுநதூக்கிநோக்கி
நலமலியமைச்சனுக்கிநானிலம்புரக்குநாளில். (௯)

வல்வினைவலியான்மெய்யில்வலியகூனடைந்தான்போலக்
கொல்வினையிலராய்வஞ்சங்கொண்டுழன்றுடுத்தபாசம்
வெல்வினையறியாநக்கவேடாசொல்வலையிற்பட்டு
நல்வினையுதவாத்தென்னனுன்மறையொழுக்கநீத்தான். (க0)

போதவிழ்தாரானக்கர்புன்னெறியொழுக்கம்பூண்டோ
ருதலிற்கன்னிநாடுமமணிருண்மூழ்கிப்பூதி
சாதனநெறியாஞ்சைவசமயமுமுத்திச்செல்வ
மாதவநெறியுங்குன்றமறைந்ததுவேதநீதி. (கக)

பறிபடுதலையும்பாயினுடுகையும்பாசிப்பல்லு
முறிபொதிகலனுமத்திநாத்தியெனறுரைக்குநாவு
மறிவழியுளம்போனுணற்றழிநதவெறறனையுங்கொண்டு
குறிகெடுமணங்குசூழ்ந்தாஙகமணிறைகொண்டதெங்கும் (கஉ)

---

(௭) பொறகலிங்கம் - பீதாம்பரம். (௮) மாயக்கடவுள் என்றது - திருமாலை. செம்பதுமக்கோயின் மாதர் - செந்தாமரை யென்னுங் கோயிலில் வசிக்குந திருமகள்.

(௯) மலாமகண் மார்பன - திருமாலையொத்த பாண்டியன்.

(க0) வெல்வினை என்றதில், வினை-சறகருமங்களை யுணர்த்தி நின்றது. நக்கன் - அருகன். மாதவநெறி என்றது - சிவபுண்ணிய வழியை. (கக) வேதநீதி - சிவாகமம.

(கஉ) கலன் - கமண்டலம். அத்திநாத்தி - சுவர்க்கம், நரகம், கருத்தா இம்மூன்று பொருள்களையு மில்லையெனல். குறிகெடு மணங்கு - பொலிவழிநத மூதேவி.

அருந்தமிழ்ப்பாண்டிவேந்தர்க்குறுதியாவாக்கஞ்செய்யு
மருந்தினிற்சிறந்தகற்பின்மங்கையாக்கரசியாரும்
பெருந்தகையமைச்சுநீறிறகுழைததன்றிப்பிறங்கப்பேறு
தருந்திருநீறிடாராய்ச்சிவனடிச்சாரபினின்றார். (கங)

பொய்யுரைபிதற்றுமிந்தப்புன்சமணகளைகட்டீண்டு
மெய்யுரைவேதநீதிவியனபயிர்தலைச்செய்தோங்கச்
செய்யுநரெவரோயென்றுசிந்தையிற்கவலைபூண்டு
நையுநராகிக்கூடனுதனைவணஙகப்போனா. (கச)

பேதுறறமுனிவர்க்கன்றுபெருமறைவிளக்கஞ்செய்த
வேதத்தின்பொருளேயிந்தவெஞ்சமண்வலையிற்பட்டுப்
போதத்தையிழந்தவேந்தன்புந்தியைமீட்டிப்போதுன்
பாதத்திலடிமைகொள்வாயென்றடிபணியுமெல்லை. (கரு)

வேதியனொருவன்கண்டிவேடமும்பூண்டோன்மெய்யிற்
பூதியன்புண்டரீகபுரத்தினும்போநதோன்கூட
லாதியைப்பணிவான்வந்தான்மங்கையர்க்கரசியாரு
நீதியவமைச்சரோறுநேர்படவவனைநோக்கா. (கசு)

எங்கிருந்தந்தணீர்வந்தனிரென்றாராய்ந்த
புங்கவன்செனனிபொன்னிநாட்டினும்போந்தேனென்று
னங்கவரஙகுண்டானபுதுமையாதறைதிரென்றார்
சங்கரற்கன்புபூண்டோனுண்டென்றுசாற்றுகின்றான். (கஎ)

ஏழிசைமறைவல்லாளர்சிவபாதவிதயனென்னக்
காழியிலொருவருள்ளார்காரமணகஙகுலதீப்ப
வாழியிவிரவியென்னவொருமகவளிததியென்ன
வூழியிலொருவன்றனையுளகிநோற்றெழுகின்றார். (கஅ)

ஆயமாதவர்பாலீசனருளினுலுலகமுய்யச்
சேயிளங்கதிரபோல்வந்தான்செல்வனுக்கிரண்டாண்டெல்லை
போயபின்மூன்றமாண்டிற்பெருகடன்மிதநததோணி
நாயகன்பிராட்டியோடும்விடையின்மேனடந்துநங்கை. (ககூ)

(கங) மருந்து-அமுது. குழைத்தன்றிப் பிறங்கப்பேறுதருந் திருநீறிடாராய் என்றது-பாண்டியனுக்கஞ்சி விதிப்படி நீரிற்குழைத்தணியாமல் மறைவுபட அணிந்துவந்தன ரெனபதை விளக்கின்றது.

(கஅ) ஊழியிலொருவன என்றது-மஹாப்பிரளய காலத்தில் சராசரப்பொருள்களை தன்சத்தியா லொடுக்கி நின்றவராதலின். காழி-இது காளி என்னும் நாகம் பூசித்ததால்வந்த காரணப்பெயர்.

(ககூ) பொருகடனமிதந்த தோணிஎன்றது - மகாப்பிரளயகாலத்தில் சீகாழி தோணியாக மிதந்தமையை.

திருமுலைப்பாலினோடுஞானமுந்திரட்டிச்செம்பொற்
குருமணிவள்ளத்தேந்திகொடுப்பவப்பாலன்வாங்கிப்
பருகியெண்ணிறந்தவேதாகமமிவைபற்றிச்சார்வாய்
விரிகலைபிறவுமோதாதுணர்ந்தனன்விளைந்தஞானம். (உ0)

நம்பந்தமறுப்போன்ஞானநாயகன்ஞானத்தோடு
சம்பந்தஞ்செய்யுஞானசம்பந்தனகநாவில்
வம்பந்தமுலைமெய்ஞ்ஞானவாணியுங்காணிகொள்ள
வம்பந்தமறைகளெல்லாமருந்தமிழாகக்கூறும். (உக)

கரும்பினிற்கோதுநீத்துச்சாறடுகட்டியேபோல்
வரம்பிலாமறையின்மாண்டபொருளெலாமாணத்தெள்ளிச்
சுரும்பிவர்கொன்றைவேணிப்பிரானிடந்தோறும்போகி
விரும்பியதென்சொன்மாலைசிவமணம்விளையச்சாத்தி. (உஉ)

பருமுத்தமுலையாள்பங்கனருளினாற்பசும்பொற்றாளந்
திருமுத்தின்சிவிகைகாளந்தெணமுத்தின்பந்தரின்ன
நிருமிதவகைபோற்பெற்றுப்பாலையைநெய்தலாக்கிப்
பொருமுத்தநதிசூழ்வீழிபொற்படிக்காசுபெற்று. (உங)

அருமறைவணங்குங்கோயிற்கதவினையடைக்கப்பாடிப்
பரனுறைபதிகளெங்குந்தொழுதனர்பாடிப்பாடி
வருமவாறுங்கணேட்டுவணங்கவும்வருவொன்றுத்
தருமநூலணிந்ததெய்வதாபதன்சாற்றலோடும். (உச)

கற்பலர்கொடியன்னாருந்தென்னவன்கண்போல்வாரு
மற்புரையமண்பேயோட்டியன்றுதங்கோமானமெய்யிற்
பொற்புறுநீறுகண்டுபூதிசாதனததாலெய்துஞ்
சிற்பரவீடுகண்டமகிழ்ச்சியுட்டிளைத்தோரானார். (உரு)

தங்கள்பேர்தீட்டியோலைவிண்ணப்பஞ்சண்பைநாடர்
புங்கவர்கருணாத்தவந்தப்பூசுரன்கையிற்போகி

(உ0) சார்வாய் விரிகலை என்றது - காருடம், தக்கிணமுதலிய ஆகமாங்கங்களும், சிகிச்சை, கற்பசூத்திரமுதலிய வேதாங்கங்களும், வழிநூலாகிய உபாகமம், மிருதி, புராணங்களுமாகியவற்றை.

(உக) வம்புஅந்தம - கச்சினழகு. அம் பந்தம் என்றதில்-பந்தம் வேதத்தினோருறுப்பு. (உச) மறைவணங்குங்கோயில் - வேதாரணியம். தருமநூல் - வேதம்விதித்த தருமநெறியாற்பூண்ட உபவீதம்.

(உரு) கொடியன்னார் என்றது - மங்கையர்க்கரசியாரை. தென்னவன் கண்போல்வார் - குலச்சிறையார். சிற்பரவீடு - ஞானமயமாகியபரமுத்தி. (உசா) சண்பைநாடர்-ஆளுடைய பிள்ளையார். சண்பை-சீகாழி.

மங்கையர்க்கரசியாருமரசற்குமருந்தன்னானு
மங்கயற்கண்ணிகோனைப்பணிந்துதம்மகத்திற்புககார். (௨௬)

பண்படுவேதச்செல்வன்வல்லைபோய்ப்பழனவேலிச்
சண்பையாபிரானைக்கண்டுபெறியுண்டுதலைகளெல்லாம்
புண்படததிரியுங்கையர்பொய்யிருள்கடந்தாாதந்த
வெண்படுமோலைகாட்டிப்பாசுரமெடுத்துச்சொன்னான். (௨௭)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வெங்குருவேந்த ரடிபணிந்தடியேன குலச்சிறை விளம்பும்விண்ணைப்ப, மிங்கெழுந்தருளிச் சமணிருளொதுக்கி யெம்மிறை மகற்குநீறளிதது, பொங்கிரும்பணைசூழ் தென்றமிழ்நாட்டைப் பூதிசாதன வழிநிறுத்தி, யெங்களைக்காக்க வென்றபாசுரங்கேட் டெழுந்தனர் கவுணியர்க்கிறைவா. (௨அ)

ஆதகாதிதுவென்றோதுவார்நாவுக்கரையர்நீர்சிறியவரவரோ
பாதகமஞசாாதம்மொடும்பன்னாட்பழகியவெனையவர்செய்த
வேதனையளாந்துகூறுவதென்னைவிடுகெதில்லம்மவோவுமக்கிப்
போதுநாள்கோள்கள்வலியிலவென்னப்புகலியர்வேந்தரும்புகல்வார்.

எந்தையெம்பெருமா னருளிலார்போல வின்னணமிசைப்ப தெனவர்செய், வெந்தவேதனையி னுய்ந்தநீாநாள்கோள் விலங்குபுள்ள வுணாபேய்பூத, மந்தமிலபலவு மம்மையோடப்பனானை யானடப்பன வவர்நஞ், சிநதையேகோயில் கொண்டுவீற்றிருப்பத் தீங்கிழையாவென வெழுந்தார். (௩0)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாமுரசொலிப்பச்சங்கங்காளம்வாய்விட்டேங்கச்
சாமரையணிப்பமுத்தின்பந்தரிற்றரளத்தெய்வக்
காமருசிவிகைமேற்கொண்டமணிருள்கழுவுஞ்சோதி
யாமெனநெறிக்கொண்டீசனிடந்தொறுமடைந்துபாடி. (௩௧)

செம்பியனாடுநீங்கித்தென்னவனாடுநண்ணி
வெம்பியசுரமுமுல்லைப்புறவமுமேகவில்லைத்
தும்பிகைநீட்டிவாங்குமலைகளுந்துறந்துபாகத்
தம்பிகையுடையான்கூடனகர்ப்புறனணுகச்செல்வார். (௩௨)

புண்ணியநீற்றுத்தொண்டர்குழாத்தினுட்புகலிவேந்தர்
நண்ணியசிவிகைமீதுநகைவிடுதரளப்பந்தர்

(௨அ) வெங்குரு - சீகாழி.

கண்ணியதோற்றந்தீம்பாற்கடல்வயிறுதித்துத்தீர்ந்து
விண்ணியனமுழுவெண்டிங்கள்விளக்கமேயொத்ததன்றே. (கங)

தேம்படுகுமுதசெவ்வாய்ச்சிரபுரச்செல்வர்முன்னம்
போம்பரிசனத்தார்தம்மிற்பொன்னெடுஞ்சின்னமார்ப்போர்
தாம்பரசமயசிங்கஞ்சமணிருள்கிழியப்பானு
வாம்படிவந்தானெனறென்றார்த்தெழுமோசைகேளா. (கச)

நின்றுண்டுதிரியுங்கையரெதிர்வந்துநீவிர்நுங்கள்
கொன்றறஞ்சொன்னதேவைக்கும்பிடவந்தாலிந்த
வென்றிகொள்சின்னமென்கொல்லீரென்கொல்யாரைவென்றீ
ரென்றனர்தடுத்தாரொன்றுமீறிலானடியாரூதம்மை. (கரு)

மாமதமொழுகச்செல்லுந்திண்டிறன்மத்தவேழந்
தாமரைநூலாற்கட்டத்தடைபடவற்றேறுகொற்றக்
காமனைமுனிந்தார்மைந்தர்கயவர்தந்தடையைநீத்துக்
கோமணிமாடமூதூரடைந்தரன்கோயில்புக்கார். (கசு)

கைம்மலைசாபந்தீர்த்தகருணையங்கடலைத்தாழ்ந்து
மும்முறைவளைந்துஞானமுகிழ்முலைப்பாலினோடு
செம்மணிவள்ளத்தீந்ததிருவொடுந்தொழுதானந்த
மெய்ம்மயவெள்ளத்தாழ்ந்துநின்றனாவேதச்செல்வர். (கஎ)

மறைவழிநின்றுநின்னைவந்திசெய்துய்யமாட்டா
நிறைவழிவஞ்சநெஞ்சச்சமணரைநெறிகளெல்லாஞ்
சிறைபடவாதுசெய்யத்திருவுளஞ்செய்திகூற்றைக்
குறைபடவுதைத்தோயென்றுகுறித்துரைபதிகம்பாடி. (கஅ)

வேண்டுகொண்டருளைப்பெற்றுமீளுமப்போதுகண்டு
மூண்டவைம்பொறியும்வெனறவாகீசமுனிகளென்ன
வாண்டுளாரொருவர்வேண்டவவாதிருமடத்திலன்பு
பூண்டெழுகாதலோடும்போயினாபுகலிவேநதா. (கக)

(கங) தீர்ந்து - நீங்கி. விளக்கம் - தோற்றம்.

(கச) பரசமய சிங்கம்-பரசமய கோளரி. (கரு) கொன்றறஞ் சொன்னதேவை என்றது - உயிர்களனைத்தையுங் கொன்று தருமங் கூறிய கடவுளென இழிவுபடுத்திக் கூறியபடி.

(கசு) காமனைமுனிந்தார் மைந்தர் என்றது - சிவகுமாரராகிய இளையபிள்ளையாரோ ஆளுடையபிள்ளையாராக வந்தமையின்.

(கஎ) கைம்மலை என்றது-வெள்ளையானையை. திரு என்றது உமாதேவியாரை.

(கக) வாகீசமுனிகளென்றது - ஆளுடைய வரசினை.

அங்கெழுந்தருளியெல்லினமுதுசெய்திருப்பவற்றைக்
கங்குல்வாயமணர்செய்யுங்கருதருஞ்செயலுந்தங்கண்
மங்கலமரபின்வந்தாள்வருத்தமுங்காணவஞ்சிச்
செங்கதிரவன்போய்மேலைச்செழுங்கடல்வெள்ளத்தாழ்ந்தான். (௪0)

மாறுகொளவுணர்செய்யும்வஞ்சனைக்கிடனாயொத்து
வேறறநட்புச்செய்வான்வந்தெனவிரிந்தகங்கு
லீறறமுளைத்தவான்மீனினமவர்பறித்தசென்னி
யூறுபட்டெழுந்தமொக்குளொத்தவக்கங்குலெல்லை. (௪௧)

கலிநிலைத்துறை.

வைதிகத்தனியிளஞ்சிறுமடங்கலேறடைந்த
செய்தியைத்தெரிந்தயன்மலையிடங்களிற்றிரண்ட
கைதவத்தவெண்ணாயிரங்கயவருமொருங்கே
யெய்திமுத்தமிழ்விரகர்மேற்பழித்தழலிழைத்தார். (௪௨)

மெய்யிலசிந்தையாரத்தழற்கடவுளைவிளித்தாங்
கெய்தியெம்பகையாயினோரிருக்கையையமுது
செய்துவாவெனப்பணித்தனாசிறுவிதிமகத்துக்
கையிழந்தவன்செல்லுமோவஞ்சினான்கலங்கி. (௪௩)

ஈனர்தாஞ்சடத்தீயினையெடுத்தனரேகி
ஞானபோனகர்மடத்தினிற்செருகினார்நந்தா
தானதீப்புகையெழுவதையடியவர்கண்டு
வானநாயகன்மைந்தருக்குணர்த்தினார்வல்லை. (௪௪)

சிட்டர்நோக்கியத்தீயினைத்தென்றமிழ்க்கூட
லட்டமூர்த்தியையங்கிருந்தருமறைப்பதிகந்
துட்டர்பொய்யுரைமேற்கொண்டுதொன்முறைதுறந்து
விட்டவேந்தனைப்பற்றெனப்பாடினார்விடுத்தார். (௪௫)

---

(௪0) மங்கலமரபின்வந்தாள் என்றது -பாண்டிமாதேவியாரை.
(௪௧) வான்மீன் - நட்சத்திரம். ஊறுபட்டெழுந்த மொக்குள்- புண்பட்டெழுந்த கொப்புளங்கள்.
(௪௨) கைதவம் - வஞ்சனை. பழித்தழல் - அபிசாரவேள்வி.
(௪௩) சிறுவிதி - தக்கன். (௪௪) சடத்தீ - கட்புலங்களுக்குத் தோன்றுந்தீ. ஞானபோனகர் - சிவஞானத் திருவமுதுசெய்த பிள்ளையார். (௪௫) சிட்டர் - மேலானவர். தொன்முறை - தொன்று தொட்டுவந்த மநுநூன்முறை.

அடுத்ததக்கணத்தரசனைவெப்புநோயாகித்
தொடுத்ததிட்டபல்கலன்களுந் துகளெழப்பனிநீர
மடுத்தசாந்தமுங்கலவையுமாலையுங்கருகப்
படுத்தபாயலுஞ்சருகெழப்புரவலன்பதைத்தான். (சசு)

வளவர்கோன்றிருமடந்தையுமந்திரேறுந்
தளர்வடைந்துநன்மருத்துநூல்விஞ்சையர்தமைக்கூஉய்ப்
பளகில்பனமருந்தருத்தவும்பார்வையினுலும
விளைவதேயனறிவெஞ்சுரநதணிவதுகாணர். (சஎ)

சவலைநோன்புழந்திம்மையுமறுமையுஞ்சாரா
வவலமாசனைவிடுத்தனரனைவரும்பாரதநுத்
தவவலதிநுமருந்திநுந்தணிநதிலதாகக்
கவலையெய்தினரிருந்தனாவிடிந்ததுகங்குல். (சஅ)

வட்டவாழியொன்றுடையதேர்ப்பரிதிதன்மருமான்
பெட்டகாதலகூர்மருகனைப்பற்றியபிணிகேட்
டிட்டகாரிருளெழினியையெடுத்தெடுததங்கை
தொட்டுநோக்குவான்வந்தெனத்தொடுகடன்முளைத்தான். (சகூ)

வாலிதாகியசைவவான்பயிரினைவளர்ப்பான்
வேலியாகியோரிருவரும்வேந்தனைநோக்கிக
காலபாசமுஞ்சுடுமிநோயருமறைக்காழிப்
பாலராலன்றித்தீர்த்திடப்படாதெனப்பகர்நதார். (ருO)

பொய்யர்சார்பினைவிடாதவனீங்குநீர்புகன்ற
சைவர்நீறிட்டுப்பார்ப்பதுதகுவதோவென்ன
வையநீயெனைத்திறத்திநுலாயினுநோய்தீர்ந்
துய்யவேண்டுமேயிதனில்யாதுறுதியென்றுரைத்தார். (ருக)

அழைமினீண்டெனவரசனுமிசைந்தனனூர்வந்
தழையுமந்திரததலைமகன்றனிநகரொங்கும
விழவுதுங்கநன்மஙகலவினைகளால்விளககி
மழலையின்றமிழ்விரகர்தமமடத்தில்வநதெய்தா. (ருஉ)

(சசு) வெப்புநோய் - சுரநோய். (சஎ) மருத்துநூல் - ஆயுள் வேதம். பாரவை என்றது - உபசரிப்பினை.

(சஅ) சவலைநோன்பு - பயனில்லாத தவம். அவலம்-வலியின்மை. மாசு - குற்றம். (சகூ) பரிதிதன் மருமான்-சோழன். எழினி-திரை. (ருO) இருவராவார் - பாண்டிமாதேவியாரும், குலச்சிறையாரும். (ருஉ) மந்திரம் - ஆலோசனை. தமிழ்விரகர் என்றது-ஓதாதே முத்தமிழிலும் பேரறிவுடையாராதலின்.

அன்றுகேள்வியாலருந்தியஞானவாரமுதை
யின்றுகண்கள்ஆலுண்டுகண்பெற்றபேறெய்திச்
சென்றிறைஞ்சிஞானசம்பந்தரைச் சிவிகைக்
கொண்டுவந்தகையொன்றனர்பூந்தராய்வேந்தர். (ருங)

நன்றிருந்தனிரோவெனநகைமலர்த்தடந்தார்
வென்றிமீனவன்கற்பினார்தம்மையும்வினவ
வென்றுநும்மருளுடையவாகவென்குறையென்று
வொன்றுகேண்மைகூரன்பினாரிதனையுமுரைப்பார். (ருச)

கையர்மாளவுநீற்றினாற்கவுரியன்றேய
மூய்வதாகவுமின்றுநும்மருளினாலொலிநீர்
வையைநாடனமேல்வெப்புநோய்வந்ததாலதனை
யையதீர்த்திடல்வேண்டுமென்றடியில்வீழ்ந்திரந்தார். (ருரு)

இரந்தவன்பருக்கன்னதாகென்றருள்சுரந்து
பரந்தநித்திலயானமேற்பனிக்கதிர்மருமான்
சுரந்தணிப்பவென்றேகுவாரொத்துமெய்ச்சுருதி
புரந்தளிப்பவர்பாண்டியன்கோயிலிற்புகுவார். (ருசு)

வாயிலெங்கணுந்தூபமுமங்கலவிளக்குந்
தோயகும்பமுமகொடிகளுஞ்சுண்ணமுந்துவன்றிச்
சேயகாகளவொலிமன்னன்செவிப்புனல்சுவைப்பக்
கோயிலெய்தினாரமணர்தங்கோளரியனையார். (ருஎ)

காவலோன்மருங்கிட்டதோர்கதிர்மணித்தவிசின்
மேவினாரவர்நோக்கினனமீனவன்றெளிந்து
வாவிதாழ்செழுந்தாமரையெனமுகமலர்ந்து
பாவியேன்பிணிதணித்தெனைப்பணிகொண்மினென்றான். (ருஅ)

புலைத்தொழிற்குவித்தாயினோர்கேட்டுளம்புழுங்கிக்
கலைத்தடங்கடனீந்தியகாவலோயுன்றன்
வலப்புறத்துநோயிவரையுமற்றைநோயெமையுந்
தொலைத்திடப்பணியென்றனாகைதவன்சொல்வான். (ருகு)

அனையசெய்தியொன்றிசையுமுன்சமணருமசோகன்
றனைநினைநதுகைப்பீலியாற்றடவியுங்கரத்துக்

(ருங) பூந்தராய் - சீகாழி. (ருரு) கையர் - கீழ்மக்களாகிய சமணர். (ருசு) யானம் - சிவிகை. பனிக்கதிர் - சந்திரன.
(ருஎ) தோயம் - நீர். சேயகாகளம் - திருப்பொற் சின்னம்.
(ருகு) புலைத்தொழில்-இழிதொழில். (சுo) அசோகன்-அசோகமர நிழலில் வசிக்கும் அருகன. பீலி-மயிலிறகு. கலை-ஒலி.

கனைகொளாலிநீர்சிதறியுநெய்சொரிகனல்போற்
சினவிமேலிடக்கண்டனாதீரந்திடக்காணார். (௬0)

தீயமானமிக்குடையராய்ச்செருக்கழிந்திருப்ப
பாயகேள்வியோராபுண்ணியப்பையுணீறள்ளிக்
காயுநோயதுதணித்திடக்கருதினாரதனை
மாயநீறெனவிலககினாமாயைசெயதழிவார். (௬க)

அண்டநாயகன்றிருமடைப்பள்ளிநீறள்ளிக்
கொண்டுவாருமென்றருமறைக்கவுணியர்கூறக்
கண்டுகாவலனேவலர்கைக்கொடுவந்தார்
வண்டுலாவுதாரவழுதிநோய்தணிப்பவர்வாங்கி. (௬உ)

மருந்துமந்திரம்யாவையுமறையுரைப்பதுவும்
பொருந்துமின்பவீடளிப்பதும்போகமும்பொருளுந்
திருந்துமாலவாயரனறிருநீறெனச்செப்பி
யருந்துமின்னமுதனையசொற்பதிகமதறைந்து. (௬௩)

மெய்யிலிட்டனர்வருடலும்வெஞ்சுரந்துறந்த
மையில்சிந்தையோர்வெகுளியிற்றணிந்ததுவாசஞ்
செய்ததண்பனிநீர்விரைச்சந்தனந்திமிர்ந்தா
லெய்துதண்மையதாயினதிறைவலப்பாகம். (௬௪)

பொழிந்ததண்மதுத்தார்புனைபூழியர்கோனுக்
கிழிந்தசெய்கையர்கைதொடவெரியிடுசுரத்தாற்
கழிநததுன்பமுங்கவுணியர்கைதொடச்சுரந்தீர்ந்
தொழிந்தவின்பமுமிருவினையொத்தபோலொத்த. (௬௫)

ஐயவிச்சுரமாற்றரிதாற்றரிதென்றா
வையைநாடவன்வல்லமண்மாசுதீர்ந்தடியே
னுய்யவேண்டுமேலதனையுமடிகளேயொழித்தல்
செய்யவேண்டுமென்றிரந்தனனசிரபுரக்கோனை. (௬௬)

பிள்ளையாரிடப்பாகமும்பண்டுபோற்பெருமான்
வெள்ளைநீறுதொட்டங்கையானீவுமுன்மேறா
ளுள்ளகூனுடுவெப்புநோயொழிந்துமீனுயர்த்த
வளளன்மாசறக்கடைந்தவிண்மணியெனப்பொலிந்தான் (௬எ)

(௬க) பாயகேள்வியோர் - பிள்ளையார். புண்ணியப்பை-விபூதிப் பை. (௬௩) பதிகம்என்றது- "மந்திரமாவதுநீறு" என்னுந்திருப் பதிகத்தை. (௬௪) மை-குற்றம். (௬௫) கழிநத-மேலிட்ட ; கழி-மி குதி. (௬எ) உள்ளகூனுடு என்றது-கூன்இடப்பாலுள்ளதாதலின்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அன்னதொரு காரணத்தாற சவுந்தரிய பாண்டியனென் றாகிய ன்ன, தென்னவர்கோன் கவுணியர்கோன் றிருநோக்காற் பரிசத்தாற் றெருட்டும்வாக்காற், பொன்னடிதாழ்ந் தைநதெழுத்து முபதேசப் பேறடைநதுபொலிவால்வஞ்சந், துன்னமணர்நெறியிகழ்ந்து தொல் வேத நெறியடைந்து தூயனானான். (கூஅ)

அறுபத்திரண்டாவது

பாண்டியன்சுரநதீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - எக - கரு* திருவிருத்தம - ௩களஙு.

உ

அறுபத்துமூன்றாவது

சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பஞ்சவனடைந்தநோயைப்பாலறாவாயாதீர்த்து
நஞ்சணிகண்டனீறுநல்கியவண்ணஞ்சொன்னே
மஞ்சலராகிப்பினனும்வாதுசெய்தடங்கத்தோற்ற
வஞ்சரைக்கழுவேறிட்டவண்ணமுஞ்சிறிதுசொல்வாம். (க)

தென்னவன்றேவியாருமமைச்சருட்சிறந்தசிங்க
மன்னவன்றானுங்காழியந்தணரடியில்வீழ்ந்தெம்
மன்னவன்வெப்புங்கூனும்பாசமுமாற்றினீரோ
யின்னமுமடியேம்வேண்டுங்குறைசெயத்தக்கதென்றார். (உ)

கன்னிநாடெங்குமிந்தக்காரமண்காடுமூடித்
துன்னினவிதனையின்னேதுணித்திடல்வேண்டுமென்றா
ரன்னவராலவாயார்திருவுள்ளமறிவேனென்று
வுன்னியமனத்தராகியொய்யெனக்கோயில்புக்கார். (ங)

அவ்விருவோருங்கூடவடைந்துபொற்கமலம்பூத்த
திவ்வியதீர்த்தந்தோய்ந்துசேனெடுங்கண்ணிபாக
னவ்வியங்கமலச்செங்கைநாதனைததாழ்ந்துவேந்தன்
வெவ்வியவெப்புநீததார்தொழுதிதுவினவுகின்றார். (ச)

(கூஅ) நோக்கு, பரிசம், வாக்கு என்றது - சட்சுதீட்சை, ஸ்ப ரிசதீட்சை, வாசக தீட்சைகளை. (க) பாலறாவாயர் - சிவஞானப் பாலி னறுமணங்கமழும் திருவாயினையுடைய பிள்ளையார்.

(ச) நவ்வி - மான்.

காயமேயொறுத்துநாளுங்கைதவம்பெருகநோற்கும்
பேயனையிமமைமையோமெறுமையும்பேறற்றூனா
நீயுனைசெய்தவேதவேள்வியைநிந்தைசெயயுந்
தீயனையொறுத்தல்செய்யத்திருவுளஞ்செய்தியென்றார். (ரு)

வெம்மதவேழங்காய்ந்தவிடையவாவிசும்பிற்சொல்வா
ரெம்மனோராவீர்நுங்கட்கிசைநததேயெமக்கும்வேண்டுஞ்
சம்மதமதனால்வெல்லத்தககவராகநீரோ
யம்மதமுடையார்தோற்கத்தக்கவராகவென்றே. (சா)

எம்மொழிதேறினீர்போயிறைமகனவையததேறிச்
செம்மையிலாரைவாதுசெய்திாநீரனையார்தோற்று
வெம்முனைக்கழுவிலேறிவிளிகுவரொன்னக்கேட்டு
மைம்மலிகளத்தான்மைந் தாதொழுதுதம்மடத்திற்புக்கார். (எ)

இருவருமீண்டுதத்தமிருக்கையிற்போகியற்றைப்
பருவமங்ககலப்பினருட்பாணடிமாதேவியாரும்
பெருமதியமைச்சரோறும்பிள்ளையார்மடத்திற்போகி
யருகரைவெல்லுஞ்சூழ்ச்சியாதெனவளந்துதேர்வார். (அ)

பேரருணிறைந்தகாழிப்பெருந்தகையுடன்போய்த்தங்கோன்
சீரவைகுறுகியீதுசெப்புவார்செய்யகோலாய்
காரமண்காடேயெங்குங்கழியவுமிடைநதவின்ன
வேரொடுங்களைந்தாற்சைவவிளைபயிரோங்குமென்றார். (கூ)

அவ்வண்ணஞ்செய்வதேயென்றரசனுமனுச்சைசெய்யச்
செவ்வண்ணவெண்ணீற்றண்ணலனுச்சையுந்தெரிந்துதேய
மும்வண்ணமிதுவென்றங்கனுண்மகிழ்ந்திருந்தார்நீண்ட
பைவண்ணவாரம்பூண்டார்புகழெங்கும்பரப்பவல்லார். (கo)

கலிவிருத்தம்.

அந்தவேலையருகந்தக்கையனாக
குந்தவேற்கட்குலமடமாதரு
மைந்தராகியமக்களுங்கண்ணழல்
சிந்தனேக்கியிகழ்ந்திவைசெப்புவார். (கக)

(எ) எம்மொழி என்றது - வேதாகமங்களை. விளிதல்-சாதல்.
(கo) பை வண்ண ஆரம் - படத்தையுடைய அழகிய சர்ப்பாபரணம். அனுச்சை - விடை. (கக) அருகந்தர்-அருகர்.

செழியர்கோமகன்மூழ்கியதீப்பிணி
கழியமாற்றும்வலியின்றிககற்றிலா
மழலைவாயொருமைந்தற்குத்தோற்றுவெம்
பழிவிளைத்தீரபகவன் றமர்க்கெலாம். (கஉ)

சாம்பராடுஞ்சமயம்புகுந்துவெம்
பாம்பணிந்தவனேபகவானென
வேம்பனுங்கள்விரதநெறியெலாஞ்
சோம்பலெய்தத்துறந்தானிகழ்ந்தரோ. (கங)

ஏதுமகருநிலையினியென்றவப்
போதுமறறவர்தம்மைப்புறகிட
வாதுசெய்தற்கெழுநதனர்வஞ்சகர்
போதுமென்னத்தடுத்தனர்பூவைமார். (கச)

செல்லன்மின்கணுமக்கிதுசெவ்வியன்
றல்லல்கூரவருந்துன்பததாழயா
மெல்லிகண்டகனவுண்டிதனையாஞ்
சொலலுகேமின்றுகேண்மெனச்சொல்லுவார். (கரு)

கலிநிலைத்துறை.

இடையறாதுநம்பாழியும்பள்ளியுமெங்குஞ
சடையர்முஞ்சியர்சாம்பலர்தாங்கியசூலப்
படையர்தீவிழிப்புலவுவாய்ப்பாய்பெரும்புலித்தோ
லுடையராய்ச்சிலர்வந்துவந்துலாவுதல்கண்டேம. (கசு)

கன்னியிற்றுறவன்னங்கள்கணவனிற்றுறவின்
மன்னுமாரியாங்கனைகணூல்வாங்குமகருசைக
ளென்னமூவகைப்பெணடவப்பள்ளிகளெல்லாஞ்
சின்னவெண்பிறைக்கோட்டுமாசிதைககவுங்கண்டேம். (கஎ)

(கஉ) பகவன் என்றது-அருகக்கடவுளை. (கச) நிலை-ஆதரவு.
(கரு) செவ்வி - காலம். எல்லி - இரவு.
(கசு) பாழி-தேவர்கோயில். பள்ளி-முநிவரிருப்பிடம். முஞ்சி - ஓர் வகைப்புல். (கஎ) அன்னங்கள், ஆரியாங்கனைகள், அக்குசைகள் என்றது - கன்னிப்பருவத்தில் ஆசாரியனிடத் துபதேசம்பெற்றுத் துறவுபூண்டு தவமேற்கொண்ட பெண்களுக்கு அம்சம் எனவும், இல்லறத்திற் கணவனோடு வாழுங்காலையில் துறவுபூண்டு உபதேசம்பெற்றுத் தவம்நோற்கும் பெண்களுக்கு ஆரியாங்கனை என்றும், மங்கலமிழந்த பெண்களுள் அவ்வாறு நிற்பவர்க்கு அக்குசை எனவும் சமண பரிபாஷையில் வழங்கலை.

முண்டிதஞ்செய்ததலையராய்முறுக்குறிதூங்கு
குண்டிகைத்தடங்கையராய்க்கோவணம்பிணித்த
தண்டுதாங்கியசுவலராய்ச்சடையன்பேர்நாவிற்
கொண்டசைத்தனராயெங்குங்குலாவவுங்கணடேம். (௧௮)

காந்துவெங்கதமுடையதோர்கயந்தலைவநது
சூழ்ந்துகொண்டுநம்மடிகணமாகணமெலாந்துரத்தி
யேந்துபூஞ்சினையலைத்திடவிரஙகிவண்டிரியப்
பாய்ந்துபிண்டியையவேரொடும்பறிக்கவுங்கண்டேம். (௧௯)

அந்தழைவிலைவேலினுமயின்முனைககழுவின்
பந்திமீதுநீரோறவுங்கண்களம்பனிப்பச்
சந்தமார்பகஞ்சேப்பவநதளிரககரம்புடைத்துக்
கந்தவாகுழல்சோரவுஙகலுழவுஙகண்டேம். (௨௦)

தள்ளருந்திறலிந்திரசால்மோகாதி
யுள்ளவிஞ்சையிவ்வெல்லைவந்துதவிலவொன்றுங்
கள்ளராற்பறிபட்டவோகனலில்வெந்தனவோ
வெள்ளங்கொண்டவோசேமததிற்கிடப்பவோவிளம்பீா. (௨௧)

தாவுதீவளர்த்தெழுகரிதன்னையாடரவை
யாவையேவிமுன்னம்மஞோர்பட்டதுமறிந்தீர்
காயலன்பிணிதணித்திலீரினிச்செயுங்கருமம்
யாவதாகுமோவதனையுமெண்ணுமினெனறா. (௨௨)

இற்றைவைகலுக்கேகன்மினென்றனரறத்தைச்
செற்றவஞ்சகர்செல்லுவாதிரும்பவுங்கையைப்
பற்றியீாத்தனர்பெண்டிர்சொற்கேட்பதுமபழுதென்
றுற்றதீவினைவழிச்செல்வாரொளித்தனர்செல்வாா. (௨௩)

கொங்கலாக்குழல்சரிந்திடக்குரத்தியாபின்னு
மெங்கள்சொற்கொளாதேகுவீர்பரிபவமெய்தி
யுங்களுக்கிடையூறுவந்துறுகெனச்சபித்தா
ரங்கதற்குமஞ்சார்செல்வாரழியுநாளடுத்தார். (௨௪)

---

(௧௯) காந்தல் - சுடுதல். கதம் - கோபம். கயந்தலை - யானைக் கன்று. பிண்டி - அசோகு. (௨௦) கலுழ்தல் - அழுதல்.

(௨௧) மோகாதிவிஞ்சை என்றது - மோகனம், ஆக்ருஷணம், வசியம், அதிரிச்சியம், அஞ்சனம், வயத்தம்பம், வாதங்களை.

(௨௪) குரத்தியர் - ஆசிரியன் மனைவிமார். பரிபவம்-துன்பம்.

புட்களும்பலவிரிச்சியும்போகவென்றெதிரோ
தட்கவுங்கடந்தேகுவாரதடங்கயலுகைப்பக
கட்கவிழ்ந்தலர்கிடங்கர்சூழ்கடிநகர்ப்புறம்போ
யுட்குநெஞ்சராயாவருமோரிடத்தீண்டி. (உரு)

யாதுசூழ்ச்சியென்றெண்ணுவாரிறைவனைக்கண்டீ
தோதிநாமவனனுமதியுறுதிகொண்டனைய
வேதிலாளனைவாதினால்வேறுமென்றிசைந்து
போதுவாரநகர்புகுந்துவேததவைசகளம்புகுவார். (உசு)

ஆயபோதிளங்காலையிற்கவுணியராலவாயர்சேவடிபணிந்துதம்மடத்தினிற்செல்லக
காயுமாதவச்செலவனைக்கங்குல்சூழ்ந்தாங்கு
மாயவஞ்சகர்வநதிடைவழித்தலைமறித்தார். (உஎ)

மறித்தகையர்பின்செல்லமுன்மன்னவைகுறுகிக்
குறித்தவாளரித்தவிசினமேற்கொச்சையாபெருமா
னெறித்தசேயிளம்பரிதியினேறிவீற்றிருந்தார்
பறித்தசித்தலைப்புலையர்கள்பொருதிலைபகர்வார். (உஅ)

மழலையின்னமுந்தெளிகிலாமைந்தகண்மணியொன்
றுழல்கருங்கொடியிருந்திடக்கனியுதிர்ந்தாங்குன்
சுழல்கொள்விஞ்சையினன்மையான்மன்னனைத்தொடுத்த
தழலவித்தனமென்றுநீதருக்குறத்தகுமோ. (உக)

நநதுநாகுநீர்வண்டுசென்னடைவழியெழுத்தாய்
வந்துவீழினும்வீழுமவ்வழக்கினினைகையிற்
சிந்துசாம்பருஞ்சிறுசொலுமருநதுமந்திரம்போற்
சந்துசூழ்மலையான்சுரந்தணிததனகண்டாய். (௩௦)

உங்கண்மந்திரமேடொன்றிற்றீட்டுகவோரேட்
டெங்கண்மநதிரந்தன்னையுந்தீட்டுகவிரண்டு

(உரு) விரிச்சி - சகுனம். தட்கல் - தடைசெய்தல். உட்கல் - வாடல். (உசு) வேறும் - வெல்வோம். ஏதிலாளன் என்றது-அயலவராகிய பிள்ளையாரை. வேததவை-வலிக்கும்வழி வலிதத‌ல்.

(உஅ) கொச்சை - சீகாழி. (உக) சுழல்கொள்விஞ்சை-மயங்குதற்குரிய வித்தை. தழல் என்றது - வெப்புநோயை.

(௩௦) நடைவழி-ஒருபொருட்கிளவிகள். எழுத்தாய்வந்து வீழினும் வீழும் என்றது - சங்குமுதலியவை சேற்றிலுழுது சென்றவழி, அவ்வுழுதல் ஓர்காலத்தில் எழுததாய்க் காணப்படுதலை. சிறுசொல் என்றது - பாடலை.

மங்கிவாயிடின்வெந்ததுதோற்றதவ்வங்கி
நுங்கிடாததுவென்றதென்றெருட்டியேநுவலா. (௩௧)

செக்கரஞ்சடையானுறைபதிகளிற்செய்யத்
தககதன்றவனடுநிலைபிழைத்துநுஞ்சார்வாய்
விக்கமெம்மனோர்க்கியற்றுவான்வேறொருதலத்திற்
புக்கமர்ந்துவாதஞ்செயப்போதுகமென்றூ. (௩௨)

வென்றிமாமுரசுறங்கிடாவியனகர்ப்புறம்போய்
மன்றல்வேம்பன்முன்கதழெரிமடுத்திடிற்பிழைப்ப
தொன்றுவேவதொன்றீதுகொண்டுமேர்களுமெமரு
மின்றுவெல்வதுநதோற்பதுங்காண்டுமென்றெழுந்தார். (௩௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈட்டுவஞ்சநெஞ்சரோயெழீஇநகர்ப்புறம்புபோய்க்
கோட்டிசைக்கணேரழற்கிடங்குதொட்டெழுந்துவா
ளீட்டுகோடரங்குறைத்துநிறையவிட்டுநெட்டெரி
மூட்டினார்தமாதரார்வயிற்றுமிட்டுமூட்டினார். (௩௪)

ஞானமுண்டமுனிவர்தம்மைவெள்ளிவெள்ளிநாயினு
மினரங்கியைத்தடுத்திருப்பவெண்ணிராயிர
ரானதொண்டருடனெழுந்துசண்பைவேந்துமரசனு
மானஞருமந்திரக்கிழானும்வந்துவைகினார். (௩௫)

உள்ளவிழ்ந்தமுலைசுரந்தொழுக்குபாலருந்தியே
துள்ளியோடுகன்றுபின்றொடர்ந்துசெல்லுமானென
வெள்ளியம்பலத்துளாடும்வேதநீதர்காதல்கூர்
பிள்ளைபோனவாறுதம்பிராட்டியோடுமெய்தினார். (௩௬)

ஆறிரேடிரண்டுடுத்தவாயிரஞ்சமணரும்
வேறுவேறுதாமுயன்றமந்திரங்கள்வேறுவே
றூறுநீசுரந்தவோலையிற்பொறித்தொருங்குபோய்ச்
சீறிவானிமிர்ந்தெழுந்ததீயின்வாய்நிரப்பினார். (௩௭)

அகிவாய்மடுத்தவேடனைத்துமக்கணத்தினே
யிகுவாயுலர்ந்ததோடெனககரிந்துசாம்பரா

(௩௧) நுங்கல்-நுகர்தல். (௩௨) வீக்கம என்னுந் தொழிற் பெயாவிகாம் எனநின்றது, குறுக்கும்வழிகுறுக்கல். வீ-கெடுதி.
(௩௪) கோடரம - மரககொம்பு. (௩௫) தடுத்திருப்ப என்றது-தம்வழிப்படுத்தி நின்றமையை. (௩௬) பிள்ளை - ஆளுடையபிள்ளையார். (௩௭) ஊறுநீசுரந்தவோலை - பச்சோலை. பொறித்து - எழுதி.

யுக்கவாறுகண்டெரீசருட்கிடந்துபொங்கவே
திக்குளார்கள்கண்டபோசிரித்துளார்களாயினர். (௧அ)

விரிந்தவேதநாவர்தாம்விரித்தவேதமெய்ப்பொருள்
வரைந்தபுத்தகத்தைவண்கயிற்றினல்வகிர்ந்துதா
மருந்தஞானவமுதளித்தவம்மைபேரகப்படத்
தெரிந்தவேயெடுத்தடுத்தழியின்வாயிலிட்டனா. (௧௯)

மறைபுலப்படுத்தநூல்வரைந்தவேடநந்தநா
ளறைபுனற்கிடந்ததாமெனப்பசந்ததரசனு
நிறையமைச்சுமரசியாருநின்றபேருமந்தணர்க்
கிறைவரைப்புகழ்ந்தளப்பிலின்பவெள்ளமூழ்கினர். (௨௦)

வெந்தசிந்தையமணர்வாதுவெல்வதற்குவேறிடம்
புந்திசெய்துவந்தவப்பொதுத்தலம்பொதுக்கடிந்
தந்தணாளர்வாதுவெனறவன்றுதொட்டுஞானசம்
பந்தனென்றநாமமேபடைத்ததுயர்ந்ததின்றுமே. (௨௧)

அன்னவேடுமுறையினேடிறுக்கியந்தணர்கோன்
மன்னைநோக்கவினையினேடுபாயுடுத்தமாசர்தாஞ்
சொன்னசூள்புலப்படத்துணிநதும்வாய்மைநாடுனீ இக்
கன்னிநாடனவைசிரிப்பவாற்றலாதுகதறுவார். (௨௨)

ஏடநாங்களெழுதியிட்டபச்சையேடெணுயிரம
வீடவந்தநீவரைநதுவிட்டவோலையொன்றுமென்
வாடலின்றிநீரிலிட்டவண்ணமானதாலிதுன்
பாடவஞ்செய்விஞ்சைகொண்டுபாவகற்பிணித்ததே. (௨௩)

உங்களேடுமெங்களேடுமும்பர்வானளாய்விரைஇப்
பொங்கியோடும்வையைநீரிலிடுகவிட்டபோதுதா
னங்குநீரொதிக்குமோலைவெல்லுமோலையன்றியே
துங்கவேலைசெல்லுமோலைதோற்குமோலையாவதே. (௨௪)

(௧அ) அக்கினி என்பது - அக்கினென நின்றது கடைக்குறை உக்கல் - அழிதல். (௧௯) அம்மைபேரகப்பட என்றது-திருமுறையிற் கயிறுசாத்தியருளுகையில் "போகமார்த்த பூண்முலையாள்" என்னுந் திருப்பதிக முதயமானதை. (௨௦) மறைபுலப் படுத்தநூல் என்றது - தேவாரத்திருமுறையை.

(௨௩) பாடவம் - களிப்பு. பாவகன் - அக்கினி. (௨௪ ஓலை என்றது - இங்கு சமயத்தினை.

வென்றுவீறடைந்தவர்க்குவீறழிந்துதோற்றபே
ரொன்றுமேவலடிமையாவதென்றிசைந்துகைதவக்
குன்றுபோலுநின்றகுண்டர்கூறலோடுமீறிலா
மன்றுளாடுமடிகண்மைந்தர்வாய்மலர்ந்துபேசுவார். (௪௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அடியார்பதினாறாயிரவருள்ளாராசிவனையவமதித்த
கொடியார்நீவிருமக்கேற்றதண்டமிதுவோகொன்றைமதி
முடியாரருளாலுங்களைநாம்வென்றேமாயின்மூவிலைவேல்
வடிவாணிரைத்தகழுமுனையிலிடுவேமதுவேவழக்கென்றார். (௪௬)

ஊழின்வலியாலமணரதற்குடன்பட்டார்களஃதறிந்து
சூழியானைக்குலச்சிறையுநதசசர்பலரைததொகுவித்துக்
காழினெடியபழுமரத்திற்சூலவடிவாககழுநிறுவிப்
பாழிநெடியதோள்வேந்தன்முன்னேகொடுபோய்ப்பரப்பினார். (௪௭)

தேறலாதார்தமைக்காழிச்செம்மனோக்கியினிவம்மி
னீறுபூசிககண்டிகையும்பூண்டுநிருத்தரெழுத்தைந்து
மூறவோதிப்பாசமொழித்துயமினென்னாவறநோக்கிக்
கூறினார்மற்றதுகேட்டுக்குண்டரெரியிற்கொதித்துரைப்பார். (௪௮)

முன்புதீயில்வென்றனமேநீரில்யாதாய்முடியுமென
வன்புபேசியெமையிணக்கியகலநினைந்தாயல்லதைநீ
பின்புவாதுசெயத்துணியும்பெற்றியுரைத்தாயல்லைபுலா
லென்புபூணியடியடைந்தவேழாய்போதியெனமறுத்தார். (௪௯)

யூகந்தவழும்பழுமரத்தையுதைத்துககரைமாறிடவொதுக்கிப்
பூகநதடவிவேர்கீண்டுபொருப்பைப்பறித்துப்புடைபரப்பி
மாகந்துழாவிக்கடுகிவரும்வையைப்புனலைமந்திரத்தால்
வேகந்தணிவித்தேடெழுதிவிடுத்தார்முன்போல்வெள்காதார். (௫௦)

சிறையேய்புனல்சூழ்வேணுபுரச்செல்வர்யாருந்தெளிவெய்த
மறையேவாய்மையுரையாகின்மறைகண்முழுதுந்துணிபொருடான்
பிறையேய்வேணிப்பிரானாகிற்பெருநீரெதிரோசெல்கவென
முறையேபதிகமெடுத்தெழுதிவிட்டார்முழங்கிவருபுனலில். (௫௧)

---

(௪௭) சூழி - முகபடாம். பழுமரம் - ஆலமரம்.

(௫௦) யூகம் - கருங்குரங்கு. மாகம் - ஆகாயம்.

(௫௧) பதிகமெடுத்தெழுதி என்றது - "வாழ்கவந்தணர்வானவ ரானினம்" என்னுந் திருப்பதிகம் ஓதிவரைந்து விட்டமையை.

தேசம்பரவுங்கவுணியர்கோன்விடுத்தவேடுசெழுமதுரை
யீசனருளாங்கயிறுபிணித்தீர்ப்பநதியிலெதிரோற
நாசஞ்செய்யும்பொறிவழியேநடக்குமுள்ளமெனச்சென்று
நீசரேடெண்ணாயிரமுநீத்தவழியேயொழுகியவால். (ருஉ)

சிங்கமனையாரொழுதுமுறையெதிராற்றேறத்தெரிந்தமர
ரங்கணறும்பூமழைபொழிந்தாரறவோர்துகில்விண்ணெறிந்தார்த்தார்
கங்கையணிந்தார்திருத்தொண்டர்கண்ணீர்ககடலிலழுந்தினார்
வெங்கணமணர்நடுங்கியுடல்வெயர்வைக்கடலிலழுந்தினார். (ருந)

வேமேயென்பதறியாதேவெல்வேமென்றேருளொட்டி
நாமேயிட்டவேடெரியிலவேவக்கண்டுநெதிக்கெதிரோ
போமேயின்னம்வெல்வேமென்றிட்டவேடும்புனரிபுகத்
தாமேதம்மைச்சுடுநாணிநின்றாரமணர்தலைதூக்கி. (ருச)

பொருப்பேசிலையாப்புரங்கடந்தபுனிதனேயெத்தேவர்க்கும்
விருப்பேய்போகம்வீடுதருமேலாங்கடவுளெனநான்கு
மருப்பேய்களிற்றானமுடிதகர்த்தான்மருமானறியக்குருமொழிபோ
னெருப்பேயன்றிவேகவதிநீரும்பின்னாத்தேற்றியதால். (ருரு)

பொய்யின்மறையின்புறத்தமணர்புத்தர்க்கன்றிவாய்மையுரை
செய்யுமறைநூல்பலதெரிந்துஞ்சிவனேபரமெனவறியாதே
கையில்விளக்கினொடுங்கிடங்கில்வீழ்வார்போலக்கலங்கிமன
மையமடைந்தபேதையர்க்குமறிவித்தனவேயவையன்றே. (ருசா)

கண்டுகூடற்கோமகனுங்கற்புநிறைந்தபொறபுடைய
வண்டுகூடுநறாளகவளவன்மகளுமந்திரியுந்
தொண்டுகூடுமடியாருங்காழிக்கரசைத்தொழுதுதுதி
விண்டுகூடற்கரியமகிழ்வெள்ளத்தழுந்திவியந்தனரால். (ருஎ)

நன்றிதேறார்பினபுள்ளமானமிழந்துநாணழிந்து
குன்றுபோலுந்தோணிபுரககோமானெதிரோயாங்களுமக்

(ருந) அறவோர் - முனிவர்கள். (ருச) போம் - புகும் என்னும் வினைமுற்றின்றிரிபு. (ருரு) நான்கு மருப்பேய்களிற்றான்முடி தகர்த்தான் மருமான் என்றது - ஐராவதத்தையுடைய இந்திரன்முடியைத்தகர்த்த உக்கிரகுமாரபாண்டியன் மரபில்வந்த சவுந்தரியபாண்டியனை. (ருசா) கிடங்கு - கிணறு. புறத்தமணர் புத்தர் என்றது - அவர்கள் புறப்புறச்சமயிகளாதலின்.

(ருஅ) குன்றுபோலும் தோணிபுரம் என்றது - மலைபோலத் தோணிபுரம் பலராலு மறியப்பட்டுநிற்றலின்.

கின்றுதோற்றேமெமையீண்டுநீரோவென்றீனநேர்ந்து
நின்றுகூறக்கவுணியர்கோனனையாருய்யுநெறிநோக்கா. (௫௮)

இன்னமறத்தாறிசைக்கின்றேநீரோன்வாளாவிறக்கின்றீ
ரன்னையனையானெம்மிறைவனவனுக்காளாயுய்மின்க
ளென்னவேடசிறியாய்நீயெவ்வாறெங்கட்கடாதமொழி
சொன்னதென்றுமானமுளார்கழுவிலேறத்தொடங்கினார். (௫௯)

மேற்படி - வேறு.

மதத்தினின்மானமிக்காதாங்களேவலியவேறிக்
பதைத்திடவிருந்தாரோனைப்பறிதலையவரைச்சைவ
விததிஞெருழுக்கம்பூண்டவேடத்தார்பற்றிபபற்றிச்
சிதைத்திடர்செய்தேறிட்டார்திரிதலைக்கழுக்கோறன்னில். (௬0)

வழிவழிவருமாணுக்கர்சாதற்குவருந்திநெஞ்ச
மழிபவாதிருநீறிட்டாரதுகிட்டாதயர்வாராவி
னிழிவில்கோமயத்தையளளிப்பூசினாரிதுவுங்கிட்டா
தொழிபவராவின்கன்றைத்தோளிலிட்டுயிரைப்பெற்றார். (௬௧)

கூறிட்டமூன்றுங்கிட்டாதயர்பவாகுற்றந்தீர
நீறிட்டாரெநற்றியோடுநிருமலகோமயதின்
சேறிட்டார்நெற்றியோடுநெற்றியைச்செறியத்தாக்கி
மாறிட்டபாசந்தன்னைமறித்திட்டுப்பிறப்பைவெல்வார். (௬௨)

மற்றிவர்தம்மையூற்றஞ்செய்திலர்மடிந்தோர்யாருஞ்
சுற்றியசேனங்காகநரிகளுய்தொடர்ந்துகௌவிப்
பற்றிநின்றீர்த்துத்தினனக்கிடந்தனர்பருமயானை
வெற்றிகொள்வேநதன்காழிவேந்தரைதொழுதுநோக்கா. (௬௩)

இன்றுநீரிட்டவேடிங்கியாவருங்காணநேரோ
சென்றதேயெங்கேயென்றானதனையாஞ்செம்பொற்கூடன்
மன்றவரருளாலின்னேவருவிப்பமென்றுவாது
வென்றவர்நதியின்மாடேமேற்றிசைநோக்கிச்செல்வார். (௬௪)

செலலுநர்காணவோலைகாவதஞ்செல்வதப்பா
லொல்லையங்கொளித்தலோடும்வியந்தவரொருங்குகூடிக்
கொல்லையான்மேய்த்துநின்றார்சிலர்தமைக்குறித்துநீரிவ்
வெல்லையுள்விசேடமுண்டோவிவண்கணடதிசைமினென்றார். (௬௫)

---

(௫௯) எட - தோழன் முன்னிலைப்பெயர்.
(௬௩) பருமம் - கவசம்.

அவ்விடைச்சிறுரர்கள்யாங்களொன்றையுமறியேமென்ன
விவ்விடைவிசேடங்காணல்வேண்டுமெத்திறத்துமென்றுத்
தெவ்விடைவாதுசெய்யததிருவுளக்கருணைசெய்த
வெவ்விடைகொடியினரைப்பாடினார்வேதநாவார். (சுசு)

பாட்டின்மேற்கருணைவைத்தார்சயம்புவாய்ப்பராரையில்லக்
காட்டினுளிருப்பநேரேகண்டுதாழ்நதெழுந்துசண்பை
நாட்டினார்வலங்கொண்டேதுதியெதிர்நினறார்நகைத்தார்நிம்பத்
தோட்டினனதுகேட்டஙகேதோன்றினனறுனையோடும். (சுஎ)

அந்தமாவிலிங்கத்தீசனுயிரமதியங்கண்ட
முந்தைவேதியராய்ததோன்றிமுததமிழ்க்கரசைநீயென்
மைந்தனுமிளையோனெப்பாய்வருகெனநீறுசாத்திச்
சிந்தைநீளாவங்கூரததிருவருள்சுரந்துநின்றார். (சுஅ)

நின்றவந்தணரையன்றுநிருமலஞானமீந்தா
ரொன்றுகண்டிறைஞ்சியையநீரில்யானிட்டவேடு
சென்றதிங்கெடுத்தீர்நீரோயஃதுநுஞ்செல்வர்க்கேற்ற
தன்றதைத்தருதியென்றாரறுமுகச்செம்மலன்னார். (சுகூ)

இன்னமும்பனனுளெம்மையிடந்தொறும்பாடியெஞ்சும்
புன்னெறியொழுகுவாரைவென்றுநம்புனிதவீடு
பின்னர்நீபெறுதியென்னுவேடுதந்தாசிபேசி
மின்னெனமறைந்துநின்றார்வேதியராயவேடர். (எ0)

தாதையார்கவர்ந்துமீளத்தந்தவேடதனைவாங்கிப்
போதையார்ஞானமுண்டாபுரிசடைப்பிரானார்வெளவி
யீதையாமிரந்துவேண்டததந்தனனொன்றுகூறிக
கோதையார்வேலினூற்குக்காட்டவக்கொறகைவேந்தன். (எக)

கச்சானவரவமார்த்தகருணையிங்கடலிற்றோன்று
விச்சானஞானமுண்டராறறலின்விளைவுதேறு
தச்சானவலியானும்மையளநதனனடியேனிநதத்
துச்சானபிழைதீரத்தாள்கென்றிறைஞ்சினான்றுணர்த்தார்வேம்பன். ()

(சுசு) பாடினார் என்றது- "வன்னியுமத்தமு மதிபொதி சடையினன்" என்னுந திருப்பதிகமருளினமையை.

(சுஅ) மைந்தனு மிளையோனெப்பாய் என்றது - பிள்ளையார் முருகக்கடவு ளமிசமாதலின் சிலேடைப்பொருள் விளங்கநின்றது

(எஉ) விச்சானஞானம்-முததிநிலைக்கு வித்தாகிய சிவஞானவமுதம். விச்சு-வித்து எனபதன்போலி-அச்சு எனறது - தற்போதத்தை. துச்சம் - இழிவு.

அந்நெடுமேருவாங்குமாடகச்சிலையினார்க்குப்
பொன்னெடுஞ்சிகரக்கோயின்மண்டபம்புயலைக்கீண்டு
மின்னெடுமதியஞ்சூடுங்கோபுரமேகந்தாவுங்
கன்னெடும்புரிசைவீதியாவையுங்களிப்பக்கண்டான். (௭௩)

அற்றைநாளாதியாகவேடகமென்னுநாமம்
பெற்றதாலேடகத்தினமேவியபிரானைப்பாண்டிக்
கொற்றவன்சமணரோடுங்கூடியபாவமெல்லாம்
பற்றறப்பூசைசெய்துபாசமுங்கழியப்பெற்றான். (௭௪)

நறைகெழுதுழாயினானுங்கலுழனுநாகர்வேந்து
முறையினாலுகங்கண்மூன்றும்பூசித்ததுமுடியாவின்ப
நிறையருள்பெற்றாரன்னநிராமயவிலிங்கந்தன்னை
யிறுதியாமுகத்திற்பாண்டியிறைமகன்பூசைசெய்தான். (௭௫)

அங்கண்மாநகர்கண்டாங்கோராண்டிறைகொண்டுகாழிப்
புங்கவரோடும்பின்னாட்பூழியர்பெருமான்மீண்டு
மங்கலமதுரைசேர்ந்துவைகுநாணீற்றுச்செல்வ
மெங்கணும்விளங்கச்சின்னாளிருந்துபின்ஞானச்செல்வர். (௭௬)

வடபுலத்துள்ளவீசன்பதிகளும்வணங்கிப்பாடக்
கடவமென்றெழுந்துகூடற்கண்ணுதற்பெருமான்றன்னை
யிடனுறைகயற்கணாளையிறைஞ்சிப்பல்வரனும்பெற்று
விடைகொடுதமிழ்நாடெங்கும்பணிந்தனர்மீண்டுபோவார். (௭௭)

தன்பெருங்கற்பினாளுமமைச்சனுந்தமிழ்நர்கோனும்
பின்புமுன்னந்தண்காழிப்பிரானடிபிரிவாற்றாரா
யன்புதந்தவர்பானட்டவன்றுதொட்டாளுகேண்மை
யின்பமுந்துன்பமாகிவிளைந்துமுன்னீர்ப்பப்போனார். (௭௮)

சண்பையர்தலைவர்தாமுமனையராய்த்தம்பின்செல்லு
நண்புடையவரைநோக்கிநம்மிடத்தன்புநீங்காப்
பண்பினராகிநீறுபாதுகாத்தீசன்சீர்த்தி
மண்படவாழ்மினீதுமறுக்கன்மினின்மினென்றார். (௭௯)

ஆளுடைப்புகலிவேந்தருண்மொழிமறுக்கவஞ்சித்
தாளுடைப்பதுமச்செந்தாடலையுறப்பணிந்துமீண்டு

---

(௭௪) ஏடகம் - ஏடுதங்கிய இடம். (௭௫) நாகர்வேந்து - ஆதிசேடன். (௮௦) தாள் - தாமரைத்தண்டு. கஞ்சத்தோளுடைச் சிங்கம் என்றது - அந்தணர்குலத்துக்குரிய தாமரைமலர் மாலையணிந்த தோளினையுடைய சிங்கவேற்றையொத்த ஆளுடையபிள்ளையாரை.

வாளுடைத்தானைத்தென்னன்மதுரையில்வந்தான்கஞ்சத்
தோளுடைச்சிங்கமனனாசோழர்கோனுடுபுக்கார. (அ0)
ஞானமாமதநீரசோரஞானசம்பநதனொன்னு
மானமாயானைவந்துகடமபமாவனத்திற்றுன்னு
மூனமாஞ்சமணனொன்னுந்தருக்களையொடிததுவெண்ணீ
ருனமாப்பூழியள்ளித்தூற்றியதவனியெங்கும். (அக)

கலிநிலைத்துறை.

ஆதியாலயத்தடலைகொண்டாழிசூழ்காழிச
சோதிவேதியர்பாணடியன்சுரநதணிததுடலிற்
பேதியாதகூனிமிர்த்தலாற்பிறங்குகற்பாதிப்
பூதியாவினுஞசிறந்ததவ்வட்டில்வாயப்பூதி. (அஉ)

அறுபத்துமூன்ருவது

சமணரைககழுவேற்றியபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம - எஉ - க்கு - திருவிருததம் - ௬உருரு.

உ

அறுபத்துநான்காவது

வன்னியுங்கிணறும் இலிங்கமுமழைத்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சென்னிவேண்டிங்கண் மிலைச்சியமதுரைச் சிவனருளடைந்த சம்பந்தர், துன்னிருஞசமணைக் கழுமுனையேற்றித் துணிததவாறி சைத்தனம்வணிகக், கன்னிதனமனறற கரியினைமாற்றுள் காணவக் கண்ணுதலருளால், வன்னியுங்கிணறு மிலிங்கமுமாங்கு வந்தவாறெ டுத்தினியுரைப்பாம. (க)

பொன்மலர்க்கைதை வேலிசூழ்வேலைப் புறதடுதாருபட்டினத் துள்ளான், மின்மணிக்கொடும்பூ ணெருகுலவணிகன் வேறுவேறும் பலசெல்வத், தன்மையிற்சிறநதோன் மகவிலனுகித் தன்மனக்கினிய தோர்காட்சி, நன்மனைக்கொடியோ டறம்பலபுரிந்தோர் நகைமதிக் கொம்பையீன்றெடுத்தான். (உ)

அத்தனவணிகற்குரியநன்மருகனவன்முதற்கடிமணமுடித்தோன்
முத்தமிழ்மதுரைப்பதியுளானவற்கேமுறையினுேறெற்றுநான்பயந்த

(அஉ) ஆதி என்றது-சோமசுந்தரக்கடவுளை. கற்பாதிபூதி என்றது - கற்பம், அநுகற்பம், உகற்பம், அகற்பம் என்னும் நால்வகைப் பூதியினை. கற்பம் - இது கடைகுறையாய் கற்பு எனநின்றது.

வித்தகமயிலைக்கொடுப்பலென் றனையவியற்குலவணிகர்கோன் றன்
னொத்தபல்கிளைஞர்யாவருமறியவுணர்த்தினன்சிலபகலொழிய. [ஞே

ஊழ்வினைவலியாலாருயிரிழந்தானுயிர்க்குடம்பனையதன்கற்பின
சூழ்கதிர்மணிப்பூணமனைவியுமிறப்பத்துணிந்தனளவரிருவோர்க்கு
மாழ்கடற்கிளைஞர்செயததகுகடன்களாற்றியச்செய்தியைமதுரை
வாழ்தருமருகற்குணர்த்துவானோலைவிடுத்தனர்மருமகனவாங்கா. (௪)

தன்னருண்மாமன் றுஞ்சினான்கூடத்தாரமுந் துஞ்சியதிப்பா
லன்னவர்க்களவின்றாகியதனமுண் டவனனிநாணமகவின்றிப்
பின்னொருபெண்ணைப்பெற்றனனவளைத்தனக்கெனப்பேசினனையு
கன்னியைமணந்துசெலவெனமுடங்கற்கழறியபாசுரந்தெரியா. (௫)

வீழ்ந்தனனறைமேற் புரண்டனனுயிர்ப்பு வீங்கினன்விழிப்புன
ல்வெள்ளத், தாழ்ந்தனன்விம்முற் றம்மவோவென்றென் றரற்றினன்
கிளைஞர்நட்படைந்து, வாழ்நதவாதழுவத் தழீஇத் தழீஇக்கலாந்
தான் மற்றவர்தேற்றிடத்தெளிந்து, சூழ்நதவெந்துயர்நீத் தொருதலை
மாமன் றன்னகாககேகுவான்றுணிநதான். (௬)

அங்குளகிளைஞர்சிலரொடுங்கூடியருங்கடிமதுரைநீத்தேகிப்
பொங்கிருங்கழிசூழ்பட்டினங்குறுகிப்புகுதுவான்வரவறிந்தங்குத்
தங்குதங்கிளைஞர்வினவநேர்வாரைத்தழீஇத்தழீஇச்செலவிடுத்தேகிக்
கொங்கிவாதளவத்தாரினான்மாமன்கோயிலபுககிருந்தனனாக. (௭)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நாள்சிலகழிந்தபின்னர்நாய்கரோ றனையானனன
வாள்புரைகண்ணினாளைமதுரையிற்கொடுபோயங்கென்
கேளிர்முன்வேட்பலென்றுகிளந்துதன்மாமனீட்டு
நீளபெரும்பொருள்கண்மற்றுங்கைக்கொணடுநெறியிற்செல்வான். ()

வழிவிடவருவார்தமமைநிறுத்திப்பின்மதுரைமூதூர்க்
கெழுதருசுற்றத்தாரைமுன்சென்மினென்றுபோக்கித்
தொழுபரிசனமுநதானுநதோகையும்வைகலொன்றிற்
கழிவழியனைமேற்பெய்தகாவதமாகப்போவான். (௯)

---

(௫) தனிநாள் - நெடுநாள். தன் என்பது-முன்னிலையில் வந்த இடவழுவமைதி. தாரம் என்றது - பொருளா லுயர்திணையாயினுஞ் சொல்லாலஃறிணையாதலின துஞ்சியதுஎன அஃறிணைமுடிபுதநதார்.
(௬) உயிர்ப்புவீங்கல் - நெட்டுயிர்ப்பெறிதல். ஒருதலை - ஒருவாறு. (௭) தளவத்தார்-முல்லைமலர் மாலை. (௮) நாய்கர்-வணிகர்.
(௯) அனைமேற்பெய்த காவதம் - ஒன்றரைக்காத வழி.

வெங்கதிர்வேலைசெல்லும்வேலைவந்தணையுமுன்ன
மிங்கி. நந்தொழிகமென்றுப்புறம்பயமூதூரெயதி
யங்கிறைகோயின்முன்னிக்கூவனீராடியங்குத்
தங்கியவன்னிமாடேபோனகஞ்சமைத்துண்டெல்வாய். (௧௦)

மலைவைத்தசிலையான்கோயின்மருங்கொருபடியினும்பர்த்
தலைவைத்துத்துயிலுமெல்லைவிதிவழிச்சாரவந்தோர்
கொலைவைத்தவிடவாய்நாகங்கடித்ததுகொதித்துநீண்ட
விலைவைத்தகொடும்பூணுய்கன்விடந்தலைக்கொணடுமாய்ந்தான். (௧௧)

அங்குளபரிசனங்களாவலித்திரங்கிச்சூழக்
கொங்கைகள்புடைத்துச்சேடிக்குற்றிடைமகளிரோங்கச்
சிங்கவேறனையானுகந்தீண்டிடாதொதுங்கிப்போந்த
பங்கயமலர்கொம்பன்னுள்பாவைபோற்புறம்புநின்றுள். (௧௨)

கலிநிலைத்துறை.

ஆளியேறன்னவனரவின்வாய்ப்பட்டதுமவிந்தது
மீளிவேலுண்கணுர்கைக்குலைத்தழுவதுமவிழுவதுங்
கேளிர்சூழ்ந்தயர்வதுஞ்சோர்வதுங்கண்டிளங்கிளியனுள்
வாளியேறுண்டதோர்மயலின்வீழ்ந்துயங்கிணுண்மயங்கிணுள். (௧௩)

வடிக்கணுட்செருகினவருகினயுயிர்ப்பழல்வாய்ப்படுந்
தொடுத்தபூங்கோதைபோற்சோர்ந்ததாகஙகரஞ்சோர்ந்தன
வடித்தளிரசோர்ந்தனகன்னியன்னப்பெடையனனவ
ளிடிக்கெதிர்ப்பட்டுவீழ்நதாளெனகிடந்தனளென்செய்வாள். (௧௪)

சாயும்பூங்கொம்பரிற்சூழ்நதிறந்தான்புறஞ்சாாந்தழூஉ
மாயமென்மகளிர்மீண்டன்பனொடெங்கைதன்னுவியும்
போயதேகொல்லெனமடியுறக்கொடுங்கையாற்புறந்தழீஇத்
தூயதூசெறிந்திளைப்பாற்றிஞர்சிறிதுயிர்தோற்றவே. (௧௫)

---

(௧௦) வேலை - மேற்றிசைக்கடல். வேலை - சமயம். கூவல் - கிணறு. போனகம் - சோறு. அல் - இரவு.

(௧௧) இலைவைதத கொடும்பூண் - வளைந்த வெற்றிலைச் சரப் பணிஎன்னு மாபரணம். (௧௨) பரிசனங்கள் - ஏவலாளர்கள். ஆவலித்தல் - வாய்திறத்தல். (௧௩) மீளிவேலுணகணுர் என்றது-பெருமையிற்சிறந்த வேலினைவென்ற கண்களையுடைய தோழியரை.

(௧௪) வடி - மாவடுவின் பிளவு. அருகல் - ஒடுங்கல்.

(௧௫) கொடுங்கை - வளைந்தகை. தூசெறிந்து-வஸ்திரத்தால் விசிறி.

மெய்கழிந் தின்னுயிர்மீண்டுதன்யாக்கையின்மெல்லவே
கைகலந் தாங்கிருகாலியங்குறறனகணகளும்
பொய்கைநீலஞ்சிதறிவிழ்நதெனவலர்ந்தனபூவையை
மைகழிநாண்முதனான்குநால்வேலியாய்வளைந்தவே. (௧௬)

கையெறியுங்குழற்கற்றைசோருந்திரிகாறுளி
நெய்யெனக்கண்புனல்கொங்கைமுற்றத்துகநெஞ்சுகும
பையவாய்விடும்புறம்பார்க்குநாணெடுந்தளைப்படுஞ்சிறு
தெய்வந்தொட்டாளெனத்தேம்பிவிம்மாந்தொளிதேயுமால். (௧௭)

வணங்கில்செல்வந்தழீஇப்பிறந்தநாடொட்டொருவைகலு
மணங்கெனக்கனவிலுங்கண்டிலாளன்பன்மேலன்பெண்
விணங்குதன்னுருவமாயநிறைவரம்பிற்றெனவிருந்தொர்பெண்
ணணங்குவாய்விட்டழுதாளெனப்புலம்பலுற்றாளரோ. (௧௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்னாயகனேயோவென்னிருகண்மணியேயோவென்னையீன்றான்
றன்னாவியன்னதனிமருகாவோமுருகாவோதாரார்முல்லை
மன்னாவோவணிகர்குலமணியேயோவிடவரவினவாய்ப்பட்டாயோ
வுன்னாகநிழலானவென்னைவிடுததெவ்வண்ணமொளிப்பதேயோ. ()

பொன்னாட்டின் மடவாரைப் புணாவதற்கோ நம்மளகா புரத்து வேந்த, னன்னாட்டின் மடவாரை மணப்பதற்கோ வுனைக்கடித்த நாகர்வேந்தன், றன்னாட்டின் மடவாரைத தழுவுதற்கோ வென்னாவித் தலைவாவென்னை, யிந்நாட்டி விருத்தியெனை வஞ்சித்துப்போயினவா றென்னேயென்னே. (௨௦)

தென்னுலகிற்புகுந்தனையோபணிந்தனையோமாதுலனைத்தேவியோடு
தன்னிருதோளுறவாரத்தழுவினனோநானுமுடன்சாந்தேனாகி [ந்
லென்னுரியகுரவனையுங்கண்ணாரக்காணேனோவெனையீங்கிட்டாய்
பின்னுரியபரிசனமுங்கைவிட்டாய்தனிப்போயென்பெற்றாயையா. ()

---

(௧௬) நீலம் - நீலமலர். பூவையை என்றது-வைசியகுலக் கன்னியை. (௧௭) திரிகால் - திரியினின்றுஞ் சிந்துகிற. தளை - கட்டு. சிறுதெய்வம் என்றது - கன்னி, காட்டேரிமுதலிய தெய்வங்களை.

(௧௮) வணங்கு இல் செல்வம் - குறைவில்லாத பெருஞ் செல்வம். அணங்கு - துன்பம். வரம்பிற்று - அளவினையுடையது.

(௧௯) என்னாயகனே என்றது - தனது தந்தையால்நாட்டிய கணவனாதலின். முருகன் - கட்டிளமையுடையவன்.

(௨௧) தென்னுலகம் - பிதிருலகம்.

வரிசைமருமகனரவால்விளிந்ததுநானறைபோயமனத்தோடிங்குப்
பரிவுறலுமெனைப்பயந்தார்நோற்றபயனன்றாகப்பலித்ததேயோ
பெரிதவரிக்கேட்கலக்கங்காணுமுனிறந்தனரோபிழைத்தாரந்தோ
வரியதிலுமரியபயனிதுவன்றோவெவர்பெற்றாரவர்போலம்மா. (௨௨)

உன்காதனமாமனெனைப்பயந்தவன்றேயுறவறியவுனக்கேபேசிப்
பின்காதன்மனைவியொடுமுயிரிழந்தான்யானுமந்தப்பெற்றியாலே [த
யெனகாதலுயிர்போகவெற்றுடம்போவிருககுமுடனிறப்பேனென்று
தன்காதற்றுணையிழந்தவன்றிலெனவிருநதழுதாடமியளானாள். (௨௩)

மேற்படி-வேறு.

ஈன்னகருறக்கநீங்கிநடுக்குற்றழுங்கக்காழித்
தென்னகர்ஞானச்செல்வர்சிவனகர்தொறும்போய்ப்பாடி
யந்நகரடைந்தாரங்கோரணிமடத்திருந்தாகேட்டீ
தென்னெனவாள்விட்டாய்ந்துகோயிலினிடைவநதெய்தி. (௨௪)

கன்னிநீயாரையுற்றதென்னெனக்கன்னிதாழ்ந்து
தன்னருமரபுமீன்றார்தம்மையுமருகற்கெனறே
யுன்னினர்மன்றல்பேசியிறந்ததுமுயிரன்னானோ
டிந்நெறியடைந்தீங்குற்றநிகழ்ச்சியுமெடுத்துச்சொன்னாள். (௨௫)

தந்தையுந்தாயுமன்னார்தமியளாயிரங்கும்பேதைப்
பைந்தொடியாவிகாப்பான்பாம்புகோட்பட்டான்மாடே
வந்தவனாகமெல்லாமருந்துருவாகும்வண்ணஞ்
சிந்தைசெய்தருட்கண்வைத்தார்குதித்ததுதீவாய்நஞ்சம். (௨௬)

எழுந்தனனுறங்கினான்போலிறந்தவன்யாருங்கண்டு
தொழுந்தகைஞானவேந்தைத்தொழுதனர்துதிசெய்தார்வத்
தழுந்தினர்கன்னியன்னமனையவளின்பத்தீந்தேன்
பொழிந்தொருபுறத்தேகஞ்சம்பூத்ததோர்கொம்பினின்றாள். (௨௭)

தலைவனையிறந்தபோதுந்தனியுயிர்பெற்றபோதுஞ்
சிலைநுதல்காதன்மாமன்செல்வியாயிருநதுநீண்டா
நிலைமையுமன்புங்கற்பினீர்மையும்வியந்துநோக்கி
மலைமகண்ஞானமுண்டார்வணிகனைநோக்கிச்சொல்வார். (௨௮)

வருதிநின்மரபுக்கெல்லாமணியனாயுன்றன்மாமன
றருதிருவனையாளின்பஞ்சாருநாடென்பம்வந்து

---

(௨௨) அறைபோதல் - ஓட்டைபோதல். பரிவு - துன்பம்.
(௨௩) உறவு - சுற்றம். (௨௬) மருந்து - அமுதம்.
(௨௭) ஆர்வம் - இன்பம்.

பெருகுநாளன்றியென்றுன்மெய்தொடப்பெறுவளீண்டே
திருமணமுடித்துகொண்டுபோகெனச்செப்பலோடும். (உகூ)

செங்கணேறனையானையன்றிருமொழிதலைமேற்கொண்டு
பங்கயன்படைத்தசாதிரானகையும்பாதுகாப்பீ
ரொங்குலவணிகரின்றிக்கரிகளுமின்றியீங்கே
மங்கலமுடிக்கும்வண்ணமயாதெனவணங்கிச்சொன்னான். (௩0)

கன்னியையீன்றஞான்றேயுனக்கென்றுன்காதன்மாம
னுன்னியதுறவினுள்ளாரறிவரோயுனக்கீதன்று
வன்னியுங்கிணறுமிந்தவிலிஙகமுங்கரிகண்மைந்தா
விந்நிலவதுவைசெய்திமெமுறைகடவாதென்றார். (௩க)

மாசறுமணத்தான்காழிவள்ளலைப்பணிந்துநீரோ
தேசிகர்குரவர்நட்டோர்தெய்வமுங்கிளையுமென்னப்
பேசியவாறேவேள்விப்பெற்றியானிறீஇத்தான்வேட்ட
பாசிழையோடுதாழ்ந்துவிடைகொடுபரவிப்போனான். (௩உ)

ஏவல்செய்யாயதாருமடியருமீண்டவீண்டிக்
காவல்செய்மதுரைமூதூர்குறுகித்தன்காதன்மாமன்
பூவையைமணந்தவண்ணங்கேட்டங்குப்புடைசூழ்சுற்றம்
யாவருமுவப்பவின்புற்றிருந்தனனிளங்கோமன்னன். (௩௩)

தன்பெருந்தனமுமாமனீட்டியதனமுமீட்டி
மன்பெருநிதிக்கோனென்னவாணிபம்பெருக்கிநாய்க
னின்புறுகாதலார்களிருவருமீன்றகாத
னன்பொருண்மகிழ்ச்சிசெய்யநலம்பெறவாழுநாளில். (௩ச)

மூத்தவள்சிறுவர்சாலமூர்க்கராயுள்ளாரோனை
மாத்தளிரியலினாட்கோர்மைநதனுண்டிவனுமன்ன
தீத்தொழிலுகமன்னசிறூர்களுமல்லற்செல்வம்
பூத்தநீணியமத்தூடுபோய்விளையாடல்செய்வார். (௩ரு)

முந்தியமனுட்டிமைந்தர்முகிழ்முலையிளையபாவை
மைநதனையொருநாட்சீறியடிததனர்வருந்தியீன்ற

(௩உ) வேள்வி - மணவினை. (௩௩) இளங்கோ மன்னன் - வைசியகுலத் தலைவன். (௩ச) இருவரும் ஈன்றகாதல் நன்பொருள் எனறது - இம்மை மறுமை இன்பங்களைத்தரும் புதல்வர்களை. பொருள் - பிள்ளை. இதனை த " தம்பொருளென்பதம் மக்கள் " என்னுந் திருக்குறளா லுணர்க. (௩ரு) மல்லல்-செல்வவளம். நியமம்-வீதி.

சந்தணிமுலையாண்மாற்றுடைநயனைவைதாளீன்ற
பைந்தொடிதானுஞ்சிறியிளையளைப்பழித்துவைவாள். (௩௬)

எந்தவூரெந்தச்சாதியார்மகள்யாவர்காணச்
செந்தழல்சான்றுவெங்கோன்கடிமணஞ்செய்துவந்த
கொந்தவிழ்கோதைநீயென்கொழுநனுக்காசைப்பட்டு
வந்தவளானகாமக்கிழதிக்கேன்வாயும்வீறும். (௩௭)

உரியவன்றீமுன்னாகவுன்னைவேட்டதற்குவேறு
கரியுளதாகிறகூறிக்காட்டெனககழறலோடு
மெரிசுடவாடிச்சாய்ந்தவிணர்மலர்கொம்பிற்சாம்பித்
தெரியிழைநாணஞ்சாய்ப்பநின்றிதுசெப்புகின்றாள். (௩௮)

அரவின்வாய்ப்பட்டவைகலாருயிரளித்தஞானப்
புரவலரருளாலெங்கோன்புறம்பயநாதன்வன்னித்
தருவொடுகிணறுங்காணச்செய்தனன்சாறமமூன்று
கரிகளுமுள்ளவென்றாள்கற்பினாலொப்பிலாதாள். (௩௯)

மாற்றவணைகைத்துநன்றுநன்றுநின்மன்றல்வேள்விக்
கேற்றனகரியேசொன்னாயிங்குமககரிகண்மூன்றுந்
தோற்றுமேலதுவுமெய்யேயென்றனடோகையோடுமே
வேற்றுமையிலாதசாயலிளையவள்விழுமங்கூரா. (௪0)

வெவ்வுயிர்ப்பெறியவில்போய்மெல்விரனெரிக்குங்கையா
லவ்வயிறதுக்கும்வீழுங்கண்புனல்வெள்ளத்தாழுங
கொவ்வைவாய்துடிக்குநாணந்தலைக்கொளுஙகூசுமன்றே
தெய்வமேயாவாவென்னுமென்செய்கேன்சிறியேனென்னும். (௪௧)

தாதைதாயிறந்தவன்றேதமியளாயிங்குப்போந்த
பேதையேறகாருண்டையபேதுறும்வணிகற்கன்று
மாதுலனாகினாதிவழக்கறுத்துரிமையீந்த
நாதனேயேதிலாள்வாய்நவையினிற்காததியென்னா. (௪௨)

அன்றிரவுண்டியின்றித்துயிலின்றியழுங்கிப்பின்னாட்
பொன்றிணிகமலவாவிப்புண்ணியப்புனறோய்ந்தணட
நின்றிழிவிமானக்கோயினிரம்பியவழகர்முன்னாச்
சென்றிருதாளில்வீழ்ந்துதன்குறைசெப்பிவேண்டும். (௪௩)

---

(௩௮) சாம்பி - புலர்ந்து. (௩௯) சாறு - கலியாணம்.
(௪0) தோகை - மயில். (௪௧) அதுக்கும் - பிசையும். ஆவா ஐயோ. இது வியப்புக் குறிப்பிடைச்சொல்.
(௪௨) ஏதிலாள் - மாற்றாள். நவை - பழிமொழி.

அன்றெனக்கணவன்வேட்டவிடத்தினிலதற்குச்சான்றாய்
நின்றவைநதருவுநீயுங்கிணறுமந்நிலையேயிங்கு
மின்றுவந்தேதிலாள்வாயநகைதுடைத்தெனைக்காவாயேற்
பொன்றுவலென்றாள்கற்பினபுகழினைநிறுத்தவந்தாள். (௪௪)

அல்லலுற்றழுங்கிநின்றாள்பரிவுகண்டந்தண்கூட
லெல்லையில்கருணைமூர்த்தியருளினாலெவருங்காணத்
தொல்லையின்படியேயன்னாள்சொல்லியகரிகண்மூன்று
மொல்லைவந்திறுத்தகோயிலுததரகுணபாலெல்லை. (௪௫)

அன்னபோதிளையாண்மூததாட்கொண்டுபோயாலவாயெம்
முன்னவன்றிருமுன்றாழ்ந்துகாட்டுவாண்றாகிறாய்சென்னி
வன்னியீதிலிங்கமீதுகிணறிதென்மனறற்சான்றாத்
துன்னியவென்றாள்கண்டாணமுடித்தலைதூக்கிநின்றாள். (௪௬)

அவ்விடைத்தருவுநீருமன்றுபோலின்றுசான்றா
யிவ்விடைப்பட்டவென்னவதிசயமெவர்களுந்தேறாத்
தெய்வமுமெளிவந்தங்கைககனியெனத்திருவினன்னாள்
கைவசப்பட்டதென்றாற்கற்பினுக்கரிதேதம்ம. (௪௭)

மஙகைதன்கற்புமீசனிடத்தவள்வைத்தவனபு
மங்கணனவட்குச்செய்தவருளையும்வியநதுநோக்கி
மஙகலநகராரெல்லாமகிழ்ச்சியுளாழ்ந்தார்முல்லைத
தொங்கலான்முதுமணாட்டியொருத்தியுந்துன்பத்தாழ்ந்தாள். (௪௮)

மேதகுவணிகர்மூத்தவினைகொடியாளைப்பொல்லாப்
பாதகியிவளாமென்றுபழித்தனர்படிறுபேசிக்
கோதறுகுணத்தினாளைகுடிப்பழுதுரைத்தாய்நீயென்
காதலியாகாயென்றுகணவனுநதள்ளிவிட்டான். (௪௯)

அந்நிலையிளையாளகேள்வனடியில்வீழ்ந்திரப்பாளைய
வென்னதுகற்பையின்றுநிறுத்தினாளிவண்மாற்றாளான
றன்னையிலாதேதற்கன்னையாயினாளிவளும்யானு
மின்னுயிருடல்போல்வாழ்வேமெனததழீஇத்தம்மினட்டார். (௫௦)

உடம்பினாலிரண்டேயன்றியுயிர்பொருளிரண்டற்றுள்ள
மடம்படுமெழுக்காறற்றுமைந்தருமனையராக
விடம்படுமைவாய்நாகம்விழுங்கிளையொத்துத்தம்மி
விடம்படுமன்புற்றின்புற்றிருவருமிருந்தார்மன்னோ. (௫௧)

---

(௪௬) தூக்கி - கவிழ்த்து. (௫௧) இடம்படும் - மிகுந்த.

அருந்ததியனையாள்கேள்வற்காயுளுமாளுச்செல்வப்
பெருந்தனநிறைவுஞ்சீருமொழுக்கமும்பீடும்பேறு
தருந்தவநெறியுங்குன்றாத்தருமமும்புகழும்பல்க
விருந்தனள்கமலச்செல்வியென்னவீற்றிருந்துமன்னோ. (௫௨)

பொன்னவிர்கமலம்பூத்தபொய்கைசூழாலவாயெம்
முன்னவன்விளையாட்டெல்லைகண்டியாரொழியவல்லா
ரின்னமுமளவின்றென்பவென்குருநாதசாமி
சொன்னவாறுங்கட்கெண்ணெண்காதையுஞ்சொன்னேனம்ம. (௫௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுதென்மலைமேலிருந்தமாதவத்தோ னின்னருட்குருபரன்றனையு, மன்றவன்றிருவாய் மலர்ந்தவாசகமு மருள்கனிந்தொழுக வுள்ளடக்கித், தென்றமிழால வாயத்தனிப்பதியைச் சென்னிமேற் பன்னிரண்டும்ப,' ரொன்றவைத்திமையா வங்கயற்கண்ணி யுடனுறையொருவனைநினைந்தான். (௫௪)

பரவசமடைந்து வழிகவர்ந்துண்ணும் பழிப்புலவேடர்போயொளிப்ப, விருள்வெளிகடந்து திருவருள்வழிச்சென் றெண்ணிலாச்சராசரமனைத்தும், புரைவறநிறைந்து காட்சிகண்காண்பான் புதைபடத்தனிதபூரணமா, யுரையுணர்விறந்த வுண்மையானந்த வுணர்வினையுணர்வற வுணர்ந்தான். (௫௫)

அறுபத்துநான்காவது

வன்னியுங்கிணறு மிலிங்கமுமழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௭௩ - க்கு திருவிருத்தம் - ௩௩௪௦.

---

(௫௩) குருநாதசாமி என்றது - முருகக்கடவுளை.

(௫௪) தென்மலை-பொதியமலை. சென்னிஎன்றது-பிரமரந்திரத்தை. பன்னிரண்டும்பா என்றது-துவாதசாந்தமாகிய நிராமயத் தானத்தை.

(௫௫) பரவசமடைந்து என்றது - பசுகரணங்கெட்டுச் சிவகரணமாய் நிற்றலை. புலம் - பஞ்சேந்திரியம். இருள்வெளி என்றது - கேவல சகலங்களை, கேவலம் - ஆன்மா இச்சாஞானக்கிரியைகளின்றி ஆணவமலத்தோ டொன்றிநிற்பது. சகலம் - மாயாமலத்தால் போகபோக்கியங்களைப் பொருந்தி எல்லா யோனிகளிலும் புக்குழல்வது. காட்சி கண்காண்பான் புதைபட என்றது - ஞாதுரு ஞானநேயங்களாகிய சங்கற்பனைகளை.)௫௫) உரை என்றது - விந்துவின் காரியமாகிய சொற்பிரபஞ்சத்தை. உணர்வு என்றது-கருவிகளைப்பற்றியுணரும் சுட்டுணர்வை.

சிவமயம்.

அறுபத்தைந்தாவது

அருச்சனைப்படலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்னிதன்வதுவைக்கரிகளாயிலிங்கக்கடவுளுங்கவைக்கருங்கோட்டு
வன்னியும்படுநீர்க்கூவலும்வந்தவழியிதுமதுரைநாயகனைச்
சென்னியில்வைத்தமுனிவனைப்பூசைசெய்துமாதவரொருங்கெய்திப்
பன்னிறமலர்தூஉயாலவாயரனைப்பரவியபரிசதுபகர்வாம். (க)

போதவானந்தத்தனிக்கடல்பருகும்புயல்புரைமுனிவனைவசிட்ட
மாதவனாதிமுனிவருமுலோபாமுத்திரைதனைநெடும்வரித்துப்
போதொடுசாந்தமானமதந்தீபம்புகைமுதறகருவிகைக்கொண்டு
மேதகுசிறப்பாலருச்சனைசெய்துபின்னுமோராவினவுரைசெய்வார். ()

கொச்சகக்கலிப்பா.

கோட்டஞ்சிலைகுனித்தகூடற்பிரானுடல்
கேட்டஞ்செவிபடைத்தபேறடைந்தேங்கேட்டபடி
நாட்டங்களிப்பநறுமலர்தூஉய்க்கண்டிறைஞ்ச
வேட்டங்கள்யாங்களெனவோதினார்மெய்த்தவரே. (ங)

என்றவறவோரொதிரோமுகமலர்ந்து
குன்றமடக்குங்குறுமுனிவன்கூறுவா
னன்றுமுனிகாளிதனைநானுள்ளதெண்ணியாங்
கொன்றமொழிந்தீரொன்றுன்பின்னும்வியந்தோதுவான். (ச)

பண்ணுன்மறைமுடியுந்தேறாப்பரசிவனை
யெண்ணுலளவிறந்தவெககலையாற்கண்டுமுளக்
கண்ணுலறியாதார்வீட்டின்பங்காண்பரோ
மண்ணாதியாறாறுநீத்ததனிமாதவரே. (ரு)

அஞ்செவியினூறுபடக்கேட்டபடியாலவாய்ப்
பஞ்சமுகச்சோதிப்பரனைப்போயர்ச்சித்து

(க) வதுவை-கலியாணம். (உ) வரித்தல்-அழைத்தல். கருவி என்றது - பூஜோபகரணங்களை. (ங) கோடு - சிகரம். இது சினையாகுபெயராய் முதலை விளக்கிநிற்றலின் மேருவென்பது பொருள்.
(ச) குன்றம் - விந்தமலை. (ரு) மண்ணாதியாறாறும் என முப்பத்தாறு தத்துவங்களை. (சு) பஞ்சம் - ஐந்து. நினையாவழி நினைதல்வாவது - தற்போத வழியாலன்றி அருட்போதவழியால்நினைத்தல். வஞ்சவினை - ஆகாமியம்.

நெஞ்சநெககசுண்டுநினையாவழிநினைந்து
வஞ்சவினைவேர்களைவான்வம்மினசுளென்ருனே. (சு)

மங்கலவோரைவருதினத்தில்வானிழிந்த
கங்கைபடிநதுலகநாயகனைக்கைதொழுது
புங்கவாமுன்சங்கற்பஞ்செய்தனுச்சைபூண்டொழுகி
யங்கவர்வாயாசிமொழிகேட்டகமகிழ்ந்தே. (எ)

ஐம்புலனுங்கூடற்பெருமானடியொதுக்கி
நம்பனுருவைந்தெழுத்துநாவாடகைகூப்பித்
தம்புனிதசைவதவத்தெய்வத்தேர்மேற்கொண
டும்பர்வழிநடக்கலுற்ருர்கணற்றவரோ. (அ)

செய்யசடையாதிருநீறுசண்ணித்த
மெய்யர்தவநோற்றிளைத்தமேனியினருட்புறம்புந்
தூயயரணிகண்டிகையர்தோலுமருங்குடைய
ரையதவததுககணிகலம்போறபோதுவார். (கூ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புண்ணியந்தழைக்குந்தெய்வத்தலங்களும்புலன்கள்வென்ருர்
நண்ணியமனமுந்தீர்த்தநதிகளுந்தவத்தோர்நோற்கும்
வண்ணமுநோக்கிநோக்கிமலயமாமுனிவன்காட்டக்
கண்ணிணைகளிப்பநோக்கிக்கைதொழுதிறைஞ்சிச்செல்வார். (க0)

சீறுகொளிலங்கைவேந்தைச்செகுத்திடவிராமன்பூசித
தாறணிவிரூபக்கண்ணனருள்பெறுதலமீதும்ப
ரேறிவீழ்ந்திறநதோர்முன்னமெண்ணியதெண்ணியாங்கே
மாறியபிறப்பினல்குமலையிதுகாண்மின்காண்மின். (கக)

சுரபிநீள்செவியிலிங்கச்சுடருருவாயினுன்ற
னிரவினிற்றிருத்தேர்மன்றனடக்குமூரிவ்வூர்மேலை

(எ) மங்கலவோரை - சுபவிலககினம். உலகநாயகன் - விச்சுவநாதர். உலகம - வீச்சுவம். அனுச்சை-உடன்பாடு. (கூ) சண்ணித்தல் - பூசல். (க0) மலயம்-பொதியமலை. (கக) செகுத்தல் - கொல்லல். விரூபக்கண்ணன் - விரூபாக்ஷராகிய சிவபெருமான். அருள்பெறுதலம்-ஏமகூடம். உம்பர் என்றது-மலையினுச்சியை. மாறியபிறப்பு-மறுமை. மலை-திருப்பருப்பதம். (கஉ) சுரபி- பசு. இரவு-சிவராத்திரி. இவ்வூர் என்றது-கோகருணத்தை. தேள்மாதம் - கார்த்திகைமாதம். வேள்வி - திருவிழா. அவ்வூர் - திருவஞ்சைக்களம்.

யுரவுநீர்ககரைத்தேண்மாதத்துயர்ந தகார்த்திகையிற்றேருர்ந
தரவுநீர்ச்சடையான்வேள்விநடகருமூரவ்வூர்காண்மின். (கஉ)

விற்பயிறடக்கைவேடன்மென்றவூன்பாகம்பார்தேோன்
பெ⁂ற்புறுகிரியீதண்டமபுழைபடவிடததாணீட்டி
யற்புதன்காளிதோறபவாடியதிதுமாநீழற்
கற்புடையொருத்திநோற்கும்பிலமிதுகாண்மின்காண்மின். (கஙு)

திருமறுமார்பன்காவறசெயல்பெறவரனைப்பூசித்
திருகரமுகிழ்த்துநேர்நின்றேததிடமிதுவாமோத்தி
னுரைவரம்பகன்றமுக்கணுததமன்சநதைகூட்டி
யருமறையறவோர்க்கோதுவிததிடமதனைக்காண்மின். (கச)

அடிமுடிவிலங்கும்புள்ளுமளந்திடாதண்டங்கீண்டு
நெடுகியநெருப்புநின்றநிலையிதுமுள்வாய்க்கங்க
வடிவெடுத்திருவாநோற்குமலையிதுபல்வேறூழி
யிடையுறமுன்னும்பின்னுமிருக்குமிகுன்றைக்காண்மின். (கரு)

அவுணரிற்கள்வனைவந்தகற்காய்ந்துமூன்று
புவனமுங்கவலைதீர்த்தபுண்ணியன்புறமீதாகும்
தவலரும்புரங்கண்மூன்றுந்தழனுதற்றிருக்கண்சாத்திப்
பவமறுமூவரன்பிற்பட்டவன்பதியைக்காண்மின். (கசு)

சத்தியஞானனந்தத்தத்துவமசைவற்றுடு
நித்தியபரமானந்தநிறையருண்மனறமீது
முத்தியங்குதித்தோரெய்தும்பதியிதுமுதனூனுன்கும்
பத்தியிற்பூசித்தேத்தும்பதியிதுவாகும்பாரமின. (கஎ)

பிரமன்மான்முதலாந்தேவர்பிரளயத்திறவாவண்ணம்
பரமனார்தோணியேற்றும்பன்னிருநாமம்பெற்ற

(கஙு) வேடன்-கண்ணப்பர். கிரி-திருக்காளத்தி மலை. ஆடியது என்றது-திருவாலங்காட்டை. ஒருத்திஎனறது - உமாதேவியை. பிலம்-காமககோட்டிபீடம். (கச) திருமறுமாாபன்-திருமால். இடம்-திருமாறபேறு. ஒத்து-வேதம். ஓதுவித்திடம் - திருவோதநூர்.

(கரு) விலங்கும்புள்ளு மென்றது-பனறியுமன்னமுமாகிய விஷ்ணுவையும் பிரமனையும. (கசு) புரம என்றது - திருககோவலூரை. பவம்-பிறப்பு. மூவராவா - விதநுன்மாலி, தாருகாக்கன், கமலாக்கனெனனு‡ திருபுரத்தவரை. பதி என்றது - திருவதிகையை.

(கஎ) சத்திய ஞானனந்தம்-உண்மையறிவானநதம். மன்றம் - திருவமபலமாகிய சிதம்பரம. பதி என்றது - திருவாரூரை. எத்தும் பதி - வேதாரணியம். (கஅ) பனனிருநாமமபெற்ற புரம் - பிரமபுரம், வேணுபுரம, புகலி, வெங்குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய், சிரபுரம, புறவம, சண்பை, காழி, கொச்சை, கழுமலம் என்னும் பன்னிரு நாமஙகளையுடைய சீகாழி. மருந்துறைபதி என்றது - வயித்தீசரெழுந்தருளியபுள்ளிருக்கும் வேளூரை.

புரமிதுசடாயுசம்பாதிகள்பெரும்பூசைசெய்ய
வரமளித்திருஞேய்தீர்க்குமருநதுறைபதியீதாகும். (கஅ)

மதிநுதலிமயச்செல்விமஞ்ஞையாய்வழிபட்டேத்து
மிதுதுலாப்பொன்னித்தானமெம்மனோர்மூனறுகோடி
மதிபெறுமுனிவாவந்துவழிபடுமூதூரீதிப்
பதியறக்கடவுள்பூசைபண்ணியதானங்காண்மின். (கசு)

கொடுநானகுடையவேழந்தாருகன்குறைத்தகோட்டைப்
பாடறநோற்றுப்பெற்றபதியிதுமாலைசாத்துந்
தாடகைமானஙகாப்பானரூழ்நதுபூங்கசசிட்டீாகரும
பீடுறுகலையனன்பினிமிர்ந்தவெமபிரானூரீதால. (உ0)

கரிமுகத்தவுணற்காய்ந்துகரிமுகத்தண்ணல்பூசை
புரிசிவநகரமீதுதாரகற்பொருதுசெவ்வே
ளரனையாச்சிததகார்க்கீழ்மணற்குறியான்பாலாட்டிப்
பரன்முடிமாலைசூடுஞ்சேய்வளமபதியீதாகும். (உக)

(கசு) மஞ்ஞை - மயில். துலாப்பொனனிததானம் - துலாரவி யில தன்னில் மூழ்குவோாக்குமுத்திதரும் காவிரி தீர்ததத்தையுடைய திருமாயூரம் மூதூா என்றது - திருக்கோடிகா வென்னுந் திருப்பதி யை. அறககடவுள் - இயமன. தானம் என்றது-திருததருமபுரத்தை.

(உ0) தாபதன் என்றது-முற்கலமுனிவர் குமாரராகிய சிவப்பி ரிய முனிவரை. தாரகன் எனவும் பாடம். பதி - திருவெண்காடு. தாடகை மானங் காப்பான் ரூழ்ந்துபூங்கசசிட்டீர்கரும் பீடுறுகலய னன்பி னிமிாநத வெமபிரான் என்றது - தாடகையென்னு மோ ரரக்கி சிவபெருமானை வழிபட்டுப்பூசித்துவருங காலோர்நாள் திருப் பள்ளித் தாமஞ்சாததக் கைகளைத் தூக்கியகாலத்து இடையிற் புனை ந்த கலை நழுவ அதை அவள்கண்டு கவலையுறும்போது சிவபெரு மான் தலைவணங்கி பூசனையையேற்று அவ்வாறே நின்றருள, அதை க்கண்ட சோழர்பிரான் வளைந்திருந்த பெருமானை நோ நிறுத்தி தரி சிக்க முயன்றும் அது கைகூடாமையால் மனம் வருந்துவதைக் குங் கிலியக்கலையநாயனா ரறிந்து அங்குச் சென்று சிவலிங்கப் பெருமானு க்கும் தங் கழுத்துக்கும் கயிறுபூட்டித் தமது சிவநேயவலியால் வலி த்து நேர்நிறுத்திய திருப்பனந்தாளெனனுந திருப்பதியை.

(உக) கரிமுகத்தவுணன் - கயமுகாசுரன். கரிமுகத்தண்ணல்- விநாயகர். சிவநகரம் - திருச்செங்காட்டிலுள்ள கணபதீச்சரம். சேய்வளம்பதி - திருச்சேய்ஞலூர்.

கறுவிவீழ்காலன்மார்பிற்சேவடிக்கமலஞ்சாத்திச்
சிறுவனுக்காயுளீந்தசேவகப்பெருமான்மேய
வறைபுனற்பழனமூதூரதுவிதுவானைதந்த
குறையுடற்போர்வைபோர்த்தகொற்றவன்கோயில்காண்மின். (௨௨)

பங்கயக்கடவுளீந்தபரிகலம்வாங்கிக்கொண்ட
வங்கணனிடமீதாடலனங்கனையழுதுசெய்த
செங்கணனிருக்கையீதுமேழகச்சென்னிதனனை
மங்கலமாமற்கீந்தமருகனாிருக்கைகாண்மின். (௨௩)

திண்டிறலவுணன் றன்னைப்பெருவிரற்றீட்டுநேமி
யுண்டிடவிருநதாக்கொண்டோனுறையதாமொருத்திமன்றல்
கண்டிடுகெரியாய்க்கூவல்கண்ணுதலிலிங்கம்வன்னி
யெண்டிசையறியக்காட்டநின்றிடமிதனைக்காண்மின். (௨௪)

சாமகண்டத்தன் றன்னைத்தானருச்சித்ததென்னர்
கோமகன்பிரமசாயைகுறைத்ததிப்பதியாங்கங்கை
மாமகந்தோறும்வநதுவந்துதற்படிந்தோர்விட்டுப்
போமகம்போகமூழ்கும்புனிதநீர்ப்பதியைக்காண்மின். (௨௫)

குருமொழிதந்தைக்கீநதெங்குருவுறைமலையீதுஎங்கோன்
கருமுகில்வண்ணத்தண்ணல்கணணிடந்தடியிற்சாத்தப்
பொருவிறலாழியீந்தபுரமிதுநந்தியெந்தை
திருவுருவடையநோற்றதலமிதுதெரிந்துகாண்மின். (௨௬)

---

(௨௨) சிறுவன் - மார்க்கண்டேயர். சேவகம - வீரம். மூதூர் என்றது - திருக்கடவூரை. யானை என்றது - தாருகாவனத்து முனிவர்களவிடுத்த யானையை. கோயில் எனறது - திருவழுவூரை.

(௨௩) பஙகயக்கடவுளீந்த பரிகலம் என்றது-பிரமகபாலத்தை. இடம் எனறது-திருக்கண்டியூரை. அனங்கன் - மன்மதன். இருக்கை என்றது - திருக்குறுக்கையை. மேழகம்-ஆடு. மாமன் என்றது-தக்கனை. மருகனாிருக்கை என்றது - திருப்பறியலூரை.

(௨௪) அவுணன் - சலந்தரன். நேமி-சக்கரம். உறையிது என்றது - திருவிற்குடியை. இடம என்றது-திருப்புறம்பயத்தை.

(௨௫) தெனனர்கோமகன - வரகுணபாண்டியன். பதி என்றது - திருவிடைமருதுரை. அகம்-பாவம். நீர்ப்பதி என்றது - கும்பகோணததை. (௨௬) குரு என்றது-முருகக்கடவுளை. மலைஎன்றது-திருவேரகமென்னும் சாமிமலையை. அணணல்-திருமால். புரம் என்றது - திருவீழிமிழலையை. எந்தை என்றது - சிவபெருமானை. தலம் என்றது - திருவையாற்றை.

முடங்குகாற்சிலந்தியானைமலைமகண்முளரிநாட்டத்
தடங்கடல்வண்ணனேற்றதவநகரிதுமுச்சென்னி
மடங்கலேறனையானுமவனையிதுகுடைந்தோராபாவ
மடங்கலும்பருகும்பொன்னியாறிதுகாண்மின்காண்மின். (உஎ)

இந்நதிவெண்முத்தாரமெனைக்கிடந்திலங்குஞ்சென்னி
மன்னவனுடைதென்பதமிழறிவையைபபோயா
றநநதிதுறக்கமண்மேல்வழுக்கிவீழ்ந்தாங்குத்தோற்றித்
தெனனவனுடுசெய்த்தாதெரிவதேகாண்மினென்றான். (உஅ)

பொங்கர்மென்புதல்களென்னப்பொருநதிசிறுகாலென்னக்
கொங்கலர்தடஞ்சிற்றூறற்குழியெனப்பழனஞ்சில்லி
தங்குமெனபாத்தியென்னத்தாழைதாழ்சிறுபுல்லென்னப்
பைங்குலைக்கதலிமஞ்சட்பாத்திபோற்றோன்றகண்டார். (உகூ)

பன்னிறமாடமாலையுபரிகைப்பந்திசெய்குன்
றன்னம்வெண்குருகுசெம்போத்தழகுபைங்கிள்ளைமஞ்ஞை
யின்னபுள்வேறுவேறாயொழுங்குபட்டிருப்பதொப்ப
மின்னுபூங்கொடியப்புட்கள்சிறகெனவிதிர்ப்பகண்டார். (௩௦)

மேற்படி வேறு.

கண்டுநாட்டுநகர்வளங்கணடந்துநடந்துகண்கள்விருந்
துண்டுமீளவகல்விசும்பாறொழுகிவலமாவருமுனிவர்
விண்டுழாவுங்கொடுங்குன்றுந்தளிப்புததாருமவிரிபொழில்வாய்
வண்டுபாடன்மயிலாடல்பயிலாடானைவளநகரும். (௩க)

சரதவேதம்பரவுபுனவாயினகருந்தவசித்த
ரிரதவாதனுசெயதுசிவனுருவநகணடவெழினகரும்

(௩உ) சரதம்-உண்மை. எழில்நகா என்றது - திருப்பூவணநகை. வரதன்-அடியார் வேண்டும் வரத்தைக் கொடுப்பவன. கானப பேர்-காளையார்கோயில். சுழியல் - திருச்சுழியல்.

(உஎ) மலைமகள - உமாதேவி. கடல்வண்ணன் - திருமால் தவநகர் என்றது - திருவானைக்காவை. முச்சென்னி-திரிசிராவென னும் அரக்கன். வரை - திரிசிராமலை. பொன்னி - காவிரிநதி.

(உஅ) தமிழறிவையை என்றது-ஆளுடைய பிள்ளையாா விடுத்த தேவாரத்தமிழ் வேதச்சுவையை யறிந்த வையைநதியை. துறக்கம்-விண்ணுலகம். சேய்த்து -தூரம். (உகூ) பொங்கா-சோலை. புதல் புதா. ஊறலகுழி - ஊற்றுக்குழி. பழனம் - வயல். சில்லி-சிறுநீரை.

(௩௦) மாலை - வரிசை. குருகு - நாரை. விதிர்ததல்-அசைதல.

(௩க) கொடுங்குன்று - திருககொடுங்குன்றம். தளி - கோவில்.

வரதனுகியரனுறையுங்கானப்பேருமலைமகளை
விரதயோகநெறிநின்றுமணநதாரசுழியல்வியனகரும். (கூஉ)

மறவாளிலங்கையிறைமகனைவதைத்தபழியான்மருண்டரியன்
றறவாணேமியளித்தவனை யாச்சித்தகன்றவணிநகரும்
நிறவாண்மூத்தும்வயியேநிரையும்பொன்னும்விளைபொருநைத்
துறைவாய்ப்பிறவாக்கடவுள்வேய்வயிற்றிற்பிறநததொன்னகரும். ()

துளபகுன்றைக்கொன்றைமுடிக்குன்றமாக்குநதொன்னகரும்
அளகைப்பொறித்தகொடியிளையோன்மானேர்நோக்கினைமகள்
புளகக்குன்றைமணந்துமுதலிருந்தபொருப்பும்போர்விசயன்
வளைவிற்குக்கவடுக்கிடந்தமுடியோன்மேயவளநகரும். (கூச)

கொண்டல்படியுந்திருவாப்பனூருந்தொழுதுகுளிர்திரைக்கை
வண்டுபடியுங்கமலமுகைவையைப்பிராட்டியெதிர்வணங்கிக்
கண்டுபணிந்துதிசையெட்டும்விழுங்கியண்டங்கட்ந்துலக
முண்டநெடியோனெனவுயர்கோபுரமுன்னிறைஞ்சியுள்புகுதா. (கூரு)

மறுகுதோறும்பணிந்தெழுந்துவளைந்துவளைந்துபொற்கோயில்
குறுகிவிதியாற்பொற்கமலங்குடைந்துசெய்யுங்குறைநிறுவி
யுறுதிபெறவைந்தெழுத்தெண்ணியூற்றுமதத்துநாற்றடந்தோட்
சிறுகுகண்ணவைங்கரதநுச்சித்தியானையடிவணங்கா. (கூசு)

மும்மையுலகுநான்மறையுமுறையாலீன்றவங்கயற்க
ணம்மையடிகண்முடியுறத்தாழ்ந்தன்புகொடுத்தின்னருள்வாங்கி
வெம்மையொளிகான்மணிக்கனகவிமானத்தமர்ந்ததனிச்சுடரின்
செமமையடித்தாமரைவேணிச்சிரமேன்மலரப்பணிந்தேத்தா. (கூஎ)

(கூகூ) மறம் - கொலைத்தொழில. அரி - இராமமூர்த்தி. வாள் ஒளி. அணிநகர் என்றது - திருவிராமேச்சுரத்தை. வேய்-மூங்கில். தென்னகர் என்றது - திருநெல்வேலியை.

(கூச) துளபக்குன்று - திருமால், கொன்றைமுடிக் குன்றம் - சிவபெருமான். தொனனகா - திருக்குற்றாலம். அளகு-கோழி. பொறிதல் - எழுதல். இளையோன் - முருகக்கடவுள். ஆனைமகள்-தெய்வயானை. முதல் - இடம். பொருப்பு - திருப்பரங்குன்றம். விசயன் அருச்சுனன். வளநகர் என்றது - திருவேடகத்தை.

(கூரு) நெடியோன்-திருமால்.

(கூசு) மறுகு-வீதி.

மேற்படி-வேறு.

அன்றிருபோதுமுண்டிதுறந்திராவறுக்குநதீவா
ளென்றெழுமுன்னீராடிநியதிகளியற்றியைந்தும்
வென்றுளத்தன்புபாயவிளைமுழுமுதலைப்பார்மேன்
மின்றிரண்டென்னநின்றவிமானமீதிருப்பக்கண்டார். (நஅ)

வாசமஞ்சனந்தேன்கன்னற்பைநுகனிமறுவிலானைந்
தாசறுமமுதமைநதுதென்மலையாரம்வாசம்
வீசுதணபனிநீரவெளளமான்மதம்விரைமென்போது
தூசணிமணிப்பூணல்கசுவையமுதினனதாங்கா. (நகூ)

சதவுருத்திரததாலாட்டிமட்டித்துச்சாததிபபூட்டிப்
பதமுறமனுவாலட்டபாலமுதருத்திப்பஞ்ச
விதமுறுவாசம்பாகுவெள்ளிலையளித்துப்போக
முதவுறுதூபதீபாதிகள்பலவுவப்பநல்கா. (சo)

ஐம்முகச்சைவச்செந்தீயகத்தினுந்துவையார
நெய்ம்முகந்தருத்திப்பூசைநிரப்பிநால்வேதஞ்சொன்ன
மெய்ம்மனுநூற்றுப்பத்தானமூவிலைவில்லநீலங்
கைம்மலரோந்திச்சாத்திக்கடவுளையுவப்பச்செய்து. (சக)

வாசமஞ்சனநீரோடமந்திரமலர்கைக்கொண்டு
பூசையின்பயனைமுக்கட்புண்ணியன்கையினல்கி
நேசநெஞ்சுறக்கணகணிறையநீருறிச்சோர
வீசனையிறைஞ்சியாருமஞ்சலித்தேத்தல்செய்வார். (சஉ)

(நஅ) எனறு-சூரியன. ஐந்தும் என்றது-பஞ்சேந்திரியங்களை.

(நகூ) மஞ்சனம் - நீர். கன்னல் - கருப்பஞ்சாறு. ஆனைந்து - பஞ்சகௌவியம். அமுதம் ஐந்து - பஞ்சாமிர்தம். தென்மலை-பொதியமலை. ஆரம் - சந்தனம். மான்மதம் - கஸ்தூரி. விரை - வாசனை. போது - மலர். தூசு - வஸ்திரம்.

(சo) சதஉருத்திரமாவது - யசுர்வேதம் பிரமன்முதல் சதாசிவமீறுக முறையே யேற்றங்கூறுதலால்,அதனுள் நடுககண்டமாகிய சதவுருத்திர மநுக்களை யோகநாமத்தால் உருததிரகணங்களைச் சங்காரக்கிரமத்தில் வைத்து அதீத சிவபரியந்தம் வரைப்படுத்திக் கூறுதல். மட்டித்து - பூசி. மநு என்றது - சுவாகாந்த மூலமந்திரத்தை; அல்லது பஞ்சவாயு மந்திரம் என்பதுமொன்று.

(சக) ஐம்முகச் சைவச்செந்தீ எனறது-பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களாற் செய்யும் சிவாக்கினியை. துவை - நெய்த்துடுப்பு. மெய்ம்மனு நூற்றும்பததது என்றது - சகஸ்திர நாமங்களை. மூவிலைவில்லம்-மூன்று தளம்வாய்நத வில்வம். நீலம் - நீலோற்பலம். கைமலர்-கைகளாகிய மலர்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பழியொடுபாசமாறுகெடவாசவன் செய்பணிகொண்டவண்டசரணம், வழிபடுதொண்டாகொண்ட நிலைகண்டுவெள்ளிமணிமன்றுளாடிசரணஞ், செழியன்விளிநதிடாதபடிமாறியாட றெளிவித்தசோதிசரண, மெழுகடல்கூவிமாமியுடன்மாமனுட விசைவித்தவாதிசரணம். (சஙு)

வெங்கரியாவிசோரநரசிங்கவாளிவிடுவேடரேறுசரணம்
புங்கவர்தேறவாதிமறையுட்கிடந்தபொருளோதுபோதசரணம்
வங்கமதேறிவேலைமகரம்பிடித்தவலையாண்மணாளசரணங்
கங்கணநாகம்வீசிநகரெல்லைகண்டகறைகொண்டகண்டசரணம். ()

மைந்தனிலாழிமேருமகவானகந்தைமடிவித்தநித்தசரணஞ்
சுந்தரநாமவாளிபணிகொண்டுகிள்ளிதொகைவென்றவீரசரணம்

(சஙு) பழி என்றது - விருத்திராசுரனைக் கொன்ற பிரமஹத்தியை. பாசமென்றது - ஆணவம், மாயை, கன்மம், திரோதானம், மாயேயம் என்னும் பஞ்சமலங்களை. இவற்றுள் கன்மமலமாவது, நெல்லின்கண் முளை, முளைத்தற் சத்தியைத் தோற்றுவிப்பதுபோல,உயிரின்கணுள்ள சுகதுங்கங்களை முதற்காரணமாய் நின்று தோற்றுவித்தல. மாயாமலமாவது - முளைப்பதற்கு அநுகூலஞ்செய்து உடனிற்குந தவிடுபோல அச் சுகதுக்கங்கள் அவ்விடத்துத் தோன்றுதற்குத் துணைக்காரணமாய் நின்று தன்காரியமாகிய தநுகரண முதலியவற்றையும், உயிரையும் இயைவித்துநிற்றல். ஆணவமலமாவது - அம்முளை அவ்விடத்துத்தோன்றுதற்குநிமித்தகாரணமாகிய உமியைப்போலவற்றை முறுகுவித்து, அச்சுகதுககங்களை யுயிர நுகரும்வண்ணம் நிலைபெறுததுதல். மாயேயமலமாவது - அச சுகதுக்க விளைவுகளுக்கெலலாம் இடனாய்நின்று, ஆனமாவின அறிவு, இச்சை, செயல்களையேகதேசப்படுததி நிற்றல். திரோதானமலமாவது - அமமலங்கட்கு அநுகூலமாய் நின்று பககுவம் வருங்காறும் அவ்வான்மாவை மறைத்துப்பாகம் வருவிதது நிற்றல். தொண்டராவார - பதஞ்சலிவியாக்கிரபாதர். நிலை எனறது - திருநடந் தரிசித்துணணும் நியமத்தை.

(சச) கரிஎனறது - சமணரால் விடுக்கப்பட்ட யானையை. புங்கவர் என்றது-கண்ணுவா முதலிய முனிவர்களை. கறை-கருநிறம்.

(சரு) மைந்தன என்றது - உக்கிரகுமார பாண்டியனை. ஆழி-கடல் ; ஆழத்தையுடையதெனனும் பொருளது. மகவான்-இந்திரன். கிள்ளி - (விக்கிரமச்) சோழன். தொகை என்றது - சேனைகளின் கூட்டத்தை. மாறன் என்றது - அபிடேக பாண்டியனை. கல்லினமாதா என்றது-பட்டமங்கை யெனனுந் திருப்பதியில் முற்பட்ட பாறை வடிவமைந்த இயக்கமாதாறுவரை.

வெந்திறன்மாறன்முன்கலுருவானைகன்னன்மிசைவித்தசித்தசரண
முந்தியகல்லின்மாதர்பெறவட்டசித்திமுயல்வித்தயோகிசரணம். ()

திருமணிமைந்தன்மைந்தன்முடிசூடவிற்றதிருமல்குசெல்வசரண
மருமகனென்றுமாமனுருவாய்வழக்குவலிபேசுமைந்தசரணங்
குருமொழிதந்துநாரைகுருவிகருவீடுகுடிதந்தவெந்தைசரணம்
வருபழியஞ்சிவேடமகனுக்கிரங்குமதுராபுரேசசரணம். (சசு)

விருத்தகுமாரபாலவருண்மேனிகொண்டுவிளையாடுமண்ணல்சரணங்
குரத்தியைநச்சுபாவியுயிருண்டுசோரிகுடைவாகைவேலசரண
கருத்திசைபாணனுள்ளிசைபாடிமாறுகளைவேதகீதசரண
நரித்திரண்மாவைமீளநகரங்கலங்கநரிசெய்தநம்பசரணம். (சஎ)

முற்பகலாறிரண்டுசிறுபன்றியுண்ணமுலைதந்தவன்னைசரணம்
பொற்புறுமாயவாவையடலேறுகொண்டுபொருதட்டசிட்டசரணம்
பற்பலஞாலமெங்குமடையப்பிரம்புபடுமெட்டமூர்த்திசரணங்
கற்பினொருத்திமன்றலறிவிக்கமூன்றுகரிதந்தவள்ளல்சரணம். (சஅ)

அளவைகளாலும்வேதமுதனூல்களாலுமயன்மாயனாலுமளவாக்
களவையுனக்குநாமகுணசின்னசாதிகதிசெய்தியில்லையவையு
முளவெனயாமறிந்துதுதிசெய்யவேகொலுலகஞ்செயன்பினௌிதாய்
விளையருண்மேனிகொண்டிவ்வறுபத்துநாலுவிளையாடல்செய்தபடி [யே

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எனத்துதித்தவசிட்டாதியிருடிகளைகுறுமுனியையெறிதேனீப [ச்
வனத்துறையுஞ்சிவபெருமானிலிங்கத்தினமூர்த்தியாயவநதுநோக்கி
சினதநினைவென்றகந்தெளிந்தீர்நீர்செய்தபூசைதுதிதெய்வத்தான
மனைத்தினுக்குமனைத்துயிர்க்குநிறைந்துநமக்கானந்தமாயிற்றென்று.

(சசு) மைந்தன் மைந்தன் என்றது-உக்கிரகுமார பாண்டியன் பேரனாகியஅபிடேகபாண்டியனை (சஎ) சோரி - உதிரம். வாகை- வெற்றிமாலை. மாறு என்றது - பகைவனாகிய ஏமநாதனை.

(சஅ) ஒருத்தி என்றது - வைசியப்பெண்ணை. மன்றல்-கலியாணம். கரி - சாட்சி. (சகூ) அளவை என்றது - காட்சி, அநுமான முதலிய பிரமாணங்களை. வேதமுதனூல்க ளென்றது-வேதமுதலிய முதனூல், வழிநூல், சார்புநூல்களை. வேதமுதலிய நூல்களும் ஓரளவையேயாதலின் வேறு பிரித்துக்கூற லென்றுக்கெனின், ஏனைக்காட்சியனுமானங்கள் போலாது, அறியக்கூடாத பொருளை ஆத்தவாக்கியமாக்கொண்டுணர நிற்றலின்.

(சகூ) சின்னம் - குறி. கதி - பிறப்பு. செய்தி - தொழில்.

சிறந்தவருள்சுரந்துகுறுமுனியைவருகென்றுகரஞ்சிரமேல்வை
த்துப், புறந்தடவியெமையொப்பாய்நீயேநின்கற்புடையபொலங்கொ
ம்பன்னு, ளறந்தழையுமுமையொப்பாளாதலினுலுமையொப்பாரகில
த்தியீரோ, நிறைந்ததவம்புரிந்தோனுந்தவத்துறுதிபெற்றோனு நீயே
யன்றோ. (ருக)

உனக்கரியவரமினியாந்தருவதெவ னுனக்கரிதாவொன்றுங் கா
ணே, மெனக்கருணைசெய்திலிங்கத்திடையிச்சைவடிவாயச்சென்றிரு
ந்தானுகத், தனக்கரியவரநல்குஞ்சிவலிங்கந்தன்பெயராற் றாபித்தான்
றன், னினக்கருணைவசிட்டாதிமுனிவாகளுந்தம்பெயரா விலிங்கங்
கண்டார். (ருஉ)

எத்தியருச்சனைசெய்துநினைவிலரிதாயன்பிலெளியவட்ட [ன்பம்
மூர்த்தியையங்கயற்கண்ணியன்பனைமுப்போதும்போய்முடிதாழ்ந்தி
பூத்தமனத்தினராகிக்கருவித்தேன்பொதிந்தசிறுபுட்போலந்த [ன்றே.
மாத்தலனில்வசிட்டாதிமுனிவர்தபோவனஞ்செய்துவதிந்தார்மன்

அறுபத்தைந்தாவது

அருச்சனைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - எசு - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩௩௬௩.

திருவாலவாய்க்காண்டம முற்றிற்று.

திருவிளையாடற்புராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(ருஉ) இச்சைவடிவாய் என்றது - இயல்பாகவே பாசங்களி
னீங்கிய சுதந்திரராதலின்.

(ருங) கருவித்தேன-மிக்கதேன் ; கருவி=கூட்டம். இது தானி
யாகுபெயராய்த் தேனடைமேல் நின்றது. நினைவில் அன்பில் என்
றதில் நான்கனுருபு நிற்குமிடத்து எழனுருபு நிற்றல் உருபுமயக்கம்.
உம்மை - முற்றும்மை.

உ

சிவமயம்.

சுத்தசைவராகிய

பரஞ்சோதிமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

மதுரைப்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

பைந்தொடிபாற் சொக்கர் பதிற்றுப்பத் தந்தாதிச்
செந்தமிழைப் பாடச் செயலளிக்குஞ் - சந்ததமுஞ்
சிந்தாவளமதுரைச் சித்தி விநாயகனுந்
தந்தா வளமதுரை தந்து.

நூல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மேகம்வரககண்டுளங்களித்துவிரிக்குந்தோகைமயிலாடப்
பூகமனைததும்வெண்டரளம்பொழியுமதுரைக்கயற்கணணாள்
பாகமிருககுஞ்சொக்கர்பசுபதியாயண்டப்பரப்பாகி
ஏகமெனககொண்டிருப்பாரென்னிதயத்தலத்துமிருப்பாரோ. (க)

இருக்குந்திருக்கோலமுமுமையாளிடப்பாகமுநூலிலங்குகின்ற
மருக்குங்குமமார்பமுமபுயமும்வரதாபயமுமானமழுவுந
திருக்குண்டலமுமதுரேசாசின்மூரலுமென்கன்மனததை
யுருக்கும்வதனாம்புயமுமெனக்குவலைகவிளைக்குமுயிராமே. (உ)

விளைக்குமுயிரிற்பிறந்தொடுங்கிமேவுமவத்தைதனைப்போலக்
கிளைக்குமுலகநின்பால்வந்தடங்கக்கிடந்தகீரத்தியெல்லாம்
வளைக்குமிடமோசிற்றகிலமதுரைக்கயற்கண்மடந்தைமுலை
திளைக்குமணியேதெவிட்டாததேனேமுக்கட்செழுங்கனியே. (ங)

(காப்பு) சிந்தா என்னும் ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் கெடாத என்னும் பொருளதாய் நித்தியத்தை யுணர்த்திநின்றது. தந்தாவளம்-யானை. அது-பகுதிப்பொருள் விகுதி. (க) அண்டப்பரப்பு-அண்டகோடிகள். ஏகம்-விராட்டுருவம். (உ) வரதம்-விரும்பியவற்றைத்தருங்கரம். அபயம் - பயந்தீர்க்குங் கரம். வதனாம்புயம்-முகமாகிய தாமரைமலர். (ங) அவத்தை - துன்பம்; பஞ்சாவஸ்தைகளென்பதுமொன்று.

கனியுங்கிழங்குங்கருக்காயுங்காற்றுஞ்சருகுமருந்தியிரு
பனியுமழையும்வெயிலுநின்றுபடிவந்திரிநதுபுலனைந்தும்
முனியும்படிவீணருந்தவஞ்செய்முனிகாண்மதுரைபுகுவீரேல்
இனியுங்களுக்குமதுரேசரொல்லாப்பதமுந்தருவாரே. (ச)

தருவேவறிஞர்க்கிருநிதியேசனகாதியர்க்குப்பொருளுரைதத
குருவேகுருமாமணிச்சுடரேகோதிலாதசெழுந்தேனே
யருவேயுருவேயருவுருவேயகிலாண்டமும்வந்தடங்குதற்கோர்
கருவேமதுரைவருகடப்பங்காட்டாயுனைநீகாட்டாயோ. (ரு)

காட்டத்தெரிபோற்கலந்தநெறிகாட்டத்தெரியுமேங்குமனக
கோட்டத்தெனதுசிற்றறிவாற்குறிககப்படுமோகூறாய்நீ
ஈட்டக்களிவண்டடைகிடக்குமிதழிக்கினம்போல்வேப்பலங்கல்
சூட்டப்பசும்பொன்முடிசூடுஞ்சொக்கேமதுரைதநூயோனே. (சா)

தூயகயற்கண்மடக்கொடிசேர்சொக்கேமுக்கட்சுடர்க்கொழுந்தே
சேயபவளக்கிரியேயென்சிந்தாமணியேதெள்ளமுதே
காயமுதலாங்கடைசரக்குன்கருவூலத்திலிருநதுவரும்
மாயமழியேனிச்சரக்குமாறாச்சரக்கோகூறாயே. (எ)

கூறொன்றுளதாஞ்சத்தியொருகூறுஞ்சிவமேகூறுங்கால்
வேறொன்றுளதோமெய்யுனக்குமெய்கண்டவர்க்குவெளியாமால்
ஏறொன்றுடையபசுபதியேயெழுவாரிதியுமழைத்துவையை
ஆறொன்றழைததவருட்கடலேயாலவாயிலமர்நதானே. (அ)

அமரர்க்கிறைவாமும்மூலைப்பெண்ணுனகுமரிக்கழகாதென்
குமரித்துறைவாவென்றுநித்தங்கூடற்சிவனைப்பாடாமல்
தமருக்கெனினும்பசிதணிககத்தறுகட்கொடியர்தமைப்பாடிக்
கமருககிறைப்பாககினமானகலைவாணருநெஞ்சலைவாரே. (கூ)

(ச) இருபனி-முன்பனி பின்பனிகள். பனியும் மழையும் வெயிலும் என்றவற்று ளேழனுருபு தொக்குநின்றது. (ரு) இருநிதி - சங்கநிதி, பதுமநிதிகள். பொருள்-பதிப்பொருள்.

(சா) காட்டம் - விறகு. கலந்தநெறி என்றது-சகலான்மாக்களிடத்தும் அந்தரான்மாவாகவிரவிநிற்றலை கோட்டம்-இடம். வேம்பு-வேப்பென வலிந்துநின்றது. (எ) காயமுதலாங் கடைசரக்கு என்றது-தனுகரண புவனபோகங்களை. கருவூலம்-பண்டசாலை. மாறா-அழியாத. (அ) மெய்கண்டவர் - சித்தாந்த உண்மையுணர்ந்த பெரியோர்கள்.

(கூ) மும்மூலைப்பெண்-தடாதகைப்பிராட்டியார். குமரித்துறைவா என்றது-சோமசுந்தர பாண்டியனை. தமர்-சுற்றம். கமர்-வெடிப்பு.

உலைமேன்மெழுகொத்துறுபிணியாலுருகவிதிசற்றுருகாதென்
தலைமேலெழுதுந்தீயெழுத்தைத்தண்ணீரொழுத்தாததணிப்பாயோ
மூலைமேல்விளங்குமுததெனவெண்முறுவலரும்புமோட்டிமய
மலைமேன்மருந்துகலந்தமுககண்மருநதேயாலவாயானே. (க0)

வே று.

வாயினுமபுலையுடம்பினுமனததினுமறத்துறைபடிந்தாடு
நாயினுஙகடையேன்கிடைநோயொடுநல்குரவொழிக்கீரயோ
தீயினுஙகொடியார்புரமபொருதனிச்சிங்கமேயென்கோவே
தாயினுந்துணையேமதுரேசனேதத்துவஙகடந்தோனே. (கக)

தத்துவப்பெருநாடகசாலையுஞ்சமைத்தவிநயங்காட்டி
அத்தலத்தெனையாட்டுவிப்பானுமென்றுடலைக்காண்பானும்
எய்த்திடப்பெருதெழுதிரைநீக்கிவந்தெடுத்தெனதிளைப்பாற
வைத்துமெயப்பதந்தந்தருள்வள்ளலுமதுரைவெள்விடையானே.(கஉ)

வெள்விடைக்கொடியுயர்த்தசொக்கேயைந்துவிடடமென்றெடுத்தோ
கள்வருக்கெனதறிவறைபோனதென்கருத்தைநீயறியாயோ [துங்
உள்வருத்தமும்பிறவுமேகண்டிருந்தொளித்தனையெனையுய்யக்
கொள்வதற்கிதுபருவமென்றேயினிக்கூப்பிடக்கடவேனே. (கங)

கடவதொன்றிலையுளைசெயமனமுதற்கரணமுஞ்செயலாதி
அடவருந்துயரின்பமுநீயெனையருத்துதலறியேனுன்
மடவனம்பெடைக்குருகொடுமணஞ்செயமணஞ்செறிமலர்க்காவிற்
குடவலம்புரிமுழங்கவான்முழவதிரகூடலம்பதியானே. (கச)

கூடலாதியையணங்கொருபாகனைக்குணங்குறியில்லானை
வீடலாவெளிவீட்டிருந்திமையிலாவிழியினறகண்டோர்கள்
ஓடலாதுபொற்கலத்துண்டுபெண்ணலாரொண்ணலத்துறையாடிப்
பாடலாடலிற்பயிலினுமிருவயிற்பற்றறுத்திருப்பாரே. (கரு)

(க0) விதி - பிரமன். தீயெழுத்து-போகூழ். இமயமலை மேல் மருந்து - உமாதேவி. (கக) மறத்துறை-தீநெறி. கிடை-படுக்கை.

(கஉ) தத்துவம் - தேகேந்திரியப்பிராணந்தக்கரணசமூகங்களை. அவிநயம்-நாடகாங்கம். எழுதிரை-எழுபிறவிக்கடல். தீயினுங்கொடியார்-திரிபுராதிகள். இளைப்பாறவைத்து என்றது-சங்காரநிலையை.

(கங) அறைபோதல் - ஒட்டைபோதல். (கச) மனமுதற் கரணம்-அநதக்கரணங்கள். செயலாதி என்றது-இச்சா ஞானகிரியைகளை. துயாஇன்பம் என்றது-இருவினைப் போகங்களை. குருகு என்னும் பறவைப் பொதுபபெயர் பெட்டையன்னததை யுணர்த்தி நின்றது. வான்முழவு - மங்கலவாத்தியம்.

(கரு) வெளிவீடு - சிதாகாசம். இமையிலாவிழி - அகநாட்டம். இருவயிற்பற்று-அகப்பற்றுப் புறப்பற்றுகள.

பற்றுக்கோடுநின்பதமன்றியிலைநெடும்பாய்மரக்கொடிபோலச்
சுற்றுக்கோடியுஞ்சுழன்றுமெய்தேனினித்துன்புறுந்தகையென்ஞே
கற்றுக்கோதறத்தெளிந்தவர்க்கமுதமேகயற்கண்மாதிடப்பாகம் [னே
பெற்றுக்கோயில்கொண்டமாந்தருளாலவாய்ப்பிறையணிசடையா. ()

சடைக்கிசைந்தவெண்டிங்களுங்கங்கையுஞ்சங்கவெண்குழைக்காது
படைக்கணிச்சியுஞ்சூலமுஞ்செங்கையுமபங்கயத்திருத்தாளுங் [ம
கடைக்கணித்தருள்சுரந்தகண்களுமணிக்கண்டமுமதுரேசா
அடைக்கலப்பொருள்காக்குநன்னெறியும்யானயர்ப்பனோவயரோனே. ()

அயர்க்கிலேனுனைநினைக்கிலேன்பிறரைநின்னாலவாயகம்விட்டுப் [தோ
பெயர்க்கிலேன்பதமென்னவும்பெறுவனேற்பெறற்கரும்பொருளயா
துயர்க்கிலேசமற்றனதுபொன்னாலயஞ்சூழ்ந்துகைதொழுதேமெய்
வெயர்க்கிலேனையும்புரந்தருள்வள்ளலேவெள்ளியம்பலத்தானே. ()

வெள்ளியம்பலவாணனைப்பாணனல்விறகுவிற்றுழல்வானைப்
புள்ளியம்புலித்தோலுடையாளனைப்புநதியாற்றொழுதோர்கள்
பள்ளியந்துலாவேறுவர்மணிமுடிபரிப்பர்பார்முழுதாள்வர்
தெள்ளிருங்கலைநன்மகப்பெறுவர்பின்சிவகதியடைவாரே. (௧௯)

அடைந்தவர்க்கருள்வெள்ளிமன்றுடல்செயானந்தக்கடலூடு
குடைந்தவர்க்கமுதெழுமதிலெழுபவக்குரைகடற்கரைகாண்பார்
மிடைந்தவர்க்கவெண்குடைவளைமுழக்கறுவிரிகடல்கிடந்தார்ப்பக்
கடைந்தவர்க்கமுதெழுமதிற்பவக்கடல்கடப்பரோகடவாரோ. (௨௰)

வேறு.

கடவரையுரிவைபோர்த்துக்கதம்பகாந்தாரத்தாடும்
வடவரைவளைத்தசெந்தேன்வான்மகன்முடிக்குமேலாந்
தடவரைச்சென்னிதாங்குதண்ணறுத்தரையினவேட்ட
முடவரைநிகர்ப்பநானுமுகந்துணைத்தொடங்கினேனே. (௨௧)

---

(௧௬) பற்றுக்கோடு - ஆதரவு. கோது - குற்றம்.

(௧௭) கணிச்சி - மழு. மணிக்கண்டம்-நீலகண்டம். அயர்ப்பு - மறதி. (௧௮) பெறற்கரும் பொருள் - கிடைத்தற்கரிய பொருள். துயர்க்கிலேசம் - ஒருபொருட் பன்மொழி, மிகு துன்பம் என்பது பொருள். (௧௯) வாணன் - வாழ்நன என்பதனறிரிபு. பள்ளியந்துலா - சயன தண்டிகை. கலை - சாமுத்திரிக நூல்.

(௨௰) ஆனந்தக்கடல் - சொக்கநாதப்பெருமான். அமுது-சிவானந்த வமுது. பவம் - பிறப்பு. வர்க்கம் - கூட்டம்.

(௨௧) கடவரை - யானை. கதம்பம் - கடப்பமரம். காந்தாரம்-வனம். வடவரை - மேருமலை. வான்மகன்-இந்திரன். நறா - தேன்.

தொடங்குமைந்தொழிலுமோயப்பெயர்த்துமோதொடங்குவாயீ
தடங்குவதெந்தக்காலமாருனக்கயிக்கமையா
முடங்குபைங்குலையிற்பூந்தேன்முரிதிரைப்பரவைக்கேழு
மடங்குதண்கதலிசாய்க்குமதுரையிற்சிவபிரானே. (௨௨)

சிவமொடுசத்தியாகிச்செகமெலாநிறைந்தநீயே
நவவடிவெடுத்தாயிந்த்ரஞாலமோகோலமேயோ
பவமறத்தவஞ்செயாதபழவினைக்கொடியேற்கின்று
தவமெனப்பொலியுங்கூடற்சயம்புவேயியம்புவாயே. (௨௩)

இயம்பிடுமிருளைநீக்கியென்னைவெளிப்படுத்தல்வேண்டும்
கயம்படுதுறையில்வீழ்ந்தகண்ணிலிக்குதவுவான்போற்
பயம்படவெண்பொற்சோதிபடருமன்றத்தினூடு
நயம்படுமறைகள்பாடநாடகநவிற்றுவோனே. (௨௪)

நாடகத்தொழில்வராதநட்டுவக்குறையோநாளும்
பாடகப்பதுமம்பூத்தபாத்திரக்குறையோசொல்லாய்
சூடகத்தளிர்க்கைபாகாசோமசுந்தரனேகூடல்
ஆடகக்குன்றேயென்னையாட்டுவித்தனைநன்றாயே. (௨௫)

நன்றுளேனல்லேன்யார்க்குநல்லநம்புரியேனன்றிக்
கொன்றுமோனற்றம்பார்க்குங்கூற்றுவன்விடுவானல்லன்
இன்றுளேனாளையில்லேன்யமன்வரும்போதுன்வெள்ளி
மன்றுளேயிருந்தசொக்கேவழக்குநீயென்சொல்வாயே. (௨௬)

என்சொல்வேனென்சொல்வேனென்னேழைமையிருந்தபாவம்
புன்சொலாற்பாடிப்பாடிப்புகழ்பெறவிரும்பாநின்றேன்
வன்சொலார்முன்செலாதமதுரையிற்சொக்கேவேதம்
உன்சொலாலுன்னைவாழ்த்தியுன்னையுமுணராதன்றே. (௨௭)

உன்னையேபொருளென்பாமற்றொருவரைப்பொருளென்பாரோ
பொன்னையேபொதியப்பார்ப்பார்புழுதியைப்பொதிவார்கொல்லோ

---

(௨௨) ஐந்தொழில் என்றது - பஞ்சகிருத்தியங்களை. பரவை - கடல்- கதலி-வாழை. (௩௨) நவவடிவாவன - சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவன், மகேசுரன், உருத்திரன், மால், பிரமன் என்னும் நவபேதங்கள். பழவினை - ஆணவமலம்.

(௨௪) இருள் - ஆணவமலம். கயம் - யானை

(௨௫) பாடகப்பதுமம் என்றது - பாடகமணிந்த தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களை. பாத்திரம் என்றது - நடியை. சூடகம் - வளை. ஆடகம்-பொன். (௨௬) அற்றம்-சமயம். கூற்றுவன். உடலுயிரினைக் கூறுபடுத்துவோன்; யமன். (௨௭) ஏழைமை - பேதைமை. வன்சொலார்-கொடுஞ்சொலுடையவர். (௨௮) பொதிதல் - அணிதல்.

அன்னையேதந்தையேதென்னாலவாய்ச்சொக்கேதஞ்சம்
பின்னையேதுணையலாமற்பிறந்திறந்துழலுவோர்க்கே. (உஅ)

பிறந்திறந்துழல்வீர்நீங்கள்பிறதெய்வந்தொழுதோவுய்வீர்
கறந்தருந்தினருமுண்டோகற்பசுமுலையைக்கையால்
அறந்துறந்தவர்க்கெய்தாதவாலவாய்ச்சொக்கநாதனை
மறந்திருந்தினிக்கெடாமல்வணங்குவீர்வணங்குவீரே. (உகூ)

வணங்கினாகதிதஞ்செய்யாமல்மறலிவாய்க்கிரையாய்வாழும்
பிணங்களைப்பின்செல்வீர்நும்பேதைமைதவிரவேண்டில்
அணங்கினுக்கணங்குகூடலங்கயற்கண்ணாள்பாகன்
குணங்களைப்பரவியன்னோன்கோயிலைவலஞ்செய்வீரே. (௩௦)

வேறு.

செய்வானுஞ்செய்விப்பவனுஞ்செயும்பொருளும்
பைவாளரவப்பணிதரித்தசொக்கேநீ
யுய்வாரஃதறிவாருன்னருளென்றுன்னியவர்
வைவாரைநோவாராமதிப்பாரைவாழ்த்தாரே. (௩க)

தாழ்வார்க்கியற்கைமதுரேசர்கோயில்வலஞ்
சூழ்வார்க்குத்தொண்டுசெயுநதுன்பமிலாப்பேர்வாழ்க்கை
வீழ்வார்ககடையாளம்வீணரொடுங்கூடிவெறுங்
கூழ்வாரப்பவர்தமக்குக்குற்றேவல்செய்வதுவே. (௩உ)

குற்றேவல்செய்பவரைக்கும்பிடேன்கோயில்வலஞ்
சுற்றேன்மெழுகேன்சுடர்த்திரியுந்தூண்டுகிலேன்
கற்றேனுமல்லேன்கடம்பவனச்சொக்கநான்
மற்றேதினியுரைக்கேன்வன்கூற்றுக்கெனகூற்றே. (௩௩)

கூற்றுகோல்கோடான்கொடியவனென்றென்னையனல்
ஆற்றுக்கோகீழ்ப்படுத்தியண்ணாத்தல்செய்யாத
சேற்றுக்கோவீழ்த்தத்திரிகினருன்வீழாமல்
ஊற்றுக்கோல்சொக்கேயுனதருளென்றுன்னேனே. (௩ச)

(உகூ) அறந்துறந்தவர் - தருமவிரோதிகள். (௩௦) இதம்-நன்மை அணங்கு - தெய்வப்பெண்.

(௩க) பை - படம். வைதல் - இகழ்தல். (௩உ) வீழ்வார் என்றது - நரகத்திலழுந்துவோரை. (௩௩) கூற்று-யமன். என்கூற்று - என்சொல். (௩ச) கோல்கோடான்-நீதிதவறான். கோல் - நடுநிலை. ஊன்று கோலென்பது, ஊற்றுக் கோலென வலித்துநின்றது.

உன்னார்பிறப்பருடையாய்கயற்கணமு
தன்னருநீயுமகலாதவீற்றிருப்புந்
தென்னாலவாயுநதிருமதிலுங்கோபுரமும்
பொன்னாலயச்சிறப்புமபொற்கமலவாவியுமே. (௯௫)

வாவியார்கூடன்மணிகண்டத்தானையின்னே
சேவியாநாட்குறித்துச்சேவிப்போமென்பதென்னே
ஆவியார்போம்போதவரைமறிததாணையிட்டுக்
கூவியார்மீட்பார்குடிபோனவீட்டேடே. (௯௬)

வீடுகட்டிமாடுகட்டிமெய்யிறுகக்கட்டும்வினைப்
பூடுகட்டிவிட்டுப்புறப்படமாட்டாதுலண்டு
கூடுகட்டியாஙகேயின்கோட்டைகட்டினேன்கடப்பங்
காடுகட்டியாளுமுக்கட்கட்டிததிரவியமே. (௯௭)

கட்டுக்கிடையாமென்கன்மவிததிலேகுருத்து
விட்டுப்படருமிந்தவேலிகட்டாவேளாணமை
தட்டுப்படாதாய்த்தலையானடப்பதென்று
மட்டுப்படுமோமதுரைச்சிவக்கொழுந்தே. (௯௮)

கொழுந்துமதியணியுங்கூடலிலெங்கோவே
யுழுநதுருளுமபோதெனினுமுளளுவகையுள்ளூறச்
செழுநதுளவநாறுநதிருவடிகளீழநெஞ்சம்
அழுந்துவதொன்றலலாலமருலகும்வேணடேனே. (௯௯)

வேண்டார்புரமெரியவில்வளைத்தசேவகனே
தூண்டாமணிவிளக்கேசொககபபெருமானே

(௯௫) உன்னா - நினையாதவர். (௯௬) வாவி-நடைக்கிணறு ஆவியார் - பிராணன். இது, "உயர்திணையீறுபோ லஃறிணை வருத லும் அஃறிணையீறுபோ லுயர்திணைவருதலு, மருகல்விதியென வறை ந்தனர் புலவரொன்னுஞ் சூததிரததால் ஆர என்னும் உயர்திணைப் பல ரபால் விகுதிபெற்றது. குடிபோனவீடு என்றது-உயிர்நீங்கியஉடலை.

(௯௭) பூட்டு என்றது - பூடெனை நின்றது இடைகுறை உல ண்டுகூடுகட்டியாங்கு என்றது - உலண்டாகிய கோற்புழுவானது அச்சமின்றி வசிக்கவெண்ணி வெளியிடஞ் சிறிதுமின்றிக கட்டிய கூண்டுக்கு ளகப்பட்டிறத்தலை. கோட்டை என்றது - தேகத்தை.

(௯௮) கட்டு - பந்தம். கன்மம் - காமியவினை. குருதது-முளை. வேலி - வரம்பு. வேளாண்மை என்றது - பிறவியை.

(௯௯) செழுந்துளவநாறுந் திருவடி என்றது - எண்ணிறந்த விஷ்ணுக்கள் வணங்குந்தோறும் அவாகளணிந்த துளவமாலையின் மணந்தோயப்பெற்ற வடிகளாதலின். (௱) வேண்டார்-பகைவா. புரம்-திரிபுரம். அடிச்சேரி - திருவடியைச்சேர்நதவன்.

ஆண்டார்பெருமையடிச்சேரிக்காகாதோ
நீண்டாவினையேன்சிறுமையென்றுதீரப்பாயே. (௪௦)

வேறு.

பாயிருக்கத் தரைகிடத்தும் வினையின்பான்மை பழமிருக்கக் காயுதிர்க்கும் பழுத்திடாத, காயிருக்கப் பழமுதிர்க்கு மெனவொண்ணாத கழிமடனு மடுபிணியுங் கலியுநீக்காய, சேயிருக்குங் கொன்றையணி சொக்கே மிக்க திலகநுதற் கயற்கண்ணு முலகமீன்ற, தாயிருக்க நீயிருக்கத் துணையிலாபோற் றளர்ந்திருக்க நீதியுண்டோ சரண்புக்கேனே. (௪௧)

சரணமலர் கண்டிறைஞ்சு மெதிகள் யோகா தவமுனிவர் முதலோர்க்குச சகளமாகி, அரணமலி தமிழ்க்கூட லாலவாயி லம்மையொடு மூலலிங்கத் தமர்ந்தகோவே, கரணமறி யாதுயிரு மறியா தென்று கடவுளருட் கண்காட்டக் காண்கின்றோர்க்கு, மரணமுதல் வன்பிணிகள் வரவொட்டாத வயித்தியனீயுனதருளே மருந்துதானே. ()

தான்விளக்குங் கருஞ்சேற்றைக் கழுவி நீக்குந் தண்புனல்போ லிருவினைக்குந் தனுவாய நின்ற, ஊனவிளக்கு மொழிக்கு மெனு முறையாலிந்த வுடலிருந்தன் றோவுறுதி பயக்கவேண்டும, நான்வினைக்கு மிதன்றொழிலுக் கெனையுங் காட்டிநடத்துவிக்கு மதிகாரி நானன்றேசெந், தேன்விளக்குங் கடம்பவனநாதா தெய்வத் திருவாலவாயமர்ந்த தேவ தேவே. (௪௩)

தேவியரைத் திருக்கழுத்தி லமரர் பூட்டுந் திருநாணமங் கலநிலையிற் றிரியா வண்ணம, மேவியமைக் கடல்விடத்தை மிடற்றே வைத்து விரிஞ்சன்மா லாதியந்த விண்ணோர்க்கெல்லாம், ஆவியுறச் செய்தருளென் னப்பாகூட லாலவா யருமருந்தே யடியனேனைப, பாவியெனத் திருவுளத்தி லடைத்தன்றோவென பழவினையைத் தீர்த்தருட்கண் பார்க்கிலாயே. (௪௪)

பாரறியு மறிவினுமிப் பார்மேனின்ற பசுஞானத் தாலுமெட்டிப் பார்க்கொணாத, பேரறிவே சிற்றறிவேற் கிருளைநீக்கும் பேரொளி

---

(௪௧) மடன - அறியாமை. கலி - துன்பம். சே - இடபம் அல்லது பசுமைநிறம். சரண் - அடைக்கலம்.

(௪௨) எதிகள் - முற்றத்துறந்தவா. சகளம் - உருவத்திருக்கோலம். அரணம் - காவல். கரணம் என்றது - பாசவறிவினை.

(௪௩) தனுவாய - இருப்பிடமாய். ஊன என்றது - உடலையுணாதது நின்றது. உறுதி - முத்திசாதனம்.

(௪௪) மை - கருமை. மிடறு-கண்டம். விரிஞ்சன்-பிரமன்.

யே யங்கயற்கண் பிரியாதானே,யாரறிவார் தமிழருமை யென்கின்றே
னென னறிவின மனமேருவுன் மதுரை மூதூர், நீரறியு நெருப்பறியு
மறிவுணடாக்கி நீயறிவித தாலறியு நிலமுந் தானே. (௬௫)

நிலததூடு நிலததினுயிரப் பயிர்களூடு நெடுவிறகிற் றீயூடு மடியா
லின்பத், திலத்தூடு தயிலமென வுறைவா யிநதச் சிவன் முத்தி புர
மென்னுந துவாத சாநதத, தலத்தூடென திருவருளென் னிடத்தே
வைத்துத தருவாகிப் புதலாகித தரியென்றாலும், மலததூடு புழுவடி
வாய்ப் பிறவென்றாலு மறிததுமொழி யேனசென்ன மனக்கொள்
வேனே. (௬௬)

கொள்ளிவட்டங் கறங்குதிரை சகடக் கால்வெண் குறுந்தொடி
யார் தயிர்மத்து நெடுந்தா ளூஞசல், எள்ளிவிட்ட தொழிற் பிறவித்
தண்டலபோககி யிறைவாங்கு நமன்குடிகா ளின்று நீர்தாந், தெள்ளி
யிட்ட வெள்ளைநிலாத் தெளிததல்போலுந திருவால வாயிறைவன
திருவெண ணீற்றை, அள்ளியிட்டாற் புள்ளியிட்ட கணக்குமாற்றி
யமருலகிற் கணக்கனெழுத் தழிக்கலாமே. (௬௭)

அழித்தபடி படைத்துவினை யாடுவானை யாலவா யானையடல் வரி
மா னேற்றைக், கிழித்தவத ளுடுததுவெள்ளி மன்றுளாடுங் கேடிலி
யைத் தொழுதிருக்கக் கிடைத்த மேலோர், பழிததலும்வாழ்த் தலு
மெறிவாட் படையுஞ் சாந்தும் பாத்திரப்பா லடிசிலுஙகை வார்த்த
கூழும், மழித்தலுநீட் டலுந்தமாசூழ் வளமைநாடும் வறுங்காடு மொ
ருபடித்தாய மதிப்பர் தாமே. (௬௮)

---

(௬௫) பாரறியுமறிவு - பாசஞானம். பசுஞானம்-ஆத்மஞானம்.
இருள - ஆணவமலம். (௬௬) அடுதல் - காயச்சுதல். திலம்-எள்.
சிவனமுத்திபுரம் என்றது - யான், எனது என்னும் விகற்பத்தாற்பசு
கரணமாயப் பயிலாது, சிவகரணமாய் உடையானுடைமைப் பொரு
ளுமாயத் தன செயலற்றுச் சாககிரத்தே யதீததத்தைப் புரிந்துநிற்குந
தன்மையைத் தன்னில் வசிப்பவாக்கருளுந தலமாதலின. துவாதசா
நதத்தலம என் றது - பிரமரந்திரத்துககுமேல் உன்மனிசததிக் கதீ
தமாய் விளஙகும் நிராமயஸதானமாதலின்.

(௬௭) கொள்ளிவட்டம - கொள்ளிக்கட்டையைச் சுழற்றுவதா
லுண்டாகும் வட்டவடிவம். கறங்கு - காற்றாடி. திரை - அலை. சக
டக்கால் - சக்கரம். குருந்தொடியா - சிறிய வளையணிநத கரத்தை
யுடைய மகளிா. இது அன்மொழித்தொகை. எள்ளல் - இகழ்தல்.
போக்கி - செலுததி. இறை - உயிராகிய (கப்பம்.) புள்ளியிடல்-எழு
தல். கணக்கன் எனறது - பிரமனை ; அவனுககு லிபிமான் என்ப
தோர் நாமமாதலின். (௬௮) அரிமான் எனறது - நரசிங்கத்தை. அ
தள்-தோல். வெள்ளிமன்று - இரசிதசபை. கேடிலி - நிததியன்.

மதியிலே னிதுவரையும் வரையா திட்டும் வன்பாவச் சரக்கனை த்து மனவாக் காயப், பொதியிலே கொடுதிரிந்தும் பழுதுபோகாப் பொழுதுபோ காதுசில புசித்தே னெங்குங், கதியிலேல் பழவடியார் தம்மைக் கூட்டுங் கயற்கணுமை கலந்துறையுங் கடவுள் கூடற், பதியிலே புகுந்தளவில் வறிதே தீய பழஞ்சரக்கும புதுச்சரக்கும் பணியற் றேனே. (௪௯)

பணிவிடைசெய் பவர்க்கருள்கூர் பரனே செங்கைப் பசுங்கிளியுந் தவளநகைப் பவள வாயுந், தணிவிடையும் பணைமுலையு முடையாள் பங்கிற் சங்கரனே தென கூடற் சயம்புவேகேள, அணிவிடயம் பொறிகலங்கி யைம்மே லுந்து மனறையில்விண ணப்பமின்றே யடியிட் டேனுன், மணிவிடையின் மணியோசை மறலியூர்திமணிநாவை யடக்கும்வகை வருதி நீயே. (௫௦)

வேறு.

நீயும்பசுபதியாகுஞ்சிவமயநினபாலனுதினமன்பான
தாயுந்திருவருளுகளந்தருமொருசகளம்பொலிவதுதனைநாடேன்[ஞே
வாயுண்டுைசெயமனமுண்டுருகிடமயல்கொண்டவனொனமருள்வே
தேயும்பிறைநதிதோயுஞ்சடைபுனைதென்கூடலில்வருமெங்கோவே.

கோவேதமிழ்புனைதேவேவளமலிகூடற்பதிபொலிகுளிர்நீழற்
காவேயுயரியமலையேயருணிறைகடலேயிமையவரடலேறே
நீவேறுயிர்களுமூவேறியல்பெனநின்றாய்விதிமுறைநில்லாவென்
நாவேமுதலியகரணங்களுமுனைநன்றாய்வழிபடநல்காயே. (௫௨)

நல்குஞ்சுழுமுனையிடைபிங்கலையெனுநாடித்திரியமதைநாடாமே
மல்குங்கனலியில்வளிசென்றுருகியமதிவெண்கலையமுதயிலாமே

(௪௯) வரையாது - நீக்காது. மனவாக்காயப்பொதி என்றது - மனோவாக்குக் காயங்களாகிய பைகளை. பழஞ்சரக்கு என்றது-பிராரத்த வினையை. புதுச்சரக்கு என்றது - ஆகாமிய வினையை. பணி- தொழில். (௫௦) தணிவிடை - தணிவுஇடை=நுடங்கிய இடை. விடயம் - ஐம்புலன்கள். பொறி - பஞ்சேந்திரியம். ஐ சிலேட்டுமம். அடியிட்டேன் - திருவடிக் கறிவித்தேன். மறலியூர்தி-யமன் வாகனமாகிய கடா. (௫௧) திருவருள்-அருட்சத்தி உகளம் - இரண்டு.

(௫௨) கா - சோலை. உயிர்கள்மூவேறு என்றது-பிரளயாகலர், விஞ்ஞானகலர், சகலர் எனனும் மூவகை ஆன்மாக்களை. கரணங்கள - உறுப்புகள்.

(௫௩) இடை - இடைகலை. திரியம்-மூன்று. கனலி - மூலாக்கினி. வளி - பிராணவாயு கனலியில் எனபதில் மூன்றனுருபு நிற்கவேண்டிய விடதது எழனுருபுநிற்றல் உருபுமயக்கம். கலையமுது என றது - சந்திரமண்டலத்திலெழும் சிவானத்தவமுதை. அவம் - வீண்.

பல்குந்திருவருள்விழிகொண்டுனைதிருபதபங்கயமலர்பாராமே
யல்கும்பொழுதவம்விடுவேனருள்புரியாயேமதுரையிலையாவே. (ருங)
ஐயப்படுபொருளையப்படுமெவரறியத்தகும்வகையறிவித்தே
குய்யப்பிறவியைவிடுவித்தருள்புரிகூடற்பதிவருமுமைபாகா
பையத்திருவருள்செய்யப்பெறிலதிபாவப்பிணிதணிபான்மைத்தே
யுய்யப்புகலிடமினிவேறிலையெனையுடையாயுறுவினைதுடையாயே. ()

துடையா விழைபுரை யிடையா விடைபுனை துகிலால் வனிதை யர் நகிலான்மைப், படையான் மடவன நடையா லினியிடா படவே நிலமிசை கடவேனோ, விடையாா பிறையணி சடையார் மதுரையில் வினையேன வழிபட விலையோலை, யுடையா ரடியரொா டெனையாள் பவரொன துள்ளே யுறைபவர் தள்ளாரே. (ருரு)

தள்ளுண்டவரொடுதள்ளுணடறிவழிதரியற்குறுகதிதருவானைத்
தெள்ளுந்தமிழுயர்மதுராபுரிவருதிரிசூலப்படையுடையானை
யுளளும்புறமுமொரொளியென்றுணர்பவருனந்தவிர்பரமானந்தக்
கள்ளுணடுருகுவருணரார்நமன்வலைகட்டுண்டுழலுவர்கருவூடே. (ருசு)

கருவி தளர்ந்தொரு விகிர்தி பிறந்திரு கால்கை குறைந்திருகண் பஞ்சிட், டிருவினை யின்பய னெனவுயர் கொம்பிலி சைததகுடம்பை தனித்தொழியக், குருவி பறந்தென வுயிாசெலு மன்றிகல் கொடிய நமன்றமர் கொடுபோமுன், வருவி கணங்களை யடிகளை நம்பினன் மறையோய் மதுரையி லிறையோயே. (ருஎ)

இறைவர் பரம்பரர் மதுரை யுகந்தவ ரிருகரை வெண்டிரை பொருவையைத், துறைவர சஞ்சலர் நிமலா நிரஞ்சனா சொக்கர் பதத்

(ருச) குய்யப்பிறவி - யோனிசம்பவம்.

(ருரு) நகில் - முலை. மைப்படை - மைதீட்டிய கண்களாகிய அம்பு. விலையோலை - முறிச்சீட்டு.

(ருசு) ஒளி என்றது - சடவொளிக் காதாரமாகிய சிவவொளியை. ஊனம - குற்றம். கருஎன்றது பிறவியை.

(ருஎ) கருவி - தத்துவங்கள். விகிாதி-விகாரம் அல்லது முடிவு. குடம்பை தனிததொழியக் குருவி பறநதென என்றதை - "குடம்பைதனித் தொழியப் புட்பறநதாங்கே - உடம்பொ டுயிரிடைநட்பு" என்பதனுலுணர்க. நமன் தமர் - யமபடாள். கணங்கள் - சிவகணங்கள். (ருஅ) பரம்பரர் - மேலானபரமர். அசஞ்சலர் - சஞ்சலமில்லாதவர். நிமலர் - மலரகிதர். நிரஞ்சனர் - களங்கமற்றவர். உறை என்றது-அதர்வணவேதங் கூறும் அதிஷ்டான பட்சம்; ஆவேசபட்சமெனனு மிரண்டனுள் ஆவேசபட்சத்தை. மந்திரம் - காருடமந்திரம். நஞ்சு - விஷம்.

துணை துதிசெய்தாற், பிறைநுதல் வஞ்சிய ரனுபவமுண்டு பிழைப் பினு மங்கது பிழையனறே, உறையொடு மநதிரமுடையவர் நஞ்செ னவொழிவது கணடனை முலகூடே. (ருஅ)

உலகமடகலொடிமஙகலநாணெணவோலைககுழைபொருநயனமெனத
திலகமெனப்பொலிகூடலினுணடொருதேடருமாமணிசெப்புமதோ
பலகலைகற்றவர்தாமறியாதொருபசசைபழுத்தபுரததோடே
இலகொளிவிட்டொருகோடிதிவாகரனொனனவிளங்கியிருப்பதுவே. ()

இருவரு மனறுவெ ளகினமும் வனருழி லேனமு மாகியு மெய்தாத, திருவடி யுமபுரி சடைமுடி யுங்கொடு தெனகூடலில்வரு சிவனேகேள், ஒருவரும வந்துனை யறிகில ரொன்கினு முடல்பொரு வேண்டினை யுலகெல்லாம், வெருவரு மன்பாகள் வழிபடு பணயி னில் வெளிபட நின்றனை யொளியாயே. (கூ0)

வே று.

ஒளிமணிச் சுடிகை யணைகொளபாற் கடலு மூறறிருந் திளநரு வொழுகு, நளினமண டபமுங கற்பகநாடு நாடரும் பொருளென நாடேன, தெளிதமிழ்க் கூட லாலவா யமாந்த தெயவமே புகலெனச் சேர்ந்த, எளியனே னுனதின னருளையே பொருளென் றென்னு ளே யெழுதிவைத் தனனே. (கூக)

எழுநதி யடைத்திங் கிருநில மிருத்திட் டென்பெலாம் வெள் ளனத் தெரியக், கழுவினுங் கழுவாத் தகைத்தலா லகததிற் களங கம்விட் டொழியுமோ கருதீர், முழுமதிற் கூடற சொக்கர்பொற் சர

(ருக) உலகமடகலொடி - பூதேவி. பச்சைபழுத்தபுரம என்றது - உமாதேவியாரை யிடதுபாகததிலுடைய வடிவினை. திவாகரா- சூரியர், பகலைச்செயபவா என்பதுபொருள.

(கூ0) இருவர் - பிரமவிஷ்ணுககள. எகினம் - அன்னம். ஏன ம்-பன்றி.

(கூக) பாற்கடல் நளினமண்டபம், கற்பகநாடு இவைகளை நாடேன் என்றறவற்றிற்கு விஷ்ணு, பிரமன், இநதிரன் முதலியோ ரது வாழ்வையும் விரும்பேனென்பது பொருள்.

(கூ௨) எழுநதி - கங்கைமுதலிய எழு புண்ணியநதிகள். மிரு த்து என்றது - மலையருகு, ஆற்றங்கரை, புண்ணியபூமி, பிரமவிருட் சத்தினடி, தருப்பையினடிமுதலிய சுத்தஸ்தானத்திலே எட்டங்குல வளவின்கீழே அஸ்திரமநதிரத்தினுல் எடுத்தமண்ணினை. முண்ட கம் - தாமரை. அமலர் - பரிசுத்தர்.

ணமுண்டகங் கண்டகண வழியே,யமுதமு துருகுமானந்த வெள்ளத் தாடினே ரமலரா குவரே. (சு௨)

ஆகமப்பொருளேயாரணதெளிவேயாலவாய்ச்சூலவேலரசே
நாகணைக்கணையாயுனதருளனேருநாரையைக்கதியிலுய்த்ததுவுஞ்
சூகரக்குழவிக்கன்னையாய்முலைப்பால்சுரந்தளித்ததுமுபதேசங்
காகம்விட்டிரியசசிறைபுடைததலைக்குஙகரிக்குருவிக்கும்வைததுமே

வைத்ததென் னிடததோர் வைப்புள ததனை மதுரையிற் கண்ட னன்மாதோ, கைததலத திலஙகு முததலை வேற்றுக் கயல்விழிக் கரு மபொரு பாற்றுப, பைத்தலைப் பூட்டுப் பணைததவெண் டோட்டெ ன்பாட்டினுக கிரங்குபூ தாடடு, முததரை யளந்த விடையுயர் கொ டிதது மூனறுகட் டிளமபிறை முடிததே. (சுச)

முடிததலை யிமையோர வடித்தமிழ்க் கூடன் முதல்வாபொன னடிததலந திறைஞசப், படித்தலத் தடைய நெருககலுந் திருக்கண் பாரததிட நந்திசென றடிதத, தொடிததலைப் பிரமபு கமழ்வன கம லத தொடையலுஞ சருமபுஞ் தருமபு, பிடித்தலா துளவுங கற்பகம பூதத பெருவிரைக் குழஙகனமா லையுமே. (சுரு)

மாலையம் பொழுது மாலைகண டரவின் வடிவென மயங்குவோ ன்மயக்காய், வேலையம புவன மாயவாழ் வனைதது மெய்யென வினை யனேன மெலிகோ, காலையம் புயம்போன முகதொளிர் கயற்கட் கரும்பொடு மதுரைமூதூரில், ஆலயங் குடிகொ ளமுதவா ரிதியே யாரணங கடநதபூ ரணனே. (சுசு)

பூரணமழியாமதியமேபிறையைப்புரையுமீராயிரமருப்பு
வாரணமிசையூர்மாணிக்கமலையேமதுரையம்பதியில்வாழ்வரதா

(சுஙு) ஆரணம் - வேதவுறுப்புக்களிலொன்று. நாகணைக்கணை என்றது - விஷ்ணுவாகிய பாணததை. சூகரம் - பன்றி.

(சுச) வைப்பு - நிட்சேபம். வேற்று, பாற்று, தோட்டு, தாட்டு, கொடிதது,கட்டு, முடித்து என்பன குறிப்புவினை முற்றுகள். கயல்விழிக் கரும்பு என்றது - அங்கயற்கண்ணியை பை - படம். முததரையளந்தவிடை - மூன்றுலகத்தையும் மூவடியாலளந்த திருமாலாகியவிடபம். (சுரு) படித்தலம் - ஒருபொருட் கிளவிகள், பூமி. தொடிததலைப்பிரம்பு - பூண்கட்டிய பிரம்பு.

(சுசு). மாலைகண்டு-பூமாலையைக்கணடு. (சுஎ) பூரணம்-நிறைவு. ஈராயிரமருப்பு வாரணம்-இரண்டாயிரங் கொம்புகளையுடைய ஐராவணம். வரதன்-வரததைககொடுப்பவன. தீட்டு - எழுத்து.

காரணமுல்குக்குதவுநின்னடியார்கையெழுத்திட்டதீட்டன்றோ
நாரணன்முதலோர்தோரணமசைத்துநகரொலாமுறைநடத்துவதே.()

நடம்புரிமதுரைநம்பநீசிலர்க்குநல்கியஞானநற்பயனுங்
குடம்புரைசெருத்தலானினம்பரந்துகொண்டிடுமெண்டுதீம்புனல்போ
மடம்படுசிலர்க்குத்தீவினைப்பயனும்வாளராப்பருகுபானியம்போல் [ல்
கடம்பமாவனத்தாயினையவாவினையேன்கடவுளேநோவதென்கருத்தே

கருத்தனேபாசவிருததனேதுரியங் கடந்துநின்றுலகெலாங் கல
நத, ஒருத்தனேகயற்கணொருத்திபங்கினனேயுயரியவெள்ளிமன்றுடு,
நிருத்தனேயெனக் கெநநேரமுமுதர நெருப்பவித்திருக்க நேரமுங்
கண், பொருத்தநேரமுநோய்வருத்த நேரமுமேற் புகழ்நதுனைத்
தொழுவதெப்பொழுதே. (௬௯)

பொழுதறிந்தேத்துமுழுவலன்புடையோர் புந்தியங்கோயில்வீற
றிருப்போன், முழுதொருங்குணர்ந்தோனகண்டிதனகம்பன் முத்த
மிழ்மதுரைவாழ் முதல்வன், எழுதருங்கடவுளனைத்தையுங்காட்டி யெ
வறறினுநதோய்வதொன் றில்லான, பழுதகன்றடுத்ததுணர்த்துவெ
ண்படி/ம் பத்திபாயாதவாறெனவே. (௭௦)

வே று.

எனக்குன்சேவையைநல்கிடவென்மனம்
உனக்கிடுந்திறையுன்வசங்கைவிடேல்
கனக்கும்வஞ்சமுங்கள்ளமுமுள்ளவன்
மனகுறும்பெறிவாயமதுரேசனே. (௭௧)

மதுரையாளும்வழுதிக்கிகலனைக்
குதிரையாககொடுவநதகொறறவா
அதிருநான்மறையந்தணனேயுனக்
கெதிரிலாயெனகென்னிரங்காததே (௭௨)

இரங்குநீயினியென்னுடைசசுற்றமுன்
பரங்களகூடற்பழியஞ்சியப்பனே
வரங்கண்மூன்றுளவாகுனைவாழ்த்தவென்
கரங்கள்கூப்பிடக்கட்புலன்காணவே. (௭௩)

(௬அ) செருத்தல்-மடி. பானியம்-பாற்சோறு. துரியம்-ஓரவஸ்தை. கண்பொருத்தல் - நித்திரைசெய்தல்.

(௭௦) உழுவலன்பு - சிறந்தஅன்பு. அகண்டிதன்-எங்கும் நிறைந்தவன். அகம்பன்-அசைக்கப்படாதவன். எழுதருங்கடவுள்-இன்னதன்மையனென் றெழுதிக்காட்டொணுத விறைவன். (௭௧) திறை-இறை. (௭௨) இகலன் - நரி. (௭௩) பரம்-வசம்.

காணவந்தகடமபவனேசர்தாள்
பூணவந்ததுபுநதியென்முலெனமை
யாணவநதொடுத்தஞ்சுமிங்கஞ்சுமே
நாணவநதநமன்சினமாறுமே (எச)

ஆறடைத்தவழகியசொக்கரை
மாறெடுத்துவழுதியடித்தநாள
ஊறுபட்டவுடம்புமகிலவேயோ
வேறினிதெய்வமெனகின்றவீணரே (எரு)

வீணளந்தவிரதமில்லாமலெண்
சாணளநதசரீரந்தளர்வனே
சேணளநதவெண்டிங்களைச்செம்மணித்
தூணளநதமதுரையிற்சோதியே. (எசு)

சோதிவெண்பிறைசூடியகூடலான்
ஆதியநதமிலானெழுத்தஞ்சுடன்
பூதிகண்டிகையைப்பொருட்கொண்டிடாச்
சாதியன்றியுண்டோபுலைச்சாதியே. (எஎ)

சாதிக்கின்றசமாதிவிட்டப்புறம்
போதிக்கின்றபொருளையெங்கேயெனப்
பேதிக்கின்றனைபேதைநெஞ்சேயினிச்
சோதிக்கின்றதென்சொக்கரிருக்கவே. (எஅ)

சொக்கருண்டுதுணையென்றிராயவர்
பக்கமன்புபழுத்ததென்றோர்கிலாய்
மக்களென்றுமனையென்றும்வாழ்வென்றும்
ஒக்கலென்றுமுருகுமென்னெஞ்சமே. (எகூ)

நெஞ்சமாலயநெல்லிருநாழிநந்
தஞ்சமானதமிழ்ச்சொக்கர்தங்கொடை
கஞ்சமாதுகயற்கட்பிராட்டிக்கு
மஞ்சமார்புமணவறைவாமமே. (அ0)

(எரு) மாறு - பிரம்பு. (எசு) வீணளந்தவிரதம் இல்லாமல் என்றது-சாமானிய தேவர்களை முன்னிட்டுச் செய்யும் விரதங்களி லல்லாமல், எனவே சிவவிரதங்களில் என்பதை விளக்கிநின்றது.

(எஅ) சமாதி-சுட்டி நிற்கும்நிலை. அப்புறம் போதிக்கின்றபொ ருள்-சுட்டற்றுத் தானதுவாய் நிற்கும் நிலை. (எகூ) ஒக்கல்-சுற்றம்.

(அ0) கஞ்சமாது என்றது-பொற்றாமரைதீர்த்ததெழுந்த தடா தகையை. இச்செய்யுளை கயற்கட் பிராட்டிககு தமிழ்சசொக்கா நெ ஞ்சம் ஆலயம், மார்பு மஞ்சம், மணவறை-வாமம். கொடை-இருநா ழிநெல், எனக் கூட்டுக.

வேறு.

வாமாவுயர்நரவாகனமதமாவொடுதிண்டேர்
தாமாமவைகொடுவந்திவைதாமெனபவாதம்போற்
போமாகமுநாமெனறுரைபொயயேயினிமெயயே
ஆமாறருண்மதுராபுரியணிமாலவிடையானே (அக)

ஆனென்பதுதருமைந்தையுமாடும்பெருமானை
வானென்பதுமுதலாகியமதுரேசனைவாழத்தி
யானென்பதுமெனதென்பதுமிபமுண்டவிளாநேர்
தானென்பதுகுறியானதுதவமெனபதுமவமே. (அஉ)

அவமேபொழுதொழியாதினியழியாநிலைவரவும்
பவமேமுதலவினைநீடியபாசத்தளைவிடவும்
உவமேயமுமுவமானமுமொன்றாகியமதுரைச்
சிவமேயருளசெயுநீயொருசெயலற்றிருமனமே. (அங)

மனவூசலிலுழல்வேனையுமதுராபுரியீசன்
நனவூடொருபொருளாயிருநயனங்களுநின்றுன
கனவூடுமெனினைவூடுகலந்தானெனிலிதன்மே
லினவூதியமுளதோகொடுவினைசூழ்வதுமிலையே. (அச)

இலையென்றுரைமனவஞ்சகரிடமன்பொடுசெலுமா
புலையன்றவாபுகலுமபொருள்பொருளென்றறிவேனை
கலையென்றிலகருகொணடிருள்கடிகின்றவெணிலவே
மலையென்பதுசிலைகொணடருண்மதுராபுரியரனே. (அரு)

அரவம்புலிபணியுமபதமருளுஞ்சடையுடையாய்
குரவங்கமழ்குழல்பங்கமாகூடற்பெருமானே
பரவஞ்சிபாகமனஙகொலைபழிவஞ்சமொருருவாய்
வரவாநதவென்வினைதீரவரநதந்தருளினியே. (அசா)

(அக) வாவும் எனபது - வாமஎன நின்றது இடைககுறை தாவும் எனபது பொருள். மா - குதிரை. நரவாகனம்-தண்டிகை. மதமா - யானை இவைதாம் எனபவா - இவறறைத தமதுஎன்று கருதுவோர. ஆகம - உடல். (அஉ) ஆனைந்து - பஞ்சகௌவியம. வானெனபது முதலாகிய எனறது பஞசபூதங்களை. யான் எனபது-அகங்காரம். எனதெனபது-மமகாரம் இபம-யானை. (அங) அவம்-வீண. அழியாநிலை முத்தி தளை-விலஙகு. (அச) நனவு - சாககிரம். கனவு - சொப்பனம. ஊதியம-இலாபம் (அரு) தவர் - சிவஞானிகள். மலை - மேருமலை. (அசா) அரவம்புலி என்றது - பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதாகளை. குரவம் - குராமலா. குரவங்கமழ்குழல் என்றது-அங்கயறகண்ணம்மையை. கமனம்-கலவி. தெறுசுடர் - வருத்தும் சூரியன. கடையனல் - ஊழித்தீ.

இனிக்குந் தமிழ்மதுரேசனையிருபோதினுநினைவீர்
பனிக்குந் திரைகடறகுமயமபடர்கருந்தெறுசுடாக்குந்
தொணிக்குமபுயலிடிக்கும்புவிதொலைகருங்கடையனற்குந்
தனிகருந் தனிவழிகருமபிணிதனகருந தளரீரோ. (அஎ)

தளவத்திருநகைபங்கினர்தக்கோர்பணிசொக்கர்
துளவைப்பொதியிருசேவடிதுதியாரருள்பதியார
களவைபபுரிநயனததியாகலவிததொழிலபொருளின்
அளவைககளவெனவிற்பவரழகைப்புகழ்வாரோ. (அஅ)

புகழுநதமிழ்மதுரேசாபொலனசேவடிபணியத்
திகழுங்கடலவையாதொழுதெயவநதனைநிகாவார்
நிகழுஙகுலமிலராயினுநிலைகோடினரொனினும்
இகழுநதொழிலினராயினுமெவராயினுமவரோ. (அகூ)

ஏகத்திருவுருவத்தினனெங்கோனுமைபங்கன்
பாகத்தமிழ்பகருமபசுபதிமேவியகோயில்
பூககுலைமேகத்திரளபொரவிணடபசுந்தேன்
மாகப்பெருநதிபோலவருமதுரைததிருநகரோ. (கூ0)

வேறு.

நகைகொண்டதுட்டர்புரமன்றுசுட்டநடனேசாநாதமுடியோரா
பகைகொணடசித்தசனைவெனறசொக்கபவளம்பழுத்தசடையார்
முகைகொண்டவட்டமுலையஙகயற்கண்முததானகேள்வவொருநால்
வகைகொண்டிருகருமறைநமபாபெறறிவறியேனையாளுநெற்யே. ()

நெறிநினறடஙகிநிலையானஞானநேயத்தழுந்தவருநாள்
அறிவென்றறிநதமதுரேசாதமமையாராயவல்லருளரோ
பொறியெஙகுமுந்துபுலனுங்கடந்துபுவியுஙகடநதுபுவிமேற்
குறியுங்கடநதுகுணமுஙகடநதுகுறியாதுநின்றகுறியே. (கூஉ)

ஏழைக்குகந்தபாகததநண்பரிளநீாசுமந்தகுலைசூழ்
தாழைபபொதுமபாமதுரைசகுளாடசேரணரவிந்தநினைவார்
பேழைத்தனங்கண்மூடித்திறந்துபெருமைததனங்கள்சிறிதாம்
வாழைக்குறங்கின்மாழைக்கருஙகண்மடவார்தமாயமிலரோ. (கூங)

(அஅ) தளவம-முல்லை. களவு-வஞ்சம். பொருளின் அளவைக களவெனவிற்பவொன்றது-வாங்குமபொரு ளளவுக்குத தகுநதநலம் காட்டுவோராதலின (அகூ) நிலைகோடினர்-அசததியவாதிகள்.
(கூ0) ஏகத்திருவுருவம் என்றது - விராடரூவத்தை தமிழ்பக ரும்பசுபதிஎனறது-தமிழ்மொழியைத் தந்த சிவபெருமானை. பூகம்-கமுகமரம். மாகம்-ஆகாயம். (கூக) துட்டாஎன்றது - திரிபுராதிக ளை. நாதம்-நாதததத்துவம. சித்தசன்-மன்மதன , சிததத்திற் றோன் றுவோனென்பதுபொருள் பெறறி - தன்மை. (கூஉ) ஞானம் நேயம் என்றது - காட்சிபபொருள, காணுமபொருளகளை.
(கூங) தாழைப்பொதுமபா - தென்னஞ்சோலை. பேழ்ஐதனங் கள் - பெருமைதங்கிய அழகிய முலைகள். மாழை-அழகு.

மாயாவிகாரிபூபாரமானமாபாவிமூடன்வறிஞோர்க்
கீயாதலோபிநோயாளனனவெளியேனுமுய்வதுளதோ
பாயாடைமூடுசெமணக்குறும்பர்பகைவாதுவென்றகனிவாய்ச்
சேயானவர்க்கொர்தாயாயளித்ததிருவாலவாயிலரசே. (௯௪)

திருவாலவாயர்திருநீலகண்டர்திருவாதவூரின்முனிவர்
குருவாகிவந்தசிவஞானபோதர்குடியாகிவாழுமடியார்
உருவானமாயவடிவோடுகூடி யுடைபாய்கழிப்பமுடைபாய்
கருவாசலூடுவருவார்களல்லர்காணுதுபாவகதியே. (௯௫)

கதியேதுமின்றியுனைவந்தடைந்தகடன்ஞாலமீதுபிறரை
மதியேனைமூடமிருளைத்துரக்கில்வசமாயமறித்துவருமோ
துதியேதுமினறிநீரிற்பிரித்ததொய்யிற்குழம்பதலவோ
நதியேடெதிர்ந்தபுகழ்மேவுகூடனகாவாழுஞானமுதலே. (௯௬)

முதலைக்கொடுங்குசிறுமீனிகர்ப்பமுடியக்கிடந்துணடியேன்
விதலைக்கிடங்கொள்பிணியாலொடுங்குமெலிவைத்தவிர்ப்பதெதுநாள்
மதலைப்பசும்பொன்மலர்வேணிநம்பாமார்பிற்கரும்புவளர்பூங்
குதலைக்கரும்பினிடமேவிநின்றகூடற்பதிக்குளமுதே. (௯௭)

தேடித்திரிந்துமகிலாகமங்கள்சிந்தித்துமன்புதிரியா
தாடித்திரிந்துமாடாதபாவையசையாதிருக்குமணிநா
நீடித்திரிந்தநிலைபெற்றிருந்துநினைபோதிலனறிமறைநூல்
பாடித்திரிந்துணமதுரேசதாள்கள்பதியககிடைப்பதரிதே. (௯௮)

அரியாசனத்தினடுவேகயற்கணருள்சேர்துரைப்பெருபாற்
பிரியாதிருககுமதுரேசர்நிதர்பிறைவேணிமுததர்புகழைப்
புரியாதிருக்கினுயாசீவன்முத்திபுரமேவுதற்கெளியதோ
முரியாதகற்பதருவானிடததர்முனிவோர்முதற்பிறருமே. (௯௯)

பிறவாததெய்வமிறவாதவாழ்வுபேரின்பவெள்ளமுனிவோர்
துறவாதஞானமுமைமாதுபாகாசொககேசர்முக்கணமுதல்வர்
நறவாாகடம்பவனநாதாநீதிஞாலம்புரக்குமதனை
மறவாதுதிங்கண்மும்மாரிபெயயமலிகின்றமேகம்வருமே. (௧௦௦)

மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தநதாதி.

முற்றுப்பெற்றது.

---

(௯௪) சேய்-ஆளுடையபிள்ளையார். (௯௫) முனிவர்-வாதவூரடிகள். முடை-நாற்றம். (௯௬) தொயயிற்குழமபு-கலவைச்சாந்து.

(௯௭) விதலை-துன்பம். மதலை-கொன்றை. மார்பிற்கரும்புவளர்பூஙகுதலைக் கரும்பு-மன்மதனுக்குரிய கருப்புவில் வடிவைச்சந்தனக் குழம்பாற்றீட்டிய அழகிய மதலைச்சொல்லையுடைய உமாதேவியார்.

(௯௯) அரியாசனம் - சிங்காதனம். கற்பதருவானிடத்தர் என்றது - இந்திரன்முதலிய தேவர்களை.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருவாலவாய்த்தேவாரம்.

பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மங்கையாக்கரசிவளவர்கோன்பாவைவரிவளைக்கைமடமானி
பங்கயச்செல்விபாண்டிமாதேவிபணிசெய்துநாடொறும்பரவப்
பொங்கழலுருவன்பூதநாயகனால்வேதமும்பொருள்களுமருளி
யங்கயற்கண்ணிதன்னொடுமமர்ந்தவாலவாயாவதுமிதுவே. (௧)

வெற்றவேயடியாரடிமிசைவீழும்விருப்பினன்வெள்ளைநீறணியுங்
கொற்றவன்றனக்குமந்திரியாயகுலச்சிறைகுலாவிநின்றேத்து
மொற்றைவெள்விடையனும்பரார்தலைவனுலகினிலியற்கையையொ
டற்றவர்க்கற்றசிவனுறைகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. [ழிந்திட்

செந்துவர்வாயாள்சேலனகண்ணாள்சிவன்றிருநீற்றினைவளர்க்கும்
பந்தணைவிரலாள்பாண்டிமாதேவிபணிசெயப்பாரிடைநிலவுஞ்
சந்தமார்தரளம்பாம்புநீர்மத்தந்தண்ணெருக்கம்மலர்வன்னி
யந்திவான்மதிசேர்சடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (௩)

கணங்களாய்வரினுந்தமியராய்வரினுமடியவர்தங்களைக்கண்டாற்
குணங்கொடுபணியுங்குலச்சிறைகுலாவுங்கோபுரஞ்சூழ்மணிக்கோயி
மணங்கமழ்கொன்றைவாளராமதியம்வன்னிவண்கூவிளமாலை [ன்
யணங்குவீற்றிருந்தசடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (௪)

செய்யதாமரைமேலன்னமேயனையசேயிழைதிருநுதற்செல்வி
பையரவல்குற்பாண்டிமாதேவிநாடொறும்பணிந்தினிதேத்த
வெய்யவேற்சூலம்பாசமங்குசமான்விரிகதிர்மழுவுடன்றரித்த
வையனாருமையோடின்புறுகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (௫)

நலமிலராகநலமதுண்டாகநாடவர்நாடறிகின்ற
குலமிலராகக்குலமதுண்டாகத்தவம்பணிகுலச்சிறைபரவுங்
கலைமலிகரத்தன்மூவிலைவேலன்கரியுரிமூடியகண்ட
னலைமலிபுனல்சேர்சடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (௬)

முத்தின்றாழ்வடமுஞ்சந்தனக்குழம்புநீறுந்தன்மார்பினின்முயங்கப
பத்தியாகின்றபாண்டிமாதேவிபாங்கொடுபணிசெய்நின்ற

சுத்தமார்பளிங்கின்பெருமலையுடனேசுடாமரகதமடுத்தாற்போ
லத்தனுருமையோடினபுறுகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (எ)

நாவணங்கியல்பாமஞ்செழுத்தோதிநல்லராய்நல்லியல்பாகுங்
கோவணமபூதிசாதனங்கண்டாற்றொழுதெழுகுலச்சிறைபோற்ற
வேவணங்கியல்பாமிராவணன்றிணடோளிருபதுநெரிதரவூன்றி
யாவணங்கொண்டசடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (அ)

மண்ணெலாநிகழமன்னனாய்மன்னுமணிமுடிச்சோழன்றன்மகளாம்
பண்ணினேர்மொழியாளபாண்டிமாதேவிபாங்கினாறபணிசெய்துபர
விண்ணுளாரிருவர்கீழொடுமேலுமளப்பரிதாமவகைநின்ற [வ
வண்ணலாருமையோடினபுறுகினறவாலவாயாவதுமிதுவே. (கூ)

தொண்டராயுள்ளார் திசைதிசைதோறுந் தொழுதுதன் குணத
தினைக குலாவக, கண்டுநாடோறு மினபுறுகின்ற குலச்சிறைகருதி
நின் றேத்தக், குண்டராயுள்ளார சாக்கியர்தங்கள குறியின்கணெறி
யிடை வாரா, வண்டநாயகனாு னமர்ந்துவீற்றிருந்த வாலவாயாவது
மிதுவே. (க0)

பன்னலம்புணரும்பாண்டிமாதேவிகுலச்சிறையெனுமிவர்பணியு
மந்நலம்பெறுசீராலவாயீசனதிருவடியாங்கவைபோற்றிக்
கன்னலமபெரியகாழியுண்ஞானசம்பந்தனசெந்தமிழிவைகொண்
டின்னலம்பாடவல்லவரிமையோரேத்தவீற்றிருப்பவரினிதே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிருக்குக்குறள்.

பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீலமாமிடற்
றாலவாயிலான்
பாலதாயினார்
ஞாலமாள்வரே. (க)

ஞாலமேழுமா
மாலவாயிலார்
சீலமேசொலீர்
காலன்வீடவே. (உ)

ஆலநீழலா
ராலவாயிலார்
காலகாலனார்
பாலதாமினே. (ங)

அந்தமிலபுக
ழெந்தையாலவாய்
பந்தியாகழல
சிந்தைசெய்ம்மினே. (ச)

ஆடலேற்றினன்
கூடலாலவாய்
பாடியேமன
நாடிவாழ்மினே. (ரு)

அண்ணலாலவாய்
நண்ணினான்றனை
யெண்ணியேதொழத்
திண்ணமின்பமே. (சா)

அம்பொனாலவாய
நம்பனார்கழல்
நம்பிவாழ்பவர்
துன்பமவீடுமே. (எ)

அரக்கனார்வலி
நெருக்கனாலவா
யுரைக்குமுள்ளத்தராக
கிரக்கமுண்மையே. (அ)

அருவனாலவாய்
மருவினான்றனை
யிருவரோதநின்
றுருவமோங்குமே. (௯)

ஆரநாகமாஞ்
சீரனாலவாய்த்
தேரமணசெற்ற
வீரனென்பரே. (௧௦)

அடிகளாலவாய்ப் - படிகொள்சம்பந்தன்
முடிவிலின்றமிழ் - * செடிகணீக்குமே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்யனே திருவாலவாய்மேவிய
வையனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனைப்
பொய்யராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பையவேசென்றுபாண்டியற்காகவே. (௧)

சித்தனே திருவாலவாய்மேவிய
வத்தனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனை
யெத்தராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பத்திமன்றென்னன்பாண்டியற்காகவே. (௨)

தக்கன்வேள்விதகர்த்தருளாலவாய்ச்
சொக்கனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனை
யெக்கராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பக்கமேசென்றுபாண்டியற்காகவே. (௩)

சிட்டனேதிருவாலவாய்மேவிய
வட்டமூர்த்தியனேயஞ்சலென்றரு
டுட்டராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பட்டிமன்றென்னபாண்டியற்காகவே. (௪)

நண்ணலார்புரமூன்றெரியாலவா
யண்ணலேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனை
யெண்ணிலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பண்ணியற்றமிழ்ப்பாண்டியற்காகவே. (௫)

தஞ்சமென்றுன்சரண்புகுந்தேனையு
மஞ்சலென்றருளாலவாயண்ணலே

* செடிகள்-பழிபாவங்கள்.

வஞ்சஞ்செய்தமணர்கொளுவுஞ்சுடா
பஞ்சவன்றென்னன்பாணடியற்காகவே. (சா)

செங்கண்வெள்விடையாய்திருவாலவா
யஙகளுவஞ்சலெனறருள்செய்யெனைக
கங்குலாரமண்கையரிடுங்கனல்
பஙகமிறென்னன்பாணடியற்காகவே. (எ)

தூர்த்தன்வீரந்தொலைத்தருளாலவா
யாத்தனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனை
யேததிலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடா
பாாததிபனறென்னன்பாணடியற்காகவே. (அ)

தாவினனயன்றானறியாவகை
மேவினாய்திருவாலவாயாயரு
ளேவிலாவமணாகொளுவுஞசுடர்
பாவினன்றென்னனபாணடியற்காகவே. (கூ)

எண்டிசைக்கெழிலாலவாய்மேவிய
வண்டனேயஞ்சலென்றருள்செயயெனைக்
குண்டராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பண்டிமன்றென்னன்பாணடியற்காகவே. (க0)

அப்பனாலவாயாதியருளினால்
வெபபந்தென்னவன்மேலுறமேதினிக்
கொப்பஞானசம்பநதனுரைபத்துஞ்
செபபவலலவர்தீதிலாச்செல்வரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - கௌசிகம.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்டுமாவதுரிததுரிபோர்தது
ணட்டமூனறுடையாயுரைசெயவனன்
வேட்டுவேளவிசெய்யாவமண்கையரை
யோட்டிவாதுசெயததிருவுள்ளமே. (க)

மத்தயானையினீருரிமூடிய
வததனேயணியாலவாயாய்பணி
பொய்த்தவன்றவவேடததராஞ்சமண்
சித்தரையழிககததிருவுள்ளமே. (உ)

மண்ணகத்திலும்வானிலுமெங்குமாந்
திண்ணகததிருவாலவாயாயருள்
பெணணகததெழிறசாககியப்பேயமண்
டெண்ணர்கற்பழிக்கததிருவுள்ளமே. (ந)

ஒதியோத்தறியாவமணாதரை
வாதில்வெனறழிககததிருவுள்ளமே
யாதியேதிருவாலவாயண்ணலே
நீதியாகநினைநதருள்செய்திடே (௨)

வையமார்புகழாயடியார்தொழுஞ
செயகையார்திருவாலவாயாயசெப்பாய்
கையிலுணடுழலுமமணகையரைப்
பையவாதுசெயததிருவுள்ளமே. (௩)

நாறுசேர்வயற்றண்டலைமிண்டிய
தேறலாதிருவாலவாயாயசெபபாய
வீறிலாத்தவமோட்டமண்வேடரைச்
சீறிவாதுசெய்த்திருவுள்ளமே. (௫)

பண்டடித்தவத்தார்பயில்வாற்றொழுந
தொணடருக்கெளியாயதிருவாலவா
யண்டனேயமண்கையரைவாதினிற
செண்டடிததுளறததிருவுள்ளமே. (௭)

அரக்கன்றான்கிரியேற்றவன்றன்முடிச்
செருககினைததவிர்ததாய்திருவாலவாயப்
பரக்குமாண்புடையாயமணபாவரைக்
கரக்கவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (௮)

மாலுநான்முகனுமமறியாநெறி
யாலவாயுறையுமண்ணலேபணி
மேலைவீடுணராவெற்றரையரைச்
சாலவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (௯)

கழிக்கரைப்படுமீன்கவர்வாரம
ணழிப்பரையழிக்கத்திருவுளளமே
தெழிக்கும்பூம்புனல்சூழ்திருவாலவாய்
மழுப்படையுடைமைந்தனேநல்கிடே. (௧௦)

செநதெனுமுரலுநதிருவாலவாய
மைநதனேயென்றுவல்லமணைசறச்
சந்தமாதமிழ்கேட்டமெய்ஞ்ஞானசம்
பநதன்சொற்பகரும்பழிநீங்கவே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாலடி மேலவைப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதவேள்வியைநிந்தனைசெய்துழ
லாதமில்லியமணொடுதேரரை

வாதில்வென்றழிக்கத்திருவுள்ளமே
பாதிமாதுடனாயபரமனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (௧)

வைதிகத்தின்வழியொழுகாதவக்
கைதவமுடைக்காரமணரை
யெய்திவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
மைதிகழ்தருமாமணிகண்டனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (௨)

மறைவழக்கமிலாதமாபாவிகள்
பறிதலைக்கையர்பாயுடுப்பார்களை
முறியவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
மறியுலாங்கையின்மாமழுவாளனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (௩)

அறுத்தவங்கமாறாயினநீர்மையை
கறுத்தவாழமணகையர்கடம்மொடுஞ்
செறுத்தவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
முறித்தவாணமதிக்கண்ணிமுதல்வனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (௪)

அந்தணாளர்புரியுமருமறை
சிந்தைசெய்யாவருகர்திறங்களைச்
சிந்தவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
வெந்தநீறதணியும்விகிர்தனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (௫)

வேட்டுவேள்விசெய்யும்பொருளைவிளி
மூட்டுசிந்தைமுருட்டமணகுண்டரை
யோட்டிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
காட்டிலானையுரித்தவெங்கள்வனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (௬)

அழலதோம்புமருமறையோர்திறம்
விழலதெனனுமருகர்திறத்திறங்
கழலவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
தழலிலங்குதிருவுருச்சைவனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (௭)

நீற்றுமேனியராயினர்மேலுற்ற
காற்றுக்கொள்ளவுநில்லாவமணரைத்
தேற்றிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
யாற்றலாளரகக்காக்குமருளினாய்
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (அ)

நீலமேனியமணர்திறத்துநின்
சீலம்வாதுசெயத்திருவுள்ளமே
மாலுநான்முகனுங்காணபரியதோர்
கோலமேனியதாகியகுன்றமே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (கூ)

அன்றுமுப்புரஞ்செற்றவழகநின்
றுன்றுபொற்கழல்பேணவருகரைத்
தென்றவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
கன்றுசாக்கியர்காணுத்தலைவனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (கo)

கூடலாலவாய்க்கோனைவிடைகொண்டு
வாடன்மேனியமணரைவாட்டிட
மாடக்காழிச்சம்பந்தன்மதித்தவிப்
பாடல்வல்லவர்பாக்கியவாளரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மானினேர்விழிமாதராய்வழுதிக்குமாபெருந்தேவிகேள்
பானல்வாயொருபாலனீங்கிவனென்றுநீபரிவெய்திடே
லானைமாமலையாதியாயவிடங்களிற்பலவல்லலசே
ரீனர்கட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (க)

ஆகமத்தொடுமந்திரங்களமைந்தசங்கதபங்கமாப்
பாகதத்தொடிரைத்துரைத்தசனங்கள்வெட்குறுபக்கமா
மாகதக்கரிபோற்றிரிந்துபுரிந்துநின்றுணுமாசுசே
ராகதர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (உ)

அத்தகுபொருளுண்டுமில்லையுமென்றுநின்றவர்க்கச்சமா
வொத்தொவ்வாமைமொழிந்துவாதிலழிந்தெழுந்தகவிப்பெயாச்
சத்திரத்தின்மடிந்தொடிந்துசனங்கள்வெட்குறநக்கமே
சித்திரர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (ங)

சந்துசேனனுமிந்துசேனனுந்தருமசேனனுங்கருமைசேர்
கந்துசேனனுங்கனகசேனனுமுதலதாகியபெயர்கொளா
மந்திபோற்றிரிந்தாரியத்தொடுசெந்தமிழ்ப்பயனறிகிலா
வந்தகர்களெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௪)

கூட்டினார்கிளியின்விருத்தமுரைத்ததோரொலியின்றொழிற்
பாட்டுமெய்சொலிப்பக்கமேசெலுமெக்கர்தங்களைப்பல்லறங்
காட்டியேவருமாடெலாநுகவாகையாக்கசிவொன்றிலாச்
சேட்டைகட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௫)

கனகநந்தியும்புட்பநந்தியும்பவணநந்தியுங்குமணமா
சுனகநந்தியுங்குனகநந்தியுந்திவணநந்தியுமொழிகொளா
வனகநந்தியர்மதுவொழிந்தவமேதவம்புரிவோமெனுஞ்
சினகருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௬)

பந்தணம்மவையொன்றிலம்பரிவொன்றிலம்மெனவாசக
மந்தணம்பலபேசிமாசறுசீர்மையின்றியநாயமே
யந்தணம்மருகந்தணம்மதுபுத்தணம்மதுசித்தணச்
சிந்தணர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௭)

மேலெனக்கெதிரில்லையெனறவரக்கனாமிகைசெற்றதீப்
போலியைப்பணியக்கிலாதொருபொய்த்தவங்கொடுகுண்டிகை
பீலிகைக்கொடுபாயிடுக்கிநடுக்கியேபிறர்பின்செலுஞ்
சீலிகட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௮)

பூமகற்குமரிக்குமோரவருபுண்ணியன்னடிபோற்றிலார்
சாமவத்தையினாகளபோறலையைப்பறித்தொருபொய்த்தவம்
வேமவத்தைசெலுத்திமெய்ப்பொடியட்டிவாயசகதிக்குநே
ராமவர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௯)

தங்களுக்குமச்சாக்கியர்க்குந்தரிப்பொணாதநற்சேவடி
யெங்களுக்கினேத்தொழிந்திடுக்கேமடுத்தொருபொய்த்தவம்
பொங்குநூல்வழியன்றியேபுலவோர்களைப்பழிக்கும்பொலா
வங்கதர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௧௦)

எக்கராமமண்கையருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாய்ச்
சொக்கனென்னுளிருக்கவேதுளங்குமுடித்தென்னன்முன்னிவை
தக்கசீர்ப்புகலிக்குமன்றமிழ்நாதன்ஞானசம்பந்தன்வாய்
பொக்கவேயுரைசெய்தபத்துமுரைப்பவர்க்கிடரில்லையே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநீற்றுப்பதிகம்.

பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறு வானவர்மேலதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறு துதிக்கப்படுவதுநீறு

தந்திரமாவதுநீறு சமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவாவாயுமைபங்கனறிரு வாலவாயான்றிருநீறே. (௧)

வேதத்திலுள்ளதுநீறு வெந்துயர்தீர்ப்பதுநீறு
போதந்தருவதுநீறு புன்மைதவிர்ப்பதுநீறு
வோததகுவதுநீறு வுண்மையிலுள்ளதுநீறு
சீதப்புனல்வயல்சூழ்ந்ததிரு வாலவாயான்றிருநீறே. (௨)

முத்திதருவதுநீறு முனிவரணிவதுநீறு
சத்தியமாவதுநீறு தக்கோர்புகழுவதுநீறு
பத்திதருவதுநீறு பரவவினியதுநீறு
சித்திதருவதுநீறு திருவாலவாயானறிருநீறே. (௩)

காணவினியதுநீறு கவினைத்தருவதுநீறு
பேணியணிபவர்க்கெல்லாம் பெருமைகொடுப்பதுநீறு
மாணந்தகைவதுநீறு மதியைத்தருவதுநீறு
சேணந்தருவதுநீறு திருவாலவாயானறிருநீறே. (௪)

பூசவினியதுநீறு புண்ணியமாவதுநீறு
பேசவினியதுநீறு பெருந்தவத்தோர்களுக்கெல்லா
மாசைகெடுப்பதுநீறு வந்தமதாவதுநீறு
தேசம்புகழ்வதுநீறுதிரு வாலவாயான்றிருநீறே. (௫)

அருத்தமதாவதுநீறு வவலமறுப்பதுநீறு
வருத்தந்தணிப்பதுநீறு வானமளிப்பதுநீறு
பொருத்தமதாவதுநீறு புண்ணியர்பூசும்வெண்ணீறு
திருத்தகுமாளிகைசூழ்ந்த திருவாலவாயான்றிருநீறே. (௬)

எயிலதுவட்டதுநீறு விருமைக்குமுள்ளதுநீறு
பயிலப்படுவதுநீறு பாக்கியமாவதுநீறு
துயிலைத்தடுப்பதுநீறு சுத்தமதாவதுநீறு
வயிலைப்போலிதருசூலத் தாலவாயான்றிருநீறே. (௭)

இராவணன்மேலதுநீறு வெண்ணத்தகுவதுநீறு
பராவணமாவதுநீறு பாவமறுப்பதுநீறு
தராவணமாவதுநீறு தத்துவமாவதுநீறு
வராவணங்குந்திருமேனி யாலவாயான்றிருநீறே. (௮)

மாலொடயனறியாத வண்ணமுமுள்ளதுநீறு
மேலுறைதேவர்கடங்கண் மெய்யதுவெண்பொடிநீறு
வேலவுடம்பிடர்தீர்க்கு மின்பந்தருவதுநீறு
வாலமதுண்டமிடற்றெம மாலவாயானறிருநீறே. (௯)

குண்டிகைக்கையர்களோடு சாக்கியர்கூட்டமுங்கூடக
கண்டிகைப்பிப்பதுநீறு கருதவினியதுநீறு
வெண்டிசைப்பட்டபொருளா ரேத்துந்தகையதுநீறு
வண்டத்தவாபணிந்தேத்து மாலவாயான்றிருநீறே. (௧௦)

ஆற்றலடல்விடையேறு மாலவாயான்றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகலிநிலாவும் பூசுரன்ஞானசமபந்தன
றேற்றிதென்னனுடலுற்ற தீப்பிணியாயினதீரச்
சாற்றியபாடலகளபததும வலலவாநலலவாதாமே. (௧௧)

திருச்சிற்றமபலம்.

திருபபாசுரம-பண-கௌசிகம.

திருச்சிற்றம்பலம.

வாழ்கவந்தணர்வானவரானினம்
வீழ்கதண்புனலவேநதனுமோங்குக
ஆழ்கதீயதெலலாமரனுமமே
சூழ்கவையகமுநதுயாதீாகவே. (௧)

அரியகாட்சியராய்த்தமதங்கைசோ
எரியோறுகநதேறுவாகணடமுங்
கரியர்காடுறைவாழ்க்கையராயினும்
பெரியராரறிவாரவாபெற்றியே. (௨)

வெந்தசாம்பல்விரைஎனப்பூசியே
தந்தையாரொடுதாயிலார்தம்மையே
சிநதியாவெழுவார்வினைதீாப்பரால்
எந்தையாரவரெவ்வகையாரகொலோ. (௩)

ஆட்பாலவர்க்கருளும்வண்ணமுமாதிமாண்புங்
கேட்பான்புகிலளவிலலைகிளககவேண்டா
கோட்பாலனவும்வினையுங்குறுகாமையெந்தை
தாட்பாலவணங்கிததலைநினறவைகேட்கதக்கார். (௪)

எதுக்களாலுமெடுத்தமொழியாலுமிக்குச்
சோதிககவேண்டாசுடாவிட்டுளெனஙகள்சோதி
மாதுககநீங்கலுறுவீாமனமபறறிவாழ்மின
சாதுக்கண்மிகநீரிறையேவந்துசாாமினகளே. (௫)

ஆடும்மெனவுமருங்கூற்றமுதைத்துவேதம்
பாடுமமெனவுமபுகழலலதுபாவநீஙகக
கேடுமபிறப்புமறுககுமமெனக்கேட்டீராகில்
நாடுநதிறத்தார்ககருளலலதுநாட்டலாமே. (௬)

கடிசேர்நதபோதுமலரானகைக்கொணடுநல்ல
படிசோநதபாலகொணடங்காட்டிடத்தாதைபண்டு
முடிசோநதகாலையறவெட்டிடமுக்கணமூர்த்தி
அடிசோநதவணணமறிந்தாரசொலக்கேட்டுமன்றே. (௭)

வேதமுதல்வன்முதலாகவிளங்கிவையம
ஏதமபடாமேயுலகத்தவரேத்தலசெய்யய

பூதம்முதல்வன் முதலேமுதலாப்பொலிந்த
சூதன்ஒலிமாலையென்றேகலிக்கோவைசொல்லே. (௮)

பாரார்விடையான்பகையானவிந்தாட்டவாடிப்
பேராழியானதிடர்கண்டருள்செய்தல்பேணி
நீராழிவிட்டேறிநெஞ்சிடங்கொண்டவர்க்குப்
பேராழியீந்தபுகழும்புகழுற்றதன்றே. (௯)

மாலாயவனுமறைவல்லநான்முகனும்
பாலாயதேவர்பகரில்லமுதூட்டல்பேணிக்
காலாயமுந்நீர்கடைந்தார்க்கரிதாயெழுந்த
ஆலாலமுண்டங்கமரர்க்கருள்செய்ததாமே. (௧௦)

அற்றன்றியந்தண்மதுரைத்தொகையாக்கினானும்
தெற்றென்றுதெய்வந்தெளியார்கரைக்கோலைதெண்ணீர்
பற்றின்றிப்பாங்கெதிர்வினவூரவும்பண்புநோக்கிற்
பெற்றொன்றுயர்ந்தபெருமானபெருமானுமன்றே. (௧௧)

நல்லார்கள்சேர்புகலிஞானசம்பந்தனல்ல
எல்லார்களும்பரவுமீசனையேத்துபாடல்
பல்லார்களுமதிப்பப்பாசுரஞ்சொன்னபத்தும்
வல்லார்கள்வானோருலகாளவும்வல்லரன்றே. (௧௨)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிராகம்.

பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வீடலாலவாயிலாய்விழுமியார்கணின்கழற்
பாடலாலவாயிலாய்பரவநின்றபண்பனே
காடலாலவாயிலாய்கபாலிநீள்கடிம்மதிற்
கூடலாலவாயிலாய்குலாயதென்னகொள்கையே. (௧)

பட்டிசைந்தவல்குலாள்பாவையாளோர்பாகமா
வொட்டிசைந்ததன்றியும்முச்சியாளொருத்தியாக்
கொட்டிசைந்தவாடலாய்கூடலாலவாயிலா
யெட்டிசைந்தமூர்த்தியாயிருந்தவாறிதென்னையே. (௨)

குற்றநீகுணங்கணீகூடலாலவாயிலாய்
சுற்றநீபிரானுநீதொடர்ந்திலங்குசோதிநீ
கற்றநூற்கருத்துநீயருத்தமின்பமென்றிவை
முற்றுநீபுகழ்ந்துமுன்னுரைப்பதென்முகம்மனே. (௩)

முதிருநீர்ச்சடைமுடிமுதல்வனீமுழங்கழ
லதிரவீசியாடுவாயழகனீபுயங்கனீ

மதுரனீமணாளனீமதுரையாலவாயிலாய்
சதுரனீசதுமுகன்கபாலமேந்துசமபுவே. (௪)

கோலமாயநீண்மதிற்கூடலாலவாயிலாய்
பாலனாயதொண்டுசெய்துபண்டுமின்றுமுன்னையே
நீலமாயகண்டனேநின்னையன்றிநித்தலுஞ்
சீலமாயசிந்தையிற்றேர்வதில்லைதேவரோ. (௫)

பொன்றயங்கிலங்கொளிந்நலங்குளிர்ந்தபுன்சடை
பின்றயங்கவாடுவாய்பிஞ்ஞகாபிறப்பிலீ
கொன்றையம்முடியினாய்கூடலாலவாயிலாய
நின்றயங்கியாடலேநினைப்பதேநியமமே. (௬)

ஆதியந்தமாயினாயாலவாயிலண்ணலே
சோதியந்தமாயினாய்சோதியுள்ளோர்சோதியாய
ஓதம்வந்தவாய்மையாற்கிளர்ந்தருக்கினார்க்கலா
லோதிவந்தவாய்மையாலுணர்ந்துணர்க்கலாகுமே. (௭)

கறையிலங்குகண்டனேகருத்திலாக்கருங்கடற்
றுறையிலங்கைமன்னனைத்தோளடரவூன்றினாய்
மறையிலங்குபாடலாய்மதுரையாலவாயிலாய்
நிறையிலங்குநெஞ்சினானினைப்பதேநியமமே. (௮)

தாவணவ்விடையினாய்தலைமையாகநாடொறுங்
கோவணவ்வுடையினாய்கூடலாலவாயிலாய
தீவணம்மலாமிசைத்திசைமுகனுமாலுநின்
றூவணமளக்கிலார்துளக்கமெய்துவார்களே. (௯)

தேற்றமில்வினைத்தொழிற்றேரருஞ்சமணரும்
போற்றிசைத்துநின்கழற்புகழ்ந்துபுண்ணியங்கொளார
கூற்றுதைத்ததாளினாயகூடலாலவாயிலாய்
நாற்றிசைக்குமூர்த்தியாகிநின்றதென்னநன்மையே. (௧௦)

போயநீர்வளங்கொளும்பொருபுனற்புகலியான்
பாயகேள்விஞானசம்பந்தனல்லபண்பினா
லாயசொல்லின்மாலைகொண்டாலவாயிலண்ணலைத்
தீயதீரவெண்ணுவார்கள்சிந்தையாவதேவரோ. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

தி ரு வி ய ம க ம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலநீழலுகந்ததிருக்கையேயானபாடலுகந்ததிருக்கையே
பாலினேர்மொழியாளொருபங்கனேபாதமோதலர்சேர்புரபங்கனே
கோலநீறணிமேதகுபூதனேகோதிலார்மனமேவியபூதனே
யாலநஞ்சமுதுண்டகளத்தனேயாலவாயுறையண்டர்களத்தனே. (௧)

பூாதியாயுடன் கொண்டதுமாலையே பாம்புதார்மலர்க் கொன்றைநன்மாலையே, கோதினீறது பூசிமோகனே கொண்டநற்கையின மானிடமாகனே, நாதனுடொரு மாவேதானேயே நாடியன்றுரி செய்ததுமானேயே, வேதநூலபயில் கின்றதுவாயிலே விகிர்தனூர்திரு வாலநல்வாயிலே (௨)

காடுநீடதுறப்பலகத்தனேகாதலானினைவார்தமகத்தனே
பாடுபேயொடுபூதமசிககவேபல்பிணத்தசைநாடியசிககவே
நீடுமாநடமாடவிருபபனேநினனடிதொழநாளுமிருப்பனே
யாடனீள்சடைமேவியவபபனேயாலவாயினின்மேவியவப்பனே. (௩)

பண்டயனறலை யொன்றுமறுததியே பாதமோதினர் பாவமறுததியே, துணடவெணபிறை சென்னியிருததியே தூயவெள்ளெருதேறியிருத்தியே, கணகோமலை வேவவிழிததியே காதலிலலவர் தமமை *விழிததியே, யண்டநாயக னேமிகுகணடனே யாலவாயினின் மேவியகண்டனே. (௪)

சென்றுதாதை யுகுததனன்பாலையே சிறியன்பு செகுத்தனன்பாலையே, வெனறிசேர்மழுக கொண்டுமுன்காலையே வீடவெட்டிடக் கண்டுமுனகாலையே, நினறமாணியை யோடினகங்கையா னிலவமல்கியுதிததன கங்கையா, லன்றுநின்னுரு வாகததடவியே யாலவாயரனுகததடவியே. (௫)

நக்கமேகுவர் நாடுமோரூருமே நாதன்மேனியின் மாசுணமூருமே, தக்கபூமனைச்சுற்றக் கருளொடே தாரமுய்த்ததுபாணக் கருளொடே, மிககதென்னவன் றேவிககணியையே மெல்லநல்கிய தொண்டர்க்கணியையே, யகநிறைரமுதுணகலனுடுமே யாலவாயரனுருமையோடுமே (௬)

வெய்யவன்பல் லுகுத்ததுகுட்டியே வெங்கண் மாசுணங் கையதுகுட்டியே, யையனேயன லாடியமெய்யனே யனபினுனினை வாாகருணமெயயனே, வையமுயயவன றண்டதுகாளமே வள்ளல்கையது மேவுகங்காளமே, யையமேற்ப துறைப்பதுவீணையே யாலவாயரன் கையதுவீணையே. (௭)

தோள்கள்பத்தொடு பத்துமயக்கியே தொக்கதேவர் செருக்கை மயக்கியே, வாளரககனிலத்துக களித்துமே வநதமால்வரை கண்டுகளித்துமே, நீள்பொருப்பை யெடுததவுன்மத்தனே நின்விரற்றலை யான்மதமததனே, யாளுமாதி முறித்ததுமெயகொலோ வாலவாயரனுயத்ததுமெய்கொலோ. (௮)

பஙகயததுள நானமுகன்மாலொடே பாதநீண்முடி நேடிடமாலொடே, துங்கநற்றழ லினனுருவாயுமே தூயபாடல் பயின்றதுவாயுமே, செங்கயற்கணி னரிடுபிச்சையே சென்றுகொண்டுறை செய்வதுபிச்சையே, யஙகியைததிகழ் விப்பதிடக்கையே யாலவாயரனரதிடக்கையே. (௯)

---

* யிழித்தியே எனறும் பாடம்.

தேரரோடமணர்க்கு நல்கானையே தேவர்நாடொறுஞ் சேர்வது கானையே,கோரமட்டது புண்டரிகத்தையே கொண்டநீள்கழல் புண்டரிகத்தையே, நேரிலூர்களழித்தநாகமே நீள்சடைத்திகழ் கின்றது நாகமே,யாரமாக வுகந்ததுமென்பதே யாலவாயரனுரிட மென்பதே.

ஈனஞானிக டம்மொடுவிரகனே யேறுபல்பொருண் முத்தமிழ் விரகனே, யானகாழியுண் ஞானசமபந்தனே யாலவாயினின மேய சம்பந்தனே, யானவானவா வாயினுளததனே யன்பரானவா வாயினுளத்தனே, நானுரைத்தன செந்தமிழ்பததுமே வல்லவர்கநிவை நற்றமிழ் பத்துமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருநேரிசை.

வேதியாவேதகீதாவிண்ணவரண்ணாவென்றென்
றோதியேமலாகவேியொருங்கிநின்கழல்கள்காணப்
பாதியோர்பெணணவைததாய்படாசடைமதியஞ்சூடு
மாதியேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (க)

நம்பனேநான்முகத்தாயநாதனேஞானமூர்த்தி
யென்பொனேயீசாவென்றெனறேததிநானேசற்றென்றும்
பின்பினேதிரிந்துநாயேன்பேர்த்தினிப்பிறவாவண்ண
மன்பனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௨)

ஒருமருந்தாகியுள்ளாயும்பரோடுலகுககெல்லாம்
பெருமருந்தாகிநின்றாய்பேரமுதினசுவையாய்க்
கருமருநதாகியுள்ளாயாளும்வல்வினைகடீர்க்கு
மருமருந்தாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௩)

செய்யநின்கமலபாதஞ்சேருமாதேவர்தேவே
மையணிகண்டததானேமானமறிமழுவொன்றேந்துஞ்
சைவனேசாலஞானங்கற்றறிவிலாதநாயே
னையனேயாலவாயிலபபனேயருள்செயாயே (௪)

வெண்டலைகையிலேந்திமிகவுமூர்பலிகொண்டென்று
முண்டதுமிலலைசொல்லிலுண்டதுநஞ்சுதன்னைப்
பண்டுனைநினையமாட்டாபபளகனேனுளமதார
வண்டனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௫)

எஞ்சலில்புகலிதென்றென்றேத்திநானேசற்றென்றும்
வஞசகமொன்றுமின்றிமலரடிகாணும்வணண
நஞ்சினைமிடற்றில்வைததநற்பொருட்பதமேநாயேற்
கஞசலென்றலவாயிலப்பனேயருளசெயாயே. (௬)

வழுவிலாதுன்னைவாழ்த்திவழிபடுதொண்டனேனுன்
செழுமலர்ப்பாதங்காணத்தெண்டிரைநஞ்சமுண்ட

குழகனைகோலவில்லிகூத்தனேமாத்தாயுள்ள
வழகனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௭)

நறுமலர்நீருங்கொண்டுநாடொறுமேத்திவாழ்த்திச்
செறிவனசித்தமவைத்துத்திருவடிசேரும்வண்ண
மறிகடல்வண்ணன்பாகாமாமறையங்கமாறு
மறிவனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௮)

நலந்திகழ்வாயினூலாற்சருகிலேப்பந்தாசெய்த
சிலந்தியையரசதாளவருளிணுயென்றுதிண்ணங்
கலந்துடன்வநதுநின்ருள்கருதிநானகாணபதாக
வலந்தனனாலவாயிலபபனேயருள்செயாயே. (௯)

பொடிக்கொடுபூசிப்பொல்லாக்குரம்பையிற்புந்தியொன்றிப்
பிடித்துநினருளகளென்றுமபிதற்றிநானிருக்கமாட்டே
னெடுப்பனெனறிலங்கைககோன்வந்தெடுத்தலுமிருபதுதோ
ளடர்த்தனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முளைத்தானையெல்லார்க்குமுன்னேதோன்றி, முதிருஞ்சடைமுடிமேன்முகிழ்வெண்டிங்கள, வளைத்தானைவல்லசுரர்புரங்கண்மூன்றும், வரைசிலையாவாசுகிமாநாணுககோத்துத், துளைத்தானைச்சுடுசரத்தாற்றுவளநீறுத், தூமுத்தவெண்முறுவலுமையோடாடித், திளைத்தானைத்தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப் பெற்றேனே. (௧)

விண்ணுலகினமேலார்கண்மேலான்றன்னை, மேலாடுபுரமூன்றும் பொடிசெயதானைப், பண்ணிலவுபைம்பொழில்சூழ்பழனத்தானைப்,பசும்பொன்னினிறத்தானைப்பானீற்றானை, யுண்ணிலவுசடைக்கற்றைக்கங்கையாளைக், கரந்துமையோடேகியிருந்தான்றன்னைத், தெண்ணிலவுதென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திககப் பெற்றேனே. (௨)

நீர்த்திரளைநீள்சடைமேனிறைவித்தானை, நிலமருவிநீரோடக்கண்டான்றன்னைப், பாற்றிரளைப்பயின்றுடவல்லான்றன்னைப், பதைத்தெழுந்தவெங்கூற்றைப்பாய்ந்தான்றன்னைக், காற்றிரளாய்மேகததினுள்ளேநின்று,கடுங்குரலாயிடிப்பானைக்கண்ணார்நெற்றித், தீத்திரளைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்,சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனே.()

வானமிதுவெல்லாமுடையான்றன்னை, வரியரவக்கச்சானைவன்பேய்சூழக், கானமதினடமாடவல்லான்றன்னைக், கடைக்கண்ணான்மங்கையுமைநோக்காவென்மே, லூனமதுவெல்லா மொழித்தான்றன்

னை, யுணர்வாகியடியேனதுள்ளேநின்ற, தேனமுதைத்தென்கூடற்றிருவாலவாயச், சிவனடியேசிந்திககபபெற்றேனானே. (௪)

ஊரானையுலகேழாய்நின்றான்றனனை, யொற்றைவெண்பிறையானையுமையோடென்றும, பேரானைப்பிறாகவென்றுமரியானறன்னைப, பிணககாட்டினடமாடல்பேயோடெனறு, மாரானையமரர்களுக்கமுதீந்தானை, யருமறையானான்முகனுமாலுமபோற்றுஞ், சீரானைதெனகூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிநதிககப்பெறறேனானே (௫)

மூவனைமூர்த்தியைமூவாமேனி, யுடையானைமூவுலகுநதானேயெங்கும், பாவனைபபாவமறுப்பானறனனைப, படியெழுதலாகாதமஙகையோடு, மேவனைவிண்ணோர்நடுஙககககண்டு, விரிகடலினஞ்சுண்டமுதமீந்த, தேவனைததென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திககபபெறறேனானே. (௬)

துறந்தார்க்குத்தூநெறியாய்நின்றான்றன்னைத், துன்பந்துடைததாளவலலானறன்னை, யிறந்தார்களென்பேயணிந்தான்றன்னை, யெல்லினடமாடவல்லானறனனை, மறந்தார்மதின்மூன்றுமாய்ததான்றன்னை, மற்றொருபற்றில்லாவடியேற்கென்றுஞ், சிறநதானைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திககப்பெற்றேனானே. (௭)

வாயானைமனத்தானைமனத்துணின்ற, கருத்தானைக்கருத்தறிந்துமுடிப்பான்றனனைத், தூயானைததூவெள்ளையேற்றான்றனனைச், சுடாததிங்கட்சடையானைத்தொடாந்துநின்ற, தாயானைத்தவமாயதன்மையானைத், தலையாயதேவாதிதேவர்க்கென்றுஞ், சேயானைததென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிநதிக்கப்பெற்றேனானே. (௮)

பகைச்சுடராய்ப்பாவமறுப்பான்றன்னைப், பழியிலியாய்நஞ்சமுண்டமிர்தீநதானை, வகைச்சுடராய்வல்லசுரர்புரமட்டானை, வளைவிலியாயெல்லார்க்குமருள்செய்வானை, மிகைச்சுடரைவிண்ணவர்கணமேலப்பாலை, மேலாயதேவாதிதேவாக்கென்றுந, திகைச்சுடரைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிநதிக்கப்பெற்றேனானே. (௯)

மலையானைமாமேருமனனினானை, வளர்புன்சடையானைவானோர்தங்க, டலையானையென்றலையினுச்சியென்றுந, தாபிதநிருந்தானைத்தானேயெங்குந், துலையாகவொருவரையுமில்லாதானைத், தோன்றாதார்மதின்மூன்றுந்துவளவெய்த, சிலையானைத்தெனகூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிநதிக்கபபெற்றேனானே. (௧0)

தூர்த்தனைத்தோண்முடிபத்திறுத்தானறனனைத், தொன்னரம்பினின்னிசைகேட்டருளசெய்தானைப், பார்ததனைப்பணிகண்டுபரிந்தான்றன்னைப், பரிந்தவற்குப்பாசுபதமீந்தான்றன்னை, யாத்தனையடியேனுக்கனபன்றன்னை, யளவிலாபபல்லூழிகண்டுநின்ற, தீர்ததனைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிநதிககப்பெற்றேனானே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த

திருவாலவாய்த் திருப்புகழ்.

தன்தத தாத்தன தனதன தனதன
தனத்த தாத்தன தனதன தனதன
தனத்த தாத்தன தனதன தனதன—தனதனத் தன

பழிப்பர் வாழ்த்துவர் சிலசில பெயர்தமை
யொருததா வாய்ச்சரு ளொருவாகை யுதவுவா
பணததை நோக்குவாபிணமது தழுவுவ—ரளவளப் பதனாலே
படுகைகை வீட்டினு ளழுதழு தணைவர்பின்
னணைப்பா கார்த்திகை வருகென வுறுபொருள்
பறிப்பர் மாததையி லொருவிசை வருகென—வவரவர்க்குறவாயே
யழைப்ப ராஸதிகள் கருதுவ ரொருவரை
முடிககி யோட்டுவ ரிழிகுடி யரிவைய
ரலட்டி னாற்புணர் மயலெனு நரகமு—மிடையிடைப் புகநாளு
மவதத மாய்ச்சிலு படுகுழி தனில்விழும
விபத்தை நீககியுன் னடியவ ருடனெனை யே]
யமாததி யாட்கொள மனதினி லருள்செய்து—கதிதனைத் தருவா
தழைதத சாத்திர மறைபொரு ளறிவுள
குருக்கள் போற்செயல் தவநெறி யடைவொடு ளே]
தகபப னார்கொரு செவிதனி லுரைசெய்த—முருகவிக் ரமவே
சமத்தி னாற்புகழ் சனகியை நலிவுசெய்
திருட்டி ராககத னுடலது துணிசெய்து
திருதத யோத்தியில் வருபவ னரிதிரு—மருமகக கனகோவே
செழித்த வேற்றனை யசுரர்க ளுடலது
பிளக்க வோச்சிய பிறகம ராகள்பதி
செலுத்தி யீட்டிய சுரர்பதி மகடனை—மணமதுற் றிடுவோனே
திறததி னாற்பல சமணரை யெதிரெதி
கழுகக ளேற்றிப் புதுமையை யினிதொடு
திருதத மாயபபுகழ் மதுரையி லுறைதரு—மறுமுகப் பெருமாளே.

தானதனதத்த தானதனதத்த தானதனததத—தனதான.

ஆனைமுகவற்கு நேரிளையசுத்த
வாறுமுகமுற்ற - வழகோனே
ஆதியரனுககும் வேதமுதலுககு
மாரணமுரைத்த - வடிவேலா
தானவர்குலததை வேல்கொடுதுணிதத
சாரசதுர்மிகக - திரடோளா
தாளிணைவழுதத மேவினர்மனத்தில்
தாழ்வுகெடநித்த - மருள்வோனே
வானெழுபுவிக்கு மாலுமயனுக்கும்
யாவரொருவற்கு - மறியாத
மாமதுரையுற்று வாழுமொருசொக்கர்
வாமமயில்பெற்ற - குமரேசா

தேனெழுபுனத்தில் மான்விழிகுறத்தி
சேரமகிழ்வுற்ற - திறன்மார்பா
தேவர்கள்கருத்தில் மேவியபயத்தை
தீர்விடுவித்த - பெருமாளே.

தனனதன தானதத்த தனனதன தானதத்த
தனனதன தானதத்த—தனதான.

நடையுடையி லேயரிக்கி
நெடியதெரு வீதிபுக்கு
நடனமிடு மாதனைபபோல் - வருவாளை
நணுகிமய லேவிளைத்து
முலையைவிலை கூறிவிற்று
நயனமுட னேபசப்பி - யுறவாடி
வடிவுதிகழ் வீடுபுக்கு
மலரணையின் மீதிருத்தி
மதன * னுடை காவியத்தை - யடைவாக
மருவியுள மேயுருக்கி
நிதியுள்தே லாம்பறிக்கும்
வனிதையாக ளாசைபற்றி - யுழல்வேனோ
இடையர்மனை தோறுந்தத
முறிதயிரொநெய் பால்குடிக்க
விருகையுற வேபிடித்து - வுரலோடே
யிறுகிடவே தோள்களகட்டி
யடிபடுகோ பாலகிஷ்ண
னெழில்மருக னேகுறத்தி - மணவாளா
அடலெழுதி யேமிகுத்து
வருபுனலி லேறவிட்ட
வரியதமிழ் வாதுவெற்றி - தொளுமவேலா
வமணர்குலம் வேரறுத்து
மதுரைநகர் வாழவைத்த
வறுமுகவ வீரமுற்ற - பெருமாளே.

தாதந்த தாதத்தந்—தனதான

நீலங்கொண் மேகத்தின் மயின்மீதே
நீவந்த வாழ்வைக்கண் டதனாலே
¶ மாலொன்று பேதைக்கும் மணநாறு
மார்தங்கு தாரைத்தந் தருள்வாயே
வேல்கொண்டு † வேலைக ‡ குன் றறிவோனே
வீரங்கொள சூரர்க்குங் கொலைகாரா
நாலங்க வேதத்தின் பொருளோனே
நானென்று மார்தட்டும் பெருமாளே.

---

* உடையஎன்னும் குறிப்புப்பெயரெச்சத்தின் அகரஈறு தொக்குநின்றது கடைக்குறை. † மார்பு என்பது மார் எனநின்றது கடைக்குறை. ‡ வேலை - கடல். ¶ குன்று - கிரவுஞ்சமலை.